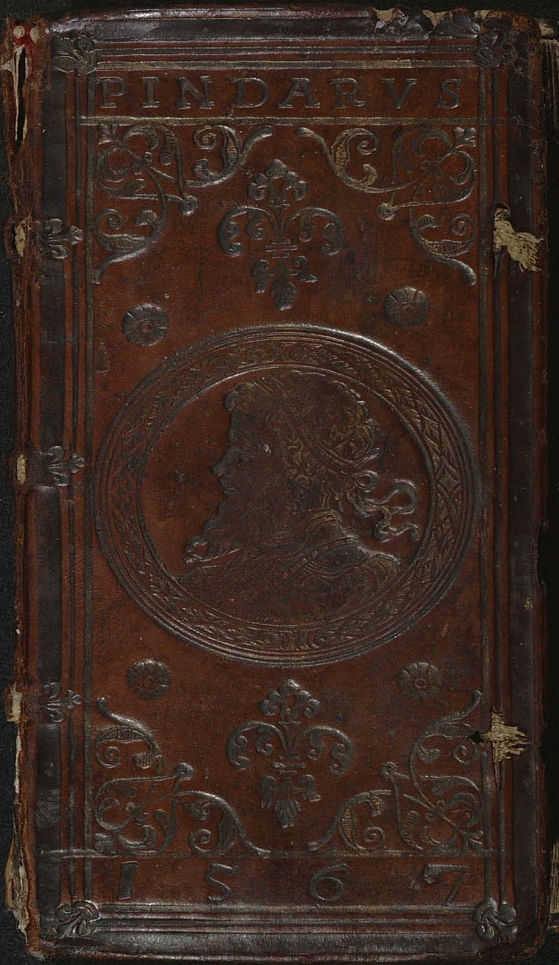

PINDARVS
1567

στέγα γὰρ ἀνάγκη.

θύραι ἄμικτοι ἄρκυα.

φεύγειν χρὴ πολλὰ, ὅσα ἐν φρενῖ.

Euripides in Helena.

πολλὰ δ' ἀέλπτως κρίνουσι θεοὶ
ἃ μὲν δοκοῦντες, οὐκ ἐτελέσθη
τὰ δ' ἀδόκητα, τῶνδε εὗρε θεὸς
τόδε ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Pindarus ego fere scripsi

Ἀλεξίκακος Διὸς σωτήρ

III n 18

XXVI
19

Euripides in Reso

πολλὰ δ' ἄξιον

σιγᾶν ὁρῶσαν. πολλὰ γὰρ κακοῦμενον
ἀκρᾶς ἀκοὰς ἔρχεται, τὸν χαμαὶ τίκτει δίκαι

Sophocles

Σόφ πολλὰ λανθάνει βροτοὺς, χρὴ σοφὸν τι φανῆναι

Horat.

At nos, pictures vras inuerecundus. Atq
Syracusanum cupimus vas, incudisque.

Plinius

Sic oes passim arbores vermiculat
ita ossa oēs homines libidine. scelere
rapinis malefici mersari solent

Phil: graec: 1127

Aur. 1475
Sales 81

PIN

Olympia,

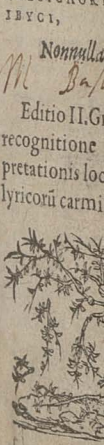
CÆTE

&to Lyric

ALCAEI,
SAPPHVS,
STESICHOR
IBYCI,

Nonnulla

Editio II. G
recognitione
pretationis loc
lyricorū carmi

ANNO

Excūdebat He
Huldrichi

PINDARI

Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia.

CÆTERORVM Octo Lyricorum carmina,

ALCAEI, SAPPHVS, STESICHORI, IBYCI, ANACREONTIS, BACCHYLIDIS, SIMONIDIS, ALCMANIS,

Nonnulla etiam aliorum.

Editio II. Græcolatina H. Steph. recognitione quorundam interpretationis locorum, & accessione lyricorū carminum locupletata.

ANNO M. D. LXVI

Excūdebat Henr. Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographus.

Cim. 1475

HENR
phanus P
chthon

REdditæ mi
runt, Phili
ratorum decus)
plenæ, sed insig
propemodum p
dicium præbem
promouendum
rũ uehemẽter h
dẽ(quod aiũt)ca
rẽ & tu & Ioac
strum mihi de o
ruisti, hoc sanè
faciliorémque m
cisti. Sed eum
dum aut segniti
crebra remorata
raniúrque etiam
autem appello e
corum scriptorum
uocamenta. Ea
ráque esse solea
ditus à me Diod
bit propediem

HENRICVS STEphanus Philippo Melanchthoni S. P. D.

REdditæ mihi nuper tuæ literæ fuerunt, Philippe, (literarum & literatorum decus) non solùm humanitatis plenæ, sed insigne etiam tuæ erga me propemodum paternæ beneuolentiæ indicium præbentes. Quibus quòd me ad promouendum Græcæ linguæ thesaurũ uehemẽter hortat⁹ es, currẽti tu quidẽ (quod aiũt) calcar addidisti: quòd autẽ & tu & Ioachimus Camerarius uestrum mihi de opere illo consilium aperuistis, hoc sanè pacto longè planiorem faciliorémque meo cursui uiam patefecistis. Sed eum (nequis tarditatem pedum aut segnitiem in causa esse putet) crebra remorata sunt hactenus remorantúrque etiam nunc diuerticula. Sic autem appello ea præsertim quæ Græcorum scriptorum editio mihi afferri uocamenta. Ea autem qualia quantáque esse soleant, nuper declarauit editus à me Diodorus Siculus, declarabit propediem (Deo fauente) Xeno-

phon, declarat iam nunc lyricorũm princeps Pindarus. Quem certè poetã ego semper quidem magni (pro eo ac debui) feci: sed tum demum maximi faciendum putaui quum te, inter tot tãráſque occupationes, interpretatione tua dignatum eſſe illius carmina cognoui. Cõmodùm autẽ in manus meas illa uenit, quum de apponenda Græcis Latina trãſlatione (ut in hac lingua tyronib⁹ & rudibus gratificarer) cogitare cœpiſſem. Quanuis enim illũ ita interpretatus ſis ut ſingulis uerbis te minimè adſtrinxeris, nec uerborum numerum ſed pondus examinaueris, ad hũc tamen uerbis alligatam, & (ut uulgus appellat) ad uerbum interpretationẽ, maximum adiumentum illo tuo labore attuliſti. Vtinam tamen tantum tibi à grauioribus tuis magíſque ſeriis occũpationibus otij fuiſſet, ut ex tuo autographo tranſlationẽ tuam dare excudẽdam tibi uacare potuiſſet. Cæterùm ego, qui omnes Græcos ſcriptores (præſertimque poetas) ad uerbũ tranſlatos, arboribus quibus autumnus ſuum foliorum honorem decuſſit, comparare ſo

leo, in nullo magis quàm in Pindaro comparationem hãc locum habere existimo. Cur ergo talem eius interpretationem edidi? Nimirum ut ab iis qui sunt in hac lingua tyrones (uti dixi) gratiam inirem, Græca cum Latinis (quod in libera minimèque adstricta interpretatione nequeunt) conferre cupientibus, & rudem quandam in animo habere sententiæ informationẽ cõtentis. Exhibet autẽ uelut appendicem hic libellus, reliquorum octo lyricorum carmina quæcunque sparsa per authores inuenire potui. Quo certè nomine hoc munusculum gratius tibi fore cõfido. Vtinam tamen maiore tèque digniore aliqua in re tibi gratificando, mei erga te mutui amoris, & tantæ, quanta coli mereris, obseruantiæ testimonium dare possem. Sed (ut ait ille) qui quàm potuit dat maxima, gratus abundè est. Deus Opt. Max. te canitiei tuæ fructibus Rempub. literariã diu locupletare sinat. Vale Musæa parens patriæ. Ex typographeio nostro Cal. April. AN. M. D. LX

HORATII ODE II, lib. IIII Carm.

PIndarum quisquis studet æmulari
Iule, ceratis ope Dædalea
Nititur pennis, vitreo daturus
Nomina ponto.
Monte decurrens velut amnis, imbres
Quem super notas aluere ripas,
Feruet immensúsque ruit profundo
Pindarus ore:
Laurea donandus Apollinari,
Seu per audaces noua dithyrambos
Verba deuoluit, numerísque fertur
Lege solutis:
Seu deos regésque canit, deorum
Sanguinem: per quos cecidere iusta
Morte Centauri, cecidit tremendæ
Flamma Chimæræ.
Siue quos Elea domum reducit
Palma cælestes, pugilémve equúmve
Dicit, & centum potiore signis
Munere donat.
Flebili sponsæ iuuenémve raptum
Plorat: & uires, animúmque, moréſq;
Aureos deducit in astra, nigróque
Inuidet Orco.
Multa Dircæum leuat aura cygnum
Tendit Antoni quoties in altos
Nubium tractus: ego &c.

Ανπαίξυεὶς Πίνδαρον.

Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρυύμνων
Χαλκευτὰν καλέχει Πίνδαρον ἁδε κόνις.
Οὔ μέλος εἰσαΐων φθέγξαό κεν ἀς ὁσιομισῶν
Εν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα Πινδάρου.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
Τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς.
Οὐδὲ μάτην ἀπαλὸς ξανθὸς περὶ χείλεσιν ἰσμὸς
Επλασε κηρόδετον Πίνδαρε σεῖο μέλι.
Μάρτυς ὁ μαινάλιος κεροεὶς θεὸς, ὕμνον ἀείσας
Τὸν σέο, καὶ νομίων λυσάμενος δονάκων.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτὸν Πίνδαρον.

Ηπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, δυφώων πιερίδων πρόπολος.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ Ολύμπια.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ, ΚΕΛΗΤΙ. Εἶδος Α'.

στροφὴ α. κώλων ιζ.

ΑΡΙΣΤΟΝ μὲν ὕδωρ· ὁ δὲ χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυκτὶ, μεγαύορος ἐξοχα πλούτου.
εἰ δ' ἄεθλα γηρύειν
ἔλδεαι φίλον ἦτορ,
μηκέθ' ἁλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον
ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον
ἐρήμας δι' αἰθέρος·
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα

PINDARI Olympia,

interpretata ad verbum.

HIERONI SYracusano, equo celete uictoriam adepto.

Ode I.

PTIMA quidem [est] aqua, & aurum (uelut ignis noctu ardens) coruscat eximiè inter superbificas diuitias: at si certamina narrare cupis animę mi, ne iam sole contemplęris aliud spendidius astrum, lucens interdiu per uacuum ætherem: neque Olympico certamen

φέρπρον αυδάσουσιν.
ὅτεν ὁ πολύφατος
ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μνήσεσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ', ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
μάκαραν Ἱέρωνος ἑστίαν
αὐτίχα καὶ.
Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει
σκᾶπτον ἐν πολυμήλῳ
Σικελίᾳ, θρέπων μὲν
κορυφαὶ ἀρεταῖν ἀπὸ πασᾶν·
ἀγλαίζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἵα παίζοισιν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
τράπεζαν. ἀλλὰ δωρεὰν ἀ-
πὸ φόρμιγγα πασάλου
λάμβαν', εἴ ποτι Πίσας τε
καὶ Φερενίκου χάρις
ἔβαλε θυμὸν ὑπὸ γλυκυπά-
ταις ἔθηκε φρονήσιν
ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύν τε δάμας
ἀμίγκτιπον ἐν δρόμοισι παρέσχον, ἀκεσταῖ
πράπτι δὲ τῷ σάμιξε δαπτᾶν.

præstantius dicemus. unde celeberrimus hymnus contexitur doctorum ingeniis, ut decantent Saturni filium, uenientes opulentam [et] beatam Hieronis domum: * iustum qui regit sceptrum in diuitiæ pecoris Sicilia, decerpens quidem summitates ex singulis uirtutibus: resplendet autem et musices in flore, qualiter ludimus frequenter [nos] uiri circa mensam iucundam. Sed Doriam citharam à clauo exime, si tibi Pisæ et Pherenica [equi] gratia mentem dulcissimis subiecit cogitationibus: quando iuxta Alpheum concitus ferebatur, corpus non stimulatum in cursu præbens, et uictoriæ aduexit dominum.

ἐπῳ. κώ. ιγ.

συρακόσιον ἱππιοχρόμαν
βασιλῆα. λάμπει
δέ οἱ κλέος παρ' Ἄμμωνι λυσσοῦ
Πέλοπος Ἀπιμία· τὸ μεγαθενὴς
ἐράσατο γαμόχος Ποσιδᾶν,
ἐπὶ νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε
Κλωθώ, ἐλέφαντι φαίδιμον
ὦμον κεκασμένον.
ὢ πολλὰ θαῦμα τὰ πολλά.
καί που καὶ βροτῶν φρένας,
ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον,
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
ἔξαπατῶντι μῶθοι.

στρο. ζ. κώ. ιζ.

χάρις δ' ἄνθρασι παντὰ βύ-
κτὰ τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ὀπιφέροισα τιμάν,
καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
ἀμέραι δ' ὀπίσσοπτοι,
μάρτυρες σοφώτατοι.
ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμᾳ
ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων κα-

Syracusium regem, equis gaudentem. Splendet autem eius gloria apud insignem uiris Lydi Pelopis colonum: quem præpotens amauit terram continens Neptunus, postquam eum puro ex lebete exemit Clotho, [quum esset] ebore præclarum humerum ornatus. Sanè miraculum [sunt] multa, & utique mortalium mentem, magis quàm uerus sermo, diuersis uariegatæ mendaciis decipiunt fabulæ. * Sed gratia [poetices] quæ omnia facit quæcunque blanda mortalibus, afferens honorem, etiã [quod est] incredibile, solertia efficat sæpe credibile esse. Sed posteri dies testes sunt sapientissimi. Est autem hominí conueniens dicere de diis honeſ-

«λά. μείων γὰρ αἰπὰ.
ὑὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀὐπὰ-
α ωεστέρων φθέγξομαι.
ὁπότ' ἐκάλεσε πα-
τὴρ τὸν ἄνομώτατον
ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμφιδ ᾶῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
πότ' ἀγλαοτείμαναν ἁρπάσαι,
ἀνήρ. κώ. ιζ.
δαιδάλεα φρένας ἰμέρῳ,
χρυσέαισιν ἐν ἁρπαις
ὕπατον ἀρυπίμου
ποτὶ δῶμα δι ὸς μεταβᾶσαι.
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τῶὖτ' ὀπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπε-
λες, οὐδὲ ματεὶ πολλὰ μαίε-
σθμοι φῶτες ἄχαρον,
ἔννεπε κρυφᾶ πς αὐπὶ-
κα φθονερῶν γλώνων.
ὕδατος ὅπ τε πυ-
ρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμαὶ
μαχάρᾳ ζάμθν κ' μέλη.

sta. minor enim culpa est.cc
Fili Tãtali, te contra quàm
priores laudabo. Quando
uocauit pater ad legitimas
epulas, charámque Sipy-
lum, uicissim diis cœnam
præbens, tunc tridente in-
clytum Neptunũ *domitum
mentẽ cupidine, [te] rapuis-
se [aio] auratis in equis, ut
in altissimã latẽ honorati Io
uis domũ transferret. Quã
posteriori tempore uenit &
Ganymedes Ioui ad idem
ministerium. Postquam au-
tem nusquam cõspicuus
fuisti, neque matri multùm
quærentes uiri [te] adduxe-
runt, statim dixit clàm a-
liquis ex inuidis uicinis
quòd circa feruentem ue-
hementiam aquæ, gladio
dissecuissent membratim,

βαπέζαις πὶ τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν
σέλεν δι' εδάσσατο, καὶ φάγον.

ἐπῳ. κό. ιγ.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γὰρ ἱμάρτον
μακάρων πὶν εἰπεῖν.
ἀφίσταμαι. ἀκέρδεα λέλογχε
θαμινὰ καὶ καγόρως. εἰ δὲ δή πιν ἀν-
δρὰ θνατὸν ὀλύμπου σκοπιὲ ἐπίμα-
ιεν, ἰὼ Τάνταλος ἦεν. ἀλλὰ γὰρ κατα-
πέφαται μέγαν ὄλβον ὃν ἐδυ-
νάσθη. κόρῳ δ' ἔλεν
ἄταν ὑπέρφιαλον,
ταύ οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, καρτερὸν ἄτᾳ λίθον·
τὸν αἰεὶ ἰδρώοντα κεφαλᾶς βαλεῖν,
ἀφροσυνάς θ' ἁλᾶσθαι.

στροφὴ γ. κό. ιζ.

ἔχᾳ δ' ἀπάλαμον βίον
τῶν, ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τρισσῶν τέρπεται
πόνων, ἀθανάτων ὅτι κλέψας
ἀλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
θῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον

& mensis extremitates carnium tuarũ distribuissent, atque comedissent. * Mihi uerò absurdum est, heluonem deorum aliquem appellare. Absti neo ab hoc. Noxa sortitur crebrò maledicos. Quòd siquem uirum mortalem Olympi custodes honorauerunt, fiat Tantalus hic. Sedenum concoquere magnam felicitatem non potuit, sed saturitate accepit damnũ immẽsum, quod ei pater [Iupiter] superappendit, ualidum lapidem: quem semper cupiens à capite depellere, à lætitia aberrat. * Habet autem omni auxilio carẽtem uitã hãc [& uehementer ærumnosum cum tribus quartum laborem, deorum quòd cæqualibus compotoribus furatus nectar ambrosiámque dederit: in quibus immortalitatem

ες θέσαν. εἰ δὲ θεὸν ἆ
ες ἀνὴρ τις ἔλπεται πλαθέ-
ες μεν ἥρδων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα τοὺς μὲν καὶ ἐς
ἀθανάτους οἱ πάλιν
μὴ τὸ ταχὺ πότμον
αὖθις ἀνέρων ἔθηκε.
τοὺς δ' ἀΐδαν ἐσιδὼν ὅτε φυᾶν
λάχαι νιν μέλαν γήρειον ἔρεφον,
ἔπορον ἀνέφρόντισεν χάλκεον,
ἀνήρ. κώ. ιζ.
Γισάπ τοῦδε παῖδος εὖ-
δοξοι πὸ δάμειαν
ὀχέμεν. ἄγχι δὲ ἐλθὼν
πολιᾶς ἅλος οἷος ὄρφνᾳ
ἄπυεν βαρύκτυπον
ἀτειᾶναι. ὁ δ' αὖτῳ
παρ' ποσὶ χθὸν φαίνε
τῷ μὲν εἶπε, φίλι-
α δῶρα Κυθρίας ἄγγειλα
Ποσείδαον ἐς χάρι
τέλλεται, πέδασον ἔγχος
Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ' ὀπὶ ταχυπό-

posuerunt
ur aliqui
ciens qui d
arco dem
immortale
noxium ce
num genus
tem erate
ius nigru
bat. para
uolutauit,
inclytam
haberet. ue
pe eanum m
ctæ, inclan
pum, triden
ptunum. hi
xta pedes p
Cui quidem
Age, si qua
Veneris sa
impedi ha
ærea, me au

posuerunt. Quòd si Deum-»
mur aliquis sperat latere fa »
ciens quidpiam, fallitur. Id-»
circo demiserunt illi filium
immortales rursum ad ob-
noxium celeri morti homi-
num genus. in florida au-
tem ætate, quum lanugo e-
ius nigrum mentum coronabat: paratas nuptias animo uolutauit, *à Pisatæ patre inclytam Hippodamiam ut haberet. ueniens autem prope canum mare solus in nocte, inclamabat grauistrepum, tridentæ insignem Neptunum. hic autem ipsi iuxta pedes propè apparuit. Cui quidem Pelops dixit, Age, siquid suauia dona Veneris sunt in gratiam, impedi hastam OEnomaï æreã, me autem in uelocissi-

των πόρδυσον ἁρμάτων
ἐς Ἄλιν, κράπιδι δὲ πέλασον.
ἐπεὶ βρῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσας
ἐρῶντας, ἀναβάσεται γάμον
ἐπω. κφ'. ιγ.
ὀθυγαβὸς. ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
νος ἄνδηκιν οὐ φω-
τα λαμβάνῃ. θανεῖν δ' οἷαιν ἀνάγκα,
πέπερ αὐώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
καθήμενος ἕψοι μάταν, ἀπάντων
καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν θέσπε
ἆθλός γ' ὑποκείσεται, τὸ δὲ
πρεπόντως φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν· οὐδὲ ἀ-
κραίπνις ἐφάνθατ' ὧν ἔπε-
σι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεὸς,
ἔδωκεν δίφρον χρύσεον, ἐν πτεροῖ-
σίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.
ἐπο. δ'. κφ'. ιζ.
ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν,
παρθένον τε σιώπυνον.
ἃ τέκε λαγέτας ἐξ,
ἀρεταῖσι μεμαλότας ἥρως.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις

mis transſmitte curribus ad Elin, ac victoriæ admoue. nam tredecim uiros poſt quam perdidit amantes, diſ-
fert nuptias* filiæ. Magnum« periculum imbellem uirum« non admittit. Mori autem« quibus necæſſe, cur aliquis« Lex illis ignobile ſenũ in te-« nebris deſidens macæret fru-« ſtra, omnium rerum hone-« ſtarũ expers? Sed mihi qui-« dẽ hoc certamen ſubibitur: tu uerò euentũ gratum da. Sic loquutus eſt: neque irrita attigit uerba. eum enim decorans Deus, dedit currum aureum, & in alis indefeſſos equos. * Cepit igitur OEnomaum fortem, & uirginem coniugem, quæ peperit duces ſex, uirtutum curam habentes filios. Nunc autem in exequiis

ἀγλαΐαι μέμικται,
Ἀλφεοδ πόρῳ κλιθείς,
τύμβον ἀμφίπολον
ἔχων πολυξενωτάτῳ πα-
ρὰ βωμῷ. τὸ δὲ κλέος
πηλόθεν δέδορκε παῖ ὀ-
λυμπάδων, ὃν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ἅρμα τε ἀκ-
μαὶ τε ἰχνέων θρασύπονοι.
"ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
"ἔχων μάλιστα τερπνὰν ἀοιδὰν,
αὐτίκα κῶμον
"ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δὴ ἀ-
"εὶ τῷδε μέριμνα ἐσλὸν,
"ὕπαν ἔρχεται παν-
"τὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ σεφανῶσαι
κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ
αὐτόκλιδι μολπᾷ
χρή. πέποιθα δὲ ξένοις
μή τιν' ἀμφότερα
καλῶν τε ἴδρις ἄλλον καὶ δύ-
ναμιν κυδιώτερον,
ἢ γε νεῶν κλυτᾶν σαοδα-

magnificis mixtus est, iuxta Alphei meatum reclinatus, tumulum habens qui undique ambitur, frequentissimam hospitibus apud aram. gloria autem eminus conspicatur Olympicorum certaminum in cursibus Pelopis: ubi uelocitas pedum certat, & uigores roboris audaces in laboribus. Qui autem uincit, » reliqua in uita habet melli » tam tranquillitatem, * propter » præmia uictoriæ. Semper au- » tem quod uno quolibet die » obuenit bonum, summum ue » nit omni mortali. Me autem co- ronare illum equestri lege AEolicæ cantu oportet. confido enim amicum nullum utraque habitem, & rerum honestarum peritum & potentia præstantiorem, ex iis quidem qui nunc sunt, illustribus orna-

λωσέμεν ὕμνων πολυχαίτας.
θεὸς ὅπᾳ τύχοις ἑ-
ών, παῖσι μήδεται
ἔχων τὸ κῆδος Ἱέρων
μεσόμναισιν. εἰ δὲ μή τᾳ χρὼ λίποι,
ἔπι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι
ἐπωκώιγ.
" σὺν ἅρματι θοᾷ κλεΐξειν,
" ὄπιθουρον οὖρὸν
" ὁδὸν λόγων, παρ' ἀδελφεὸν ἐλθὼν
" Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὧν μοῖσα καρπερώ-
τατον βέλος ἀλκᾷ βέφει. ἐπ' ἄλλοι-
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι τὸ δ' ἔσχατον κορυ-
φᾶται βασιλεῦσι. μηκέτι
πάππαι νε πόρσιον.
εἴη σέ τι τῶτον
ἰόδοσ χρόνον παῖειν, ἐμέ
τε τοσάνδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, σεφάνων σοφίαν καθ' ἑλ
λανας ἐόνθ' ἁπανταχᾶ.

turum hymnorum plicis. Deus custos tuis prouidet curis, habens hanc solicitudinem, Hiero. quòd si non citò defecerit, adhuc spero suauiore* cum curru celeri me decantaturum, adiutricem nactum mam uerborum, ad expositum soli quũ uenero Cronium promontorium. Mihi igitur Musa fortissimum telum robore nutrit. In aliis [rebus] alij magni [sunt,] supremum uerò ad summitatem attollitur in regibus. ne amplius circunspiæ longiùs. Contingat te hoc tempus [uitæ] in sublimi transigere, méque tantis cum uictoribus uersari conspicuum sapientia inter Græcos ubique.

ΘΗΡΩΝΙ Α-
κραγαντίνῳ, ἅρματι.
Εἶδος Β.

στρο. α. κώ. ιδ.

" Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι,
" πίνα θεῶν, πίνα ἥρωα,
" πίνα δ' ἀνδρα κελαδήσομεν;
ἦ πι Πίσα μὰν, Διός·
Ὀλυμπιάδα δ' ἔστα-
σεν Ἡρακλέης,
ἀπὸ σφᾶν πολέμου.
Θήρωνα δὲ πεντ αοείαις
ἕνεκα νικαφόρου
χαιτηπέον ὑπὲρ,
δίκαιον ξένιον,
ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,
ἄνωγμαι τε πατέρων
ἄπο την ὀρθόπολιν.

ἀντίστρ. κώ. ιδ.

" καμόντες οἱ πολλὰ θυμῷ
" ἐσθλὸν ἔχον οἶκημα
" πόλεμου, Σικελίας τ' ἔσαν

THERONI

Agrigentino, curru victoriam adepto.

Ode II.

HYmni dominantes citharæ, quē deum, quem heroē, quem virum cælebrabimus? Sanè Pisa quidē Iouis [est:] Olympicum autem certamen instituit Hercules, primitias spoliorū belli. Sed Theronem, ob cursum in quadrigis victorem, sonare oportet uocæ, iustum hospitem, columen Agrigenti, clarorum progenitorum florem, rectorem urbium. *Qui quum laborasset multū animo, sacram cæmerunt sedem fluui, Sicilizque erant

ὀφθαλμός. αἰών τ' ἔφε-
πε μόρσιμος, πλοῦτόν
τε καὶ χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀμφ' ὦ Κρόνιε παῖ Ρέας,
ἔδος ὀλυμπου νέμων,
ἀέθλων τε κορυφαὶ,
πόρον τ' Αλφεοῦ,
ἰανθεὶς ἀοιδαῖς,
εὔφρων ἄρουραν ἔπα-
τείαν σφίσιν κόμισον
ἐπω. κρό. ν.
λοιπῷ χρόνῳ. τῶν δὲ πεπραγμένων
ἐν δίκᾳ τε καὶ ὕβρᾳ δίκαν,
ἀποίνων οὐδὲν ὀφ-
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ
ἐδύσατο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθᾳ δ' ὁπότε μῶν σὺν ἀδαίμονι χρόοι-
ἐσλῶν δ' ὑπὸ χρημάτων (τ' αὖ.
πῆμα θνάσκῃ παλίσκοπον δαμαθέν·
στροφὴ β. κώ. ιδ.
ὅταν θεοῦ μοῖρα πέμπῃ
δυνάστας ὄλβον ὑψηλόν.
ἔπεται δὲ λόγος ἀνθρώποις

oculus: utáque insequebatur fatum bonum sortita, diuitias & gratiam afferens natiuis uirtutibus. Sed ô Saturnie fili Rheæ, sedem Olympi gubernans, & certaminum summitatem, meatúmque Alphei, delectatus hymnis, beneuolus aruum adhuc natale ipsis cura *posteró generi. Anteactorum autem operum finem & cum iure & præterius, infectum ne ipsum quidem tempus omnium parens possit reddere: sed obliuio sortem cum prospera esse possit. Bonis enim à gaudiis malum perit odiosum domitum, * quando Dei numen mutit tandem opes altas. Congruit autem [hic] sermo in bona sede locatis

Κάδ μοιο κούραις, ἔπα-
θον ἀὶ μεγάλα πένθος
ἐς δὲ πιτνεῖ βαρὺ
κρεσσόνων πεδὸς ἀγαθῶν.
ζώει μὰν ἐν ὀλυμπίοις,
ἀποθανοῦσα βρόμῳ
κεραυνοδ παυέθη-
εσα Σεμέλα φιλεῖ
δέ μιν Γαλλαὶ αἰεὶ,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα φιλεῖ
δὲ παῖς ὁ νισοφόρος.
ἀνὴ προφὴ, κώ. δ.
λέγοντι δ' ἐν ἁλὶ θαλάσσας,
μᾶ κόραι τι Νηρῆος
ἁλίαις, βίοτον ἄρθιτον
Ἰνοῖ πατάχθαι, τὸν ὄ-
λον ἀμφὶ χόνον. ἦτοι
βροτῶν γε κέκριται
πεῖρας οὔτι θανάτου,
οὐδ' ἀσύχμιον ἀμέρσαν
ἀπότε παῖδ' ἀλίου
ἀπειρεῖ σὺν ἀγαθῷ
τελθυτάσομεν.
βοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι

Cadmi filiabus, passæ
sunt quæ grauia: sed lu»
ctus opprimitur grauis»
à potioribus bonis. Viunt»
quidem inter cælestes
mortua fragore fulminis
passis crinibus Semele:
sed amat eam Pallas sem
per, & Iupiter pater ual
de: amat etiam puer he
deriger. * Aiunt autem
& in mari cum filiabus
Nerei marinus uitam im-
mortalem Inoni constitu
tam esse, omne per tem-
pus. Sanè mortalium»
præscriptus est terminus»
nullus mortis: neque [sci»
mus] quando tranquil-»
lum diem unquam fi»
lium Solis stabili cum»
bono finiemus. Namflu»
xus aliâs alij»

ὐθυμισῶν τε μέτα καὶ
πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

ἐπῳδὸς κώ.η.

οὕτω δὲ μοῖρ', ἅ τε παγρωΐαν
τὰν δ' ἔχᾳ τὸν θύρσονα πότμον
θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ,
ὅπᾳ τι καὶ πὰμ ἄγᾳ
παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ,
ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λάϊον μόσιμος ὑὸς
σὼν ἀντόμβρος, ὃν δὲ Πυ-
θῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσεν.

στροφὴ γ. κώ.ιδ.

ἰδοῦσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννὺς
πέφνεν ἑοῖσιν ἀλλάγ-
φονία χερσὶν υἱόν. ἀρηΐων
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐ-
ελπόντι Πολυνείκει.
νέοισ' ἀέθλοισιν
ἐν μάχαις τε πολέμου
δι' ὠμόν. Ἄδραστιδᾶν
θάλος ἀρωγὸν δόμοις,
ὄφρα σπέρματος ἔχον-
τι ῥίζαν, πρέπει
τὸν Αἰνησιδάμου

cum voluptu
bus homines
& fortuna,
horum habe
tem a deo p
uitiis, aliqua
dem addu
uersam ali
quo interf
lius filius oc
culum uetus
editum perfe
acris Erinny
psi per mutu
lem Martia
est Thersan
Polynici, in
taminibus
belli honor a
drastidûm g
re domui,
habene radi
maiores. De
nesidemi

cum uoluptatibus & labori-cc
bus homines inuadunt. *Sic cc
& fortuna, quæ paternam
horum habet iucundam sor-
tem à deo profectis cum di-
uitiis, aliquam etiam cla-
dem adducit in contrarium
uersam alio tempore. Ex
quo interfecit Laium fata-
lis filius occurrens, & ora-
culum uetus apud Pythonem
editum perfecit. * Sed intuita
acris Ermnys interfecit i-
psi per mutuam cædem pro-
lem Martiam. relictúsque
est Thersander mœrfecto
Polynici, iuuenilibus cer-
taminibus in pugnisque
belli honoratus existens; A-
drastidûm germen auxilia-
re domui, à quo seminis
habent radicem [Theronis
maiores.] Decet [filium] AE-
nesidemi

ἐγχωμίων τε μολέων
λυραῖν τε πυξαναίμων.
ἀντιστρ. κώ. ιδ.
Ὀλυμπία μὲν γὰρ αὐτὸς
γέρας ἔδεκτο Πυθῶνι
δὶ ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν,
Ἰφιτόν τε, κοιναὶ χάριτες
αἵθε πυρίππων
δυωδεκαδρόμων
ἄξαγεν. τὸ δὲ πυκεῖν
πειρώμενον ἀγωνίας,
ἀφαλύει δυσφρόνων.
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρετᾶς
δίδαμα δαιμόνιος
φέρει τε καὶ σῴζει τε
καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων
μέριμναν, ἀγλαΐαν.
ἐπῳδὸς, κώ. ιε.
ἀστὴρ ἀείζηλος, ἀλαθινὸν
ἀνδρὶ φέγγος. εἰ δέ μιν ἔχει
πείσοισι δὲ τὸ μέλλον,
ὅπα θανόντων μὲν ἐπ-
θάλ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
πίνας ἔπεσ. τὰ δὲ ἰᾷται δὲ Διὸς αἰ

enœnnasticà carmina lyràsque
consequi. * nam apud Olym-
piã ipse præmiũ accepit: apud
Pythonem autem, eiusdem sor-
tis participem ad fratrem, et
apud Isthmum communes gra-
tiæ quadrigarũ duodecim cur-
sus cõficientium attulerunt
flores. Experientem autem cer-
tamen, potiri, liberat à trísti-
bus curis. Diuitiæ etiam uirtu
tibus ornatæ afferunt horum
atque illorum opportunita-
tem, profundam sustinentes
solicitudinem, uindagatricem
rerum honestarum. quæ diui-
tiæ sunt | * stella præfulgida,
uerum hominũ lumẽ. Quòd si
eas habet aliquis, nouit futu
rum, quòd mortuorum hîc
mox intractabiles mentes pœ-
nas luunt: et quæ fiunt | in
hoc Iouis imperio

ἀλιτρὰ, κἠ γᾶς δικά-
ζῃ πὸς, ἐχθρᾷ λόγον φερέσας ἀδάῃκ-
ρυφη. ἀ. κω. ιδ.
ἴσον δ' ἐνύκτιον αἰεὶ,
ἴσα δ' ἐν ἀμέραις ἄλι-
ον ἔχοντες, ὑπονέστερον
ἐσλοὶ νέμονται βίο-
τον. οὐχ ὁτοῖα ζαφάσαν-
τες ἀλικᾶ χεραὶ,
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
κεῖναι ὠκυπόρᾳ δίαιταν ἀλ-
λὰ παρὰ μὴ ξυμίοις
θεῶν, οἵπνες ἔχαι-
ρον ἀνορκίαις,
ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα. τοῖσι δ' ἀταρσοπέρα-
τον οὐκέτι πόνον.
ἀντίστροφη κω. ιδ.
ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς
ἑκατέρωθι μείναντες,
ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ἁμὰν, ἔτειλαν Διὸς
ὁδὸν παρὰ Κρόνου πύρ-
σιν· ἔνθα μακάρων

ſælera, ſub terra iudicat aliquis, hoſtili ſententiam promantiãs neceſſitatæ. * At æqualiter noctu ſemper, æqualiter etiam interdiu ſolem habentes, non laborioſam boni degunt uitam: non terram turbantes robore manuum, neque marinam aquam, inopem propter uictum: ſed apud honoratos deos, illi qui grauiurando, illacrymabili fruuntur æuo. alij autem uiſu horrendum tolerant cruciatum. * Quicunque autem ſuſtinuerunt, ter utrobique commorati, continere omnino ab iniuſtis animam, peregerunt Iouis uiam ad Saturni urbem: ubi beatorum

νᾶσον ὠκεανίδες
αὖραι περιπνέουσιν, ἀν-
θεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀ-
γλαοῦ δένδρεων,
ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει.
ὅρμοισι τοῖς χέρας αἱα-
πλέκοντι καὶ στεφάνοις,
ἐπῳ. κώ. η.
βυλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ραδαμάνθυος,
ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἐπὶ-
μον αὐτῷ παρέδρον,
πόσις ὁ πάντων Ρέας
ὑψόρροπον ἔχοισας θρόνον.
Γηληθὺς ἐκ Καδμου ἐν Θήβαις δέχον-
Αχιλέα τ' ἔνεικ' ἐπεὶ (ται.
Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς, ἔπεισε μάτηρ.
στροφὴ ε. κώ. ιθ.
ὃς Εκτορ ἔσφλε Τροίας
ἄμαχον, αἰχμᾷ θοᾷ πίο-
να. Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Αοῖς τε πᾶσι αἰδοῖ-
πα. πολλά μοι ἐπ' αἰκῶ-
νος ὠκέα βέλη

*insulam Oceanides auræ perflant, floréſque auri micant, alij quidem ab humo, alij à pulchris arboribus, aqua autem alios educat: quorum monilibus & corollis implicant manus, *decretis in rectis Rhadamanthi, quem pater habet Saturnus promptum ſibi aſſeſſorem, maritus Rheæ, omnium ſupremum habentis ſolium. Peleúſque & Cadmus inter hos recenſentur. Achillémque transtulit eò mater, poſtquã Iouis cor precibus flexit. *Qui Hectorẽ proſtrauit Troiæ inexpugnabilem & firmã columnam: Cycnũ quoque morti dedit, Auroræque filium AEthiopem. Multæ mihi ſub cubito celeres ſagittæ

ἔνδον ὑπὲ φαρέτρας
φωνᾶντα συνετοῖσιν. ἐς
δὲ τὸ πᾶν ἑρμηνέων
χαπίζει. σοφὸς ὁ πολ-
λὰ εἰδὼς φυᾷ.
μαθόντες δὲ, λάβροι
παγγλωσσία, κόρακες ὡς,
ἄκραντα γηρύετον
διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
ἔπειτα νῦν σκοπῷ τόξον
ἄγε θυμὲ, πίνα βάλλομεν,
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρε-
νὸς ἀγκλέας οἴστοὺς
ἱέντες; ὔπου τοι
ἀκράγαντι τανύσαις.
αὐδάσομαι ἐνόρκιον
λόγον ἀληθεῖ νόῳ,
πτερὸν μή πιν ἑκατὸν
γ' ἐτέων πόλιν
φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
ὑμερτάν τε καὶ σίν, ἀ-
φθονέστερόν τι χέρσαι,

intra pharetram sunt so-
nantes prudentibus: apud
uulgus autem interpreti-
bus indigent. Sapiens [est]
qui multa nouit naturæ so-
lertia: qui autem disci-
plina usi fuerunt, uehemen-
tes garrulitate uelut cor-
ui, irrita clamant * Iouis
aduersus auem diuinam.
Intende nunc in scopum
arcum: agedum animemi,
quem petimus, ex benuo-
la mente gloriosa tela
mittentes? In Agrigentum
dirigas. Proferam iureiu-
rando firmatum uerbum
ueraci mente, peperisse
nullam intra centum an-
nos ciuitatem benuolo ui-
rum magis beneficum pe-
ctore, largioremque manu,

ἐπω. κώ. η.

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἴθα κόρος,
οὐ δίκα στωμυλτόμβος, ἀλ-
λὰ μόλπαν ὑπ' ἀνδρῶν
τὸ λαλαγῆσαι θέλων,
κρύφον τι θέλγων ἐσλοῖν, κακοῖς
ἔρμις. ἐπὶ ψάμμος ἀρίθμον ὤφελ-
λεν, κεῖνος ὅσα χρήματ' ἄλ- (πφθυ-
λοις ἔθηκεν, τὶς αὖ φράσαι δύναιτο;

ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΘΗ-
ρωνι εἰς ξενία.
Εἶδος Γ.

στροφὴ α. κώ. θ.

Τυνδαρεὶδαι ζ' ἐφιλοξένοισ' ἀδῖν
καλλιπλοκάμῳ τ' Ἑλένᾳ,
κλεινὰν Ἀκράγαντα χαίρων δύχο-
Θήρωνος ὀλυμπονίκαν (μαι,
ὕμνον ὀρθώσας, ἁκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον.
μοῖσα δ' οὔπω τι παρέστα
μοι νεοσίγαλον δρόπα βόσιν,
δωρεῖῳ φωνᾷ ἁρμόξαι πεδίλῳ

*quàm Theronem Sed gloriâ inuasit insolentia, non iure se opponens sed furiosis àuris tumultuari uolens, & occultationem afferre rerum honestarũ, per mala facta. Quandoquidem arena numerum refugit illæ quot gaudia aliis antulerit, quis recensere possit?

EIDEM THEroni Theoxenia.

Ode III.

TYndaridis hospites amantibus placere optus, pulchricomæque Helenæ inclytum Agrigẽtum decorãs hymno constructo in laudẽ uictoris Olympici, ornamẽto equorum Theronis infatigabili in pedibus. Musa autem sic adstitit mihi nouum commento modum, Doricò carmẽ ut acõmodarẽ cithurno,

ἀντιστρ. κώ. θ.

ἀγλαόκωμοι. ἐπὶ χαίταισι μὲν
ζόλυχβέντες ἔπι στέφανοι
πρέπ. ωσιν μὲ τὸν θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόθρων,
καὶ βοᾶν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν,
Αἰνησιδάμου
παῖδ' ἐμμίξαι πρεπόντως·
ἄ, τε πίσα μὲ γ. γωνεῖν, πᾶς ἄπο
θεύμορον ἱσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοι-
ἐπῳ. κώ. θ. δαί
ῷ πνι κράνων ἐφετμαὶς
Ηρακλέος πρεσπέρας
αἰπεινὰς ἑλλανοδίκας βλεφάρων
αἴτιος αἰὴρ ὑψόθεν,
ἀμφὶ κίμασι βάλοι γλαυ-
κόχροα κόσμον ἐλαίας, ταί ποτε
Ισθμοῦ ἀπὸ σκιαρᾶν πτυχᾶν ἔνεικαν
Αμφιτρυωνιάδας,
μεῖζμα τ' ὀλυμπιάκαλλιστον ἄθλων,
στροφὴ δ. κώ. θ.
δᾶμον ὑπερβορέων πίσας, Απόλ-
λωνος θεράποντα. σῦγε
πίσα φρονέων, Διὸς αἰπεῖ πανδόκῳ

splendida
rea. Q
corollæ ex
nitus ſtru
rámque
morem
ſtructura
commiſc
Lexigi
nimus
nes armi
quens iuſ
uerus inde
uir ſuper
ſuerit com
a coloris
Iſtri ab o
Amphitry
tum pulch
orum cer
Hyperbore
ſiſſet, Apol
mea cogita
nes exapie

splendida | quo instituitur chorea. | *Quoniã iubis adnexæ corollæ exigunt à me hoc diuinitus structum debitum, cithará́mque uariè sonantẽ, & clamorem tibiarum, & carminum structuram, filio AEnesidemi commiscere decenter: Pisáque | exigit | me celebrare, à qua diuinitus data ueruunt ad homines carmina. *quibus cũq; exequens iussa Herculis antiqua uerus iudex certaminis AEtolus uir super palpebras cum compositum suerit comis decus oliuæ glaucæ coloris: quam aliquando Istri ab opacis fontibus attulit Amphitryoniades, monumentum pulcherrimum Olympicorum certaminum, * populo Hyperboreorum quum persuadissiset, Apollinis cultori. Ipse autem cogitans, Iouis petit omnes excipientes

ἄλσος, σκιαρόν τε φύτευμα,
ξυνὸν ἀνθρώποις, στέφανόν τ' ἀρετᾶς.
ἤδη τὸ αὖτε
πατρὶ μὲν βωμῶν ἀγλαόν-
των, διχόμοιρος ὅλον χρυσοῦ μάτος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε μήνα.
ἀντιστρ. κώ. θ.
καὶ μεγάλων ἀέθλων ἀγωνα κρίσιν
καὶ πεντατηρίδ' ἀμᾶ
θῆκε Ζαθέοις ἐπὶ κτιτοῖς Ἀλφεοῦ.
ἐν δ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλε
χῶρος ἐν βάσταις Κρονίου Πέλοπος.
ὧδ' ἔτων ἔδοξε
γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξεί-
ας ὑπακουέμεν αὐγᾶς ἁλίου.
ἐπὶ δὲ γᾶν ἐρεύθετ' ἐν θυμῷ σῶρμαι-
ἐπῳ. κώ. ι.
ν' Ἰσραηλιώ. ἔνθα Λαπιθᾶν
ἱππόσοα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δάρ-
ρᾶν, καὶ πολυγάμπτων μυχῶν.
ὃν τέ μιν ἀγγελίαις Εὐ-
ρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πάσσεν,
χρυσοκέρων ἔλαφον Διάλειαν ἄξον-

luæ umbroſán
nem hominibus
tutis. Iam en
cratis patri,
curru [uecta]
lum illustraue
rum aram
cium & qu
anstituerat
tus Alphei se
boribus flor
uallibus Croni
sus esset, nacu
edire radius s
terram profu
tabat * Istriana
lia equorum
pit uenenæ
gis, & uariè
bus. quando
sthei adornaba
tre [impositæ
nam fœminam

luæ umbrosámque plantã, cõmunem hominibus, coronámque uirtutis. Iam enim ab ipso aris sacratis patri, plena luna, aureo curru | uecta | uespere totum oculum illustrauerat, * & magnorum certaminum sanctum iudicium & quinquennium simul constituerat diuinus in præcipitis Alphei. Sed non pulchris arboribus floridus erat locus in nallibus Cronii Pelopis. His uisus est ei nacuus hortus acutis obedire radiis Solis: tunc igitur in terram profiscsci animus cogitabat * Istrianam, ubi Latonæ filia equorum agitatrix excepit uenientem Arcadiæ à iugis, & uariè flexuosis reassibus. quando cum iussu Eurysthei adornabat necessitas à patre | imposita, | auricornum æruam fœminam adducturo

ἢ. αὖ ποτε Ταὐγέτα
αἰπηδεῖσ' Ὀρθωσία, ἔχαψεν ἱεράν.
στροφ. γ. κώ. θ.
τὰν μὲ θέπων, ἴδε κἀκείναν χθόνα
πνοιαῖς ὄπαδεν βορέα
ψυχᾷ· πόθι δένδρεα θαύμαινε σαθείς.
τῷ νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχε
δωδεκάγναμπτον ὠδὲ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι.
καὶ ναῶ ἐς Ζαὸς ἑορτὰν
ἴλαος αἰπηδέοισι νίσεται
σὺν Ζαθυλώνᾳ διδύμοις παισὶ Λήδας.
ἀντισ. κώ. θ.
τοῖς γὰ ἐπίστρεπεν οὐλυμπόνδε ἰὼν
θανὼν ἀγῶνα νέμειν,
αὐδᾶν τ' ἀρεταῖς πέρι καὶ ῥιμφαρμοῖ
διφρηλασίᾳ. ἐμὲ δ' ὦν πα (τὰ
θυμὸς ὀτρύνει φάεσθαι, Ἐμμενίδαις
Θηρωί τ' ἐλθεῖν
κῶδος, ἀΐππων διδόντων
Ζηνὸς Ἀλδᾶν. ὅτι πλείοισι βροτῶν
ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχον βαπέζαις.
ἐπῳ. κώ. θ.
ἀμφεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσον-

rũ. quã aliquãdo Taygeta dedi cans Dianæ, inscripsit sacrã. *Quã insequens, iudit & illã terram à tergo flatus Boreæ frigidi: ubi arbores admirabatur stans. quarum eam dulcæ desiderium cepit, ut circa duodecim flexus habẽtem metã cursus equorum plantaret. & nũc ad hoc festum propitius cum diuinis accedit altè præcinctæ gemellis filiis Ledæ. *Hic enim mãdauit in Olympum proficiscens, ut hoc certamen regerent, uirorũmque dẽ fortitudine, & æleres currus habente aurigatione. Me igitur animus impellit dicere, Emmenidis Theronique uenisse gloriã, quam dant insignes equis Tyndaridæ: quoniam plurimis | inter cæteros | mortalibus hospitalibus ad ipsos accedunt mensis, *religiosamente obseruan-

d.i.

τις μακάρων πλετάς.
εἰσὶ δ' ἀενάου μὲν ὕδωρ, κλεεάνων
δὲ χρυσὸς αἰδοιέσσιν,
νιῶν γε πρὸς ἐχάπαν Θή-
ρων ἀρετᾶν ἱκανῶν, ἄπλετα
οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω
δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις· ἐμὲ μὴν διώξω κἠνὸς εἴην.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑ-
μαριναίῳ, ἵπποις.
Εἶδος Δ.

στροφὴ α. κώμιε.

Ἐλατὴρ ὑψιπάτα βροντᾶς
ἀκαμαντόποδος
ζεῦ (πατὴρ δ' ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς
ἑλισσόμεσθαί μ' ἔπεμψαν,
ὑψηλοπάτων μάρτυρ' ἀέθλων,
ἐξείνων σὺ εὐπρεπόντων, ἔσαν
ὡπὸ γλυκείαν ἐσλοί.)
σὺ δ' ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχᾳς,

tes beatorum solē
si præstantissima
possessiones autem
uenerabile, nunc
mos limites Ther
uirtutibus domest
culis columnas quod
Sapientibus eo in
cessum est. non ig
nanus Lenim esse

PSAV
Camarinæo e
adepto. O

Vibrator altiss
dio infatigabi
enim Horæ reuol
charæ cantu me mi
marum æstem cert
eni feliciter agēti
nantiū ad dulcē
ô Saturni fili, qui

tes beatorum solēnes ritus. Quòd si præstantissima est aqua, inter possessiones autem aurum maximè uenerabile, nunc certè ad extremos limites Theron perueniens, uirtutibus domesticas attingit Herculis columnas quod ultra eas est, sapientibus & insipientibus inaccessum est. non igitur persequar: uanus [enim] essem.

PSAVMIDI Camarinæo equis victoriā adepto. Ode IIII.

Vibrator altissime tonitrus pedib⁹ infatigabilis, Iupiter (tuæ enim Horæ reuolutæ cū uariæ cithara cantu me miserunt, altissimorum testem certaminum. amicis enī feliciter agētib⁹ lætātur mox nuntiū ad dulce [uiri] boni.) Sed ô Saturni fili, qui AEtnā habitas,

ἵπον λιθεμόεσσιν ἑκατογ-
κεφάλᾳ Τυφῶνος ὀβελίμου,
οὐλυμπιονίκαν
δέκευ χαρίτων ἕκα-
τι πόνδε κῶμον,
ἀντιρρ. κώ. ιε.
χρονιώταν φάος ἀρυ-
σθενέων ἀρεταῖν.
Ψαύμιδος τὰρ ἥκει
ὀχέων· ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς
Γισαπόδι, κῦδος ὄρσαι
σεύδᾳ Καμαρίνᾳ. θεὸς δ' ὔφρων
εἴη λοιπαῖς ἀρχαῖς· ἐπεὶ μιν
αἰνέω, μάλα μὲν
ξεφαῖς ἐποῖμον ἵππων,
χαίροντα δὲ ξεινίαις παιδόκοις,
καὶ θεοῖς ἡσυχίαν φιλόπολιν
καθαρᾷ γνώμᾳ πεφραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω
λόγον. ἔμπειρά τοι,
βροτῶν ἔλεγχος.
ἐπῳ. κώ. ιϛ.
ἄνθρ' Κλυμενόοιο παῖδα
Ἀαμνιάδων γυναικῶν

(onus uentosum æntipitis
Typhonis ualidi) de Olympiaca uictoria accipe gratiarum causa hunc chorealem hymnum, *diuturnissimum lumen præpotentium uirtutum. Psaumidis enim uenit [in] curribus: qui olina coronatus Pisæa, deus excitare properat Camarinæ. deus propitius sit reliquis [uis] uotis. quoniam ipsum prædico ualde quidem alendorum studiosum equorum, gaudentémque hospitalitatibus omnium exœptricibus: & ad tranquillitatem amantem urbis sincera mente educatum. Non mendacio tingam orationem. experientia enim mortalium [est] iudex: *quæ Clymeni filium Lemniacarum mulierum

ἔλυσεν ἐξ ἀπημίας.
χαλκοῖσιν δ' ἐν ἔπαι νικῶν
δρόμον, ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ,
μᾶτ' στέφανον ἰὼν·
σοῦ ἐγὼ, ταχυτᾶτι
χεῖρες δὲ καὶ ἵππος ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις
ἐν ἀνδράσι πολιαὶ
θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἀλικίας
ἑοικότα χρόνον.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΨΑΥ-
μιδι, τεθείπωι, ἀ-
πήνηι καὶ κέλητι.

Εἶδος Ε.

στρο. α. κώ. ιθ.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν, καὶ
στεφάνων ἄωτον γλυκὺν,
θῆς Οὐλυμπία,
Ῥοκαγοῦ θύγατερ,
καρδίᾳ μελαναῖ,
ἑκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ

liberauit probro. æreis enim armis uincens cursum, dixit Hypsipylæ ad coronam uadens, Ille ego [sum] sed ælerit atẽ manus & cor æquant. Nascuntur autem & iuuenibus in uiris cani crebrò, etiam præter ætatis congruum tempus.

EIDEM

Psaumidi quadrigis, vehiculo mulari, & celete victoriam adepto.

Ode V.

CElsarum uirtutum & coronarum florem suauem, [quæ sunt m]Olympia, [ô] filia Oceani corde hilari accipe dona uehiculique indefessi pedibus

Ψαύμιδός τε δῶρα,
ὃς ταὶν σαὶν πόλιν αὔξων
Καμαρίνα λαοξόφον,
βωμοὶς ἐξ ἁγνᾶς
μοῖς ἐγέρσαρεν ἑορ-
ταῖς θεῶν, μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις, ἀέθλων τε πεμ-
πάμερος ἁμίλλαις,
ἵππους, ἡμιόνους τε, μοναμπυκί-
α τε· τὰν δὲ κῶδος
ἀβρὸν νικήσας ἀνέθηκε καὶ
ἕν πατρὶ Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ
ταὶν ἑοικὸν ἔδραν.

ἀντιστρ. κώ. ιθ.

ἱκὼν δ' Οἰνομάου καὶ
Πέλοπος παρ' ἁγεμόνων
σταθμῶν, ὦ πολι-
ήτα χθὲ Γαλλᾶς, ἀεί-
δω μὲν ἄλσος ἀγητὸν
τὸ τεόν, πόπαμόν τε Ὤλενον, εὖ-
χωλείαν τε λίμναν,
καὶ σεμνοὺς ὀχετοὺς Ἱπ-
πάεις οἵσιν ἁρδόμενα σπαθᾶν,
κολλᾷ τε σεσιδ-

& Psaumidis. Qui tuam ciuitatẽ amplificans ô Camarina populi altricem, aras sex genuinas honorauit festis deorum, cum maximis boum immolationibus, ludorúmque quinq; dierum certaminibus, equis mulisque, & unico frænorum. Tibi uerò decus pulchrum uictor dicauit, & suum patrẽ Acronẽ præconis uocem pronũtiauit, & nuper conditam sedẽ. *Reuersus autem OEnomai & Pelopis ab amabilibus stationibus, ô urbis conseruatrix Pallas, celebrat lucum sanctum tuũ fluuiúmque Oanum, patriámque paludem, & uenerandos canales, quibus Hipparis rigat excæcatum: adglutinátque stabi-

ων θαλάμων ταχέως
ὑψίγυον ἄλσος,
ἀπ' ἀμιχανίας ἄγων ἐς φάος
πόνδε δᾶμον ἀϛῶν.
cc αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπά-
cc να τε μόναται, πρὸς
cc ἔργον κινδυνώῳ κεκαλυμμένον·
cc οὗ δὲ ἔχοντες, σοφοὶ καὶ πολί-
cc ται ἔδοξαν ἔμμεν.

στροφὴ Β. κώλ. ιθ.

σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ,
Κρόνιόν τε ναίων λόφον,
πιδών τ' Ἀλφεὸν
ἀρυρέοντα, ἱδᾶ-
όν τε σεμνὸν ἄγχος,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι, λυδίοις
ἀπύων ὐν αὐλοῖς,
αἰτήσων πόλιν ἀα-
νορείαισι παὶ δὲ κλυτᾶς
δαιδάλλειν· σέ τ' ὀ-
λυμπιόνικε, Ποσει-
δανίοισιν ἵπποις
ὄφιπερτόμβρον, φέρειν χθεας θῦ-
θυμον ἐς πελθυταὶ,

liũ domorũ celeriter altam
syluam & à consilij in-
opia adducens in lucẽ hũc
populum ciuium. Sem-
per autem circa uirtutes
labor sumptúsque pugnãt
aduersus opus periculo re-
ctum: uoti autem compotes,
sapientes etiam ciuibus ui-
si sunt esse.

*Seruator [qui es] in altis
nubibus, Iupiter, Cronũq;
habitans tumulum, hono-
ránsque Alpheum latè
fluentem, Idæúmque ue
nerabile antrum, supplex
tibi uenio, Lydijs sonans
tibijs, petiturus urbem
hanc fortium uirorum fa-
ctis illustribus ut ornes:
túque Olympioniæ, Ne-
ptuniis equis gaudens,
ut feras senectutem læ-
tam usque ad finem uitæ

ὐμῖν ὦν Ψαῦμι παρεσταμένων. ὑγί-
ἐντα δ' ἔπος ἔλθον
ἐξ Ἀρδανίας, ἐξ Καρκίνων κλεάτεσσι, καὶ
ἀλοιᾶν θεσσπιθεὶς, μὴ μαλθα-
κὸν θεὸς ὑφέσθαι.

ΑΓΗΣΙΑΙ ΣΥ-
ρακοσίῳ, υἱῷ Σωτρά-
του, ἀπήνῃ. Εἶδος ς.

Χρυσέας ὑποστάντες ἀν-
τιχεῖ θεοδώρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαν τὸν μέγαρον
πάξουθ. ἀρχομένῳ δ' ἔργῳ, θεὸς ὄσσων
κὴ θέμθ. τηλαυγές. εἰ
δ' εἴη μὰ ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαλεάτᾳ Ζαμίας Διὸς ἐν
Πίσα, σωοικισηᾶ τᾶν κλεναν Συρα
κουσᾶν, ὕμνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνὴρ, ὃς πύρσας ἀφθόνων
ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς
ἀνδρ. κώ. ια.
ἵστω γὰρ ἐν τύτῳ πεδί-

filiis ô Psaumi adstantibus. Sanam autẽ siquis opulentiam auget, contentus possessionibus, & laudem adiungens, ne quærat deus fieri.

AGESIAE SYracusano, filio Sostrati, vehiculo mulari victoriã adepto. Ode VI.

AVreas supponẽtes ualido uestibulo domus cõlumnas, uelut quũ præclaras ædes extruimus, compingemus hymnum. Incipiente autem opere frontispicium oportet facere præfulgidum. Quòd si fuerit Olympiorum victor, atque fatidicæ Iouis præfectus apud Pisam, conditórque nobilium Syracusarum, quem non assequatur hymnum ille ur, si inciderit in ærentes inuidentia ciues in amabilibus cãtibus? *sciat enim in hoc cal-

λῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
«Σωσρά που υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί,
«ἃ τ' παρ' ἀνδράσιν, ἃ τ' ὠν ναυσὶ κοίλαις
«πέμπει· πολλοὶ δέ με –
«μναντ' καλὸν ἔπι πανδᾳ.
Ἀγησία, σὺν δ' ἄξιος ἐσσὶ μοῖσα, σὺν ὅν
δίκα ἀπὸ Γλαύκας Ἀδραστος μάντιν Οἰ
κλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρεον
φθέγξατ', ἐπεὶ κῆ γᾶ' αὐτόν πέ νιν
καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν.
ἐπῳ. κώ. ιδ.
ἐπὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν πλε-
σθέντων, Τθαϊονίδας
εἶπεν ὠν Θήβαισι τοῖς τότ' π ἔπος,
πολέω σραπαῖς
ὀφθαλμὸν ἐμαῖς, ἀμφότερον,
μάντιν τ' ἀγαθὸν,
καὶ δουρὶ μὲ δάναθαι. τὸ καὶ
αὐδρὶ κώμου δεπόταν
νεῶ πάρεσι συρακουσίῳ.
οὐ φιλόνεικος ἐὼν,
οὔτ' ὢν δύσερις ἐς ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσας,
τῦπ γέ οἱ σαφέως μδρυρὴ-

teo diuinum pedem se habere Sostrati filius. Periculorum autem expertes virtutes neque apud homines neque in navibus »» cauis pretiosæ sunt. multi autem meminerunt si quid præ- »» clarum elaboratum fuerit. A- »» gesia, tibi autem laus parata, quam iure lingua Adrastus de uate Oiclei filio Amphiarao protulit, post quam terra eúmque ipsum & insignes equos absorpsit. *Septem enim postea rogis cadauerum constructis, Talaïonides Adrastus dixit apud Thebas tale quoddã uerbum, Desidero exercitus oculum mei, utrunque, uatémq; bonũ, & ad pugnandũ hasta. quod etiã uiro hui⁹ hymni domino nũc adest Syracusano. Nõ cõtẽtiosus existens, neq; rixosus ualde, & magnũ iusiurandũ juratus. hoc ei palam testifica-

σω· μελίφθογγοι δ' ὑπὲρ ἕφοντι μοῖσαι.

στροφὴ β. κώ. ια.

ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἅ-
δη μοι σθένος ἡμιόνων
ἢ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐπὶ καθαρᾷ
βάσω ὠδὺ ὄχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀλ-
σος ἡγεμόνος. κεῖναι γὰρ ἐξ (σροῶν
ἄλλαι, ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι
τῶν ταὶ δηίσαντα, στεφανῦσι ἐν ὀλυμ-
πίᾳ ἐπεὶ δέξαντο χρὴ τοίνυν πύλας
ὕμνων ἀναπετάσθαι αὐτᾶς.
πρὸς Πιτάναν γὰρ Εὐρώτα πόρον
δεῖ σὰμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ.

ἀντισρ. κώ. ια.

ἄ τοι Ποσειδάονι μι-
χθεῖσα Κρονίῳ, λέγεται
παῖδ' ἰοπλόκαμον Εὐάδναν τεκέσθαι·
κρύψαι δ' παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις.
κυείῳ δ' ἐν μιῷ πέμ-
ποισ' ἀμφιπόλοις, ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόσθαι Εἰλατίδᾳ
βρέφος γ', ὃς ἀνδρῶν ἀρκάδων ἄνασσε
σὰν λαῷ τ' Ἀλφεοῦ οἰκεῖν. (Φαι-
ἔνθα βαφεῖσ', ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκεῖ-

bor: mellisonæ ue
Musæ. *Sed ô Phm
là robur mularum
mè, ut uia pura du
uenìámque & ac
rus illæ enim præ
esse huius norun
Olympiam quon
Oportet igitur po
patefiere ipsis: a
tem iuxta Eurotæ
hodie uenire tẽpesti
pruno mixta Saturn
pliam uiolaceis ca
peperisse: sed occul
sinum fœtum grem
autem partui | men
mulos iussit dare he
infantem ad alend
rum Arcadũ rex era
sanam, & cum sorte
ut moleueret. ubi e
dne sub Apolline du

bor: melliſonæ uerò permittent Muſæ. *Sed ô Phinti iungę iam mihi robur mularum quamcelerrimè, ut uia pura ducamus currum, ueniámque & ad uirorum genus illæ enim præ aliis, uiæ ducæ eſſe huius norunt, cœronas apud Olympiam quoniam acceperunt. Oportet igitur portas hymnorum patefacere ipſis: ad Pitanam autem iuxta Eurotæ meatum oportet hodie uenire tẽpeſtiué. *Quæ Neptuno mixta Saturni filio dicatur filiam uiolaceis capillis Euadnen peperiſſe: ſed occultaſſe clandeſtinum fœtum gremio. Præſtituto autem partui menſe mittens famulos iuſſit dare heroi Elati filio infantem ad alendum, qui uirorum Arcadũ rex erat apud Phęſanam, & cui ſortę obtigit Alpheũ ut incoleret. ubi educata Euadne ſub Apolline dul-

ας τεφρῶν ἔψαυσ' ἀφροδίτας.

ἐπῳδὸς κώμῳ.

οὐδὲ ἔλαδ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ,
κλέπτοισα θεοῖο γόνον·
φὴ δὲ μὰν Γυθῶνάδε, ἐν θυμῷ πέσασ'
χόλον οὐ φατὸν ὀ-
ξεῖα μελέτᾳ, ὥχετ' ἰοῦσ',
μαλθυσόμβρος
ζωὰς πέρ' ἀπλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον
ζώναν καὶ παθικὰν μύραν,
καὶ πέδαί τ' ἀργυρέαν,
λόχμας ὑπὸ κυανέας,
πίκτε θεόφρονα κοῦρον.
ἁ δὲ μὰν ὁ χρυσοκόμας τεταύμε-
νός νιν Ἑλλοτῶ συμπαρέσαν τὰν μοίρας
τροφὰν γ' ἀκώμασε.
ἦλθε δὲ ὑπὸ παλαίχθονα ὑπ' ὠ-
δῖνός τ' ἐξάπας Ἰαμος
ἐς φάος αὐτίκα· τὸν μὲν νιζομέναν
λεῖπε χαμαί, δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὰ
δαιμόνων βουλαῖσιν ἑ-
ρπέταν δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰοῖς μελιταῖς κηδόμενοι. βασιλεὺς

æm primùm
rem. Neque
tum in omni
dei semen. se
nem (in anim
iram meffabi
ra) abijt, ora
rus de hoc n
su. Ipsa uer
ma intextan
ponens, urn
eam, dumos
peperit diuina
dium puellu
comus placid
adstare feat,
*Prodijt igitur
& partu ama
lucè cõfestim:
dolore affect
mi, sed duo c
plum deorũ u
runt dracones
nemo apũ, cur
Rex

cæm primùm attigit uenerem. Neque latuit AEpytum in omni tempore cælãs dei semen. sed ipse Pythonem (in animo comprimẽs iram ineffabilem acri cura) abijt, oraculũ consulturus de hoc intolerabili casu. Ipsa uerè Punicea trama intextam zonam deponens, urnámque argenteam, dumos inter opacos peperit diuina mẽte præditum puellum. Cui auricomus placidam Lucinam adstare fecit, & Parcas. *Prodijt igitur ex uisceribus & partu amabili Iamus in lucẽ cõfestim: ipsum quidẽ dolore affecta reliquit humi, sed duo cæsijs oculis ipsum decorũ uolũtate, educarũt dracones inculpato ueneno apũ, curã adhibentes.

ἡ ἐπὶ πυρ αέσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐ
Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἵρετο παῖδα τὸν Εὐάδνα τέκοι·
Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν
ἀντιστρ. κώ. ια.
παῖς· πέλε θνατῶν δ' ἔσε-
θαι μάκιν ὀπιχθονίοις
ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἀκλεᾶ νῶν ἀγυιαί.
ὣς ἄρα μάνυε. πὶ δ' ὅτ' ὢν ἀκοῦσα
οὔτ' ἰδεῖν δύχοντο, πεμ-
πάμον γεγυαμένον. ἀλλ' ἐγ-
κέκρυπτο γὰρ χρίνῳ, βαπτὰ τ' ἐν ἀπει
ρατῳ, ἴων ξανθαῖσι κὴ πάμπορφύρο
ακῆσι βεβρεγμένος ἄβρὸν
σῶμα. τὸ, καὶ κατεφάμιξεν καλέ-
θαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ
ἐπῳδός, κώ. ιβ.
ὄφ' ὄνυμ' ἀθάνατον. πρπνᾶς δ' ἐπ
χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν ἥβας, Ἀλφεῷ μέσῳ καθέβα
ἐκάλεσε Ποσ-
δᾶν' ἄρυβίαν ὃν τρέφοντα,
καὶ τοξοφόρον
Δάλου θεοῦ μήτας σκοπόν,

autem posquam p
rediit ex Pythone,
mi rogibat puer
dne peperisset: Ph
dicebat genitum e
mortales autem fo
stribus eximium,
defecturam stirpe
dicabat. at illi ne
que id disse di
men iam id quin
esset. sed enim oc
co rubóqs in imm
uis & omnino
made factus tener
& promulgauit
omne tẽpus mate
mortali. Delecta
quam auro coron
tum pubertatis,
dium descendit,
prunum latè pa
genitorem, & a
li diuinitus con

autem postquam petrosa equitans rediit ex Pythone, ab omnibus do mi rogabat puerum quem Euadne peperisset: Phœbo enim ipsum dicebat genitum esse patre: supra mortales autem fore uatem terrestribus eximium, neque unquam defecturam stirpem. Sic utique indicabat. at illi neq; audiuisse, neque uidisse dicebant [quum tamen iam] a quinque diebus natus esset. sed eum occultatus erat iuncorubóq; in immenso uiolarũ fluuis & omnino purpureis radiis madefactus tenerum corpus. Ideo & promulgauit uocari ipsum in omne tẽpus matẽr hoc nomine immortali. Delectabilis autem postquam auro coronatæ accepit fructum pubertatis, in Alpheum medium descendit, inuocauitque Neptunum late potentem, suum progenitorem, & aratenentem Delli diuinitus conditæ præsidem,

αἰτέων λαοῖσιν
Ὑμαὶ πὶ ἑᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. αὐ-
τῷ δὲ ἐξαπὸ σὶ ἀρπεπὴς
παπεία ὄασα, μεταλλα-
σέν τε μὶν, ὄρσο τέκνον δεῦρο παῖ Ζ-
κοινον ἐς χώραν ἴμθω, φάμας ὄπιθεν.

στρο. δ. κώ. ια.

ἵκοντο σὶ ὑψηλοῖο πέ-
τραν αἰλίξαντον Κρονίου·
ἔνθά οἱ ὤπασε φησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας. τὸκα μὶν φωναὶ ἀκύεν
ψευδέων ἄγνωτον, δὶ-
τ' αὖ θρασυμάχανος ζ'ᾐθὼν
Ηρακλέης, σεμνὸν πάλος Αλκαϊδᾶν,
παῖδος θ' ἑορταῖ τ' ἐπίσαν πλησόμβροτον,
πθμόν τε μέλισσον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμᾷ, πότ' αὖ
χρησήριον θέσθαι κέλθυσεν.

ἀντιστρ. κώ. ια.

ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' ἑλ-
λανας ὕμνος Ιαμιδᾶν
«ὄλβοσάμι ἔασεπο. Ὑμιῶντες δ' ἀρεπαὶ
«ἐς φανεραὶ ὁδὸν ἔρχονται. τεκμαίρει

petens populi altro
quempiam suo ap
dio. Respondit au
paterna uox, qua
set eum. Surge fili,
nem in regionem
naticinii. Venerı
ti ad rupem exc
ubi ei dedit thesa
rem diuinationis
uocem audire m
sciam, quando
nator ueniens He
le germen Alcaïd
celebritatem insti
tissimam mortali
maximum ludor
suprema ara, tu
collocare iussit. Ex
re inclytum inte
nus Iamidarum
tatæ sunt. Qui
uirtutes, in aper
nunt. indicat

petens populi altorem honorem quempiam suo capiti, noctu sub dio. Respondit autem uerídica paterna uox, quum quæsiuisset eum, Surge fili, huc communem in regionem ut ueniás, post uaticiniú. *Venerunt igitur alti ad rupem excælsam Cronij, ubi ei dedit thesaurum duplicem diuinationis. tunc quidem uocem audire mendaciorũ nesciam, quando audax machinator ueniens Hercules (nobile germen Alcæidarum) patri cælebritatem institueret frequentissimam mortalibus, ritúmque maximum ludorum, Iouis in suprema ara, tunc oraculum collocare iussit. *Ex quo [tempore] inclytum inter Græcos genus Iamidarum diuitiæ comitatæ sunt. Qui autem colunt » uirtutes, in apertam uiam ue- » niunt. indicat

»χρῆμ' ἕκαστον. μῶμος δ' ἐξ
»ἄλλων κρέμαται φθονεόντων,
»τοῖς οἷς ποτε πρεσβύτερον δὴ δώδεκα τὸν
»δρόμον γ' ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτι-
»σταίζει χάρις ἀκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐπὶ μοῖρα τόδ' Κυλλαίας ὄρος
Ἀγησίᾳ μάτρωες ἅδοιεν
ἐπω. κώ. ιδ.
ναιετάοντες, ἐδώρησαν θεῶν
καί ῥυκα λιταῖς θυσίαις,
πολλὰ δὴ πολλᾷσιν Ἑρμᾶν ἁγνεῦ ἕως·
ὃς ἀγῶνας ἔχᾳ
μοῖρ' ἐνέπειν τ' ἀέθλων, Ἀρκαδίαν
τ' ἀνθ' ὁσία πα-
μᾶ κλῖνος, ὦ παῖ Σωφράντου,
σὺν βαρυσθενεῖ πατρὶ
κράνει στέλλειν ἀντυχίαν.
δόξαν ἔχω πιθὼν
γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἅ μ' ἐθέλοντα προστέλλει
καλλιρόοισι ποδᾶς. μαχομά-
τωρ ἐμὰ Συμφοιτὶς ἀνθ' Μετώ-
στρο. ε. κώ. ια. (πα,
πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔπ-

autem opus quer
tio autem ex ali
indentibus eis q
do primùm ad
cursum agitanth
neranda adstill
riosam formam.
sub Cyllenes mon
iores tui *ha
runt deorum pr
cibus sacrificiis
tis Mercurium p
mina gubernat so
morum, Arca
insignem honor at
strati, cum gra
persist tuam felici
nem habeo quan
gua cotis acutæ,
tem attrahit pr
flatus. Amica m
florida Metope,
* agitatricem equo
bam pepe-

autem opus quenque. uituperatio autem ex aliis impendet inuidentibus eis quibus aliquando primùm ad duodecimum cursum agitantibus [equos] ueneranda adstillat gratia gloriosam formam. Si autem uerè sub Cyllenes monte ô Agesia maiores [tui] *habitantes donauerunt deorum præconem supplicibus sacrificiis frequenter multis Mercurium piè: qui certamina gubernat sortémque præmiorum, Arcadiámque uiris insignem honorat: ille, ô fili Sostrati, cum grauistrepo patre, perficit tuam felicitatem. Opinionem habeo quandam in lingua cotis acutæ, quæ me uolentem attrahit pulchrifluos ad flatus. Anna mea Stymphalis florida Metope,

*agitatricem equorum quæ Thebam pepe-

κτεν, τᾶς ἐραλεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀθρήσαν αἰχμᾷ τᾷ πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄρσεων νεῶν ἑταίρας
Αἰνέα, θεσσόπον ὠδὺ Η-
εαν παρθενίαν κελαδῆσαι·
γῶναί τ' ἔπειτ' ἀρχᾷον ὀνάσσος ἁμα-
θέαν λόγοις εἰφθύγλωσσον, Βοιωτίαν
ὦν. ἐατὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,
ἠϋκόμων σκυτάλα μοισᾶν, γλυκὺς
κρητὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.

ἀντιστρ. κώ. ια.

εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι Συρα-
κουσᾶν τε καὶ Ορτυγίας,
ταὶν Ιέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἅρπα μισόδυμος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα, λιθυ-
κίππου τε θυγατρὸς ἑορταν,
ἃ Ζιὸς αἰτναίᾳ κράπις. ἀδύλογοι
δέ μιν λύραι μολπαί τε γινώσκουπι.
θραύσοι χρόνος ὅλβον ἐφέρπων. ἐμὶ
συὸ δὲ φιλοφροσύναις ἀνεφάπις
Αγησία δέξαιτο κῶμον,

ἐπῳ. κώλ. ιϛ.

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ συμφθίσιον

rit, cuius amabilem
uirū bellicosis nectē
mnū. Hortare nunc
primùm quidem I
cheniam ut celebrē
faciant postea, anti
ueris rationibus
Bœotiam suem. Es e
ctus pulchri comar
sarum, dulcis cra
nantium carminū.
Isocis ut mentione
racusarum & Ort
Hieron sinæro sæpe
rectam animo uers
dem colit Cererem
quos habentis filiæ
ius Aetnæi imperiu
quæ autem ipsum
que cognoscunt. Ne f
aduenies felicitate
cum comitatæ amabili
gesse hymnam, de
nium à Stymphalijs

rit, cuius amabilem aquam bibo, uiris bellicosis nectens uarium hymnũ. Hortare nunc socios AEneæ, primùm quidem Iunonem Partheniam ut celebrent: notúmque faciant posteà, antiquum probrũ ueris rationibus an effugimus, Bœotiam suem. Es enim nuntius rectus pulchricomarum scytale musarum, dulcis crater ualde sonantium carminũ. *Dic prætereà [socijs] ut mentionem faciant Syracusarum & Ortygiæ, quam Hieron sinæro sceptro gubernans, rectam animo uersans, rubripedem colit Cererem, & albos equos habentis filiæ festum, & Iouis AEtnæi imperium. Suauiloquæ autem ipsum lyræ cantúsque cognoscam. Ne frãgat tempus aduenientem felicitatem [eius:] sed cum comitate amabili excipiat Agesiæ hymnum, *de domo in domum à Stymphalijs

πτιχέων ποπνισσόμβον,
ματέρ' ἀμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας.
»»ἀγαθαὶ δὲ πέλον-
»»τ' ἐν χαμεύνᾳ νυκτὶ θοᾶς
»»ἐκ ναὸς ἀπε-
»»σκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεὸς
σῶσαι ἐκείνων τε κλυταὶ
αἶσαν παρέχοι. φιλέων
δέσποτα ποντόμεδον,
ἀνδὺν δὲ πλόον, καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδου, χευ- (θος.
σαλακάτοιο πόσις Ἀμφιτεί-
τας· ἐμοῦ σὺ ὕμνων ἄρξ' ἀτερπὲς ἄλ-

ΔΙΑΓΟΡΑΙ ΡΟΔΙῼ, ΠΥΚΤΙ.

Εἶδος Ζ.

στροφὴ α. κώ. ια.

Φιάλαν ὡς εἴπις ἀφνειᾶς ἀπὸ χρὸς ἑλών,
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ, δῶρήσεται

mœnibus uenien
oroſæ relmque
tiles autem ſun
nocte æleri ex n
firmandum duæ
rum illorúmque
præbeat. Tu a
ris regnator a
rectam nauigat
tra ærumnas,
lgerētis ſmarite
rum autem hym
dum florem.

DIAG

Rhodi

Ode

PHialam ut ſ
nu ſumptam
bullientem, done

mœnibus uenientem, matrem pecoroſæ relinquentem Arcadiæ. Vtiles autem ſunt in tempeſtuoſa nocte œleri ex naue dependere ad firmandum duæ ancoræ. Deus horum illorúmque illuſtrem ſortem præbeat. Tu autem domine maris regnator amore proſequens, rectam nauigationem, quæ ſit extra ærumnas, da, colum auream gerētis ſmarite Amphitritæ: meorum autem hymnorum auge iucūdum florem.

DIAGORAE
Rhodio pugili.
Ode VII.

PHialam ut ſi quis à diuite manu ſumptam, mitis rore uuæ bullientem, donet

νεανίᾳ γαμβρῷ πεφπίνων,
οἴκοθεν οἴκαδε, πάγ-
χρυσον κορυφαὶ κπαίων,
συμποσίου τε χάριν, κἀδός τε ἑμά-
σας ἐόν· ἐν δὲ φίλων
παρεόντων, ξῆκέ μιν ζα-
λωτὸν ὁμόφρονος ὄνας.

ἀντιστρ. κώ. ια.

καὶ ἐγὼ τέκταρ χυτὸν,
μοισαῖ δόσιν, ἆθλοφόροις
ἐνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρ-
πὸν φρενός γ', ἰλάσκομαι,
Ὀλυμπία Ρυθοῖ τε νικῶν-
τεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος ὃν
φᾶμαι κατέχουτ' ἀγαθαί.
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπθύει χάρις ζω-
θάλμιος, ἁδυμελεῖ
δ' ἅμα μὺ φόρμιγγι, παμφώ-
νοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

ἐπω. κώ. ιγ.

καὶ νῦν ὐπὲρ ἀμφοτέρων
σοὶ Διαγόρα κατέβαν, τὰν πατρίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας
Δελφιοί τε νύμφαν

iuuenu genero præbibens, è domo in domum, totum aureum uertiæm possessionũ, cõuiuiique decus, affinitatémque honore prosequutus suam: amicísque præsentibus, fecit eum beatum prædicari ob cõcordem thorum: [sic] *& ego nectar fusum (Musarũ donum) præmiũ reportãtibus uris muttens apud Olympiam Pythonémque uictoribus (dulcem fructum [mei] animi) exhilaro. Beatus uerò ille „ quẽ fama amplectitur bona. „ Aliâs autẽ aliũ respicit gra„ tia, floridã mitam præbẽs, „ blandisona und cum citha„ ra omnisonísque in instru„ mentis tibiarum. *Et nunc „ cum ambobus cum Diagora descendi, marinã laudãs fi liã Veneris, Solísq; sponsam

Ρο΄δον· ἀθυμάχαν
ὄφελε πελώριον αἴθρα παρ' Αλ-
φειῷ στεφανωτάριθμον
αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα,
καὶ ποδᾶν Καστάλια,
πατέρα τε Δαμάγητον ἀδάντα δίκᾳ,
Ἀσίας ἀρυχώρου
πεί πολιν νάσσον πέλας
ἐμβόλωι γαίοντας, Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

ϛροφ. ϛ. κώ. ια.

ἐθελήσω δ' ἐξ
ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶ-
σαι λόγον, Ἡρακλέος
ἄρυσθενεῖ ϛόμᾳ. τὸ μὲν πρὶν
πατρόθεν, ἐκ Διὸς ὄν-
χοντα· τὸ δὴ Ἀμυντορίδαι
μάλιστα θεῖον, Ἀσυδαμείοις. ἀμφὶ δ' αὖ-
πων φρεσὶν ἀμπλακίαι (τρώ-
αἰὲν ἐλύθμηνοι κφέμαντα.
τοῦτο δὴ ἀμάχανον δύρεῖν,
αὖ πρ. κώ. ια.
ὅ, πνεῶ καὶ ἐν πολυ-
τᾷ φέρτατον αἰδρὶ τυχεῖν.

Rhodum: ut decantem impugnam rectâ [tendentem] ingentis proceritatis uirum iuxta Alpheum coronatum, pugilatus [ad] remunerationem: & apud Castaliam, patrêmque Damagetum, qui placuit iustitiæ, Asiæ spatiosæ insulam trium urbium habitantes, prope Embolum Argiua cum multitudine.

*Volam illis ab initio à Tlepolemo communem annuntians componere sermonem Herculis potentis stirpi. Nam à parte patris, ex Ioue gloriantur: à parte autem matris Astydamiæ, Amyntoridæ [sunt.] Circa autem hominum uentes errores innumeri pendent. Hoc autem impossibile reperire, *quod nũc optimum est homini, etiam in fine consequi.

καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνη-
τον νόῳ σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας, ἔκταν' ἐν Τί-
ρυνθι Λικύμνιον, ἐλ-
θόντ' ὀπὶ θαλάμῳν Μιδέας,
τᾷς δὲ ποτὲ χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς
(αἰ δέ φρενᾶν τε σοφὰν
παρέπλαξαν τε σοφόν) μαν-
τᾶσατο λιὶ ἐς θεὸν ἐλθών.

ἐπῳ. κϛ. ιγ.

τῷ μὲν ὀχρυσοκόμας
Ἀπόλλων ἐξ ἀδύτου ναῶν, πλόον
εἴ πε Λερναίας ἀπ' ἀκταῖς
στέλλει ἐς ἀμφιθάλασσον
νομόν· ἔνθά ποτε
βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
χρυσαῖς νιφάδεσσι πόλιν,
ἀπὸ χ' Ἀφαίστου πέλωσι
χαλκελάτῳ πελέκει,
πατέρος Ἀθαναίας κορυφαὶ καθ' ἅρπαν
αὐορούσας ἀλλά-
ξειν ὑπερμάκει βοᾷ.
ὑ ῥανὸς δ' ἔφερε νιν ἁ γαῖα μάτηρ.

Nam Alcmenæ fratrem notbū
ſæptro percutiens duræ oleæ
interfecit apud Tiryntha Li-
cymnium, reuerſum ex ædi-
bus Mideæ, huius quondā ter
ræ conditor iratus. (Mentis au-
tem perturbationes impellunt
in errorem etiam ſapientem.)
Oraculum autem conſuluit, ad
deum quum ueniſſet. * Huic
quidem auricomus [deus] odo-
rato ex adyto, nauium curſum
dixit Lernæo à littore ut de-
ducēret ad utrinque mari cin-
ctam regionem. ubi quondam
irriguit deorum rex ille ma-
gnus aureis nimbis urbem,
quando Vulcani artæ ex æ-
re ducta bipenni Minerua uer
tice ex ſupremo patris proſi-
liens, uociferata eſt ingenti cla-
more: cælum autem horruit i-
pſam & terra parens.

στρο. γ. κώ. ια.

τότε καὶ φαυσίβροτος
δαίμων Υπειονίδας
μέλλον ἔντειλε φυλάξα-
σθαι χέρος παῖσιν φίλοις,
ὡς αἰὲν θεῶν τοι κτίσμασιν
βωμον ἀναρχέα, καὶ
σεμνὰν θυσίαν θέμβροι,
πατρί τε θυμὸν ἰαίαιεν, κόρας τ' ἐγ-
χλβρόμω. σὺν δ' ἀρεταὶ
ἔβαλεν, καὶ χρηματ' ἀνδρῶ-
ποισι Προμαθέως αἰδώς.

ἀντιστροφὴ κώ. ια.

ὃς δὴ μαὶ βαίνει τι καὶ
λάθας ἀτέκμαρτον νέφος,
καὶ παρέλκει θραχμάτων ὁρ-
θαὶν ὁδὸν γ' ἔξω φρενῶν.
καί τι χρὸ αἰθούσας ἔχοντες
σπέρμ' αὐέξαν φλοιὸς οὖ,
πῦξαν δ' ἀπύροις ἱδρῶσι,
ἄλσος ὃν ἀκροπόλει κείνοισι μὴ ξαν-
θὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,
πολλῶν ὕσε χρυσὸν· αὐτὰ
δέ σφιν ὧπασε τέχναν

Tunc & illuminator mortalium deus Hyperionides futuram mandauit obseruare necessitatem filiis charis, ut Deæ primu conderent aram conspicuam, & uenerando facto sacrificio, patrique animum oblectarent, puellæque hastifremæ. Virtutem autem« iecit & gaudia hominu« bus Prometheus uenerandus: sed superuenit quæ« dam & oblimonis impro« uisa nubes, & auertit re« rum rectam uiam extra« mentem. Ascenderunt e« nim [Rhodij] quanus ardentis non habentes semen ignis, templum in aræ. Illis quidem flauam adduans nubē, multum pluit au rū. Ipsa autē illis præbuit [dea] cæsiis oculis in arte

ἐπῳ. κώ. ιγ.

πᾶσαν ὑπ' ἐχθονίων
γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κραδεῖαν.
ἔργα δὲ ζωῶν ἐρπόν-
των δ' ὁμοῖα κέλαδος
φέρον. ἰῷ δὲ κλέος
εὐρυ. δαίνυτο δὲ καὶ σοφία
μείζων ἄδολος πλέθε.
φαντὶ δ' αὐθρώπων παλαιαὶ
ῥήσιες, οὔπω ὅτε
χθόνα δαίετο Ζεὺς περὶ ἀθανάτοις,
φανερὰν ἐν πελάγει
Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ
δήμιον δ' ἐν βένθεσι νᾶσον κεκρύ-

στροφ. δ. κώ. ια. φθαι.

πτόντος δ' οὔπω ἔν-
δυξεν λάχος ἀελίου·
καὶ ῥά μιν χώρας ἀκλάρω-
τον λίπον θ' ἁγνὸν θεόν·
μνα δ' ἔνιπε δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλ-
λεν δέμεν. ἀλλά μιν ἐκ
εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
εἶπέ πω αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδοθ' ἁλὸς
αὐξομέναν πεδόθεν

*omni terrestres optimè laborantibus manibus superare. opera autem mortalibus gradientibus similia uiæ [urbis] ferebant. erat autem gloria ingens. Edocto" autem & sapientia maior" expers doli est. Narrant au" tem hominum prisci sermones, nondum quando terrā partiebantur Iupiter & immortales, manifestā in profundo maris Rhodum fuisse, sed salsis in profunditatibus insulam occultatam fuisse. *Absentis autē nemo mdicat sortem Solis, & quidem regionis exortem reliquerant castum Deū. Recordato autē Iupiter resortitionē erat facturus, sed ipsi non permisit: quoniam cano dixit aliquā se uidere in mari crescentē è fundo maris

πολύξοσκον γᾶιαν ἀνθρώ-
ποισι, καὶ δύφρονα μάλοις.
ἀντιστρ. κώ. ια.
ἐκέλδυσεν δ' αὐτίκα
χρυσάμπυκα μὴν Λάχεσιν
χεῖρας ἀνθεῖναι· θεῶν δ' ὄρ-
κον μέγαν μὴ παρφάμεν·
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παῖδι νεῦσαι,
φαενὸν ἐς αἰθέρα μὲν
πεμφθεῖσαν, ἐᾷ κεφαλᾷ
ὑπὲρ πόσιν χέρας ἔσταθαι. πολὺ πᾶ-
σαν δὲ λόγων κορυφαὶ,
ἐν θελατείᾳ πεσοῦσαι.
βλάστε μὴν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς
ἐπιστρ. κώ. ιγ.
νᾶσος· ἔχει τέ μιν ὁ-
ξεῖαι ὁ γλυκέθλιος ἀκτίνων πατὴρ,
πῦρ πνέοντων ἀρχὸς ἵππων.
ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
τέκεν ἑπτὰ σοφῶ-
τατα νοήματ' ὀπὶ πρεσβυτέρων
ὑπερφίαλον ὁμοῦ δεξαμένους
παῖδας· ὧν εἷς μὲν Κάμειρον,
πρεσβύτατόν τε Ιά-

multialtricem terram hominibus & suauē pecudibus. *Iussit igitur statim aureo redimitā reticulo Lachesin manus porrigere, deorúmq; iusiurandū magnū non fallere, sed cum Saturni filio annuere, lucidū in æthera ipsam emissam, suo capiti in posterum præmium fore. Perfecta autem fuerūt uerborum capita in ueritate cadentia. Emersit enim ex mari humido *insula: obtinétque eam acutorum generator radiorum pater, ignem spirantiū dux equorum. Vbi Rhodo [nymphæ] aliquādo mixtus genuit septem liberos, qui sapientissimas cogitationes tempore antiquorum uirorum acceperūt. quorū unus quidē Camirū, & maximū natu Ia

λυσον ἔτεκεν, Λίνδον τ'. ἀπάτερθε δ'
δλφ χαίαν πείχα δασ- [ἔχον,
σάιδμοι, πατρωΐαν
ἀστέων μοῖραν κέκλῃδ' δ' ἔσφιν ἔδραν.

στρο. ε. κώ. ια.

τόθι λύξεν συμφορᾶς
οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρ-
χαγέτᾳ, ὥς πορ θεῷ,
μάλων πινυτάεσσα πομπά,
καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις·
τῷ δ' ὄφθησιν Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς κλεινᾷ τ' ἐν Ισθμῷ
πετράκις ἀτυχέων,
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ·
καὶ κραναᾶις ἐν Αθάναις.

ἀντιστρ. κώ. ια.

ὅ, τ' ἐν Αργᾳ χαλκὸς ἐ-
γκώ μὶν, ζάτ' ἐν Αρκαδίᾳ
ἔργα κ' Θήβαις, ἀγῶνες
τ' ἔννομοι Βοιώποι·
Αἴγινα, Πελλαία τε, νικῶν-
δ' ἐξάκις ἐν Μεγάροι-
σί τ' οὐχ ἕπρον λιθίνα

lysum genuit, Lindúmque. separatim autem habitabant, terram trifariã dispartiti, paternam urbium sortem: uocatæ sunt autem ab illis sedes. *Ibi liberatio calamitatis miserandæ iucunda Tlepolemo constituitur Tirynthiorum duci, tanquam deo, ouiúmque nidore plena pompa, & iudicium de certaminibus, quorum floribus Diagoras coronatus fuit bis. inclytáque in Isthmo quater prospera utens fortuna, in Nemeáque aliã [coronam] super aliam, & asperis in Athenis.* & quod [datur] Argis æs nouit eum, Arcadiæque opera & Thebarum, certamináque legitima Bœotia: AEgina Pellenéque uincentem sexies. & apud Megara non aliud lapideus

φᾶφος ἔχλ λόγον. ἀμφὶ Ζεῦ πάτερ, νῷ
ποιαν Ἀπαβυσίου
μελέων, πίμα μὺ ὕμνου
πεθμόν, ὀλυμπιονίκαν
ἐπω. κω. ιγ.
ἄνδρα τε, πὺξ ἀρεταὶ
θύρσιζε. δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξεί-
νων· ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
ὁδὸν ἀθυπορεῖ,
σαφα δαεὶς ἅτε οἱ πατέρων
ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχαον. μὴ κρύπτε κοινόν
αὐτερμὲ ἀπὸ Καλλιαία-
κος, Ἑρμιδᾶν τοι σὺν χρίπεσιν. ἔχλ
»θαλίας καὶ πόλις. ὁν
»δὲ μιᾶ μοίρα χρόνε
»ἄλλοτ' ἀμοῖαι διαδύστισιν αὔραι.

nomẽ habet calculus. Sed ô Iupiter pater, cacuminu Atabyriȳ dominans, honora hymnu legem, olympiorúmque uictorem *urum, pugilatu urtutem nactum: dáque ei uenerandam gratiam & à ciuibus & ab hoſpitibus: quia miuriæ inimicam uã rectà incedit, ærtò ſciens & quæ ei patrum iuſtæ menæs proborum uaticinabantur. ne occultes notum paſſim genº d Callianacte, Eratidarum cum gratijs. Habet & ipſa urbs feſta conuiuia. In una autem parte »» temporis aliâs aliæ in- »» gruunt auræ. »»

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ παλαιςῇ, καὶ Τιμοσθένει παλαιςῇ, Μελησίᾳ αὐλείπῃ.

Εἶδος Η.

στροφὴ α. κώ. θ.

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων
ἀέθλων Ολυμπία,
δέσποιν' ἀληθείας· ἵνα μαίνῃς ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι, φράσαι-
ρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴπερ ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρεταν θυμῷ λαβεῖν,
τῷ δὲ μόχθων ἀμπνοάν.

ἀντιστρ. κώ. θ.

«αἴνεται δὲ θεὸς χάριν ἀν-
«σεβέων ἀνδρῶν λιτᾶις.
ἀλλ' ὦ Γίσας οὖδένδρον ἐπ' Ἀλφεῷ δᾷ-
πιν δὲ κῶμον καὶ στεφανοφορίαν (σος)
«δέξαι· μέγα πλέος αἰεὶ

ALCIMEDONTI palæstritæ, & Timosthenis palæstritæ, & Meleſiæ aliptæ.

Ode VIII.

O Mater aureas coronas accipientium certaminum Olympia, domina ueritatis, ubi uates uictimis incensis explorantes periculum faciũt mentis, tonus uelocater fulminantis, ſiquã habeat rationem hominũ quærentium magnã uirtutem animo consequi, à laboribus autem respirationẽ. *Perficitur autem ad gratiam piorum uirorũ ſupplicationibus. Sed ô Piſæ arboribus bene inſtructum nemus iuxta Alpheum, hunc hymnum & coronæ geſtationum accipe. Magnũ aliquod decus ſemper [adeſt ei]

ᾧ πνι σὺν γέρας ἔστεπ' ἀγλαόν.
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν. πολλαὶ δ' ὁδοὶ
σοφοὶ θεοῖς ἀνδράσιν.

ἐπῳ. κώ. ια.

Τιμόσθενες, ὔμμε καὶ ἅρμα τεθρίππου
Ζηνὶ γλυκεῖαν ὑμνῆσαι πότμον
ἐν Νεμέᾳ σοφὸν
Ἀλκιμέδοντα δὲ παῖδ' Κρόνου λόφῳ
θῆκεν ὀλυμπιονίκαν.
ἐσορᾶν δ' ἐσορᾶν καλὸς, ἔργῳ
τ' οὐκ εἶδος ἐλέγχων.
ξένεπε, κρατέων
Γάλαξ, δολιχήρεμον Αἴγιναν πάρ-
ἔνθα σώπιεσα Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις,

στρ. ϛ. κώ. θ.

ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ, τι γὰρ
πολὺ καὶ πολλὰ ῥέπει, (ροὺν,
ὀρθᾷ σὺν κρίνᾳ φρενὶ, μὴ ῥᾳδᾷ κα-
δυσπαλές. τεθμὸς δὲ πὶς ἀθανάτων
καὶ τανύδ' ἀλιερκέα χώραν
πάντα δαπίσαισε ξένους,
κίονα δαμονίαν

quem tuum præmiu
fuerit illustre. Ex bo
lia ad alium profici
tæque sunt uiæ felic
*Timosthenes, uos a
uit fortuna Iouis gener
ri: te quidem apud
spicuum. Alcimedon
pud Saturni colle
piorum uictorem. E
spectu pulcher, re a
mam dedecorans.
promulgauit, quum
fecta, longis remis ue
nam patriam. ubi se
Iouis hospitali assidet
sia, *eximiè inter ho
enim multùm &
res iuergue. recta di
nō intempestiuè, di
decretum quoddam
& hanc mari cinctam
magnis subiecit
Iunonem admirabil

quem tuum præmium sequutum fuerit illustre. Ex bonis autem alia ad alium proficiscuntur, multæque sunt uæ felicitatis cũ diis. *Timosthenes, uos autem conciliauit fortuna Iouis generationis authori: te quidem apud Nemeam conspicuum. Alcimedontem autem apud Saturni collem fecit Olympiorum uictorem. Erat autem aspectu pulcher, re autem non formam dedecorans. Præconis uoce promulgauit, quum uinceret lucta, longas remis utentem AEginam patriam, ubi seruatrix, quæ Iouis hospitali assidet, colitur iustitia, *eximiè inter homines. Quod enim multùm & multas in partes uergit, recta discernere mente nõ intempestiuè, difficile est. Sed decretum quoddam immortalium & hanc mari cinctam regionem omnigenis subiecit hospitibus, columnam admirabilem

(ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
ἤδη τερέαινων μηκάμοι)
ἀντιστρ. κώλ. θ.
Δωρεᾶι λαῷ παμβύ-
ομφαν ἐξ Αἰακοῦ·
τὰ πᾶις ὁ Λατοῖς, ἀρυμέδων τ' Ποσ
Ἰλίῳ μέλοντες ὅπ' στέφανον [δᾶν
πεῦξαι, καλέσαντο σωτῆρ' ὀν
λείχος. ἰὼ ὤπνιν παγκρωμύον,
ὀρνυμιῶν πολέμων
πολιπόρδοις ἐν μάχαις,
λάβρον ἀμπνεῦσαι κακόν.
ἐπῳ. κώλ. ια.
γλαυκοὶ ὃ δράκοντες, ἐπεὶ κ πάθη, νέοι
πύργον ἐσαλάμενοι τρεῖς,
οἱ δύο μὲν κάπεσον,
αὐθὶ δ' ἀτυζομένω πόας βάλον·
εἷς δ' ἐσύρουσε βοάσας.
ἔννεπε δ' αἰπὺν ὁρμαί-
νων πέρας ἀθὺς Ἀπόλλων,
Πέργαμος ἀμφὶ παῖς
ὕβρως χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται·
ὡς ἐμοὶ φάσμια λέγε Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

(subsequens a
facendo non
rienſi popul
AEacum. que
& latè imp
quamtlium
naturi, aduoc
torem muri.
decretum, ſu
biũ naſtatric
hemenem ex
*Cærulei aut
quam extrud
nouam in tu
tres, duo qu
ibi autem turb
rũt. at unus
Dixit autem
animo uoluẽ
Pergamus ci
manus opera
mihi oſtent u
nio miſſũ gr

(subsequens autem tempus hoc faciendo non defatigetur) *Dorienſi populo gubernatam poſt AEacum. quem filius Latonæ & latè imperans Neptunus, quum Ilium mœnijs eſſent coronaturi, aduocauerunt cooperatorem muri. Erat quoniam fato decretum, ſurgentibus bellu, urbiũ uaſtatricibus in pugnis, uehementem exhalaturum fumũ. *Cærulei autẽ draconeſ, poſtquam extructus fuit [murus,] nouam in turrim inſilientes tres, duo quidem ceciderunt: ibi autem turbati ſpiritus abiecerũt. at unus irruit uociferatus. Dixit autem Apollo, inimicum animo uoluẽs prodigiũ ſtatim, Pergamus circa tuas, ô heros, manus operationes capietur (ſic mihi oſtentum ſignificat, Saturnio miſſũ grauiſtrepo à Ioue)

στροφὴ γ. κώ. θ.

ἐκ ἄρ πατέρων σέθεν ἀμ-
φὶ ἄμα θεσπόποις ἐρέεται
ὑπερβάποις. ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἶπας,
Ξάνθον ἵππειον, καὶ Ἀμαζόνας ἀ-
ίππους, καὶ ἐς Ἴσθμον ἐλαύνων.
ὁρουσεί αἰνα δ' ἐπ' Ἰαδμὸν πομπαῖαν
ἅρμα θοὸν τανύεν,
ἀπὸ πάμπων Αἰακόν
δεῦρ' ἀν' ἵππιος χρυσέαις,

ἀντιστρ. κώ. θ.

καὶ Κορίνθου δεξάσθ', ἐπο-
ψόμενος δαῖτα κλυτάν. (δέν.
εἰ δ' ἐπρπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσται) σ-
εῖο δ' ἐγὼ Μελησίᾳ δέ ἀγωνι-
ων. κῶδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ πραχεῖ φθόνος.
καὶ νεμέᾳ τὸ δ' ὁμῶς
ἐρέω τοῦτον χάριν,
ταὶ δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

ἐπω. κώ. ια.

εἰ δὲ παῖ κραπίῳ. τὸ δι δάξασθαι δέ τοι,
εἰδότι ῥαίτερον ἄγκυ-
ραν δέ, τὸ μὴ θεσμαδεῖν.

*non sine liberis tuis: sed si mul cum primis capiet & quartis. Sic Deus apertè loquutus ad Xāthum properabat, & Amazonas equis strenuas, & ad Istrū equitās. at tridētis impulsor in Isthmū marinū currū uelocē agitabat, dimittens Aeacū huc cū equis aureis, * & Corinthi iugū, inspecturus conuiuium celebre. Delectabile autem inter homines æqualiter nihil fuerit. Quare si ego Meleſiæ adgloriā [quā nactus est iam] ab imberbib⁹ [annis], recurrerim hymno, me petat me lapide aspero inuidia. & apud Neměā enim similiter dicā hoc ornamētū, & postea uirorum pugnā * in Pancratio. Docere autē, perito facile: » at stultum, nō prædidicisse. »

ccκουφότεραι τὰρ ἀπιεσάτων φρεί-
κῖνα δὲ κῆνος ἀν εἴποι
ἔργα τᾷδ' ἀπέρονθ' ὑγῶν·
τίς ξῶτος ἀνδρα τοσσάδ',
ἐξ ἱεραν ἀέθλων
μέλλοντα πυθεινοτάταν δ' ὄξαν φ
ναῶν ἐν ἀυτῷ γέρας Αλκιμέδων
νίκαν τειακοσταν ἐλῶν·

στροφὴ ϛ. κώλ. θ.

ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀ-
νορέας δ' ὀκ ἀμπλακών,
ἐν πεδάσι παίδων ἀπεθήκατο γ
νόσεν ἔχθιστον, καὶ ἀτιμοτέραν
γλῶσσαν, ἢ ὄπι κρυφον οἶμον·
πατρὶ δὲ παῖς ἐνέπνυσεν μὰν
γήραος ἀντίπαλον.
ccαἴδα τοι λάθεται,
ccἄρμυρα τοσσάξας ἀνήρ.

ἀντιστροφὴ κώλ. θ.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μνα μοσυνάν
ἀνεγείροντα, φράσαι
χαρὰν ἄωτον Βλεψιάδαις ὄπινικον
ἔκτος οἷς ἤδη στέφανος τοσσείκει-
ται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.

leuiores enim inexpertorum
mentes. Illa autem ille dixerit
opera ulterius cæteris: quis mo
dus iterum promouebit, ex sa-
cris certaminibus desideratissi
mam gloriam reportaturum.
Nunc quidem ipsi decus est Al
cimedon, victoriam tricsimam
adeptus. *Qui fauore quidem
Dei, fortitudine tamen non frus-
stratus, in quatuor puerorum
deposuit membris reditum in-
uisissimū, & ignominiosam ma
gis linguam, & occultam uiam.
patri autem patris inspirauit
robur senectutis aduersarium.
Ora numerum obliuiscitur uir
qui conuenientia fecit. *Sed me
oportet memoriam excitantem
eloquis manuum florē Blepsia-
dis victorialem hymnum: se-
xta quibus iā corona circumpo-
sita est frondiferis ex certami-
nibus.

«ἔστι δὲ καὶ τὸ θανόντεσσιν μέρος
«κἄννομον ἐρδόμενον.
«κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
«συγγόνων κεδνὰν χάριν.

ἐπῳ. κῳ. ια.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσας Ἰφίων
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν
Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὃν σφιν ὤπασε
Ζεὺς χρόει· ἑσλαὶ δ' ἐπ' ἐσλοῖς
ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξεῖ-
ας δὲ νόσοις ἀπαλάλκοι·
δὐχομαι ἀμφὶ καλῶν
μοίρα νέμεσιν δι χόβουλον μὴ θέμεν
ἀμ ἀπήμαντον ἄγων βίοτον,
αὐτοῖς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩΙ Ὀποιωτίῳ, παλαιξῇ.

Εἶδος Θ.

στροφὴ α, κῶλων ιε.

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ

Est enim & mortuis pars legitima »»
quæ fit: occultátque nequaquam »»
puluis cognatorum illustrem gra- »»
tiam. Mercurij autem filiam ubi »»
audierit Iphion Nuntiationem,
indicet Callimacho splendidum
ornatum [qui obuenit] apud O-
lympiã, quẽ præbuit Iupiter ipso-
rũ generi. Bona autẽ super bonis o-
pera uelit dare, acréſque morbos
propulset. Opto de bonorum fatali
prouentu Nemesin contraria cog
tantem nõ immittere: sed damno-
rum expertem afferens uitam, i-
psósque amplificet & urbem.

EPHARMOSTO Opuntio, palæstritæ. Ode IX.

ARchilochi quidem carmen
sonans apud Olympiam,

καλλίνικος ὁ πεπλος κεχλαδώς,
ἥρκεσε Κρόνιον παρ' ὄ-
χθον ἀγκομον εὖσαν
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρ-
μόξῳ σὺν ἑταίροις.
ἁμὰ νιφὰς ἑκατόλων
μοισᾶν ἀπὸ τόξων,
Δία τε φοινικοτερόπαν,
σεμνόν τ' ὀπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἀλιδος
τοιοῖς δὲ μέλεσι
τὸ δήποτε Λυδὸς ἥρως
Γέλοφ' ἕξάεσατο κάλλι-
στον ἔδνον Ἱπποδαμείας.

ἀντιστρ. κώλ. ις.

πτερόεντα δ' ἴει γλυκὺν
Πυθῶνάδ' οἰστόν. ἔ-
στι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ,
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασι
φόρμιγγ' ἐλελίζων,
κλειτὰς ἐξ Ὀπόεντος. αἰ-
νήσομαι δ' ἐγὼ ὑμὸν,
ὦ Θέμις, θυγάτηρ τέ οἱ
σεμνοτάτα λέλογχε

Callinicus, ter acclamatum, satis fuit Saturnium apud collem ut præiret saltanti Epharmosto amicis cum sociis. Sed nūc lōgè iaculantibus Musarū ab arcubus, Iouémq; fulmine rubentem, augustúmque impartire promontoriū Elidis huiusmodi carminibus: quod quōdam Lydus heros Pelops adeptus est, pulcherrimam dotem Hippodamiæ. Alatam autem mittē dulcem ad Pythonem sagittam. non humi serpētes sermones attinges, uti de luctis citharam mouens clara ex Opunte. Laudes eam & filium Ieus, quam Themis & filia eius seruatrix sortita est

μεγαλόδοξος Εὐνομία.
θαλλει δ' ἀρεταῖς ἴ-
σον τε Καστᾰλίᾳ, παρ' Ἀλ-
φειοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν σεφανίων ἄωτοι
κλυτᾶν λοκρῶν ἐπαείρον-
πματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐπῳ. κῶλ. ι.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν
μαλεραῖς ὑπ' φλέγῳν αἰσδαῖς,
καὶ ἀγαύορος ἵππου θᾶσον,
καὶ ναὸς ὑπὸ πέρου, παντᾶ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σωὶ πινι μοισιδίῳ παλάμᾳ
ὀξαίρετον χρίπων νέμομαι
κᾶπον. καῖναι γὸ ὥπασαν
τὰ τέρπν'. ἀγαθοὶ δὲ
καὶ σοφοὶ κῦ δαίμον' ἄνδρες

στροφὴ ϛ. κῶλ. ιϛ.

ἐγήρυοντο. ἐπεὶ ἔναν-
τ' ἀν πᾶς πειόδοντος Η-
ρακλέης σκυτάλιω πίναξε χερσίν,
αἴνικ' ἀμφὶ Πύλον σαθεὶς
ἔρεισδε Ποσιδᾶν.

magni nominis Eunomia. floret autem strenuitate æqualiter apud Castaliã, Alpheique apud fluentum: unde cœronarũ flores mclytam Locrorum extollunt matrem, pulchrarum arborũ feracem. *Ego autẽ charã urbem claris illustrans carminibus, & feroce quo citius & naue alata quoquouersum nuntium mittam hoc, si modò fatali auxilio eximũ gratiarũ decerpo hortum: illæ enim præbent iucunda. strenui autem uiri & sapiẽtes per diuinam sortẽ *existũt. Alioqui quomodo aduersus tridentem Neptuni Hercules clauã ubrasset manibus, quãdo circa Pylum constitutus resistebat Neptunus,

ἤρειδέν τέ μιν ἀργυρέῳ
τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος. οὐδ' Αἴδαος ἀκι-
νήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώματ' ἀ κατάγᾳ
κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν
θνασκόντων. ἀπό μοι λόγον
τὸν τόμα ῥίψον
cc ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι
cc θεοὺς, ἐχθρὰ σοφία· καὶ
cc τὸ καυχᾶσθαι πρὸς καιρόν,
ὑπερ. κώλ. 15.
cc μανίαισιν ὑποκρέκει.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοι-
αῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν τ' ἔπᾶσαν
χωεὶς ἀθανάτων. φέροις
δὲ Πρωτογυείας
ἄεσᾳ γλῶσσαν, ἵν' αἰολο-
βρόντα Διὸς αἴσα
Πύῤῥα Δευκαλίων τε Παρ-
ναασσὸν καταβαίτε,
δόμιον ἔθεντο πρῶτον· ἄτερ
δ' ἴδνας ὁμόδαμον
κτισσάσθαν λίθινον γένος.

quũ itẽ resistebat ipsum argẽteo arcu oppugnans Phœbus. Nec Pluto immo tam habebat urgã, mortalia corpora quã deducit cauum ad uicum morientium. Mihi hunc sermonem abijcæ os. nam co-» uiciari dijs, odiosa [est] sa» pientia: & gloriari in» tempestiuè, *insaniis con-» sonat. Ne nunc stridas talia: omitte bellum pugnámque omnem seorsum à diis. Conuertas autem ad Protogeniæ urbẽ linguam, ubi uelociter fulminantis Ionis imperio Pyrrha Deucalióque Parnasso quum descendissent, sedes collocarunt primas, & absque concubitu, eiusdem generis comparauerunt lapideã fœturam.

λαοὶ δὴ ὀνόμα θεν.

ἔνθ' ἐπέων πρὶν οἶμον

α λιγυρ. αἶνει δὲ παλαιὸν

α μῦθ' οἶνον, αἴνεα δ' ὕμνων

ἐπῳ. κῶ. ι.

α νεωτέρων. λέγοντα μὲν

χθόνα μὴ κατακλύσαι μέλαιναν

ὕδατος θέντος· ἁγὰ Ζηνὸς

τέχναις αὐάπωσιν ἐξαίφνας

αὖτλον ἐλεῖν. κείνων δ' ἔασαν

χαλκάσπιδες ὑμέτεροι προγονοι,

ἀρχᾶθεν Ιαπετονίδος

φύτλας κοῦροι, κορυφάν τε φερ-

πάτων Κρονίδαν, ἐΓ-

χέλειοι βασιλῆες αἰεί.

ἐπῳ. γ. κῶ. ιϛ.

πρὶν ὀλύμπιος ἁγεμὼν

πὰν παῖδ' ἀπὸ χᾶς Επει-

ῶ Οπουῶντος αὖ αρπάσας ἔκαλες,

μίχθη Μαναλίαισιν ἐν

ἀγραῖς, καὶ ἔνεικε

Λοκρῶν· μὴ καδέλοι μιν αἰ-

ὼν, πότμον ἐφάψας,

ἀρφανὸν γυιᾶς. ἔχε

λαοὶ autem appellati fuerũt. Excita carminũ ipsis uiã canorã. lauda autẽ uetus quidem uinum, flores autẽ hymnorũ recentiorũ. Aiunt porrò terrã quidem obruisse nigram aquæ robur, sed Iouis solertia refluxũr epẽtè exũdationẽ cæpisse. Ex illis autẽ erant æreus clypeis instructi uestri maiores, ab initio Iapetionidis stirpis filij, filiarúmque præstantissimarum Saturnij, indigenæ reges semper. *Quõdam Olympi dux filiam Opuntis è terra Epeorũ quam subripuisset tacitus, mixtus est [ei] Mænalys in iugis, & reduxit ad Locrum, ne auferret eum æuum martẽ inducens, expertẽ prolis. habebat

δὲ πατέρα μέγιστον
ἄλοχος. ὑφρανθη τε ἰδὼν
ἥρως θεπὴν υἱόν.
μάντιος δ' ἐκάλεσσε μιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὃς πρῶτα μὲν ἄνδρα μορφᾶ
τε καὶ ἔργοισι πόλιν δ' ὧ-
πασεν λεών τε διαπρᾶξαι.

ἀντιστρ. κώ. ις.

ἀφίκοντο δὲ οἱ ξένοι
ἔκ τ' Ἄργους, ἔκ τε Θη-
βᾶν· οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ ὃ ἐκ Πισᾶ
ἦλθ' ἀ Ἄκτορος ἰόχως
πέμψεν ἐποίκων,
Αἰγίνας τε, Μενοίτιον.
τῷ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τηλέφαντος πεδ' ὄγμον μολών,
ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκᾶντας Δαναοὺς
βέλεσιν ἁλίαισι
θρύπτωνται Τήλεφος ἔμβαλεν.
ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Παιώκλου βιατὰν
γόον γ'. ἐξ οὗ Θέτιος γόν-

autem semen generosissimum uxor, gaus|usque est intuitus heros supposititi filiu. uocauit autem eum ita ut cognominis esset aui materni, excellentem supra quàm dici possit forma & factis, urbem autē dedit populúmque regere.* Accesserunt igitur hospites ex Argo, & ex Thebis, & Arcades, itémque Pisatæ: sed filiu Actoris AEginæque Menœtium maximè inter mœolas honorauit: cuius filius cum Atridis Teuthrātis in cāpum profectus, stetit |in acie|cū Achille solus, quādo strenuos Danaos in fugā postquam uertisset marinas ad puppes Telephus cōpulit. ita ut prudenti præberet cognoscendam Patrocli strenuam mentem. Ex quo Thetidis pro-

νος οὐλίῳ μὲν ἐν ἄρει·

ἐπῳδ. κώλ. ι.

πολλὰ χορεῦσαι, μή ποτε
σφετέρας ἄπρηθε ζαξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. ἐλὼν
δύρησιν ἐπὶς δωκαγίδαν
πορθόφορος ἐν μοισᾶν δίφρῳ.
πόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δρώσαμι
ἔασσι πρὸς ξενίαν ἀρετᾶ·
τᾷ ἦλθον πιάορος Ισθμίαι-
σι Λαμπρομάχου μί-
τρᾳς· ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν

στρο. δ. κώλ. ις.

μίαν ἔργον αὖ' ἀμέραν.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κοελί-
δου πύλαις ἐγδύοντ' ἔπειτα χρόμαι
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Εφαρ-
μόσῳ κτ' κολωνᾷ,
Αρχᾶ τ' ἔχεθε κῶδος αὖ-
θρῶν, παῖς δ' ἐν Αθάναις.
οἶ δ' ἐν Μαραθῶνι συ-
λαθεὶς ἀγλυείων,
μόνος ἀγῶνα πρεσβυτέρων
ἀμφ' ἐγγυείδεαν·

les pernicaoſo ip
tabatur, nũquã a
ſtare haſta mort
[ũnã ſim exag
ad narrãdum c
ſarum curru: a
& ampla facul
Ob hoſpitalita
tutẽ acceſſi œl
cis Lamproma
do ambo[ei inſ
poœs emſerun
lia autem duo
tis contigerunt
alia autem &
Epharmoſto. A
decus uirilis œ
Athenis. Q
pud Marathō
duxiſſet ſe ab
tinebat œrtam
argenteis phia

les pernicioso ipsũ in bello* hortabatur, nũquã absq; sua in acie stare hasta mortaliũ domitricẽ. [Vtinã] sim excogitator uerborũ, ad narrãdum cõmodus in Musarum curru: audacia quoque & ampla facultas cõsequatur. Ob hospitalitatem autẽ & uirtutẽ accẽssi celebrator Isthmacis Lampromachi coronis: quando ambo [eiusdem] incepti cõmpotes euaserunt* eodem die. Alia autem duo in Corinthi portis contigerunt postea gaudia, alia autem & Nemeæ in sinu Epharmosto. Argíque obtinuit decus uirilis ætatis, puer autem Athenis. Qualiter autem apud Marathonem quum subduxisset se ab imberbibus, sustinebat certamen seniorum de argenteis phialis:

φῶτας σὺ ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπ' ὤπα δαμάσας,
δήρχετο κύκλον, ὅστε
βοᾷ, ὡραῖος ἐὼν καὶ
καλὸς, κάλλιστά τε ἑξᾶς.
ἀντιστρ. κώ. ιε.
τὰ δὲ Παρασίων ὁρατὰ
δαιμασὸς ἐὼν φαίνη,
Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυιν Λυκαίου
ἐν ψυχραῖς ὁπόσ' ἄδια-
νον φάρμακον αὐρᾶν
Ἑλλάνα φέρε. σωδίκος
σὺ αὖτ' Ἰολάου
τύμβος, εἰν αἰλία τ' Ἐλευ-
σὶς ἀγλαΐαισι.
<<τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν·
<<πολλοὶ δὲ διδακταῖς
<<ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
<<ὦρουσαν ἐλέσθαι.
<<ἀνὴρ δὲ θεοῦ, σὺν ἀ-
<<ρμόν γ' οὐ σκαιότερον χεῖ-
<<μ' ἕκαστον. ἀντὶ τὰρ ἄλλαι
ἐπῳ. κώ. ι.
<<ὁδῶν ὁδοὶ πραίτεραι·

urósque cæleri dolo lapsu carentæ quum donuisset, pertransibat circulum, quanto |dii boni| cum clamore, speciosus existens & decorus, pulcherrimâque operatus! *In ijs autem quæ facta sunt Parrhasio in exercitu, admirandus esse apparuit, Iouis in panegyrica celebritate Lycæi: & frigidorum quando propulsatorium remedium uentorum apud Pellenem retulit. Testis |est| Iolai tumulus, maritimáque Eleusis splendidis ipsius factis. Quod à natura |est,| optimum omne. multi tamen hominum partis disciplina uirtutib⁹ ad laudem prodierunt asseqūdā: sed |quæ| absque deo si tacita fuerit, non deterior res |est| quælibet. *Sūt enim aliæ uiæ aliis transitu faciliores.

«μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψῃ
«μελέτα· σοφίαι μὲν αἰπει-
νὰ πόντου δὲ πρὸς πέρων ἆθλον,
ὄρθιον ὤρυσεν θαρσέων,
πόνῳ δ' αὐέρα δαμασίως χειράμενος
ἀνύσσας, δεξιόγυιον, ὁρῶν-
τ' ἀλκάν. Αἰαντιόν γε δαι-
πὸς τ' Ἰλιάδα νι-
κῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι
Λοκρῷ Ἐπιζεφυρίῳ,
παιδὶ πύκλῃ.
Εἶδος Ι.

στροφὴ α, κώλ. ιη.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν αἰνήσω τέ μοι
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς
ἐμᾶς γένεται γλυκὺ δὲ αὔτως
μέλος ὀφέλων ἔπιλέλαθ'. ὦ
Μοῖσα ἀλλὰ σύ, νιν πατὴρ
Ἀλάθεα Διός,
ὀρθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψυδέων

unicũ aute nõ on
diũ. sapientiæ qu
aute afferés præ
ferare audacter,
numortum haber
nibus, dexteritat
bentem, aspect
tum, qui Aiacis
coronauit aram

AGESI
Locro Epiz
ro Pupili.
Ode

Olympiorum
te mihi in
stratilium, qua
meæ scriptus fi
melos debere
ô Musa et filia
ista manu arc

unicũ autẽ nõ omnes nos alet stu-
diũ. sapientiæ quidẽ arduæ. Hoc-
autẽ afferẽs præmium altè uoci-
ferare audacter, hunc uirum diui
numortum habere, præstantem ma
nibus, dexteritatem in mẽbris ha
bentem, aspectu Martio prædi-
tum, qui Aiacis [Oilidæ] uincens
coronauit aram festis dapibus.

AGESIDAMO Locro Epizephyrio, puero Pugili.

Ode X.

OLympiorum uictorem redig
te mihi in memoriam Arche
strati filium, quam partem mentis
meæ scriptus sit. dulcæ enim illi
melos debere oblitus sum. Sed tu
ô Musa & filia Iouis Veritas, re
cta manu arcæ mendaciorum

ὑπὲρ ἀλιπόξενον.

ἀντιστρ. κώ. η.

ἔκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος
ἀμὸν κατ' ὄμμα βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν
ὅπ' ἐμὸν φαὶ ὁ τόκος αἰθέρα νωῖν φάσφορον ἐλισσόμενον,
ὅπα κῶμα κατακλύσει ῥέον· ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν πίσυμβιν ἐς χάριν.

ἐπῳ. κώ. θ.

νέμει γὰρ ἁ τᾶς ἑκατόμπολιν Λοκρᾶν
Ζεφυρίαν, μελεῖ τέ σφιν Καλλιόπα,
καὶ χάλκεος Ἄρης. βάπτε δὲ Κυκνείαν
μάχαν καὶ ἀστερόεσσαν Ἡρακλέα. πύκτας
δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν Ἰλᾶ φερέπολιν
χάριν
Ἀγησίδαμος, ὡς Ἀχιλλεῖ Πάτροκλος.
cc. θήξας δέ νιν φάτ' ἀρετᾷ πατὴρ
cc πελώριον ὅρμασε κλέος ἀ-
cc νήρ, θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

στρο. ζ. κώλ. η.

cc ἄπονον δ' ἔλαβον χέρμα παῦροί νιν,
cc ἔργων ἐπὶ πάντων, βιότῳ φάος.

reprehensionem ob admissum in hospitē peccatū.* A lōgo enim mteruallo superueniens tempus quod futurum expectabatur, meum dedecorauit magnum debitum. Sed tamē soluere potest usura celerē uituperationem homunū. Nūc|udeamus|quo pacto calculū q uoluitur|in littore|fluctus obruet erumpens, & quomodo communem hymnum amicam persoluemus ad gratiam.* Regit enim ueritas urbem locrorum Zephyriorum, & curæ est ipsis Calliope, & æreus Mars. Fugauit porrò Cygnea pugna etiam Herculem supramodum uolentum. Pugiles uerò in Olympia deuincens Agesidamus, gratiam habeat Hylæ, ut Achilli Patroclus. Acuens autē uirū uir-» tute|alius|uir, ad ingēs euexit de-» cus, dei cū auxilio.* at laborū ex-» pers accēperunt gaudiū pauci ali-» q, operib⁹ præ ōnibus, uitæ lumē. »

ἀγῶνα δ' ἡ Ἰξαίρετοι ἀεῖσαι
θέμιτες ὧρσαν Διὸς, ὃν ἀρχαί-
ῳ σάμαι παὰ Πέλοπος,
βίᾳ Ἡρακλέος
ἐκπάσαντ', ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κύκνον ἀμύμονα·
αὐτὸν. κώ. ν.
πέφνε δ' Ἐνυπν· ὡς Αὐγέαν λάβοι
ἄκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑφ' ἕρκιον
ἁρμάσαιτο. λόχμαισι δὲ δακνύσας
ὑπὸ Κλεωναῖ, δάμασε κἀκεί-
νους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ.
ὅπ ποθ' ἁδὲ πότε
Τιρυνθίον ἔπρασαν αὐτῷ στρατὸν
μωλοῖσιν ἄμμενον Ἀλιδος
ἐπῳδ. κώλ. θ.
Μολίονες ὑφορίαλοι. καὶ μὰν
ξεναπάτας Ἐπειοὺς βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολὺν, ἴδε παπείδα πολυκτέανον
ὑπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγᾶς τε σιδάρῳ
βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄπας ἴζοις ἐὰν πόλιν.
ἐννέοικος ὃ κρεσσόνων ἐπόπτας ἄπορον.
κἀκεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕσατος
ἀλώσιος αὐτήσας, θάνατον
αἰπὺν ὐκ ἐξέφυγε.

Certamen autem
iuramentar unt
quum iuxta sep
Herculea uis con
pœnitu mter fecit
culpatum: *mœ
tum, ut à supr
Augea nolente
mercedem exig
tem insidiatus
& illos Hercule
antea aliquan
fligauerant ip
essibus sedentes
arrogantissimi. S
bospitiu rex Epe
udit patriam
dantē sub uali
ferri profundo
sedentem suam
tionem enim
pœnitores de
& ille temerit
gnationis obu
grauem non

Certamen autem eximium canere iura incitarunt Iouis, quod antiquum iuxta sepulchrum Pelopis Herculeauis constituit, quum Neptuniũ interfecisset Cteatum inculpatum: *interfecisset etiã Eurytum, ut à supra modum uolento Augea nolente uolens famularem mercedem exigeret. In saltibus autem insidiatus sub Cleonis, domuit & illos Hercules in uia, quoniam antea aliquando Tyrinthiũ profligauerant ipsi exercitum in recessibus sedentem Elidis *Moliones arrogãtissimi. Sedenim deceptor hospitũ rex Epeorũ non multo pòst uidit patriam possessionibus abũdantẽ sub ualido igni, ictibúsque ferri profundo gurgite calamitatis sedentem suam ciuitatem. Contentionem enim susceptam aduersus potentiores deponere difficile est. & ille temeritate postremus expugnationis obuius factus, mortem grauem non effugit.

στροφ. γ. κώλ. ιη.

ὅ σ' ἐρ' ὐν Πίσᾳ βᾶσας ὅλον τ' στρατὸν,
λεῖαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλικμος
ὑὸς, σαθμᾶτο ζάθεον ἄλσος
παρὶ μελίσῳ. τᾷδε δὲ πάξας,
ἄλπιν μὺ ὅγ' ὐν καθαρᾷ
διέκρινε· τὸ δὲ
κώκλῳ πέδον, ἔθηκε δόρπου λύσιν,
πμάσας πόρον Ἀλφεοῦ,

ἀντιστρ. κώ. ιη.

μᾶ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν· ἁ πάλαι
Κρόνου παῖς ἐφέξατο. τᾷδε γὰρ
νώνυμος, ἃς Οἰνόμαος ἄρχε,
βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ζώστᾳ
δ' ὐν τᾷδε τοχόνῳ τελετᾷ
παρέσαν μὺ ἄεσα
"μοῖραι ὀχεδόν, ὅτ' ὀξελέγχων μόνος
"ἀλάθειαν ἐτήτυμον

ἐπῳ. κώλ. θ.

"χρόνος· τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω
κατέφερσεν, ὅπα ταὶ πολέμῳ ᾖ δόσιν
ἀκρόθινα δίελων ἔθυε, καὶ πενταε-
τηρίδ' ὅπως ἄεσα ἔσασεν ὁρτάν,
ἐν ὀλυμπιάδι φαεννῷ πα, νικαφορίαις τ'.

*Ille itaque Iouis strenuus filius contracto in Pisa uniuerso exercitu, prædáque omni, metiebatur diuinum lucum Patri maximo. quum autem circunsepsisset templum quidem in puro [loco] separauit: areã autem quæ in circuitu, fecit cœnæ diuersorium, honore prosequutus meatum Alphei *cũ duodecim regibus diis, & collẽ Saturni appellauit. Antea enim ingloria, cui OEnomaus imperabat, rigabatur multa niue. hac autem in primo nata ælebritate affuerunt Parcæ propè, & quod prodit solùm ueritatem ærtam *tempus: certitudinémque procedens ultrà enarrauit, ubi bellicc munus spolia partitus immolasset, & quinquennalem quomodo instituisset ælebritatem, in Olympiade prima, uictoriæque adeptionibus.

Τίς δὴ ποταμίων γε λάχε στέφανον,
χείρεσι πόσιν τε καὶ ἅρμασιν
ἀγώνιον, ὃν δόξα θέμβος,
ὄχος ἔργῳ καθελών.

στρο. δ'. κώλ. η.

σταδίου μὲν ἀείσευσεν ἀθύπονον
ποσὶ πρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός. ἧκεν δὲ Μιδέαθεν
στρατὸν ἐλαύνων. ὁ δὲ πάλαι κυ-
δαίνων Ἔχεως Τέγεαν·
Δίρυκλος δὲ τέλος
πυγμᾶς φέρει, Τίρυνθα ναίων πόλιν.
ἐν ἵπποισι δὲ τέτρασιν

ἀντιστροφὴ, κώ. η.

Ἀπὸ Μαντινείας Σᾶμ' Ἀλιρροθίου.
ἄκοντι Φράστωρ δ' ἔλασε σκοπόν.
μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔβαλε πέτρῳ
χέρα κυκλώσας ὑπὲρ ἅπαντας,
καὶ συμμαλίᾳ θόρυβον
παρέθηξε μέγαν.
ἐν δ' ἕτερον ἔφλεξεν Ὠπιδος
σελαίνας ἐρατὸν φάος.

ἐπῳ. κώλ. θ.

Ἀείσεται δὲ παῖς πέμπτος πρὸς αὖ-

Quisnam rec
coronam manib
ex curribus, ac
in honore collo
ctol[suo] detra
dem præstanti
strudinem ex
rens filius
nenerat aur
cium duens
strans Ichem
clus uero fin
ut, Tiryntha
equis autẽ q
ne a[tu fili]Ha
iaculo Phra
gẽ autem En
saxeo disco, n
supra omnes,
tum commou
rumque illu
spectu Luna
*Personab
brum in

Quisnam recentem adeptus est
coronam manibus, pedibúsque,
& curribus, aduersarij, (seipsũ
in honore collocando) gloriam facto [suo] detrahens? *Stadio quidem præstantissimus fuit in rectitudinem extenso, pedibus currens filius Licymnij OEonus. uenerat autem ex Midea exercitum ducens. Lucta autem illustrans Echemus Tegeanꝰ. Doryclus uerò finẽ pugilatus reportauit, Tirynthia molẽs urbẽ. Cum equis autẽ quatuor, *ex Mãtinea [tu fili] Halirrothij, Semeæ iaculo Phrastor attigit scopũ. Lõgè autem Enicæus iaculatus est saxeo disco, manum circumrotãs supra omnes, & sodalitio tumultum commouit magnum, ueserũmque illustrauit pulchræ aspectu Lunæ amabile lumen. *Personabat igitur totum delubrum iucun-

αι θαλίαις ἢ ἐγκώμιον ἀμφὶ ξό πα
ἀρχαῖσι ὃ πρεσβύτεραις ἐπόμβροι κῆν
ἐπωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώχου,
κελαδησόμεθα Κρονίαν, ἃ πυρπ
λαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διὸς γ', ἐν ἅπασι κράτ
ἄθωνα κραυνὸν ἁρπόντα.
χλιδῶσι δὲ μολπαὶ πρὸς κάλαμο
αὐπάιξει μελέων.

στροφὴ ε, κώ. ν.

Τὰ παρ' ἀκλεΐ Δίρκα χρόνῳ μ̓ φαίνει
ccἀλλ' ὥσπε παῖς ἐξ ὀμόχου πατρὶ
ccποθεινὸς, ἵκουπι νεόταπι
ccτο πάλιν ἤδη· μάλα δέ τοι θερ-
ccμαίνει φιλόταπι νόον·
ccἐπεὶ πλοῦτος ὁ λα-
ccχὼν ποιμθὺα ἐπακτὸν ἀμπέτελον
ccθνάσκουπι συγερώταπος.

ἀντιστρ. κώλ. ν.

ccκαὶ ὅταν καλὰ ἔρξας ἀοιδᾶς ἄπερ,
ccΑχησίδαμ' εἰς ἀΐδα καθμὸν
ccαἰὴρ ἵκηται, κεῖθι πνθόστας,
ccἔπρεμόχθῳ βεαχύ τι πρπνόν.
πὴν σ' ἀδυεπὴς πελύρα,

discõmis lau
tia autem prio
nunc gratiam
munem victori
mus: tonitru q
dens telũ hor
omni potẽtia
aptum. Delio
tio carminũ
* quæ apud
go quidẽ pos
rũt: sed quẽ
uxore patri
ti ad inuẽtu
ſu, malde aut
mẽtẽ (quom
dominũ aſcat
tũ ſunt odio
quũ pulchr
ne carmine.
ci limẽuene
labore, præ
quandam
autem dul

discõuiuiis laudatorio ritu. Initia autem priora sequentes & nunc, gratiam hymni cognominem victoriæ superbæ canemus, tonitruq; ignem protendens telũ horrisonũ Iouis, in omni potẽtia ardens fulmen aptum. Delicatosa autẽ modulatio carminũ ad fistulã occurret *quæ apud inclytã Dircẽ longo quidẽ pòst tẽpore apparuerũt: sed quẽadmodũ filius ex uxore patri amabilis, uenienti ad iuuẽtutẽ præ senio rursũ, ualde autẽ incẽdit amore mẽtẽ (quoniã diuitiæ sortitæ dominũ asciti alienũ, morienti sunt odiosissimæ) ita *etiã quũ pulchra operatus uir sine carmine, Agesidame, in Orci limẽ uenerit, frustra sumpto labore, præbuit labori breuem quandam delectationem. Tibi autem dulciloquáque lyra,

γλακύς τ' αὐλὸς αἰα-
πάσει χάριν. ἔχοντι δ' ἀρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.

ἐπῳ. κωλ. θ.

ἐγὼ δὲ σωφρονοῦμος ἀοιδᾶς,
κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπων, μολπᾶν
δ' ἀνορα πόλιν καλαβρέχων, παῖδ' ἐ-
σαν τὸν Αρχεσιλάου αἴνησα, τὸν εἶδον
κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ, βωμὸν παρ'
ὀλύμπιον,
κεῖνον ἐξ ἠόνων γ', ἰδέα τε καλὸν,
ὥρα τε κεκραμένον. ἄ, τ' αἰαι-
δέα Γανυμήδη θάνατον ἄ-
λαθε, σὺν Κυπροχάρει.

ΤΩι ΑΥΤΩι Α-
γησιδάμῳ πύκης.
Εἶδος ΙΑ.

στροφ. α. κωλ. ς.

cc Ἐστιν ἀνθρώποις ἀρίμονον ὅτ' πλείσταν
cc χεῖσις, ἔστιν δ' ὑρανίων ὑδάτων
cc ὀμβρείων, παίδων νεφέλας.
cc ἃ δὲ σὺν πόνῳ πεδ' ἀρετᾶσι, μολπαὶ ρι ες

ὕμνοι,

dulciſq; fiſtula in
præbent quoque a
liæ Pierides Ioues.
pitulans ſtudioſe, il
crorũ amplexus ſo
uitatem irrigans u
filium amabilem
dauũ. quem uidi u
robore arã apud
tempore formáqu
réque ætatis tem
impudentem à G
propulſauit, cum

EIDEM
ſidamo f
Ode
liquando h
plurimus le
do uem cæleſtiu
liarum nubis. Q
re aliquis rem p
diloqui hymnis

dulcíſq; fiſtula inſpergat gratiã. præbent quoque amplum decus filiæ Pierides Ioues. Ego quoque opitulans ſtudioſè, illuſtrẽ gẽtẽ Locrorũ amplexus ſum, & melle auitatem irrigans uris præſtantẽ, filium amabilem Archeſtrati laudaui. quem uidi uincentem manus robore arã apud Olympiacã, illo tempore formáque pulchrum floréque ætatis temperatũ: qui [flos] impudentem à Ganymede mortẽ propulſauit, cum Venere.

EIDEM AGESIDAMO FŒNUS. Ode XI.

Aliquando hominibus uẽtorũ plurimus eſt uſus, aliquando item cæleſtium aquarum fiſlium nubis. Quòd ſi cum labore aliquis item proſperè gerat, blãdiloqui hymni

cc ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται,
cc καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.
ἀντιστρ. κώλ. ς.
ἀφθόνατος δ' αἶνος ὀλυμπιονίκαις
ἕδρᾳ ἄγκειται· τὰ μὲν ἁμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.
cc ὁ δὲ θεὸς ὁ ἀνὴρ σοφὰις ἀνθεῖ ἑσταὼς
φρασὶ πιθέσθαι.
Ἰδιτῶν, Ἀρχεστράτου παῖ, πεδ'
Ἀγησίδαμε πυγμαχίας ἕνεκεν,
ἐπῳδός, κώλ. ι.
κόσμον ὑμνῆσαι σεφανῶ χρυσέας ἐλαίας
ἁδυμελεῖ κελαδήσω, Μοῦσ' Ἐπι-
ζεφυρίων Λοκρῶν γυναῖ' ἀλέγουσ'·
ἔνθα συγκωμάξατ' ἐγχωρίαι,
μή μιν ὦ μοῖσαι φυγόξενον στρατὸν,
μηδ' ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον ὄντ' καὶ αἰχματὰν ἀφίξε-
cc σθαι. τὸ γὰρ
cc ἐμφυὲς, οὔτ' ἄϊδρων ἀλώπηξ,
cc οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες
cc δύνανται ἦθος.

posteriorum occas
sunt, & fidum pig
tibus. *Inuidiæ a
xia laus inclytrib
hæc repositæ est. C
stra lingua gaber
rum ex deo homi
storem in perpet
to Archestrati fi
pugulatus causa
coronâ aureæ ol
cantabo, Epizeph
gentem auræ habe
Musa, mittite. spo
Psum, ô Musæ, ho
Populum, neque
statis, sed summ
bellicosum perue
de natura instito
ulpes, nec gra
ones mutauerim

posteriorum occasiones sermonum»
sunt, & fidum pignus magnis uir»
tutibus.* Inuidiæ autem non obno»
xia laus uicturibus Olympiorum
hæc reposita est. Quæ quidem no
stra lingua gubernare nouit. Cæte»
rùm ex deo homines prudentibus»
florent in perpetuum mentibus. Sa»
to Archestrati fili Agesidame, tui
pugilatus causa *ornamentum ob
coronã aureæ oliuæ blanditoquũ
cantabo, Epizephyriorum Locrorũ
gentem curæ habens. Ibi choream
unà instituite. spondebo, non adi-
psum, ô Musæ, hospites fugientem
Populum, neque imperitum hone-
statis, sed summè sapientem &
bellicosum peruenturas esse. Siqui»
dẽ natura insitos neque ardens»
uulpes, nec graniter rugientes le»
ones mutauerint mores.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ Ι-

μεραίῳ, δολιχοδρόμῳ.

Εἶδος ΙΒ.

στροφὴ α, κώ. θ.

Λίσσομαι παῖ Ζηνὸς ἐλθυτελὲς
Ἱμέρα ἄρυσον ἐ ἀμ-
φὶ πολεμιστῆτε σὰ Τύχα.
«πὶν γὰρ ὠκύπτερον κυβερνῶνται θοαὶ
«ναῦες, ὢν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι,
«κἀγοραὶ ξυλαφόροι· αἴ γε μὴ ἀνδρῶν
«πολλὰ ἄνω, πὰ δ' αὖ κάτω
«ψεύδη μεταμώνια τέμνοι-
«σαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες.

ἀντίστρ. κώ. θ.

«σύμβολον δ' ὅπτω τις ὀπιχθονίων
«πιστὸν ἀμφὶ πραξίοις ἐσ-
«σομένας βύρειν θεόθεν·
«τᾶ δ' μελόντων πυθέσθων ταὶ φράδαι·
«πολλὰ δ' ἀνθρώποις ὑπὸ γνώμαν ἔπε-
«ἔμπαλιν ἰὼν Ἰρῖνος· οἱ δ' ἀλιαρᾶις [σεν
«αὐτικύρσαντες ζάλαις,
«ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐκ μι-

ERGOTELI HIMERÆO DOLICHODROMO.

Ode XII.

SVpplico tibi filia Iouis libertatis præsidis pro Himera potẽti urbe, seuatrix Fortuna. A te enim »» in mari gubernantur æleres naues, & terra rapida bella, concionẽsque consilij allatrices. Homi»» num certè spes multa sursum, alia deorsum mendacia uana secantes uoluuntur. *Signum enim »» nondum quisquam terrestriũ certum de re futura nactus est diuinitus: sed futurorum excæcatæ »» sunt cognitiones: multáque hominibus præter opinionem euenĩunt, in contrarium delectatio»» nus. alij uerò molestas quum in»» ciderunt in procellas, bonum in»» gens infortunio bre- »»

«κρῶ πεδάμειναν χρόνῳ.
ἐπῳδ. κώλ. ι.
ὑὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ πάκεν,
(ἀνδρομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ)
συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ,
ἀκλεὴς πρὰ καλεφυλλορόησε ποδῶν,
εἰ μὴ τάσις αὖ παύεσκε
Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.'
νῦν δὲ Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμβος,
καὶ δὶς ἐν Πυθῶνι, Ἰσθμοῖσί Ἐρχομενίοις,
θερμὰ νυμφᾶν λυγρὰ βασάζεις, ὁμιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ Κορινθίῳ, σταδίῳ, δρόμῳ καὶ πενταθλῳ.

Εἶδος ΙΓ.

σχοφὴ α, κώλ. ια.

Τρισολυμπονίκαν ἐπαινέων
οἶκον, ἄμερον αὐτοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσεται
ταὺ ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου

ui permutant tempore. *Fili Philanoris, certè & tuum (domi pugnans uelut gallus gallinaceus) cognatum apud larē inglorium decus emarcuisset pedum, nisi seditio uiros inter se cōmittens, Cnosia [tē] priuasset patria. At nunc apud Olympiam coronatus, & bis apud Pythonem, & apud Isthmū, Ergoteles, calida nympharum balnea extollis, uersans apud domestica arua.

XENOPHONTI Corinthio cursori stadii, victoriam adepto cursu & quinquertio. Ode 13.

O Lympiorum ter victricē laudans domum, benignam ergaciues, hospitibúsque inseruentem notitiam adducam beatam Corinthum, Isthmij

πρεσβύχουρον Ποσειδᾶνος ἀγλαόκουρο
ἐν τᾷδε μ' Εὐνομία ναίει, καὶ σιγνη-
ταί τε, βάθρον πολίων,
ἀσφαλὴς δίκα, καὶ ὁμό-
ποτμοι εἰρεσίναι, ταμίαι
ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι
παῖδες ἀγαυοῦ Θέμιτος.

ἀντιστρ. κώλ. ια.

ἐθέλουσι μ' ἀλεξέμεν ὕβριν κόρου
ματέρες θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φρασθεῖσα, τόλμα τέ μοι
ἀθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύφᾳ τὸ συγγενὲς πῆμος.
ὔμμιν δ' ὦ παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν
ὤπασαί τ' ἄκραις ἀρεταῖς
ἐλθόντων ἱεροῖς
εἰν ἀέθλοισιν· πολλὰ δ' ὀν
καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

ἐπῳδ. κώλ. ια.

ὥραι πολυάνθεμοι ἀρ-
χαῖα σοφίσματ' ἄπαν δ' ἀρόντος
ταὶ Διὸς ὑπατου πόδες ἐξέφανον ἔργον
σὺν βουλαῖς χαίτας

uestibulum Neptu
nensibus. In hac
tus sororésque. fu
lium. firma iustit
nibus. prædita
es hominibus di
filiæ Themidis co
volunt autem
saturitatis ma
quam. Habeo h
audaciáque mi
meant ad dicen
le occultare mgen
bus autem [ô] f
numero quidē u
rem splendorē
qui per summa
ctores fuerunt
nibus, multa
mum immo
bus copiosæ
mventa. Om
eius qui inuen
tæ nemustates

ueſtibulum Neptuni, florens iuuenibus. In hac Eunomia habitat ſororéſque, fundamentum urbium, firma iuſtitia, & ijſdē moribus [prædita] pax diſpenſatrices hominibus diuitiarum, aureæ filiæ Themidis conſultrices bonæ. *Volunt autem arcere iniuriam, ſaturitatis matrem audacia loquam. Habeo honeſtáque loqui, audaciáque mihi recta linguam mittat ad dicendum. Impoſſibile occultare ingenitos mores. Nobis autem [ô] filij Aletæ, ſæpenumero quidē victoriæ reportatorem ſplendorē præbuerunt, eorū qui per ſummas ſtrenuitates uictores fuerunt ſacris certaminibus, multa uerò cordibus hominum immiſerunt* Horæ floribus copioſæ antiquitus ſolertia inuenta. Omne autem opus [eſt] eius qui inuenit. Bacchi unde exortæ uenuſtates ſunt cū boues agēte

δίθυραμβον; πρὸς δ' ἵππιον
οἷς ἐν ἔπεσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλῆα δόλου
ἔθηκ'; ἐν δὲ μοῖσ' ἀδύπνοος,
ἐν δ' Ἄρης αὐθεῖ νέων
οὐλίαις αἰχμαῖσιν αὐδᾷ.

στρ. β'. κώ. ια'.

ὕπατ' ἄρχε δὴ ἀοιδῶν Ὀλυμπίας,
ἀφθόνατος ἔπεσι
ῥῆσιν χρόνον ἄπαντα, Ζεῦ πάτερ·
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων,
Ξενοφῶντος εὐθύνε δαίμονος ὄρον.
δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἑλκώμιον πεθμὸν, τὸν ἀγᾷ πεδίων
ἐκ Πίσας, πεντάθλῳ ἅμα
σὺν δίου νικῶν δρόμον. ὀκ
αὐτεβόλησεν τᾶς αὐτᾶς
ἁνατὸς οὔπω τις πρεσβύτερον.

ἀντιστρ. β'. κώ. ια'.

δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
φανέντα· Νέμεά τ' ὀκ ἀπέξοισι.
πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλφεοῦ

dithyrambo
ea equestribus
ras, aut deorũ
gem geminum
est & Musa
in ea Mars et
nũ permixtis
*LO supreme
lympiæ, nam
bus meis sis
piter pater,
damnu exper
phontis dirig
sperũ: & ac
laudatoriam
uehit ex cam
quinquertio
sum. quæ
ur mortali
"Duo ipsum
mẽta a prior
conspectum
pugnant. P
li ad Alphe

dithyrambo ? quis præterea equestribus in armis mẽsuras, aut deorũ templis aliũ regem geminum apposuit ? In ea est & Musa suauiter spirans, in ea Mars etiam floret iuuenũ pernicios is prælijs hominum. *[O] supreme, late è imperãs Olympiæ, non inuidus carminibus [meis] sis tempore omni, Iupiter pater, & hunc populum damni expertem regens, Xenophontis dirige genij uentum prosperũ: & accipe eius coronarium laudatoriam legem, quam aduehit ex campis Pisæ, unà cum quinquertio stadij unicus cursum. quæ non consequutus est ut mortalis unquam prius. "Duo ipsum cõtexerunt plicamẽta apiorum in Isthmo adibus conspectum: Nemeáque non repugnant. Patris autem Thessali ad Alphei

ῥεέθροισιν ἄϊγλα ποδῶν αἰάκειται
Πυθοῖ τ' ἔχᾳ σα δίου ὤμαι διαύλοι
δ', ἁλίῳ ἀμφ' ἐνί. μη-
νός τε οἱ πωύτῳ, κραναὰς
ὃν Ἀθάναισι, τείαμῳ
ἔργα ποδάρκης ἀμέρσα
δῆκε κάλλις ἀμφὶ κόμαις·

ἐπῳ. κώ. ια.

Ελλώπα σ' ἐπάκις. ὃν
σ' ἀμφιάλοισι Ροσσδαῖος ἐθμοῖσι
Ποσιδώρῳ σὺ πατεὶ, μακρότερα
τέρψιές θ' ἕψοντ', ἐείπ-
μοί τ' ἀοιδαί. ὅσα τ' ὃν Δελ-
φοῖσιν ἀρίσευσατε
ἠδὲ χόρτοις ὃν λέοντος;
ἀνείομαι πολέσιν
ὠδὶ πλήθη καλῶν. ὡς μαὶ σαφὲς
ἦν αὖ εἰδείλω λέχθαι
πυπαῖ ψάφων ἀεθμόν.

στροφὴ γ. κώ. ια.

«ἔπεται δ' ὃν ἑκάσῳ μέζον' ἰφῆ-
«σιν, καιρὸς ἄεισος.
ἐχὸ δ' ἴδιος ὃν κοινᾷ σαλεὶς,
μὴ πίν τε ἡρώων παλαιγόνων,

fluenta decus pedum repositum est. quinetiam in Pythijs habet stadij honorē, diaulique, solem uno mē se præterea eodem asperas apud Athenas, tria certamina celeripes dies possint pulcherrimas circumcō mas.

*Hellotia autem septies [uicit] In mari iuctis autem Neptuni rititibus, Præodoro cumpatre, maiora oblectamenta sequuntur & perhonorifica carmina. Quammultos etiam fortitudinis principatus obtinuistis apud Delphos, & in septis leonis? Pugno cum multis de multitudine uestrorum insignium factorum. Sic quidem apertè non nossem recensere marinorum calculorum numerum. *Consentaneus" est autem in quaque re modus," [quem] intelligere, opportunitas" [est] optima. Ego autem proprius in" communi missus, consiliumq; lau" dans maiorum, "

πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν,
ἐ ψευσαμ' ἀμφὶ Κορίνθῳ Σίσυφον
πυκινόταπον παλάμαις
ὡς θεόν, ἢ ταὶ πάροιθε ἀν-
πάσα Μήδειαν ἑκόντα
τὸν γάμον αὖ πᾶσ', ναὶ τῶ-
πειραν Ἀργεῖ καὶ ποντόπλοις.

ἀντιστρ. κώ. ια.

Τὰ δ', καί ποτ' ἐν ἀκᾷ ποτὲ Δαρδανι-
πιχέων ἐδόκησαν
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τέμενιν τέλος
πὶ μὰν, ὥστε φίλω σὺν Ἀτρέως
Ἑλέναν κομίζοντες· οἱ δ' ἀπὸ πάμπα
εἴργοντες· ὁκ Λυκίας ὃ Γλαῦκον ἦ θόν-
πα ἕθμιον Δαναοί·
ποῖσι μὰν ξὺν χεῖ' ἐν ἄ-
στεϊ Πειρήνας, σφετέρου
μὰν πάτος ἀρχάν, καὶ βαθὺν
κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον.

ἐπῳ. κῶ. ια.

ὃς ταῖς ὁπιώδεος ὑ-
όν ποτ' Γοργόνος ἦ πολὺ ἀμφὶ κρατοῖς
Πάγασον ζεῦξαι πτέων ἔπα θε,
φρὶν γε οἱ χρυσάμπυκα κού-

bellúmque heroic
hus nõ mentiar
ßiſyphum quidem
ſimum arripais, u
contra patrem M
tum nuptias ſibi,
triæm Argus eſ
is autem quæ ſu
anæ Dardani n
runt quondam
partem prælion
alij quidem aum
Atrei Helenam
autem omnino
Lycia autem Gl
nerat, timuerũ
hos quidem glo
be Pirenes ſun
gnum eſ magn
domum. * Qu
olim Meduſæ
rapiens, m
nos Pirenes
ureas phale

bellúmque heroicis in uirtutibus nō mentiar de Corintho. Sisyphum quidem prudentissimum artificis, ut deum, & contra patrem Medeam molitam nuptias sibi, nauis seruatricem Argûs & uectorũ. *In iis autem quæ sunt in robore, antæ Dardani muros uisi fuerunt quondam in utranque partem præliorũ secare finem. alij quidem cum charo genere Atrei Helenam repetentes, alij autem omnino prohibentes. Ex Lycia autem Glaucum qui uenerat, timuerũt Danai. apud hos quidem gloriabatur, in urbe Pirenes sui quidē patris regnum & magnas opes esse, & domum. * Qui serpẽtosæ filiũ olim Medusæ Pegasum iungere cupiens, multa certè circa riuos Pirenes pertulit, donec ei aureas phaleras habẽs frænũ

ςα χαλινὸν Γαλμας ἰὼ ἐξ-
κ· ἐξ ὀνείρου σ' αὐτίκα
ἰὼ ὕπαρ· φώνασε σ', οὗ ἕξης
Αἰολίδα βασιλεῦ;
ἄγε φίλτρον τόσ' ἱππίων δέκευ,
καὶ δαμαίᾳ μιν, θύων
ξανθὸν ἄρσεν, παπεὶ δείξον.

ςροφὴ δ', κώ. ια.

κυανοχαίτας ἐν ὄρφνᾳ κνώσσοντ' οἰ
παρθένος πόσα εἰπεῖν
ἔδοξεν. αὐτὰ σ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί·
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν πέρας,
ὄπιχθόνιον μάντιν ἄσμενος εὗρεν·
δείξέν τε Κοιρανίδα πᾶσι τελεῦντα
πρᾶγματος· ὥστ' αὐτὰ βω-
μῷ θοᾶς κοιτάξατο νύ-
κτ' ἀπ' ἐκείνου χρήσιος, ὅ-
πως τέ οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγ-
χέκεραύνου παῖς ἔπορε

ἀντιςρ. κώ. ια.

δαμασίφρονα χρυσόν. ἀνυπτίῳ
σ' ὡς ἔχιστα πεδάσαι
κελήσατο μὲν ὅταν σ' ἀρυσθενεῖ
καρταίᾳσι αὐερύῃ μαλόχῳ,

puella Pallas attulit. E somnio autem statim fuit listud vigilanti eui dens: loquutáque est, Dormus oriunde ab AEolo rex? age, delinimentum hoc equinum accipe, & domitori ipsum (sacrificans taurum splendidum) patri ostendito.

Nigrã habens ægidem in nocte dormienti illi virgo non plura dicere visa est. Exiluit igitur recto pede: adiacénsque quum corripuisset monstrum, indigenam uatem lubens reperit, ostenditque Cœrani filio omnem euentum rei: ut in ara deæ dormisset noctu, iuxta oraculum ab eo datum: & quomodo illi ipsa Iouis ense fulminatoris filia dedisset domans feroces animos aurum. Somnio itaque quã celerrimè parere iussit ipsũ: & quũ præpotenti taurum mactasset terram continenti,

δεύδω ἱππείᾳ βωμὸν ἀθυρὸς Ἀθάνᾳ.
«πληροῖ δὲ θεῶν δυνάμις κὴ παρ'
«ἐλπίδα κού- [ὄρκων,
«φα κέρσιν γ' ἤπι καὶ ὁ καρ-
περὸς ὁρμαίνων ἔλαβε
Βελλεροφόντας, φάρμακον
θρασὺ λείνων ἀμφὶ χρυσῷ,
ἐπῳδ. κώλ. ια.
ἵππον πτερόεντ' ἀναβὰς
λ' ἀθυρὸς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαξε.
σοὶ λ' ἐκείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων
αἰδέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλ-
πων ἐρήμου, τοξόταν βάλ-
λων χιονοκείων θρασύν,
καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέουσαν,
καὶ Σολύμους ἔπεφνε.
δίδωσι γάσσαμαι αὐτῷ μόρον,
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φατὰν
Ζηνὸς ἀρχεῖαι δέχονται.
προ. ε κώλ. ια.
ἐμὲ λ' ἀθυρὸν ἀκόντων ἐν τᾷ ῥόμ-
βον, θεοῖ σκοπὸν οὐχὴ
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χερσίν·
Μοίσαις γὰρ ἀγλαόθρονοις ἔχαν,

u struere equestr
m Minerue. Effic
um potentia ut s
quod [alioquin est] p
quis iuuet & spere
certè ex fortis
cæpit Bellerophō
lacum, pharmacu
ccendens arca
mulatque autem
ratus lusit [saltat
Cum illo autem a
ndũ etiam mulie
sagittarium aeris
strũ à finibus iac
merã ignẽ spira
interfecat. Retic
sedipsum [sequũ
sepia Iouis ant
*verum merect
tenem turbinem
non oportet mu
manibus. Mus
sedethabentibu

ut struereet equestri aram sta-
im Mineruæ. Efficat autem deo-
rum potentia ut sit opus facile
quod (alioqui est) præter id quod
quis iuret & speret posse fieri.
Certè & fortis alacri animo
accepit Bellerophontes *equum a-
latum, pharmacum delinitorium
extendens circa mandibulas. Si-
mul atque autem cõscendisset, æ-
ratus lusit (saltationem) enopliõ.
Cum illo autem aliquãdo Amazo
nidũ etiam muliebrem exeratum
sagittarium aeris frigidi (&) de-
serti à sinubus iaculans, & Chi-
mæram ignẽ spirantẽ, & Solymos
interfecit. Reticeboeius mortem:
sed ipsum (equũ) in Olympo præ-
sepia Iouis antiqua excapiunt.
*Verùm me rectum telorum mit-
tentem turbinem, præter scopum
non oportet multa tela firmare
manibus. Musis enim splendidas
sedes habentibus cedens,

Ολιγαιθίδαισίν τ' ἔδαν ὀδὶ κοῦροι,
Ισθμοῖ, τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρω δ' ἔ-
σω φανὲρ' ἀφρό'· ἀλα- [πει δή-
θής τέ μοι ἔξορκος ἐπίσ-
σεται. ἑξηκοντάκι γὰρ
ἀμφοτέρω δέν γ' ἀδύγλωσ-
σος βοᾷ κάρυκος ἐσλός.

ἀντιστρ. κώ. ια.

Τᾶς δ' Ολυμπίας αὐτῶν ἔοικεν ἤ-
δη παροιθε λελέχθαι·
τᾶς τ' ἐσόμβα τότ' αὖ φαίλω σαφές.
«γνῶι δ' ἔλπομαι μὰν, ἐν θεᾷ γε μαὶ
«τέλος. εἰ δὲ δαίμων γλυκέθλιος ἔρποι,
Διὶ ἔστ' ἐναλίῳ τ' ὀπιδώσομεν ἁρμόσ-
σην. τὰ δ' ἐπ' ὀφρυῖ Παρ-
νασσία, ἀμφ' Αργάτη, ὅ-
σα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τε
Αρκάσ' ἀοιδοσυν, μαρτυρή-
σῃ Λυκαίου βωμὸς ἁγνὸς,

ἐπῳ. κώ. ια.

Γελλάνα τε καὶ Σικυών,
ἁ Μέγαρ', Αἰακιδᾶν τ' ἀρχὲς ὄχθοις,
ἄ, τ' Ελάσις, ἁ λιπαρὰ Μαραθών,
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου

Oligæthidis ueni auxiliator, lob
eorũ facta apud Isthmũ & Nemeã.
breuis igitur carmine faciam manifesta uerúmque mihi iusiurãdum
aderit. Sexagies enim utrinq; dul
cilinguis uox præconis victores eos
pronũtiauit. Eorũ autẽ apud Olympiã facta uidentur iam anteà
dicta fuisse. Futura autẽ, tunc quũ
fuerint, dixerim aperté. Nunc au
tem spero quidẽ, sed in deo est e-
uentus. uerùm si deus custos eius
iam à natiuitate progrediatur, o-
ui hoc Martique trademus faciẽ-
dũ. Facta autem eius in iugo Par
nassio, & apud Argos, & apud
Thebas, papæ quàm multa sunt:
& quàm multa apud Arcades fe-
cit, domuũ coronæ obtinens, testa
bitur Lycæi Iouis ara regina: Pel-
lana quoque testis erit factorum
eius & Sicyõ, & Megara. AEacidarúmque beneseptus lucus Eleu
sisque & opulenta Marathon, &
quæ sunt sub AEtna altis erice

καλλίπλουτο πόλιες, ἄ, τ' Εὐ-
ξοια· καὶ πᾶσαν κτ'
ἑλλανὶ δύρίσης ἐρδυνῶν
μάσσον ἢ ὡς ἰδέμεν.
ἀλλὰ κὐφοισιν ἐκὼν εὖσαν ποσὶ
Ζιὸ τελεῖ, αἰδῶ διδοὶς,
καὶ τύχαν περπνῶν γλυκείαν.

ΑΣΩΠΙΧΩΙ ΟΡ

χομενίῳ, παιδὶ Κλεο-
δάμου, σταδιῖ.

Εἶδος ΙΔ.

Εἶδος μονοστροφικὸν, κώλ. ιη, ἐπ. ιζ.

ΚΑφισίων ὑδάτων λαχεῖσαι,
αἵ πεναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιτοραῖς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ,
παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ', ἐπεὶ σὺ χομαι.
σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ περπνὰ καὶ τὰ γλυκέα
γίνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς

iuitiis florētes urbes, & Euboea.
enique uniuersam per Græciā
nuentes scrutans maiora quàm
uente complecti possis. Sed me leui
us exire pedibus Iupiter effiæ, re
erentiam dans, & prosperitatem
rerum delectabilium dulcem.

ASOPICHO OR chomenio, filio Cleodami, stadii cursori. Ode XIIII.

CEphesias aquas sortitæ, & quæ incolitis pulchritudine equorum nobilem sedem, ô pinguis Orchomeni ælebres reginæ Charites, antiquorum Minyarū præsides, audite, quoniam precæs fundo. Nam per uos delectabilia & dulcia existunt omnia mortalibus si sapiens, si pulcher, si quis splendidus

cc ἀνήρ. οὔτε γὰρ θεοὶ
cc σεμναῖ Χαρίτων ἄτερ
cc κοιρανέοντι χοροῖς,
cc οὔτε δαῖτας ἀγλαὰ παίτων
cc τερπνὰ ἔργων ἐν οὐρανῷ,
cc χρυσόπεζον θέμεναι
cc ἕδραν Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνοις,
cc ἀέναον σέβοντα πανδόκοις
cc Ὀλυμπίοιο πυλαῖς.

τὰ ἰς αὐτὸν κῶλα.

πότνι' Ἀγλαΐα, φιλησίμολπέ
τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου παῖδες
ἐπάκοοι ναῶν, Θαλία τε ἐ-
ρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε
κῶμον ἐπ' ἀνδρεῖ τύχᾳ,
κοῦφα βιβῶντα. Λυδίῳ γὰρ
Ἀσώπιχον ἐν ἕρπῳ,
ἐν μολέταις τε ἀείδων
μόλον, ἕνεκα Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινύᾳ
σεῦ ἔκαπ. μελαμφύλλοιο δόμον
Φερσεφόνας ἵκεθ' Ἀχοῖ,
πατρὶ κλυταὶ φέροισ' ἀγ-
γελίαν, Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' ἰ-
όν, εἴπῃς ὅτι οἱ νέαν

ſit jur. neque eni
libus abſque Cha
choros, neque con
nium diſpenſatr
cælo, quæ iuxta im
aureo Pythium Ap
nunt ſedes, ſempi
patris Olympij ho
randa Aglaïa, by
mans Euphroſyne
potentiſſimus eſt
ditrices nunc eſto
Thalia cantus ſtu
huc chorealē hy
tha leuiter incede
Aſopichum in ry
meditatis carmin
mis, quoniam in
Minyea urbs [e
gros muros habe
ſephonæ nade E
ferens nuntium
nuncia filium, d
nilem

sit]uir. neque enim dij uenera-»
bilibus absque Charitibus regunt»
choros, neque conuiuia: sed o-»
mnium dispensatricęs operum in»
cælo, quæ iuxta]m signem] arcu»
aureo Pythium Apollinem collocā-»
runt sedes, sempiternum colunt»
patris Olympij honorem. *Vene-»
randa Aglaïa, hymnorúmque a-
mans Euphrosyne, filiæ eius qui
potentissimus est deorum, exau-
ditricęs nunc estote.] Tu quoque
Thalia cantus studiosa, conspicata
hūc chorealē hymnū sortę propi-
tia leuiter incedentē. Lydio enim
Asopichum in rythmo & in præ-
meditatis carminibus decantans ue
ni, quoniam in Olympiis victrix
Minyea urbs [est] propter te. Ni-
gros muros habentem domum Per-
sephonæ uade Echo, patri nobile
ferens nuntium, Cleodamum ut
intuita filium, dicas quòd ei iuue-
nilem

κόλποισι παρ' Ὑδδ̓οιο Ῥίσας,
ἔστεφάνωσε κυδιμοῦ ἀέθλων
πτεροῖσι χαίταν.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ
Πύθια.
ΙΕΡΩΝΙ ΑΙ-
τναίῳ, συρακοσίῳ, ἅρματι.
Εἶδος Α.

στροφὴ α, κώλ. ιϛ.

ΧΡΥΣΕΑ φόρμιγξ Ἀπόλλωνος, καὶ ἰοπλόκαμον σωὸν κτέανον, ταῖς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά·

in sinibus illustris Pisæ coronant inclytorum certaminum pennis cæsariem.

PINDARI Pythia. HIERONI AEtnæo Syracusano, curru victoriam adepto.

Ode I.

VREA cithara Apollinis, & nigrũ capillitiũ habentium Musarum consona possessio, quã audit quidẽ rhythmus, lætitiæ initiũ

πείθονται δ' ἀοιδοὶ σαμασιν,
ἀγησιχόρων ὁπόταν θεοὶ μίων
ἀμβολαὶ θύχης ἐλελιζόμεθα,
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύμεν
ἄενάου πυρός· δῦ-
δε δ' αἰὰ σκαπτῷ Διὸς ἀετὸς, ὠ-
κεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω-
θεν χαλάξας,
ἀντιστρ. κώλ. ιϛ.
ἀρχὸς οἰωνῶν. κελαινω-
πὸν δ' ὑπ' οἰ νεφέλαν
ἀγκύλω κραπὶ βλεφάρων
ἀδὺ κλαῖσρον καπέχευας· ὁ δ' ὠκύσ-
τυχὸν νῶτον αἰωρεῖ, πτα- [σων
ρίπεσσι πὶ καπαχόμβους· καὶ γὰρ βια-
τὰς ἅρπας, βαχεῖαν αἰθυξ λιπὼν
ἔγχεων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
ἐκ κώματος· κῆλα δὲ καὶ
ἐκ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε λύρᾳ
ἐκ τοῖδε σοφίᾳ, βαθυκόλ-
ἐκπων τε Μοισᾶν.
ἐπῳδ. κώλ. ιε.
ἐκ ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε
ἐκ Ζεὺς, ἀπύζονται βοᾷ

parent cantore
um chorus præc
rum præludi
ibidatum fulme
erni ignis, d
ætro Iouis aq
cem alam utri
lux amū nigrd
rarum ſuaue
r aduncam e
udis. atque
humidum dorſum
miſſilibus delin
nam molentus M
ſurſum relmqu
ipſidem, oblect
ſuæ. Denique
accebræ & de
demulcent men
uidæ ſapientia
dorſinus haben
rum. At quæ
ter, auerſantur

& parent cantores signis tuis quam chorus præeuntium proemiorum præludia facis, & uspidatum fulmen extinguis æterni ignis, dormîtque sub sceptro Iouis aquila, uelocem alam utrinque laxans, dux auiũ nigramque nubẽ palpebrarum suaue claustrum) super aduncum eius rostrum infundis. atque illa dormiens humidum dorsum attollit, tuis missilibus delinita. Quinetiam uolentus Mars, asperam seorsum relinquens hastarum cuspidem, oblectat cor uoluptate. Denique carminum illecebræ & deorum quoque » demulcent mentes, cum La- » toidæ sapientia, & profun- » dos sinus habentium Musa- » rum. At quæ non amat Iupi- » ter, auersantur uocem »

ἐς Πιερίδων ἀΐοντα,
ἐς γαῦ τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον
ὄρσαι· ἐν αἰνᾷ παρτάρῳ κεῖ-
σαι θεῶν πολέμιος,
Τυφῶ· ἑκατόντα κάρανος, τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψαι πολυώ-
νυμοι σὺν ἄξαι· νῦν γε μὰν
ταὶ θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλίβρυχες ὄχθαι,
Σικελία τ' αὐτῷ πιέζει
στέρνα λαχνήεντα· κίων
δ' οὐρανία ζωννύει,
νιφόεσσ' Αἴτνα παίπτες
χόνος ὀξείας πάγωα.

στρο. ε. κώλ. ιϛ.

ταῖς ἐρεύγονται μὲν ἀ πλά-
του πυρὸς ἀγνόταται
ἐκ μυχῶν πάγαι· ποτα μοὶ
δι' ἀμέραις μὲν ῥοαὶ πισσόεντα προΐ-
σχουσιν· ἁγνὸν δ' ὀρφανοῖσι πέτρας ὑπὸ
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ' Ἀφαίστοιο κρουνοὶς ἕρπετὸν
δράκοντας ἀναπέμ-
πει· τέρας μὲν θαυμάσιον πεσόντεσσι δὲ-

Pieridum audien
tã atque per ma
quique in horren
iacet deorum hos
antæps, quem o
educauit multi no
at nunc eo littor
cetia quæ sunt
Sicilíaque eius
ra hispida, colu
sus cohibet, nino
totum annum nu
trix, *cuius ex p
stanur maceſſ
mi fontes, fluuiſ
terdiu effundu
mi ardentem: ſe
flamma uoluta
fundam defert
tem cum uehe
Iudauem Vul
gues ual de hor
prodigium qui
le aſpe-

Pieridum audientia, per ter-
rã atque per mare uastum,
quique in horrendo Tartaro
iacet deorum hostis Typhoeus
centiceps, quem olim Cilicium
educauit multi nominis antrũ.
at nunc & littora mare circũ
cetia quæ sunt super Cumã,
Siciliáque eius premit pectora hispida, columnáque cælestis cohibet, niuosa Aetna, per
totum annum niuis acutæ nutrix, cuius ex penetralibus eructantur imaccessi ignis purissimi fontes, fluuiique ignis interdiu effundunt uorticem fumi ardentem: sed noctu rutila
flamma uolutata, saxa in profundam defert maris planitiem cum uehemẽti strepitu. Illud autem Vulcani reptile gurgues ualde horrendos eiectat,
prodigium quidem admirabile aspe-

ὄφιν, θαῦμα δὲ καὶ παρελόν-
των ἀκοῦσαι,

ἀντιστρ. κώλ. ιϛ.

ὃν Αἴτνας ἐν μυχαμοῦ λ-
λοις δέδεται κορυφαῖς,
ἃ πέδῳ στρωμνὰ δὲ χαλκέα-
σιός οἱ ἄπαν νῶτον ποικιλιμδύον κεῖ-
ται Ζεύς, πὺν εἴπ᾽ αἰδανέα,
ὃς τῦτ᾽ ἐφέπεις ὄρος, ἀκάρποιο γαί-
ας μέτωπον. τῷ μὰν ἐπωνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκτίσσατο πόλιν
χείτνα. Πυθιάδος
δ᾽ ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγ-
γέλλων Ἱέρωνος ἵππῳ
καλλινίκου

ἐπῳδ. κώλ. ιϛ.

ἐς θρόνα σ᾽ ναυσιφορήτοις
ἐς δ᾽ αἰδράσι τεθρόπα χάλκεις
ἐς πλόον ἀρχομένοις, πομ-
πᾶον ἐλθεῖν οὖρον. ἐοικότα γὰρ
καὶ πάλαι τᾷ φερτέρου νό-
στου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ἕκαστος ὅτι σωτυχίαις δόξαν φέρει
λοιπὸν ἔστεφε σταφάνοις

ιβε: νιν

ctu, miranda uer
audiũt ab illis q
qualiter AEtnæ
dibus ligatus e
o solo, cubileq
tum dorsum inc
Contingat lupit
gat placere, q
montem (fert
tem) cui cogno
conditur decora
nam, Pythiadis
lo præco proc
nuntium adfer
gymictoris ca
naubus uehu
gaudium, nau
antibus, ded
uentum. uer
& in fine m
consequuturos
tio bus succes
fert, dicens
tam esse coro

ctu, miranda uerò res & ijs qui audiũt ab illis qui transierũt, *qualiter AEtnæ in nigrifrondibus ligatus est cacuminibus & solo, cubilé que uellicans totum dorsum inclinatum pungit. Contingat Iupiter, tibi contingat placere, qui hunc regis montem (fertilis terræ frontem) cui cognominem inclytus conditor decoraunt urbem uicinam, Pythiadísque in curriculo præco proclamaunt ipsam, nuntium adferens super egregij uictoris currib⁹. Virisautẽ q» naubus uehuntur, præcipuum» gaudium, uaticinationem auspi-» cantibus, deductorium uenire» uentum. uerisimile est enim» & in fine meliorem reditum» consequuturos. Mea autem ora-» tio his successibus gloriam affert, dicens in posterum futuram esse coro-

σινεῖα ποιά τε κλυτὰν,
ἢ σὺ ἀμφώνοις θαλίαις ἀνομασσάν,
Λύκιε καὶ Δάλοιο ἄνακτον.
Φοῖβε, Γαρι ἀασῶ τε κραίαν
Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ
Ζαθέμεν σὺν δρόν τε χάραν.
στροφὴ γ. κῶλα ιϛ.
"ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-
"σιν βροτέαις ἀρεταῖς,
"ἔς σοφοὶ, καὶ χερσὶ βια-
"ταὶ, πεφύκασι τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μόνον αὖθ', ἕλπεται
μὴ χαλκοπάραον ἄκοντι θώσειν ἀγῶνος βαθεῖαν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
μακρὰ ὀρούσαις ἀμβῦσαι αὐτόν.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὅλον μύθων καὶ κλεινῶν δόσιν ἀμφὶ θυόντι καμάτων λάβοι
σπουδάσαι.
ἀντιστρ. κῶλ. ιϛ.
ἦ κεν αὖ μαχόσαν οἷαις ἐν πολέμοισι μάχαις

nis & equis melytam: & inter dulcisona cunctua celebrem. Lyciæ & Delij imperium obtinens Phœbe, Parnassique fontem Castaliam amans, utilis hæc animo mădare, & bene instructa uiris regionem. *A diis enim molimina omnia mortalibus uirtutibus, & prudentes & manibus fortes & linguæ eximij nascuntur. Virum autẽ ego illũ laudare cogitans, spero me aerea cuspide iaculũ non tanquã extra certamẽ iacturum, manu uibrantẽ, sed ubi proculcet aculatus fuero, superaturum aduersarios. Vtinã enim unuersum tẽpus felicitatem quidem ita & diuitiarum donationem diriget, labo ũ uerò oblitionẽ præbeat. *Certè in memoriam reducæret quidẽ in bellis

πλάμονι ψυχᾷ παρέμει-
ν', αἰὶ χθὸς εἰσκοπεῖτο θεῶν παλάμας
οἵαν ὄπις Ελλανίων δρέπει, ἁμα
πλοῦτον στεφανώσαι ἀγέρωχον. τῶν γε μὰ
τὰν Φιλοκλήπταο δίκαν ἐφέπων, ἣν
ἐγκαλύψαι σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλο
κάπις ἐών μεγαλά-
νωρ ἔστανε φάντὶ δὲ Λαμνόθεν ἔλ-
κει λειρόμορον, μεταλλάσ-
σοντας ἐλθεῖν

ἐπῳ. κό. ιε.

ἤρωας αὖ πηδέοις Ποί-
αντος ἰὸν τοξόταν,
ὃς Πειάμοιο πόλιν ῥᾴ-
σειν, πολύπαιδέν τε πόνοις Δαναοῖς
ἀδῆνεῖ μοῦνος χερσὶ βαίνων,
ἁμὰ μοιρίδιον ἰῷ.
οὕτω σὺ Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι,
τὸν παρεσσέρποντα χρόνον, ὧν
ἔφατεν καιρὸν δίδυμ.
Μοῖσα γὰρ Δεινομένᾳ κελαδήσαις
πείθοι μοι πεὶ αὖ τριπάτων.
χρέος δ' ἐκ ἀμόστεον νί-
καφορεία πατέρος.

πολιορκοντας

deranti animo pu
re quãdo nacti fu
lus honorem quale
rum decerpe, diu
mentum superbum
ne norẽ sequens
fectus est, ng ex ne
quam amico etiam
rat magna fortu
lãditum est A um
mno. quũ ulere u
gauros uenusse* b
rãdos Pæãus fil
qui Priam urbe
ntique labores G
quidem corpore
le erat. Sic au
stabilitor sit sequ
rum quæ optat,
tuam tribuens.
pud Dynomenen
mihi obsequere
drigarum: quadr
lienum à filio

oleranti animo pugnas sustinuerit quãdo nacti sunt deorũ auxilijs honorem qualem nullus Græcorum decerpit, diuinarũ coronamentum superbum. Nũc Philoctetæ morẽ sequens in multam profectus est, & ex necessitate & tanquam amico etiam aliquis qui erat magna fortitudine præditus blãditus est Asium autem ex Lemno, quũ ulcere uexaretur, inuestigaturos uenisse heroas dijs comparãdos Pæãnis filium sagittarium, qui Priamum urbem euertit finiitque labores Græcis: inualido quidem corpore mœdens, sed fatale erat. Sic autem Hieronis deus stabilitor sit sequenti tempore, eorum quæ optat, facultatem opportunam tribuens. Musa etiam apud Dinomenem ad canendum mihi obsequere, præmium quadrigarum: gaudium enim non alienum à filio | uictoria patris.

ἀλλ' ἔπειτ' Αἰτίαν βασιλεῖ
φίλιον ξεθρώσκω ὕμνον·

στροφ. δ. κώλ. ιϛ.

τῷ πόλιν κείνων θεοὶ μά-
τῳ σὺν εὐθυφρεία,
Υλλίδος σταθμαὶ Ἑρῶν
ἐν νόμοις ἔκποτε θέλοντι θ' Ἁμφύλᾳ
καὶ μαὶ Ἡρακλείδαις ἔκγονοι,
ὄχθαις ἐπὶ Ταϋγέτου ναίοντες, αἰ-
εἰ μόλεν πεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμίου
Δωριεῦσι. ἔβαν δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι
Πινδόθεν ὀρνυθμοί,
λιποπτόλων Τυνδαρεΐδᾶν βαθύδο-
ξοι γείτονες, ὧν κλέος αὖ-
ξησεν αἰχμαῖς.

ἀντιστροφὴ κώλ. ιϛ.

Ζεὺς τέλει αἰεὶ δὲ τοιαύ-
ταν, Ἀμβρόσια παρ' ὕδωρ,
αἴσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
σι διακρίνων ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σοὶ πιθὼν κεν ἀγητὴρ μόλοι,
εἰ δὲ τὸν ὑπερπόντιον, δᾶμόν τε θε-
ραίναν, πάρα σύμφωνον ἐφ' ἡσυχίαν.
λίσσομαι, νεῦσον Κρονίων, ἄμερον

Apedum, poſtea
gratum excogitemu

Cui urbem illam
tus fundata liberta
bræ in legibus Hi
uolunt autem Pa
etham Heraclida
ſub præcipitijs Ta
tes Doriēſes, ſem
legibus Aegamij.
autem Amyclas
Pindo proruente
inſidentium T
celeberrimum can
ſtæ gloria florui
effice autem ſem
tuum, Amenae
bus & regibus
ueram famam h
ope dux filiog.
lumq; decorās,
dē mitraquilli
ro, annue Satu

Agedum, postea AEtnæ regi gratum excoquemus hymnum.

Cui urbem illam cum diuinitus fundata libertate, Doricæ libræ in legibus Hierō cōdidit. uolunt autem Pamphyli atq; etiam Heraclidarum posteri, sub præcipitijs Taygeti habitātes Doriēses, semper manere in legibus, AEgimij. Obtinuerunt autem Amyclas fortunati ex Pindo proruentes albis equis insidentium Tyndaridarū œleberrimi uicini, quorum hasta gloria floruit. O Iupiter effice autem semper talem fortunam, Amenæ adaquam, ciuibus & regibus, ut diiudicent ueram famam hominum. Tua ope dux filióq; imperās, populumq; decorās, cōuertat cōcordē in trāquillitatē. Supplex oro, annue Saturnie, pacificam

ὄφεσι κατ' οἶκον ὁ Φοῖ-
νιξ, ὁ Τυρσανῶν τ' ἁλαπὰς ἔχει
ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν
παὶ πρὸ Κύμας,

ἐπῳ. κώλ. ιε.

οἷα Συρακουσίων ἀρ-
χῷ δαμασθέντες πάθον
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν.
ὃς σφιν ὀξὺν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν.
Ἑλλάδι δ' ἔλκηον βαρείας
δούλειας. αἰρέομαι
παὶρ μὲν Σθενελαΐδαν Ἀθηναίων χάριν
μεδέων· ὀ δὲ Σπάρτα σὶ ἐρέωταν
πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδων κάμον ἀγκυλόπτοι.
παὶρ δέ γε ταὶν βύσδρον ἀκταὶ
Ἰμέρᾳ, παίδεσσιν ὕμνον
Δεινομένεος πλέσαις·
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ,
πολεμίων αἰδρῶν καμόντων.

ἐποφ. ε, κώλ. ιϛ.

ϲϲκαιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν
ϲϲπείρατα σωτανύσαις
ϲϲἐν βραχεῖ, μείων ἔπηται

ut domum Phœni
rúmque sirepitus
uibus lacrymab
intuitus, quæ | fi
mam, *qualia a
rum ducæ domiti
logbus à nauibus
mare proiecit a
mulites, | Græc
gram seruitute
Salamine quid
gratiam mereæ
tam autem dica
ronem | commis
quibus Medi la
uorum arauin
uerò apud pul
pam Himeræ,
hymnum confic
sunt, per uirtu
ricæsis. *C
quaris, multa
mas amplica
sequitur

ut domum Phœnix Tyrrhenorúmque strepitus obtineat, naubus lacrymabilem cladem intuitus, quæ [fuit] ante Cumam, *qualia à Syracusanorum ducæ domiti passi sunt uelocibus à naubus. Qui ipsis in mare proiecit ætate [florentes milites,] Græciam eripiens ex graui seruitute. Amplector à Salamine quidem Athenensiũ gratiam mercedẽ: apud Spartam autem dicam ante Cithæronem [commissam] pugnam: in quibus Medi laboraueruṅt curuorum arcuum gestatores. at uerò apud pulchrè aquosam ripam Himeræ, filijs Dinomenis hymnum conficiens, quem adepti sunt per uirtutem hostibus uiris cæsis. *Opportunè si lo-» quaris, multarum rerum sum-» mas complicans in paucis, munor» sequitur

ἄνθρωπος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμ-
δον αἰανὴς ἔχεις ἀπάδις. (ἐλπίει
ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύσιον θυμὸν βαρύ-
φωνος ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀγοτείοις.
ὄμμ' ὄμφας (κρεόντων χάοις πρμβῦ φθό-
μιν παείει καλὰ νώ- (νος)
μαδικαίω πάλιξ ἐρατὸν ἀ-
ψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλ-
κευε γλῶσσαν.

ἀντιστρ. κώ. ιβ.

εἰ πὰρ φλαῦρον παραθύσ-
σῃ, μέγα τοι φέρισται
πὰρ σθένει. πολλῶν ἔχομαι
ἐσσί· πολλοὶ μὲν τύραν ἀμφὶ λέρις πισοί·
ἄλαθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ πρέσβων,
ἐπὰρ φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν ἀ-
εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις.
ἄξιει δὲ, ὥστε κυβερνᾶται ἀνήρ, ἀ. κ
ἴσιον αἰεμόεν.

ἐπ.... μὴ δολωθῇς φίλε κέρδεσιν ἄμπρα-
πέλοις· ὀπὰ θνάμβροτον αὖ-
χμα δόξας,
ἐπῳ κώ. ιε.
οἷον ἐποχεῦσιν αὖ-

reprehenſo homin
eum continua he
meres. cumque
animũ angũt ma
aliena. Veruntam
num commiſerati
ne præceſſer mutas h
na iuſto clauo po
cémque ad m
linguam. *Si[len
leus etiam mom
ruperit, magnum
tinet. Multarum
multi æſtes ſum
digni. At gener
permanens ſt am
em ſemper aud
geris rumum
expandeut gub
lumuento ſum.
mæ lucris ſcur
mortales ſeq
laudis *ſola

reprehensio hominum. satietas»
enim continua hebetat aleres»
mentes. cumúmque aures clàm»
animũ angũt maximè ob bona»
aliena. Veruntamen (potior e»
nim commiseratione mudia)»
ne præter multas honesta. guber-
na iusto clauo populum, uera-
cémque ad laudem fabrica
linguam. *Si enim quicquam
leuis etiam momenti abs te e-
ruperit, magnum pondus ob-
tinet. Multorum es dispensator
multi cæstes sunt ambobus fide
digni. At generosis in moribus
permanens stamas famam dul-
cem semper audire, ne defati-
geris numum sumptibus: sed
expande ut gubernator uir ue-
lum uentosum. Ne decipiaris a-
mœ lucris scurrilibus. Retrò»
mortales sequens gloriatio»
laudis *sola mortuorum ui-»

ccδραῶν δίαιταν μαινέ-
ccκαὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.
ccσὺ φθίνει Κρίσου φιλόφρων ἀρετά·
cc τὸν δὲ ταύρω χαλκέῳ καυ-
cc τῆρα νηλέα νόον,
ccἐχθρὸν Φάλαριν κατέχε παντᾶ φά
ccοὐδέ μιν φόρμιγξ ὑπω- τε [ζει
cc ρόφιαι κοινωνίαν
ccμαλθακὰν παίδων ἀέροισι δέχον
cc τὸ δὲ πατρὶν δῦ, τεᾷ τον ἀέθλων·
ccδοῦ νιν ἀκούειν, δευτέρᾳ μοῖ-
cc ρ' ἁμπετόροισι νιν αἰὴρ
ccὃς ἂν ἐκύρσαν ἐν ἕλᾳ,
ccστεφανοῦν ὕψιστον δέδεκται.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΙΕ-
ρωνι, ἅρματι.
Εἶδος Β.

στρο. α, κώ. ιε.

Μεγαλοπόλιες ὦ Συρα-
κόσαι, βαθυπολέμου
πέμψος Ἄρεος, αἰνήρων

rorum uitam indi
ptores prosæ oratio
tas. Non interit Cr
tate prædita. At ta
storem, immitem
phalarin tenet ul
que ipsum cithar
consortium suaue
monibus admitti
tuam prosperam
rum est inter præ
re autem, secunda
trumque autem
& obtinueris, co
acrpice.

EIDEM
roni, curr
ade
Od
Grandi urb
osi de lub

rorum uitam indicat & perscri-»
ptores prosæ orationis & per poe-»
tas. Non interit Crœsi uirtus comi-»
tatæ prædita. At tauro æneo combu-»
storem, immitem animo, odiosæ»
Phalarin tenet ubique fama. Ne-»
que ipsum citharæ domesticæ [m]»
consortium suaue puerorum ser-
monibus admittunt. Cæterùm for-»
tunam prosperam consequi, præci-«
puũ est inter præmia. Bene audi-»
re autem, secunda felicitas. In u-»
trumque autem uir qui inciderit»
& obtinuerit, coronam altissimam»
accepit. »

EIDEM HIE-
roni, curru uictoriã
adepto.

Ode II.

GRandi urbes ôSyracusæ belli-
cosi delubrũ Martis, hominũ

ἵππων τε σὺν ἀρεταῖς
δαιμόνια βροτοί,
ὕμμιν τόδε παῖ Λιπαραῖ ὑπὸ θυμῷ
φέρων μέλος ἔρχομαι,
ἀγγελίαν πεδ' Αἰσίας ἐλελίχθονος
ἅρμασιν Ἱέρων ἐν ἁ κρατέων,
πλαγγόνεσσιν αὐέδησεν Ὀρ-
τυγίαν στεφανοῖς,
ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος.
ταῖς ὅν ἄτερ, κείνας ἀγαναῖσιν ἐν
χερσὶ ποικιλανίοις
ἐδάμασσε πῶλους.

ἀντιστροφὴ β.

ὅπι τὸ ἰοχαίρεσσα παρ-
θένος χρεῖ δίδυμα,
ὅτ' ἀγωνίοις Ἑρμᾶς,
αἰγλᾶεντα τίθησι κόσμον,
ξεστὸν ὅταν δίφρον,
ἔνθ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζ-
γὺς ἔθηκε δένος ἵππιον,
ὀρσοβίαιναν, ἀρυβίαν καλέων θε-
σμοῖς δέ πις ἐτέλεσσεν ἄλλος αὖτ'
ἄλλα βασιλεῦσιν ὕ-
μνον, ἄποιν' ἀρεταῖς.

equorúmque ferro gaudentium diuinæ alumnæ, uobis hoc fertilibus à Thebis afferens carmen uenio, nūtum quadrigarum quatientium tellurem. In quibus Hieron curru felix, uictoria potiens latè splendentibus redimiuit Ortygiam cœronis, fluuialis sedem Dianæ. Quæ non sine, illius placidis in manibus, uariegatis habenis ornatos domuit equos. *Nã sagittis gaudens uirgo, manu gemina, certamnumque præses Mercurius radiantem imponit ornatum, quando pol tas ad bigas, eg ad currus habenis obedientes iunxerit robur equinū, celeritatis impulsorē præpotē te inuocans Deum. Aliis autem aliquis alius ur cœfecit cœnorū regibus hymnum, præmia uirtutis. m.ij.

κλαδέονπ μὴ ἀμφὶ Κινύ-
ραν πλάκις φ῀μαι Κυπρίων, τ᾽ ε
χειν χάρτα σεφρόνως
ἐφίλασ᾽ Ἀπόλλων,
ἐπω. κώ. σι.
ἱερὰ κτίλον Ἀφροδίτας·
ἄγλα δὲ χάρις φίλων
ποίπνος αἰπὺ ἔργων
ὀπιζομδία. σὲ σὺ ὦ Δεινομδίεις παῖ,
Ζεφυέλα σεὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος αἰπύει, πο-
λεμίων καμάτων ἐξ ἁμιχαύων,
δῖα παν δυάμιν δρακεῖσ᾽ ἀσφαλέως
θεσῖν δ᾽ ἐφετμαῖσιν
Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα
βροτοῖς λέγειν, ὡς πεῖσεν τ᾽ ἔχω
παντᾶ κυλινδόμενον,
τὸν ἄεργιαν αγαναῖς ἀμοιδαῖς
ἐπιχρομδίους πνεύσαι.
στρο. ϛ. κώ. ιε.
ἔμαθε δὲ σαφές· ἀλδυέ-
σι τὸ πρὸ Κρονίδαις
γλυκὺν ελὼν βιοτὸν, μα-
χρὸν οὐχ ὑπεμεῖνεν ὄλδον,

[Nam] resonan
cum Cinyram
Cypriorum, qu
propensè dilexit
dotem Veneris
arietem ducem
autem [ad hoc fa
ta benevolu re
factis sequens.
menue fili Zeph
Locrensis urg
os post labores
tuas ures intu
Deorum autem
nem aiunt hæ
are, dum in a
quaque uolu
rem placidis
excipientes
tiam.] * Didi
tam propitios
tum filios d
tam, longam
citatem,

[Nam] resonant quidem circum Cinyram sæpe sermones Cypriorum, quem auricomus propensè dilexit Apollo, * sacerdotem Veneris [uelut quendã] arietem ducem gregis. Impellit" autem [ad hoc faciendum] gra-" tia benevolis remuneratrix pro-" factis sequens. Te verò ô Dino-" mene fili Zephyria antè ædes Locrensis virgo resonat, belli-cos post labores immensos, per tuas uires intuens securitatem. Deorum autem mandatis Ixio-" nem aiunt hæc mortalibus di-" cere, dum in alata rota circun-" quaque uolutatur, benefacto-" rem placidis remunerationibus" excipientes persoluere [gra-" tiam.] * Didicit autem rem æ-" tam. propitios enim apud Sa-turnu filios dulcem nactus ui-tam, longam non sustinuit feli-citatem,

μαινομέναις φρεσίν,
Ηρας ὅτ' ἐρᾴσατο, παὶ Διὸς ἀναὶ
λάχνα πολυγαθέες.
ἁμά νιν ὕβρεις ἐς αὐάταν ὑπερφίαλ-
ῶρσε. τάχα δ' ἀπαθὼν ἐοικὼς ἀνὴρ
ἁρπαίρεπον ἔσχε μόχθον. αἰ
δύο δ' ἀμπλακίαι
φρένα νοι τελέθοντι τὸ μὴ
ἤρως, ὅπτ' ἐμφύλιον αἷμα τερ-
πνὸς ὐκ ἄτερ τέχνας
ἐπέμιξε θυατῶς.
αὐτὸς δ' ἀκώλιε-
ος τε μεγαλοκευθέσ-
σιν ἔν ποτε θαλάμοις,
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶ-
το. χρὴ δὲ καὶ αὐτὸν αἰεὶ
πάντως ὁρᾶν μέτρον.
ἀναὶ δ' ὑπερφάθοι ἐς κακότατ' ἀ-
θρόαν ἔβαλον ποτὶ
κῆτος ἴκοντ', ἐπεὶ νεφέλα παρθέξατο,
ψεύδος γλυκὺ μειξιπόνοις ἀϊδρείαις ἀνὴρ.
εἶδος δὲ ὑπερφυέστατα
πρέπεν οὐρανίᾳ
θυγατέρι Κρόνου, αὖτε δόλον

quum furiosa me
perijt, quam lo
sunt maltum iuc
solētem petulātia
pulit. Mox enim
ma uir [ille,] ex
erumnam. Duæ
rūnæ portatricæ
heros cognatum
non sine fraude
nes: *[altera,]
neralia habēt
xorem Iouis te
autem [unum
se semper cum
re modulum.
peruersi in ca
runt etiam [ku
quam cum mal
cum dulcæ co
Forma enim [i
tissimæ par e
turni. quam [n

quum furiosa mentæ Iunonem deperiit, quam Iouis strata sortita sunt multum iucūda: sed eum insolētem petulātia in damnum impulit. Mox enim passus cōsentanea uir[ille,] exquisitā sustinuit ærumnam. Duæ autem cul[pæ] ærūnæ portatrices sunt. una, quòd heros cognatum sanguinem primo non sine fraude miscuit inter homines: *[altera,] quòd in magna penetralia habētibus thalamis uxorem Iouis tentauerat. Oportet autem [unumquemque] secundum se semper cuiuslibet rei cōsiderare modulum. Concubitus autem peruersi in calamitatem conieccerunt etiam hunc accēdētem, postquam cum nube concubuit, mendacium dulcæ cōsectans insanus uir. Forma enim illa nubes [excellentissimæ par erat cælesti filiæ Saturni, quam] nubem fraude

αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι καλὸν
πῆμα. τὸν δὲ πεζάκναμον ἔπραξε δεσμὸν,
ἐπῳδὸς κώλ. ιζ.
ἐὸν ὀλέθρον ὄφ'. ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσὼν,
ταὶ πολύκοινον αἰεδέξατ' ἀγγελίαν· ἄνθρ. δ' οἱ Χαείτων
γόνον ἐσῆφ ἀλαθῆ, τέκε
μόνα καὶ μόνον, ἔτ' ἐν αἰθρά-
σι γεγεσφόρον, οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις,
τ' ὀνύμαξε βάφοισα Κένταυρον, ὃς
ἵπποισι Μαγνη-
σίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Γα-
λίου σφυροῖς. ἐκ δ' ἐφύοντο σφατὸς
θαυμασὸς, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι θάκειτα· τὰ μὲν θεθεν μέν,
κάτω, τὰ δ' ὕπερθε, παῖδες.
στροφὴ γ. κώλ. ιε.
«θεὰς ἅπαν ὅτι ἐλπίδε-
«σι τέκμαρ αὐδάτω.
«θεὸς ὁ καὶ πεπρωμένα τ' αἰ-
«ῶνα κίχε, καὶ θαλασσαῖ-
«ον βραμεῖται

structam manus
rant pulchra
Quadriradium
lum fecit, *sum
compedes igna
tientes & effu
tes prolapsus,
nem accepit ru
tiis autem ip
superbam sola
mier homine
quentem, neq
gibus. quem e
minaut Cen
equabus M
in Peliy uall
gitur gens m
similes paren
tre, Lerane
superne er
omnem pro
agit. deus
latam aqu
marinum p

structam manus Iouis ei fecerant pulchram perniciem. Quadriradium autem uinctum fecit, *suum exitum. in compedes igitur membra irretientes [et] effugium non habentes prolapsus, multum communem accepit rumorē. Sine Gratiis autem ipsi peperit prolem superbam sola et solum, neque inter homines honorem consequentem, neque in deorum legibus. quem ea quæ aluerat nominauit Centaurum, qui cum equabus Magnesiis concubuit in Pelij uallibus. Nati sunt igitur gens mirabilis, ambobus similes parentibus, quæ à matre, [erant] infernè: at quæ supernè [erant], [patris.] *Deus » omnem pro uotis exitum per- » egit. deus [inquam] qui et a- » latam aquilam assequitur, et » marinum præuertitur »

ἐς Δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων ὑπ' ἔκαμψ
ἐς βροτῶν· ἐτίροισι δὲ
ἐς κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δ' ἔχε
ἐς φάτιν Δάκος ἀδινοὶ κακαγγελίαν.
ἐς εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τὰ πόλ-
ἐς λ' ἐν ἁμαχανίᾳ
ἐς ψογερὸν Ἀρχίλοχον, βαρυλό-
ἐς γοις ἔχθεσιν πιαινόμενον. τὸ πλου-
ἐς τεῖν δὲ ζωὸν τύχα πότμου
ἐς σοφίας, ἄειστον.

ἀντίστρ. κ. ὠλ. ιε.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχᾳς ἑλθ-
θέρα φρενὶ πεπαρεῖν
ὡρίτανι, κύειε πιλιᾶν
μὴ δ' ἀστεφαίων ἀγυιᾶν
καὶ σφαδ. εἰ δέ πς
ἤδη κλεάπεται πὲ θεὸς ὑμᾶς
λέγε ἔπρόν πν' ἀ-
ν' Ἑλλάδα τὸ παρὸιθε γενέσθ' ὑπέρτερον,
χαύνα φρασὶ δὶ παλαιμονεῖ κενεᾷ.
ἀλλ' ἀνδέα δ' αἰαξάσεται
σόλον ἀμφ' ἀρετᾷ.
ἐς κελαδέων. νεόταπ μὴ ἀ-
ἐς ρήγνυ θρασὺς ἀγνῶν πολέμε νεῖχιν

delphina: atque a
numos habentium
tudit, alys autem
pers dedit. At n
mor sum tristem,
Vidi enim procul
angustijs conflict
chu, dum male
fieret. At diuti
liatatæ sortis sa
tissimum. *Tu a
tes liberam mente
pensator, domu
rum bene
lut coronus,
Quid si quis
nore dicat
Græca eorũ q
extulisse
menæ conflict
sœndam
sem, de
Iuuentuti qui
dacia circa

delphina: atque aliquẽ elatos a-»
nimos habentium mortalium con»
tudit, alys autem deus seniy ex-»
pers dedit. At me opus est fugere»
morsum tristem, maledicentiam.»
Vidi enim procul existens, sæpe in»
angustijs conuitiatorem Archilo»
chũ, dum maledicas odys pingue»
fieret. At diuitias habere cum se-»
licitate sortis sapientiæ, præstan»
tissimum. *Tu autem ærtò eas po»
tes libera mentè suppeditare, dis
pensator, domine multorum uico-
rum benè cinctorum (muris uel-
lut) coronis, & numerosæ gentis.
Quòd si quis iam diuitijs & ho-
nore diat alium quempiam in
Græcia eorũ qui antè fuerunt,]
extitisse superiorem, obtusa cum
mentè conflictatur & futili. Con-
scendam igitur amœnam clas-
sem, de uirtute (Hieronus) sonans.
Iuuentuti quidem auxiliatur au»
dacia arcæ grauia, bella. Vnde»

φαμὶ καὶ σὲ ταὶ ἀπί-
ρονα δόξαν θυρεῖν,
ἐπῳ. κώ. ιδ.
τὰ μὲν ἐν ἱππόταισιν αἰνήσαι-
σι μὲν ἀνάμονον, τὰ δὲ ἐν
πεζομάχαις. βουλαὶ
δ' ἄφρεσιν πέραν, ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος
ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χᾶ-
ρε τόθε μὲν κῶ Φοίνισσαν ἐμπολαν
μέλος ὑπὲρ πιλιᾶς δίὸς πεμπέτω.
τὸ Κασόρειον
σὺ ἐν Αἰολίδι πὰρ χρυσαῖς
θέλων, ἀ Ξένοκλες, χάριν ἐπακτίου
φόρμιγγος αὐτὸν μολών.
ζώει ὁ μὲν οἷος ἐστί, μὰ Δί' ὠνὴρ καλός τις
πίθων τῶνδε πάσιν αἰεὶ
ξυνοφέλα. κώ. ιε.
καλός. ὁ δὲ Ραδάμανθυς οὗ
πίτνει λόγος, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμίμη-
τον, οὐδὲ ἀπάταισι θυμὸν
τέρπεται ἔνδοθεν,
ἅτε ψιθύροις παλάμαις ἔπι τ' αἰεὶ

dico te quoq
gloriam pactu
tim quidem
pugnis cum
tem, partim
pugnis. Cõsil
senilia, tuti
omnem sermo
dẽ præbent,
dem carmen
negotiationis
mare mittitur.
tem in AEoli
lis, consideta
næ citharæ
autẽ qualis
lidex me: I
ma apud pa
clara. Rha
tem felix fui
fortitus ejus
tum, neque
ctatur in tus
numeratus se

dico te quoque immensam gloriam nactum esse, *partim quidem in equestribus pugnis cum uiris prælientem, partim in pedestribus pugnis. Cōsilia autem [tua] senilia, tuti mihi carmē ad omnem sermonem, ut [te, lau]dē præbent, Salue. hoc quidem carmen more Phœniciæ negotiationis super canum mare mittitur. Castoreum autem in AEolicis pulsibus siue lis, considera gratiā septisonæ citharæ consequutus. Sis autē qualis es, ubi didiceris [id ex me: pulchra sanè sima apud pueros sēper* pulchra. Rhadamanthus autem felix fuit, quia mentis sortitus est fructum inculpatum, neque dolis animū obliectatur intus qualia sursurronumaras sequuntur semper

ες ἔροτῶν. ἄμαχον κακὸν
ες ἀμφοτέροις, δίμβολιαῖν ὑπαφάπτε
ες ὀργαῖς ἀπηνὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
ες κέρδη δὲ, πῖ μαλὰ τῶτο κερ-
ες δαλέον πλέθη;
ἄπτ γὸ ὀνάλιον πόνον ὀ-
χρίσας βαθὺ σκιᾶς ἑτέρως, ἀδὲ ἁ-
πλισός εἰμι, φελλὸς ὣς,
νᾶφ' ἕρκος ἅλμας.

ἀντιστρο. κφ'. ιε.

ες ἀδυώπαν δὲ ἔπος ὀκ ἐθέλειν
ες κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
ες δόλιον ἀσὸν. ὅμως μὰν
ες σιγῶν ποτὶ πάντας, ἄγαν
ες πάγχυ δίκα πλέκει.
ες δ' οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἶν
ες φιλεῖν· ποτὶ δὲ ἐχθρὸν, ἀ- [σσμαι
ες τ' ἐχθρος ἐὼν, λύκοιο δίκαν ὑποθύ.
ες ἀλλ' ἀμῶτε πατέων, ὁδοῖς σκολιαῖς.
ες ὃν πάντα δὲ νομὸν ἀδυγλωσ-
ες σους ἀνὴρ φέρει,
ες φθὰς πρωτυίδις, χ' ὡπόταν ὁ
ες λαῶρος σκαπὸς, χ' ὡταν πολιν οἱ Θφοὶ
ες πρέοντι. χὴ δὲ φεύς

mortalium. mexp
ambo'us, calumn
res, moribus impe
miles. Quantum
re, quid magnope
est ipsis? Ego en
ibus suber super
qui sit instrum
num Laborem s
de. *Impossibile e
enuttere nalidun
ue dolosum. uer
mubus nalde
Sermones. Nō e
audaciæ. Amica
re: aduersus in
sus existens, lup
alia aliàs loc
us obliquis. I
mme, rectus g
deliæt eo a
mus, & quam
do, & quam
agam. Oport

mortalium. mexpugnabile malũ »
ambo'us, calumniarum ſublocuto»
res, moribus impenſè uulpium ſi»
mules. [Quantum ad lucrum au»
tẽ, quid magnopere hoc lucroſum
eſt ipſis? Ego enim ſummergabi
lis ut ſuber ſuper maris ſuperfluẽ,
[quis ſit] mſtrumẽti alterius mari
num laborem ſuſtinãtis profun-
dé. *Impoſſibile eſt autem uerum«
emittere ualidum inter probroſa »
uẽ doloſum. uerũtamen adulãs o »
mnibus ualde prorſus implicat»
[ſermones.] Nõ eius ſum particeps »
audaciæ. Amicum contingat ama»
re: aduerſus inimicũ autem, ut ho»
ſtis exiſtens, lupi more concurrã, »
alia aliás loca [per]ambulans»
uis obliquis. In omnia autem regi»
mine, rectilinguis uir anteæ lux, »
[ut deliæt] eo apud dominatum. u»
nus, eo quum impetuoſa multitu»
do, eo quum prudentes ciuitatẽ »
agunt. Oportet autem adherſus »

ccθεὸν ὅκ ἐελίζειν·

ἐπῳ. κώλ. ιδ.

cc ὃς αὐέχᾳ ποτὲ ὠδὺ τὰ κείνων,

cc τοτὲ δ' αὖθ' ἑτέροις ἔδω-

cc κε μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐ-

cc δὲ τῶν τα νόον ἰαίνᾳ φθονερῶν. στάθμᾳ

cc δέ πνος ἑλκόμβυος

cc ὠθεῖσας, ἀνέπαξεν ἕλ-

cc κος ὀδυναρὸν ἐᾷ πεσέσθαι καρδίᾳ

cc πρὶν ὅστα φρονπίδι μηχανῶν ἴυχ-

cc φέρειν σὺ ἐλαφρῶς

cc ἐπαυχένιον λαβόντα

cc ζυγόν, ἁρπάγᾳ· ποπὶ κέντρον δέ τοι

cc λακπζέμβω, τελέθᾳ

cc ὀλιγάθρὸς οἶμος. ἄδοντα δ' εἶη

cc με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΙΙ

ρωνι, κέλητι.

Εἶδος Γ.

στροφὴ α. κώ. ιγ.

ΗΘελον Χείρωνά κε Φιλλυρίδα

um non contendere, * qui stabi-"
aliâs quidẽ res illorum, aliâs"
tẽ alijs tribuit magnum decus."
d neque hæc mentem oblectant"
usdorum. Verùm à libra aliqua"
ú trahitur eximia, infixit hulcus"
olorificam suo prius cordi, quàm"
u æ cogitatione molitur, assequa-"
r. Ferre autem leuiter super cer-"
icem iugũ, quum sumpseris, pro"
est: at contra stimulum calcitra-"
e, est lubrica uia. Canentem au-"
em me contingat consuetudinem"
um probũ habere. "

EIDEM HIERONI, celete victoriam adepto.

Ode III.

VElim Chironem Phillyriden
(si fas hoc è nostra lim-

σας καινὸν βύξαθαι ἔπος,
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον.
Οὐρανίδα γόνον ἁ-
ρμέδοντα Κρόνου,
βάσαις σὺ τ' ἄρχει Γαλίου
φῦρ ἀγέστερον,
νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷ-
ος ἐὼν ἔθρεψέ ποτε
τέκνον Ἀνωδυσίας
ἄμερον μαρκέος Ἀσκλαπιὸν,
ἕρμα παντοδαπᾶν ἀγεκλέα νόσων.
ἀντιστροφὴ γ.
τὸν μὲν ἀΐπου Φλεγύα θυγάτηρ,
πρὶν τελέσαι μαζοπόλῳ σὺν Ἐλει-
θυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
τόξοισιν ὑπ' Ἀρτέμιδος,
εἰς Ἀΐδαο δόμον ἐν
θαλάμῳ κατέβα,
ἀστεχναις Ἀπόλλωνος. χόλος
δ' ἐκ ἀλιθίου
γίνεται παίδων Διός. ἀ
λλ' ἔπφλαυε ἐξασάμην
ἀμπλακίαισι φρενᾶν,
φίλον ἄγνισε γάμον, κρύβδαν πατρὸς

gna cõmune
reuisere
lem latè po
dæ Saturni
imperare
greſtem, me
hominũ ami
ſtens nutri
auem Inco
bris uegeta
heroem om
pulſatorem
*quem bon
gyæ filia,
gotium ſu
Lucina cir
ſanæ dom
tis à Dian
des in th
Apollinis
non nana
Ipſa aute
ciſſet eum
alijs nup
patre,

gua cõmune optare uerbũ) reuiuiſcere mortuum, prolem latè potentem Vranidæ Saturni, uallibúſque imperare Pelij feram agreſtem, mentem habentem homunũ amicam: qualis exiſtens nutriit olim ſuũ ſuauem Incolumitatis membris uegetæ AEſculapium, heroem omnigenorum propulſatorem uorborum. *quem boni equitis Phlegyæ filia, priuſquam [negotium ſuum] confeciſſet cũ Lucina circa matres uerſante domita aureis ſagittis à Diana, in Plutonis ædes in thalamo deſcendit, Apollinis technis. Ira enim non uana eſt filiorum Iouis. Ipſa autem quum flocciſeciſſet eum, errore mentis, alijs nuptijs aſſenſit clam patre,

πρόσθεν ἀκέρτομα μιχθεῖσα φόβῳ
ἐπῳδός. κωλ. ιε.
ἀγὰ φέροισα πόρμα θεοῦ καθαρὸν,
δὴ ἔμειν' ἐλθεῖν βάπτεζαν συμφιδία
οὐδὲ παμφώνων ἰαχᾶν
ὑμναίων, ἄλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
ἐσπερίαις ἰσωκου-
είζεσθ' ἀοιδαῖς· ἁμά τοι
ἔσχε πᾶν ἀπεόν-
των, οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
ἐσ ἔστι δὲ φῦλον ἐν αὖ-
ἐσθρώπεισι ματαιόταπον,
ἐσ ὃς πὶ ἀγλαΐων ὄπιχω-
ἐσρεῖα, παπαίνει τὰ πόρσω,
ἐσμεταμώνια θη-
ἐσρεύων ἀκραίτοις ἐλπίσιν.
στροφὴ ε, κώ. ιγ.
ἔρχε δ' ἰαύταν μεγάλαν αὐάταν
καλλιπέπλου κόμα Κορωνίδος. ἐλ-
θόντος γὰρ ἀνάθη ξένου
λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας.
οὐδ' ἔλαθε σκοπὸν ἐν
δ' ἄρα μηλοδόκῳ

prius intonso mixta Phœbo,
& ferens semen Dei purū,
non expectauit dum ueniret mensa sponsalis, nec omnisonorū clamor hymenæorum, cœtaneæ ut uirgines sociæ solent [in] uespertinis cantibus dicere iuuenilibus iocis. sed amore capta fuit absentium: qualia etiam multi passi sunt. Est autem genus hominum stultissimum [eorum] qui uituperantes [quæ sunt] indigena, circunspiciunt [quæ sunt] ultrius, uana cōsectantes irrita spe. *Habuit talem magnam calamitatem pulchrè uestitæ fastus Coronidis. Namcubuit in stratis hospitis qui aduenerat ex Arcadia. neque latuit speculatorem: sed in receptricē omnium [mactatarum]

Πυθῶνι τόσ' ἐσαΐξε
ναοὸ βασιλεὺς
Λοξίας, κοινῶνι παρ' ἑσ-
συτάτῳ γώμαν πεπιθών,
πάντα ἴσαν τι νόῳ.
ψυδέων δ' ἐχ ἄπλετ', κλέπτᾳ τέ μιν
ὁ θεὸς, οὐ βροτὸς, ἔρχοις, οὔτε βυλαῖς
αὐτερ. κώλ. ιγ.
καὶ τότε γοιὸς Ἰξυος Εἰλατίδα
ξενίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον,
πέμψι κασιγνήταν μνύει
θύοισαν ἀμαμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν· ἐπεὶ
τῶνδε Βοιβιάδος
κρημνοῖσιν ὤκει παρθένος.
δαίμων δ' ἕτερος
ἐς κακὸν ῥέψαις ἐδαμά-
σατο νιν, καὶ γάτνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ
δ' ἔφθαρε πολλάν τ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς
σπέρματος ἐκφορὸν ἀίσσωσεν ὕλαν.
ἐπω. κώλ. ιε.
ἀμφ' ἐπεὶ πίτνα θέσαν ἐν ξυλίνῳ
σύγγονοι κύραν, στέλας δ' ἀμφέδραμε

ithone illa omnia sensit tẽpli rex
oxias, sociũ apud rectissimũ quũ
inionẽ [de Coronide] persuasis-
t [sibi,] omnisciam mentem.
Nẽ dacia autem nõ attingit, fallit-
ue eũ nõ deus, non mortalis, fa-
lis neque consilijs. Tunc quoque
bi cognouit Ischyis Elatidæ pere-
grinum cõcubitũ, nefariámq; fra-
dem, nisi sororem furentem ani-
mi ardore impetuosissimo in La-
riam: quoniam ad Bœbiadis
ripas habitabat virgo. dæmon
autem alter ad malum qui impu
lerat, perdidit eam, & ex uicinis
multi participes fuerunt [exitij
Coronidis] simúlque perierunt:
ac [uelut] ignis in monte ex
uno semine prosiliens, magnam
uastauit syluam.

*Sed postquam pyra collocarunt in
lignea cognati puellam, fulgórque
circumcurrit

λάβρον Ἀφαίστου, πότ' ἔεπεν Ἀπόλλων, ὑκέτι
πλάσσομαι ψυχᾷ· βροτὸς ἀμὸν ὀλέσσαι
οἶκτον ἔτι πρὸ θανάτῳ,
μαλθὸς βαρεῖα σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάμμα δ' ἐν
τερσόπῳ κιχὼν, παῖδ' ἐκ νεκρὸν
ἄρπασε· καὶ μόλυβδα
δ' αὖτῳ διέφανε πυρί.
καί ῥά μιν Μάγνητι φέρων
πόρεν Κενταύρῳ, διδάξαι
πολυπήμονας ἀν-
θρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

στρ. γ. κώ. ιγ.

Τοὺς μὲν ὧν ὅσοι μόλον αὐτοφύτων
ἡμιθέων ξυνάονες, ἢ πολιᾷ
χαλκῷ μέλη τετρωμένοι,
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θεινᾷ πυρὶ τοξο-
δόκῳ σθένος, ἢ
χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλ-
λοίων ἀχέων
ἔξαγε· τοὺς μὲν μαλακαῖς
ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,

impetuosus V
xit Apollo,
sustinebo ani
perdere miser
æ, matris gr
mitate. Sic d
que in prin
gisset locum
dauere erip
tem ipsi pyr
diuisit. Illu
sio adducens
tauro, ad d
tinacios bo
morbos. *E
quæ uener
tè natorum
pes, aut cor
sauciati, a
misso, uel q
gnus depop
aut frigus:
doloribꝰ eri
libus incã

impetuosus Vulcanus, tum dixit Apollo, Non amplius sustinebo animo genus meũ perdere miserabilissima nece, matris grauicum calamitate. Sic dixit: gressúque in primo quum attigisset [locum,] puerum è cadauere eripuit: ardens autem ipsi pyra flammam suã diuisit. Illum igitur Magnesio adducens commisit Centauro, ad docendum multinocuos hominibus sanare morbos. *Eos itaque quotquot uenerũt [ad ipsum] spẽtẽ natorum hulcerum participes, aut coruscõ ferro mẽbra sauciati, aut saxo emmus missо, uel quibus æstuus ignus depopulabatur corpus, aut frigus: liberãs aliũ aliis doloribꝰ eripuit: quosdã mollibus incãtationibꝰ tractãs,

τοὺς δὲ πρὸς σὺν ἑᾷ πί-
νοντας, ἢ χείροις πρὸς ἀπίστων παύτοθεν
φαρμάκοις, τοὺς ὃ τιμᾶις ἔστασεν ὀρθάς.
ἀντιστρ. κώλ. ιγ.
ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται.
ἔστι ἀπιστ κἀπείνον ἀγαύοει μι-
σθῶ, χρυσὸς ἐν χεροὶ φανείς,
ἀνδρ' ὀπὶ θανάτου κομίσαντ
ἤδη ἑαλωκότα. χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων
ῥίψας δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν
στέρνων καθεῖλεν
ὠκέως, ἀίψας δὲ κεραυ-
νὸς ἐνέσκηψε μόρον.
χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ
δαιμόνων μαστεύειν θνατὰς φρενὸς,
γιγνώσκοντα τὸ παρ ποδός, οἵας εἰμὶ αἶσας.
ἐπῳ. κώλ. ιε.
μὴ φίλα ψυχὰ βίον ἀθάνατον
σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἅπλᾳ μα-
χεῖ· ὃ σώφρων ἀνὴρ ἔναιεν
ἔπι Χείρων, καί ποι
φίλξεν ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἀμέτεροι πάρ, ἰ-
ατῆρα κεῖνον πάντων

quosdam uerò lenia bibentes, aut membris circumponens undique pharmaca, quosdam etiã sectionibus, stare fecit rectos. *Verùm lucro etiã prudentia" irretitur. Peruertit illũ quoque" ingenti mercede aurum in manibus apparens, uirum à morte ut reducæret iam captum. Quare manibus Saturnius iaculatus [fulmen] per amborũ pectora, respirationẽ ademit statim, ardẽsq; [eius fulmẽ] irruens immisit mortẽ. Oportet cõsẽtanea" à dijs quærere mortalibus men" tibus, cognoscẽtes quod antè pe" des, cuius simus sortis. *Ne a" nime mi, uitam immortalẽ mo" liaris, sed aggredere opera" quibus agendis par sis. Si autẽ" prudens specũ habitaret adhuc Chiron, & aliquas ei illecebras in animo suauisoni hymni nostri ponerent, ipsi utique persuasissem

καὶ νεῶ ἐσλοῖσι ὠφελεῖν ἀνδρὰς πέρμαν νούσων,
ἢ πνα Λατοΐδα
κε κλεδύον, ἢ πατέρος.
καί κεν ὐναυπόλον, Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν,
Ἀρέθουσαν ὅπᾳ κραίνᾳ,
παρ' Αἰτναῖον ξένον,

ΣΤΡΟ. Δ. κώλ. ιγ.

ὃς Συρακόσσαις νέμει, βασιλεὺς
φεραυὲς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς,
ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν δίδυμαι χάριτας,
εἰ κατέβαν, ὑγιεῖ-
αν ἄγων χρυσέαν,
κῶμόν τ' ἀέθλων Γυθίων,
ἄγλααν στεφάνοις,
τοῖς ἀειστεύων Φερένι-
κος ἔλε Κίρρᾳ ποτὲ,
ἀστέρος οὐρανίου
φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε, βαθὺν πόντον περάσας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟ. κώ. ιγ.

ἁμὶ ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω

nunc quoque bo
vis [seipsum] m
rum morborum
Latoidæ uocatu
patrus [Apollinis
ms. atque ade
ssem, Ionium
rebusam ad
tnæum hospite
cusis imperat
ubus, non
hospitibúsque
ter. Ad quem
sem, gemmas g
[ut deliciæ] sar
& hymnum ce
orum, [qui es
nis quas forti
gerens Pheren
consequutus e
aliquando: [s
splendidius il
profundo ma
nota facere eg

nunc quoque bonis præbere uiris [seipsum] medicum cælidorum morborum, aut aliquem Latoidæ uocatum filium, [aut patris [Apollinis, uidelicet Iouis. [atque adeo in nauibus uenisse, Ionium secans mare, Arethusam ad fontem, ad Aetnæum hospitem, qui Syracusis imperat, rex lenis ciuibus, non inuidens bonus, hospitibûsque suspiciendus pater. Ad quem si descendissem, geminas gratias afferens, [uidelicet] sanitatem auream, & hymnum certaminum Pythicorum, [qui esset] splendor coronis quas fortissimè omnium gerens Pherenicus [equus eius] consequutus est apud Cirrham aliquando: stella cælesti (dico) splendidius illi lumẽ ueniſſem, profundo mari traiecto. *sed uota facere ego uolo

ματεί, ταὶ κοῦραι παρ' ἐμὸν πεδ' ὀθ-
σιὼ Παὶ ἰ μέλπονται δαμὰ (ρο
σειναν θεὸν ὀννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων σιὼ ἐμβᾷ
κορυφαὶ Ἱέρων
ὀρθαὶ ν ὔπισα, μαι θάνων
οἶδα πεδ τέρων,
cc ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σιὼ-
cc δυο δαίονται βροτοῖς
cc ἀθάναται. τὰ μὲν ὧν
cc ὔ δυὼ αν ταὶ νήποι κόσμῳ φέρειν,
cc ὃν ἀγαθοί, τὰ καλὰ βέβαντες ἔξω.
ἐπωδ. κώλ. ιε.
πὶν δὲ μοῖρ' ἀδαιμονίας ἔπεται.
λαγέταν γὰρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας
cc πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
cc οὐκ ἐχύρει ὔτ' Αἰακίδαις παὶ Γηλεῖ,
cc οὔτε παρ' αἰπεῖν
cc Κάδμῳ λέγονταί γε μαὶ βροτῶν
ὄλβον ὑπάρταν οἱ
σχεῖν, οἵ τε καὶ χρυσαμπύκων
μαντιμᾶν ἐν ὄρει
Μοισᾶν, καὶ ἐν ἑπταπύλοις

matri, quam uer
puellae iuxta meu
cum Pane celeb
per noctẽ. Verũ
telligere summa
edoctus à priori
bus, sis quòd
mala bina parti
bus immortales
non possunt mo
sapiẽtes ea fer
tentes extrà.
citatis conse qu
populorũ regen
quem ex homi
tuna. Sed enim,
riculũ posita nõ
idæ Peleo ne
dmo. Dicũtur
felicitatem sup
qui & Mus
redimitus ca
& in septem

matri, quam uenerabilem Deã puellæ iuxta meum uestibulum cum Pane ælebrant frequẽter per noctẽ. Verũ si sermonũ intelligere summam rectam nosti, edoctus à prioris seculi hominibus, scis quòd unum ad bonum mala bina partiuntur mortalibus immortales. Sed ea stulti non possunt moderatè ferre: at sapiẽtes ea ferunt, bona obuertentes extrà. Te uerò sors felicitatis consequitur. rectorẽ eum populorũ regem (tẽ) mtuetur (si quem ex hominibus) potens fortuna. sedenim, uita extra periculũ posita nõ cõtigit nec Aeacidæ Peleo neque diuino Cadmo. Dicũtur tamẽ illi mortaliũ felicitatem supremam habuisse, qui & Musas aureis reticulis redimitas canentes in monte & in septem portas habentibus

ἄϊον Θήβας, ὁπόθ' Ἁρ-
μονίαν γάμε βοῶπιν·
ὁ δὲ Νηρέος ἁ-
βρόν λου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

στροφ. ε, κώλ. ιγ.

καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις,
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον
χρυσέαις ἐν ἕδραις, ἔδνα τε
δέξαντο. Διὸς δὲ χάριν
ἐκ πρεσβυτέρων μεταμει-
φθέντες καμάτων,
ἔσαν ὀρθὰν καρδίαν.
ἐν δὲ αὖτε χρόνῳ,
τὸν ὠμὸν ὀξείαισι θύγα-
τρες ἐρήμωσαν πάθαις
ἀφροσυνᾶς μέρος αἰ-
σχρὸν ἀπάρ λυκολένῳ τε Ζεὺς πατὴρ
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

ἀντιστρ. κώλων ιγ.

τὸ δὲ παῖς, ὃν πρὸ μόνου ἀθανάτᾳ
Φύκλεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ὠκὺ πολέμῳ
πρόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπών,
ὧρσεν πυρὶ καμόμβρος
ἐσθὲς Δαναοῖσιν γόον. εἰ

aliuerunt Thebis,
nus] Harmoniam
bunus oculis spectat
rem] Peleus] Nereus
lis Thetin filiã incly
eam diu epulati sun
que, & Saturni filii
runt [Cadmus &
ædibus, dona que
erunt [ab illis.]
beneficio ex prioribus
aumnis, statuerun
fabrur sum procæde
quidem Cadmum
gnam a infortunia
hac sorte: at ca
Semele Iupiter pa
dile amabile. * illu
gitus, quem unu
peperit in Phthia
sagittis animam a
uit, dum igni cre
tum à Græcis. Q

udiuerunt Thebis, quando [Cadmus] Harmoniam uxorem duxit
uultus oculis [speciosam:] ille autem [Peleus] Nerei ualentis consilio Thetin filiã inclytam. * Quinetiam dij epulati sunt apud utrosque, & Saturni filios reges uiderunt [Cadmus & Peleus] aureis in sedibus, donáque nuptialia acceperunt [ab illis.] Iouis denique beneficio ex prioribus transmutati rerumnis, statuerunt erectum cor. sed rursum procedẽte tẽpore, hunc quidem Cadmum [filiæ tres] graua infortunia priuarunt lætitiæ sortẽ: at candidæ brachijs Semelæ Iupiter pater uenit in cubile amabile. * illius autem [Pelei] filius, quem unicum immortalis peperit in Phthia Thetis, in bello sagittis animam amittens, excitauit, dum igni cremaretur, gemitum à Græcis. Quòd si

ςε δὲ νόῳ τὶς ἔχᾳ
ςε θνατῶν ἀλαθείας ὁδὸν,
ςε χρὴ πρὸς μακάρων
ςε τυγχάνοντ' οὖ παρέμβαλ-
ςε λοπε δ' ἀμοῖαι πνοαὶ
ςε ὑψιπετᾶν ἀνέμων.
ςε ὄλβος δ' ὅτι ἐς μακρὸν αὔξηται φέρ-
ςε ᾧ πλεῖ, δύτ' αὖ ὀπιθεῖσα ἔπη,
ἐπῳ. κώ. ιε. [λοι
ςε σμικρὸς ὢν σμικροῖς, μέγας ὢν μεγά-
ςε ἔσομαι: τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρέ-
ςε δαῖμον' ἀσκήσω, κατ' ἐμαυ-
ςε θρεξαπεύων μαχανάν.
ςε εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἄβρον ὀρέξαι
ςε ἐλπίδ' ἔχω κλέος οὐ-
ςε ρέαθαι κενὺ ψιλὸν πρόσω.
ςε Νέστορα καὶ Λύκιον
ςε Σαρπηδόν' ἀνθρώπων φάτις
ςε ἐξ ἐπέων κελαδη-
ςε νῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
ἄρμοσαν, γνωσόμεθα
ςε δ' ἀρετὰ κλεινᾶις ἀοιδαῖς,
ςε χρονία πελέθει,
ςε παύροις δὲ προξένα δ' ὁμαρέξ-

quis ex hominibus
let veritatis viam
à beatis dijs' conse
ram fortunam fru
Nam alij âs alij su
lantium uentoru
hominum non ac
permãsura. Q
locunque ingens
here me sequuta
inter paruos, m
gnos ero. Sempe
fortunam quæ n
me in animo ac
xta meam facult
Quòd si mihi diu
ſas dederit, ſper
me nacturum al
Neſtorem & Ly
hominum fa ma
Sonoris: quales a
perith. Nam qua
per inclytos ca
ſed paucis id

quis ex hominibus in animo ha-»
bet ueritatis uiam, oportet [eum] »
à beatis [diis] consequutum prospe-»
ram fortunam frui [sua] felicitate. »
Nam aliâs aliis sunt flatus alitè uo-»
lantium uentorum, felicitásque »
hominum non accedit in longum »
[permăsura.] Quæ quidem quan-»
docunque ingens grauis cum pon-»
dere [me] sequuta fuerit, * paruus »
inter paruos, magnus inter ma-»
gnos ero. Semper autem ad eam »
fortunam quæ me amplectetur, »
[me in] animo accommodabo, in-»
xta meam facultatem colens [eam.] »
Quòd si mihi diuitias deus specio-»
sas dederit, spem habeo gloriam »
me nacturum alia[m] in longinquũ. »
Nestorem & Lycium Sarpedonem »
hominum fama [habet] ex uersibus »
sonoris: quales compegerunt fabri »
periti. Nam quæ cognoscitur uirtus »
per inclytos cantus, diuturna est: »
sed paucis [id facere] facile [est] »

ΑΡΚΕΣΙΛΑΩ

Κυρηναίῳ, ἅρματι.

Εἶδος Δ.

στροφὴ α, κώλ. ιδ.

Ἀμερον μὲν ἐσίδε πρὸ αὐθρόαι φίλᾳ
σὺν ἁδυβόᾳ Διὸς πτυχαῖς βασιλῆϊ Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ
Μοῖσα, Λατοΐδαισιν ὀφειλόμενον
γυάλων τ' αὔξῃς οὔρον ὕμνων·
ἔνθα ποτὲ χρυσέων
Διὸς αἰετῶν πάρεδρος,
ἦλθε δόμου Ἀπόλλωνος πυχόντος, ἱέρεια
ζαθέαν οἰκίσσασα Βάττον
καρποφόρου Λιβύας, ἱερὰν
γᾶν, ὡς ἤδη λιπών,
κτίσαιεν ἅρμα τὸν
πόλιν ἀγλαόκτιτον μαστῷ·

ἀντιστρ. κώλ. ιδ.

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι-
σ' ἐς δόμους, ἢ σὺν δεκάτᾳ χρυσέᾳ
Θήραιον Αἰήτᾳ τότε ζαμφὼς

ARCESILAO Cyrenæo, curru victoriam adepto.

Ode IIII.

HOdie oportet te apud uirũ amicũ stare, equestris regẽ Cyrenes, ut choreas ducente cũ Aresila, ô Musa, Latoidis debitũ Pythonique prouehas uẽtum prosperum hymnorum. ubi olim ea quæ aureis Iouis aquilis assidet sacerdos, quum absens nõ esset Apollo, oraculo suo pronuntiauit conditorem [sore] Bttum frugiferæ Libyæ. sacra insula utiam relicta cõderet curribus præstantem ciuitatem in albo ubere [terræ,]* & Medeæ uaticanium reportaret, cum septima & decima generatione, apud Theram editum. quod AEetæ olim periracunda

παῖς ἀπέπνυσσ' ἀθανάτου σῶμα τος
δέσποινα Κόλχων, εἴ τε σὺ οὕτως
ἡμιθέοισιν Ιά-
σονος αἰχμήτα ναύτης·
κέκλυτε παῖδες ὑδρο-
θύμφον τε φωτῶν καὶ θεῶν.
φαμὶ γὰρ ταῖς σὺν ἐξ ἁλιπλάγ-
κτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραις
ἀστέων ῥίζαν φυλάσ-
σεσθαι μελησίμβροτον,
Διὸς ἐν Ἀμμωνος θεμέθλοις.
ἐπῳ. κώ. ιγ.
αὐτὰ δελφίνων σὺ ἐλαχυπτέρυγων,
ἵππους ἀμείψαντες θοάς,
αἶά τ' αὖτ' ἐρετμῶν,
σίφροις τε νωμάσσοισιν ἀελλόποδας.
κεῖνος ὄρνις ὠκυπλάτα-
γι μεγάλαν πολίων μαθὼν πολιν
Θήραν ἡγέσθαι· τὸν ποτε
Τριτωνίδος ἐν θεσπεσίαις
λίμναις, θεῷ αὐέρει εἰδομένῳ,
γᾶμαν δισσὰν ξείνια,
πρόφρασθεν Εὔφαμος καταβάς,
δέξατ'. αἴσιον δὲ τόκοι Κρονίων

filia efflauit im
domina Colchor
ius Semidеs Ia
tis: Audite fili
rumque homin
dico enim ex ha
a terra filiam
quando urbium
turam esse, q
talibus, Ioui
damētis. Pro
tem parnas h
nas tanquam
mutantes uelo
pro remis, curr
pedes. Illud
magnarum ur
esse Theram.
Tritonidis pal
Euphemus, q
scendisset ad
similatum,
pro xeniis,
autem super

filia efflauit immortali ab ore,
domina Colchorũ. dixit autem
ita Semudes Iasonis bellicosi nau
tis: Audite filij magnanimo-
rumque hominum & deorum.
dico enim ex hac mari percus-
sa terra filiam Epaphi ali-
quando urbium radicem plan-
taturam esse, quæ sit auræ mor-
talibus, Iouis in Ammonis fun
damẽtis. *Pro delphinibus au-
tem paruas habentibus ⌊pin-
nas tanquam alas, equas per-
mutantes ueloces, habenásque
pro remis, currus regent œleri-
pedes. Illud augurium efficiet
magnarum urbium metropolin
esse Theram. quod aliquando
Tritonidis paludis in fluentis,
Euphemus, quum è prora de-
scendisset ad deum homini as-
similatum, terram dantem
pro xeniis, accepit. faustum
autem super eo Saturnius

Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντᾷ,
στροφὴ β, κώλ. ιδ'.
αἰὲν ἄγκυρα ποτὶ χαλκόγλωσσον
κατὶ κρημνᾶν τὸν ἐπέπαυσε θοᾶς
Ἀργοῦς χαλινόν. δώδεκα δ' ἤματα
ἀμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν
νώτων ὑπὲρ γαίας ἐρήμους.
ἐνάλιον δόρυ μὴ-
δεσιν αἰνᾶσαι πάντες ἀμοῖς-
τοῦτ' ἀνὴρ ὁ ποιμένιος
δαίμων ἐπῆλθε, φαιδίμαν
αὐδὰν δ' ἀοιδοῦ θέσσαν
θηκάμενος. φιλίων δ' ἐπέων
ἄρχετο ξένοις ἄτ' ἐλ-
θοῦσιν ἀγγέλοντι θεῶν.
ἀντιστρ. κώ. ιδ'.
ἁμὲ γὰρ νόσου θέφασις γλυκερὸν
κώλυε μεῖναι· φάτο δ' Εὐρύπυλος
γαμβρὸν χρυσέας παῖς ἀφθίτου ἐννοσίδα
ἔμμεναι. γίγνωσκε δ' ἐπειγομένους.
αὐτὰρ δ' ἄδυς ἁρπάξας ἀφύλαξ
δεξιτερᾷ, θεοτυχὲς
ξείνιον μάσευσε δῦναι.

Iupiter pater cu
dit tonitru: * qui
ferreas malas ha
suspẽdẽtibus fort
atæ Argûs fræn
autem prius die
num portabam
terræ deserta m
nam, consilijs q
mus nostris. T
uagus deus supe
duerat illustre
bilis faciem, am
nes ordiebatur,
uenientibus be
nuntiane prim
nimuero dulc
nitas prohibui
autẽ ille se ess
rã cõtinẽtis fil
cussoris. anim
nos festinãtes
ẽd arripuisse
obuium xeniũ

Iupiter pater cum fragore edidit tonitru: *quãdo anchoram ferreas malas habentẽ in naue suspẽdẽtibus fortè superuenit, citæ Argûs frænum. Duodecim autem prius dies extra Oceanum portabamus super dorsa terræ desertam marinam machinam, cõsiliis quum extraxissemus nostris. Tunc autem soliuagus deus superuenit qui induerat illustrem uiri uenerabilis faciem, amicósque sermones ordiebatur, hospitibus ut ad uenientibus benefica cœnam denuntiant primùm. *Verumenimuero dulcis reditus opportunitas prohibuit manere. Dicebat autẽ ille se esse Eurypylũ, terrã cõtinẽtis filiũ immortalis cãcussoris. animaduertebat autẽ [nos] festinãtes. quare quũ subitò arripuisset tellurẽ dextra, obuium xeniũ quæsiuit dare.

οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλ-
λ' ἵππωσε πὶ ἀκταῖσι θορών,
χερσὶ οἷ χεῖρ' ἀμπρείσας,
δέξατο βώλακα δαιμονίαν,
πεύθομαι δ' αὐταὶ κατα-
κλυσθεῖσαν ὑπ δούρατος,
ἐναλίᾳ βᾶιδι σὺν ἄλμᾳ,

ἐπῳδ. κώλ. ιγ.

ἔασέ νιν ὑγρῷ πελάγει πομπεύειν.
ἦ μάν μιν ὄτρυνον θαμὰ
λιπαροῖσι θεράπον-
τεσσι φυλάξαι. τᾶς δ' ἐλάθοντο φρένες.
καὶ ναῦν ὑπ ταῖς ἀφθίτου νάσῳ κέχυται Λιβύας ἀρυχώρου,
σπέρμα τοῦ ἐρισθενέος. εἰ γὰρ οἱ-
κοι νιν βάλε παρ χθόνιαν
Αἴδα δόμα Ταίναρον εἰς ἱερὰν
Εὔφαμος ἐλθών, υἱὸς ἱπ-
πάρχου Ποσειδάονος αὖθε,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ
πίκλε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις,

στροφὴ γ. κώλ. ιδ.

πατρὸς τῶν παίδων κ' ὀπιζομένων,
αἷμά οἱ κεῖναν λάβε σὺν Δαναοῖς

Nec uerò immoriger [recusauit] heros, sed in littora prosiliens manu manum eius quũ firmasset, accepit glebam admurandam. Audio autem eã submersam ẽ nauis marina cõiuisse [& se permiscuisse] cum salsugine, *Hesperium humidum pelagus sequutã At ego hortabar identidem famulos qui liberant à laboribus, ut eam custodirent: sed eorum oblitæ sunt mentes. Et nunc in hac insula immortale fusum est Libyæ spatiosæ semen antè tempus. si enim domi eam proiecisset iuxta terrestre Orci ostium ueniens Euphemus (filius præsidis equitum Neptuni rex, quem aliquãdo Europa Tityi filia peperit Cephisi iuxta ripas) *quartis liberis prognatis, sanguis eius eam obtinuisset cũ Danais

ἀρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίσαντας Δακεδαίμονος, Ἀρ-
γείου τε κόλπου, καὶ Μυκηνᾶν.
νῶν γέ μαν ἀλλοδαπᾶν
κριτὸν ὑμνήσαι γυναικῶν
ἐν λέχεσι γλῶσσ' οἷ
κεν παύδε σιωπᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες, τέκοντα
φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν· τὸν ἰδὼν πολυ-
χρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσθη θέμιστι,

αὐτηρ. κώλ. ιδ.

Πύθιον ναὸν καταβαίνοντ', ἐρόνῳ
δ' ὑστέρῳ ναέτας πολεῖς ἀγαγὼν
Νειλοῖο παῖδος πὸν τέλεσμος Κρονίδα.
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων σίχες. ἔ-
πλαξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
ἥρωες αὐτῆθεν,
πυκιναὶ μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ ὑιὲ Πολυ-
μήδου, σὲ δ' ἐν τύπῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσε Μελίσσας
Δελφίδος αὐτομάτῳ κελαδῶ.

amplam continen
Tunc enim mag
tur Lacedæmone
rum & Mycenis.
grinarũ selectum
lierum in lectis
hanc insulam a
rum quum uer
uirum nigrin
dominũ. quẽ di
dam in æde Pl
bit oraculis, *(
quum ille acce
sequenti ins na
ducat Nili ad
Saturnij. Sanè
rum hæc fuit
ch autem fuer
silentio heroes
consilium aud
fili Polymnest
oratione ora
dobis Delphic

amplam continentem terram.
Tunc enim magna summouentur Lacædæmone, Argúoque sinu & Myænis. Nũc uerò peregrinarũ selectum inueniet mulierum in lectis genus. qui in hanc insulam cum honore Deorum quum uenerint, parientes uirum nuptinubium camporũ dominũ. quẽ diuite auri quondam in æde Phœbus admonebit oraculis, *(ad Pythiũ tẽplũ quum ille accesserit) ut tempore sequenti in nauibus multos deducat Nili ad pingue delubrũ Saturnij. Sanè Medeæ uerborum [hæc fuit] series. Tremefacti autem fuerunt immoti [cum] silentio heroes diuini, prudens cõsilium audientes. O beatæ fili Polymnesti, te uerò in hac oratione oraculũ erexit sacerdotis Delphicæ, sp̃ontaneã uocæ.

ἅ σε χαίρειν εἰς πεὰς αὐ-
δάτασα, πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανε Κυρήνας,
ἐπῳδ. κώλ. ιγ'
ὅς ἁρπόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον
ποινά πὶς ἔσαν θεὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μᾶ καὶ
νῶι, ὦ, Ἰεφοινικανθέμου ἥρος ἀκμᾷ
παισὶ τοῦπις ὄλβον θάλ-
λει μέρος Ἀρκεσίλας· πρὸ μὲν Ἀπόλ-
λωνος ἅ, τε Πυθῶ κῶδος ἐξ
Ἀμφικλυόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ σὶ αὐτὸν ἐγὼ
Μοίσαισι δώσω, καὶ τὸ πάλ-
χρυσον νάκος κριοῦ. μᾶ τὸ
κεῖνο πλουσίαν τῶν Μινυᾶν, θεόπομ-
πόν σφισι πρὶν φύτευθεν·
στροφὴ δ', κώλ. ιδ'.
πὶς γὰρ ἀρχὰν δέξατο ναυπλίας;
πὶς δὲ κίνδυνος κρατερῶις ἀδάμαντος δῆσεν ἀγῶις; θέσπαν λῶ Πελίαν
ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν,
χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκηράμπτοις.
ἦλθε δὲ οἱ κρυόεν

Quæ te saluere
fisset, fato desti
declarauit Cyren
tantareris quæ
ra esset, deorum
que la duri sona.
Arcesilas inter
ctama pars flore
flores habentis
cum Apollo & P
Amphictyonas p
sus equestris ipsi
sis tradam, &
uellus arietis.
quum nauiga
deo missi ipsis h
fuerunt. * Q nō
tium susceptum
nus: quod uero
dis adamantis
clausi fatale e
lustribus Aeol
nibus aut con
bus: Venit au

Quæ te saluere quum ter iussisset, fato destinatum regem declarauit Cyrenes. *dū percontareris quæ liberatio futura esset, deorum auxilio, à loquela durisona. Et nunc sanè Arcæsilas inter liberos hos octaua pars floret, ut purpureos flores habentis ueris in usu gere. cui Apollo & Pytho gloriā per Amphictyonas præbuerūt cursus equestris. ipsum autem Musis tradam, & totum aureum uellus arietis. Ad illud enim quum nauigassent Minyæ, à deo missi ipsis honores plantati fuerunt. *Quódnam porro initium susceptum fuit nauigationis? quod uerò periculum ualidis adamantis alligauit [eos] clauis? fatale erat Pelian ab illustribus AEolidis cædere, manibus aut cōsilijs inflexibilibus. Venit autem horrendum

πυκινὰς μαίνευμα θυμῷ,
ὣς δὲ μέσον ὀμφαλὸν ἀν-
δρὸς ῥηγὲν ματέρος,
τὸν μονοκρήπιδα πάντως
ἐν φυλακᾷ ἔχθεσθαι μεγάλᾳ.
οὔτ' ἀν' αἰπεινῶν ἀπὸ
καθμοῦ ἐς ἀδείελον
χθόνα μόλῃ κλειταῖς Ἰωλκοῦ
αὐτηρὰ κώμαις.

ξεῖνος αἴτ' ὢν ἀστός, ὁ δ' ἄεσα χθόνῳ
ἵκετ', αἰχμᾷσι δὶ δύμασιν ἀνὴρ
ἔκπαγλος. ἐκ δ' ἀμφοτέρων μὲν ἔ-
ᾶτε Μαγνήτων ὑπὸ χώεος ἄρ- Ιχεν,
μόλοισα θαητοῖσι γόμοις·
ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ
ἕέλπετο φέρεσθαι ὄμβροις·
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι
περθέντες οἴχονθ' ἁγλαοί,
ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταθύσ-
σονθ' ἁ χαλκοκρότου Διὸς σφετέρας
ἐσάθη γνώμας ἀπαρ-
χάτοιο πειρώμενος,
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

naticinium pri
eius, ed tum ap
umbilicum ma
arboribus, [illegible]
nicam habent
minimo cauere
quū altis è ſta
duā terram
ræ Iolcī, hoſp
At ille uir tu
ſtis gemmis re
autē duplex
una erat Ma
oru uſtata o
rarandus me
erat pellis p
æbat horro
imbres. Neq
pilli tōſi abi
ſed totū ter
Sati autē
ſuiſtetit ar
ſpeamen ec
forofreque

uaticinium prudẽti animo
eius, editum apud medium
umbilicum matris fœcũdæ
arboribus, unde ictæ ab u-
nicum habentẽ calcæum o-
mnino cãuere diligenter,
quũ altus è stabulis ad oci-
duã terram ueniret clarę
Iolcę, hospes atq; ciuis.
At ille uir tandẽ uenit ha-
stis geminis terribilis: ueſtis
autẽ duplex eũ cingebat.
una erat Magnesiorũ regi
oni usitata conuenienſ ad-
mirandis membris. altera
erat pellis pardi, quæ coer
cebat horrorẽ mentientes
imbres. Neque cæsariei ca
pilli tõsi abierant pulchri,
sed totũ tergũ quatiebant.
Satis autẽ rectà profectus,
sui stetit animi intrepidi
specimen edens. quum in
foro frequens esset turba.

ἐπῳ. κόλ. ιγ.

τὸν μὲν οὐ γίνωσκον, ὀπίζομέν ων
σὺ δ' ἔμπας τὸς εἶπεν καὶ τόδε,
οὔτι που ἔσσ' Ἀπόλ-
λων, ὃς δὲ μὰν χαλκάρματος ὄξι π
Ἀφροδίτας. ἐν δὲ Νάξῳ
φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ἰφιμεδέι-
ας παῖδας, Ὦτον, καί σε τολ-
μάεις Ἐφιάλτα αὖ αὖξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος
Θήρου σε κραιπνὸν, ἐξ αὐτι-
κάπου φαρέτρας ὀρνύμενον·
ὄφρα πις τᾶν ἐν δώματι φιλοπα-
στᾶν ὕβριν αὐείν ἔσται.

στροφὴ ε. κώλ. ιδ.

τοὶ μὲν ἀγάλλοισιν ἀμείβόμενοι
γόνυον πιαῦτ'. αὐτὰ δ' ἡμόνοις
ξεσᾶ τ' ἀπίνα προβοπάδαν Γελ
ίκετο ἀσεύδων· τᾷ φε δ' αὖτί κα
πῆτας ἀείγωτον πέδιλον,
δεξιτερῷ μόνον ἀμ-
φὶ ποδὶ κλέπτων δὲ θυμῷ
δείμα, πρόσθεν ἐπε, ποί-
αν γᾶαν ὦ ξεῖν' ὄχεαι

Eum quidem non agnoscebant, quispiam tamen eorum qui illum | venerebantur, dixit & hoc, Neutiquam hic | est | Apollo, neque uerò maritus Veneris, qui aureo curru uehitur. In Naxo autem fertili aiunt mortuos esse Iphimedeæ liberos, Otum, & te ô audax Ephialtarex. Quinetiam Tityum telum uelox Dianæ confodit | tanquã ue nabulũ | ex inuicta pharetra prodiens: ut unusquisque Cupidineas uoluptates attingere amet quæ | sint | impossibili. Illi quidẽ sic mutuò compellãtes loquebãtur talia. Mulis autem & polito uehiculo cõtatè Pelias uenit properans. Obstupuit autem statim quum circunspexisset nalde cognitũ | fama | calceum, dextrum tantummodo circa pedem. Occultans tamen animo terrorem, dixit, Quámnam terram ô hospes gloriaris

πατεῖσ' ἔμμεν, καὶ πὸς ἀνθρω-
πων σε χαμαιγλυέων πολιᾶς
ἔξαυῆκεν γαστρός; ἐ-
χθίστοισι μὴ ψεύδεσι
καταμαίαις εἰπεῖν φύναν.
ἀντιστρ. κώ. ιδ.
τὸν δὲ θαρσήσας ἀγανοῖσι λόγοις
ὦδ' ἀμείφθη φαμὶ δι δασκαλία
Χείρωνος οἵσιν· αὖ ξοθε δὲ νέομαι
παὶρ Χαεμκλοῖς κὴ Φιλύρας, ἵνα Κε-
ταύρῳ με κοῦραι θρέψαν αἰγαί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσας
ἐνιαυτὸς, οὔτ' ἔργον,
οὔτ' ἔπος ἐντρέπελον
κείνοισιν εἰπὼν, ἰκόμαν
οἶκαδ', ἀρχὰν ἀλκομίζων
παῖδος ἐμοῦ, βασιλευομένων
οὐκατ' αἶσαν· τάν ποτε
Ζεὺς ὤπασε λαγέτᾳ
Αἰόλῳ κὴ παισὶ φίλαις.
ἐπῳ. κώ. γ.
πεύθομαι τὸν μὶν Γελίαν ἄθεμιν
ἀλυκῶν πειθήσαντα φρεσὶν,
ἀμετέρων ἀπόσυ-

patriâ esse, & q
terrigenum ætpr
è uetre? O dios
dacis non pollu
genus [tuum.]
aa sumpta, pla
sic respondit:
Chironus [me
antro enim u
riclone & Phi
tauri me filiæ
ste. Viginti
completis ann
ctum, neque
dum illis lo
domum, im
tens patris
gnatur nõ sec
æquum. quo
dedit popula
lo & liberis
deas. * And
iniustum stu
quantum, à n

patriã esse, & quis hominũ
terrigenũm præpretioso emusit
ê uẽtre? Odiosissimus men-
dacis non polluens [æ,] dic
genus [tuum.] *Hunc, fidu-
cia sumpta, placidis uerbis
sic respondit: Aio doctrinã
Chironus [me] afferre. Ex
antro enim ueneo, à Cha-
riclone & Philyrâ, ubi Cẽ-
tauri me filiæ educarunt ca
stæ. Viginti autem à me
completis annis, neque fa-
ctum, neque dictum sordi-
dum illis loquutus, ueni
domum, imperium repe-
tens patris mei, quod re-
gnatur nõ secundum ius &
æquum. quod olim Iupiter
dedit populorum duci AEo-
lo & liberis, [ut esset illis]
decus. *Audioenim Peliam
iniustum stultæ menti obse-
quutum, à nostris illud præ-

λᾶσαι βιαίως ἐρχέδικαῖ τοκέων
τοί μ', ἐπεὶ πάμπαν ἄνδρωπον εἶδον
φέγγος, ὑπαφθιμένου ἀγεμόνος
δείσαντες ὕβριν, κἄδος ὠ-
σείπε φθιμένου δ' νοφερὸν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μετ' ἀκα-
κυτῶν χαλκέων, κρύβδαν πέμ-
πον ἀπαρχαί οις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν· Κρονίδᾳ
δὲ βαφὲν Χείρωνι δῶκαν.

ϙροφὴ ϛ. κώ. ιδ.

ἀμφὶ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων
ἴστε. λυκίππων δὲ δόμοις πατέρι
καὶ νοὶ πολῖ φράσατέ μοι σαφῆ
Αἴσονος τὸ παῖς ὄπιχώριος, οὐ
ξείναν ἱκόμαν γᾶν ἄλλων.
φὴρ δέ με θεῖος Ἰά-
σονα κικλήσκων πεφασμένα.
ὡς φάτο. τὸν μὲν εἰσεν-
όησ' ἔγνων ὀφθαλμοὶ παῖδ'·
ἐκ δ' ἄρ' αὐτῷ πομφόλυξαν
δάκρυα γενειάδων βλεφάρων,
αἰῶνι φυχᾶ ἐπεὶ
γάθησεν ξαίρετον.

datum esse, iuste
parentibus. Q
primũ uidi lum
as ueritu feroca
de mortuo quum
planctu mulier
ſerunt fascis im
noctem ad iter
ſent: Saturni q
ad alendum
horum ſermon
tis. at domos a
tium parentum
nes indicate m
ſonis enim fil
in peregrinã
rũ. Semiſer au
ſonem uocans
quatus eſt. eu
ſum agnouer
& ex eius ſe
lacrymæ ma
larum. ſuo in
gauſus eſt ſu

datum esse, iustè imperantibus parentibus. Qui me, quum primū uidi lumen, superbi duas ueritu ferociam, luctum œu de mortuo quum agitassent cū planctu mulierum, clàm miserunt fascis in purpureis, quū noctem ad iter sociam accepissent: Saturníque filio Chironi ad alendum dederunt. *sed horum sermonum capita tenetis. at domos albis equis insidētium parentum honorandi aues indicatæ mihi aperté. AEsonis enim filius indigena, non in peregrinā ueni terrā alioru. Semifer autē me diuinus Iasonem uocans cōpellabat. Sic loquutus est. eum autem ingressum agnouerunt oculi patris, & ex eius genulibus palpebris lacrymæ manarūt instar bullarum, suo in animo postquam gauisus est supramodum,

γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

ἀντιστροφὴ κώλ. ιη.

καὶ καταγνὺς τρίτον ἀμφότεροι
ἤλυθον κείνου γε κτὶ κλέος· ἐξ- (πω
γὺς μὲν Φέρης, κραίαν Υαφηνίδα λι
ὸν δὲ Μεσσανίας Ἀμυθάν. ταχέως
δ' Ἄδμητος ἦκε καὶ Μέλαμπος
ἀμφὶ ἑοντες αἰε-
ψιόν. ὁ δ' αὖτος δὲ μοῖρα
μειλιχίοισι λόγοις
αὐτοὺς Ἰάσων δέχμενος,
ξεινίαι ἁρμόζοντα ἰδὼν χάν,
πᾶσαν ἐς ἀφροσύναν πάυεν·
ἀδρόαις πέντε δραπὼν
νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν ἀζωὰς ἄωτον.

ἐπῳδ. κώλ. ιγ.

ἀμφὶ δὲ ἕκλα παύτα λόγον θέμυος
ἀσυδάῖον ἐξ ἀρχᾶς αὐτὴρ,
συγγενέσσι πᾶσι κοι-
νᾶθ' οἱ ἐπέσσυντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλι
ῶρτο σὺν κείνοισι. καὶ ῥ' ἤλ- (σι αἶ
θον Πελία μέγαρον· ἐσύμφοι
δὲ ἔσω κατέσαν. τὸν δ' ἀκού-

filium quam conſ
cherrimũ morta
quoque ad eos a
lius ad famã: ex
dẽ loco Pheres f
lmquẽs, ex Meſ
mynehan. Cõfeſ
que uenit & M
tes patrueli. I
blãdis uerbis e
dona hoſpitalia
mentia, omne
tẽdit, tohs qu
nocthbus & d
& iucũdæ u
ſexto omnẽ ſe
poſuiſſet ferit
cum conſang
mu[illegible]abat.
tur & appr
Statim igitur
pit cum illis
Peliæ æde
mirã conſt

filium quum conspexisset pulcherrimũ mortalium. *Fratres quoque ad eos ambo uenerũt illius ad famã: ex propinquo quidẽ loco | Pheres fontẽ Hypereïdẽ limquẽs, ex Messana autem Amynthan. Cõfestim Admetus quoque uenit & Melãpus, gratulãtes patrueli. In cõmunio autem blãdis uerbis eos Iason excipiẽs dona hospitalia parans conuenientia, omnem hilaritatẽ extẽdit, totis quinque decerpens noctibus & diebus sacrũ bonæ & iucũdæ uitæ florẽ. *Sed in sexto omnẽ sermonẽ quum proposuisset seriũ ab instio ille uir, cum consanguineis omnibus communicabat. Illi uerò sequebantur | & approbabãt dicta eius. | Statim igitur è tentoriis prorupit cum illis, accesserúnq; ad Peliæ ædes, & cum festinatione intra constituerunt. Eos autẽ au-

σαις αὐτὸς ὑπηνήσατο
Τυρσᾶν ἐραστὰν καὶ μουσᾶν ἡμεά.
πρὸς αὖν δὲ Ἰάσονα μαλθακᾷ
φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον,
βάλλετο κιννάβαρι σὺν φόνῳ ἐπέων.
παῖ Ποσειδᾶνος πιτνάοισι,

στρο. ζ, κώ. ιδ.

«ἐν τὰ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι
«κέρδος αἰνῆσαι πρὸς δίκας δόλιον,
«βαχεῖαι ἑρπύλλων πρὸς ὀπίσδαν δ'
ἀμὲ χρὴ κατέρασαι μύθους ὁμῶς.
ὀρθὰς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὅλεθον.
εἰ δ' ὅπ τι ἐρέω
μία βοᾷς, Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρασυμήδη Σθε-
νεβοίᾳ· πείθησι δ' ὐγενεᾶς
ἄμμες αὖ κείνων φίλθυθέν-
τες ὀθνεῖος ἀελίου χεύσεον
«λέβητα μῖραν δ' ἀφί-
«σαντ' εἴ τις ἔχθεα πέλει
«ὁμοζύγοις, ἀδᾶ καλύφαν.

ἀντ. ε. κώ. ιδ.

ὃ πρέπει νᾶϊν χαλκήροις ξίφεσιν,
ὃ δ' ἀκόντεσσι μιχάλαις πεσσοῖσιν,"

diem ipse obiu
les Tyrus ſt
Placidũ aute
æ inſtillans ſe
damentũ ſap
Fili Neptuni
num mentes
dandum luc
ſtitia, triſte e
ſequens tam
& æ inſtitu
mores noſtr
in reliquũ
dicã: Vna le
theóque m
dacis conſil
in generati
robur ſolis
Felicitas
qua ſimuli
qui ſunt
ut tegant
æt nos æs
negi iacul

diens ipse obuiam proæssit, proles Tyrûs studioſæ capillitij. Placidũ autem Iaſon molli uocæ inſtillans ſermonẽ, iecit fundamentũ ſapientum uerborum. Fili Neptuni petræi, *ſunt homi-» num mentes uelociores ad lau-» dandum lucrũ doloſum præiu-» ſtitia, triſte euntium ad tẽpus» ſequens tamen. At me oportet» & te iuſtitiæ accommodantes mores [noſtros] texere felicitatẽ in reliquũ [tempus.] Scienti tibi dicã: Vna [ea dém qi] bucula Cretheóque mater & Salmoneo audaas cõnſilii [uiro:] Tertia autẽ in generatione nos ab illis ſatiſ robur ſolis aureum cernimus. Felicitas autem abſcedit ſiqua ſimultas exiſtat inter eos» qui ſunt cõſanguinei, adeo» ut tegant pudorem. *Non de-» cet nos æs perforãtibus gladijs» neq; iaculis magnũ progenitorũ

ὑμιν δάσασθαι. μῆλά τε τρόπι ἐγω
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίν-
μι, ἀγεσίς τε πάντας, τοὶς ἐπούρας
ἀμετέρων τοκέων,
νέμεται, πλοῦτον παίτων.
κ' οὔμε πονεῖ πεὸν οἶ-
κον ζωῦ τα πορσύνοντ' ἄγαν,
ἀμφὰ καὶ σκᾶπον μόναρχον,
καὶ θρόνος, ὦ ποτε Κρηθίδας
ἐΓκαθίζων ἱππότας
θῦθυνε λαοῖσι δίκας.
τὰ μὲν αὖθι ξυνὰς ἀοίδας
ἐπω. κώλ. ιγ.
λῦσον ἄμμι, μή πι νεώτερον ἐξ
αὐτῶν αἰασήσης κακόν.
ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκὰ
δὲ αἰπαγόρθυσε νὺ Πελίας· ἔσσομαι
τοιοῦτος. δὴ γ' ἤδη με γηρα-
ὸν μέρος ἀλικίας ἀμφιπολεῖ·
σὺν δ' αὖθος ἥβας ἄρπι κυ-
μαίνει. δυώσασα δ' ἀφελεῖ
μαῖν ιν χθονίων. κέλεται γὸ ἐαὶ
ψυχὰν κομίξαι Φρίξος, ἐλ-
θόντα ποὸς Αἰήτα θαλάμους,

decus partiri.
ego tibi & bou
menta relmquo
mnes, quos poſt q
ſtris parentibus
mnas opimas effi
rò me angunt
amplificantia
que & ſæpe rum
& ſolium, cui
inſidens, eque
bat populis iura
mum moleſtia
quod recētus e
lum. Sic utiq
placidè autem
Pelias: Ero tali
nullis pars ætat
tuus flos ætat
ſtus. quare po
terreſtrium
tum Phrixus
mã referre, pr
tareqs ædes

decus partiri. Pecudes enim ego tibi & boum flaua armenta relinquo, agrósque omnes, quos post quã eripuisti nostris parentibus, depascẽris, diuitias opimas efficiens. Nec uerò me anguni hæc domũ tuam amplificantia ualde: sed [me angit] & sæpe rum monarchicum, & solium, cui olim Cretheides insidens, equestribus gubernabat populis iura. Hæc sine communi molestia *solue nobis, ne quod recẽtius ex his suscites malum. Sic utique loquutus est. Placidè autem respondit & Pelias: Ero talis. Sed iam me senilis pars ætatis circundat: at tuus flos ætatis feruet æu fluctus. quare potes auferre iram terrestrium [deorum. iubet enim Phrixus [me] suam animã referre, profectum ad AEetæ regis ædes,

δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄχρι
τᾶν ποτ' ἐκ πόντου σαώθη,

στροφ. η. κώλ. ιδ.

ἔκ τε μαντειᾶς ἀθέων βελέων·
τᾶν τά μοι θαυμασὸς ὄνειρος ἰὼν
φωνεῖ· μεμαίτευμαι δ' ὅπᾳ Κασ-
τὰ μέλημα τόν τ' ἐγὼ ὡς τάχιστα ὀ-λί-
τρωϊ σε ἰθύνων ναὶ πομπαί·
τῶτον ἄεθλον ἑκὼν
τέλεσον· καίτοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλεύειν ἐνδυόμενος
μυρία πρᾶσσεν. καρπὸς
ὅρκος ἄμμιν μὴ τύχοις ἔστω
Ζεὺς ὁ ὑψίθριος ἀμφοτέροις·
σωθέντων ταῦτ' ἐπαγ-
γείλαντες, οἱ μὲν κρίθεν·
αὐτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἦδη

ἀντιστρ. κώλ. ιδ.

ὄρνυεν κάρυκας, ἐόντα πλόον
φαίνεμεν πάντα. τάχα δὲ Κρονίδαν
Ζηνὸς υἱοὶ ξεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον, Ἀλκμαίας δ' ἐλικοβλεφάρε,
Λήδας τε δοιοὶ μὲν ὑψιχάῑται
εὐήρες, ὀκυόδα

ellúsque arietis villo sumafferre,
uo aliquando è mari incolumis
uasit *à nouercæ impius telis.
Hæc mihi admirandum somnium
ccedens clamat. Oraculum au-
em consului apud Castaliam, an
sit aliquid quod indagari possit.
at [is] quamœlerrime hortatur te
parare nauis profectionem. Hoc cer-
tamen ultrò subi, & iuro me per-
mussurum ut monarchiam obti-
neas & regnes. ualidum iusiu-
randum nobis sit testis Iupiter ge-
neris author utrique [nostrûm.]
Pactum hoc quum approbassent,
ipsi quidem separati sunt: sed Ia-
son ipsemet iam *mittebat præ-
cones ad denuntiandum ubique
eam nauigationem quæ esset. Mox
igitur Saturnijomnis filij tres infati-
gabiles pugnatores uenerunt. Lu-
deliat [& Alcmenæ nigra ha-
bētis superalia, Ledæque, & quo
alitè comati uiri, concussoris

ἦλυος, αἰδεσθέντες ἀλκαί,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄ-
κρας Ταινάρου· τῷ μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκραίνθη,
σύν τε Πρεκλυμένᾳ ἀρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορ-
μικτὰς ἀοιδαῖν πατὴρ
ἔμολεν ἀάγητος Ὀρφάς.

ἐπῳδ. κώλ. ιγ.

πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις δι δύ-
ὑοις ἐπ' ἄτρυτον πόνον· Lμοις
τὸν μὲν Ἐχίονα, κε-
χλαδόντας ἥβᾳ, τὸν δ' Εὔρυτον. τῶ-
ν δ' ἀμφὶ Παγγαίᾳ θέμεθλα (χέως
ναιετάοντες ἔσαν· καὶ ξὲ ἑκὼν
θυμῷ γελαίῃ θᾶσον ἐν-
τυεν βασιλεὺς δόμων
Ζήτᾳν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας,
εὐῤῥᾶς πτεροῖσι νῶτα πε-
φεικότας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπτῇ γλυκὺν ἡμιθέοι-
σιν πόθον γ' ἔνδαεν Ἥρα

ἀντ. ιγ.

ναὸς Ἀργοῦς, μή πνα λειπόμενον

[Neptuni] genus, reu
dinē [suam,] & ex
[suprema Tænaro.
gloria [summa cōpl
deliciæ [Euphemi, t
ridymene latè pot
re autem citharo
nam pater acce[ss]
datus Orpheus. *
Mercurius aureæ
ge geminos filios
bile laborem: u
Echionem, alterū
tum, plenos pube
autem æraem Pa
menta habitantes
enim ultrò anim
adornabat rex
ter Boreas Zete
uiros alis tergo
bos purpureis. A
inændebat *
desiderium an
denſitatis [nem

Neptuni genus, reuersi fortitu
inē suam, & ex Pylo, & ex
ūprema Tænaro. Horū quidē
gloria summa cōpleta est, mi-
sericet Euphemu, tuáque ô Pe
riclymene latè potēs. ex Apolli
ne autem citharœdus carmi-
num pater accessit bene lau-
datus Orpheus. *Misit autem
Mercurius aureæ gestator uir-
gæ geminos filios ad insupera
bilē laborem: unum quidem,
Echionem, alterū autem, Eury-
tum, plenos pubertate. statim
autem circum Pangæi funda-
menta habitantes uenerūt: et-
enim ultrò animo hilari ocyus
adornabat rex uentorum pa-
ter Boreas Zeten & Calain,
uiros alis tergo quatientes am
bos purpureis. At Iuno semideos
incendebat * nauis Argûs
desiderium omnia persua-
dens, citaut nemo relictus

τὸν ἀκίνδυνον πρᾷ ματεὶ μόλεν
αἰῶνα πέσοντ'· ἀμὶ δ' ὅτι καὶ θανὸ
φάρμακον κάλλιστον ἐᾶς ἀρετᾶς
ἄλιξιν δ' ῥέαθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ' Ἰωλκὸν ἐπεὶ
κατέβα ναυτῶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαι-
νήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλά-
ροισι θεοπρεπέων ἱερᾶς
Μόψος ἄμβασε φρασὶν
πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκύρεας ὕπερθεν,
ἀμπρ. κώλ. ιδ.
χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν
ἄρχος ὠρύμνα, πατέρ' Οὐρανιδᾶ
ἐγχειπέραιον Ζεῦ, καὶ ὠκυπόρο
κυμάτων ῥιπᾶς αἰέμεν τ' ἐκάλει,
νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους,
ἄματά τ' εὔφρονα, καὶ
φιλίαν νόστοιο μοῖραν.
ἐκ νεφέων δέ οἱ αὐ-
τὰ ὔτε βρονταῖς ἄσιον
φθέγμα, λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖ-

securũ apud matrẽ
neret coquens, sed
tem remedium pu
sue uirtutis cum
mmeuret. In I
postquam desæne
tarum flos, rum
Iason, postquam
quidem uates a
bus sacris uati
prompto animo
scite exercitum.
tem super rostru
penderunt, * au
sumens phialam
pi, patrem cæli
ense suo habent
eleriter meant
pens uentorũm
nocteſque & r
que lætificos, e
tus sortẽ. E nu
assim sonuit to
splendidique

securũ apud matrẽ æuum maneret coquens, sed & post mortem remedium pulcherrimum suæ uirtutis cum aliis coætaneis inueniret. In Iolcum autem postquam descenderunt nautarum flos, numerauit omnes Iason, postquam laudasset. & quidem uates auibus & sortibus sacris uaticinans Mopsus prompto animo conscendere fecit exercitum. Postquam autem super rostrum ancoras appenderunt, *auream manibus sumens phialam dux in puppi, patrem cælitum (sulmẽ pro ense suo habentem) Iouem, & celeriter meantes fluctuũ impetus uentorúmque inuocabat, noctésque & maris uias, diesque lætificos, & optabilẽ reditus sortẽ. E nubibus uerò ei uicissim sonuit tonitrui fausta uox, splendidique uenerunt ra-

νες τεροπᾶς ἀστρηγὺς ὄμμα.
ἀμπνοαὶ δ' ἤρωες ἐ-
γεσαν, θεοῦ σάμασι
πειθόμενοι. κἀρύξε δ' αὐτοῖς
ἑπφ. κω. ιδ.
ἐμβαθεῖν κώπαισι πεφασκόπος, ὃ
δείας ἐνίπλων ἐλπίδας.
αἱρεσία δ' ὑπεχώ-
ρησε πραπίδων ἐκ παλαμᾶν ἄορ·
σιν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξεί-
νου σῶμα πεμπόμενοι ἤλυθον· ἔν-
θ' ἅγιον Ποσειδάωνος ἔσ-
σαντ' ἐνάλιον τέμενος.
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα
ταύρων ὑπῆρχεν, καὶ θεόκ-
τιστον λίθινον βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἐέρδοι,
δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,
ερο. ι. κω. λ. ιδ.
σωσίπομπον κινηθμὸν ἀμαιμάκετο
ἐκφυγεῖν πέραν. δ' ὅτε δύμοι γὰ ἔσαν
ζωαί, κυλινδέσκοντό τ' ἀκραιπόρα
ἢ βαρυσθενέων αὐέμων σίγες. ἀλ-
λ' ἤδη πελάσσαι κεῖνος αὐτᾶς

dij ex fulgure erumpentes. Respirationem autem heroes cõstituerant, Dei signis persuasi. Sed præconio imperant ipsis *mambere remis prodigiorũ speculator, lætas subministrans spes. Remigatio autem recessit asperis ex manibus insatiabilis, & cum Noti flatibus ad Axeni pontiosmissi uenerunt. Vbi sanctum Neptuni condiderunt marini delubrum. Flauum autem Threciorum armentum taurorum aderat, & diuinitus ædificata saxea aræ superficies lata. In periculum autem profundum tendentes, dominum orabant nauium, *concurrentium petrarum motum insuperabilem ut effugerent. binæ enim erant uiuæ, uolucbãtur autem uelociores quàm grauiter stridẽtiũ uẽtorũ agmina. Sed iã mortẽ ipsis illa

ἡμιθέων πλόος ἄ-
γαγε. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἐ-
πὶ λυθον· ἔνθα κελαι-
νώπεσσι Κόλχοισι βίαν
μίξαν Αἰήτα παρ' αὐτᾷ.
πότνια δ' ὠκυπάτων βελέων
ποικίλαν ἴυγγα τε-
τρακναήμονι λυμπόθεν
ἐν αὐτῷ ζεύξασα κύκλῳ,
αὐτροφὴ κώλιδι.
μαινάδ' ὄρνιν Κυθερωγύεια φέρεν
θεσπέσιον ἀνθρώποισι λιτὰς τ' ἐπαοι-
δὰς ἐδίδαξεν σοφὸν Αἰσονίδαν
ὄφρα Μηδείας ἑκέων ἀφέλοι-
τ' αἰδῶ, ποθεν ἀ δ' Ελλὰς αὐτὰν
ἐν φρεσὶ καμόμβραν
δονέοι μάστιγι πειθοῖς.
καὶ ῥ' ἔχα πείρατ' ἀέ-
θλων δείκνυε πατρώων.
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώτα-
σ' αἰπύπομα στερεᾶν ὀδυνᾶν,
δῶκε χρίεσθαι· κατὰ
νῆσαί τε καινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀγλαΐαισι μίξαι.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

semideorum nauigatio attulit.
Phasin autem postea ingressi
sunt: ubi terribilibus aspectu
Colchis robur [suum] miscue-
runt, apud ipsum AEetem.
Domina autem uelocissimorum
telorum uersicolorem motacillã
è cælo quum alligasset rotæ
quatuor radiorum indissolubi-
li, *furiosam auem Cypris at-
tulit primùm ad homines: sup-
plicatricésque incantationes
docuit sapientem AEsoniden,
ut Medeæ eximeret reuerenti-
am erga parentes, desidera-
bilisque Græcia ipsam in pe-
ctore ardentem uersaret fla-
gello persuasionis. & mox exi
tus certaminum ostendit pater-
norum. Cum oleo enim ubi me-
dicasset remedia aduersus du
ros dolores, dedit ut ungere-
tur. Pactique sunt communes
nuptias dulces inter se iungere.

ἐπω. κώ. ιγ.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμαίπνον ἐν
μέσοις ἄρσεσιν σκίμψατο,
καὶ βόας οἰφλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γλυ-
ων πνέον καμψύοιο πυρὸς,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀρόσαστε-
σκον χθόν' ἀμείβόμενοι, τοὺς ἀγαγὼ
ζεύγλᾳ πέλασσε μοῦνος ὀρ-
θὰς δ' αὔλακας ἐτάνυσσας
ἅλαν· ἀναβωλακίας δ' ὀργμᾶν θάλε νῶτον γᾶς. ἔπει-
σεν δ' ὦ δὲ τῶτ' ἔργον βασιλεὺς
ὅσπερ ἄρχε ναὸς, ἐμοὶ τελέσσας,
ἄφθιτον σῶμα καὶ ἀγλαόθω,

στροφ. ια. κώλ. ιδ.

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσανώ.
ὣς δ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κρόκεον
ῥίψας Ἰάσων εἷμα, θεῷ πίσυνος
εἶχε τ' ἔργα. πῦρ δ' ἔνιν ἠκ αἰόλε-
πάμφαρμάκου ξείνας ἐφέλμαῖς·
ἀσπασάμενος δ' ἄρσεν
βοέοις δῆσεν αὐλίκας
ἔντεσιν αὐχένας. ἐμ-
βάλλων τ' ἐριπλόῳ φυᾷ

* Quum igitur
mantium in me
firmasset, & bou
mâ ardẽtis ignis
efflabant, æreis qu
sandebãt tellurem
pedibus insistentes
admouit iugo
sulcos extendens
bat autem tergum
glebas attollenti
tatem] orguæ. dix
opus rex quis pr
mihi quum per
le stragulum re
splendidum aur
loquuto] Aeeta
croceo ueſtimen
gredieba tur op
psum non turb
pta hoſpitæ ne
dæ. Quúmque
ratrum, bubul
ſtatis armis co
que Lateribus

* Quum igitur AEetes adamantinum in medijs aratrum firmasset, & boues qui flammã ardẽtis ignis è flauis malis efflabant, æreisque ungulis prosandebãt tellurem, alternatim pedibus insistentes: eos adductos admouit iugo solus, rectósque sulcos extẽdens, agebat. findebat autem tergum terræ sursum glebas attollentis ad profunditatem iorguæ. dixitque ita, Hoc opus rex qui præest huic naui, mihi quum perfecerit, immortale stragulum reportet, * uellus splendidum aurea fimbria. Sic loquuto AEeta, Iason abiecto croceo uestimento, deo fretus, aggrediebatur opus. ignis autem ipsum non turbabat, ob præcepta hospitæ ueneficæ omnimodæ. Quúmque extraxisset aratrum, bubulis religauit necessitatis armis colla, immitténs que lateribus naturâ ingentibus

κέντρον αἰανὲς βιατᾶς
ἔχεπόνησ' ὅπα τὰκ τὸν αἰὴρ
μέσσον. ἤὔξεν δ' ἀφω-
νήτῳ τόρ ἔμπας ἄχᾳ
δυώσαν Αἰήτας ἀγαθείς.

ἀντιστρ. κώ. ιδ'.

πρὸς δ' ἕταροι καρτερὸν ὄδμα φίλο
ὦρσεν χίεας τεφαίοισί τε μιν
ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Αελίου
θαυμαστὸς ὑὸς δέρμα λαμπρὸν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ὀκ-
τάυσαν Φελίου μάχαραι.
ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ
κεῖνόν γε πρὰξαθαι πόνον.
κεῖτο γὸ λόχμα, δράκοντος
δ' εἶχετο λαβροτάταν γλυφών,
ὃς πάχᾳ μάκει τε πεν-
τηκόντορον ναῶν κράτει,
τέλεσαν δὲ πλαγᾳ σιδήρῳ.

ἀντιστρ. κώλ. ιγ.

μακρά μοι νεῖᾳς κατ' ἀμαξιτὸν. ὦ-
ρσα τὸ σωσίπολ. καὶ ζυνα
θῖμον ἵσαμι βραχώ-

ſimulũ grauem,
ut imperatum ur
mut tamen tacito
rour admiratus.
Socij autem fort
porrigebant manu
herbæ ipſum ægeb
que ſermonibus c
hant. Statim aure
randus filius nellu
dicuit, ubi ip
rant Phrixi gla
tem non amplius
fectum iri labore
num in ſaltu, dra
batur uehementi
latitudine longit
quinquaginta re
bat, quam conſec
ri. *Longum m
carrum. hora
quandam uiam
diariam:

stimulū grauem, uolētus absol
ut imperatum uir spatiū. Inge-
muit tamen tacito dolore AEexes
robur admiratus.

*Socij autem forti uiro amicas
porrigebant manus, coronisque
herbæ ipsum tegebant, blandisq
que sermonibus comiter excipie-
bant. Statim autem Solis admi-
randus filius uellus splē didū in-
dicauit, ubi ipsum extende-
rant Phrixi gladij. sperabat au
tem non amplius ab eo illum cō
fectum iri laborem. Iacebat e-
nim in saltu, draconisque detine
batur uehementissimus genis, qui
latitudine longitudinéque nauē
quinquaginta remorum superā
bat, quam confecerant ictus fer
ri. *Longum mihi redire in uiā
curruum. hora enim urget, &
quandam uiam noui compen-
diariam:

πολλοῖσι δ' ἄγημα σοφίας ἑτέροις
κλῆνε μὴν γλαυκῶπα τέχναις
ποικιλάνα τον ὄφιν ὦ ῥκεσίλα·
κλέψαν τε Μήδαν σὺν αὐ-
τᾷ, παὶ Πελίαο φόνον.
ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσι μίξω,
πόντῳ τ' ἐρυθρᾷ, λημνιαῖν
τ' ἔθνει γυναικῶν αὐθροφόνων·
ἔνθα κ' χίων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντο κρίσιν ἑαθᾶτος ἀμφίς·

στροφ. ιϛ, κώλ. ιδ.

καὶ σιωδύναθεν, καὶ ὀνοδαπᾶν
τῶν ἀρούραις τυτάκις ὑμετέρας
ἀκτῖνας ὅλεσσε δέξατο μοιρίδιον
ἆμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γλυκὺς Εὐ-
φάμου φυτυθὲν, λοιπὸν αἰεὶ
τέλεπο, καὶ Λακεδαι-
μονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσιν, ἔν ποτε Κοι-
λίσαν ἀπῴκησαν χερόνῳ
ναῖσσον. ἔνθεν δ' ὑμμιν Λαπί-
θας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
σὺν θεῷ ὑμᾶις ὀφέλ-
λειν, ἄγυ χρυσοθρόνου

multíſque alijs dux ſum ſapien-
æ huius. Interfecit Iaſõ tæchnis
æſioculum uerſiœlore ergo dra-
onem ôArcæſila. Clàm igitur abdu
cit Medeam cum ea, Peliæ cæ-
dem. Et cum Oœano profundis com
nercium habuerunt, mariqueru-
ro, Lemniarúmque gentæ mulie-
rum homicidarum. ubi & mem-
brorum certaminibus exhibuerunt
ſpecimen, ueſtis gratia.* & concu-
buerunt cum fœminis. Tũc uerò,
in peregrinis liœt aruis, ueſtros
radios felicitatis ſuſcepit fatalis
dies uel noctes. Ibi enim genus
Euphemi ſatum, deinceps ſemper
oriebatur, & Lacedæmoniorum
uirorum permixti ſedibus, ſucceſſu
temporis migrarunt in inſulam
Calliſtam. Inde uobis Latvides de-
dit Libyæ campum cum deorum
honoribus augere, urbem diuinam
aureo throno inſidentis

δμαν ἐμεῖν θεῖον Κυρήνας,
ἀντιστρ. κώλ. ιδ.
ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφθορυιδώους.
γνῶθι νιν ταὶ Οἰδιπόδα σοφίαν.
εἰ γάρ τις ὄζοις ὀξυτόμῳ πελέκει
ἄρεψεν ἁμᾶ κεν μεγάλας δρυὸς, αἰ-
χμοὶ δέ οἱ θαητὸν εἶδος,
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖ-
σα δισσοῖ ψᾶφόν τε φορ αὐτᾶς,
εἴ ποτε χἀμέλεον
πῦρ ἐξέκηται λοίσθιον·
ἢ σεῦ ὀρθαῖς κόναισι
δεσποσύναν ἐρεισθρόμᾳ,
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει
δύσκολον ἐν λέχεσιν,
ἐὸν ἐρημώσασα χῶρον.
ἐπῳδ. κώλ. ιγ.
ἐστὶ δ' ἰατὴρ ὀπιπρόπας,
Παιὰν τέ σοι ἁμᾷ φάος.
«χὴ μαλακαὶ χεῖρες θεσσ-
«θμήοντα δόμαν ἔλκεος ἀμφιπολεῖν
«ῥᾴδιον μὸν γὰρ πόλιν σεῖ-
«σαι καὶ φαωτέροις ὀμμ' ὀπὶ χώ-
«ρας αὖθις ἔναι, δισπαλὲς

gyrenis gubernare,
siltriam prudentiã
cognosce nunc OE
diam. Si enim qui
ingnæ quercus ac
cerneret, fœdare
urandam formam
ile fructifera, dar
entiam de seipsa
ghernum ignem
num, aut cum ere
rus principis ali
endum posita, la
alienis sustineret
postquam locum
quisset.
Tu uerò es med
simus, Pæánque
tam. oportet lig
num admouente
tractare. Facile e
tere etiam imbec
dem suam rur
facile

yrenes gubernare, *recti con-
lteriæm prudentiam adeptis.
ognosce nunc OEdipi sapien-
am. Si enim quisquam ramus
agnæ quercus acuta securi pro-
erneret, fœdarètque eius ad-
nirandam formam, etiam desinēs
sse fructifera, daret [tamen] sen-
entiam de seipsa, si quando ad
ybernum ignem ueniret ulti-
mum, aut cum erectis columnis [do
mus] principis [alicuius,] ad ful-
ciendum posita, laborem grauem
alienis sustineret in muris, suum
postquam locum desertum reli-
quisset.

*Tu uerò es medicus opportunis-
simus, Pæánque tibi honorat ui-
tam. oportet [igitur] mollem ma-
num admouentem, os uulneris
tractare. Facile enim urbem concu-
tere etiam imbecillioribus, sed in se-
dem [suam] rursum collocare, dif-
ficile

ἐσθλὴ γίνεται ξεναπίνας,
εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνευσι κυβερ-
νατὴρ γλυκύπας. τὸν δὲ Εὐ-
τυχῶν ξυφαίνονται χάριτες.
πλᾶτι τᾶς ὀλβαίμονος ἀμφὶ Κυρά-
νας θέμω πουυδαὶς ἅπασαν.

στροφὴ γ. κώλ. ιδ.

ὦ δ' Ὁμήρου κἠπόδε σων θέωμος
ἔρημα, πόρτιν. ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα
πεμπὰν μεγίστων πράγματα παντὶ φέρ-
αὔξεται καὶ μοῖσα δ' ἀγγελίας
ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
καὶ τὸ κλεινότατον
βάπτᾳ μέγαρον, δικαίαν
Δαμοφίλου θεραπίδων.
κεῖνος γὰρ ἐν παισὶ νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβις, ἐγκύρ-
σας ἑκατὸν ταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακαὶ
γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,
αἰπυρ. κώλ. ιδ.
ἐκ ἐείζων αἰπὰ τοῖς ἀγαθοῖς,
οὐδὲ μαχήτων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ

inè est repẽtè, nisi deus prin- cc
pibus gubernator fuerit. Ti- cc
i uerò harum rerum cõte
untur gratiæ. Sustine feli-
em circum Cyrenem impende-
e studium omne. *Ex Ho-
nericis autem & hoc dictum
uũ perpenderis, in honore ha-
e. Nuntium bonum dixit hono- ”
rem maximum rei omni affer- ”
re. Augetur etiam musa per nũ- ”
tium bonum. Cognouit Cyrenę ”
& cæleberrima Batti domus, iu-
stitiam mentis Demophili. Ille
enim inter pueros iuuenis, in
cõsilijs autem senex, cõsequu
tus cẽtennale æuum. [quo] pri-
uat quidem linguæ maledicẽ
tiam à pulchra uoce [sua,] di-
dicitque iniuriosum [hominẽ]
odisse, *non contendens ex ad- ”
uerso cum bonis, neque procra- ”
stinator [est in perducendis re- ”
bus ad] exitum. Nam ”

ἐκ καιροῦ πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μ
ἐκ δ' ὕστιν ἔγνωκε, θεσπίων δὲ οἱ οὐ
ἐκ δρᾶσαι ὁ πάσχει. φαντὶ δ' ἔμμεν
ἐκ τοῦτ' ἀνιαρότατον,
ἐκ καλὰ γινώσκοντ', αἰδέσθη
ἐκ ἐκ τοῦ ἔχειν πόδα. καὶ
μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
πρὸς παλαίει νῶϊν γε πατρῴ-
ας ἄπο γαῖας, ἄπο τε κταιόν.
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος
ἐκ Τιτᾶνας. ὧν δὲ χρόνῳ
ἐκ μεταβολαὶ, λήξαντος οὔρου,
ἐπῳ. κώλ. ιγ.
ἐκ ἰσθιον. ἀλλ' ὀὐχ ἑταῖ οὐλομόρων
νοῦσον ἀναπλύσας ποτὲ,
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλ-
λωνός τε κραίρᾳ συμποσίας ἐφέπ
θυμὸν ἐκδόθαι πρὸς ἥβαν.
πολλάκις ἔν τε σοφοῖς ἀμφαλέων
φόρμιγγα βασάζων πολί-
ταις ἡσυχίᾳ πιέρμον,
μήτ' ὢν πινὶ πῆμα πορών, ἀπαθὴς
δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. καὶ κεμω-
θήσαιτ' ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ

apud homines
habet. bene eam n
] & tanquam
sequitur eam. A
ne molestissimum,
sentem. [cogi] nece
re pedem. Enimu
cam cælo luctat
procul à tellure,
ssionibus suis.
immortalis Ti
gnare] processu
nus: uelificationis
candus, nētus.
ssum morbum qu
ndem. domum re
sque iuxta fontem
animum dare a
am: sæpenumero
es affabrefactam
ne in ocio quieto pu
am damnum inse
ne patens ipse à c
are queat Arcesil

sio apud homines breue spa- cc
n habet. bene eam nouit Demo cc
us & tanquam famulus non cc
ax sequitur eam. Aiunt autem cc
hoc molestissimum, res præcla cc
scientem, cogi necessitate extrà cc
here pedem. Enimuero ipse A-
us cum cælo luctatur nunc pa-
a procul à tellure, & procul à
sessionibus suis. at soluit Iu-
er immortalis Titanas. Sic,
ntinguit processu temporis mu- cc
tiones uelificationis, ubi cessa-
t secundus nētus. Sed optat, per-
icioſum morbum quū exant laue
it tandem domum reuisere, Apol-
nisque iuxta fontem, conuiua agi
ns, animum dare adiuuenilē læ
tiam: sæpenumero & inter saltos
ines affabrefactam citharam ge-
tans in ocio quieto pulsare, nec cui-
quam damnum inferens, minimé-
que patiens ipse à ciuibus. & nā
rare queat Arcesilæ qualem

δῦρε παραὶ ἀμβροσίων ἐπέων,
πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

ΤΩι ΑΥΤΩι Α-
κεσιλάῳ, ἅρματι.
Εἶδος Ε.

στροφὴ α, κώλ. ιδ'.

ΟΠλοῦτος ἀφυσσενὴς,
ὅταν τις ἀρετᾶ κικραμένον καθαρᾶ βροτήσιος αἰὼν,
πότμου φῶτα δόντος αὐτὸν αὐάγ
πολύφιλον ἐπέταν,
ὦ θεόμοιρ' Ἀρκεσίλα.
σὺ τοί νιν κλυτᾶς
αἰῶνος ἄκραν βαθμίδων
ἄπο, σὺν δόξᾳ
μεταίσσεται, ἑκὰς πηγᾶν
ἁρμάτου Κάστορος.
ἄλδαν δὲ μὴ χαμαίελον
ὄμβρον παὶ καταδύε-
σθαι μάκαιραν ἑστίαν.

uenerit fontem diui
um, nuper Thebis
ptus.

EIDEM
silao, curru
adepto

Ode V

Diuitiæ latè por
aliquis uirtute
mortalis uir, For
gas augeat, quæ su
mamas concilia
sumitus adepto A
que eas à summis
& semitui, cum glo
gratiam Castoris
uehitur, qui hyber
tranquillitatè m
tam coruscat.

uenerit fontem diuinorum uerum, nuper Thebis hospitio exceptus.

EIDEM ARCESILAO, curru victoriâ adepto.

Ode V.

Diuitiæ latè potentes | sunt | quũ aliquis uirtute temperata pura mortalis uir, Fortuna tradente, ipsas auget, | quæ sunt | comites multos amicos | corcaliantes, | ô sortem diuinitus adepte Arcesila, tu utique eas à summis gradibus inclytũ æui | tui, | cum gloria exerces, in gratiam Castoris qui aureo curru uehitur, qui hybernum post imbrẽ, tranquillitatẽ in domum tuã beatam coruscat.

αὐτισρ. κώλ. ιζ.

"σοφοὶ δ' ἔπι κάλλιον
"φέρονπι καὶ τὰν θεόσ-
"δοτον δυνάμιν. σὲ δ' ἐρχόμενον ὦ
δίκα πολις ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὰμβὺ, ὅπ βασιλεις
ἐσὶ μεγάλαν πολίων,
ἔχᾳ συγγενὴς
δ' ὀφθαλμὸς αἰδοιέσπαν
γέρας, πᾷ τῦπο μι-
χθὲν ὧμον φρενί. μάκαρ δὲ καὶ
νεῦ, κλεεννᾶς ὅπ
ὄχος ἦλθ ἐπὶ τῷδε Πυθιάδος
ἵπποις ἑλὼν, δέδεξαι
τὸν δὲ κῶμον αἰέρων,

ἐπω. κώλ. ιδ.

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. πῷ μὴ
σε λαθέτω Κυρήνα,
γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον
Ἀφροδίτας ἀεὶ δόμων,
"παντὶ μὲν θεὸν ἄγπον ἰωπῇθέμε-
φιλεῖν ἢ Καρῥώπαν ἔξοχ' ἑταίρων,
ἃς οὐ ταὶ Ἐπιμηθέος
ἄγων ὁ ψιθύρου θυγατέρα Πρό-

*Sapientes autē
chrius ferunt
tam potentiam.
edentem per iu
gna felicitas
partim quòd re
rum urbium,
congenitus hon
præmium, tu
xtum prudenti
tem & nunc, g
decus iam à Py
adeptus, accep
realem hymn
salsatorum,
ludicrum. Io
teat Cyrene d
tum Veneris
Omni quide
thorē superpo
diligere aute
mè supra soc
pimetheis aff
tis filiam Ex

*Sapientes autē adhuc pul-»
chrius ferunt & à deo da-»
tam potentiam. Te uerò in-»
cedentem per iustitiam ma-
gna felicitas amplectitur:
partim quòd rex sis magna
rum urbium, habet oculus
congenitus honoratissimum
præmium, tuæ id ad ma-
xtum prudentiæ. Beatus au-
tem & nunc, gloriosa quòd
decus iam à Pythia de equis
adeptus, accepisti hunc cho-
realem hymnum uirorum
salsatorum, *Apollineum
ludicrum. Ideo non te la-
teat Cyrene dulcē circa hor
tum Veneris quod cantatur.
Omni quidem rei deum au-»
thorē superponere oportet.»
diligere autem Carrotū exi
miè supra socios, qui non E-
pimethei afferens serosapiē
tis filiam Ex-

φασιν, Βαττιαδᾶν
ἀφίκετο δόμους θεμισκερόντων·
ἐν ἁρμοδάρμασιν,
ὕδασι Καστᾰλίας
ξενωθεὶς, χέρας ἀμ-
φέβαλε παῖσι κόμας,

στροφὴ β. κώ. ιδ.

ἀκηράτοις αὐΐαις
πολυαρμένων δυωδέκα-
δρόμων τέμενος. κατέκλασε γὰρ ὤν-
πεων θένος ὑδέν· ἀλλὰ κρέμαται
ὁπόσα χειρὸς ἐᾶν
τεκτόνων δαιδάλματ' ἄγχιον,
Κελσαῖον λόφον
ἄμειψιν ἐν κοιλοπέδων
πάτος θεοῦ, τό σφ' ἔχᾳ
κυπαρισσίνου μέλαθρον ἀμ-
φ' αὐδρικαῖσι χεροῖν,
Κρῆτις ὃν πρόξοφοι τέχναι
Γαρναισίῳ καθέστασαν
πρωμονόδροπον φυτόν.

ἀντιστρ. κώ. ιδ.

ἑκόντι θύνειν πρέπει
νόῳ τὸν ἀνεγέτᾳ

assationē Battiad
domos iura colen
aquam Castaliæ
pus, præmium
mo carru partū
amis, *incorrupt
lubrum | currum
cursum iterant
pedibus percurr
nim instrumen
lum, sed pende
fabrorum compi
nibus artificia
rens. Crisæum
mus, ad cauum
quem [currum]
pressum atri
tuam quam Cr
rijm cacumine
carune, planta
bentem truncu

*Spontanea ig
benefactori

causationē Battiadarū peruenit domos iura cōlentiū. sed apud aquam Castaliæ hospitio exceptus, præmium præstantissimo curru partū imposuit tuis cōmis, *incorruptis habenis delubrum [currum] duodecies cursum iterantium uelocibus pedibus percurrens. Fregit enim instrumentorū robur nullum, sed pendent quæcunque fabrorum cōpingentium manibus artificia elegantia afferens, Crisæum ad collem perue nit, ad cauum campum Dei. quem [currum] ipsis habet cupressinum atrium, prope statuam quam Cretenses sagittarij in cacumine Parnassio collocarunt, plantam unicum habentem truncum.

*Spontanea igitur decet mente benefactori

ὑπαντιάσαι. Ἀλεξιβιάδᾳ,
σὲ δ' ἡύκομοι φλέγοντα χάλκεαι
μακάρεος, ὃς ἔχᾳς
καὶ μᾶ μέγαν κάματον,
λόγων φερταίτων
μναμήϊον. ἐν πεντεκαίεικο-
σι γὰρ πετόντεσσιν ἀ-
νιόχοισιν, ὅλον δίφρον κομί-
ξας ἀπαρβεῖ φρενὶ,
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον,
ἐξ ἀγλαᾶν ἀέθλων,
καὶ πατρῴαν πόλιν.

ἐπῳ. κώλ. ιδ'.

«πόνων δ' οὔτις ἀπόκλαρός ἐστιν,
«οὔτ' ἔσεται. ὁ Βάσσου
δὴ ἔπεται παλαιὸς
ὄλβος, ἔμπας δὲ καὶ τὰ νέμοντ,
πύργος ἄστεος, ὄμμα τ' φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε χὠ βαρύκομπος
λέοντες ὤφελ' δείματι
φεῦγον, γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπέγναπτεν
ἐκ προμαντίας.
ὁ δ' ἀρχαγέτας δῶκεν Ἀπόλλων
ἥβας αἰνῷ φόβῳ,

occurrere. Te ue
bij fili, pulchr
ſtrani gratiæ.
qui habes etiã
laborem ſermo
tiſſimorum mo
ter quadragin
pſos aurigas, i
referens intre
rediiſtriam m
pum, & patri
illuſtribus arte
borũ autem ne
neque erit. Ba
tur uetus felic
hæc & illa tri
urbis & oculu
hoſpitibus. Illu
grauiter faſtu
timore fugieba
poſtquam ad
tranſmarinar
& author
lomæ Apoll
gram metui,

occurrere. Te uerò ô Alexibij fili, pulchricomæ illustrant gratiæ. Beatus [es] qui habes etiã post magnum laborem sermonũ præstantissimorum monumentũ Inter quadraginta enim lapsos aurigas, integrũ currũ referens intrepido animo, rediisti iam in Libyæ campum, & patriam urbẽ, ab illustribus certaminib⁹. *Laborũ autem nemo exors est, neque erit. Batti uerò sequitur uetus felicitas, pariter hæc & illa tribuens, turris urbis & oculus lucidissimus hospitibus. Illum Battum [&] grauiter fastuosi leones præ timore fugiebant, linguam postquam ad ipsos attulit transmarinam. Nam dux & author [deducendæ coloniæ] Apollo dedit feras grauimetui.

ὄφελε μὴ ταμία
Κυφάνας ἀπελὴς
ἦροι το μαλθύμασιν.

στροφ. γ. κώλ. ιδ.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων
ἀκέσματ' ἀνδρεσσι καὶ
γυναιξὶ νέμει, πόρεν τε πείθαεν'
δίδωσί τε μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ.
ἔπταλεμον ἀγαγὼν
ἐς τραπίδας ἄνομίαν·
μιχθέντ' ἀμφέπει
μαντήϊον τῷ καὶ Λακε-
δαίμονι, ἔν τ' Ἀργᾷ καὶ
ζαθέᾳ Πύλῳ ἔναοσεν ἀλ-
καῖνας Ἡρακλέος
ἐκγόνους, Αἰγιμιοῦ τε τὸ δ' ἐ-
μὸν ῥαύετ' ἔπι Σπάρ-
τας ἐπήεσσαν κλέος.

ἀντιστρ. κώλ. ιδ.

ὅθεν γεγωμένοι
ἵκοντο Θήβανδε φῶ-
τες Αἰγείδαι, ἐμοὶ πατέρες, οὐ
θεὸν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἆγε
πολύδυτον ἐς ξεῖνον.

ut ne modera
irritus foret [li
lis. *Qui eo g
borum remedi
lieribus dat
citharœdicam
quoque muſic
que noluerit
ducens in me
ris cõſtitution
git oraculare
Lacedæmonẽ
diuinam Py
uit ſtremuo
ros AEgimi
tem narrat
mabilis glo
nuti neneri
uir i AEgeid
non abſque
quoddam
tarum uict

ut ne moderatori Cyrenes irritus foret [in suis] oraculis. *Qui & grauium morborum remedia uiris & mulieribus dat, præbuitque citharœdicam [artem:] dat quoque musicam quibuscunque uoluerit, pacificam inducens in mentes rectam iuris cõstitutionẽ. adytũmq; regit oraculare, per quod & Lacedæmonẽ & Argos & diuinam Pylum trãsportauit strenuos Herculis posteros AEgimiique. Mea autem narratur è Sparta amabilis gloria. *Vnde genuti uenerunt in Theram uiri AEgeidæ, mei maiores, non absque dijs: sed fatum quoddam adduxit ad multarum uictimarum epulum.

ἔνθεν αὐτὰς ἐξάμβροι
Ἀπόλλον τεὰ
Καρνεῖα, ὧν δαπτοσεί-
ζομεν Κυρήνας ἀγα-
κτιμβούαν πόλιν, ἔχοντα τὰν
χαλκοχρόμαν ξένοι
Τρῶες Ἀντηνορείδαι σὺν Ἑλέ-
ναι τὸ μόλον, καπνωθεῖ-
σαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον
ἐπωδός, κώλ. ιδ'.
ἐν ἄρει. τὸ δ' ἐλάπτονον ἔθνος
ἀνδυκέως δὲ χόντα
θυσίαισιν αὖσαρες
ἰχνέοντες σφε δωροφόροι,
τοῖ Ἀριστοτέλης ἄγαγε ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον αὐοίγων.
κλίσε δ' ἄλσεα μείζονα
θεῶν, ἀθύτομόν τε κατέθηκεν
Ἀπολλωνίαις
θηξεμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
Σκιρωτᾶν ὁδόν· ἔν-
θα πρυμνοῖς ἀγορεῦς
ὀπάδιχα κεῖται πανώ.

Inde ſuſcipien
tua Carnea, in
lebramus Cy
mſignem ædi
quam incolũt
gaudentes ho
Antenoridæ.
enim eo|uen
tem patriam
derunt * m b
autem acqui
propenſe exc
cijs uiri ad
munerum la
riſtoeles a
bus atis, m
uam aperie
tem lucos m
feciteque uiã
tũ, directam
nicies equis
* Apollineis
ſantibus|m
bus, ubi poſ
fori ſeorſum

Inde ſuſcipientes, ô Apollo, tua Carnea, in conuiuio celebramus Cyrenes ualde inſignem ædificiis urbem, quam incolũt æreis [armis] gaudentes hoſpites Troiani Antenoridæ. Cum Helena enim [eò] uenerunt, fumantem patriam poſtquam uiderunt *in bello. Equorum autem agitatriam gentem propenſè excipiunt ſacrificijs uiri ad eos accedentes munerum latores, quos Ariſtoteles adduxit nauibus citis, maris profundam uiam aperiens. Condidit autem lucos maiores deorum, fecitque uiã [nomine] Scyrotã, directam, ita ut eſſet planicies equis perſtrepens [m] *Apollineis pompis propulſantibus [mala] ab hominibus, ubi poſtrema in [parte] fori ſeorſum iacet mortuus.

στροφ. δ'. κώλ. ιδ'.

μάκαρ μὲν ἀνὴρ ὧν μέτα
ἔναιεν, ἥρως δ' ἔπειτα
λαοσεβὴς ἄπιρθε δὲ πρὸ δω-
μάτων ἕτεροι λαχόντες αἶσαν,
βασιλέες ἱεροὶ
ἀντ. μεγάλαν δ' ἀρετὰν
θρόσῳ μαλθακᾷ
ῥαιδεῖσαν κώμαν θ' ὑπο χεύ-
μασιν ἀκούοντι πι-
χθονία φρενί, σφὸν ὄλβον, ὑ-
ῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλαν. τὸν ἀν' ἁ-
οιδᾷ νέων πρέπει χυ-
σάορα Φοῖβον ἀπύειν,
αὖ πρὸ. κώ. ιδ'.
ἔχοντα Πυθῶνόθεν
τὸ καλλίνικον λυτῆρι-
ον δαπανᾷ, μέλος χάριεν. αὖ-
θρα κιῖνον ἐπαγέοντι σωτῆρι.
λεχόμυθον ἐρέω
κρέασνα μὴ ἀλικίας
νόον φέρβεται,
γλῶσσά τ' ἄφρονος πεταύ-

* Beatus quidem
mines habitaba
posita à popula
sum autem a
ortiti Orcum
sunt. Magnam
tem, rore molli
mnorũq; liquo
terrestri mẽte
tẽ, filiõq; cæ
& iustè debi
quem in ca
decet aureo
cuum] Phœb
* qui habe
carmen uen
egregia uict
torium sum
illum laud
Quod [un
cam: præst
mentem al
At animi
[uelut] ex

* Beatus quidem inter hominēs habitabat, heróſque poſtea à populo cultus. ſeorſum autem ante ædes alij ortiti Orcum reges ſacri ſunt. Magnam autem uirtutem, rore molli rigatam hymnorūq; liquoribus audiūt terreſtri mēte, ſuā felicitatē, filióq; communē gratiā & iuſtè debitam Arceſilæquem in cantu iuuenum decet aureo enſe [conſpicuum] Phœbum reſonare, * qui habeas ex Pythone carmen uenuſtum de [tua] egregia victoria, perſolutorium ſumptuum. Virum illum laudant prudentes. Quod [uulgo] aiunt, dicam: præſtantiorem ætatē mentem alit & linguam. At animi magnitudine eſt [ueluti] expandens

πτερος ἐν ὄρνιξιν αἰ-
ετὸς ἔπλετο. ἀγωνίας
δ' ἔρκος ὅδ', ἀθέος
ἔν τε μοίσαισι ποταιὸς ὑπὸ
μαθὼς φίλας, πέφαντάι
δ' ἁρματηλάτας σοφός.
ε'πω. κω'λ. ιδ'.
ὅσαι τ' εἰσὶν ὑπ χωρείων κα-
λαὶ ἔσσδοι, πτόλμα-
κι θεὸς τέ οἱ τὸ
νῶϊ τε φρόνημα πλεῖ δωίασιν,
καὶ τὸ λοιπὸν ὦ Κρονίδαι μάκαρες
δύδοιτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφὶ τε βίᾳ
ἔχὰν μὴ φθινοπωρὶς ἀ-
νέμων χμερία κατὰ πνοὰ δα-
μαλίζοι χρόνον.
«Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
«δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
βύχομαί νιν Ολυμπί-
α πὸ δόμῳ
γέρας, ὅτι βάθου γλώσσ.

alas inter aues
bore autem in
lest] uelut pro
In Musis autē
usque matrecha
que arrium a

*Et quotquot
nem muehun
facinora, ag
que illi nunc
peditat uires.
ô Saturnidæ
& consiliis d
fructibus exit
hybernus flat
pus uitæ illiu
gna gubernat
charorum.
apud Olym
decus: in Ba

alas inter aues aquila. robore autem in certaminibus, lest uelut propugnaculum. In Musis autem uolatilis ab usque matre chara, apparuit que currium agitator scitus.

*Et quot quot in suam regionem muehuntur præclara facinora, aggreditur. Deúsque illi nunc beneuolus suppeditat uires. & in posterum ô Saturni dæ beati date, factis & consiliis deditum esse: ne fructibus excitalis uentorum hybernus flatus profliget tempus uitæ illius. Iouis mēs magna gubernat sortē uirorum charorum. Oro igitur eum, apud Olympiam hoc dare decus, in Batti genere.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ

Ακραγαντίνῳ,

ἅρματι.

Εἶδος ς.

στροφὴ α, κώλ. θ.

Ἄκουσατ'· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀ-
φροδίτας
ἄρρηκτον ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν,
ὀμφαλὸν ἐερὸμου χθονὸς
ἐς ναὸν πεσσοιχόμενοι· Πυθιόνικος
ἔνθ' ἀλθίοισιν Ἐμμενίδαις,
ποταμία τ' Ἀκράγαντι, καὶ μὰν Ξενο-
κράτει
ἐπῖμος ὕμνων
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ πλεῖ χίσαι νάπαι.

ἀντιστρ. κώλ. θ.

τὸ δ' ὅτε χαμαίριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐξ
ἐριβρόμου νεφέλας σκαπτὸς ἀμείλιχος
οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς
ἄξῃ παμφόρῳ χεράδι πτόλεμος· φο-
βεῖ δὲ πεύσοπον ἐν παθαρᾷ,
πατρὶ πῷ Θεσσύβουλε, καινᾷ τ' ἐγ-
χρεᾷ

XENOCR

Agrigentino

victoriam

Ode

Audite: nã ni
ris arnum
uersamus, umbilic
terræ ad æmplũ
de victoria Pythi
mendis, flumali
atque etiam Xen
hymnorũ thesaur
Apollonio luco rec
murũ. * Quem [t
hybernus imber
ueniẽs, horrisona
implacabilis, nec
suis maris trudet
allunie tundens,
[habens] in pur
sybule & comm

XENOCRATI Agrigentino, curru victoriam adepto.

Ode VI.

AVditæ: nã nigrioculæ Veneris aruum aut Charitum uersamus, umbilicum horri sonæ terræ ad templũ pergentes: ubi de victoria Pythica felicibus Emmenidis, fluuialique Agrigẽto, atque etiam Xenocrati, paratus hymnorũ thesaurus in diuite auri Apollonio lucꝰ recõditus est intra murũ. * Quem [t]hesaurũ [n]eque hybernus imber cũ impetu super ueniẽs, horrisonæ nubis exercit⁹ implacabilis, neq; uẽt⁹ in reæstus maris erudet, omnia rapiẽte alluuie tundens, sed lucæ faciem [h]abens [i]n pura patri tuo Thræ sybule & communem stirpi

λόγοισι θνατῶν
δὶ δόξον ἁρματηλάταν
Κελσιμάχοισιν ἐν πυχαῖς ἀπαγγελεῖ
στρο. β. κώλ. θ.
σύ τοι σχέθων νιν, ὕπνῳ δέξια χερὸς ὁ
ἄγλαϊς ἀφνεισθείσαν, ταύ ποτ' ἐν ὄρ
φανὶ μεγαλοσθενεῖ Φιλύ-
ρας γόον ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ π
ραγνεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν
βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρ
θεῶν σέβεσθαι. ταυ
τὼ τὰς δὲ μὴ ποτε ἡμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεφρασμένον.
ἀντιστρ. κώλ. θ.
ἐλθέτω γὰρ ὁτέρων Ἀντίλοχος βιατ
νόημα τᾶτο φέρων· ὃς ἰκάνει φθιτο
παῖδας, ἐναείμεν ὅτον ἀμμεί-
νας στράταρχον ἀϊόπων Μέμνονα. ἐ
ρεῖον γὰρ ἵππος ἁρμὶ ἐπέδα, ἐς
Πάτροκλος ὠκὺ βελέων δαϊχθείς· ὁ σὶ
ἔφεπτε
κράτιστον ἔγχος.
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δόνακι θεῖσα φρὶν βόασε παῖδα ὅν.

fermone mortalium
rulem victoriam C
bus prædicabit. Tu
cum patre dextra
refers admonitione
in montibus aiunt
robustissimo Pelidæ
sato parentibus. (
num quidem inter
gramsonum fulgu
que dominum uene
unquam honore
tam iustam fatis da
ante a Antilochu
hanc habens, qui
luit, hominadam q
dæm exeratus A
nonem. Nestoreu
carrum remorabat
saucius: at ille gr
hastam. Messeni
citata mens
suum.

ermone mortalium inclytam cu-
ulem uictoriam Crisæis in ualli
us prædicabit. *Tu utique tenens
um [patrē] dextra manu, rectam
refers admonitionem, quam olim
in montibus aiunt Philyræ filium
robustissimo Pelidæ consuluisse or
ato parentibus. [uidelicet] pot-
num quidem inter deos Saturnū
rrau sonum fulgurum fulminū-
que dominum uenerari: hoc uerò
nunquam honore priuare paren-
tum uitam fatis datam. *Extitit et
antea Antilochus fortis, mentem
hanc habens, qui pro patre occu-
buit, homicidam quum sustinuisset
ducem exercitus AEthiopum Me-
mnonem. Nestoreum enim equus
currum remorabatur, Paridis telis
saucius: at ille gestabat ualidam
hastam. Messenij autem senis con-
citata mens inclamauit filium
suum.

σροφὴν γ, κώλ. θ.

χαμαιπετὴς δ' ἄρ' ἔπος ὐκ ἀπέρρι-
ψεν αὐτόν.

μύθων δ' ὁ θῆρος ἀὴρ, σρίατο μὴ θανά-
τοιο κομιδᾷ παῦρος ἐδδ-
κησεν σφῦ πάλαι γλυκεᾶ ὁ πλοτέροισι
ἔργον πελώριον τελέσας,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν σε-
ἀρετᾷ.

τᾶ μὸν παρήκει·

σφῦ νεῶ δὲ χ Θεσσαύλους
παῤῥώσειν μάλιστα σεὸς τάθμαι ἔδε-
αὖτερ. κώλ. θ.

πάῤῥωϊ Γ' ἐσορόωμος ἀγλαΐαν ἐδξε
ἅπασαν· νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγε, ἄδικ
οὔδ' ὑ-

σρέπλον ἴδαν δρέπων, σοφίαν
δ' ἐν μυχοῖσι Γιριδῶν· πὶν ὀγχθ
ὀργᾶς πάσας, ὃς ἱππείαν ἔ-
σοδον, μάλ' ἀδόντι νόῳ Ποσιδᾶν
σεοσέρχεται·

γλυκεῖα δὲ φρεσὶν
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν,
μᾶλλον δὲ μισθέντα βροτὸν πόνον.

in terram autem dec
patris nō abstraxit
sto sed manēs ille
mortē recuperat
sus est ligatur nat
ac facinus ingens q
et omniū uetereū
uirtute ergo pare
em præstiterunt. a
maximè ex omnib
nunc paternā adre
ad patrium
gnificentiam ostenc
audētia autem di
nisque iniustam
mbertatem carpēs
mpenetralibus P
terræ concussor Ne
stre introitū inu
omnibus valde al
dis. Dulcis præte
in cōuersando
superat cancella

i terram autem decidens sermo
tris nõ abstraxit filium à pro
sito sed manẽs ille diuinus uir,
ut morte recuperationem patrũ.
sus est igitur natu iunioribus,
c facinus ingens quum patras-
t, omniũ ueterũ supremus esse
uirtute erga parentes. Hæc qui-
em præterierunt. at Thrasybulus
aximè ex omnibus quæ sunt
unc paternã ad regulam gradi-
ur, & ad patruum accedens, ma-
gnificentiam ostendit omnem. Cum
orudẽtia autem diuitias gubernat,
neque iniustam neque insolentẽ
pubertatem carpẽs, sed sapientiam
impenetralibus Pieridum. Et adte
terræ concussor Neptune, qui eque-
strẽ introitũ inueniſti, in moribꝰ
omnibus ualde alacri mente acce
dit. Dulcis præterea mens eius &
in cõuersando cum conuiuis, apũ
superat cancellatum opus.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ Α

θηναίῳ, τε θρίπωμ.

Εἶδος Ζ.

στρο. α, κώλ. ζ.

Κλεισθεναί μεγαλοπόλιες, Ἀθ
ᾶν θεοῖμον Ἀλκμαιονίδᾶ
ἄρυσθεν ἐῢ ῥυτᾶ, κρηπίδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι. ἐπὶ
πίνα πάτραν, πίνα τ' οἶκον
ναίων ὀνυμάξομαι
ὕπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι·

ἀντιστρ. κώλ. ζ.

πάσαισι γὰρ πολίεσσι λόγος ὁμιλεῖ
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἀπόλ-
λωνος οἵ ποτ' ἐν δόμοις Γυαθῶνι δίᾳ
θανόντ' ἔτευξαν. ἄγον-
τι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ·
νίκαν μία δ' ἐν Πυθοῖ
Διὸς Ὀλυμπίας· δύο δ' ἀπὸ Κίρρας

ἐπῳδ. κώλ. θ.

ὦ Μεγάκλεες, θ-
υμάν τε, καὶ προγόνων.

MEGACLI Athenienſi, victoriam adepto quadriiugo curru.

Ode VII.

PVlcherrimũ grandiurbes Athenæ ſũt proœmiũ Alcmæonidarum latepotenti ſtirpi, fundamentum cærminum equis ut iaciatur. nam quam patriam, quam familiam ego habitans in Græcia nominabo illuſtriorem auditu? Inter omnes enim ciuitates fama uerſatur Erechthei ciuium: qui, ô Apollo, tuam ædem apud Pythonem diuinam extruxerunt. Impellunt autem me quinque apud Iſthmum victoriæ una uerò excelliens Olympiæ lauus, duæ etiam à Cirrha, ô Megacles, & ueſtræ & ueſtrorum progenitorum.

πέα δ' ἄπραγία
χαίρω τὸ δ' ἄχυμα,
"φθόνον ἀμείβομον
"τὰ καλὰ ἔργα φανερᾷ μαν
"οὕτω κεν αἰδρὶ παρμονίαν
"ἀλλοίαν ἀδαμονίαν
"τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

ARISTOMENE

Αἰγινήτῃ, παλαιστῇ.

Εἶδος Η.

στρο. α. κώλ. θ.

"Φιλόφρον Ησυχία, Δίκας
"ὦ μεγισόπολι
"θύγατερ, βουλαῖς τε καὶ πολέμων
"ἔχοισα κλαΐδας
"ἀσφαλῶς, Πυθιόνικον
"τιμὰν Αἰακιδᾶν
"δέκευ· τὸ γὰρ μαλθακὸν ἔρξαι
"τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίσταται
"καιρῷ σὺν ἀγαθᾷ τυχεῖν.

Recenti autem fu
deo: sed doleo qu
dixerunt præcla
ra. Verùm aiunt
biliter florentem
hæc & illa nan

ARIST
ni AEgine
læstrit
Ode

O Blanda
dita Trã
tiæ filia, maxi
dens, consiliorũ
habens claues
rorem Pythic
ristomenis ac
mollia præstã
pariter nost
opportunitate

Recenti autem successu gau-»
deo: sed doleo quòd invidia»
alternet præclara facino-»
ra. Verùm aiunt homini sta»
biliter florentem felicitatem»
hæc & illa nanciscì. »

ARISTOMENI AEginetæ, palæstritæ. Ode VIII.

OBlanda mente præ-»
dita Trãquillitas, Iusti»
tiæ filia, maximas urbes red»
dens, cõsiliorum & bellorũ»
habens claues supremas, ho»
norem Pythicæ victoriæ A-»
ristomenis accipe. Tu enim»
mollia præstare & his frui»
pariter nosti cum exacta»
opportunitate. »

ἀντιστρ. κώλ. θ.

τὸ δ' ὀπίσσω τις ἀμείλιχον
καρδίᾳ κότον ἐ-
νελάσῃ, τραχεῖα διεμφέων
ὑπαναίξασα,
κραπνοῖ πηδῶσ' ὕδωρ ἐν αὐλῷ·
παὶ οὐδὲ Πορφυρίων
μάθεν παρ' αἶσαν ἁρπάζων.
κεκέρδος δὲ φίλταθ' ὑγ', ἑκόντος εἶ
πὸς ὀκ δόμων φέροι·

ἐπῳδ. κώλ. ια.

βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφα-
λεν ἐν χρόνῳ. Τυφὼς Κίλιξ πολυκ
νος οὔ μιν ἄλυξεν·
οὐδὲ μαὶ βασιλεὺς γιγάντων·
δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
τόξοισί τ' Ἀπόλλω-
νος, ὃς ἄμμιν ἐν νόῳ
Ξενάρκειον ἕδεκτο Κίρ-
ρα θεν ἐστεφανωμένον
ὑὸν ποίᾳ Παρνασία,
Δωρεῖ τε κώμῳ.

στροφ. ζ, κώλ. ϗ.

ἔπισε δ' οὐ χρίτων ἑκὰς

*Tu, quū a
abilem irā
ferit aspera
stium roburi,
tiam eorum
Quam tran
neque Porph
se præter a
nestum irrit
crum sanè
siquis nole
asportet: *a
superbum
dem. Typ
æps nō eā
gigantum,
runi fulm
Apollinis
nētæ fulm
æpit è Ci
berba Par
que hymn
*Cecidit
ad á gra

*Tu, quũ aliquis impla
cabilem irã in cor immi-
serit aspera occurrens ho-
stium robari, ponis insolẽ
tiam eorum in sententia.
Quam [tranquillitatem]
neque Porphyrio cognouit
se præter æquum & ho-
nestum irritare. Atqui lu-
crum sanè gratissimum,
siquis uolentis ex ædibus
asportet: *at uolentia &
superbum pessundat tan-
dem. Typho Cilix multi-
ceps nõ eã effugit, nec rex
gigantum, sed domiti fue-
runt fulmine & arcubus
Apollinis, qui beneuola
mẽte filium Xenarcis ex-
cepit è Cirrha, coronatum
herba Parnasia Doricó-
que hymno.

*Cecidit autem non pro-
cul à gratis

ἁ δικαιόπολις
ἀρετᾶις κλεινᾶισιν Αἰακιδᾶν
θίγοισα νᾶσος πε-
λέαν μ' ἔχει δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς·
πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀεί-
δεται νικαφόροις ἐν ἀέθλοις,
ἁρέλασα καὶ θοαῖς ἰάπτα πούς
ἥρωας ἐν μάχαις,

ἀντιστροφ. ηὸ. θ.

τὰ καὶ ἐν ἀνδράσιν ἐμπρέπει·
εἰμὶ δ' ἄχολος ἀ-
ναθέμεν πᾶσαν μακρᾶς ἐλαίαν
λύρα τε καὶ φθέγμα-
τι μολπαικῶ· μὴ κόρος ἐλθὼν
κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι
ἵπτω βέχον πεδ' ἀρέοις ὦ παῖ,
νεώτατον καλῶν ἐμᾶς ποτε-
βὸν ἀμφὶ μαχανᾶς.

ἐπῳδ. κώλ. ια.

παλαισμάτεσσι δ' ἰχθύων μα-
τρὸς ἀδελφεοὺς, Ὀλυμπίᾳ τε Θεόξε-
νον οὐ κατιλέγχεις,
οὐδὲ Κλυτομάχοιο νίκαν
Ἰσθμοῖ θρασύχειρον.

...usula iustitiam co...
...ubribus, virtutes in...
...cidarum attingens...
...ctam habet gloriam...
Deantatur enim q...
...uerit heroas excelle...
...certaminibus victo...
...tantibus, & veloc...
...liis: quæ & inter...
...as obtinent. Sede...
...at mihi imponere...
...a molli omnem pr...
...rationis, ne satietat...
...fundat. quod igitu...
...mihi arrit, proœ...
...ntum recentissimu...
...rum facinorum t...
...uolat circum arte...
...Luctis enim pe...
...quens auunculos...
...lympiam Theog...
...decoras, neque C...
...ctoriam in Isthm...
...brem.

nsula iustitiam colens in suis urbibus, uirtutes inclytas Aeacidarum attingens. ideo perfectam habet gloriam ab initio. Decantatur enim quòd educauerit heroas excellentissimos in certaminibus uictoriam reportantibus, & uelocibus in præliis: quæ & inter homines decus obtinent. Sed enim non uacat mihi imponere lyræ & uoci molli omnem prolixitatem orationis, ne satietas ueniens offendat. quod igitur circa pedes mihi currit, proædat. tuum meritum recentissimum præclarorum facinorum tuorum meam uolat circum artem.

*luctis enim per uestigia sequens aununculos, & apud Olympiam Theognetum non dedecoras, neque Clytomachi uictoriam in Isthmo audacimembrem.

αὔξων δὲ πάτραν Μι-
δυλιδᾶν, λόγον φέρεις
τὸν ὄνασ' ποτ' Οἰκλέος
παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
υἱοῖς Θήβας μνίξατο
παρμόνους ἀϊχμᾷ.

στρο. γ. κώλ. θ.

ὁπότ' ἀπ' Αργεος ἤλυθον
δευτέραν ὁδὸν ἐ-
πίγονοι, ὦδε εἶπε μαρναμένων
«φυᾷ τὸ γυναῖον
«ὀπιπρέπει, σὺν πατέρων παγ-
«σὰν λῆμα. θεάομαι
σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾷ
Αλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα πρῶ
τον ὐν Καδμου πύλαις.

αὐτηρ. κώλ. θ.

ὃ δὲ καμὼν πρεσβύτερα πάθᾳ,
νιῶ θρείονος ἐ-
νέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Αδραστος ἥρως. τὸ
δὲ οἴκοθεν, αὖ πάλα πράξει,
μοιρίδιος τὸ σὺν Δαναοῖν
ἔχαπτε, θανόντος ὀφέα, φέξας

promoues auten
lidarum, uerba
olim Oïclei fili
gnificatione pro
tus apud sept
nitas Thebas
nentes apud h
do ab Argo uer
expeditione
posteri. Sicla
præliarentur
beris eminet e
nerosa magnu
tueor aperte
clypeo coru
draconem ue
tum in Cad
heros Adraſt
ri clade, nun
tinetur augur
mo aduersa
Solus enim e
xercitu, mort

promouẽs autẽ tribũ Midylidarum, uerba reportas quæ olim Oïclei filius obscura significatione protulit, cõspicatus apud septem portis munitas Thebas filios permanentes apud hastam: *quando ab Argo uenerunt secunda expeditione ὕστεροι | id est posteri. | Sic [autem] dixit dum præliarentur: Naturâ in liberis eminet ex patribus generosa magnitudo animi. Intueor apertè Alcmanem in clypeo cõrusco quatientem draconem uersicolorem primum in Cadmi portis. At heros Adrastus afflictus priori clade, nunc prosperioris detinetur augurij nũtio. sed à domo aduersa | fortuna | utetur. Solus enim ex Danaorum exercitu, mortui collectis ossibus

ὁ δ', πύλας θεῶν ἀφίξεται
λεῳ σὺν ἀβλαβεῖ
ἐπῳδὴ. κώλ. ια.
Ἄβαντος ἄρχω, οἷς ἀγυιαί.
τοιαῦτα μὲν ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος·
χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀλκμαῖνα στεφάνοισι βάλλω.
ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,
γείτων ὅπ μοι καὶ
κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
ὑπασπάσειν, ἰόπτερος
ὁμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον
μαλθυμάτων τ' ἐφάψασθαι
συγγόνοισι τέχναις.
στρο. θ', κώλ. θ.
τὸν δ' ἑκατόμβοιον παῖδα Λοξίου
ναὸν Ἀκλέα δι-
αντέμων Πυθῶνος ἐν μεσσόμφοις,
τὸν μὲν μέγιστον τρι-
σὶ χρημάτων ὤπασας οἶκος
δὲ τοῦ δεῦτε λαοὶ ἀρταλέαν
δόσιν πεντετηρίδος σὺν ἑορταῖς
ὑμᾶς ἐπάγοντες αἰὲν ἀξιόκοσ-
μον δ' ὄχημα νόῳ

filij, sortæ prosper
cum exercitu mo
uenet ad Ad
sos uates. Talia
quibus est Amp
gaudens uerò
Alcmanem coro
cõspergo autem
quoniam uicin
possessionum a
rum occurrit, e
ad umbilicum
mum, uaticini
congenitis arti
tem longè i
templũ celebre
ápiens guber
bus Pythonis
quidem tunc
præbuisti: do
ua quinque
quòd audè
festus tuis attri
pta autem pr

filij, sorte prospera deorũ,
cum exercitu mœlumi pe-
uenit *ad Abantis spatio
sos uicos. Talia quidẽ lo-
quutus est Amphiaraus.
gaudens uerò & ipse in
Alcmanem coronas iacio,
cõspergo autem & hymno,
quoniam uicinus mihi &
possessionum custos mea-
rum occurrit, eunti terræ
ad umbilicum œleberri-
mum, uaticinisque attigit
congenitis artibus. *Tu au
tem longè iaculans, qui
templũ œlebre omnes ex-
cipiens gubernas in ualli-
bus Pythonis, maximum
quidem tunc gaudiorum
præbuisti: domi autem an
tea quinquertij donum,
quod audè arripitur, cũ
festis tuis attulisti rex. prõ-
pta autem precor mente

αὐτσρ. κώ. θ.

κατά νιν ἁρμονίαν βλέπειν
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα
ἐγέομαι. κώμῳ μὲν ἀδυεπεῖ
δίκα παρέστακε.
θεῶν γὰρ ἴσμεν ἄφθιτον αἰτέων
ξένα ρκες ὑμετέραις
τύχαις. εἰ γὰρ τις ἐσλὰ πέπαται
μὴ ξὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς
δοκεῖ πεδαφρόνων,

ἐπῳδ. κώλ. ια.

βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοις-
σι μαχαναῖς. τὰ γὰρ ἐπ' ἀνδράσι
δαίμων δὲ παείχε, [κεῖτα
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων·
ἄλλον δ' ὑπὸ χερῶν
μέτρῳ καταβαίνει.
Μεγάροις γὰρ ἔχας γέρας,
μυχῷ τ' ὀν Μαραθῶνος. Ἡ-
ρας τ' ἀγῶν' ὑπηχώεισον
νίκᾳ σι πειρατῆς, ὦ εὐδόμε-
νες, δάμασας ἔργῳ·

στροφὴ ε, κώλ. θ.

πύρασι γὰρ ἔμπεσε ὑψόθεν

*ut aspicias de unoquoque
quæ percurro certis quibus
dam rhythmis. Hymno certè
nostro suauisono iustitia
adstat. Deorum autem cura
immortalē expoſco ô Xenar
æs, ueſtræ ſorti. Si quis enim
opes poſſidet non cum longo
labore, multis ſtultis ſapiens
uidetur ualde, facultates il-
las *ad uitam comparare
artibus rectorū cōſiliorum
datricibus. Atqui illa non
penes homines ſunt. ſed De⁹
præbet, aliâs aliū ſuperex-
tollens, aliū autē ſub mani-
bus pari mēſura deprimit.
Apud Megara autem habes
præmiū, & in recęſſu Ma-
rathonis. Iunonique certa
mē patriū cum victorijs tri
bus ô Ariſtomenes ſuperaſti
fortitudine: *quatuórque il-
lapſus es ſuperæ

σωμάτεσσι, κακὰ
φρονέων· τοῖς οὔτε νόσος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Γυθι-
άδι κρίθη, θ' δὲ μολόντων
πὰρ ματέρ', ἀμφιχέλως
γλυκὺς ὦρσεν χάριν κτὶ λαοῖσι
σὶ ἐχθρῶν ἀπ' ὀροις πώσαντο,
συμφορᾷ δεδαϊγμένοι.

ἀντιστρ. κώ. θ.

ἐσ ὁ δὲ καλὸν πνέον λαχών,
ἐσ ἀβρότατος ὕβᾳ
ἐσ μεγάλας ἐλπίδος πέπαται,
ἐσ τὸ πολιήρεις ἀνορέαις,
ἐσ ἔχων κρέασνα πλούτου μέ-
σσμμαρ· ἐν σὶ ὀλίγῳ
ἐσ βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται, οὕτω
ἐσ δὲ καὶ πτυνεῖ χαμαὶ, ἐπὸ ζόφῳ
ἐσ πῶ γώμα σεσφσμένον.

ἐπῳ. κώλ. ια.

ἐσ ἐπάμεροι, τί δὲ τὶς, τί σὶ οὔτις;
ἐσ σκιᾶς ὄναρ ἀνθρωποι. ἀλλ' ὅταν αἴγλα
ἐσ δόσδοτος ἔλθῃ,
ἐσ λαμπρὸν ἔπεσι φέγγος αἰθρῶν,
ἐσ καὶ μείλιχος αἰών.

corporibus, mala illis moliens: quibus neq; reditus pariter iucundus apud Pythiadem iudicatus fuit, neque reuersis ad matrem risus dulcis excitauit festiuitatē: sed per uicos ab hostibus procul semoti trepidāt, calamitate sauciati. * At qui bonum aliquod recens nactus est, secundum spem suam uolat super magno splendore, uelocibus strenuitatibus habens præstantiorem diuitiis curam. Sed breui mortalium oblectatio crescit, itidem uerò & cadit in terram, infausto consilio concussa.

*Dies unius sunt homines. quid est aliquis? quid uerò nullus? umbræ somnium homines. Sed quum lux à Ioue data accesserit, splendidum est lumen hominum & suauis uita.

Αἴγινα φίλα μᾶ-
τερ ἐλθὲ θερῳτόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε,
Διΐ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ,
Γηλεῖ τε, κ' ἀείσῳ Τελα-
μῶνι, σύ τ' Αχιλεῖ.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑ-
τει Κυρηναίῳ, ὁπλι-
τοδρόμῳ.

Εἶδος Θ.

στροφ. α, κώλ. ιε.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλων τύχαις
κράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὅλβιον ἄνδρα, διω-
ξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
τὰν ὁ χαλκάεις ἀνεμο-
σφαράγων ἐκ Γαλίου κόλ-
πων ποτὲ Λαπίδαις
ἄρπασεν· ἰώκει δέ νιν χρυσέᾳ
παρθένον ἀγροτέραν

AEgina chara mater, libero agmini ciuium, urbẽ hanc ſuam cur æ habeas, cum Ioue & rege AEaco, Peleóq;, & præſtantiſſimo Telamone, cúmque Achille.

TELESICRA ti Cyrenæo, armato curſori.

Ode IX.

VOlo ærei clypei geſtatorem Pythiorũ uictorem Teleſicratem cum profundizonis Charitibus annuntians ſonare, felicem uirum, equeſtris coronamentũ Cyrenes, quam comoſus ex Pelij ſimibus uento perſtrepentibus quondã Latoïdes rapuit, aduexítque aureo uirginem uenatricem

δ' ἵππρῳ. τόθι νιν πελυμήλου
καὶ πελυκαρπατάτας
θῆκε δέσποιναν χθονὸς,
ῥίζαν ἀπείρου πεπταμέναν
ἀνέρα πᾶν θάλλοισαν οἰκεῖν.
ἀντιστρο. κώλ. ιε.
ὑπέδεκτο δ' ἀρχυρόπεζ Ἀφροδίτα
Δάλιον ξένον, θοὸς μάτων ὀχέων
ἐφαπτομένα χερὶ κοῦφα.
καί σφιν δπὶ γλυκερᾶς
ἀνᾶις ἐς ἀπὺ βᾶσεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεᾷ
πεγάμου μιχθέντι κούρᾳ δ'
Υψέος ἀρυσία·
ὃς Λαπιθᾶν ἰσοφόπλων
πυτάκις ἰὼν βασιλεὺς,
ἐξ Ωκεανοῦ γλυκὺς ἥρως
δεύτιρος, ὃν ποτε Πίν-
δου κλεεννᾶις ἐν πτυχαῖς
Ναὶς ἀφεσιδεῖσα Γη-
νεοῦ λέχος Κρέοισ' ἔπεκτε,
ἐπῳδ. κώλ. ιδ.
Γαίας θυγατηρ. ὁ δὲ τὰν ἀώλεθρον
ἔθρεψατο παῖδα Κυρήνας.

arrui. ubi eam
& maximè fruct
at dominam terr
rem habitaret ra
tinentis terræ, æ
bilem.
Excepit autem
Venus Deliũ hos
unitus fabricat
attingens man
& ipsis in dul
bus amabilem i
recundiam, co
gens deo mixto
liæque Hypsei
tis: qui Lapith
perborum tum
ab Oceano he
andus, quem
Pindi in incly
Naiꝭ Creusa
lecto Penei, p
rasilia. ille a
dearam edu
Cyrenem.

currus. ubi eam pecoroſæ & maximè fructiferæ fecit, dominam terræ, ut florens habitaret radicem cõtinentis [terræ] tertiã, optabilem.

*Excepit autem albipes Venus Deliũ hoſpitem, diuinitus fabricatos currus attingens manu leuiter, & ipſis in dulcibus cubilibus amabilem immiſit uerecundiam, communes iungens deo mixto nuptias filiæque Hypſei latepotentis: qui Lapitharum ſuperborum tunc erat rex, ab Oceano heros genere ſecundus, quem quondam Pindi in inclytis uallibus Naiꝭ Creuſa, delectata lecto Penei, peperit, *Terræ filia. ille autem laertis deorum educauit filiam Cyrenem.

ἀ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβά-
μοις ἐφίλασεν ὁδοὺς,
οὔτε δείπνων οἰκουρίαν
μᾶθ' ἑταιρᾶν πέρψιας·
ἀλλ' ἀκόντισέ τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μόρον ἁμῷ, !
κεραΐζειν ἀγέλαις
θῆρας, ἢ πολλάν τε καὶ αὐχίοι
βουσὶν εἰρήνιον παρέχουσα παῖδ-
τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
παῦρον ὕπνῳ βλεφάροις
ὕπνον ἀνδιήκοισα, ῥέπονται θεὸς

στροφὴ ζ. κώ. ιε.

κίχε νιν λέοντί ποτ' ἀρυφαρέτρα
ὀμβρείμῳ μούναν παλαίσαν ἄτ
ἐχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ὀκ μεγάρων
Χείρωνα προσηύδα πατρὸς,
σεμνὸν αἰνέσιον Φιλυρείδαν
προλιπών, θυμὸν γυναικὸς
καὶ μεγάλαν δυάσειν
θυμὸν, οἷ ἀπάρβει
νεῖκος ἀγᾷ κεφαλᾷ
μόχθου καὶ θύραθε νεᾶνις

haec neque telarum
das amauit uias,
narum oblectatione
mestras socias: sed i
eaque dimicans
feras bestias, magna
quillam bobus pa
paternis, exiguum
canubitorem sua
bris impendens, q
tauret aurora.

*Inuenit eam A
ter pharetra la
imperuoso sola
cum leone, sine ha
tem ex ædibus C
cauit, ita compell
ride nobile antr
animos uirgin
robur admiren
trepido capitæ
neas puella, sup

æc neque telarum retrogra-
as amauit usas, neque cœ-
arum oblectationes inter do-
nesticas socias: sed iaculis æreis
nsque dimicans, conficiebat
feras bestias, magnam & tran-
quillam bobus pacem præbens
paternis, exiguum autē somnū
(concubitorem suauem) palpe-
bris impendens, quum aduen-
taret aurora.

*Inuenit eam Apollo iacula-
tor pharetra lata instructus
impetuoso solam luctantem
cum leone, sine hastis. Statim au
tem ex ædibus Chironem euo-
cauit, ita compellans, O Philly-
ride nobile antrum relinquēs
animos uirginis & magnum
robur admireris, qualiter in-
trepido capite certamen sustī-
neat puella, super laborem

ἦτορ ἔχοισα, φόβῳ
δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν;
ποίας δ' ἀπ' ἀπταμενεῖσα φύλλας,
ἀντιστρ. κώλ. ιε.
ὀρέων κευθμῶνας ἔχ' ἀκιόεντων,
γεύεται δ' ἀγκᾶς ἀπειρέντους; ὁσία
κλυτὰν χεῖρα σὰ οἱ θεσσινεσκεῖν;
ἦ ῥα καὶ ὃν λεχέων
κεῖρεν μελιπνέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενὴς,
ἀγανᾷ χλιαρὸν γελάσας ὀ-
φρύϊ, μῆπιν ἐὰν
ἀνθρώποις κρυπταῖς
κλαΐδες ὑπὸ σοφᾶς
πειθοῖς ἱερᾶν φιλοτάτων
Φοῖβε καὶ ἔν τε θεοῖς
τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέονται ἀμφαδὸν ἀ-
δείας τυχεῖν ἑταρῶν ἄνακτος.
ἐπῳ. κῶλ. ιδ.
καὶ γὰρ σε, τὸ θέμιτον φυάδε σιγᾶν,
ἔτρεπε μείλιχος ὀργά
παρφάμβῳ τόνον λόγον. καὶ-

or habens, nec tin
ctuant præcordia
hominum eam ge
à qua anus sa stir
tium umbrosorum
latebrosos habita
gustat infinitam
tem? Fás ne est ill
num ei admouer
& ex stratis ton
litam herbam? F
Centaurus nal de
sus, placido bla
supercilio, suã
respõso exposui
claues sunt doc
le sacrorum a
Phœbe: & inte
homines pariter
dantur palàm
primùm cubili.
(quem fas non e
go tangere) mo
di mores ad
hùnc sermonem.

cor habens, nec timore fluctuant præcordia. Quis homuńum eam genuit? & à qua auulsa stirpe, *mõtium umbrosorum recessus latebrosos habitat, & degustat infinitam strenuitatem? Fás ne est illustrẽ manum ei admouere? utrum & ex stratis tondere mellitam herbam? Huic autẽ Cẽtaurus ualde animosus, placido blandè ridens supercilio, suũ cõsilium respõso exposuit: Occultæ claues sunt doctæ suadelæ sacrorum amorum, ô Phœbe: & inter deos & homines pariter uerecundantur palàm dulci frui primùm cubili. *Nam te (quem fas non est mendacio tangere) mouerunt blãdi mores ad eloquendũ hũc sermonem. u.i.

ερας μ' ὁπόθεν ἦλθεν
ἐξερωτᾷς ὦ ἄνα; κύμε-
ον ὃς πάντων τέλος
οἶδα, καὶ πάσας κελεύθους,
ὅσα τε χθὼν ἠελίου φύλ-
λ' ἀναπέμπει, χ' ὁπόσαις
ἐν θαλάσσαις τε ποταμοῖς τε βάλλε-
κώμασι ῥιπᾶς τ' ἀνέμων κλονε-
χ' ὧν, ἃ μέλλει, χ' ὧν, π πόθεν
ἔσεται, βᾶ καθορᾷς;
ἁ δέ γε χρὴ τὰ παρ' σοφὸν αἰὲν ἔφερ-
σροφὴ γ. κώ. ιε.
ἐρέω· ταῦτα πόσις ἔκιεν βᾶσαν
πανδέ, τὰ μέλλε ὑπὲρ πόντου, Δι
ξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι,
ἔνθά νιν ἁρχέπολιν
θήσας, ὅτι λαὸν ἀγείρας
ναυσιώταν ἔχθον ἐς ἀμ-
φίπεδον. νεῶν μ' ὑρυλέμφων
πότνια σοι Λιβύα
δέξεται ὄγκλεα νύμφαν
δώμασιν ἐν χρυσέοις
σεσόφρων, ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτὰ σωτιλέσθω

tiũ uerò puellæge
ris unde sit ô rex? c
mnũ exitum nosti
mus: & quot tellus
ummitat, & quot
& flumi is arenæ fl
retúque uentorum
& quid de uenturum
unde futurum. pro
sed si licet etiam a
mæ æquari in arce
dicam, Huic mari
uenusti in hãc nal
transportaturus e
in eximium Iouis
tam ciuitati impe
tes, populum in
congregaueris in
utrinque cinctu
tem spatiosa cam
lis Libya excipiet
pham ædibus aur
tiæ telluris parte
nabit, ut [eam] e

ún uerò puellæ genus sascita
s unde sit ô rex? qui ratũ o-
niũ exitum nosti, & omnes
ias: & quot tellus folia uerna
ummittat, & quot in æquore
flumi is arenæ fluctibus im-
etúque uentorum uoluantur:
quid euenturum sit & quid
nde futurum. probè perspicis?
ed si licet etiam cum sapiente
ne æquari, in arte diuinandi
dicam, Huic maritus futurus
uenusti in hãc uallem, & eam
ransportaturus es super mare
in eximium Iouis hortum. ubi
am ciuitati imperantem cõsti
tues, populum insularem ubi
congregaueris in collem campis
utrinque cinctum. nunc au-
tem spatiosa campis uenerabi-
lis Libya excipiet illustrẽ nym
pham ædibus aureis lubens. ù-
bi ei telluris partem statim do-
nabit, ut eam efficiat

ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν
νήπυνον, οὔτ' ἀγρῶτα θηρῶν.
αὐτὸς ὀρθὴ κώλ. ιε.
πάθη παῖδα τίξει, ὃν κλυτὶς Ερμ
ἀνδρόνοις ὥραισι καὶ Γαίᾳ, αἴτε λο
φίλας ὑπὸ ματέρος, οἷσ.
ταὶ δ' ὄπιγε ωίδιον
θηκάμεναι βρέφος αὐτᾶς,
νέκταρ ἐν χείλεσι καὶ ἀμ-
βροσίαι τάξοισι θήσουσαί
τέ μιν ἀθάνατον
Ζηνὸς καὶ ἀγλὸν Απόλλω-
νᾳ, ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον ὀπάονα μήλων,
ἀχέα καὶ νόμον
τοῖς δ' Αρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν, ἔπτυεν
πρὸς αἰγλάμου κραίνειν πελυτάν.
ἐπῳδὸς κώλ. ιδ.
ἐκεῖνα δὲ ἐπιχθονίων ἤδη θεῶν
πρᾶξις, ὁδοί τε βαχεῖαι.
κεῖνο κεῖνα ἅμαρ διαί-
σειν. θαλάμῳ δὲ μίγη

IND. PYTH. OD
gum observatricē. q
que plantarum om
rarū sit expers, ne
rarum. *Ibi fi
cleyus Mercur
nā chara matre,
dentes: pulchris
ras & Tellurem.
per genua sua q
posuerint, nect
ambrosiam instilla
eque illum im
iam & tous & sa
rum, muris gaudium
rum pe
ipsi [eum] appell
agnomento ἀχέα,
ri venatorem & pa
lum us, hortabat
sagittarum ut perfi
Celer autem lest
tium iam deorum
brenes. illud illa di
thalamo autem Li

am obſeruatricē quæ [pars]
ue plantarum omnifructi-
fari ſit expers, neque neſcia
arum. *Ibi filium pariet,
ē inclytus Mercurius ſubla-
à chara matre, afferet ad
lentes pulchris in thronis
ras & Tellurem. Hæ autem
per genua ſua quum infan-
m poſuerint, nectar labris &
mbroſiam inſtillabunt, effi-
ēntque illum immortalem,
icut [& Ioue & ſanctum Apolli
em, uiris gaudium amicas, pro-
imum pediſſequum pecudum.
t ipſi [eum] appellent Ariſtæū
ognomento [ἀγχέα & νόμιον, id
ſt uenatorem & paſtorem. [Sic
oquus us, hortabatur iucundum
uptiarum ut perficeret exitum.
Celer autem [eſt] properan-
ium iam deorum actio, uæque
reues. Illud illa dies peregi. In
halamo autem Libyæ

ὦν πολυχρύσῳ Λιξύας,
ἵνα καλλίσαν πόλιν
ἀμφέπει, κλεινάν τ' ἀέθλοις.
καὶ νῦν ὦ Πυθῶνί νιν ἀ-
γαθᾷ Καρνιάδᾳ
ὑὸς Ἀθαλεῖ ζωέμβαξε τύχα·
ἔνθα νικήσας, ἀνέφανε Κυρήναν.
ἄ νιν εὔφρων δέξεται
καλλιγυίαις πάτρᾳ
δόξαν ἱμερταν ἀγαγόνθ' ἀπὸ Δ ῥφο

στροφ. δ', κώλ. ιε.

«ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμωθοι
«βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλει, ἀκα
«σοφοῖς. ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
«πάντος ἔχει κορυφάν·
ἔγνων ποτὲ κ' Ἰόλαον
ὀκ' ἀπμάσαντά νιν ἑ-
πτάπυλοι Θῆβαι· τὸν, Εὐρυ-
άνασσος ἐπεὶ κεφαλᾶ
ἔπραθεν ἐν φασγάνου ἀκμᾷ,
κρύψαν ἔνερθ' ἰσχνὸν γαῖ',
δίφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματ' ἀγαπάτωρ
ἔνθά οἱ Σπαρτῶν ξένος

auri congressi su
rrimam urbem tut
nque certaminibus.
Pythonem diuina
ebus ipsam florida
ne, ubi victoria p
cum Cyrenē quæ e
ctet, pulchras mul
patriæ gloriam ar
dit ex Delphis. *
ne semper sune mu
m, at pauca in prol
ario artificio ser
et, auditio sapienti
rtunitas eodem mo
bet caput. Cognou
m Iolaum non a
ptenus portis illu
ue post quam ensis
sset amputasset, e
ub terrenē sub terra, pr
Amphitryonis curr
ibi ille Amphitryo
suus hospes Sparta

æ auri congressi sunt, ubi pul
rimam urbem tutatur mcly-
que certaminibus. Et nunc a-
Pythonem diuinam Carnia-
lius ipsam floridæ coniunxit
næ. ubi uictoria potitus, illu-
uit Cyrenē quæ eum beneuola
piet, pulchras mulieres haben
patriæ gloriam amabilem qui
dit ex Delphis. *Virtutes ma-»
e semper sunt multorum uerbo»
n. at pauca in prolixis argumē»
uario artificio sermonis edisse»
e, auditio sapientibus. Verùm op»
rtunitas eodem modo rei omnis»
bet caput. Cognouerunt aliquā»
& Iolaum non aspernatum eā
ctenus portis illustres Thebæ:
ē post quam ensis acie caput Eu
sthei amputasset, occultauerunt
fernè sub terra, prope sepulchrū
mphitryonis curruū agitatoris,
bi ille Amphitryo eius paternus
uus hospes Spartorum

κεῖτο, λυκίπποισι Κα-
δμείων μετοικήσας ἀγυιᾶις.
ἀντιστρ. κώλ. ιε.
τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαίφρων
ἐν μάναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα δίδυμε
κρατησίμαχον δένος ἡβᾶν.
κωφὸς οὐ μάρ πις ὃς Η-
ρακλεῖ τόμα μὴ ῥᾴδιος ἄλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων
ἀεὶ μέμναται, τάν νιν θρέ-
ψαντο, καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' ἄνδρα
κεν μάσσαι πάντων
ἔσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν
φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ
τεὶς δὴ πόλιν ταύτην ἀγκλείξαι,
ἐπῳ. κώλ. ιδ.
σιγαλὸν ἁμαχανίαν ἔργῳ φυγών.
ἕνεκεν εἰ φίλος αἰεῖ,
εἴ τις αὐτάεις, τόγ' ἐν ξυ-
νῷ πεπονᾶσθον δύ',
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοι-

iacebat, quum
ad Cadmeorum
terunter abequis
pent, cum eo
gressa Alcmena
parru robur gemell
pugnis victoriosu
est qui Herculi
at, neque Dircæa
semper meminit,
ducarute Iphicl
mno celebrabo. a
beneficio optata
preces. Charitum
no deficiat lume
Aeginam et ap
urbe hanc ter
fatis taciturna
sperabundam. e
re siquis ex cu
si, siquis mimic
in commune pr
est, ne alet, ser

dæbat, quum commigrasset ad Cadmeorum uicos, qui[uici] ceruntur abequis albis. *Peperit, cum eo & cum Ioue congressa Alcmena solers m uruco paru robur gemellorũ filiorũ in pugnis uictoriosum. Mutus ur[est] qui Herculi os non applicat, neque Dircæarum aquarũ semper memunit, quæ illum educarũt & Iphiclem. quos hymno celebrabo, affect⁹ [ab illis] beneficio[optata]perficiente, per preces. Charitum illustrium me nõ deficiat lumen. nã & apud AEginam & apud Nisi collẽ di co urbẽ hanc ter decoraſſe, qui factis * taciturnam mœstitiã desperabundam effugerit. Quare si quis ex cumbus amicus [est] ei, si quis mimic⁹, at certè quod in commune præclarè gestum est, ne ælet, sermonem marinũ

γέροντος, κρυπτέτω.
«κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
«παντὶ θυμῷ σώ τε δίκᾳ
«καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπε.
πλεῖσα νικήσαντά σε κὴ τελεταῖς
ὠείαις ἐν Ῥαμάδος εἶδον· ἀφνοί
θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἢ
ἦον ἄν χοινᾶ, ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

στροφ. ε, κώλ. ιε.

ἐν Ολυμπιονίκᾳ τε βαθυκόλπου
χᾶς ἀέθλοις, ἔν τε κὴ πᾶσιν ὅπ χωεί-
οις. ἐμὲ δ' οὖν ἴις ἀοιδᾶς
δίψαν ἀκειόμενον
ποφάσται χρέος, αὖπις ἐγείραι
καὶ παλαιᾶν δόξαν παίδων
ποσγόνων· οἷοι Λιβύσσας ἀμ-
φίγυωλικὸς ἔβαν
Ισθμοὺς ποὸς πόλιν Ανταί-
ου, μᾶ καλλίκομον
μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·
τοὺ μάλα πολλοὶ ἀει-
σῆες αὐδρῶν ἄμπον
σύζυγοι, πολλοὶ δὲ καὶ

senis violam. Illa
æpit laudare etia
tuo animo, qui p
gerit cum iusti
udi potitum te u
solennitatibus p
ærto tempore rec
puellæ ut optar
crates esse [æ fil
charissimam m
lium, in Olymp
profunde sinuo
nubibus, & in
que regionis.
murum situm
iniungit murus
sum & ueteri
rum maiorum:
profœnuna pro
bem Antæi I
chriomam pro
puellam. Q
fortitudinis pr
uiri petebat

senis uiolans. Illæ enim præ-»
cepit laudare etiam inimicum»
toto animo, qui præclaras res»
gerit cum iustitia. Sæpenumero»
usi potitum te uictoria & in
solennitatibus Palladis, quæ
certo tempore recurrũt: tacitæq;
puellæ ut optarent ô Telesi-
crates esse sibi unaquæque
charissimam maritum aut fi-
lium, in Olympicis quoque &
profundè sinuosæ terræ certa-
minibus, & in omnibus cuius-
que regionis. Mihi igitur car-
minum sitim curanti, aliquis
iniungit munus excitandi rur-
sum & ueterum gloriam tuo-
rum maiorum: quales Libyssa
profœmina profecti sint ad ur-
bem Antæi Irassam, ad pul-
chricomam proci ualde celebrẽ
puellam. Quam ualde multi
fortitudinis primatum obtinẽtes
uiri petebãt cognati, multa etiã

ξείνων· ἐπεὶ θανὸν εἶδος
αὐτῆρ. κρόλων ιε.
ἔπλετ· χρυσοστεφάνῳ δὲ οἱ ἥβας
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον.
πατὴρ δὲ θυγατεῖ φυτεύων
κλεινόπρον γάμων, ἄ-
κουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἀργᾷ
οἷον δύρειε σκάκον-
τα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι,
πρὶν μέσαν ἁμερέλιον,
ὠκύπαν γάμον. ἔσα-
σεν γὰρ ἅπαντα χρόν-
ον τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος,
σὺν δ' αἴθλοις ἐκέλθυ-
σεν δράκοντα ποδῶν,
αἴ πνα χθόνιος πῆς ἥ-
ρώων, ὅστις γαμβροὶ πρὶν ἦλθον.
ἐπῳ. κ. ὠλ. ιδ.
ὅτω δ' εἶδος ἄριστ' Ἀχιλεὺς ἁρπάζων κόρᾳ
νικφίον αὐδρα· ποτὶ χαμ-
μὰ μὴ αὐτὸν σᾶσε κοσμή-
σῃς, τέλος ἔμμεν ἄκρον·
εἴ πε δ' ἐν μέσοις, ἀπάγε-
σθαι ὅς αὖ πρεσσόντος ὁρῶν

x peregrinis: quoniam admi-
randa forma [eius] erat: & au-
ro coronatæ pubertatis fructum
efflorescentem decerpere uole-
bant. Sed pater filiæ moliens
illustrius coniugium, audiuit Da
naum quondam apud Ar.. s
qualem nactus esset quadraginta
octo uirginibus uelocissimum con
nubium, priusquam medius
dies ueniret. Collocauit enim
uniuersum chorum statim in
medijs certaminis: & in certami-
nibus pedum iussit diiudicare
quam quisque heroum habi-
turus esset, quicunq; generi ipsis
uenissent. Sicautē dabat Libys
copulans filiæ sponsum uirum.
Ipsam quidem quū exornasset,
collocauit ad lineam, terminus
ut esset extremus. ac dixit
in medijs, ut abduceret [eam]
quicunque primus prosiliens

ἀμφί οἱ ϝαύσῃ πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ
φύγε λαμπρὸν δρόμον,
παρθένον κεδναὶ χερὶ χρὸς ἐλών,
ἄγλυ ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον.
πολλά μιν κεῖνοι δίκαν
φύλλ' ὅτι καὶ στεφάνοις,
πολλὰ δ' ὠρόθυνεν πρὸ δέξαπονίκας

ΙΠΠΟΚΛΕΑΙ
Θεσσαλῷ, διαυλοδρόμῳ.
Εἶδος Ι.

στρο. α, κώλ. ι.

Ὀλβία Λακεδαίμων,
μάκαιρα Θεσσαλία· παῖδες
σὺν ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
ἀείσομαί νυν ἥρωος Ἡρακλέος βασι-
πὶ κομπέων ὠδᾷ καμόνι· λαβόντες
ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ
Γελινναῖον ἀπύειν,
Ἀλβία τε παῖδες Ἱπποκλέα,

amictus eius atti
xidamus, post qu
dum cursum,
manum manu p
xit equestrium
agmẽ. Multa in
culati sunt foli
multas etiam
pit victoriæ.

HIPPO
Thess
cu
Ode

FElix Lace
Thessalia
regnum obtin
strenuissimi
patre. Quid
snuẽ sed me
næum & Al
clem hortant

amictus eius attigisset. Ibi Alexidamus, postquam euasit rapidum cursum, uirginis nobilis manum manu prehendens duxit equestrium Nomadum per agmẽ. Multa in illam ipsi eiaculati sunt folia, & coronas, multas etiam antea alas accepit uictoriæ.

HIPPOCLEAE Thessalo, diauli cursori.

Ode X.

FElix Lacedæmon & beata Thessalia. ambarum enim regnum obtinet genus Herculis strenuissimi pugnatoris ex uno patre. Quid glorior mtempestiué? Sed me Pytho & Pelinnæum & Aleuæ posteri Hippoclem hortantur sonare,

θέλοντες ἀγαγεῖν ὁπιχώμιαν
ἀνδρῶν κλυταὶ ὁ πα-

ἀντιστρ. κώλ. ι.

γεύεται γὰρ ἀέθλων·
στρατῷ τ' Ἀμφικτυόνων ὁ Παρ-
ναάσιος αὐτὸν μοχλὸς
διαυλοδρομαῖν ὕπατον παίδων ἀνέφ-
cc Ἀπολλον. (γλυκὺ δὲ αὐθρώ- Ἐπιστ.
ccπων τέλος, ἀρχά τε, δαίμο-
ccνος ὀρνύντος αὔξεται)
ὁ ὠδύ που τεοῖσι μήδεσι τῦ-
τ' ἔωραξε, τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα-
κεν ἵκεσιν παῖς

ἐπῳ. κώλ. η.

Ὀλυμπιονίκα
δίς σὺ πολεμοδόκοις ἄρεος ὅπλοις.
Θῆκεν καὶ βαθυλείμονα
ἀγῶν' ὑπὸ Κίρρας
πέτραν κρατησίποδα Φελλίαν.
ἔασσιτο μοῖσα καὶ ὑστέραισιν
ὧν ἀμέραις ἀγαύοισι
πλοῦτον ἀνθεῖν σοφίᾳ.

στρο. ϛ. κώλ. ι.

ἐμοὶ δὲ σὺ Ἑλλάδι πρέπων

uolẽtes me afferre inclytã uocem laudatricẽ uirorũ per choreales hymnos. *Gustat enim certamina, & mirabile rosa turba Amphictyonũ Parnassius recessus promulgauit eũ summum inter iuuenes diauli cursores. O Apollo (iu-
cũdus hominibus exit⁹, prin-
cipiúmq; deo impellẽte cre-
sat) hic certè tuo consilio hoc fecit: sed insita a stirpe indoles insistere eum fecit uestigiis patris *olympionicæ, bis in excipientibus bellum armis Martis. Certamẽ etiam sub rupe Cirrhæ profunda habẽte prata effecit Phrician uictorem pedũ cursu. Sequatur sors, & posterioribus in diebus, adeo ut ipsis superbificæ diuitiæ floreãt, *ac suauitatibus quæ sunt in Græcia,

λαχόντες ὀκ ὀλίζω δόσιν,
μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μεταξυπίαις ὀπικύρσαιεν. θεὸς ἐ-
ς ἀπήμονα κέαρ. ἀνδρὶ-
ς μοι δὲ καὶ ὑμνητὸς ἔβα·
ς αἰνῆσαι σοφοῖς,
ς ὃς αὖ χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ
ς κρατήσας, τὰ μείζισ' ἀέθλων ἔλῃ
ς τόλμᾳ τε καὶ σθένει,
ἀντισ. κώλ. ι.
ς καὶ ζώων ἔπι νεαρὸν
ς κατ' αἶσαν ἰὸν ἴδῃ τυχόν-
ς τα σεφαίων Ῥυθίων.
ς ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔποτ' ἀμβατὸς
ς ὅσοις δὲ βρότειον ἔθος [7
ς ἀγλαΐαις ἁπλόμεθα,
ς φαίνει θεὸς ἔφατον
ς πλόον. ναυσὶ δ', οὔτε πεζὸς ἰὼν,
ς βύροις αὖ ἐς ὑπερβορέων ἀγῶ-
ς να θαυμασαν ὁδόν.
ἐπῳ. κώ. η.
παρ' οἷς ποτε Περσεὺς
ἐδάισατο λαγέτας δώματ' ἐσελθὼν
κλειτὰς οἴων ἑκατόμβας,

sortiti nõ exiguam
non incidant diui
das mutationes. d
eos sed de alieno à
tunatus autem et
est apud sapientes
bus aut pedum str
riam adeptus, ma
obtinuerit audac
robore: * uiuénsq
nem filium uider
thias decenter co
reum cælum nun
dendũ ipsis. At s
cunque [nos] mo
tingimus, perduc
timum naui gat
[Nec] naubus au
iter faciens, un
perboreorum æ
randam uiam.
lim Perseus du
ædes ingressus
rum hecatomba

fortiti nõ exiguam donationem,
non incidant diuinitus in mu-
das mutationes. deus sit [ergo
eos] qui de alieno à nocendo For-
tunatus autem & celebris uir is
est apud sapientes qui mani-
bus aut pedum strenuitate uicto-
riam adeptus, maxima præmia
obtinuerit audacia pariter &
robore: * uiuénsque adhuc iuue-
nem filium uiderit coronas Py-
thicas decenter consequutum. æ-
reum cælum nunquam conscẽ-
dendũ ipsis. At splendores quos-
cunque [nos] mortale genus at-
tingimus, perducit usque ad ul-
timum nauigationis cursum.
[Nec] naubus autem, nec pedes
iter faciens, inuenias ad Hy-
perboreorum certamen admi-
randam uiam. * Apud quos o-
lim Perseus dux epulatus est,
ædes ingressus, inclytas asino-
rum hecatombas.

ὑπὸ πόντιος Ἑρμᾶς
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
ἁφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν
ὀρθαῖν κνωδάλων.

στροφὴ γ. κώλ. ι.

Μοῖσα δ' ἐκ ὑποδαμεῖ
ξόπτοις ὑπὸ σφετέροισιν. παν-
τᾷ δὲ χοροὶ παρθένων,
λυρᾶν τε βοαὶ, καναχά τ' αὐλῶν δι-
νέονται·
δάφνα τε χρυσέᾳ κό-
μας ἀνασείσαντες εἰλα-
πινάζοισιν ἀφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε χῆρας οὐλόμωον
κέκραται ἱερᾶς ἠυκόμου πόνων
δὲ καὶ μαχᾶν ἄπειρ

ἀντιστρ. κώλ. ι.

οἰκέοισι, φυλάσσοντες
ἁβρὸν Νέμεσιν· θρασεί-
ᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δαναΐδας ποτὲ παῖς (ἀχίτου
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅ- (Ἀθάνα)
μιλον, ἔπιφρόν τε Γοργό-

quum mueruſſe
pantes. quorum
bus lætiſque ac
bus gaudet max
ridêque uider
procærorum an
ſa autẽ nõ abe
ipſorum, ſed c
chori uirginum
que clamores
tibiarum uolu
róque aurea a
tes epulãtur hil
autem morbi
pernicioſa pe
ſacræ genti: ſe
bonibus & pug
euitantes ult
ſim. Audaci a
corde uenit D
dam filius (d
erat Minerua
rorum beator
erfecitque G

quum inuenisset deo sacrificantes. quorum festis dapibus lætisque acclamationibus gaudet maximè Apollo, ridétque uidens insolentiã procerorum animaliũ. Musa autẽ nõ abest à moribus ipsorum, sed circumquaque chori uirginum, lyrarúmque clamores & strepitus tibiarum uoluuntur: lauróque aureæ comas redimẽtes epulãtur hilariter. [Nec] autem morbi nec senectus pernicioſa permixta ſunt ſacræ genti: ſed abſque laboribus & pugnis *habitãt, euitantes ultricem Nemeſin. Audaci autem ſpirans corde uenit Danaes quondam filius (dux autem uiæ erat Minerua) ad [hunc] uirorum beatorum cœtum, inærfecitque Gorgo-

να, καὶ ποικίλον κάεσα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε, να-
σιώταις λίθινον θάνατον φέρων.
ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι,
ἐπῳ. κώλ. η.
θεῶν τελεσαντων,
ὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν χάσον· ἔχυ δ' ἄγκυραν
ἔρεισον χθονὶ
πρῷραθεν, χειράδος ἄλκαρ πίσᾳ
ἐγκωμίων τὸ ἄωτος ὑμνων
ὑπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥστε μέ-
λισσα, θύνει λόγον.
στροφὴ δ', κώλ. ι.
ἔλπομαι δ', Ἐφυραίων
ὅπ' ἀμφὶ Γλωσσὸν γλυκεῖ-
αν πρέσχόντων ἐμαὶ,
τὴν Ἱπποκλέα ἔπι κῦμα λον σὺν ἀοιδᾷ
ἔκαπι σεφανῶν, θα-
πτὸν ὐ ἄλιξι φησέ-
μεν, ἔν τε παλαιοτέροισι
νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα.
καὶ τὸ ἑτέροισιν ἑτέρων ἔρως
ἔκνιξε φρένας.

nẽ & uariegati
num iubis redijt
afferens, lapide
Mihi autem nu
rando uidetur
bile, *si diu e
Remum inhib
ancoram fir
è prora, munit
sus scopulos m
tes. Laudator
hymnorum ali
sicut apis, festiu
*Spero autem
ca Peneum
fundentibus m
Eburum ut Hip
magis per ca
nas rerum in
taneis & seru
uentibus uirg
& ab illis ad a
aliorum rerii
ra pungit.

nē & uariegatū caput draco
num iubis rediit insularibus
afferens, lapideam mortem.
Mihi autem nihil in admi "
randо uidetur esse incredi- "
bile, *si dij exequuti sint." "
Remum inhibe, subitóque
ancoram firmato in terrā
è prora, munimentū aduer-
sus scopulos in mari laten-
tes. Laudatoriorū enim flos "
hymnorum aliàs ad alium, "
sicut apis, festinat sermonem." "
*Spero autem, Ephyræis
arcā Peneum uocem dulcem
fundentibus meam, [me] esse
Eburum ut Hippocles adhuc
magis per carmina, ob coro-
nas murum in modum, cœ-
taneis & senioribus, & iu-
uenibus uirginibus sit curæ,
& ab illis colatur. Nam aliis "
aliorum rerum cupido pecto- "
ra pungit. "

αὐτισρ. κώλ. ι.

ἐκ πᾶσι δ' ἕκαστος ὁρούει,
ἐκ τυχὼν κεν, ἁρπαλέαν ὀχέθη φρον-
ἐκ τίδα παὶ παὰ ποδός.
ἐκ τῷ δ' ἐς ὀνιαυτὸν, ἀτέκμαρτον τὸ
νοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ τοῦ-
σαι εἶ Θώρακος, ὅς τοι
ἐμαὶ πιπνύων χάριν,
πάρ' ἑζόμενος ἄρμα Πιερίδων
πτεροφόρον, φιλέων φιλέοντ', ἄγω
ἄγοντα τὸ φρόνιμον.

ἐπῳδ. κώλ. η.

ἐκ πειρῶνται δὲ καὶ χυ-
ἐκ σὸς ἐν βασανῷ τοῦ ἔπι, ἢ νόος ὀρθὸς
ἀδελφεοὺς τ' ἐπαμήσασ-
θαι ἑσλοὺς, ὅτι
ὕβριν φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αἴξοντες. ἐν δὲ ἀγαθοῖσι κεῖνται
πατρῶιαι κῆδεαι πολί-
ων κυβερνάσιες.

*Quorũ autẽ quisq; des-»
der.o rapitur, ea cõsequu-»
tus, cõtationem habet au-»
dè arreptam quæ est ante»
pedes. At post annum euen»
tura signis carere quibus»
queant prospici. Fretus sum»
autẽ amicitia blãda hospitis
Thoracis, qui meũ expetens
beneficium, hunc iunxit cur
rum Pieridum quadriiugũ,
amans amantem, duœns du
œntem beneuolé. *Explo-»
rante autem etiam aurũ in»
Lydio lapide refulget, pari-»
térque mens recta. Fra-»
trés que laudabimus probos:
quòd in altum ferant regio
nẽ quæ est sub ditione Thes
salorum, augentes. Penes
probos enim sunt patriæ ci
uitatum nobiles gubernatio-
nes.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩ

Θηβαίῳ παιδὶ, σαδίᾳ.

Εἶδος ΙΑ.

στροφὴ α. κῶ. θ.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγλαΐᾳς, νὼ δὲ Λευκοθέα πομπαῖ ἀμοτάλαμε Νηρηΐδων, ἵππε σὺν Ἡρακλέος ἀείσομέν νιν ματρὶ παῤ Μελίαν, χρυσέων εἰς ἄδυτον τριπόδων ἥσαντο ῥόν, ὃν πρίν ἐ- τίμασε Λοξίας.

ἀντίστρο. κῶ. θ.

Ἰσμηνίου δ' ὀνύμα- ξεν, ἀλαθέα μαντείων θεῶν κοῦρον. ὦ παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καὶ νιν ὄπιθεν ὁμηγυρέα καλεῖ σὺν ἅμιλλαν, ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶ- νά τε καὶ ὀρθοδίκαν χαῖς ὀμφὰν κελαδῆτε

THRAS

Thebano

ti, curſori

Ode

C Admi filiæ,
Olympiad
lis, Ino autem
dem cum mar
thalamos inco
culis generoſa
liam, ad aduru
podium theſau
mitè proſequu
pollo, * Iſmen
nit, veram na
Oſtily Harmo
conſortem her
multi congregat
nemendum,
cram Pytho
iudicia dana
vereſonetis

THRASYDAEO Thebano adolescenti, cursori stadii. Ode XI.

C Admi filiæ, Semele quidem Olympiadum contubernalis, Ino autem Leucothea eosdem cum marinis Nereidibus thalamos incolens, ite cum Herculis generosa matre ad Meliam, ad adytum, aureorum tripodum thesaurum, quem eximiè prosequutus est honore Apollo, * Ismenium que nominant, ueram uaticinorum sedē. Ostiij Harmoniæ, huc & nunc consortem heroidum cœtum simul congregatum uocat ad conuenendum, ut Themin sacram Pythonémque & recta iudicia dantem umbilicum ter uæresonetis

ἄκρα σὺ ἑτέρα,

ἐπῳδ. κώλ. ς.

ἐπὶ πάντοισι Θήβαις
χάριν, ἀγῶνί τε Κίρρας.
ἐν τῷ Θεασιδᾶος ἔμμασεν ἐσίαν,
πείσας ὅπᾳ σέφανον πατρῴαν βάλῃ
ἐν ἀφνεαῖς ἁρούραισι Πυλάδα νίκᾳ
ξένου Λάκωνος Ὀρέσᾳ.

στροφ. ζ. κώλ. θ.

τὸν δή, φονθυομβρότου
παῖδος, Ἀραινόα Κλυταιμνήστρας χ
ρῶν ὑπὸ κρατερᾶν ἐκ δόλου
ξυφὸς αἶνε διςπνέος·
ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πελάμ
Καινείδαν πολιῷ χαλκῷ
σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρεν Ἀχέροντος
ἀκτὰν παρ' ὄβσιον

ἀντιστρ. κώλ. θ.

νηλὴς μωμά. πότερόν
νιν ἢ Ἰφιγόνεια ἐπ' Εὐείπῳ σφα
χθεῖσα τῆλε πάτρας, ἔκνισε
βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον·
ἢ ἑτέρῳ λέχᾳ δαμαλίζομένᾳν

prima cum ueſpe
ſeptem portas
beneficiũ, certam
rhæ. In quo
memoriã renou
ni laris, certũ
ijcem, quum
uis Pyladæ u
tis Oreſtæ La
dũ mœrſicere
dis Clytæmne
Arſinoe nutri
put luctuoſo,
danidæ filiã
ſandrã coruſ
memnonia an
Acherontis ad
ſam * immiſer
utrum eam
Euripum ma
patria, ſtimu
piendam ira
lientem: an
laſciuientem

prima cum uespera, *Thebis septem portas habentibus beneficiũ, certaminique Cirrhæ. In quo Thrasydæus memoriã renouauit paterni laris, tertius [ex] coronãm ij certans, quum in opulẽtis aruis Pyladæ uicaret, hospitis Orestæ Laconis. *quem dũ mœrficeretur pater ualidis Clytæmnestræ manibus, Arsinoe nutrix è dolo eripuit luctuoso, quando Dardanidæ filiã Priami Cassandrã cœruscoæ cũ Agamemnonia anima mittebat Acherontis ad ripã umbrosam *immiſericors mulier. utrum eam Iphigenia apud Euripum mactata procul à patria, stimulauit ad suscipiendam iram grauia molientem: an alieno in cubili lasciuientem iuuencæ more

ἔννυχοι ῥᾴδιον κοῖτας,
ἐς τὸ δὴ νέας ἀλόχοις
ἔθεσαν ἀμπλάκιον, κα-
λύψαι τ' ἀμήχανον
ἐπῳδ. κῶλ. ς.
ἀγλαοτείαισι γλώσσαις.
καὶ κολόγλοι δὲ πολίταις.
ἴδρις τε τὰρ ὅλβος οὐ μείονα φθόν
ὃ δ' ἁμιλλᾶ πτέων, ἄφαντον βρέ
θάνε μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀχιλείδας
χρόνῳ κλυταῖς ὑπ' Ἀμύκλαις.
στρ. γ. κῶλ. ϛ.
μαίμηνε τ' ὄλεσε κόραν,
ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων Τ
ων ἔλυσε δόμοις ἀβρόπα-
τος. ὁ δὴ ἄρα ξένον γέροντα Στρ
φιον ἐξίκετο νέᾳ κεφαλᾷ
Παρναασσοῦ πόδας ναίοντ'. ἐμὲ
χρόνῳ σιὼ ἄρει
ἔπεφνε μητέρα, θῆκέ
τ' Αἴγλαδον ὑπ φοναῖς.
ἀντιστρ. κῶλ. θ.
ἦ ῥ' ὦ φίλοι κατ' ἀμευ-
σίπορον πρόσθον ἐδίνασθεν, ἁρ-

nocturni tranq
runt concubitus
iuuenes nuptæ
[habent] delict
réque impossi
lingua Maledi
caues, sustinér
non minorem
autem humili
rè fremit Ina
tur [ipse] heros
sus tandem a
clas, *nat ém
postquam pr
in æsis Tro
domos opul
autem [Ores
pite ad Stro
senem acces
pedem incole
ferro occidit
que Ægisth
*Certè amu
alternâsara

nocturni transuersam egerunt concubitus? Quod certè »»
iuuenes nuptæ odiosissimum »»
|habent| delictum, occultaré »»
que impossibile * alienis »»
linguis Maledica enim |sunt| »»
ciues, sustinéque opulentia »»
non minorem inuidiam. Qui »»
autem humilia spirat, obscu»»
rè fremit. Interfectus est |igi»»
tur| ipse heros Atrides reuer
sus tandem cælebres ad Amy
clas, *natémq; amisit filiã,
postquam propter Helenam
in ænsis Troïanis, spoliauit
domos opulento luxu. Ille
autem |Orestes| iuuenili ca
pitæ ad Strophium hospitem
senem accessit, qui Parnassi
pedem incolebat. sed tandem
ferro occidit matrem, posuit
que AEgisthum in cædibus.
*Certè amica p triuiũ gressa
alternãs arcumactus sum re-

θαὶν κελαδηθονίων τὸ πρίν. ἢ
μέ τις αὔεμος ἔξω πλόου
ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκραν ἁλίαν.
Μοῖσα, τὸ δ' ἑτὸν εἰ μιθῶ
σωέθευ παρέχεν
φωναὶ ὑπάρχυρον, δῆ-
λον ἄλλα χεὶ ζεσαωτέιδω,
ἐπῳδ. κώλ. ς.
ἢ πατεὶ Πυθονίκᾳ
τὸ μεναῦ, ἢ Θεασυδαίῳ,
ἁβρὰ Ἀφροσιώα τ' καὶ δόξ' ὄπφλ-
πὲ ἐδὼ ἅρμασι καλλίνικοι πάλα
Ὀλυμπίαθ' ἁγώνων πολυφάτων
ἰοαὶ ἀκῆνα σὺν ἵπποις.
στροφὴ δ', κώ. θ.
Πυθοῖ πυγμοὶ ὅθι
ταύδιον καταβαίνης, ἢ λεγξαν Ε-
λαυίδα σραπαὶ ὠκύτα-
ες π. θεόθεν ἐράμαν καλῶν
ες δωσατὰ μαιόμβρος ἀνάλικία.
ες ἁβρὰ γὰρ αἰὰ πόλιν βύείσιων
ες τὰ μισα μακροτέρω σωὶ
ες ὄλεῳ πεταλόπα, μέμ-
ες φομὶ αἶσαν πυεσανιδῶν.

um quum antea
n. An me aliquis
gationes cursum e
um marinam scaph
ere, ô Musa, mera
ere vocem argent
em, aliàs alia opo
s, aue patrilipsiu
uic. aut Thrasyda
ionans et deau
ribus enim pulch
ores quondam,
piam certaminum
rum adepti sunt
ut: & apud Pyt
bium quum de sæn
rum Græcanica
dicatæ. Diuinitus
ret meas nõ exæd
ingulis temporibus
a nullibus enim bon
riam ea quæ sun
cum riore cum feli
ueror de sorte regu
tum.

m quum antea insisterem
m. An me aliquis uetus extra
ugationis cursum expulit, tan-
im marinam scapham? Quôd
erê, ô Musa, merce dè pacta es
ebere uocem argento se summit-
tem, aliâs alia oportet commi-
re, *aut patri[ipsius]Pythioni-
nûc, aut Thrasydæo: quorũ suc
sus ouans & decus resplendet.
rribus enim pulchræ uictoriæ
npotes quondam, & apud O-
mpiam certaminum multũ decan
orum adepti sunt fulgorem cum
us: *& apud Pythonẽ nudi in
idium quum descendissent, de de
rarunt Græcanicam turbã [sua]
elocitate. Diminitus optarim bona»
ires meas nõ exæ dẽtia affectans»
ingulis temporibus] meæ ætatis.»
x ciuilibus enim [bonis] quum com»
eriam [ea quæ sunt] mediocria,»
iuturniore cum felicitate florere,»
ueror de sorte regiorum principa»
um.

ἀντίστροφον. κώλ. θ.

ἐξεύαισι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς
τέτραγμαι. φθονεροὶ δ' ἀμαυόω ἄν-
εἰ πις ἄκρον ἐλών, ἡσυχία τε
νέμοι θυμός, αἰνᾶν ὕβριν
ἀπέφυγεν μέλανος δ' ἀν' ἑαπάν
κἀλλίονα θάνατον ἔχειν,
γλυκυπάτᾳ γυίᾳ
ἀώνυμον κτεάνων
κράπισαι χάριν πορών.

ἐπῳδὸν. κώλ. ς.

ἅτε τὸν Ἰφικλείδαν
θρασυμέριμνον Ἰόλαον,
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέθεν αὖ λιπὼν Πολυδεύκεος, υἱὸν θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἅμαρ ἔθηκεν θεράπων
τὸ δ' οἰ-
κέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

communéque
distentus sum. Inui
munur à suo ipso
siquis fastigium fe
pus, & in tranq
gens, grauem insol
gerit: at ille nigra
ultimus finibus
mortem consequi
soboli nominatissi
præbens, possession
tissimam. Quæ
laum circumfert
stentem, & Caſto
que rex Pollux, fi
ternis diebus sede
& intra Olymp
tes.

communéſque circa uirtutes
diſtentus ſum. Inuidi autẽ pu-
niuntur à ſuo ipſorum uitio,
ſiquis faſtigium felicitatis ade-
ptus, & in tranquillitate de-
gens, grauem inſolentiam effu-
gerit: at ille nigræ mortis in
ultimus finibus pulchriorem
mortem conſequitur, dulciſſimæ
ſoboli nominatiſſimum donum
præbens, poſſeſſionum præſtan-
tiſſimam. * Quæ Iphiclidem Io-
laum circumferet celebrem exi-
ſtentem, & Caſtorem fortẽ, tẽ-
que rex Pollux, filij deorum, al
ternis diebus ſedes Therapnes
& intra Olympum habitan-
tes.

ΜΙΔΑΙ ΑΚΡΑ

γαντίνῳ, αὐλητῇ.

Εἶδος ΙΒ.

στρο. α, κῶ. ιδ.

Αἰτέω σε φιλάγλαε, καλλίσταν βροτέαν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ
τ' ὄχθαις ὑπὸ μιλοβότου
ναίεις Ἀκραγαντος ὑψ-
δ ματον κολώναν· ὦ αὖτα
ξλαος ἀθανάτων
αὐδρῶν τε σωὶ ὁμιλεῖα
δέξαι σεφανώμα τόνδ' ἐκ
Πυθῶνος ἁδόξῳ Μίδᾳ·
αὐτάν τέ νιν, Ἑλλάδα νικά-
σαντα πέχρα ταὶ ποτε
Παλλας ἐφεῦρε, θρασσᾶν Γοργό-
ὄλιον θριῶν ἐξαπέξαισ' Ἀθάνα.

ἀντισρ. κῶ. ιδ.

τὰν παρθενίοις ὑπὸ τ' ἀ-
πλάτοις ὀφίων κεφαλᾶις
ἄϊες λειβόμυον,

MIDAE Agrigẽtino, aulœdo. Ode XII.

PEto à te, ô splendoris amica, pulcherrima mortalium urbium, Proserpinæ sedes, quæ in cõllibus pecudes alentis Acragantis habitas bene structã molẽ, ô regina, propitia, immortaliũ & hominũ cũ benevolẽtia accipe cõronam hanc celebris Midæ ex Pythone, atque illũ ipsum, qui Græciã superauit artẽ quã olim Minerua ubbratrix [hastæ] excogitauit, audacium Gorgonum pernicioſum gemitũ cõtexens, quem Perseus auduit dum funderetur sub uirginalibus & immensis serpentum capitibus,

δυσπνθεῖ σὺν κεμάτῳ
Περσεὺς, ὁπότε πείτον
ἄϋσε καπιγηπαῖν μέρος,
ἐνθήια Σερίφῳ
λαοῖσί τε μοίσαν ἄχθον.
ἦ τοι τό, τε θεσπέσιον
Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γλῶς,
λοχεύν τ' ἔσσυον Γολυδέκτᾳ
Σῆκι, μαξός τ' ἔμπεδον
δουλοπώαν, πό, τ' αὐαλκᾶον κέχος,
ἄπαφέ κρᾶτα συλήσας Μεδούσας,

ςρο.β, κώ.ιδ.

ὑὸς Δαναάς, τὸν ἀπὸ
χρυσοδ φαεννᾷ αὐτορρύτᾳ
ἔμμεναι. δηὖ ἐπεὶ ἐκ
τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐρρύσατο πέρθενος,
αὐλαῖ πεῦχεν πάμφωνον μέ-
λος, ὄφρα τὸν Εὐρυάλας
ἐκ καρπαλίμων γλώσσων
χειμαθέντα σὺν ἔντεσι μι-
μήσαιτ' ἐελκάλκιλαν γόον.
εὗρεν θεὸς· ἀλλά νιν βύροι-
σ' αὐδάσαι σοφοῖς ἔχειν,

luctuosa cum æ
tertiam debella
partem, marin
pulisque exitu
Certè diuinum
ut genus, & a
bolū Polydect
matrisque ſi
tem ego actu
pulchras gena
put quum ra
ſæ, filius Da
auro dicimus
natum eſſe. S
rum urum l
raſſet urgo
rum fabrica
melos, ut Eu
abus genis p
perſtreperu
organus. In
dea tibiam
inueniſſet
mortales,

luctuosa cum ærumna. quũ tertiam debellauit sororum partem, marinæ Seripho populisque exitium afferens. Certè diuinum Phorci dele uit genus, & æreum symbolũ Polydectæ persoluit, matrísque stabilem seruitutem & coactum cõnubium, pulchras genas habentis caput quum rapuisset Medusæ, filius Danaes, quem ex auro dicimus spõtè fluentẽ natum esse. Sed quũ his charum uirum laboribus liberasset urgo Pallas, tibiarum fabricata est omnisonũ melos, ut Euryalæ ex rapacibus genis profusum luctũ perstreperum imitaretur cũ organis. Inuenit inquam dea tibiam. Sed eam quum inuenisset ut haberent uiri mortales,

ὠνόμασεν κεφαλᾷ πολλῶν νόμον,
ἄκλεά λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνω
αἰπυρ. κωλ. ισ.
λεπτοδ δμνισσόμβον
χαλκοδ τ' ἄμα καὶ δονάκων,
τοί τοι καὶ καλλιχόρῳ
ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τιμέ-
νει, πισσοὶ χορδυπεῖ μόσυρες.
cc εἰ δέ τις ὄλβος ἐν αὖ-
cc θρώποισιν, αὖθυ καμάτου
cc οὐ φάνεται· ἐκ δὲ τελευ-
cc τᾶσ νιν ἤτοι σάμερον
cc δαίμων. τόγε μόρσιμον οὐ πάρ-
cc φυκτον· ἀμὶ δ' ἔσται χρόνος
cc ὅτε καὶ πὰν ἀελπία βαλών,
cc ἔμπαλιν γνώμας, τὸ μὴ δώσᾳ, τὸ δ
οὕτω.

mmanuit capitum m
niam, illustrem a
rannum populum
ue transeuntem p
y alamos, qui ext
ith Charitum pulch
ctam, Cephesi dis
ctus ducentum ch
ua felicitas mter h
ua labore existit;
m perducet aut ho
tus. Certè fatale d
abile: sed erit i
dicai quum despe
erit, contra opinio
debit, illud autem

mnauit capitum multorum har
oniam, illustrem admonitricem
riaminum populum cientium, te
ue transeuntem per æs pariter
r calamos, qui extant apud ur-
em Charitum pulchro in loco fun-
latam, Cepheſi dis in luco, fideles
eſtes ducentium choros. Quòd ſi »»
qua felicitas inter homines eſt nõ »»
ine labore exiſtit: ſed eam ad exi- »»
um perducet aut hodie aut poſtea »»
deus. Certè fatale decretum non e- »»
uitabile: ſed erit id tempus quod »»
alicui quum deſperationem immi- »»
ſerit, contra opinionem hoc quidem »»
dabit, illud autem nondum. »»

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Νέμεα.

ΧΡΟΜΙΩΙ

Αἰτναίῳ. Εἶδος Α.

στροφὴ α, κώλ. ι.

ΑΜΠΝΕΥΜ
σμιὸν Αλφεῦ
κλῃναῖ Συρακο
σαῖ θάλος, Ο
τυγία,
δέμνιον Αρτάμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἀδυεπὴς
ὕμνος ἁρμᾶτα ἡμᾶν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων,
Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν.
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέᾳ
θ' ἕρμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.
ἀντιστρ. κώλων ι.
ἀρχαὶ δὲ βέβλωνται θεῶν

PINDARI Nemea.

CHROMIO AEtnæo.

Ode I.

RESPIRAmen magnificum Alphei, mclytarũ Syracusarũ germen, Ortygia, cui le Artemidis, Deli soror: à te sua loquus hymnus aggreditur exonere laudem procellipedum manam equorum, Iouis AEtnæi inratiã. Currus etiam Chromij initat Nemeáque ad contexendum laudatoriũ melos factis victoriabus. *Procemia enim [sumpta] à diis,

cc κείνῳ σὺν ἀνδρὸς δαιμονίας ἀρετᾷ·
cc ἔστι δ' ὐν ἀτυχίᾳ
cc παν δοξίας ἄκρον. μεγάλων δ' ἀέθλω
cc Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
νῦν ἔγχος ἀγλαΐαν πὰ νάσῳ
τὰν Ολύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Περσεφόνᾳ, καπένθυ-
σέν τέ οἱ χαίτας, ἀ εὐ-
ξεύοισαν ἄκαρπον χθονός
ἐπῳ. κώλ. η.
Σικελίαν πίειραν ὀρθω-
σὰν κορυφαῖς πολίων ἀφνειᾶς.
ὤπασε δὲ Κρονίων
πολέμου μναστῆρα οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππιον, θαμὰ δὴ ᾧ Ολυμ-
πιάδων φύλλοις ἐλαᾶν
χρυσέοισι μιχθέντα. πολλῶν ἐπέων
καιρὸν οὐ ψεύδη βαλών.
στρο. ζ. κώλ. ι.
ἔσαν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις
ἀνδρὸς φιλοξείνου, καλὰ μὲν πόμος
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηθ'· θαμὰ δ' ἀμφὶ δ-
ἓν ἀπείρασι δόμοις [πό-

posita sunt cum ill
randis urtutibus.
licitatæ omnis gl
Magnorum uerò
sa memnisse solet.
splendorem aliqu
Olympi dominus
Proserpinæ, eo
principatum tene

* Siciliam pingue
rum cacumnibus
lentis. Præbuit
belli utentis æreis
dio sum populũ, h
gnantem, qui sæpe
res Olympiacarum
miscant. Multa im
iacto in tẽpus me
* Steti autem in ue
tis hospitium egregi
brans, ubi nubi o
adornata est. Freq
regrinorum nõig

posita sunt cum illius uiri admi-»
randis uirtutibus. Est autem in fe-»
licitate omnis gloriæ summum.»
Magnorum uerò certaminum Mu»
sa meminisse solet. Nunc excita»
splendorem aliquẽ insulæ quam
Olympi dominus Iupiter dedit
Proserpinæ, & annuit capillis,
principatum tenentem fertilis soli

*Siciliam pinguem se exaltaturum cacuminibus ciuitatum opulentis. Præbuitque ei Saturnius belli utentis æreis instrumentis studiosum populũ, hasta ex equo pugnantem, qui sæpe etiam foliis aureis Olympiacarum oliuarũ se immiscuit. Multa ingressus sum, non iacto in tẽpus mendacio.

*Steti autem in uestibulo uiri amãtis hospitum egregia facinora celebrans, ubi mihi conuenienti cœna adornata est. Frequenter autem peregrinorum nõ ignaræ sunt ædes

«ὑπὸ λέλοιπε δὲ μεμφομένοις ἐσ-
«λὸς ὕδωρ καπνῷ φέρειν
«αὐτόν. πίχναι δ' ἑτέρων ἔπραξ'
«χρὴ δ' ἐν δικείαις ὁδοῖς
«σεί χοντα μὴ ναίειν φυάν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α.

«πρὸς ἄστυ γὰρ ἔργμασιν ἀθέντος,
«βλαβαῖσι δὲ φρενῶν, ἑτοίμοσμον πρόπᾶν
«συγγενὲς οἷς ἔπεται.
Ἀγησιδάμου παῖ, σέθεν δ' ἀμφὶ ξόπᾳ
πᾶν τι καὶ πᾶν χρήσιος.
«ἐκ ἔραμαι πολιῶ ἐν μεγάρῳ πλοῦ-
«τον κατακρύψαις ἔχειν,
«ἀλλ' ἐόντων, ὃ τι παθεῖν καὶ ἀκοσ-
«σαι, φίλοις ἐξαρκέων.
«κοιναὶ γὰρ ἔρχονται ἐλπίδες
ἐπ' ἀνδρὸς, κώλαι.
«πολυπόνων αὖ δραν. ἐγὼ δ' Ἡ-
ρακλέος αὐτέχομαι πρόφρονος,
ἐν κορυφαῖς ἀρεταῖν
μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρυνόντων λόγον·
ὡς, ἐπεὶ παλαίχων νιὸς ματέρος αὐ-
τίκα θανατὰν ἐς ἄγλαον
παῖς Διὸς, ὠδῖνα φεύγων, δισσὰ μῆ-
σατο καὶ σπέρμ' ἐμόλευ·

ſus.] Eſt autem ſor
uiri,] ut obrectat
gna ferat contrari
em aliorum aliæ
a rectis uiis ambul
tatæ [uiribus.]
rum operi quidem
autem mens, quæ
a uiſita futurorum
ſus autem in mor
tibus horum & illo
opio multas in
dolſcoditas habere
adſunt bona per
dire, amicis ſubne
us enim uenium
mnoſorum hom
Herculem ample
acumulibus uirtut
tiquum accelera
pacto poſtquam ex
tris ſtatim admira
ſilius tonus, ex par
dens gemello cum

ętus.] Est autem sors [hæc] probi»
uiri, [ut obtrectantibus. aquam»
gnus fer at contrariam. Artes au-»
em aliorum aliæ. Oportet autem»
n rectis uiis ambulantem annuti»
naturæ [uiribus.] *Auxiliatur e-»
nim operi quidem robur, consiliis»
utem mens, quæ comitatur à natu-»
ra insita futurorum prospicientia.»
Tuis autem in moribus, Agesidami
fili, horum & illorum usus. Non»
cupio mulcas in ædibus diuitias»
absconditas habere, sed ex iis quæ»
adsunt bona percipere, & bene au-»
dire, amicis subuenientem. Commu-»
nes enim ueniunt spes *ualde æ-»
rumnosorum hominum. Ego autem»
Herculem amplector libenter, in
cacuminibus uirtutum maximus an
tiquum accelerans sermonem. quo
pacto postquam ex uiscaribus ma-
tris statim admirabilem in fulgore
filius Iouis, ex partu [matris enia-
dens gemello cum fratre uenerit,

στροφ. γ, κώλ. ι.

ὣς τ' οὐ λαθὼν χρυσόθρονον
Ηεαν, κρονιὸν ἀπάρχανον ἐγκατέ-
δυσα θεῶν βασίλεια [δα
ἀπερχθεῖσα θυμῷ, πέμπε δράκοντας
ποὶ ἰδὼ οἰχθεισᾶν πυλᾶν [ἄφαρ
ἐς θαλάμου μυχὸν ἀρωγὸν ἔβαν, τέ-
κνοισιν ὠκείας γναθοις
ἀμφελίξαθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρ-
θὸν ἰδὼν αὔπνιον κάρα,
πιεζέτω δ' ἀφραδέσσιν μάχας,

ἀντιστρ. κώλ. ι.

δολοφρονεῦσι δολοις ἀνίαις
μηδ' ἅψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑᾶς ὄφιας
αἰζηομιμοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπίπνυσεν μηδέων ἀφάτων.
ὀκνεῖ δ' ἔρεβος ἄπλατον δέος
πλᾶξε γυναῖκας ὅσαι τύχον Αλκμή-
νας ἀρήιοσιν λέχη.
καὶ γὰρ αὐτὰ ποσὶν ἄπεπλος ὁρού-
σασ' ἀπὸ στρωμνᾶς, ὅμως
ἄμυνεν ὕδεν κνωδάλων.

ἐπῳδ. κώλ. η.

Ταχὺ δὲ καὶ μείων ἀγοὶ χαλ-

*& ut nõ latẽ saureo throno
insidẽtẽ Iunonẽ, crocæas cu-
nas ingressus sit: sed deorum
regina irritata animo, mise-
rit serpẽtes statim: qui a per-
tis portis, in thalami pene-
tralia lata uenerunt, pueru
lis cœleres malas circũplica-
re cupiẽtes. Ille autẽ rectum
extendit caput, & specimen
edidit primũ pugnæ, dua-
bus manibus suis effugum
non dantibus duos cœruicibus
corripiẽs serpẽtes. strãgula-
eisque tempus animas exha
lauit è membris ineffabili-
bus. & intolerabilis metus
perterrefecit mulieres quot
quot fuerunt Alcmenes in-
seruientes cubili. nam ipsa
sine uestibus prosiliens pedi-
bus è lecto, tamen propulsa-
uit iniuriã bestiarum. Cõfe-
stim autẽ Cadmeorũ ducesæ

πέδοις σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἐδραμόν.
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύωνι
κολεοῦ γυμνὸν ἐκπάγλων ξίφος
ἵκετ', ὀξείαις αἰόλαισι τυπείς.
ἔστω τὸ οἰκεῖον πιέζει
ἔστι παθ' ὁμῶς· ἄλθεσι δ' ἀπήμων καρδία
ἐκάδος ἀμφ' ἀλόχοι μόνον.

στροφ. δ. κώλ. ι.

ἔσσα δὲ θάμβει δυσφόρῳ
στέρνων τε μιχθεὶς εἰ δὲ δὴ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ θυμὸν
ἰόδοτ. παλίγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
ἄγγελον ῥῆσιν θέσαν.
χείνᾳ φ' ἑκάλεσεν Διὸς ὑψί-
στου θεοφάτων ἔξοχον
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. ὁ δέ οἱ
φρεσὶ ζε καὶ παντὶ στρατῷ
πρίασις ὁμιλήσαι τ' ὄχεσι·

ἀντιστρ. κώλ. ι.

ἔσαν δὲ οἱ ἐν χέρσῳ κταμένων,
ἔσαν δ' ἐν πόντῳ θῆρας αἱσθοδίκαι
καὶ πνα σὺν πλαγίῳ
αὐθρώων κόρῳ στείχοντα τ' ἐχθρόταται
φᾶσέ νιν δώσειν μόρον.

reus cum armis confertiacturrerũt. Amphitruo quoque manu nudum uagina ensem quatiens uenit, acutis doloribus saucius. Nam proprium [infortunium] premit omnem pariter: at statim afflictionis expers cor ob luctum alienum. *Constitit autem stupore acerbo delectabili qs permixtus. uidit enim inusitatam generositatem & fortitudinẽ filij. Diuersilinguem igitur immortales nuntiorum sermonem reddiderunt. Vicinum itaque uocauit Iouis altissimi prophetã eximium rectè uaticinantem Tiresiam. Ille autem ei dicebat & toti turbæ in quibus uersaturus esset fortunis: *quot in terra interfecturus, quot & in mari beluas pernicio sas. & quẽpiã cũ obliqua insolentia inædẽtẽ hominũ minimissimum dixit ei daturum [pœnas] mortẽ.

ἐν δ' ὅτ' ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέ-
γρας μιχάπτοιν μάχαν
αἰπὰ ζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥι-
πᾶι κείνου φαιδίμαι
χαῖα πεφύρσεθαι κόμαι
ἐπῳδ. κώλ. η.
ἔννεπεν· αὐτὸν μὲν ἐν εἰρή-
ναι τὸν ἅπαντα χρόνον ὀχεῖν
ἠσυχίαν καμάτων
μεγάλων πιναὶ λαχόντ' ἐξαίρετον
ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον
θαλερᾶν ἥβαν ἄκοιτιν,
ἐν γάμου δαίσαντα παῖ Διὶ Κρονίδᾳ
σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

ΤΙΜΟΔΗΜΩι
Αθηναίῳ, παγκρατιαστῇ
Εἶδος Β.

ὠδὴ α.

Ὁ Θέν ποθ' καὶ Ὁμηρείδαι
ῥαπτῶν ἐπέων τὸ πολλ' ἀοιδᾶ
ἄρχοντα, Διὸς ἐν θεσμοῖ-

cænim quum diÿ in campo Phlegræ cũ gigantibus prælio cõcurrerent, telorum illius impetu præclarã puluere commixtum iri comam illorũ dixit: ipsum uerò in pace omne tempus deinceps tranquillitatẽ laborũ magnorum præmiũ eximiũ cõsequutũ recepta in beatas ædes Hebe coniuge florente, & nuptiis celebratis apud Iouem Saturnium, augustam laudaturum domum.

TIMODEMO Athenienſi, pãcratiastæ.

Ode II

VNde & Homeridæ consutilium carminum plerunque poetæ auſpicantur, Iouis à proœmi-

ου, καὶ ὅσ' αὐτὴρ
καταβολαὶ ἱεραῖ ἀγώνων
νίκα φορείας δέδεκται
ἐνθάδε Νεμεαίου
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.
ὠγδοὰς β.
ὀφείλει δ' ἔπι, πατρίαν
ἔσσω καθ' ὁδὸν τὴν ἀθυπόμπους
ἀοιδὰν ταῖς μεγάλαις δέδωκε
κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων ἁρέπτοθαι
καλλίσταν ἄωτον, ἐν Πυ-
θίοισί τε νικᾶν
Τεμονόου παῖς· ἔστι δ' ἐοικὸς
ὀγδοὰς γ.
ἐρεῖ δὲ γε Γελειάδων
μὴ τηλόθεν Ὠλένα νεῖσθαι·
καὶ μὰν ἀ Σαλαμίς γε πρέπει
φῶτα μαχατὰν
δῖον· ἐν Τροίᾳ μὲν Ἕκτωρ
Αἴαντος ἄκουσεν, ὦ Τε-
λαμόνιε· σὲ δ' ἀλκὰ
παγκρατίου πάθυμος ἀέξει·

o, hic quo
mentum
minum
primùm
tum dec
*Oporte
ternam p
rectâ de
gus ded
ornamen
Isthmiad
cherrimu
thisque
monoi p
consentan
nus à ple
qui Orio
Quinet
tis est edu
licosum. A
nim Hec
dimit. Te
deme. for
Laboriosa

o, hic quoque ur fundamentum sacrorum certaminum uictoriæ sumpsit primùm in Nemeæo nullum decantato Iouis luco.

*Oportet autem (si paternam per semitam eum recta deducens æuũ magnus dedit Athenis [ad] ornamentum) frequẽter Isthmiadũ decerpere pulcherrimum florem, in Pythisque uictorem esse Timonoi filium. Est autem consentaneum, * montanus à Pleiadibus non procul Orionem incedere. Quinetiam Salamis potis est educare uirum belliosum. Apud Troiam enim Hector Aiacem audiuit. Te autem, ô Timodeme, fortitudo pancratij laboriosa promouet.

ὠγδοας ἡ.

Ἀχρόναι δὲ παλαίφατον
ἄνορες ὅσσαι θ' ἁμφ' ἀέθλοις
Τιμοδήμιδαι ἐξοχώπα-
σι πρεπόντως,
ὥρᾳ μὲν ὑμνέσονται Παρια-
σῶι πέσσαρσι ἐξ ἀέθλων
νίκας ἐκόμιξαν.
ἀγὰ Κοεινθίων ὑπὸ φωτῶν

ὀγδοας ε.

ἐν ἐσλοῖ Πέλοπος πύγαι,
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ. τὰ δὴ οἴκοι,
μάσσον' ἀριθμῶ,
Διὸς ἀγῶνι. πὶν ὦ πολῖται
κομάξαι, Τιμοδήμου
σὺν ἀκλεῖ νόστῳ·
ἀδυμελεῖ δὴ ἐξάρχετε φωνᾷ.

*Acharnæ autem [secundũ] prisca fama strenuæ [sunt.] [O] quoties in certaminibus Timodemidæ excellentissimi recensentur primi! Apud Parnassum enim altè regnatorem quatuor victorias ex certaminibus reportarunt. At Corinthijs duris *in bonu Pelopis recessibus, coronis octo se immiscuerunt iam: septem autẽ apud Nemeam. Domu autem in Iouis certamine [præclarè gestæ res] maiores [sunt] numero. quem ô aues chorea libymno celebratæ cum Timodemi glorioso reditu: suauisonáque auspicamur uocæ.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙ-
δη Αἰγινήτῃ, παγ-
κρατιαστῇ.
Εἶδος Γ.

στρ. α. κώ. ιγ.

Ὦ Πότνια μοῖσα, μᾶτερ
ἀμετέρα, λίσσομαι,
παὶ πολυξέναν ἐν
ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἰγι-
ναν. ὕδατι γὰρ μόνον ἐπ' Ἀσωπῷ
ῥιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέ-
θεν ὅτα μαιόμενοι.
ἐσλῶν δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
ἀεθλητικία δὲ μάλιστ' ἀοιδαὶ
φιλεῖ, στεφάνων ἀρετᾶν τε
δεξιωτάταν φάσθαι.

ἀντιστρ. κα΄. λ. ιγ.

ταῖς ἀφθονίαν ὄπαζε
μήπος ἁμᾶς ἄπο.
ἔρχε δ' οὐρανῷ πο-

ARISTOCLI dæ AEginetæ, pã cratiastæ.

Ode III.

O Veneranda Musa, mater nostra, supplex oro, uenias in AEginam insulam Doricam multihospitem in sacro mense Nemeadis. aquam enim apud Asopicã expectant iuuenes melliſonorum fabri hymnorum, tuam uocem perquirentes. Desiderat autem alia res, aliud: sed certaminum victoria maximè cantum amat, coronarũ & strenuitatum aptissimam comitem. * cuius cantus abundantiam præbe ex mea solertia, & exordire

λωι σεφέλα κρέοντι θύγατερ,
δόκιμον ὔμνον. ἐγὼ δ' ἐκείνων
τέ μιν ὀάροις λύρᾳ τε κοινώσομαι·
χρίεντα δ' ἔξει πόνον,
χώσας ἄγαλμα, Μυρμι-
δόνες ἵνα πρεσβύτεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀρχὰν
ἐκ ἐλεγχέων ἐν Αἰακλεΐδας
τεαὶ ἔμηνε κατ' αἶσαν,
ὃν σθεναρᾷ μαλαχθεὶς

ἐπῳ. κώλ. α. ἰαμβ.

παγκρατίῳ τόλῳ. καμάτῳ δ' ἐὼν ὃ πλο-
ῦτος ἄκος ὑγιηρόν, ὃν βαθυπέδῳ Νεμέᾳ·
τὸ καλλίνικον φέρει.
εἰ δ' ὧν καλὸς, ἔρδων τ' ἐοικότα μορ-
φᾷ. ἀορέαις γὰρ πάταις ἐπέβα
παῖς Αἰσοφαίβου, πέπρωτο δ' ὅσ-
σ' ἀβάτων ἄλα κιόντων
γὰρ Ἡρακλέος σθεναραῖς ἀμαιρές.

στροφ. β. κώλ. ιγ.

ἥρως θεὸς αὖ ἔφθιτο,
ναυπλίας ἐσχάτας
μάρτυρας κλυταί δά-
μασε δ' ἦρας ἐν πελάγει·

illustrē hymnū.filia eius qui est potēs cæli multinubis. ego autem eū illorū sermonibus & lyræ cō municabo: festiuúmque habebit laborē, regionis simulachrū. in qua Myrmidones prisci habitarunt, quorum iam olim cælebratum forum Aristoclides non contaminauit dedecoribus tuam per sortem, in præpotenti exercitatus *pancratij impetu. laboriosarum autem plagarum remediū salubre apud Nemeā profundos campos habentem, pulchra victoria affere. Quòd si formo-»» sus existens, & faciens consenta-»» nea formæ, strenuitates supre-»» mas conscendit filius Aristopha-»» nis, non iam ulterius musū ma-»» reolumnas ultra Heraclis tra-»» ijcere facile: *quas deus heros»» statuit nauigationis penitissimæ testes inclytos. domuit autem belluas in pelago

ὑπερόχως· ἰδίᾳ τ' ἐρεύνα-
σε πεναγέων ῥοᾶς, ὅπα πόμπιμον
κατέβαινεν νόστου τέλος,
καὶ γαῖαν φερέσβιον θυμέ,
πίνα τρέοις ἀνδρὸς παὶ
ἄκραν ἐμὸν πλόον ὑποδαμεῖσθαι;
Αἰακῷ σε φαμὶ νῆσόν τε μοῖσαν
«φέρειν. ἔπειτα δὲ λόγῳ δί-
«κας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν.
ἀντιστρ. κώλ. γ.
«οὐδὲ ἀλλοτρίων ἔρωτες
«ἀνδρὶ φέρειν κρέοντες·
«οἵκοθεν μάπτυρε.
ποσφορον δὲ κόσμον ἔλαβες,
γλυκὺ πεδρυέμβυ. πα λαιᾶ-
σι δὴ ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεὺς αὖ ἄξ
ὑπέρ αλλον αἰχμαὶ πα μφήν.
ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε
μόνος αὖθ' ὁραπαῖς,
καὶ ποτπαν Θέπν κατέμαρψεν
ἔγκονπ. Λαομέδοντα δ' ἀνρ-
θενὴς Τελαμὼν, Ἰόλα πα-
ρασταθεὶς ἐὼν, ἔπορσεν.

ingētes, & per se scrutatus est
stagnorum fluxus, ubi redu-
ctorium descendit ad reditus
finem, & terram indicauit.
Anime, ad quod peregrinum
promontorium meam naui-
gationē præteruehis? AEa-
cō te iubeo & generi musam
ferre. Sequitur autem sermo-
nē flos iustitiæ, probos lauda-
re. *nec desideria bona sunt,
aliqua ex alienis cuiquam
adferre. E domo mucstiga. Ac-
commodū ornamentum accepi
sti, rem dulcem celebratu. An-
tiquis autem in uirtutibus gra
uissus est Peleus rex, eximiam
hastam quum secussset, qui
Iolcum expugnauit solus si-
ne exercitu, & marinam
Thetin corripuit cum labore.
Laomedontem autem præ-
potens Telamon prostrauit,
Iolæ adstans in prælio.

ἐπῳ. κόλ. η.

καὶ ποτε χαλκοπόξων Ἀμαζόνων μετ'
ἄλκαν
ἔπεπτο οἱ. ὐδέ μιν ποτὲ φόβος ἀνδροδά-
ϊξ ἔπαυσεν ἄλκαν φρενῶν. [μας
συγγεννεῖ δέ πως ἀρετᾶν δόξα μεγαυχεῖ
ὃς δὲ διδάκτ' ἔχᾳ, ψαφιδὸς αἰνήρ,
ἄμμοτ' ἀμμα πνέων, οὔ ποτ' ἀτρεκεῖ
κατέβα ποδὶ μωσᾶν
σὺν ἀρεταῖν ἀτελεῖ νόῳ χύεται.

στρο. γ, κώλ. ιγ.

Ξανθὸς δὲ Ἀχιλλεύς, τὰ μὲν μέ-
νων Φιλύρας ἐν δόμοις,
παῖς ἐών, ἄθυρε
μεγάλα ἔργα χερσὶ θαμινά.
βέα χυσὶ δάρον ἄκοντα πάλλων,
ἴσον τ' ἀνέμοις, μάχα λεόντεσσιν ἀ-
γρεστέροις ἔθραυσεν φόνον,
κἀπόρευς τ' ἔναιρε σῶμα-
τα δὲ θοᾷ Κρονίδαι
Κένταυρον ἀθυμαίνοντα κόμιζεν,
ἑξέτης τὸ πρῶτον. ὅλον δὲ πεῖτ' ἐὼν
χρόνον τὸν ἐθάμβεεν Ἀρτα-
μίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα

& quondã ad ſtrenuum exercitũ
æreos arcus habentium Amazonũ
ſequutus eſt eum. neque ei unquam
timor uirorũ domutor extinxit for-
titudinem animi. Sic ex ingenita
uirtute illuſtri quiſque magnum
dus obtinet: at qui ex diſciplina ac
cepit ea quæ habet obſcurus uir,
aliâs alia ſpirans, nunquam pede
exactè ſtabili incedit, ſed infinitas
uirtutes non ſufficiente mente de-
guſtat. *Flauus autem Achilles
commorans in Philyræ ædibus,
puer exiſtens luſitabat magna o-
pera manibus crebrò: breuis ferri
iaculum uibrans, & par uentis,
præliando leonibus agreſtibus
moliebatur cædem, aprósque in-
terficiebat. Corpora autem ad Sa
turnium Centaurum palpitantia
portabat ſexennis tunc primùm
toto deinde tempore eum obſtupe-
ſcebant Artemis & audax Mi-
nerua,

αὐτὸν. κώλ. ιγ.

κτίσσοντ' ἐλάφους αὖθι κο-
νάων δολίων θ' ἑρκέων·
ποσὶ γὰρ κράτησε.
λεχρίμμον δὲ τὸ πρόσπερον
ἔπος ἐχώσατο μῆτα Χείρων
πρόφρων λιθίνῳ τ' Ἰάσον' ἔνδον πέ-
κᾳ ἔπειτ' ὀφ Ἀσκλαπιόν.
τὸν φαρμάκων δίδαξεν
μαλακὸν χέρα νομόν·
νύμφθυσε δ' αὖθις ἀγλαόκαρπον
Νηρέως θύγατρα, γόνον τ' οἱ φέρ-
παν ἀπάλλεν, ἁρμέ-
ποισι πάντα θυμὸν αὔξων·

ἐπῳδ. κώλ. η.

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσ
πεμφθεὶς
ἐς τὸ Τροΐαν, δρεῖκτυπον ἀλαλαὰν
κίων
πρεσσομένοις καὶ Φρυγῶν,
Δαρδανίων τε. ἐς ἐχεσιμόρους ὄ-
μίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρεσὶ πά-
ξας θ' ὅπως σφιν μὴ κόρων ὁ π

*interficientem
bus dolosisque
rum excellebat
uacem hunc ferm
tur olim, Chiron
educauit Iasonem
lapideum, & po
um. quem medi
uit applicationem
se molli manu. D
pulchrifrugem N
tumque eius præ
ducauit, animum
nuis, rebus] con

at marinis uento
deductus ad Troi
emulum Lyciorum
Phrygum Dardan
fortis manibus
hastæ studio in san
ctore pugnet: ut ne
retrorsum

*interficientem æruos sine animibus dolosisque septis. pedum enim excellebat uelocitate. Habeo autem hunc sermonem qui dicebatur olim, Chiron alti consilij uir educauit Iasonem intra tectum lapideum, & postea Aesculapium. quem medicamentorum docuit applicationem multifariā quæ fit molli manu. Despondit deinde pulchrifrugem Nereï filiam, filiúmque eius præstantissimum educauit, animum promouens per omnia rebus conuenientibus.

*ut marinis uentorum impulsibus deductus ad Troiam, hastifremum tumultum Lyciorum sustineret & Phrygum Dardanorúmque, & cōsertis manibus cum Aethiopibus hastæ studio insanientibus, in pectore figeret, ut ne ipsis dominator retrorsum

πάλιν οἵκαδ' ἀφίξεσθαι
ζαθέων Ἐλένοιο Μέμνων μόλοι.
στροφὴ δ', κώλ. ιγ.
πηλαυγὲς ἄ ἔχρεφε γᾶς
Αἰακιδᾶν αὐτόθεν,
Ζεὺς· τόν γὰρ αἷμα,
στέφος δ' ἀγῶν, τὸν ὕμνος ἕδδεγεν
ὀπὶ νέων ὀπιχώριον χρό-
μια κελαδέων. βοᾷ δὲ νικαφόρῳ
σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει.
ὃς παῖδ' ἐνάσσων δίκλε-
εῖ πρεσέθηκε λόγῳ,
καὶ σεμνὸν ἀγλαΐαισι μειλίσσων
ἐς Πυθίου θεάριον· ἐν δὲ πείρᾳ
τέλος διαφανέντα ὧν τις
ἐξοχώτερος ἁμίλλᾳ.
ἀντιστροφὴ κώλ. ιγ.
ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν
ἀνδράσιν ἀνήρ, πέλτον,
ἐν παλαιτέροισι·
μέρος ἕκαστον ὃ ἔχομεν
βρότειον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ τέσ-
σαρας ἁρπὰς θνατὸς αἰών. φρονεῖ
δ' ἐνέπειτα τὸ παρκείμενον.

denuò nem
nimosus,
*Longè lat
AEacidarum
est, Iupiter:
tuum certam
attigit, uocæ
gaudiũ prop
Clamor au
ristoclide ex
sulam cele
moni, & Py
nerabile ob
nes. In expe
conspicatur
aliquis exa
pueros puer
certho, inter
lem partem
bemus morta
autem & qu
tale æuum.
cet de eo quod

denuò uenaret Memnon animosus, Helenæ patruelis. *Longè|latéque|fulgens lumẽ AEacidarum hinc compactum est, Iupiter: tuus enim sanguis, tuum certamen, quod hymnus attigit, uocæ iuuenum celebrans gaudiũ proprium ipsi regioni. Clamor autem victore cum Aristoclide excellit, qui hanc insulam celebri adiunxit sermoni, & Pythij templum uenerabile ob pulchras cogitationes. In experientia autem finis » conspicatur [eorum] in quibus » aliquis excellentior sit. *Inter » pueros puer, inter uiros uir, » tertiò, inter senes, [senex: [qua- » lem partem unamquanque ha- » bemus mortale genus. Percurrit » autem & quatuor uirtutes mor- » tale ævum. Cogitare autem de- » cet de eo quod prope est. »

σὺ δὴ ἄ πεσι. χαῖρε
φίλος· ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μελιγλυκέων μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι κιρναμβώσ᾽ ἑέρσᾳ· ἀμ-
φέπει πόμ᾽ ἀοίδιμον Αἰ-
λῖσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,
ἐπῳδ. κώλ. η.
ὀψὲ πρ. ἔστι δ᾽ αἰετὸς ὠκὺς ἐν πτε-
νοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα πηλόθεν μεταμαιό-
μενος
δαφοινὸν ἄγραν ποσίν.
κραγέτᾳ δ᾽ ὀλοιοὶ ταπεινὰ νέμον-
πήνελοψ, ἀθρόου Κλεοῖς ἐθελοί-
σας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν,
Νεμέας, Ἐπιδαυρόθεν
τ᾽ ἀπὸ Μεγάρων δέδορκε φάος.

à quibus non abest Aristoclides. Salue amicæ: ego tibi hoc mitto mel mixtum albo cum lacte: commistus autem ros circundat potum celebrem AEolicis in flatibus tibiarum, *licet seró. Sed est aquila uelox inter uolatilia, quæ corripit statim procul uestigans cruentam prædam pedibus. Clamosi autem graculi humilia depascunt. Tibi certè, uolente Clione quæ pulchrũ habet chronum, ob generositatem victoriæ reportatricem, à Nemea & ab Epidauro & Megaris cõspicuus est splendor.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩι

Αἰγινήτῃ, παλαιᾷ.

Εἶδος Δ.

στροφ. α, κώλ. ιγ.

« Ἄριστος ἀφροσιύᾳ
« πόνων κικριεμένων
« ἰαθῆς· αἱ δὲ σοφαὶ
« Μοισᾶν θυγατέρες ἀοιδαί,
« θέλξαν νιν ἀπόμφαι.
« οὐ θερμὸν ὕδωρ πᾶσαν
« γε μαλθακὰ πεύκᾳ
« κῆρα, πᾶσαν ἀλογίαν
« φόρμιγγι ζωπάρου·
« ῥῆμα δ' ἑρμάτων χρονιώ-
« περον βιβᾷ,
« ὅ, τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
« γλῶσσα φρενὸς ἔξελοι βαθείας.

ἀντιστρ. κώλ. ιγ.

τὸ μοι θέμεν Κρονίδᾳ
τε Διΐ, καὶ Νεμέᾳ,
Τιμασάρχου τε πάλᾳ,
ὕμνου τοῦδε κώμιον εἶπε.

TIMASARcho AEginetæ, palæstritæ. Ode IIII.

Optimus medicus læ-»
titia laborum iudi»
catorum [ab exitu:] & sa»
pientes Musarum filiæ»
odæ demulcent eos con»
tingentes. neque calida»
aqua tantum mollia ef»
ficit membra quantum»
laus catharæ comes. Ser»
mo autem factis diutur»
nius uiuit, quem cum»
Charitum fauore lingua»
ex mente extraxerit pro»
funda.* Quod mihi po»
nere Saturnióque Ioui,
& Nemeæ, & luctæ
Timasarchi, proœmium
hymni liceat.

δέξατο δ' Αἰακιδᾶν
ἄπυργον ἕδος δίκᾳ
ξεναρκεῖ κοινὸν
φέγγος. εἰ δ' ἔπι ζαμενὲς
Τιμόκριτος ἀλίῳ
σὺς πατὴρ ἐθάλπετο, πει-
νίλον κιθαρίζων,
θαμά κε πὰρ δὲ μέλει κλιθεὶς
ὕμνον κελάδησι καλλίνικον.

ἐπῳδ. κώλ. ιγ.

Κλεωναίῳ τ' ἀπ' ἀγῶ-
νος ὅμιλον στεφαίων
πέμψαντα, καὶ λιπαρᾶν
ἀωνύμων ἀπ' Ἀθωνᾶν,
Θήβαις τ' ὀν ἐπ' ἀπύλοις·
οὔνεκ' Ἀμφιτρύωνος
ἀγλαὸν ῥῶμ' ἐπύμβον·
Καδμείοί νιν ὅτε κοι-
τις ἄνθεσι μίγνυον
Αἰγίνας ἔκαπ. φί-
λοισι δὲ φίλος ἐλθών,
ξένιον ἄγει κατέδραμε,
Ηρακλέες, ὁλκίαν τοῖς αὐλαῖ.

Accipiat autem AEacida
rum bene turrita ſedes
iuri hoſpitalitio cõmune
lumen. Quòd ſi adhuc
ualde uiuido Timocri-
tus ſole tuus pater fouе-
retur, uariè atharã pul-
ſans frequenter huic cæ
mini incumbens, hymnũ
cæciniſſet de pulchra ui
ctoria: * qui miſit à Cleo
næo cœrtamine textum co
ronarum, & ſplendidis
[ac] ælebribus ab Athe-
nis, Thebáſque apud ſe
ptẽ portis clauſas. quo-
niã Amphitryonius præ-
clarum ad tumulum Ca
dmei illum nõ minuti floré
bus cõſpergebant, pro-
ter AEginã. Ad amicos
enim amicus profect⁹ in
hoſpitalẽ urbẽ deſcẽdit,
ad beatã Herculis aulã.

στροφ. ϛ. κώλ. ιγ.

ξυὼ ᾧ ποτὲ Τρωΐαν
καρπιρὸς Τελαμὼν
πόρθησε, καὶ Μέροπας,
ϛ τὸν μέγαν πολέμιξαν
ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ·
οὐ πιτραοελίας γε χρὶν
δυώδεκα πίτρῳ,
ἤρωάς τ' ἐπεμβεβαῶ-
τας ἱπποδάμοις ἔλε
cc δὶς πόνοις. ἀπειρομάχας
cc ἐών κε φανείη
cc λόγον ὁ μὴ ξυνιείς. ἐπὶ
cc ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε.

ἀντιστρ. κώλ. ιγ.

τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν
ἐρύκει με πεθμὸς,
ὥραί τ' ἐπιγόμφιαι.
ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ,
νουμηνία θυέμβρ.
ἔμπα καὶ τῶν ἐχθαθεῖ-
α πονπὰς ἄλμα
μέσσοι, αὐτίπτειν ὅπι βου-
λία. σφέδρα δόξω μὴν

* Cum quo olim Troiam robustus Telamon expugnauit, & Meropes, & magnum illum bellatorem stupendũ Alcyonea: non tamen prius [uicit] quàm quadrigas duodecim saxo, heroáſque equorum domitores bis tot qui cõscenderãt pessum dedit. Inexpertus belli uideri queat, quis quis [dictũ] hoc non intelligit: quoniã eum qui affi-
cit [aliũ malo] aliquo, etiã pati, consentaneum ratio-
ni est. * Prolixa autem elo-
qui prohibet me lex, horæque properantes: ac trahitur cor meum illecebrosa cupiditate contingendi nouilunii. Sed tamen, quãuis profundũ põti mare occupet mediũ, obsiste [aduersario
rũ] conatui. Multo uidea-
mur

δαίων ὑπὲρ τέρποι φ̓
φάει καταβαίνειν.
ἐφθονερὰ δ̓ ἀμὸς ἀνὴρ βλέπων,
γωμαν κενεαν σκότῳ κυλίνδῃ
ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.
χάμαι πεπῖσαν. ἐμοὶ
δ̓ ὁποίαν ἀρέτανὲ
ἔδωκε πότμος ἀνάξ,
δῦ οἱ δ̓ ὅπ χρόνος ἔρπων
πεφαρωμένα τελέσῃ.
ἐξύφαινε γλυκεῖα
καὶ τόδ̓ αὐτίκα φόρμιγξ
Λυδία σὺν ἁρμονίᾳ
μῶμος περιλήμορον
Οἰνώνα τε καὶ Κύπρῳ,
ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχᾳ
ὁ Τελαμωνιάδας ἀπὸρ
Αἴας Σαλαμῖν ἔχᾳ πατρῴαν·
ἀντιστρ. γ. κῶλ. ιγ.
ἐν δ̓ Εὐξένῳ πελάγᾳ
φαεννὰν λχμλειὰ
νᾶσον Θέτις σὲ κρατεῖ
Φθία. Νεοπτόλεμος δ̓ Ἀ-
πείρῳ ἀλόχῳ ἁρμοσίᾳ.

hostibus superiores in lu
ce descendere. inuidè »
autem alius uir intuens, »
consilium manè in tene- »
bris uolut »
*quod cadit humi. Mihi »
autem qualem uirtutem
dedit Fortuna regina, cer
tò scio quòd insequens
tempus fati compotem ef
ficiet. Cõcxe statim dul
cis cithara Lydia cum
harmonia hoc quoque
carmen gratum OEno-
næ & Cypro, ubi Teu
cer imperat Telamoni
ades: at Aiax Salamu-
nem obtinet patriam: In
Euxeno autem pelago
Achilles lucidam insu-
lam. Thetis uerò domi-
natur in Phthia, Neopto
lemus autem in Epiro
lata,

βουθόται, πόθι τοῖοι ἔ-
ξοχοι κατέκειντο,
Δωδώνηθεν ἀρχόμενοι,
τοῆς Ἰόνιον πόρον.
Πηλέος δὲ παρ ποδὶ λα-
τρείαν Ἰαωλκὸν
πολεμία χερὶ τροσπαπὼν
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἰμόνεσσι,
ἀντιστρ. κό. ιγ.
δάμαρτος Ἱππολύτας
Ἀκάστου δολίαις
πέλαγι χρησάμενος.
τᾷ Δαιδάλου δὲ μαχάρᾳ
φύτευέν οἱ θάνατον
ὀκ λόχου Γελίαο παῖς.
ἄλαθχε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον δόθεν
πεπρωμένον ἔκφερε.
πῦρ δὲ παῖ κρατὺς θρασυμα-
χᾶν τε λεόντων
ὄμμας ὀξυτάτους, ἀκμαὶ
τε δρυοτάτων σχάσας ὀδόντων,
ἐπῳ. κῶλ. ιγ.
ἔχαιθε ὑψιθρόων

ubi cacumina edita posita sunt, quæ pascunt boues, à Dodona incipientia usque ad Ionum meatum. Pelij autem ad pedem Iaolcum hostili manu quũ expugnasset Peleus, tradidit seruam Thessalis, *Hippolytæ uxoris Acasti dolosis artibus usus. Dæda li autẽ gladio machinatus est illi mortem ex insidijs filius Peliæ: sed Chirõ defendit [eũ, leg fatale [malũ] depulit destinatum à Ioue: ignémque omnia uinœntem, & audacium in pugna leonum ungues acutissimos, acémqi ualde horrendorũ dentium quum obtinuisset, *duxit in uxorẽ alto solio insidẽtiũ

μίαν Νηρεΐδων.
εἶδεν δ' οὔκωκλον ἕδραν,
ταῖς οὐρανοῦ βασιλῆες
πόντου τ' ἐφεζόμενοι,
δῶρα καὶ κράτος ἐξέ-
φαναν ἐς γλῶσσαν αὐτῷ
Γαδείρων τ' ἐπὶ πρὸς ζόφον οἰ-
κεῖα πάντ' ἐπὶ τᾶς ἐπ-
αὖπις Εὐρώπαν ποτὶ
χέρσον ἔντεα ναός.
ἄπορος δ' ὁλόγων Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἄπαντά μοι διελθεῖν.

στροφ. δ', κώλ. ιγ.

Θεανδρίδαισι δ' ἀε-
ξιγήνων ἀέθλων
κάρυξ ἕτοιμος ἔβαν,
Ὀλυμπία τε καὶ Ἰσθμοῖ,
Νεμέᾳ τε σὺν δ' ἕμβος.
ἔνθα πτῆσαν ἔχοντες, οἷ-
κα δὲ κλυτοκάρπων
οὐ νέοντ' ἄνδυ στεφάνων.
πάτραν νιν ἀκούομεν
Τιμάσαρχε τὰν ὀπιν-
κίοισιν ἀοιδαῖς

unam Nereidum. Vidit e-»
tiam pulchrè circũdatum»
ſedile, cui reges cæli mariſ»
que inſidentes, dona & po
tentiam exhibuerunt ipſi
uſque ad poſteritatẽ. Ga-
diũ pars uergẽs | ad occa
ſu trãſiri nequit. cõuertæ
armamenta nauis ad Eu-
ropam terram. impoſſibi-
le enim ſermonẽ de Æa-
cidis filijs omnem mihi per cur
rere. *ſed Theãdridis ær
taminum membra augen-
tium præco promptus ue-
ni, fœdere mito cum Olym
pia & Iſthmo & Nemea:
ubi ſpecimen edentes, do-
mum non ſine coronis no-
uis inclytum fructũ ferẽti
bus redeunt. Patria mil
lã audimus Timaſarche
tuã carminib⁹ triũphalib⁹

πρεσβύπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τι
μάτρωί μ' ἔπι Καλλικλεῖ κελαδεῖς
αὐτῷρ. κώλ. ιγ.
σάλαν θέλω Παείου
λίθου λευκοτέρων.
ὁ χρυσὸς ἐφόρμιος
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας·
ὕμνος δὲ πᾶσι ἀγαθῶν
ἐρεμάτων, βασιλεῦσιν ἰ-
σοδαίμοναι βίᾳ
φῶτα. κεῖνος ἀμφ' Ἀχέρον-
τι ναιετάων ἐμαὶ
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδή-
σιν, ὁρσοτειάνα
ἓν ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
θαλήσε Κοελιάδαις σελίνοις.
ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.
τὸν Εὐφαήνης ἐθέλων
γεραιὸς προπάτωρ
ὁ σὸς ἀείσεται πατὴρ
ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι.
εἰ δ' αὐτὸς αὖ τις πύχᾳ,
ἐλπεταί τις ἕκαστος
ἐξοχώτατα φάσθαι.

minustram
aumnaloo
licli iubes
ponere Pa
didiorē, |
ui | aurum
gores | suo
mnes: | sic
præclarè
reddit reg
tæ. Ille ap
habitans m
ueniat de
pactum
sacrū est
tis conaſſe
decoratus
ais apijs. *
senex prog
net libens
Alijs alij
Quilibet
deptus fu
memoratu

minustram esse. quòd si auunculo meadhuc Callicli iubes * columnam ponere Pario lapide candidiorẽ, id faciam. Sic ut aurum excoctum fulgores suos patefacit omnes: sic hymnus rerum præclarè gestarum uirũ reddit regibus parẽ sortæ. Ille apud Acherontem habitans meã linguam inueniat decãtatricem, quo pacto in certamine quod sacrũ est Neptuno tridentis concussori grauistrepo, decoratus fuerit Corinthiacis apijs. * quem Euphanes senex progenitor tuus canet libens ô adolescens. Alijs alij sunt cœtanei. Quilibet autem ea quæ adeptus fuerit, sperat fore memoratu excellentissima.

οἷον αἰνέων κε Μελη-
σίαν, ἔειδε τρέφοι.
ῥίμασι πλέκων ἀπά-
λαισιν ὐν λόχῳ ἕλκει,
μαλθακὰ μὴ φρονέων ἐσλοῖς,
πραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

ΠΥΘΕΑΙ ΥΙΩι Λάμπωνος, παγκρατιάσῃ.

Εἶδος Ε.

τρο.α, κρό.ια.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμί, ὥστ' ἐλινύοντ' ἐργάζεσθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος τὰ σὰ τ' ἀμ βᾶ πάσας ὁλκάδος, ἔν τ' ἀκάτῳ σοῖχ' ἁπ' Αἰγίνας, ἐμμενέλλοισ' ὅπ Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας ἁρυσθενὴς νικᾷ Νεμέοις παγκράπου στέφανον ὅπω χθὼς φᾶινεν τέρειναν

[at] solũ laudãs Meleſiã, contentionem [aliquis] auertat: verba texẽs trahit inſuperabilis in oratione, mollia quidem cogitans bonis, aſper autẽ aduerſarius inimicis.

PYTHEAE FIlio Lamponis, pãcratiaſtæ.

Ode V.

NOn ſtatuarius ſumita ut fabricẽr ſimulachra quæ ſint immobilia futura, ſuper baſin ſtãtia: ſed intra omnẽ nauẽ onerariã & cymbã prficiſcere [ô muſa] ab AEgina, nũtians quòd Lãponis filius Pytheas præualidus emerſit in Nemea pancratij cœronam. [Cuius malæ nondum protulerunt autumnum, tenerum

μα τέρ' οἰναΐδας ὀπώρᾳ.

ἀντιστρ. κώλ. ια.

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζιὼς ἥ-
ρωας αἰχματὰς φιλοθέν-
τας καὶ ἀπὸ χρυσέων Νηρηΐδων
Αἰακίδαις ἰγέρσατε,
μαθοπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν.
ταὶ ποτ' οὐανδρόν τε καὶ ἀ-
σὶ κλυταὶ θέσαντο, πὰρ βω-
μὸν πατέρος Ἑλλανίου
σταῖτες, πίτναν τ' ἐς αἰπέα χεῖρας
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοί, [αἱμᾶ
καὶ βία Φώκου κρέοντος,

ἐπῳ. κώλ. ια.

ὁ τᾶς θεοῦ, τὸν Ψαμάθᾳ
πὰκτ' ὀπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν, ὀν δίκᾳ τε
μὴ κεκινδευκυδρμόν.
πῶς δὴ λίπον Ἀκλέα νᾶσον,
καὶ πὶς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἐπαινώσας ἔλασεν, τὰ σοὶ μαι.
«οὔ τι ἅπασα κερδέων
«φαίνοισα πρέσβιστον δικάθᾳ ἀβρεκής·
«καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις δὴ σοφώ-

patrem floriger
no autem & Io
aures Nereidi
sos AEacidas d
polinque, aru
quam quonda
instructam &
tam fundauer
tris Hellenis f
ad æthera pa
dis celebres fili
fortitudine mo
deæ Psamathe
rit in littore n
rem magnam
lo se perpetra
dum ius. Q
rmt celebrem
quas uiros bell
abegerit, supe
Non omnis ue
tefacens facien
sare tacere, est

patrem florigeræ uitæ. *Saturno autem & Ioue prognatos & aureis Nereidibus heroas bellicosos AEacidas decoraui, metropolinque, aruũ amans hospitũ: quam quondam & bene uiris instructam & nauibus mclytam fundauerunt ad aram patris Hellenii stantes, tẽ debãtq; ad æthera palmas simul Endeidis cælebres filij & Phocus rex fortitudine mclytus, * [filius] deæ Psamatheæ, quẽ [illa] peperit in littore maris. Verecundorem magnam eloqui & periculosè perpetratam, haud secundùm ius. Quomodo reliquerint cælebrem insulam, & quis uiros bellicosos deus ultus abegerit, superse debo dicere. Non omnis ueritas exacta patefaciens faciem, utilis est: sed, sare tacere, est sæpe sapien-

cc πατὴρ ἀνθρώπων νοῆσαι.

στροφ. ϛ, κώλ. ια.

εἰ δ' ὄλβον, ἢ χερῶν βίαν,
ἢ ἀσθενείαν ἐπαμῦ-
σαι πόλεμον δεδόκηται, μακρά μοι
δι' αὐτόθεν ἄλματ' ἐτοσικά-
θοι πτεροῖς ἔχω γονάτων ὑφαρμόσαι.
καὶ πέραν πόντοιο πάλλον-
τ' αἰεπολοῦ θεόφρων δὲ κἀκεί-
νοις ἀείδω Γαλίῳ
μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός. ἐν δὲ μοί-
σαις
φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἐπάγλωσσον
χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων
αὐτῆρ. κώλ. ια.
ἀγείτω παντοίων νόμων.
αἱ δὲ θεόπτον ὕμνη-
σαν, Διὸς ἀρχόμεναι, σεμναὶ Θέπιν,
Γηλέα θ', ὥς τέ νιν ἄβρεσι
Κρηθὶς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε, ξωνεῦνα Μαγνή-
των σκοπὸν πίσαισ' ἀκοίτην
ποικίλοις βουλεύμασι.
ψεύσαν δὲ ποινὰν σωτέραξε λόγοις

tissimum inter homines. *Si autem felicitatem [AEacidarũ] aut manuum robur, aut ferreum laudare bellum placuerit, longósque mihi inde saltus fodiat aliquis, habeo genuum celerem impetum: & ultra mare feruntur aquilæ. Libens autem & illis canebat [in] Pelio musarũ pulcherrimus chorus: inter musas autem citharam Apollo septilinguem aureo plectro pulsans, *inchoabat omnis generis melodias. Illæ uerò primùm quidem hymnum cecinerunt in augustam Thetin, à Ioue exordientes, & in Peleum: ut eum tenera Hippolytæ Cretheis dolo irretire uoluerit, coniunx maritũ Magnetum moderatorem. quum in suam sententiam pertraxisset, per uaria commenta. mendacem autem fictitium compegit sermonem,

ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα
κεῖνος ὐν λέκτροις Ἀκάστου
ἐπῳδ. κώλ. ια.
ἄνακτ. τὸ δ' ἐναίσιμον ἔσκε·
πολλὰ τὸν μὲν παυτὶ θυμῷ
παρφαιδίμα λιτανίοις ἔπεσιν. τὸν δὲ ὀργαὶ
κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι.
ἄνθυς δ' ἀπανάτο νύμφαν,
ξεινίου πάθος χόλον
δείσας. ὁ δ' ἐφράσθη. κατένθυσέν τε οἱ
ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεύς. ὥστ' ὀπ
ίσχε
πομπαῖ χρυσαλάκατον πνοὰ Νη-
ρεΐδων φορέειν ἄκοιτιν,
στροφὴ γ. κώ. ια.
γαμβρὸν Ποσειδάωνα πεί-
σας· ὃς Αἰγάθεν ποτὶ κλειτὰν
θαλαμᾶ νίασεται Ἰαθμὸν Δωείαν.
ἔνθα μὲν βύθρονες ἴλαι
σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται.
καὶ θέντες γήων ἐείζον-
ες πρασιᾶ. πότμος δὲ κρίνει
συγγενὴς ἔργων ὠκὺ

quòd sponsalem attentaret
ille mistratis Acæsti*torum.
Hoc autem cõtrariũ erat:
multum enim illũ toto ex ani
mo adhortans supplicitèr o-
rabat. At huius affectũ an-
gebãt ardui sermones, sta-
timque recusauit spõsam,
patris hospitũ præsidis iracũ
uerit⁹. Animaduertit autẽ,
annuítque ei ex cælo ex-
citator nubiũ Iupiter immor
taliũ rex, ut cõfestim ali-
quam marinarum Nereidũ
auream cõlũ habentiũ efficæ
ret cõiugem, genero Nepti
no ubi |id| persuasisset. qui
ab AEgis sæpe ad inclytam
proficiscatur Isthmũ Doricã.
ubi eum hilares turmæ cum
fistulæ clamore deum exci
piunt, & robore membrorũ
certãt audaci. Fortuna autẽ »
à natiuitate |unũquẽque |cõ- »
mutãs, est arbitra de factis »

cc παύτων. τὺ σὶ Αἰγίνᾳ θεᾶς Εὐθύμους
Νίκας ὐν ἀγκώνεσι πιτνῶν,
ποικίλων ἔλαυσας ὕμνων.
ἀντιστρ. κώλ. ια.
ἤποι μεταύξανται καὶ
νεῶν πὸς μάτερως ἀγάλλει
κείνου ὁμόπορον ἔθνος Πυθέας.
ἁ Νεμέα μὺ ἄρπρε,
μεὶς τ' ὄπχωμος, ὃν φίλησ' Ἀπόλ-
λων·
ἄλικας σὶ ἐλθόντας οἴκοι
πε κράτει, Νίσου τ' ἐν ἀγκ-
κεῖ λόφω. χαίρω σὶ ὅπ
ἐσλοῖσ μὺν αται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴαθι γλυκεῖαί σοι Μεναίδρου
σὺν πύχᾳ μόχθων ἀμοιβαὶ
ἐπῳδ. κώλ. ια.
ἐπαύρεσ. χεὶ σὶ ἀπ' Ἀθαναῖ
τέκτον' ἀεθλητᾶσιν ἔμμ.
εἰ δὲ Θεμίστου ἵκεις ὥστ' ἀείδειν,
μηκέπρίγᾳ· δίδου
φωναὶ· ἀὸ σὶ ἱστία πεῖνον
πρὸς ζυγὸν καρχασίᾳ.
σύλλαν τέ μιν ἐν παγκρατίῳ φθέγξαι ἐ-

omnibus. Tu uerò Euthymenes apud AEginam deæ Victoriæ in ulnas prolapsus, nacrios contigisti hymnos. * Certè [inde] prosilientē [tæ] & nūc tuus auūcul⁹ Pytheas decorat, illius consanguineā gentē. Nemea quidem adaptata est [ei] mensísque patrius, quē amat Apollo: cœtaneos autem aduersus & domu superabat & apud tumulū Nisi pulchrè in uallem deuexū. Gaudeo autē quòd de præclaris [factis] ærtat ununersa ciuitas. Sato quòd dulcē remunerationē laborum cum Menādri felici sortē * adeptus sis Oportet autē ab Athenis artificē athletis esse. Quòd si accēdis ad decātādū Themistiū ne ampli⁹ exhorrescas, sed uocē ede & expāde uela ad apicē corbis, pugilémque ęū & pancratij diato consę-

λεῖν Επιδαύρῳ διπλόαν
νικῶντ' ἀρετάν. τοῖς θύροισι δ' Αἰ-
ακοῦ
αὖθεα ποιέντα φέρειν στεφανώ-
ματα, σὺν ξανθαῖς Χαρίτεσσιν.

ΑΛΚΙΜΙΔΗΙ Αἰγινήτῃ, παιδὶ, πα-λαιστῇ.

Εἶδος ς.

στροφὴ α. κώ. ιγ.

« ΕΝ ἀνδρῶν, ἐν θεῶν γένος, ἕκ
« μιᾶς δὲ πνέομεν
« μάτρος ἀμφότεροι·
« διείργᾳ δὲ πᾶσα κεκριμένα
« δύναμις. ὡς τὸ μὲν, οὐδέν·
« ὁ δὲ χάλκεος οὐρανὸς αἰεὶ ἕδος
« μένει. φράνος. ἁμά τε προσφέρομεν
« ἔμπαν, ἢ μέγαν νόον, ἢ-
« τοι φύσιν ἀθανάτοις·
« καίτοι ἐφαμερίαν
« ἴσκει εἰδότες, οὐδὲ μᾶ

quutum esse in Epidauro duplicem uirtutē, quum uinceret: & ad uestibulum Aeacī flores uiridantes ferre coronamenta, cum flauis Charitibus.

ALCIMIDAE AEginetæ, adolescenti, palæstritæ.

Ode VI.

VNum hominū, unum deorum genus, & ex una spiramus matre utrique sed discriminat omnis separata potentia. quia hoc quidem genus hominum nihil est: at æreum cælum, firma semper sedes manet. Sed in aliqua re tamen simules sumus immortalibus, aut excelsa mente, aut indole. quanuis ignorātes quam

νύκτας, ἄμμε πότμος αὖπ-
νι' ἔχραψε δραμεῖν ποτὶ τάθμαν.

ἀντιστροφὴ κώλ. ιγ.

τεκμαίρει δὲ Ϛ νεῶν Αλκμίδας
τὸ συγγενὲς ἰδεῖν,
ἄγχι καρποφόροις
ἀρόταισιν, αἵτ' ἀμείβοντ' ὄμβραι
τὰ καὶ ὑμῶν βίον ἀνδρεσ-
σιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
τὰ καὶ σὺ αὖτ' ἀναπαυσάμεναι, θέν[ος]
μὲν ἔφαν. ἦλθέ τοι Νεμέας
ἔξ ἑκατὸν ἀέθλων
παῖς ἀναγώνιος, ὃς
ζωὸν μὲν θέπων διόλεν
αἶσαν, νεῶν πέφανται ἐκ ἄμοι-
ρος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέταις.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ἴχνεσιν δὲ Περαξιδάμαν-
τος ἑὸν πόδα νέμων
παῖδα πάρος ἰμαιμίου
κεῖνος τὸν Ολυμπιόνι-
κος εὖν, Αἰακίδαις
ἔρνεα φερέπονος ἀπ' Αλφεοῦ,
καὶ πενταέθλοις Ισθμοῖ

ad metam Fortuna præscri-
pserit nos currere diurnam
aut per noctē. *Indicis au-
tem certis exhibet conspicē-
dam & nunc Alcimides cō-
gnationē proximam cum fru
giferis aruis, quæ alternan-
tia, aliquando uictum ho-
minibus annuū ex campis
suppeditant, aliquando au
tem postquam requierunt,
robur corripiunt. Venit Ne-
meæ ex amabilibus ludis
adolescens certaminum stu-
diosus. qui hanc consectans
à Ioue datam sortem, nunc
apparuit nō infortunatus ue
nator circa luctā, *in uestī-
gijs Praxidamantis aui pa-
terni eodē sanguine orti pe-
dē suum dirigens. Hic enim
uictoria Olympica potit⁹ in-
ter AEacidas ramus prim⁹
ex Alpheo, & quinquies a-
pud Isthmū

στεφανωσάμενος, Νεμέᾳ δὲ πείσῃ,
ἔπαυσε λάδαν Σωκλείδα,
ὃς ὠκύτατος Ἀγησιμάχω
ἰὼν ἐλθὼν ἐτο.

στρο. β. κωλ. ιγ.

ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι
ἔβαν ἄκρον ἀρετᾶς
ἄλλον, οἵ τε πόνων
ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ,
ἕτερον οὐ πιὰ οἶκον
ἀπέφαινε πυγμαχίᾳ ἁμίων
στεφάνων μοῦνος Ἑλλάδος ἁπάσας.
ἐλπομαι μέγα εἰπὼν
εὔτα σκοπὸς τυχεῖν.
ὥστ' ἀπὸ πόξου ἰεῖσ',
ὦ Θύς, ὀϊστὸν πέτευ ἄγε
Μοῖσα οὖρον ἐπίων ὀκλέα.

ἀντ. ἀ. ἀμφοτέροις γὰρ αἰέρων
αὐτὸς ἀνὴρ. κώ. ιγ.
ἀοιδοὶ καὶ λόγοισι καλὰ
σφιν ἔργα ἐκόμιξαν.
Βασσίδαισιν ἄτ' οὐ
σανίζει παλάφατος ἀγυιά,
ἴδια ναυτολέοντες

cœronatus, apud Nemeam uerò tèr, sustulit obliuionem Soclidæ, qui natu maximus Agesimachi filiorum fuit: quoniam illi tres, præmiorum reportatores ad summitatem fortitudinis peruenerunt, qui labores experti sunt. Cum dei autem fauore aliam nullam familiam protulit puglatus [adeo] custodem cœronarum, [in] sinu Græciæ uniuersæ. Spero [me] magnificè loquutum, ad scopum collimaturum. [Tu] musa tanquam ab arcu eiaculans rectà ad hunc [scopum,] dirige uetum secundum sermonum qui celebris est. Nã uitæ functorũ hominũ præclara opera poetæ & prosæ scriptores ipsis [sermonibus] imposuerunt: quæ apud Bassidas non sunt rara, [Qui Bassidæ] gens antiquitus celebrata, propria aduehentes

βωπικώμα, Πιερίδων ἀρότοις
δεωμαπὸ παρέχαν πολυὼ ὕμνον, ἀγε-
ρώχων ἐρχμάτων ἕνεκεν.
καὶ γὰρ ὃν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἱμαὶπ δεθεὶς
Πυθῶνι κράτησεν, ἀπὸ
ταὐτὰς αἷμα πάτρας, χρυσε-
λακάτα ποτὲ Καλλίας ἀδὼν

ἐπωδ. κώλ. ια.

ἔργεσι Λατοῖς. ὧδε Κα-
σαλία τε χρίτων
ἑσπέριος ὁμαὸ ὧ φλέγμυ,
πόνπυ τε γέφυρ' ἀκάμαν-
τος ἐν Ἀμφικτυόνων
ταυροφόνῳ τελετηλίδι
ὕμασε, Γοσσδά-
νιον αὖ τέμβρος βοτιᾶά τε νίν
ποδ' ἀ λέοντος νικάσαν-
τ' ἔρεψ' ἀσκιόις Φλιοῦντος ἐπ' ὠ-
γυγίοις ὄρεσι.

στροφ. γ. κώλ. ιγ.

πλατεῖαι παύποθεν λογίοι-
σιν ἐν πεδσοδοι
νᾶσον ἀγκλέα ταὶν-

[facta] cantibus celebrabilia, cultoribus Pieridum possunt suppeditare amplam hymnorū [materiam] ob res magnificè gestas. Nā in diuina Pythone Callias, manus loro unctus quondā victoriam obtinuit, [qui fuit] sanguine iunctus huic familiæ: quum acceptus fuisset* stirpi Latonæ aureā colum gestantis. & apud Castaliā cœtu Charitum uesperi refulgebat. maris quoque indefessi pons in Amphictyonum trieteride mactatrix taurorum honorauit [eum] arca, Neptunium delubrum. quinetiam herba leonis eū potitū uictoria texit, sub uetustis montibus Phliūtis ualde umbrosis. *Lati undique eloquentibus aditus ad illustrē mīsu Lambanc

δὲ κοσμεῖν, ἐπεὶ σφιν Αἰακίδαις
ἔπρον ἔξοχον αἶσαν,
ἀρεταὶ ἀποδέκτυμβοι μεγάλας.
πέταται δ' ὀπί τε χθόνα ἐς δίαν θαλάσσας πλόον θεν ὄνομ' αὐτῷ· καὶ ἐς Αἰθίοπας
Μέμνονος ὑπ' ἀστονοτάσαντες, ἐπᾶλτο βαρὺ
δέ σφιν νεῖκος ἔμπεσε, Ἀχιλλεὺς χαλαῖ καθ' ἁρμάτων.

αὐτῳρ. κώλ. ιγ.

φαεννᾶς γὰρ ὀϊστὸν ἀνάγει-
ξεν Ἄρης αἰχμᾷ
ἔλχεος ζακοπι-
ο. καὶ ζώσαν ὑπὲρ παλαιὸς πρὸς
ὁδὸν ἀμαξιτὸν ὄρον·
ἔπτατο δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν.
τὸ δὲ παρ ποδὶ ναὸς ἐλατὸν μόλυβδον
αἰεὶ κυμάτων, λέγεται
παπτ μάλιστα δονεῖν
θυμόν· ἐκόντι δ' ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον
ἄχθος, ἄγγελος ἔβαν, πέμ-
πων ἐπ' εἴκοσι τῶνδε γαρυών

laudandam. quoniam ipsis AEacidæ dederunt eximiam sortem, uirtutes edentes magnas. Volitat itaque super terram & per mare procul nomen eorum. quinetiam ad AEthiopas prosiluit, Memnone nõ reuerso Graius autem ipsis concertatio maedit, quum Achilles in terram descendens ex curribus, filium illustris Auroræ interficeret cuspide hastæ periracundæ. & hanc quidem antiquiores uiam plaustralem muenerunt. sequor autem & ipse, habens exercitationem. Ex flu»
ctibus autem semper is qui» circa pedem nauis uolutur,» dicitur cuilibet maximè per» turbare animum. Sed ego uo» luntario dorso subiens gemi» num onus, nuntius aduenu, quintum supra uiginti hoc re sonans

ἐπω.κώλ.ια.

οὖχας ἀγώνων ἄποτοις
ἐνέπουσιν ἱεροῖς.
Ἀλκιμίδας πὺξ ἐπάρκεσε
κλειτᾷ χθυεᾷ. δύο μὲν
Κρονίου παῖ ἐν πεμφθεὶς,
παῖ, σὲ τ' ἐνόσφισε Τιμίδαν
κλᾷρος τεθπετὴς αὖ-
τε Ὀλυμπιάδος. δελφῖνί κεν
τάχος δι' ἅλμας ἶσον εἴποι-
μι Μελησίαν, χεραῖν τε καὶ
ἰσχύος ἀνίοχον.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙ-
γινήτῃ, παιδὶ πεν-
τάθλῳ.

Εἶδος Ζ.

προφωνία, κώλ.ιϐ.

« Ἐλείθυια πάρεδρος Μοιρᾶν βα-
« θυφρόνων,
« παῖ μεγαλοδενέος ἄκουσον
« Ἥρας, χθονίεσσα τέκνων, αὔθι σέθεν

decus ex certaminibus quæ appellant sacra. Alamudas hoc præstitit inclyto generi. Duos autem flores Olympicos, apud Saturnij delubrū, sors temeraria eripuit tibi [Alamuda] adolescēs, & tibi Timuda. Melesiam autē delphino in mari simulem uelocitate dixerim, manuū & roboris aurigam.

SOGENI AEginetæ, adolescenti, victoriam adepto quinquertio.

Ode VII.

LVcina quæ assides Parcis profundas cogitationes habētibus, filia multipotentis Iunonis, genitrix liberorum, audi. Absque te

cc ὐ φάος, ὐ μέγαναν δρακέντες ἀφρόναν
cc πεσὼν ἀ δελφεαν, ἐλάχομεν
cc ἀγλαόγυιον ἥβαν.
cc αὐ απνέοισι δ' ὐχ ἅπαντες ὁπὶ ἴσα.
cc ἐπὶ ρχᾷ δὲ πότμω ζυγόν
cc δ' ἕτερον ἕτερα. σὺ δὲ τὶν,
χὴ πᾶς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθείς,
εὖ δοξος ἀεί δεπαι Σω-
φῶνις μᾶ πιτα ἑθλοις.
ἀὐτσρ. κώλ. ιϛ.
πόλιν τὸ φιλόμολπον οἰκεῖ δαεικπύ-
πων
Δίακισδᾶν μάλα δ' ἐθέλοντι
σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
cc εἰ δὲ τύχη πις ἔρδων, μὴ φρονῶν ἀπάσαν
cc ῥοᾶισι μοισᾶν ἔδυσε.
cc ταὶ μεγάλαι γὲ ἀλκαὶ
cc σκότον πολὺ ὕμνων ἔχοντι δεό-
cc μεναι.
cc ἔρχοις δὲ καλοῖς ἔσο-
cc προν ἴσαμεν ἐνὶ σὺν ζόπῳ,
cc εἰ Μναμοσύνας ἔκατι λιπαράμπυκος
cc εὕρηται πις ἀοινα μόχθων,
κλυτᾶς ἐπέων ἀοιδᾶς.

non lucem: non at
ctem, tuam sorore
pulcbrimembrem
ramus autem nos
sed aliud alia sta
citatæ. At per te eti
vrionis Sozenes iu
te, nobilis decanta
quinquertio uic
*Nam urbem cam
bitat strepentium
rum: & ualde c
conseruare unà e
tamina. Quòd si
dulcem materian
sarum iniiat. M
nuitates tenebras
quum hymnis ca
ris operibus spec
nico modo, si qui
mosynes splendi
sit remuneration
elytis carminum

non lucem, non atram intuiti no-»
ctem, tuam sororem, sortiti sumus»
pulchrimembrem pubertatem. Spi»
ramus autem nos omnes ad paria:»
sed aliud alia statera arcet à feli»
citate. At per te etiam filius Thea-
rionis Sogenes iudicatus ex uirtu-
te, nobilis decantatur inter eos qui
quinquertio uictores fuerunt.
*Nam urbem cantus studiosam ha
bitat strepentium hasta AEacida-
rum: & ualde cupiunt animum
conseruare unà experientem cer-
tamina. Quòd si quis [res]gesserit,»
dulcem materiam fluentis Musa-»
sarum iniicit. Magnæ enim stre-»
nuitates tenebras multas habent,»
quum hymnis carent. & præcla-»
ris operibus speculum nouimus u-»
nico modo, si quis uoluntate Mne»
mosynes splendidè uirtutæ nactus»
sit remunerationem laborum im-»
clytis carminum cantibus. »

ἐπῳδ. κώλ. ζ.

«σοφοὶ δὲ μέλλοντα πεπᾶσθαι ἄνεμον.
«ἔμαθον, οὐκ ἐκ τοῦ κέρδος βάλον.
«ἀφνεός τε πενιχρός τε θανάτου
«ῥῶμα σᾶμα νέονται.
ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι
λόγον Ὀδυσσέος ἢ πάθε,
διὰ τὸν ἀοιδοπῶν ὑμνέων Ὅμηρον.

στρο. ζ. κώλ. 16.

ἐπεὶ ψυδέα σοί νιν οἱ πόταν ἁ μαχανᾶ
σεμνὸν ἔπεσί π' σοφία δὲ
κλέπτει ῥῶμ' ἀοίσιτα μύθοις· τυφλόν
δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν· ὁ πλεῖστος. εἰ δὲ σὺν
ἐὰν ἀλάθειαν εἰδέμεν,
οὐ κεν ὅπλων χολωθεὶς
ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξεν ὀξὺ φρενῶν
λυρὸν ξίφος· ἀν κράπ-
σον, Ἀχιλλέος ἄτερ, μάχαν
ξὺν τῷ Μενέλα δάμαρτα κομίσαι·
ἁλίαις
ἐν ναυσὶ πόρευσαν δὺ σ-
πνόου Ζεφύροιο πομπαῖ

* Sapientes p
rum uentum po
que postponun
que paupér que
pulchrum pro
autẽ existimo fa
iorem fact a fuiss
pertulit propt
Homerum qu
eius eius per uo
gravitas * quae
solertia decipi
ritate per fabu
habet cor turbo
xima. Si enim
suam ueritatem
quaquam fortit
tus ob arma, fi
cordia latum
pugna strenui
excepto, ad fla
jugem reduxer
deduxerunt n
ri rectâ flanti

* Sapientes prospiciunt futu-»
rum uentum post triduum, ne-»
que postponunt lucro. Diué-«
que paupérque mortis ad se-»
pulchrum proficiscuntur. Ego»
autẽ existimo famã Vlyssis ma-
iorem factã fuisse quàm ea quæ
pertulit propter suauiloquium
Homerum. quoniam menda-
ciis eius per uolucre figmentũ
grauitas * quædam subest, ac
solertia decipit, abducens [à ue
ritate] per fabulas. Cæcúmque
habet cor turba hominum ma-
xima. Si enim liceret [cui que]
suam ueritatem cognoscere, ne-
quaquam fortis Aiax, ira perci
tus ob arma, fixisset per præ-
cordia latum ensem. quem in
pugna strenuissimum, Achille
excepto, ad flauu Menelai con-
iugem reducendam, in naubus
deduxerunt impulsus Zephy-
ri rectà flantis

ἀντιστρ. κώλ. 16.

«τοῦδε Ἴλου πόλιν· ἀλλὰ κοινὸν ἁβὼ
«ἔρχεται
«ὑμῖν· αἴδαο, πέσε δ' ἀδύνατον
«ὃν καὶ δοκέοντα πᾶά δὲ γίνεται
«ὧν θεὸς ἀβρὸν αὔξει λόγον τεθαλο-
«κόπων
«βοᾶθόων. τοι δὲ μέγαν
ὠμφαλὸν ἀρυκόλπου
ἔμολε χθονὸς, ὃν Πυθοῖσι δ' ἀμπέδοις
κεῖται Παλλάμοιο πόλιν
Νεοπτόλεμος ἐπεὶ τοκάδε,
τᾷ καὶ Δαναοὶ ποτ' ἔσταν. ὁ δ' ἔπε-
πλέων,
Σκύρου ὑφ' ἅμαρτεν, ἵκον-
το δ' εἰς Ἐφυραν πλαγχθέντες.

ἐπῳ. κώλ. ζ.

Μολοσσίαν δ' ὃν βασίλευεν ὀλίγον
χρόνον· ἀπάρχθμος αἰεὶ φέρεν
τὸ πρὶν οἰγέας. ὧχτο δὲ τοῦδε
θεὸν, κτέατ' ἀνάγων Τρω-
ϊάδαν, ἀκροθινίων
δ' ἵππα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας
ἔλασεν αἰπυχάντ' αἰὲν μαχαίρᾳ.

ad Ili urbem. Sed
eis accidit fluctus
on non expectantem
em. honorē autem
a strenui bellatores
ctorum uita deus iu
promouet. Neoptole
ulit ad umbilicum
abentis sinum
em campis iacet,
postquam euertit,
uæ labores pertule
uerò, à Scyro quod
uenerunt autem
ribus acti. Regnū
obtinuit ad breue
flurps hoc deus
Profectus est autem
aduehens è Troia
me propter rixam
bus carnibus uir
dio, oblatum factum

ad Ili urbem. Sed enim commu-»
nis accidit fluctus Orci, & cadit»
in non expectantem & expectan-»
tem. honorē autem consequūtur il-»
li strenui bellatores] quorum fun-»
ctorum uita deus iucūdam famam»
promouet. Neoptolemus enim se cō
tulit ad umbilicum terræ, latum
habentis sinum: in Pythijs au-
tem campis iacet, Priami urbem
postquam euertit, in qua & Da-
nai labores pertulerunt. Remeans
uerò, à Scyro quidem aberrauit:
uenerunt autem in Ephyram erro
ribus acti. *Regnúmque Molossiæ
obtinuit ad breue tempus, sed eius
stirps hoc decus semper accepit.
Profectus est autem ad deum, opes
adduehens è Troia: in qua [profecti
one] propter rixam de mamubiali-
bus carnibus uir confodit [eum] gla
dio, obuium factum.

στροφὴ γ, κώλ. ιϛ.

βάρωθεν δ' εἰσατὰ δὲ Δελφοὶ ξενεαγέται
ἁμὰ τὸ μάρσιμον ἀπέδωκεν.
ἐχρῆτο δέ πιν ἔνδον ἄλσει παλαιπάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ' ἀπειρέσιον δόμον,
ἡρωΐας δὲ πομπᾶς
θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύοις.
ἀγώνυμον ἐς δίκαν
σεῖα ἔπτα διαρκέσαι.
οὐ ψεῦδις ὁ μάντις ἔρεμνασεν ὀπάσσαι.
Αἴγινα, παῖδ' Διός τ' ὀκγόιον θρασύμοι τόδε εἰπεῖν

ἀντιστρ. κώλ. ιϛ.

φαεννᾶς ἀρετᾶς ὁδὸν κυδαίαν λόγων
οἴκοθεν ἁμὰ γὰρ αὐάπασις
ἐν παντὶ γλυκείᾳ ἔργῳ· κόρον δὲ ἔχει
καὶ μέλι, καὶ τὰ τερπνὰ αὖθε Ἀφρο
δίσια.
φυᾷ δὲ ἕκαστος διαφέρο-

Indignati sunt autem uehe
mēter Delphi hospitum exce
ptores: sed exoluit quod e-
rat fatale. Oportebat enim
aliquem ex AEacidis regi-
bus intra delubrum uetu-
stissimū in posterū esse iuxta
dei domū bene anctā muris,
& heroicis in pompis habita
re quæ abundāt sacrificiis,
existentem iuris inspectorē.
Ad honestam causam tria
uerba sufficient. non men-
dax testis factis præest. ὦ
AEgina, tuorum Iouísque fi-
liorum audacia mihi fuerit
dicere* uiam propriam ser-
monum uirtutibus illustrib⁹
domo allatam. Sed requies
in omni dulcis opere: satie-
tatémque habet & mel, &
suaues flores Venerei. Indo-
le autē & naturali propen-
sione singuli differen-

ἐμὸν βιοτᾶι, λαχόντες
ὁ μὲν ἵππους, τὰ δ' ἄλλοι τυγχάνει δ' ἕν' ἕκα-
στον
δαίμονία ἄπα-
στον αἰνέλόμην. ἐκ ἔχω
εἰπεῖν πίι τοῦτο μοῖρα τέλος ἔμ-
πεδον
ὥρεξε. Θεαρίων, πὴν
δ' ἐοικότα καιρὸν ὅλβου
ἐπῳ. κώλ. ζ.
δίδωσι· πάλμαι τε καλῶν ἀέθλων
σώτειρα ἐκ ἀποβλέπει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι σκόλιον ὐπέχων
ψόγον. ὕδατος ὥτε
ῥοαὶ φίλον ἐς ἀνδρ' ἄγων,
κλεέος ἐπίτυμον αἰνέσω.
πομφορὸς δ' ἀγαθοῖσι μαθὼς σοφός.
στροφ. δ, κώλ. ιϛ.
ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί
μ' ἀνὴρ,
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων.
ξεινοξενίᾳ πίσοι δ' ἔν τε δαμόταις
ὄμμα πέρκομαι λαμπρὸν, οὐχ
ὑπὲρ ἄλλων,

tem habemus u
lius hæc, alius
tem impossibile
tingat felicitat
adipisca. nec po
nam Parca han
stabilem præb
Theorio conse
tum tantem feli
et re, ubi jus
ad præclara,
prudentia men
te nebrta sum
perum. Laud
rum, adueben
let purum ta
quæ. Commod
bis meræs hæc
propè Achæus
bendet me. Ion
habitans, et a
fretus sum, et
sum aspectu spl
nem exædem,

tem habemus uitam, sortiti a-» lius hæc, alius illa: unicam au» tem impossibile est esse cui con » tingat felicitatem uniuersam» adipisci. nec possim dicere cui» nam Parca hanc perfectionem» stabilem præbuerit. At tibi» Theario consentaneam opportunitatem felicitatis *tribuit: & te, ubi jusceperis audaciam ad præclara, non auersatur prudentia mentis. Hospes sum, te nebriæ sum summonens utu-perium. Laudabo amicum uirum, aduehens [et] deus uerum [et purum] tanquam riuos aquæ. Commoda enim [est] probis merces hæc. *Existens autem propè Achæus uir, non reprehendet me. Ionium super mare habitans. & amicitia hospitali fretus sum, & inter populares sum aspectu splendido, modum non excedens,

βίαια παύτ' ἐν ποδὸς ἐρύ-
σαις. ὁ δὲ λοιπὸς θῦφρων
ποτὶ χρόνος ἔρπει. μαθὼν δέ τις δὺ ἐ-
εἰ παῤ μέλος ἔρχομαι, ρεῖ
ψίγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγιες, ἔπομνύω
μὴ τέρμα πεσβὰς, ἄκοντ' ὠς-
τε χαλκοπάεσαν, ὄρσαι
ἀνηρ. κώ. 16.
ϑοαὶ γλῶσαν· ὃς ἐξέπεμψας πα-
λαισμάτων
αὐχένα καὶ ϑέτος ἀδίαντον,
ἄϑωνι πρὶν ἁλίῳ χῆρον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἰῷ, τὸ πρῶτον πλέον πεδέρ-
χεται.
ἔα μὲ νικῶν πάγε χάριν,
εἴ τι περ αὖ ἀρϑεὶς
αὐέκραγον· ἑ βαχύς εἰμι καὶ παθέμεν-
εἴρειν σεφάνοις ἐλα-
φρὸν αὐασδήεο. Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν, ἔν τε χαλκὸν, ἐλέφαν-
ἁμᾷ,
καὶ λείριον αὖϑεμον πον-
πὰς ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

violenta omnia
uens. sequens uer
miat lætabile. A
nouerit, dicat an
grediar uituperat
præferens. O Soge
milia ab Euxen
me] non progres
num, ubrasse
melut iaculum æ
las. de æ qui ed
nibus æriuæm,
non aspersum. pr
dentem solem
rent. Si laborios
dium eo] maius
(si quid in alum
ratus sim) victor
sum difficilis in
comis. Plectere
mitte. Musa olu
& ebur, & lilia
re marino auul

uiolenta omnia à pedibus remouens. Sequens uerò tempus aduenial lætabile. Aliquis autem qui nouerit, dicet an deorum prætergrediar uituperatorium sermonẽ proferens. O Sogenes, qui es ex familia ab Euxeno oriunda, iuro [me] non progressum ultra terminum, ubrasse celerem linguam, uelut iaculum æreas habens malas. [de te] qui eduxisti ex luctationibus cæruicem, & robur sudore non aspersum, priusquam in ardentem solem membra maderent. Si laboriosum erat [hoc,] gaudium [eo] maius accedit. Sine me (siquid in altum sublatus uociferatus sim) uictori gratificari. non sum difficilis in persoluendis encomiis. Plectere coronas leuiter omitte. Musa glutinat aurum, æs, & ebur, & lilium floridum à rore marino auulsum.

ἐπῳδ. κώλ. ζ.

Διὸς ἅ μεμναμένος, ἀμφὶ Νεμέᾳ
πολύφατον ὕμνων θρόον δόντες
ἡσυχᾷ. βασιλῆα δὲ θεῶν
φρέπει δάπεδον αὖ πό-
δες τορυέσθην εὐμερᾶ
ὀπί. λέγον πτὸ Αἰακόν
μιν ὑπὸ μαλθοδόκοις γονάεσσι φύλλ' ὄσαι.

ἐφοδὴ ε, κώλ. ιϛ.

ἐμᾷ μὲν πολύαρχον ἀνύμῳ πάρα
Ηρακλεες, σέο δὲ πρεσφρεῶνα
«μὴ ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ δεύεται
«ἀνδρὸς αὐτῆρ, τί φαῖμέν κε γειτον
«ἔμμεν
«νόῳ φιλήσαντά γ' ἀτινεῖ,
«γειτονι; χρῆμα παύτων
«ἐπάξιον. εἰ σ' αὐτὸ μὴ θεὸς αὖ ἔχοι,
ἐν πὶν κ' ἐθέλει, γίγαν-
τας ὃς ἐδάμασας, ἀτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγλόης, ἀπαλὸν ἀμ-
φέπων
θυμὸν, πρεσγόνων ἄκτὰ-
μονα ζαθέαν ἀγαυ.

*Iouis quoque memor, apud Nemeam multiloquum hymnorũ sonum uoluito placidé. regem enim deorũ decet hoc in solo prædicare sacra uoce. quoniam aiunt illum satorem fuisse AEaci semine à matre recepto, meæ quidem illustri patriæ præsidentis, ô Hercules, tui autẽ beneuoli hospitis & fratris. Quòd si uir uiro habet opus, quid dicemus uicinum esse uicino, qui intento animo affectu diligat? numerũ gaudium alijs omnibus æquiparandũ. Quòd si hoc ipsum gaudium etiam deus præstet, tecum, qui gigantas domuisti, tanquam cum patre Sogenes uelit habitare feliciter opulẽtũ & diuinũ uicum progenitorum, mollẽ animum fouens.

αἰπυρ. κώλ. ιϛ.

ἐπὶ πυρ᾽ αὔροισιν ὧδ᾽ ἀρμῷ ζυγῖς
ἐν πεδύεσι δόμων ἔχά τε-
οῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χερός· ὦ μάκαρ,
τὴν δ᾽ ἐποίκιν Ηραι πόσιν τ᾽ πιθέμεν,
κόραν τε γλαυκωπίδα. δυὶα-
σιν δὲ βροτῶν ἀλκαὶ
ἀμαχανίαν δυσάπων θαμὰ δόδμι·
εἰ γὰρ σφίσιν ἐμπεδο-
δένεα βίοτον ἁρμόσαις,
ἤβα λιπαρῶ τε γήρα ξυμπλέκοις ἄν-
δα᾽ μον᾽ ἑᾷ πα᾽ πάλδων
δὲ παῖδες ἔχοιεν ἀεὶ

ἐπῳ. κώλ. ζ.

γέρας πόθεν γνῶ, καὶ ἄρειον ὄπ. αθεν·
τὸ σὶ ἐμὶν οὔ ποτε φάσ᾽ κίαρ
ἀτρόπισι Νεοπτόλεμον ἐλ-
«κώσαι ἔπεσι· ταῦτα
«δὲ τεὶς πυγάκις τ᾽ ἀμπολεῖν,
«ὅπο εία τελέθῃ, πίκισι-
«σιν ἄπ μαψυλάκας Διὸς Κόρινθος.

*quoniam do
delubris, uelu
rum temonibu
nu mœdens. O
nonem marit
puellámque c
mortalibus in
exitum nullum
dium dare fre
uitam ſtabile r
commodans, pu
nectute inter
tem: filique fil
per *honorem
bent, atque
in poſterum
quam dicet cor
lemum lacera
ter quatérque
eſt, ſicut eius q
futiens: dicit to

*quoniam domum habet in tuis delubris, uelut quadriiugis curruum temonibus, ab utraque manu mœdens. O beate, te decet Iunonem maritúmque [eius] flectere, puellámque cæsiam. potes autem mortalibus in angustias redactis exitum nullum habentes, remedium dare frequẽter. Vtinam ipsis uitam stabile robur habentem accommodans, pubertate & lauta senectute intertexas feliciem existentem: filiique filiorũ habeant semper *honorem quem nunc [habent,] atque adeo præstantiorem in posterum. Meum autem nunquam dicet cor peruersis Neoptolemum lacerasse uerbis. Sed hæc» ter quatérque reuoluere, inopia» est, sicut eius qui pueris nugas effutiens, dicit Iouis Cormthus. »

ΔΕΙΝΙΑΙ ΥΙΩΙ Μέγα, σαδιξ.

Εἶδος Η.

στροφ. α, κώλ. θ.

Ὦρα πότνια, κάρυξ
Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλε-
τάτων,
ἅπτε παρθενίοισι παίδων τ' ἐφίζοι-
σα βλεφάροις, τὸν μὲν ἀμέροις ἀ-
νάγκας
χερσὶ βασάζεις, ἔπρον δ' ἑτέραις.
«ἀγαπατὸ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέν-
«τα θεὸς ἔρχον ἕκαστον,
«τᾶς δ' ἐρεθέντων ἐρώ-
«των ὀπικραπῖν δυώδαν.

ἀντιστροφὴ κώλ. θ.

Ὅσοι καὶ Διὸς Αἰγί-
νας τε λέχεσιν πυμάτοις ἀμφεπόλησ'
Κυπρίας δώρων. ἔβλαστεν δ' ἐς
Οἰνώ-
νας, βασιλεὺς χθεὶ καὶ βουλαῖς
ἄριστος.

DINIAE FILIO Megæ, stadii cursori.

Ode VIII.

PVlchritudo venerabilis, præco immortalium amorum Veneris, quæ virginalibus puerorúmque insidens palpebris, alium quidem nubibus necessitatis manibus gestas, alium autem aliis. Optabile est autem, nõ aberrantem à tempore opportuno ad opus quodlibet, præstãtioribus amoribus potiri posse. * quales fuerunt ij qui arca Iouis AEginæque cubile uersati sunt, custodes donorum Veneris. Germen autẽ emersit filius OEnonæ rex manu & cõsilijs præstantissimus.

πολλά νιν πολλοὶ λιταύχενον ἰδεῖν.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡρώων ἄωτοι
ὤφελον ἐπόντων
ἦθελον κείνου γε πεί-
θεσθ' αὐ ἀξίαις ἑκόντες.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

οἵ τε κραναᾶς ἐν Ἀθά-
ναισιν ἄρμοζον ὁρατὸν,
οἵ τ' αἰὰ Σπάρταν Πελοπίδαν.
ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονιά-
των, πόλεός θ' ἁγνᾶς φίλας,
ἀστῶν θ', ἁγνᾶ τιμᾷ ἄπομαι, φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεπι-
κιλμένον, Δεινίδος δίωτον σαδίων,
ᾧ πάϊς Μέγα Νέμειον ἄγαλμα.
«σοὶ θεῶν τὸ φιλοθρεῖς
«ὄλβος αἰθρώποισι παρμονώτερος.

ὀρθ. ϐ. κῶλ. θ.

ὅστις καὶ Κινύραν ἔ-
βεισε πλωτῷ πονήσας ἔν ποτε Κύπρῳ.
ἵσαμαι δὴ ποτὶ κούφοις ἀμπνέων
τε ῥοὰν τὸ φάρμακον πολλὰ τὸ πολλὰ
λέλε-
«κται νεαρὰ μὴ ἐξολόρνυσα δόμοις

Multum eum multi orabant
videre. Sine pugna enim flo
res heroum circumhabitan-
tium volebant illius pare-
re dignitatibus voluntarij.
*& qui asperis in Athenis
ordinabãt exercitũ, & qui
per Spartam Pelopidæ. Sup
plex tangi AEaci veneran-
da genua, & chara pro ur-
be & pro civibus his, affe-
rens Lydiam mitram vario
strepitu resonantem, ornamẽ
tum Nemeum duplicium sta
diorum Diviæ & patris
Megæ. Nam à Deo satæ di-
uitiæ hominibus, durabilio-
res: * qui & Cinyrã onera-
uit opibus quondam mari-
na in Cypro. Consisto pedi-
bus celeribus respirãs prius
quam aliquid dicam. multa
enim multa dicta sunt: no-
va autẽ communi scitẽ dare

«βασαίῳ ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυ-
«νος. ὅψον δὲ λόγοι φθονεροῖς
«ἄπεται σὺ δ' ἐσλῶν αἰεί,
«χρόνεται σὺ δὲ εἰδώς.

ἀντιστρ. κώλ. θ.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος
δάψεν ἰὼν φασγάνῳ ἀμφικυλίοπας,
εἴ ἑν' ἄγλωσσον μῦθον, ἅπερ σὺ ἄλικμον,
λάθα κατέχᾳ λυγρῷ νείκᾳ. μέγιστον
σὺ αὖ ὅλῳ ψύδει χέρας σὰν πέταται·
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ
Δαναοὶ θρασύπευσαν
χρυσέων σὺ Αἴας στερ-
θεὶς ὅπλων, φόνῳ πάλαισεν.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ἦ μάν αὐτόμοιά γε δαί-
οισιν ἐν θερμᾷ χροΐ
ἕλκια ῥῆξαν πολεμίζόμενοι,
ἔστ' ἀλεξιμέροτῳ λόγχᾳ ἔβαλ μὺ,
ἀμφ' Ἀχιλλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων πολυφθόροισιν ἐν
«ἀμέραις. ἔχθεσὶ σὺ ἄεσα πάρφα-
«σις ἰῶ
«ἐν πάλαι, αἰμύλων μύθων ὁμόφοι-

xamini ut explorentur, totum pe»
riculum. Obsonium autem inuidis»
sunt sermones. Attingit uerò pro»
os sæper inuidia, & cũ deterio»
ibus non contendit. *Ille & Tela»
onis perdidit filium, prouoluẽs
ircũ gladiũ. Certè aliquis lingua
uidẽ nõ ualẽs, sed corde strenuus
blusioni datur in tristi rixa: at
raximus uersuto mendacio honor
ircumiectus est. Clãdestinis enim
n suffragijs Danai in Vlyssem sua
udia contulerunt: at Aiax aureis
riuatus armis, cum cæde luctatus
st. *Atqui profectò dissimilib⁹ uul
erib⁹ cælidũ corpus (dũ cũ hostibus
ræliarẽtur) disruptũ habuerunt
lãcea propulsatriæ mortalium,
& quũ dimicarẽt circum Achillẽ
ecẽs interfectũ, & alijs in diebus
ultorũ laborum, magnam perni
em afferentibus. Sed nimirum»
nuisa uersutiloquẽtia olim quo»
ue erat, blandorum uerborũ co»

ccτος, δολοφρονέοντας, κακοπρόσωπον ὀνειδος·
ccἃ τὸ μὲν λάμπρὸν βιᾶται,
ccτὸ δὲ μὴ ἀφαίτων κῦδος αὐπτίνει σα-
cc θρόν.

ccστροφ. γ. κώλ. θ.

ccεἴη μήποτέ μοι τοι-
ccῦτον ἦθος Ζεῦ πάτερ· ἀμφὶ κελεύθοις
ccἀπροάτοις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς
ccπαισὶ κλέος, μὴ τὸ δύσφαμον
cc φεύγω σάφα.
ccχρυσὸν δ' ὄχνησαι, πεδέον δ' ἕτεροι
ccἀπέρασσον· ἐγὼ δ' ἀγοῖς ἀδὼν κεὰ
ccχθονὶ χῆρα καλύψαι-
ccμι, αἰνέων αἴνητὰ, μομ-
ccφαὶ δ' ὀπιπείρων ἀλιεῦσιν.

ccαὐτιστροφὴ κώλ. θ.

ccαὔξεται δὲ ἀρετὰ, χλω-
ccραῖς ἔρσαις ὡς ὅτε δένδρον ἀΐσ-
ccσ', σοφοῖς ἀνδρῶν ἀέρθεισ' ἐν δι-
ccκαίοις
ccτε, πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα. χρεία δὲ
ccπαντοῖ-
ccαι φίλων ἀνδρῶν. τὸ μὲν ἀμφὶ πό-
cc νοις,

mes, doli cogitatrix, malefi-»
cum opprobriũ, quæ id qui»
dẽ quod splendidũ est depri»
mit uiolenter, at obscuro»
rum gloriam extollit mira»
dam. *Sint nunquam mihi»
tales mores Iupiter pater,»
sed uis simplicib⁹ mitæ insi»
stam, ut mortuis liberis de»
cus, nõ ignominiam afferã.»
Alij aurũ optant, campum»
alij immensum: at ego cui»
b⁹ placẽs etiã terra mẽbra»
operiam, laudans laudan»
da, uituperiúmque inspec»
gens improbis. *Crescat au»
tem uirtus exaltata per iu»
stos ritus & sapiẽtes uiro»
rum sicut quũ arbor per ui»
ridificantes rores surgit ad»
liquidum æthera. Commo»
ditates autem uariæ ex a»
micis uiris. ea quidem quæ»
circa labores uersãtur, sũe»

cc ὑπερώπατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρ-
cc ψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
cc πίσιν. ὦ Μέγα, τὸ σὸν αὖ-
τις παὶ ψυχαὶ κομίξαι
ἐπῳδ. κώλ. ια.
cc ὄ μοι δίωκε πόνι· (κενεαῖ
cc σὶ ἐλπίδων χαῦνον τέλος)
σεῦ δὲ πάρα Χαριάδας τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον Μοισᾶιον, ἔ-
καπι ποδῶν ἀνύμφαν
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πεσόφορον
cc ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἰεὶς. ἐπ' ἀοι-
cc δαῖς σὶ αὐὴρ ὑπόδικον καὶ τις κά-
cc μαπον
cc ἧκεν. ἰὼ γε μαὶ ὐπικώμιος ὕμνος
δὴ πάλαι, καὶ πρὶν ἡμὲ θαι
ταὶ Αδράστου ταὶ τε Καδμείων ἔεν.

suprema: sed quæritetiã oblecta-
tio antæ oculos [suos] ponere [quod
faciat] fidē [amicitiæ.] Sed tuam, ô
Mega, animam reducere non mi-*
hi [est] possibile: (uanæ autem spes
habent exitus futiles) at [possibile
est] tuæ tribus Chariadísque sup-
ponere pro fulcamine mgētem lapi
dem Musæum, propter pedes tuos
binos bis [in cursu] decus adeptos.
Gaudeo autem accommodam ope-
ri iactantiam mijciens. Per cærmi-
na autem laborem efficat aliquis
[esse] expertem doloris. Ac certè e-
rat chorealis hymnus iam olim,
& priusquam extitisset Adrasti
& Cadmeorum contentio.

ΧΡΟΜΙΩΙ ΑΙΤΝΑΙΩ, ἅρματι.

Εἶδος Θ.

δυωδεκάς α.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε μοῖσαν
ταὶ νεοκτίσαν εἰς Αἴτναν.
ἔνθ' αἰ ἀπτεραμβαὶ
ξεῖνων γενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου
δῶμ'. ἁμὶ ἐπέων γλυκὺν ὕμνον
ὠρσάοσεται.
τὸ κατάπαι ποντᾶρὲς ἅρμ' ἀναβαίνων,
ματέρι καὶ διδύμοις
παῖδεσσιν αὐδᾶν μανύει,
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.

δυωδεκάς β.

ἔστι δέ τις λόγος ἀνδρῶν, τετελεσμένον ἐσλόν
μὴ χαμαὶ σιγᾷ λυφᾶν

CHROMIO AEtnæo, victoriam adepto currv.

Ode IX.

HYmnum chorealem allatum ab Apolline, ex Sicyone, ô Musæ decantabimus apud AEtnam nuper instauratam, apud beatam Chronij domum, ubi reseratæ fores victæ sunt multitudine hospitum. Carminum igitur dulcem hymnum perficite. nam in currum equis victoriosis iunctum conscendens, matri & geminis filiis Pythonis altæ consortibus præsidibus cantum denuntiat. * Extat autem quoddam dictum hominum, peractum egregium facinus non oportere humi silentio tegere.

ἀεισίσα δ' ἐπέων
καὶ χαρις ἀοιδᾶι θεόσφορος.
δὴ μὰ ἰδὼν βρομίαν στομίω
φορμιγγ', αὐτὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτᾶι ἁρ
μόσσατο πρεπέων ἀέθλων κορυφαὶ, ἅ, τε Φοίβῳ
ἔπεμψεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀ-
σωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
μναθείς, ἐπασκήσω κλυτᾶς
ἥρωα ὑμᾶς.

δυωδέκατος γ.

ὃς τότε μὲν βασιλεύων
κεῖθι, νέαισί θ' ἑορταῖς,
ἰχύος τ' ἀνδρῶν ἀμίλλαις,
ἁρμασί τε γλαφυροῖς
ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν·
φεῦ γε γὰρ Ἀμφιάρη-
ὀν τε θρασυμήδεα, καὶ δηναὶ σάσαν
παῖδῶν οἶκον, ἀπό τ' Ἀργεος ἀρχὸς
δὴ ἐκ ἔτ' ἐσαν Ταλαοῦ
παῖδες, βιασθέντες λύᾳ·
κρέοντων δὲ καππαύει δίκαν
παὶ θεόθεν ἀνήρ,

δυωδέκατος δ'.

ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν

diuinus auten
tus gloriation
Quare & B
& tibiam in
psum equestr
carmen, qu
Adrastus in
quorum ego
fecero, exorn
roem honorib
dem regnans
stus uirorum
de robore cur
tibus, in n
urbem, leam
bat enim An
cem consilio,
tionem pater
ab Argis, duc
dum eran
[hac] moler
tior autē uir
rē, * quando
muriam

diuinus autem carminum can-
tus gloriationi accommodus.
Quare & Bacchicam cithará
& tibiam impellamus ad ip-
sum equestrium certaminum
cacumen, quæ Phœbo instituit
Adrastus in Asopi fluentis.
quorum ego mentionem quum
fecero, exornabo illustribus he-
roem honoribus. *Qui tũ quí-
dem regnans ibi, nouisque fe-
stis uirorúmque certaminibus
de robore curribúsque elegan-
tibus, in notitiam adducebat
urbem, [eam] decorans. Fugie-
bat enim Amphiaraum auda-
cem consilio, & grauem sedi-
tionem paternarum ædium, &
ab Argis. ductores autem non-
dum erant Talai filij, lue
[hac] molenter oppressi. Po-
tentior autẽ uir sedat litem prio-
rẽ, *quando Eriphylã marita do
mutricem

ὄρνιον ὡς ὅτε πισὼν
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα,
ξὰν δοκομαῖν Δαναῶν
ἦσαν μέγιστοι· καί ποτ' ἐς
ἑπταπύλους Θήβας
ἄγαγον αἱ δρῶν τρατὸν, αἰσαῖ οὐ
κατ' ὀρνίχων ὁδόν. οὐδὲ Κρονίων
ἀστεροπαὶ ἐλελί-
ξαις, οἴκοθεν μαρτυμύθους
σείχιν ἐπώτρεων, ἀγὰ φεί-
σασθαι κελεύθου.

δυωδέκατος.

φαινομύαν δ' ἄρ' ἐς ἄταν
αὐτῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι,
χαλκέοις ὅπλοισιν, ἱππεί-
οις τε σὺν ἔντεσιν. Ι-
σμιωσὸ δ' ἐπ' ὄχθαισι, γλυκὺν
νόσον ἐρυσάμυροι,
λύκαν θέαν σώμασ' ὁπάζαν καπνόν.
ἑπτὰ γὸ δαΐσαντο πυρᾷ νεοκμήους
φῶτας. ὁ δ' Ἀμφιάρηϊ
χάσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα·
κρύψαν δ' ἅμ' ἵπποις,

ubi donassent Oiclidæ uxorē, uelut fœderis pignus fidele, flauicomorum Danaorum extiterunt maximi: & quondam ad Thebas septenis portis clausas duxerūt uirorū exercitum, nō per faustarum uiam auium, neque Saturnius fulgur quatiens ex ædibus furioso impetu concitatos abire hortatus est, imò abstinere à profectione. *Sed apertū in exitiū properabat exercitus uenire, æreis cum armis & equestri apparatu. Itaque ad Ismeni ripas dulcē reditū quum inhibuissent, corporibus pinguefecerunt fumum ex quo candor efflorescebat. Septem enim uorarunt pyræ iuuenilimembres uiros. At Amphiarao diffidit Iupiter fulmine aduersus omnia uiolento pectorosam terram, occultauitque illum cum equis.

δυωδεκάς ε.

δουρὶ Περικλυμένου πρὶν
νῶτα τυπέντα μαχατᾶ
θυμὸν αἰχμᾶς θέμεν. ὀνταὶ
δαιμονίοισι φόβοις
φθύνοντι καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατὸν, Κρονίων
πῖσαν μὰν ἀγανόρα φοινικοστόλων
ἐγχέων ζωτὰν θανάτου πέρι· ἐγὼ δ' ζω-
ᾶς αἰαβάλλομαι ὡς
πόρσιας· μοῖσαν δ' ὔνομον,
αἰτέω σε παῖσαι δαρὸν Αἰ-
τναίων ὀπάζειν,

δυωδεκάς ζ.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισι
δ' ἀσυνόμοις ὀπαδίξαι
λαόν. ἐπί τοι φίλιον ποτὶ
τ' αὐτόθι, καὶ κτεάνων
ψυχὰς ἔχοντες κρέοντας
ἄνδρες. ἄπισον ἔβα-
π' αἰδὼς γὰρ ὑποκρυφὰ κέρδη κλέ-
πτει,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ καὶ ὑπασπί-
ζων θεὸς πεζοβάταις,

*priusquam h
ni percussus
animum pude
diuinitus im
guntetiam fi
sibile est ὁ] S
hoc superbum
tarum more
de morte eo
longissimè, so
quæ habeat
stitutionem or
rum pueris
ter pater, ac
tis adhibeas
tè in eo & e
& possessio
bentes præsta
incredibile m
enim quæ gl
tenter lucru
Chromio arm
pedites,

*priusquam hasta Periclymeni percussus tergo, pugnacem animum pudefieret. Etenim in» diuinitus immissis terroribꝰ fu» gunt etiam filij deorum. Si pos» sibile est ô Saturnie, molimen hoc superbum hastarum ornatarum more Phœnicio quod est de morte cogita, reijcio quam longissimè, sortémque talem quæ habeat bonam legum constitutionem oro te ut Aetnæorum pueris diu præbeas *Iupiter pater, ac ciuilibus ornamẽtis adhibeas populum. Sunt certè in eo & equorum studiosi, & possessionibus animos habentes præstantiores uiri. Rem incredibilem dixi. uerecundiã» enim quæ gloriam affert, la» tentèr lucrum suffuratur. Sub» Chromio armiger existens inter pediæs,

ἵππους τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις,
ἔκρινας ἐν κινδυνοισιν ὠ-
ξείας αὐτᾶς.

δυωδεκάς η.

οὔνεκεν ἐν πολέμῳ κεί-
να θεὸς ἔπτυεν ἀπτὺ
θυμὸν αἰχματὰν, ἀμιύειν
λοιγὸν Ενυαλίου.
cc παῖδοι δὲ βουλδῦσιν φόνου
cc παρποδὴ ου νεφέλαν
cc τρέψαι ποτὶ δυσμενέων αὐδρῶν τίχας
cc χερσὶν ἢ ψυχᾶ δυωπαί. λέγε δ' μαὶ
Εκτορ μὸν κλέος αὖ-
ξῆσαι Σκαμανδρου χεύμασιν
ἀγχὲ βαθυκρήμνοισι ἢ ἀμ-
φ' ἀκταῖς Ελώρου.

δυωδεκάς θ.

(ἔνθ' Αρείας πόρον ἀθρω-
ποι καλέοισι) δέδορκε
παῖδὶ τῷτ' Αγησιδάμου
φέγγος ἐν ἁλικίᾳ
τρεσσάτα. τὰ δ' ἄλλαις ἀμέραις
πολλὰ μὸν ἐν κονίᾳ
χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ, φάσομαι.

& equos, nauium que pugnas iudicasses [quanta sit] alea uelocis prælij. quoniã in bello dea illa incitabat eo[rum] animum bellicosum ad propulsandum Martis exitiũ. Pauci autẽ cõsultando que-" unt cædis ante pedes existẽ-" tis nubẽ cõuertere in hostiũ" urorum agmina, manibus" & animo. Dicitur quidem" Hectori decus floruisse prope Scamandrii fluenta: at circum ripas Helori præcipitia profunda habentes *(ubi Areæ traiectum homines uocant) refulget filio Agesidami hoc lumen in ætate prima. In aliis autem diebus commemorabo multa [eius egregia facinora, edita] in puluerulenta terra & in uicino mari.

« ἐκ πόνων δ' οἱ σὺν νεότατι θρώσκει
« σώματι δίκα, τελέθει
« θεὸς γένεας αἰὼν ἀμέρσαι.
« ἴστω λαχὼν θεὸς δαμόνων
« θαυμαστὸν ὄλβον.

δυωδεκάς ι.

« εἰ γὰρ ἅμα κταμένοις πολ-
« λοῖς ὀπὶ δόξον ἄρηται
« νῶδος, ὅν ἔτ' ὄξει πόρσω
« θνατὸν ἔπι σκοπιᾶς
« ἄλλας ἐφάψαθαι ποδοῖν.
« ἡσυχίαν δὲ φιλεῖ
« μὴ συμπόσιον, νεοθαλὴς δ' αὔξεται
« μαλθακᾶ νίκα φορεία σὺν ἀοιδᾷ.
« θαρσαλέα δὲ θεῶν
« κρῆπὶς φωνὰ γίνεται.
ἐλκυνάτω τις μὶν γλυκὺν
κώμου θεσφάταν.

δυωδεκάς ια.

ἀργυρέαισι δὲ νωμά-
σω φιάλαισι βιατὰν
ἀμπέλου παῖδ'· αἵ ποθ' ἵπποι
κίνησάν θ' Χρομίῳ,
πέμψαν θεμιπλέκτοις ἀμφὶ

Ex laboribus
iuuentute fueri
quitate, exist
tem tempus ui
sciat se nactũ
dam felicitatem
*Si enim cum
illustre adeptus
liæt ulterius
plius speculam
gere pedibus.
tem autem am
uium, & re
uictoria aug
cantu. audax
craterem est
aliquis eum,
lis hymni uatic

*argenteisque
agat uolentu
quas equæ
Chromio, & m
era Stcyone,

Ex laboribus autem qui cum »
iuuentute fuerint & cum æ- »
quitate, existit ad senectu- »
tem tempus uitæ placidum. »
sciat se nactũ à dijs admiran »
dam felicitatem. »

*Si enim cum opibus multis »
illustre adeptus sit decus, nõ »
licet ulterius mortali am- »
plius speculam aliam attin »
gere pedibus. Tranquillita- »
tem autem amat quidem con »
uiuium, & recenter florens »
uictoria augetur molli cum »
cantu. audax autem apud »
craterem est uox. Temperet »
aliquis eum, dulcem choreã
lis hymni uaticinatorem.

*argenteisque phialis circum
agat molentum filium uitis,
quas equæ acquisierunt
Chromio, & miserunt ex Sa
cra Sicyone,

Λατοΐδα στεφάνοις
ἐν παῖς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ
εὔχομαί σ' ἔμμεν ἀρεταὶ κελαδῆσαι
σοὶ Χαρίτων, ὑφ' ἁμαλφεῖν λόγοις
νίκαν, ἀκοντίζων σκοπὸν
ἄγχιστα μοισᾶν.

ΘΕΙΑΙΩι ΠΑΙΔ Οὐλίου, παλαιῇ. Εἶδος Ι.

σοφία, κώλια.

Δ Αναοῦ πόλιν ἀγλαο-
θώκων τε πεντήκοντα κοιρανή-
χαειτις
Αργος Ηρας δῶμα θεοφρεπὲς ὑ-
μνεῖτε. φλέγεται δ' ἀρεταῖς
μοισίαις ἔργων θρασέων ἔνεμεν-
μακρὰ μὲν πὰ Γερσέως ἀμ-
φὶ Μεδούσας Γοργόνος,
πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ καλῴκισθεν ἄστη
τᾶς Ἐπάφου παλάμαις.

cum Latoidæ coronis à Themide
textis. Iupiter pater, opto hãc iur-
tutem resonare cum Charitibus, &
victoriam hanc supra multas a-
lias pretiosam reddere per carmi
na, iaculans proximè ad scopum
Musarum.

THIAEO FI-
lio Vliæ, palæstritæ.

Ode X.

DAnai urbem & pulchris so-
liys insidentium filiarum
quinquaginta Argos, Iunonis do-
micilium, diuinam maiestatem
decens, celebrate Charites. reful-
get autem uirtutibus infinitis, pro
pter facinora audacia. Longa sunt
relatu gesta Persei circa Meduſam
Gorgonem, & multa in AEgy-
pto condita fuerunt oppida Epaphi
manibus.

ὅτ' Ὑδρομήδρα παρεπλάγχθη, μονᾶ
ψαφον ἐν κολεῷ καταχοΐσα ξίφος.

ἀντιστρ. κώλ. ια.

Διομήδεα τ' ἄμβροτον
ξανθαὶ ποτε γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν.
γᾶϊα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυ-
νωθεῖσα Διὸς βέλεσι
μαίμπν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος.
καὶ γυναιξὶ καλλικόμοι-
σιν ἀείσεται. πάλαι
Ζηνὸς ἐπ' Ἀλκμαίωνι Δανάαν τε μο-
χθὸν κατέφανε λόγον. [λῶν
πατεί τ' Ἀφράσιο, Λυγκεῖ τε φρενῶν
ἁρπὰν ὑθεῖα συνάρμοξεν δίκα.

ἐπῳ. κώλ. ιβ.

Δρέψε δ' αἰχμᾷ Ἀμφιτρυ-
ωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
ἵκετ' ἐς κεῖνον γρυσεάν.
ἐπεὶ καὶ ἐν χαλκείοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἔναρεν. οἱ
ὄψιν ἐεισάμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλαὶ ἐσῆλθε,
σὺν ἁρμᾷ δ' εἷλε παντὸν φέρων·
Ἡρακλέος, ὃ κατ' ὄλυμπον

neque Hypermnestra aberrauit, gladium alijs non suffragantem in uagina quum retinuit.* Diomedem autem immortalē flaua quondam [dea] cæsia fecit deum. Terra uerò apud Thebas recepit, fulminata Iouis telis, uatem Oiclidē belli nubem. Quinetiam fœminis pulchricomus alias antecellit [urbes.] olim Iupiter ad Alcmenen Danaēnque profectus hāc famam palàm fecit. Patri etiam Adrasti Lynceóque mentis fructum [cum] recta adaptauit iustitia.

*Promouit præterea bellum Amphitruonis. atque ipse felicitatē præstantissimus uenit in illius stirpem. [nam] quum ille æreis armis Teleboas interfecisset, ei multum assimilatus immortalium rex, aulam ingressus est, semen intrepidum afferens Herculis, cuius in cælo

ἄλογος Ἥβα πελέσθαι
ῥᾳδὰ ματέρι βαίνοισ-
σ' ὀβρί, καλλίστα θεᾶν.

στροφὴ β', κώλ. ια.

βεαχύ μοι τόμα παύτ' ἀνεμ-
νήσασθαι ὅσαν ἀρχεῖον ἔχᾳ τέρθρος
"μοῖσαν ἐσλῶν. ἔστι δὲ κ' ὁρος αὖ-
"δρῶπων βαρὺς αἰπάσαι.
ἀμ' ὅμαρτος ὐχορδον ἔλαβε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάθε φρον-
τίσι· ἀγῶν τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ θυσίαν Ἡ-
ρας, ἀέθλων τε κρίσιν,
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσασ δὶς, ἔ-
σχεν Θεισᾶος ὐφόρων λάθαν πόνων.

ἀντιστρ. κώλ. ια.

ἐκράτησε δὲ καὶ ποδ' Ελ-
λανα σταδίων Πυθῶνι τύχα τε μολὼν
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ κ' Νεμέα στέφανον,
μοίσαις αἰτ' ἔδωκ' ἀρόσαι·
πεὶς μὲν ὐ πόντοιο πύλαισι λαχὼν,
πεὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις
ὐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῷ μὲ ἔρατα φρενὶ, σὺ γᾶ

uxor Hebe apud
perfectrice mœd
dearum.* Arctũ
sendũ omnia dẽ
sortieũ est Argiũ
reáque satietas ho
cursu Sed tamen
structam excita
rum curam susa
neum hortatur po
cum Iunonis
iudicaũ, ubi Vliæ
ctoriã adeptus bi
oblitumonem labo
portatu.* Emeruit
ria quum ad Gr
fortunatè uenisse
& Isthmicã
Musisque dedit
quidem apud m
ei sors obtigisset,
uenerabile solu
ne. Iupiter pate
de, reticet

uxor Hebe apud matrē [Iunonem] perfectricē mœdit, pulcherrima dearum. *Arctū mihi os ad recensendū omnia dēcora, quæ feliciter sortitū est Arguū delubrū præterreáque satietas hominū graues occursu. Sed tamen chordis bene instructam excita lyram, & luctarum curam susce pe. Certamen æneum hortatur populum ad sacrificium Iunonis & ad præmiorum iudicū, ubi Vliæ filius Thiæus victoriā adeptus bis, cōsequutus est obliuionem laborum non grauium portatu. *Emeruit autem sua victoria quum ad Græcorum concilium fortunatè ueniisset, & Pythiacam & Isthmacā & Nemeacā coronā, Musīsque dedit excolendam: ter quidem apud marinas portas, quū ei sors obtigisset, ter uerò & apud uenerabile solum in Adrasti ditione. Iupiter pater, ea quæ optat cor de, reticet

οἱ τόμα· παῦ δὲ τέλος
ἐν πὺ ἔργων· ἀοὶ· ἀμυχθῶ καρδίᾳ
ϖερθσφέρων τόλμαν παραμυθίαν χέ-
ἐπῳδ. κώλ. ιϛ. λειν.
γκώτ' ἀείδων θεῷ τε
χῶσις ἀμιλλᾶται τόδε·
ἑξάτων ἀέθλων κορυφᾶις.
ὕπατον σὺ ἔχει Πίσα
Ηερακλέος πεθμὸν ἀδεῖ-
αί γε μὴν ἀμβολάδαν
ἐν πελεταῖς δὶς Ἀθαναίων μὲν ὁμφαὶ
κώμασαν· χάρα δὲ καυ-
θεῖσα πυρὶ, καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ηρας τὸν ἁβά-
ροϛα λαὸν ἐξ ἀγγέων
ἔρκεσιν ϖεμποικίλοις.
τροφὴ γ· κώλ. ια.
ἔπεται δὲ Θεαῖς μα-
τρῴων πολύγωνον ὕμνος ὑμετέρων
ἁβάγων ἁμὰ Χαείποτί τε καὶ
Τιωδαείδαις ϑαμάκις.
ἀξιωθείλω κεν, ἐὼν Θεσσαλὸς
Αντία τε σύγγονος, Αρ-
γεῖ μὴ κρύπτειν φάος

illi os: sed omnium operũ successus penes cæ[est:]nec cor de alieno à laboribus audaciã affert ad petitionem beneficij. *Nota cano deóque e[illi] quisquis certat de supremorum præmiorum cacuminibus. Summum autem nacta est Pisa Herculis ritum, & suaues Atheniensium uoces in ritibus sacris hymnos choreales ei decantarunt bis interiecto certo temporis spatio. Venit igitur fructus oleæ [inclusus]terræ igni coctæ, ad Iunonis populum uiris illustrem, inter uasorum claustra multum uariegata. *Sequitur autem, Thiæe, stirpem celeberrimam uestrorum progenitorum maternorum honor ob certamina bene certata cum Charitibus & Tyndaridis frequenter. Dignus certè habear, quum Thrasycli & Antiæ cognatus sim, qui Aegis non occultem lumen

ὁμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις ἵπ-
ποισιν ἄφθονον ἄγει τὸ Πριό-
πιον θάλησεν· Κορίνθου τ' ὠμωγοῖς,
καὶ Κλεωναίων τοὺς αὐδρῶν τε βάκις.

ἀντιστρ. κώλ. ια.

Σικυωνόθεν δ' ἀφύρω-
θέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.
ὃν δὲ Πελλάνας, ὅτι εὐτάμβυος
ἦν ὦπιν μαλακαῖσι κρόκαις.
ἀμφὶ χαλκὸν μυελὸν οὐ δυνατὸν
ἐξελέγχειν· μακροτέρας
γὰρ ἀελμῶσιν χολᾶς,
οὔ τε Κλείτωρ, καὶ Τεγέα, καὶ Ἀχαιῶν
ὑψίβατοι πόλιες,
καὶ Λύκαιον παρ' Διὸς ἦκε δρόμῳ,
σὺν ποδῶν τ' ἀρετᾷ τε νικᾶσαν ἑᾷ.

ἐπῳ. κώλ. ιβ.

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἵππι
ξενίαν ὑπὲρ Γαμφάνη,
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύ-
κεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθλη-
τῆς ἀγαθοῖσιν, ἐπεὶ
Ἀρυχώρου Ταμίαι Σπάρτας ἀγῶνων

oculorũ. quot enim victoriis floruit urbs Præti altrix equorũ! & Corinthi in rebus & Cleonæos apud uiros quater. *E Sicyone autẽ argento donati cũ uinariis phialis processerunt: ex Pellene autem induti tergum mollibus filis. At infinitum æs non possibile est examinare. maioris enim est otij ipsum enumerare, quod Clitor & Tegæa, & Achæorum altæ urbes, & Lycæum apposuerit curriculo Iouis ad uincendum cum pedum & manuum robore. *Sed quum Castor & frater Pollux uenerint ad hospitandum apud Pamphaẽ, non mirum si insitum habeant à natura ut sint athletæ boni. quoniam præsides Spartæ spatiosæ,

μοῖσαν Ερμᾶ καὶ σὺν Η-
εσυχλεῖ δὲ πόντι θάλειαν,
μάλα μὰν αἰδρῶν δικαίων
θεὸς καὶ δόμμοι, καὶ
μαὶ θεῶν πιστὸν γλῶς.

ἀντ. δ'. κώλ. ια.

μεταμειβόμμοι δ' ἐνάγ-
λαξε, ἀμέραν τὰν μὲν ἀθρόᾳ παῖδι φίλῳ
Διὶ τέμονι, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαί-
ας, ἐν γυάλοις Θεσσάλας,
πότμον ἀμπλακόντες ὁμοῖον. ἐπεὶ
τῶν, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμ-
μμαι, οἱ κεῖν' οὐ σαφῶς,
εἶλετ' αἰῶνα φθιμμένου Πολυδεύκης
Κάστορος ἐν πολέμῳ·
τὸν γὰρ Ἰδας, ἀμφὶ βυσσὶν πως χολω-
θεὶς, ἔβρασεν χαλκέας λόγχας αἰχμᾷ.

ἐπῳδ. κώ. ια.

Ἀπὸ Ταϋγέτου ποταν-
γάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχᾳ
ἥμμεν· κείνου γὰρ ὀπιχθονίων
πάντων γλύκιστ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαμψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαι, καὶ μέγα ἔρ-

sortem florētem certaminum cū Mercurio & Hercule gubernant, ualde quidem uirorum iustorum curam gerentes, & [existentes] deorum fida propago. *Alternātes autem uicissim, uno quidem die apud Iouem patrem charum degunt, uno autem sub latebris terræ, in concauitatibus Therapnæ sorte utentes simili: quoniam Pollux hāc [conditionem] uitæ potiorē habuit quam prorsus deus esse, cælúmque incolere, Castore mortefecto in bello. hunc siquidem Idas propter boues iratus uulnerauit æreæ lanceæ cuspide. *A Taygeto [eum] conspicans Lynceus uidit querno truncō insidentem. illius enim fuit oculus acutissimus supra omnes homines. uelocibus autem pedibus statim accesserunt, & ad ingens faci-

χου ἐμνήσαντ' ὠκέως,
ἢ πάγον ἀφνεὸν παλάμαις Ἀφαρητί-
δαι Διός. αὐτίκα γὰρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναρ-
πα σάθεν τυμβωρυχέοντα πεζῷ.

ἐπῳ. κώλ. ιϛ.

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλ-
μ' Ἴδα, ξεστὸν πέζον,
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύ-
κεος· δὴ οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀπέρασαν. ἐφορμα-
θεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοᾷ
ἦλασε Λυγκέως ἐν πλαγαῖσι χαλκάν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον
πλᾶξε φολόεντα κεραυνόν·
ἀμαὶ δὲ καίοντ' ἔρημοι.
χαλεπὰ δ' ἔεις ἀνθρώ-
ποισιν ὁμιλεῖν κρείσσονων.

στροφὴ ε. κώλ. ια.

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ
βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Γωνᾶος εἰδώς·
καί μιν ἔπεφνε θεῶν ὀτρύνων, ἄσθμαπι δὲ
φεύγοντ' ἀνάπνοας κίχε.
θερμὰ δὲ τέλλων δάκρυα σοναχᾷς,

nus animum
tidæ, & pas
arthus. Stat
dæ filius per
ex aduerso a
prope paterna
pusseni statu
ex polito sax
Pollucis: sed
neque retro
potius cum in
lum uelox, a
tera. Iupiter
men igniferu
sum: simul a
ferti. Adeo g
tentione adu
tim autem a
rursum acc
eum nondum
tione rigente
tem inuenit
gens lacryma

nus animum aduerterũt Aphare tidæ, & passi sunt grauia, Iouis arthbus. Statim enim aduenit Ledæ filius persequens: illi autem ex aduerso constiterunt, sepulchrũ prope paternum. *unde quũ corripuissent statuã Plutonis [confectã] ex polito saxo, proiecerũt impectꝰ Pollucis: sed eum non colli serunt, neque retrocedere coegerunt: quin potius cum impetu arripiens iaculum uelox adegit æs in Lynæi latera. Iupiter autem in Idam fulmen igniferum contorsit fuliginosum: simul autem comburuntur desserti. Adeo graue est uersari in cõ" tentione aduersus potentiores. *Sta" tim autem ad strenuum fratrem rursum accessit Tyndarides, & eum nondum mortuum sed palpitatione rigentes respirationes habentem inuenit. Calidas autem inspergens lacrymas gemitibus,

ὄρθιον φώνασε, πάπ-
Κροτίων, πῆς δὴ λύσις
ἔστ' πενθέων; καί μοι θάνατον σιω-
πῶσ' ὀπίτιλον αὐαλᾷ.
cc οἴχεται ζμὰ φίλων ζατωιδρῷ
cc φωπ' παῦροι σ' ὐν πόνῳ πισοὶ βροτῶν
αὐπσιρο. κώλ. ια.
cc καμάτου μεπαλαμβάνειν.
ὡς λώεπ. Ζεὺς σ' αὐπός ἤλυθεν οἱ,
ᾗ τόσ' ἐξαύδασ' ἔπος· ἐυί μοι ὑ-
ὸς. τὸν δε σ' ἔπειπα πόσις
σπέρμα θνατᾶ ματρὶ πᾷ πλάσαις
ἔπαξ' ἥρως. ἀλλ' ἄγε, σῆμ-
δέ τοι ἔμπαν αὔρεσιν
παρδίδαμ'. εἰ μὴ θάνατόν π φυγὼν ἐ-
γῆσεις ἀπεχθόμβρον,
αὐτὸς οὔλυμπον ἐθέλεις
σιὼ τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεφεῖ τ' Ἄρει,
ἐπωσ. κώλ. ιϛ.
ἔστ ζοι ἀμὸ ζύτων λάχος·
εἰ δὲ κασιγνήπου πέσε
μόρ' ἀθαν, παύτων δὲ νοεῖς
ἀπὸ δάσασθαι ἶσον,
ἥμισυ μόν κα πρέοις γαί-

altum clamauit, Pater Saturnie, quænam liberatio erit à luctibus? mihi quoque mortem cum hoc immittas. Perit honor uiro quo or-» batur amicis: paucique mortalium» in ærũna sunt fideles, *ita ut sint» participes laboris. Sic loquebatur. Iupiter autem obuius processit ei, & hoc protulit dictũ, Es mihi filius: hunc autem postea maritus heros, cum matre tua congressus, semen mortale stillauit. Verùm age, tibi tamen horum optionem do: si quidem mortem effugiens & senectutem odiosam, ipse olympum uis cum Minerua & aerã gestante hastam Marte,* adest tibi horũ sors: at si pro fratre præliari, & omnium diuidere æqualem portionem animo habes, dimidium spires sub

ας ὑπένερθεν ἐὼν,
ἤμυσε δ' ὀρανῷ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, οὐ
γώμα διπλόαν θέτο βουλάν·
ἀνὰ δ' ἔλυσε μὲν ὀφθαλ-
μὸν, ἔπειτα δὲ φωνὰν
χαλκεομίτρα Κάστορος.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΙ, ὡρυτάνᾳ Τενεδίῳ, ὑῷ Αρκεσίλα.

Εἶδος ΙΑ.

στροφὴ α. κώλ. ς.

Παῖ Ρέας ἄπτ' ὡρυταν ἐᾶ λέλογ-
χας Εστία,
Ζηνὸς ὑψίστου καὶ γήτα τ' ὁμοθρό-
νου Ηρας,
σὺ μὲν αἰσαγόραν δέξαι πὸν ἐς
θαλαμον,
σὺ δ' ἑταίρους ἀγλαὸ σκάπτω πέλας,
οἵ σε χεραίροντες ἐρ-
γάν φυλάσσοισι Τενέδου,

terra existens, & dimidium in aureis ædibus cæli. Sic loquuto Leo, sententia dupliçem deliberationem non facit. quare in integrum restituit oculũ, postea autem uocem Castoris æreã mitram gestantis.

ARISTAGORÆ præsidi Tenedio, filio Arcesilæ. Ode XI.

Filia Rheæ, quæ sedem sortita es in pr)taneis, Vesta, Iouis altissimi soror & solio eidem insidentis Iunonis, bene Aristagoram excipe tuum in thalamum, bene etiam socios, illustre prope sceptrum: quite decorantes rectam custodiunt Tenedum,

αὐτὸν κρόλων ς.

πολλὰ μὲν λοιβᾶν ἐπὶ ἀγλαΐζόμενοι πρεσ-
ταν θεῶν,
πολλὰ δὲ κνίσαν λύσε δὲ σφιν βρέ-
μεται καὶ ἀοιδᾶ,
ἁ ξενία Διὸς αἰσχεῖται θέμις ἀεννάοις
ἐν τραπέζαις. ἀνδρὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δυωδεκάμηνον πρέ-
σαι σὺν ἀτρώτῳ καρδίᾳ.

ἐπῳ. κώλ. θ.

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω
μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
ἁ τὸ θανὸν δέμας, ἀτρεμίαν τε σύν-
εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων [ζυγον.
μορφᾶ τε μεύσετ' ἄλλων,
ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀεί-
σευών ἐπέδραξεν βίαν,
θνατὰ μεμαὼς πρὸς ἔλλων μάχᾳ,
ἁ τελυτὰν ἀπάντων ζωᾶν ὀπιστόμε-
ρος. ς, κώ. ς. [νος.

ἐν λόγοις δ' ἀσῶν ἀγαθοῖσι μὲν αἰνεῖ-
σθαι χρεών,
ἁ μὲν δούποισι δαιδαλέντα μελι-
ζέμεν ἀοιδᾶς.

*sæpe quidem libationibus uenerantes [te] primam dearum, sæpe uerò nidore. quinetiam lyra apud eos perstrepit & cantus, Iouísque hospitalis rite⁹ iustus obseruatur indeficiētibus in mēsis. Sed [da illis] transigere glorioſe ſpatium duodecim mensium, cum corde non ulnerato [mœrore.] *Ego autem uirū quidem prædico beatum, patrem Arcæsilam, etiam propter admurandum corpus, & audaciam illi à natura insitam. Sed siquis opes» possidens, forma anteibit alios, & » in certaminibus primas obtinens» specimen ediderit roboris, mortali-» bus memnerit se amictum esse» membris, & postremam omnium» terram sibi futuram amiculum.»

*Verùm sermonibus bonis ciuium celebrari par est, & dulci sirepis nariata carminibus modulari.

ὃν δὲ τῶν Ικπόνων, ἑκηβόλον Ἀπο-
σαυρόμαν
ἀγλαὰ νίκαν πάτραν τ' Ὀλύνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ
καὶ μεγαλαυχεῖ παγκρατίῳ.
αὐτὸρ κώμος.
ἐλπίδες δὲ ὀκυπόταν γενέων πολ-
λὸς βίαν
ἔχον ἐν Πυθῶνι πιεσθῆναι καὶ Ὀλυμ-
πίᾳ ἀέθλων.
ναὶ μὰ τὸν ὅρκον, ἐμὰν ὀΐξαν, τῶνδε
Καστάλια
ἢ παρ' Ἀνδρώπου μολὼν ὄχθῳ Κρόνου,
κάλλιον αὖ δαιδαλέων
ὑμνων ἀοιδὸς αὐτὸπάλων,
ἐπῳδὸν κώλον.
πενταετηρὶς ἑορτὰν
Ἡρακλέος τέθμιον
κομίσας, αὐδησάμβροτός τε κόμαν πορ
φυρέοις
ἔρνεσιν ἁβρὰ βροτῶν
τὸν μὲν εὐφρονες αὖχαι
ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον·
δὲ αὖ, καταμεμφθέντ' ἄγαν

Ex manis
stagoramill
narunt, pa
minus: [illegible]
cta, atque
pancratio.
res parentu
dierunt q
faceret cer
apud Pyth
Per iusiura
dum meam
stialiam et
arboribus
ns, pulchr
aduersari
machorea
quennale f
cule, instru
mam: pur
rum morta
uana cogita
præclaru
pellite, alii

Ex uicinis autem, sedecim Aristagoram illustres uictoriæ coronarunt, patriámque magni nominis: [quas adeptus est] lucta, atque ualde gloriabundo pancratio. Spes autem segnores parentum, robur filij impedierunt quominus periculum faceret certaminum [quæ sunt] apud Pythonem & Olympiã. Per iusiurandum enim, [secundum] meam sententiam, ad Castaliam & ad bene [consitum] arboribus proiectus collem Saturni, pulchrius quàm pugnantes aduersarij reuersus fuisset, hymno choreali prosequutus* quinquennale festum, ritum ab Hercule, mstitutum, & redimitus comam purpureis ramis. Sed e- »
num mortalium alium quidem »
uana cogitantes gloriationes à »
præclaris [facinoribus] ex- »
pellũt, aliũ autẽ cõtrà animus »

«ἰφικλῆ, οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν,
«χρὸς ἔλκων ὁπίσω, θυμὸς ἄπολμος
στρο. γ. κώλ. ε. [λέων·
συμβαλεῖν λίαν ἄμαρτες ἰῷ τό, τε Πισάνδρᾳ πάλαι
ἅμ' ἀπὸ Σπάρτας, (Δαμώκλαιαν γὰρ
ἔβα σὺν Ὀρέσᾳ,
Αἰολέων σκαπαὶ χαλκεντέων δεῦρ' αὐ ἄγων)
ἐν παρ' Ἰσμήνοιο ῥοαῖς νικαφόρον,
ἐκ Μελανίππου μά-
«τρως. ἐρχαῖαι δ' ἀρεταὶ
ἀντιστρ. κώλ. ε.
«αμφέρονται, θνατοῖσι μὲν ἀστόμφατοι ἴυγγες
«αὐδῶν ἀδεῖαι.
«ἐν χερῶν δ' οὔτ' ὤν μέγαιναι καρπὸν
«ἔδωκαν ἄρουραι,
«δένδρεά τ' ἐκ ἐθέλει πᾶσαις ἐτέων
«ὠδῖνας δοῦναι
«ἄνθος ὠδῖσι φέρειν, πλοῦτῳ ἴσον,
«ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι καὶ
«δυνατὸν οὔπω σθένος ἀγᾷ
ἐπῳ. κώλ. θ.
«μοῖρα. πὸ δ' ἐκ Διὸς αἰθρῶ-

inaudax existens, manu tra- »
hens rectò à propriis [factis] »
honestis aberrare facit, conque- »
stum nimium de uiribus. Per- »
spicere certis indiciis facilè erat
Pisandri uetustum sanguinem,
ex Sparta (ab Amyclis enim
profectus est cum Oreste exer-
citum AEolum ære armatorum
huc ducens) & ex Melanippo
materno auo mixtum, ad Ismeni
fluenta. Antiquæ autem »
*uirtutes, * recuperant robur* »
quæ permutantur hominum se- »
culis. Sed enim nec nigra ar- »
ua fructum dant continua se- »
rie, nec arbores uolunt omni- »
bus annorum recursibus flo- »
rem odoratum ferre, diutiùs pa- »
rem: sed alternis Eodem pacto »
*& mortale robur * regit fatum.* »
à Ioue autem homines »

«πῶς σαφὲς οὐχ ἔπιται
«τέκμαρ· δὴ ἔμπαν μεγαλαυχείας
« ἐμβαίνομεν,
«ἔρχα τε πολλὰ μύθοι-
«σιν ὦντες. δὲ δὲ παιτὸ αἰὰν δεῖ
« ἐλπὶδι χῖρα, πεσμα-
«θείας δ' ὑπόκειται ῥοαί.
«πρὸς ἀὲν δὲ χεὴ μέζον θηρεύειν.
«ἀπρόσικτον δ' ἐρώτων ὀξύπραγ
« μανίαν.

ærtus non sequitur exitus: sed ta-»
men in superbias ingredimur, o-»
pera multa molientes. uincta sunt»
enim impudenti spe membra, pro-»
uidentiæque lõgè remoti sunt flu»
xus. Lucrorum autem oportet cer »
tum modulum uenari. Desideria»
enim [rerum ad quas peruenuri»
non potest, [habent] acriorem in-»
saniam. »

ΠΙΝΔΑΡΟΥ Ἰσθμια.

ΗΡΟΔΟΤΩι Θηβαίῳ.

Εἶδος Α.

προφ. α. κώλ. ζ.

ΜΑΤΕΡ ἐμὰ τὸ πὸν χρύσασα Θήβα θρᾶγμα ἐν ἀγο-
λίας ὕδωρ πρὸν τᾶσυμαι. μή μοι κραναὰ νεμιστύσαι
Δᾶλος, ὃν ἆ κίχυμαι. πὶ φίλτερον
κεδνᾶν τοκέων ἀγαθοῖς;
εἶξον ὦ πολλωνιάς· ἀμφοτέρων τοι
σὺ θεοῖς ζεύξω τέλος, ἰχνίτων
ἀντρο. κώλ. ζ.
ἐν τὸν ἀκειρεκόμαν Φοίβου χορὸν ὧν
ὃν Κέῳ ἀμφιρύτῳ, σὺ πόντιος
ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ

PINDARI
Isthmia.
HERODOTO, Thebano.
Ode I.

MATER mea aureo clypeo insignis Thebæ, exi stimabo tuum negotium etiam potius occupatione [meæ]. ne mihi aspera succenseat Delus, in quam sum effusus [toto animo.] Quid est charius bonis [uiris] quàm uenerandi parentes? Cede ô Apollinaris [Delę] amborum tibi beneficiorum coniũgam persolutionem, dijs bene iuuãtibus: * & intonsum comam Phœbum saltãs [ælebrãdo] in Ceo circũfluæ cũ maritimis uiris, & mari nullatum Isthmi

δρεσάλ. ἐπεὶ στεφάνοις ἓξ ὥπασε
Κάδμου σρατῷ ἓξ ἀέθλων,
καλλίνικον πατρὶ δι κῦδος· ὃν ἅ ἢ τὸν
μαντον Ἀλμιώνα τέκε [ἀδεί-

ἐπῳλ. κώλ. ια.

πῆδα, Θρασείαν τὸν ποτε Γηρυόνα
φείξαν κύνες.
ἀλλ' ἐγὼ Ηροδότῳ πύχον
τὸ μὴν ἅρμα πεθρίππῳ γέρας,
ἀνία τ' ἀμοτείαις οὐ
χερσὶ νωμάσαντ', ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ ἢ Ιολάου σταρ-
μόξαι μιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων δίφρη-
λάται Λακεδαίμονι καὶ Θή-
βαις ἐτέκνωσεν κράτιστοι.

στρο. β. κῶλ. ζ.

ἔν τ' ἀέθλοις ἔζοχον πλείστων ἀγώνων,
καὶ πεπόδεσται ἐκόσμησαν δόμον,
καὶ λεβήτεσσιν, φιάλαισί τε χρυσοῦ,
γυιόνωμοι στεφάνων νικαφόρων.
λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ
ἔν τε γυμνοῖσι σαδίοις σρίσιν, ἔν τ' ἀ-
ποιαν ὁπλίταις δρόμοις. [ωιδοδού-

iugum. quoniam coronas sex præbuit Cadmi populo ex certaminibus, patriæ decus ob præclaram victoriam: in qua etiã intrepidũ Alcmene peperit* puerum, quem feroces quondam Geryonæ horruerunt canes. At ego Herodoto struens honorarium munus ob currum quadriiugum, in quo frena alienis non rexerit manibus: uolo aut Castoru aut Iolai adaptare illum hymno. Illi enim inter heroas curuum agitatores Lacedæmone & Thebis geniti sunt præstãtissimi, & in ludis solennibus potiti sunt plurimis certaminibus, & tripodibus ornauerunt domum & lebetibus, & phialis aureis gustantes fructum coronarum victricium. Fulget autem manifesta fortitudo illis & in gymnicis stadiis, & in armatis curribus scutistrepis.

ἀντιστρ. κώλ. ζ.

οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες, ἀγχιμαχᾷς
καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν·
οὐδὲ λῶπέν τα θλον ἔτ', ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
ἔρχμα πεῖτο τέλος, τῷ' ἀθρόοις
αὐδήσασθαι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας, ῥεέθροισί τ' Δίρκας ἔ-
δε παρ' Εὐρώτα πέλας. φανεὶς,

ἐπῳδ. κώλ. ια.

Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος ἐὼν
ἀπαρτῶν ἦλθε,
Τὼ δαείδας σὺν ἐν ἀγαγοῖς ὑ-
ψίπεδον Θερσάπνας οἰκείων ἕδος.
χαῖρε τ' ἐγὼ δὲ Ποσειδά-
ωνί τ' Ἰσθμῷ τε ζαλέᾳ,
Ὀρχησίᾳσίν τ' ἀϊόντεσσι κωμε-
τέλλων ἀοιδαῖς,
ἐρύσομαι τεὸς αὐδρὸς ἐν
πημάσιν ἀλαλκέα ταὶ
Ἀσωποδώρᾳ παῖδας αἶσαν.

στροφ. γ. κώλ. ζ.

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἔρεσαν,
ἃ νιν ἐρεισθόμβρον ναυαγίας
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς, ὠκυρόοντα

[O] * qualiter manibus iaculantes, quum iacularentur iaculis & saxeis discis. neque enim erat quinquertium, sed unicuique facto propositum erat præmium. quorum [factorum] frondibus confertis redimiti sæpe comas, conspicui fuerunt, & apud fluenta Diræs & iuxta Eurotam. *Iphiclis quidem filius, popularis existens generis Spartorum: Tyndarides autem, apud Achæos habitans Therapnes sedem alti soli saluete, ô heroes: | ego autem Neptuno, Isthmóque diuinæ Orchestiíque ripis concinnans canticum, celebrabo inter huius uiri laudes, perinclytam Asopodori sortem, *Orchomenique auctum aruum, quod ipsum exstitit naufragio ex immenso salo, in horrendo

δέξατο σωτυχία· νῦν δ' αὖτις ἀρ-
χαὶας ἐπέβασε πότμος
συγγενὴς ἀλαμείδας. ὁ πονήσας δ', νόῳ
καὶ τοσσάδ' ἔφερε.

αὐτὸς. καλῶν ζ.

εἰ δ' ἀρετὰ κατάκειται πᾶσι ὁρμὰ
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρὴ νιν ἀρόντ' ποτιν αἰσυόεσσα κόμπον
μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις. ἐπὶ
κούφα δ' ὀπὶς ἀνδρὶ σοφῷ,
αὐτὸ μὲν ἔχθων παντοδαπῶν ἔπος εἰπόν δ'
ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν. λαὸν δ',

ἐπῳδ. κώλ. ια.

μισθὸς ἀοιδοῖς ἀνδρὸς ἐφ' ἕρμασιν ἀν-
θρώποις γλυκύς,
μηλοβότα τ', ἀρότα τ', ὀρνι-
χολόχω τε, καὶ ὃν πόντος τρέφει
χαίρει δὲ πᾶς ὃς ἀμιῶν
λιμὸν αἰανῆ τίταται.
ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις, ἢ πολεμίζων, ἄρη
ται κῶδος ἀέρων
βοῦν ἀγορηθείς, κέρδος ὔ-
ψιστον δέχεται, πολια-
τᾶν καὶ ξένων γλῶσσας ἄωτον.

excæpit casu. nunc autem rursus
fortuna congenita restituit in pristi-
nam felicitatem. Qui autem ær-»
rumnas pertulit, consequitur e-»
tiam prouidentiã animo. *Quãd»
si uirtus repositum habet omne stu-»
dium pariter in sumptibus & la-»
boribus, oportet nactis eã tribuere»
magnificam gloriationem non in-»
uidis sententiis. Etenim leuis dona»
tio est uiro sapienti, loquendo uer-»
bum honorificum pro laboribus o-»
mnigenis, commune constabilire bo-»
nũ. *Meræs enim alia alijs homi»
nibus dulcis ob facta, & pastori»
ouium & aratori, & auium insi-»
diatori, & illi quem mare educat:»
sed quilibet contentus habet ui-»
res ad propulsandam tetram fa-»
mem à uentre. At qui in certami-»
nibus aut prælians adeptus fuerit»
decus splendidum, laudatus, acci-»
pit lucrum summum florem lin-»
guæ ciuiũ & peregrinorum. »

στρο. δ, κῶλ. ζ.

ἄμμι σὴ ἔοικε Κρόνου σταίχθον' υἱὸς
γείτον' ἀμειβομένοις ἀέργεται
ἁρμάτων ἱππεδρόμιον κελαδήσαι·
ἐς σέθεν Ἀμφιτρύων πτῦδας ἐσσεῖται
πεῖν, τὸν Μινύα τε μωχόν,
ἐς τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα
βοιαν ἐν γαμπτοῖς δρόμοις. ἐξ Εὐ-

ἀντιστρ. κῶλ. ζ.

Γραπτεσίλα, τὸ πρὶν σὴ ἀνδρῶν ἀχαιῶν
ἐν Φυλάκᾳ τέθμος συμβάλλομαι.
πάντα σὴ ἐξέπειν ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵππαις, ἀφαρ-
ρέϊται βεαχὺ μέζον' ἔχων
"ὕμνος. ἢ μὰν πολλάκι κἠ τὸ σιγᾶν μέ
"θυμίαν μείζω φέρει ἐξ ἀν-

ἐπῳ. κῶλ. ια.

εἴη μὲν ὀφθῶν περύγεσσιν ἀερ-
θέντ' ἀγλαΐᾳς
Γιερείδων, ἔπι καὶ Γυ-
θόθεν, ὀλυμπιάδων τ' ἐκαρέπεις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φαίδιμος
χίεσθαι, πιμανθεὶς ἐλαπύλοις
"Θήβαισι θύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδοθεν νέμε

*Nos igitur deæ Saturni filio quassatori terræ, uicino gratiã referentes, benemerito de curribus, præsidi cursuũ equestriũ, hymnum decãtare: & tuos Amphitruo filios compellare, & Minyæ reassum, & Cereris inclytum lucum, Eleusinem, & Euboeam, in curriculis inflexis. *Protesilae, tuũ quoque addo delubrũ, quod est apud Phylacẽ, [diatũ] duiris Achæis. Omnia autẽ eloqui quæcũque certamina lis Mercuriũ Herodoto dedit equis, impedit hymnũ breuẽ mensurã habẽs. Certè sæpe quod est silẽtio prætereritũ uoluptatẽ maiorẽ affert. *Cõtingat ipsũ aliis splẽdidis uocaliũ Musarũ in altũ sublatũ, adhuc & ex Pythone, & Olympiadũ eximiis Alpheiramis munere manũ honorẽ Thebis portas septẽ habẽtib⁹ acquirẽtem. Quòd si quis intus fouet

«πλοῦτον κρυφαῖον,
«ἄλλοισι δ' ἐμπίπλων γελᾷ,
«ψυχὰν αἴθα πελέων οὐ
«φεύζεται δόξας αἴδυθεν.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ
Ακραγαντίνῳ.
Εἶδος Β.

στροφ. α. κώλ. η.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θερσύδαμε,
φῶτες, ὅσοι χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον μοισᾶν ἔβαν-
νον, κλυτᾶ φόρμιγγι σὺν ἀοιδοῖ,
ῥίμφα παῖδες ἐοὶς ἐπέζευ-
ον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅσπις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
ἀνθρόνου μνάσθεν ἀδίταν ὁπώραν.

ἀντιστρ. κώλ. η.

ἃ μοῖσα τὸν οὐ φιλοκερδῆ
πω τότε λῶν, ἀλλ' ἐργατᾶς
οὐδ' ἐπέρνα πο γλυκεῖ-
αι μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας

diuitias occultas, & alijs insultans ridet, non cogitat se animam orco pendere sine gloria. »

XENOCRATI Agrigentino. Ode II.

PRisci uri, ô Thrasybule, quicũque in currum Musarũ redimicula aurea habentium ascendebant, obuiam procedentes cum inclyta cithara, celeriter eiaculabantur mellisonos hymnos pueris amasijs conuenientes, in gratiam eius quicunque existens pulcher habebat autumnale pomum suauissimũ, quod admoneret Veneris pulchro solio insidentis. *Musa enim nondũ cupida lucri erat, neq; mercenaria: neque nẽdebãtur à Terpsichore dulces mellisonæ cãtilenæ,

ἀργυρωπεῖσαι πρόσωπα,
μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δὲ ἐφίπτω πωρχείου φυλάξαι
ῥῆμα, τῆς ἀληθείας ἄϊχνια βαίνον.

ἐπῳδ. κώλ. ζ.

χρήματα χρήματ' ἀνήρ. ἄλλων.
ὃς φᾶς, κτεάνων δ' ἅμα λιφθεὶς ἐν φί-
λοις τὸν ὧν σοφὸς, ἐπὶ ἀγῶνι αἰεὶ δὲ
Ἰσθμίαν ἵπποισιν νίκαν,
τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάωνι πάσαις
δωδεκάκις αὐτοστεφανώσαν κόμαν
πέμπειν ἀοιδεῖσθαι σελίνων.

στροφ. ε. κώλ. ιη.

Ἅρμασιν ἀοιδὰ γεραίρων,
Ἀκραγαντίνων φάος.
ἐν Κείσᾳ σὺ Ὑδρυαδενὶς εἶ-
λ' Ἀπόλλων μὲν, πόρε τ' ἀγλαΐαν.
καὶ τόθι κλεινᾶς Ἐρεχθει-
δᾶν χρίπτοισιν ἀρχρώς,
τ' λιπαρᾶς ἐν Ἀθάναις ἐκ ἐμέμφθη
ῥισίδιφρον χεῖρα πλαξίππου φωτός.

ἀντιστρ. κώλ. ιη.

τὸν Νικόμαχος κτ' καιρὸν
νώμα πάσαις ἀνίαις

de argentatæ multus, mollē habētes uocem. at nunc permittit seruare dictum [uiri] Argiua, ad ueritatem proximè accedens, *Pecuniæ pecu-» niæ uir. Qui dixit [hoc] opibus si-» mul desthatus & amicas. Sedenum es sapiens, non incognitam cano, Isthmiam uictoriam equus [par-tam:] quam Xenocrati Neptunus, postquam præbuit, misit ei coronamentum Doricarum apiorum ad redimiēdam comam, *ornans uirū curru præstantem, Agrigentinorū lumen. Apud Crisam quoque eum latepotens aspexit Apollo, præbuitque [ei] decus, & ibi inclytis Erechthidarū gratiis ornatus, splē didas apud Athenas non conquestus est de manu uiri stimulatoris equorum, gubernatricē currus, *quam Nicomachus regebat opportunè omnibus habenis.

ὅν τε καὶ κάρυκες ὠ-
ραῖ ἀνέγωον ποντοδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλείου, πατὴρ ὅτε
που τὸ φιλόξενον ἔρχεν·
ἀδυπνόῳ τέ νιν ἀοιδᾷ ὀντα φωνᾷ,
χρυσέοις ἐν γωνίασιν πίτνῶντα νίκας
ἐπῳδὴ. κώλ. ζ.
γᾶν ἀνὰ σφετέραν,
τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς
ἄλσος, ἵν' ἀθάνατοις Αἰνησιδάμου
παῖδες ἐν γυμνᾷ ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ ὅτε ἀγῶνες ὑμῖν ἐν δόμοις
ἔπεκώμων, ὦ Θεσσαύλα, ἑσσατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.
ἀντ. γ. κώλ. η.
«οὐ γὰρ πάρος, οὐδὲ τοσσατίνης
«ἀ κέλευθος γίνεται,
«εἴ τις ἀνδρῶν ἐς αὖ-
«θρων ἄγοι πρᾶξιν Ἑλικωνιάδων.
μακρὰ δίσκημι σὺν ἀκοντί-
σαιμι τοσσοῦτ', ὅσσον ὀρθαὶ
Ξενοκράτης ἔβαλεν θρώπων γλυκεῖαν
ἔχεν. ἀοιδοῖς μὴ λῶ ἀστῶν ὁμιλεῖν,

quem ego præcon
strarum ludis
dores Saturnij I
runt, affecti ab
li beneficio: ego d
salutarunt hoc
collapsum victor
quam uocant O
brum. ubi Aene
fuit fuerũt hono
bus. etenim non
domus, ô Th
rum choreali
neque canticor
riantium. neq
neque arduam
uehat honores H
ædes illustrium
procul discõ, ex
quam Xenocrat
bus homines re
Verẽdus erat in
ciuibus,

quem & præcones temporum destinatorum ludis Olympicis] sacerdotes Saturnij Iouis Eleï agnouerunt, affecti [ab eo aliquo hospitali beneficio: & dulciter flantè illũ salutarunt uoce, aurea in genua collapsum uictoriæ, *sua in terra, quam uocant Olympij Iouis delubrum. ubi Æneſi dami filij circumfusi fuerũt honoribus immortalibus. etenim non ignaræ uobis sunt domus, ô Thrasybule, neque hymnorum chorealium delectabilium, neque canticorum mellito [sono] gloriantium. *neque enim scopulus, » neque arduum ia existit si quis ad- » uehat honores Heliconiadum [in» ædes] illustrium uirorum. Iacto » procul disco, eiaculer tam longè quam Xenocrates moribus suauibus homines [reliquos] anteiuit. Verẽdus erat inconuersando cum ciuibus.

αὐτηρ. κώλ. κ.

ἱπποβοσίας τε νομίζων
ἐν πανελλανίων τόμῳ,
καὶ θεῶν δαῖτας θοᾶς σέ-
θλυκτο πάσας· οὐδέποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνύσαις ὑπέρ-
λ' ἴσον ἀμφὶ πράπιζαν,
ἀμ' ἑπέρσε ποτὶ μνῶ Φάσιν θρείαις,
ὧν δὲ χαμῶνι, πλέων Νείλου θοὸς ἀ-
κταί.

ἐπω. κώλ. ζ.

cc μὴ νεῦ, ὅπι φθονεραὶ
cc θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλ-
cc πίδες,
μήτ' ἀρετᾶν ποτε αἰγάτω παιρσώαν,
μηδὲ ζωᾶς ὕμνοις ἐπέποι
ἐκ ἑλινύοσαν πᾶς τις ἐργασάμενος.
ζαῦτα Νικάσιππ' ἐπόνειμον, ὅτ' αὖ
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

equorúmque
uam, ſecundum
undique conuen
rum epulas amp
neque unquam
inſpirans contra
hoſpitalem menſa
bat ad Phaſin q
bus, hyeme a
Nili ripas. Ne
uidæ ſpes pend
mortalium, neq
quam taceat pa
mnos quoniam
fera. Hæc Nicaſip
ad hoſpitem me
neris.

*equorúmque nutritiones obseruans, secundùm ritum Græcorum undique conuenientium, & deorum epulas amplexabatur omnes: neque unquam uentus uiolentus inspirans contraxit uelum circa hospitalem mensam: sed traijciebat ad Phasin quidem æstius | diebus, | hyeme autem, nauigans ad Nili ripas. *Ne igitur, quoniam in uidæ spes pendent circa mentes mortalium, neque uirtutem unquam taceat paternam, neque hymnos. quoniam non immobiles eos fecit. Hæc Nicasippe recita, quum ad hospitem meum familiarem ueneris.

ΜΕΛΙΣΣΩΙ ΘΗΒΑΙΩ, ἵπποις. Εἶδος Γ.

στροφὴ α, κῶλ. ι.

« Εἰ τις ἀνδρῶν ἀτυχήσας,
« ἢ σὺν ἀδόξοις ἀέθλοις,
« ἢ δένει πλούτου, κατέχᾳ
« φρασὶν αἰανῆ κόρον,
« ἀξιος ὑλογίας ἀσῶν μεμίχθαι.
« Ζεῦ, μεγάλαι σὶ ἀρεταὶ θνατοῖς ἔ-
« δωκ. σέθεν· ζώει δὲ μάσσων [πον
« ὄλβος ὀπιζομένων πλαγίας
« δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς παύ-
« τα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

Ἀγλεϊῶν σὶ ἔργων ἄποινα,
χρὴ μὲν ὑμνᾶσαι τὸν ἐσλόν·
χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς
χαρείποισι βασάσαι·
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
μοῖρα, πεδὰ ἀφροσύναν βέλεμνα γλυ [κεῖαν

MELISSO THEbano, victoriam adepto equis. Ode III.

SIquis hominum, felicitatem adeptus aut per illustria certamina aut per robur diuitiarum, cohibet in animo tetram petulantiam exsaturitate proueniẽtem, dignus [est] qui admiscẽatur inter præconia ciuium. [O] Iupiter, magnæ uirtutes comitantur mortales ex te: durat autem diuturnior felicitas eorum qui prouidentes sunt, & circunspectè se gerunt: at cũ peruersis mentibus non pariter conuersatur florens per omne tẽpus. * Oportet autem laudare [uirũ] fortẽ. [quæ laudationes sunt] præmia illustriũ uirorũ. oportet etiã hymnis celebrare tẽ, extollere blãdis gratijs. Est autẽ etiã gemmorum certaminum Melisso ors, ad conuertendũ dulcem ad uoluptatem,

ἥπερ, ὅτ' βάσσαισιν Ισθμοῦ
δέξαμβώτεφανοις· τὰ δὲ καί-
λα λέοντος ὀν βαθυστέρ-
νου τάπας, κάρυξε Θήβαις
ἐπωδὸν κόλια.
ἱπποδρομία κρατέων.
αὐδρῶν δ' ἀρεταὶ
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
ἴστε μαὶ Κλεωνύμου
δόξαν παλαιαὶ ἄθλασι·
ἐμαχθεν Λαδδακίδαισι
σιώνομοι, πλούτου δ' ἐστί-
χοι πατροελαῖαι πόνοις·
«αἰὼν δὲ κυλινδομένα
«ἀμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐ-
«ξδμήξεν. ἄβροτοις μαὶ παῖδες θεῶν.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΜΕ-
λίστω.

Εἶδος Δ.

στροφὴ α, κῶλ. ι.

Ἔστι μοι θεῶν ἑκατὸν
μυρία πανταὶ κέλευθος,

cor, assequuto cor
sthmi dem de, in
sa leonis pectore
cit Thebã. *cursu
victoriã. Nõ de de
cognatam virorũ
maiores. Scitis e
riã antiquam a
& ex parte ma
iunctã, per dimi
quadrigarum la
autem, dum uol
aliam affert re
sed tamen mus
rum.

EIDE
li
Ode

Est mihi, Deor
immensa qu

cor, assequuto coronas in uallib⁹ Isthmi. dein de, in caua ualle syluosa leonis pectorosi, præconio affecit Thebã, *cursu equorũ obtinens victoriã. Nõ decorat ergo uirtutẽ cognatam uirorũ [qui fuerunt eius maiores.] Scitis enim Cleonymu gloriã antiquam curribus [partam.] & ex parte matris Labdacidis coniuncti, per diuitias ambularunt, quadrigarum laboribus. Tempus» autem, dum uoluuntur dies, alias» aliam affert rerum uicissitudinẽ:» sed tamen mutuo inuicem deorum. 30

EIDEM MELISSO. Ode IIII.

Est mihi, Deorum uolũtate, uia immensa quoquouersum,

ὦ Μέλισσ'. ἁμηχανίαν
τὸ φάνες Ισθμίοις
ὑμετέραις ἑρετᾶς ὕμνῳ δι' ὠκειᾶν
αὖσι Κλεωνυμίδαι θάλοντες αἰεὶ
σὺν θεῷ, θνατὸν διέρχον-
τα τὸ βίου τέλος. ἄλλοτε δ' ἀλ-
λοῖος ὄρος πάντας ἀνθρώ-
πους ἐπαύξησεν ἐλαύνει.

ἀντιστρο. κώλ. ι.

τοὶ μὲν ὧν Θήβαισι μάν-
τιες ἀρχᾶθεν λέγονται,
ξεῖνοί τ' ἀμφικτιόνων,
κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοὶ
ὕβριος· ὅσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄνται
μυρία μὲν φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν·
ἁπλόου δ' ὀξείας, ἐπέλαυ-
σαν κεῖ πᾶν τέλος· αἰορέαις
δ' ἐκ παίσιν οἴκοθεν πά-
λαισιν ἄπονθ' Ἡρακλείαις.

ἐπῳδ. κώλ. ια.

καὶ μικρὸν μακροτέρᾳ
σὺν εὐδίᾳ ἑρετᾶν·
ἱππόδοσφοι τ' ἐλύοντο,
χαλκέῳ τ' Ἄρει ἄδον.

ô Meliſſe. ex
Iſthmis amp
ſequendi hy
tes. quibus
tes ſemper d
lem perarri
Aliàs aute
grues omne
Illi igitur
honorati an
tur, hoſpitalē
bus ſe præbe
expertes co
que autē in
teſtimonia
mortuorū e
rum, attiger
perfectionem
tem domeſti
gunt Hera
longius pro
ctes uirtutē
nutritores
æreo placu

ô Meliſſe. exhibuiſti enim [in] Iſthmiis amplã facultatem proſequendi hymno ueſtras uirtutes. quibus Cleonymidæ floren tes ſemper dei beneficio, mortalem percurrũt uitæ terminum. Aliàs autem alius flatus in-» gruẽs omnes homines exagitat.»

*Illi igitur maiores tui Thebis honorati antiquitus memor antur, hoſpitalẽſque Amphictyonibus ſe præbentes, & tumultuoſæ expertes contumeliæ. Quæcunque autẽ inter homines uolitãt teſtimonia immenſæ gloriæ mortuorũ & ſuperſtitum uirorum, attigerunt ſecundum omnẽ perfectionem. ſtrenuitatibus autem domeſticis extremas attingunt Herculis columnas. * & ne longiùs progredientem affectes uirtutẽ: equorum inſuper nutritores fuerunt, & Martiæreo placuerunt.

ἀλλ' ἀμέρα τὰν ἐν μιᾷ
πραχεῖα νιφὰς πολέμοιο
πιστῶρων αἰ δραῖν ἐρίμοσ-
σεν μάκαι ραι ἐσίαν.
νῶν δ' αὖ μὲ χαμέλειος
ποικίλων μιῶν ζόφος,
λάθων ἄτε φοινικίοις ἄνθησαν ῥόδοις,

ΣΤΡΟΦ. ϛ. κῶλ. ι.

δαιμόνων βουλαῖς. ὁ καὶ πα-
τὴρ δὲ νιᾶς, Ὀγχηστὸν οἰκέων,
καὶ γέφυραν τὸν πάδα,
ἔνθ' Ἡοσείνθου τιχέων,
πάνδε περῶν ἁβρεᾶ θαυμαστὸν ὕμνοις,
ἐκ λεχέων αἰὰν ἁ φάμαν παλαιᾶν
ἀνδρεᾶν ἔργων. ἐν ὕπνῳ
δὲ πόσιν ἀνεγρομέναν,
χρῶτα λάμπει, ἕως φόρος θα-
νόντος ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ. κῶλ. ι.

ἄτε κ' ἐν γωνοῖς Δηλιαδᾶν
ἅρμα καρύξαισα νικᾶν,
ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις
Σικυῶνος, ὥπασε
θοιὰ δὲ σφὶν πόντου φύλλ' ἀοιδᾷ

Sedenim in uno die asper
belli nimbus niualis qua-
tuor uris orbauit beatã do-
mum. Nunc autem post hy-
bernam mutabilium mẽsium
caliginem, floruerunt sicut
terra rosis purpureis, *deo-
rum numine. At quassator
terræ, Onchestum molens
& pontem marinũ, ante mu-
ros Corinthi, famam anti-
quam illustrium facinorum
reducit è lecto | expergefa-
ctam, largitus hunc mirifi-
cum hymnum generi. In so-
mnũ enim ceciderat, sed ex-
citata fulget corpore, sicut Lu-
cifer conspicuus astra in-
ter cætera. *Quæ & in fer-
tili solo Athenarũ quũ præ-
conio promulgasset uincere
curru, & in Adrasteis certa
minib⁹ Sicyonis, præbuit ta
lia folia poetarũ q tũc erãt.

οὐδὲ παναγυρίων ξυναῖ αἰπεῖχον
καμπύλον δίφρον παυσελλά-
νεσι δ' ἐρεζόμενοι, δαπαῖς
χαῖρον ἵππων. τῷδ' ἀπιεράν-
των γὰρ ἄγωνοι σιωπᾷ.
ἐπῳδ. κώλ. ια.
ἔστιν δ' ἀφανέα πύλας
καὶ μυραμβύων,
ἐσσὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
τῷδε τοι τὸ δηδοῖ τέλος,
καὶ κρέασιν ἀσδρὸν χρύσων
ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαι·
σ' ἵκε μανὶ Αἴαντος ἀλκά·
φοίνιον, ταν' ὀμμὰ
σὰν γυκπτάμων ὀδεῖ ὦ
φασγάνω, μομφαὶ δ' ἔχὶ
πάρεστιν ἑλλάνων ὅσοι Τρῴαν δ' ἔ-
στροφ. γ. κώλ. ι. βαν.
ἀλλ' Ὁμήρος πε τέπμα-
κε δ' αὐθρώπων, ὅς αὐτὸ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν,
κατὰ ῥάδιον ἔφασε
θεσπεσίων ἐπέων, λοιποῖς ἀθύρειν·
τῶπο γὰ ἀθανάτων φωνᾶεν ἔρπει,

neque à commu
panegyricis, q
mouebant, sed
que concurrent
debãt sumptu
Eorum enim q
[certamina] [fr
tiam nõ uenie
certitudo fortun
priusquam ad
riant horum
& uirorum d
piens præstan
Nostis Aiacis
nocte fera pos
se culpatur ap
corum qui a
sunt. Sed Ho
ter homines, q
liens uirtutem
rum uersuum
[futuram] posse
clarè aliquo

neque à communibus conuentibus panegyricis, curuum currum dimouebant, sed cum Græcis undique concurrentibus certantes, gaudebãt sumptu in equos [alendos.] Eorum enim qui non sunt experti [certamina] silentia sunt in notitiam nõ uenientia. *Est tamen incertitudo fortunæ etiam pugnanti, priusquam ad finem summum eniant horum enim dat finem, & & uirorum deteriorum ars corrupiens præstantiorem supplantat. Nostis Aiacis robur cruẽtum, quòd nocte sera postquam secuit suo ense, culpatur apud omnes filios Græcorum qui ad Troiam profecti sunt. *Sed Homerus honorauit inter homines, qui eius omnem stabiliens uirtutem, rhapsodiam diuinorum uersuum protulit, cantilenam [futuram] posteris. Nam siquis præclarè aliquid dixerit

«εἴ τις ἀεὶ ἔποι π' ἐς πάσ-
«καρπον ὅπι χθόνα καὶ δι' ὠκεῶν
«ἂν βέβακεν ἐρχμοὶ τῶν ἀ-
«κ τις καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

ἀντιστρ. κώλ. ι.

ἐσφρόνων μοισᾶν τυχοιμὶ,
κἄμοι ἄφαι πυρσὸν ὕμνων·
καὶ Μελίσσω παγκρατίου
στεφάνωμ' ἐπάξιον,
ἔρρει Τελεσιάδα. τὸ μὰ ἰὸ εἰκὼς
θυμὸν ἐξευρεμάτων θηρᾶν λεόντων,
ὃς πόνῳ· μὴ πρὶν σ', ἀλώπηξ,
αἰετὸν ἄτ' αἰχμὰ πτεναισύλᾳ
«ῥόμβον ἴχνει δὲ παῦ ἔρ-
«δοντ' ἀμαυρῶσαν τὸν ἐχθρόν.

ἐπῳδ. κώλ. ια.

οὐ γὰ φύσιν Ωαειω-
νείαν ἔλαχεν·
ἀλλ' ὀνοτὸς ὑμὶν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν σ' αἰχμᾷ βαρεῖ·
καί ποτ' Ανταίου δόμοις
Θηβαῖ ἐπὶ Καδμηΐαν μορ-
φαὶ βεαχὺς ἴχαρ σ' ἄκαμπες
ὤρσε παλαίσων ἢ λόγῳ αὐτῆρ.

[in laudem a
dit resonãs
que allure
& per mar
sacrorũ rad
per. *Nanq
pensas ad a
sacm hymn
lissos strepi
tum pancra
rum animos
ac gratiæ
aduenandi
autem, est
nã abhibet in
portet auem
do labefact
*Non enim
sortitus est: s
dem aspectu
autem hast
deo quond
tura, sed a
lius Alcme
dmeis

[im laudem alicuius,] hoc inæ-»
dit resonãs immortaliter. per-»
que tellurem omnifructiferam»
& per mare transit insignũ»
facinorũ radius, inextinctus ẽ-»
per. *Nanc ascamur musas pro-»
pensas ad accendendam illam
facem hymnorum: etiam Me-
lissostirpi Telesiadæ coronamẽ
tum pancratio dignum. [Ille] e-
nim animositate simulis auda-
ciæ grauiter frementũ leonũ,
aduenandũ cũ labore: solertia
autem, [est] uulpes, quæ supi-
na cohibet impetum aquilæ. O-»
portet autem quidlibet facien-»
do labefactare aduersarium.»
*Non enim staturam Orioneam
sortitus est: sed contemptibilis quã
dem aspectu, ad confligendum
autem hasta, grauis. atque a-
deo quondam ur breuis stat-
ura, sed animo infractus, fi-
lius Alcmenæ uenit Thebis Cad
meis

τὰν πυροφόρον Λιβύαν,
κραναίοις ὄρεσι ξένων
ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα ἑπτὰ
στροφ. δ. κώλ. ι.
ἁνὸς Ἀλκμήνας· ὃς Οὔλυμ-
πόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας
καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς
ἁλὸς ἐνύδρων θῆρας,
ναυπλίαισί τε πορθμιὸν ἀμερώσας
νιῶν δὲ παρ' Αἰγλόχῳ κάλλιστον ἔλθοι
ἀμφέπων ναίειν, τιμᾶ-
ταί τε θεὸς ἀθανάτων φίλος· Ἥ-
βαν τ' ὀπάζει χρυσέων οἴ-
κων ἄνακτ', καὶ γαμβρὸς Ἥρας.
ἀντιστρ. κώλ. ι.
τῷ μὲν Ἀλκτις αὖ ὑπὸρθιον
δαῖτα πορσύνοντες αἰεί,
καὶ νέοις μάτα στεφανώ-
ματα βωμὸν, αὔξουσιν
ἔμπυρα χαλκοκάρδᾳ· οὐ κτὼ θανόντων,
τοῖς Μεγάρᾳ τέκε οἱ Κρέοντος υἱούς.
τοῖσιν ὁ δυσμαῖσιν αὐγᾶν
φλὸξ ἀναπλομάδα σωζεχὲς
πανυχίζει, αἰ θέρα κνι-

in tritiferam
ædes, colluctatu
perientem Nep
uarijs hospitem
næ Olympij a
set terr á sque o
latitudinem m
nauigationibus
fessset. Nunc
gestatorem hab
felicitatem ara
honore affectu
bus, amicus ex
Hebæ, aurear
& gener Iunon
lectras portas
ciues & recèn
ta altarium cu
feriasmortuor
ctorum, quos N
lia illi peperit
Su radiorum
gens assiduè pe

in triticiferam Libyam, ad Antæi ædes, colluctaturus, ut cohiberet operientem Neptuni templum caluarüs hospitum: * qui filius Alcmenæ Olympū adijt, quum mueniſſet terrá ſque omnes & cani maris latitudinem in præceps profundi, nauigationibúſque fretum manſue feciſſet. Nunc autem apud ægidis geſtatorem habitat, pulcherrimam felicitatem circumamplectens, & honore affectus eſt ab immortalibus, amicus exiſtens: cõcumbit q; Hebæ, aurearum ædium dominus, & gener Iunonis. * Huic ſupra Electras portas epulum adornãtes ciues & recẽs ſtructa coronamenta altarium cumulamus donis inferias mortuorum octo ære interfectorum, quos Megera Creontis filia illi peperit filios, quibus in occaſu radiorum ſolis flamma emergens aſſiduè pernoctat, ætherẽ ſe-

σαῖσι λακπάζοισα καπνῷ.

ἐπῳδὸς, κώλ. ια.

καὶ δεῦ πρὸν ἅμαρ ἐπὶ-
ων ἀέθλων τέρμα
γένεται, ἰοχέος ἔργον.
ἔνθα λευκωλένιος κάρυξ
μύρτις ὀρθὰ αὐηρ. δίπλοαν
νίκαν ἀνεφαίνατο, παίδων
πὼ πεύταν τροθόεν, κυβερνα-
τῆρος οἰακοστρόφου
γνώμα πεπιθὼν πολυβού-
λῳ. σὺν δὲ νιν Ἐλευ-
κομάζομαι, τερπνὰν ἀοιδὰν χαί-

ΦΥΛΑΚΙΔΑΙ ΑΙ-
γινήτῃ, παγκρατίῳ.
Εἶδος Ε.

στροφ. α. κώλ. η.

Μ Ατερ ἁλίᾳ πολυώνυμε Θεία,
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγαθενὴς τό
μισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι θρῑώσιον ἄλιον.

vicus fumo nidorifero. * ἐς
postera dies est anniuersario-
rum certaminum terminus, ro-
boris opus. Vbi uir hic dealba-
tus caput myrtis, duplici uicto-
ria se conspicuũ reddidit, tertiã
antea adolescentium, obsequen-
tus cõsilio prudẽtis aurigæ uer-
santis clauum. Cum Orsea i-
gitur ipsum hymno celebro, iu-
cundam distillans gratiam.

PHYLACIDAE AEginetæ, victoriam adepto pancratio.

Ode V.

MAter solis Thia multino-
minis, propter te, etiam
præpotens aurũ existimarũt ho-
mines eminere supra cæteras

καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ, ἢ ἐν ἅρμασιν ἵπποι,
δρόμῳ παίωμεν ναυτιλίαν,
ὠκυδίνατοις ἐν ἀμίλ-
λαισι θαυμασταὶ πέλονται.

ἀντιστρ. κώλ. ιι.

ἔνθ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι πρόφανὸν
κλέος ἔφαρξεν, ὅππᾳ ἀθρόοι στέφανοι
χεροὶ νικάσαντ' αἰὲν δήσαν ἔθειραν,
ἢ ταχυπάτᾳ ποδῶν.
κρίνε δ' ἀλκὰ δρόμῳ δαίμονα ἀνδρῶν.
δύο δὲ πιζωὰς ἄωτον
μοῦσα ποιμαίνοιπ τὸν ἄλ-
πνισον ἀναθεῖσ' οἰκῷ ὄλβῳ,

ἐπῳ. κώλ. ιδ.

εἴ πις δ' πάχων, λόγον ἐσλὸν ἀκούοι.
μὴ μάτευε Ζεμ γρυέας παὶ ἔχᾳς,
εἴ σε ζώντων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ θναπτοῖσι πρέπει.
πνδ' ἐν Ἰσθμῷ δίπλοα θάλλοισ' ἀρεταὶ
Φυλακίδα καὶ Νεμέα ὄ, ἢ ἀμφοῖν
Πυθέα τε, παγκράτιον. τὸ δ' ἐμὸν
ὀκ ἄτερ Αἰακιδᾶν
κέαρ ὕμνων γεύεται.

nam certantes
curribus equi
guna, honorem,
nubus adm
in contentione
gloriam obtin
ria adeptum
pedum frequ
rum comam.
Spectantne edi
per numen di
uent suauiss
felicitate flor
quis commod
bene audiat.
fieri. omnia
rum sors ad
lia mortales
apud Isthmu
res. Phylac
Nemea uero
Pythea. pan
non sine Ae

nam certantes naues in mari & in
curribus equi propter tuum, ô re-
gina, honorem, uolubilibus in certa-
minibus admirandi existunt: * &
in contentione certaminũ optabilem
gloriam obtinuit [ille] quem uicto-
riã adeptũ manibus aut uelocitate
pedum frequentes coronæ redimie
runt comam. Iudicatur autem [ex
specimine edito] fortitudo hominum
per numen diuinum. At duo sola fo-
uent suauissimũ uitæ florem, cum
felicitate florida: [uidelicet] *si-
quis commoditatibus [uitæ] fruens
bene audiat. Ne enitaris Iupiter
fieri. omnia habes si horum bono-
rum sors ad te peruenerit. Morta-
lia mortales decent. Tibi autem
apud Isthmum duplex uirtus. flo-
rẽs ô Phylacida reposita est: apud
Nemeã uerò, & ambobus [tibi] &
Pytheæ, pancratij. Sed meum cor
non sine Æacidis hymnos gustat.

σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον
Λάμπωνος υἱοῖς,

ἀντ. ε. κώλ. η.

ἐς δ' εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ πεῖρα
θεοδότων ἔργων κέλευθον αὐ καθαρὰν,
μὴ φθονεῖ κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
κιρνάμεν αὖ πὰ πόναν.
χὴ τὰ πρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ,
λόγον ἐκέρδανον κλέοντα
ἐν τε φορμίγγεσσιν, ὐν αὐ-
λῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

αὖ πρω. κώλ. η.

μυρίον χρόνον· μὴ ἔτην δὲ σοφιστὰὶς
Διὸς ἓξ καὶ πεδόβαλλον σεβίζομεν,
ὧν ἰδὼν αἰτωλὸν θυσίαγαν φαεννᾶὶς,
Οἰνιεῖδαν κρατερὸν·
ἐν δὲ Θήβαις, ἱπποσάας Ἰόλαος
ἔσχε, Περσεὶς δ' ἐν Ἀργᾷ·
Κάστορος δ' αἰχμᾷ, Πολυδεύ-
κεός τ' ἐπ' Εὐρώπᾳ ῥέθροις.

ἐπῳ. κώλ. ια.

ἐμὲ δ' ὧν Οἰνώνα μεγαλήτορες ὀρχαὶ
Αἰακοῦ, παίδων τε, τοὶ ἐν σὺν μάχαις
ἕξ πόλιν ἔβαλον πεδαίτον, ἐσσύμενοι

Cum Charitibus autem accessi in gratiam filiorum Lamponis, in hanc bene legibus institutam ciuitatem. Quòd si se conuertit in meam puram factorum diuinitus datorũ, ne inuideas gloriationem consentaneam cantui propinare pro laboribus. Etenim ex heroibus strenui bellatores famam reportarunt pro lucro, celebrãturque cytharis & tibiarum omnisono murmure, in tempus infinitum. Sophistis quoque Iouis uoluntate, commentationis [materiam] præbuerunt, in ueneratione habiti. In AEtolorum enim sacrificiis illustribus, OEnidæ strenui: apud Thebas autẽ, equorũ agitator Iolaus honorariũ habet: Perseus uerò apud Argos: at Castoris & Pollucis uirtus bellica iuxta Eurotæ fluenta. Iam uerò apud OEnonam magnanimi spiritus AEacidæ filiorũque, qui in prælijs bis urbem Troianorum euerterunt, sequẽtes

lz lz. i.

Ηρακλῆϊ πρέπειν, [θεν·
ἢ σοὶ Λαρείδαις. ἔλα νεῦμοι πεδό-
λεγε πίνες Κύκνον, πίνες Εκτορα πέφνον
καὶ σταδιαρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν·
πῖς γὰρ ἐσλὸν Τήλεφον
πρῶσεν ἐν δορὶ Κα-
ΐκου παρ' ὄχθαις.

στρο. γ. κώ. ν.

ποῖαν Αἴγιναν πρεσφέρῃ σόμα πάρ αν
ἔβα πρεπέα νᾶσον. Ιεπέιχισαι ὃ πάλαι
πύργος ὑψηλᾶις ἀρετᾶ ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἐρπετᾶς
γλῶσσά μοι πεξεύματ' ἔχει πολεῖ κῶνον
κελαδῆσαι. καὶ νεῦν ἐν ἄρεϊ
μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἰ-
ακιδᾶν, ὀρθωθεῖσα ναύταις,

ἀντιστρ. κώ. λ. ν.

ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμῖς Διὸς ὄμβρῳ,
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χθαλάσσᾳ πόντῳ φόνῳ.
ἀμφ' ὄμμας καύχημα καλάβρεχε σιγᾷ.
«Ζεὺς τάδε καὶ τὰ νέμει,
«Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐραίνῳ
μάλιστα μὲν τοιαῦδε πημαῖ

Heraclem prius, deinde cum Atridis. Nūc ô Musa agita currū mihi altius à terra. Memora quinam Cygnum, quinam Hecturē mœrfe-cerint, & ducē exeratus AEthiopū intrepidū Memnonē, ære pernicio-sum: quis uerò strenuum Telephū uulnerauerit sua hasta ad ripas Caici. *Illi numerū quibus os omni-um exhibet AEginam patriam, il-lustrem insulā AEdificata est autē iā dudum turris altis urtutibus ad ascendendum. Multa mihi rectilo-qua lingua habet tela ad resonan-dū arcanum illū. & nunc quoque in bel-lo Salamis urbs Aiacis testari pos-sit iurtutem AEginetarū constabili-ta per naufragia, *in Iouis imbre mul-tis exitiali, insinuatorū hominū grā-dinea cædē. Sed tamē gloriationē in spergetacatē. Iupiter hæc & illa tribuit, Iupiter inquā omnium do-minus. & huiusmodi honorificā fa-cta tanquam melle amabili,

καλλίνικον χρὴ μ' ἀγαπᾶ-
ζοντ' ἐμὸν ἀδὼ πὶς ἔρδοῦν
ἐπῳ. κώλ. ια.
ἄμφ' ἀέθλοισιν, ἅθεν αἰ Κλεονίκου
ἐσ ὀκμαδῶν. ὅ τοι πεπύφλωται μακρὸς
ἐσ μόχθος ἀϊδρῶν, ὅσ' ὀπάσαν δαπάσαι
ἐσ ἐλπίδων ἔκνισ' ὄπιν.
αἰνέω κὴ Γυθέαν ἐν γυοδάμαις
Φυλακίδα πλαξαῖ δρόμον ἁ θυπρῆ-
χρα δεξιὸν γόῳ αἰπάλον. Ἰσαμ.
λάμβανέ οἱ στέφανον·
φέρε δ' ὔμαλον μίτραν,
καὶ πρόσενπε νέον
σύμπνμφον ὕμνον.

ΦΥΛΑΚΙΔΑΙ ΠΥθᾷ, Εὐθυμβόᾳ μάτρωι. Εἶδος ϛ.

στροφ. α, κώλ. ιγ.

Ἄλλοντος αἰδρῶν ὡς ὅτε συμπο-
σίου,
δεύτερον κατ' ἐμοὶ μολέοντ μελέων

uatione ob præclaram uictoriam delectatur. Prælietur alius quispiam res* aræas certamina, quemcunq; Cleonici ubi cognouerit. Non" inuolutus est cæcas tenebris lucis" labor uirorum, nec sumptus quicunq;" sortei sollicitudinem molestia affecerunt. Laudo & Pytheam inter membrorum domitores athletas direxisse cursum plagarum Phylacidæ hospitalem & mente æqualem. Deprome illi coronam, affer & uultum pulchros uultus habentem, & simul mitte nouum hymnum alatum.

PHYLACIDAE, Pytheæ, Euthymeni, auunculo. Ode VI.

FLorente uirorum uelut conuiuio, secundum calicem carminum musarum

κίρναιδν λάμπωνος ἐλά-
θλευ γλυκεᾶς ὕπαρ. ἐν Νεμέᾳ
μὲν πρέσβιν ὦ Ζεῦ πὶν ἄωτον
δέξάμενοι στεφάνων·
νῦν αὖτ' ἐν Ισθμῷ δεκάτᾳ
Νηρηίδεσσί τε πεντή-
κοντα παίδων ὁ πλοτάπου
Φυλακίδα νικῶντος· εἴη δὲ τέλπου
σωτῆρι πρασιάνοντας Ολυμ-
πίῳ, Αἴγιναν καπ-
πεύδην ἰδιφθάγγοις ἀοιδαῖς.

ἀντιστροφὴ κώλ. ιγ.

"εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τ' ἀρετὰ
"χρεὶς
"ἢ πόνῳ πρεσβύτερος θεὸς μάκαις ἀρέταις,
"σοὶ τέ οἱ δαίμων φυλάσσει
"δόξαν ἐπήρατον, ἐχάπασ
"ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ' ἀϊκω-
"εαν, δεσπόσιος ἐών.
Τίαισιν ἀρχαῖς εὐχεται
ἀνὴρ πάσαις ἀίδαν γῆ-
ρᾶς τε δέξασθαι πολιόν
ὁ Κλεωνίκου παῖς. ἐγὼ δὲ ὑψίβρομον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε πρέσβειν-
έπω, σεσθαι κλυτᾶῖσιν

misceamus progenie Lamponis strenua certatrice. Apud Nemeam enim primùm Iupiter tuarum florē adepti coronarū: nunc autem apud Isthmum, domino[rum] eius] & Nereid[i]bus quinquaginta victoria potiente Phylacida minimo natu filiorum [Lamponis.] cōtingat autem, tertiū seruatori Olympio propinantes, AEginā melliſonus cantibus perfundere [tanquam] libamentis. *Si »
quis enim hominum sumptu dele- »
ctatus & labore, exercet a deo ſtru- »
ctas uirtutes, ſimulque deus illi »
amabilem gloriam ferit, iam ad »
ultimos fines felicitatis [appellens] »
ancoram iecit, diuinitus honoratus »
exiſtens. Talium morum optat com- »
pos factus Cleonici filius, orcū ſe-
nectámque aetatem excipere. Ego autem alto ſolio inſidentem Clotho ſororéſque parcas oro ut ſequantur nobiles

ἀνδρὸς φίλυ μοίρας ἐφετμαῖς·

ἐπῳ. κώλ. ια.

ὔμμέ τ' ὦ χυσάρματοι Αἰακίδαι,
πέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶδος,
τατ' ὀπτείχοντα νᾶσον,
ῥαινέμεν ὑλοτόμαις.
μωσεῖται δ' ἔργων καλῶν
τε μιλωθ' ἑκὰς πίμπεδοι ἐν χερῶ κέλευθον
ἢ πέραν Νείλοιο παγῶν, [θοι,
ἢ δ' Ὑπερβορέοις. οὐδ' ἔστιν οὕτω
βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
ἅπις οὐ Πηλέως ἀΰτει κλεεὸς
ἥρως, ἀδαίμονος γαμβροῦ θεῶν·

ϛρο. ϛ, κώλ. ιγ.

οὐδ' ἅπις Αἴαντος Τελαμωνιάδα,
ἢ πᾶσιν ἐν χαλκοχρόαν ἐς πόλεμον
ἄγε σὺν Τιρυνθιοῖσι
θοὸς φρονᾷ σύμμαχον ἐς Τροίαν ἦ-
ρωσιν μόχθων, λαομέδοντι πά-
ᾶν ἐπ' ἀμπλακίαν,
ἐν ναυσὶν Αλκμήνας τέκος.
εἶλεν δὲ Περγαμίαν πέ-
φνεν δὲ σὺν κείνῳ μερόπων
τ' ἔθνεα ἢ τὴν βαθύδενδρον ὄρει ἴσον

chari viri prec
dæ aureis curr
gere præcinijs
uenio, dico mih
certissimũ. In
rum præclar
per spatium æ
sum ordine,
& per Hyper
adeo barb
[Græcæ] cõ
audiat glo ia
deorum gene
monia dæ &
næ filius du
am, am T
ere gaudens
rum ad la
tio delicto. e
gama, & m
cum ille, T
tes, & Al
arum] mſs

chari uiri preces: * & uos ô Aeacidæ aureis curribus insignes, aspergere præconijs, quũ in hanc insulã uenio, dico mihi ritum legitimũ esse certissimũ. Infinitæ autem facinorum præclarorum uiæ, patentes per spatium centum pedum, sectæ sunt ordine, & ultra Nili fontes, & per Hyperboreos, neque est ulla adeo barbara urbs & lingua [Græcæ] cõtraria [utens] quæ nõ audiat gloriam Pelei heroïs, beati deorum generi: * & Aiacis Telamoniadæ & patris, quem Alcmẽnæ filius duxit in nauibus ad Troiam, cum Tirynthijs in prælium ære gaudens, promptum socium heroum ad labores, pro Laomedontio delicto. expugnauit autem Pergama, & interfecit [existens] una cum illo, [Telamone] hominum gentes, & Alcyonea bubulcum, procerum instar montis.

Φλέγραι σὺν δούρατι Ἀλκυονῆ·
σφετέρᾳς δ' οὐ φείσατο χρὸς
βαρυφθόγγοις ἰοβελέσσιν
ἀντιστρ. κθ'. ιγ'.
Ἡρακλέης δ' ἐξ Αἰακίδαν καλέων,
ἐς πλόον κήρυξε παύστων δαιμονίων.
τὸν μὲν ἐρίνῳ λέοντος
σὺν τανύποδι κελήσατο νεκταρέαις
ἀπονάσσασθαι ἄρξαι καρτεραίχμαν
Ἀμφιτρυωνιάδαν.
αὐδάσκε δ' αὖτις φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χευ-
σῷ πιφαυσκέμεν Τελαμῶνι.
ὁ δ' αὖτ' εἰνάετες ἀνατείνας χεῖρας ἀμάχους
αὐδάσατο τοιοῦτον πέπος, Εἰ
ποτ' ἐμὰν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ θέλων ἀρὰν ἄκουσαι,
ἐπῳδ. κώλ. ια.
νῦν σεῦ νῦν ἀύσαις ὑπὸ θαητείαις
λίσσομαι, παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
αὐδῆσαι τῷδε, ξείνον ἀμόν,
μοιρίδιον πλέσθαι·
τὸν μὲν ἄῤῥηκτον φυαὶ
ὥσαρ τόδε δέρμα μοι νῦν ἐπαλ-

naetus [eum] a
habuit *Herc
neruo [arcus] g
autem aduoca
dixit uoce pr
epularentur.q
tryoniaden ha
stitisset in exu
est auspicari
porrexit qui il
lamon pacem
aurorigenten
in cælum m
libus, protu
ctum, Si unq
meam lubens
sti, *nunc tib
abus sac. is
aulacem ex
bere, futuru
& illum est
cto. quem ac
me nunc ar

nactus [eum] apud Phlegras: nec [habuit *Hercules manus parcentes neruo] arcus [grauisono. AEacidæ autem aduocans, nauigationē indixit uocæ præconis, dum omnes epularentur. qui AEacides] Amphitryoniaden hastipotentē, quū constituisset in exuuio leonis, hortatus est auspicari nectareas libationes. porrexitq; illi præstantissimus Telamon pateram unu excæptricem, auro rigentem. Ille autem, sublatis in cælum manibus inexpugnabilibus, protulit tale quoddam dictum, Si unquam ô Iupiter pater, meam lubens precationem exaudisti, *nunc tibi nunc [mquam] precibus sacris supplico, huic uirofiliū auulacem ex Eriboea fatalem exhibere, futurum hospitem nostrum: & illum esse habitu corporis infracto. quemadmodum hoc exuuium me nunc circuit

θηρὸς, ὃν πάμπαν ὤπθλων [ἀῶι·
κλεινά ποτ' ὀν Νεμέα. θυμὸς δ' ἐπί-
ξαῦτ' ἄεσα οἱ φαμὶ πίμπλαν θεὸς
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν.
ἀδεῖα δ' ἔνδον μὲν ἔκπιξεν χάεις·

στροφ. γ. κώλ. ιγ.

εἰπέν τε φωνήσας, ἄτε μάντις αὐτὸς
ἕκαστά ποι παῖς ὢν αἰπεῖς ὦ Τελά-
καὶ νιν ὄρνιχος φανέντος [μων·
κέκλετ' ἐπάυρεσθαι ἁρυβίαν
Αἴανται, λαῶν ἐν πόνοις ἔκ-
παγλον Ενυαλίου·
ὡς ἄεσα εἰπὼν, αὐτίκα
ἔζετ'· εὐθὺ δὲ μακρὸν πά-
σας ἀγήσασθαι αἰετάς.
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον μοῖσα παμάτᾳ
Πυθία τε κώμῳν, Εὐθυμίδει
τε τὸν Αρχίου ἕσπον,
εἰρήσεταί που κ' ὀν βεαχέσσιν.

ἀντιστρ. κώλ. ιγ.

ἄρα νιν γὰρ νίκας ἀπὸ παγκράπου,
ῥεῖς ἀπ' Ισθμοῦ, πὰς ἀπ' ἀφύλλω
ἀγλαοὶ παῖδες τ' ἐμά- [Νεμέας
χωες. αἰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἱ-

ferae quam ego
terfici, primum
animositas aut
li loquuto missi
magnam aquil
illum titillaut
xit loquutus, u
filius quem pe
aquilae quae a
nem appellau
tem stupendum
marum Mart
statim consedi
omnes commen
lacidae enim
theae dispensa
realium, nec
tur ergo pauci
uorum more
storias ex pan
mo, illas aute
ctra habent e
unculi. Qua
produxe.

feræ, quam ego apud Nemeam interfeci primum omnium laborum: animositas autem sit comes. Hæc illi loquuto misit deus ducem auium magnam aquilam: & dulce intus illum titillauit gaudium: * & dixit loquutus, ut uates, Erit tibi filius quem petis Telamon. & eũ aquilæ quæ apparuerat cognomẽ nem appellauit Aiacem latepotẽtem stupendum in laboribus turmarum Martiarum. Sic loquutus, statim cõsedit. Mihi autem lõgum omnes commemorare uirtutes. Phylacidæ enim ueni ô musa & Pythiæ dispensator hymnorum chorealium, nec non Euthymeni. Dicetur ergo pauciſſimus [uerbis] Argeuorum more. Reportarunt igitur uictorias ex pancratio, tres ab Isthmo, illas autem à Nemea folia pulchra habente illustres filij & auunculi. Qualem autem in luce produxe-

αν μοῖσαν ὕμνων. παὶ Ψαλυχια-
δᾶν δὲ πάτραν χαρίτων
ἄρδοντι καλλίσταις δρόσοις·
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώ-
σαντες οἶκον, παῖδά τε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι. λάμπων δὲ μηδέπαν
ἔργοις ὁ πάλαι, Ησιόδου
μάλα πιμᾶ τὸ τ' ἔπος,
ὑῖσί τε φράζων παραινεῖ,

ε' πω. κω̃λ. ια.

ξωιὸν ἄστει κόσμον ἐσ πρεσβυτάταν·
ἢ ξείνων ἀνέρχοισ' ἀγαπᾶται,
μέτρα μὴ γνώμα διώκων,
μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν.
φαίης κε νιν αὖ σφ' ἐναθλητᾶσιν ἔμμεν
Ναξίαν πίτυς ἐν ἄλλαις
χαλκοδάμαντ' ἀκόναν. πίσω σφε Δίρ
κᾶς ὐδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι κρας
χρυσοπλόκαμοι Μναμοσύνας αὐέ-
λειλαν παρ' ὄπιχθι Καδμιᾶ πύλας.

runt hymnorum sortem: sed & Psalychiadarum tribum irrigant pulcherrimo Gratiarum rore. Thermusique post quam rectè constituerunt domum, hanc urbem diis charam habitant. Lampon autem studium & diligentiam adhibens rebus gerendis, maximè honorat Hesiodi hūc uersum, & filiis recensens hortatur, *commune ciuitati suæ decus afferens: & hospitum benefactis amatur, mediocritatem animo persequens, & mediocritatem retinens. Lingua autem non est seorsum à mēte. Diceres illum urum inter athletas esse Naxiam cotem æris domitricem inter alios lapides. Potabo eos Diræs pura aqua, quam altè succinctæ filiæ Mnemosynes aurea ueste ornatæ produxerunt iuxta beneструctas Cadmi portas.

ΣΤΡΕΦΙΑΔΗ Θηβαίῳ, παγκρατίῳ.

Εἶδος Ζ.

στροφὴ α, κῶλ. η.

Τίνι τῶ πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα
καλῶν ὕμνων ἐπιχωρεῖων μάλιστα θυ-
μὸν πὸν
ἐφράνας; ἦ ῥα χαλκοκρόταφον πάρεδρον
Δαμάτερος, ἀνίκ' ἀρυχαῖται
αὐτειλᾶς Διόνυσον· ἢ
χρυσῶ μέσον ὑκποὺ
νίφοντα δέξαμβρα
τὸν φέρταπον θεῶν;

ἀντιστροφὴ κῶλ. η.

ὅπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν Θυρέσσοις
ἔσθεις, ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις
γονᾶις;
ὅτ' ἀμφὶ Τρεσᾶιο πυκιναῖς βυκάναις
ἦ ὅτ' ἀμφὶ Ἰόλαον ἱππόμνπν,
ἢ αὖτε τῶν ἀκαμαντολο-
χᾶν· ἢ ὅπι καρπερᾶς
Ἀθάνας ἐξ ἁλάλας

STREPSIADÆ Thebano, victoriã adepto pancratio.

Ode VII.

QVónam præteritorum ornamentorum patriorum, ô beata Theba, maximè animum tuum oblectasti? an quũ in lucem edidisti Bacchũ laticomum, æristi repæ assessorem Cereris? an quum excæpisti media nocte præstãtissimum deorũ auro tangentẽ? *quũ Amphitruonis in vallis stans, ad uxorẽ eius accessit cũ semine generaturo Herculẽ. An quũ Tiresiæ callido cõsilio, an quũ Iolao rei equestris perito [tæ oblectasti? an [propter] Spartos infatigabiles hasta? an quum Adrastũ valido ex tumultu belli

ἄμπνευσας, ὀρφανὸν
ἐπῳ. κώλ. η.
μυελὸν ἑταίρων, εἰς Ἄργος ἵππιον τ'
ἀν Δωρέων ἀποικίαν ἠνίκ' ὀρθῷ
ἔστασας θρασυκάρδιον
Λακεδαιμονίων ἔλον σὺν Ἀμύκλαις
Αἰγείδαν σθένει ἔχοντα,
μαντεύμασι Πυθίοις·
ἀλλὰ παλαιὰ τὰ δὴ
χάρις· αἰνεῖν δὲ βροτοὺς
προφ. κώλ. η.
ὅ, τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγὸν
κόμαις· ἔπειτ' ἐν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδα φέρει τὰ Ἰσθμοῖ
ἵππαν παγκρατίου. σθένει
τ' ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε μορ-
φάεις, ἄγλαΐ τ' ἀρεταὶ
δὴ κ' ἄλλον φυᾶς.
ἀντιστρ. κώλ. η.
φλέγει δ' ἰοπλοκάμοισι μοίσαις λος
μάρωι δ' ὁμαν ὑμῷ δὲ δῶκε κοινὸν θα
χάλκεα σπὶς ὧ ποτ' μὲν Ἄρης ἔμιξε
πιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν αὐτὰ κεῖται.

remisisti orba
Argos equestr
riam colonia
talo Laedæm
que Amyclas
tores oracu is
tus dormit b
réque Sun
* quæ non p
summum sap
num fluentis
nem igitur in
cisono cum h
apud Istbm
tii, & robor
Et uformosus
nem minus
let im doles.
pit & à Mu
tum habent
gnomun de
mortem Ma
gnis attulit
letus factis

veniſiſti orbatũ* infinitis ſociis ad
Argos equeſtre? An quando Do-
ricam coloniam recto conſtituiſti in
talo Lacedæmoniorum, æperúnt-
que Amyclas AEgidæ tui progeni-
tores oraculis Pythicis? Sed enim ue-
tus dormit beneficium, immemo-
ré ſque ſunt mortales eius rei
* quæ non peruenerit ad florem
ſummum ſapientiæ inclytis carmi-
num fluentis immixta. Saltatio-
nem igitur inſtitue Strepſiadæ, dul
ciſono cum hymno. reportat enim
apud Iſthmum uictoriam pancra
tij, & robore ſtupendus, & aſpe-
ctu formoſus: & tractat uirtutem
non minus decenter quàm poſtu
let indoles. *Fulgorem uerò acci-
pit & à Muſis molaceum capillitium habentibus, & auunculo cognomen dedit commune decus: cui mortem Mars æreo clypeo inſignis attulit. ſed honor præclaris eius factis ex aduerſo reſponden-

ἴστω τὰρ σαφὲς ὅσπις ἐν
ταύτᾳ πεφέλᾳ χάλα-
ζαν αἵματος θεὸς φίλας
πάτρας ἀμύσεται,

ἐπῳ. κῶ. η.

λοιγὸν ἀμυύων ἀναπτῶ σραταῷ
ἀσῶν, ἥμενος μέγιστον κλέος αὔξων
ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανόντων.
τὸ δὲ Διοδότου παῖ, μαχατὰν
αἰνέων Μελέαγρον, αἰ-
νέων δὲ καὶ Ἑκτορα,
Ἀμφιάρεώ τ', ἄναν-
δρά τ' ἀπίπνθυσας ἀλικίαν,

σροφ. γ. κῶλ. η.

θεσμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄεισοι
ἔχον πολέμιοι νᾶκος, ἐφάπαις ὑπίαν,
ἔπλαν ὃ πένθος ἐ φατόν. ἀμφὰ τῶν μεν
μαίοχος ἀδίαν ὄπασεν
ὀκ ἀμῶνος ἀείσομαι,
χάπταν σεφάνοισιν ἀρ-
μόζων. ἀ δ' ἀθανάτων
μὴ θρασύπω φθόνος,

ἀντισρο. κῶλ. η.

ἅπ τερπνὸν ἐφάμερον διώκων,

Sciat enim cer
hac nube gra
à chara patri
tium à cuibus
trarium exer
maximam glo
re, & dum u
ierit. Tu aut
mulans laud
lánsque lau
que Amphiar
rastri ætatem
tium in pri
missimi sustu
tentionem, ex
lerunt que l
bilem. At n
nens [Neptu
præbuit pos
tabo, comam
mortalium
bet invidia
nem quotid

Sciat enim certò quicunque im-»
hac nube grandinem sanguinus»
à chara patria propulsat, *exi-»
tium à civibus depellens per con-»
trarium exercitum, stirpi se»
maximam gloriam accumula-»
re, & dum vivet & quum ob-»
ierit. Tu autem fili Diodoti, æ-»
mulans laudes Meleagri, æmu
lánsque laudes Hectoris, at-
que Amphiarai, floridam expi
rasti ætatem, *in turba pugnan
tium in prima acie: ubi stre-
nuissimi sustinuerunt belli con-
tentionem, extrema spe, pertu-
lerúnt que luctum non enarra
bilem. At nunc terram conti-
nens [Neptunus] serenitatem
præbuit post tempestatem. Can
tabo, comam coronis aptans. Im-
mortalium autem non contur-
bet invidia, *quòd oblectatio-
nem quotidianam per se quens,

ἔκαλος ἔπειμι γῆρας, ἐξ ἔτ' ἀμόρσιμος
αἰῶνα. θνάσκομεν δ' ὁμῶς ἅπαντες·
δαίμων δ' ἄϊσος. τὰ μακρὰ δ' εἶπε
πατὴρ Χείρων, βραχὺς ἐξικέ-
σθαι χαλκόπεδον θεὸν
ἔδοαν· ὅτε πιερόεις
ἔρριψε Γάνασος
ἐπῳδ. κῶλ. η.
δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανὸν καθεδεῖν
ἡδὺν μόθ' ὁμάγυιον Βελλεροφόνταν
Ζηνός. τὸ δὲ παρ' δίκαν
γλυκὺ πικροτάτᾳ μόχθῳ τελευτᾷ.
ἄμμι δ' ὦ χρυσέα κόμα
θάλλων πόρε Λοξία,
παῖσιν ἀμίλλαισιν ὅσαν-
θέα καὶ Πυθοῖ σέφανον.

ΚΛΕΑΝΔΡΩΙ
Αἰγινήτῃ.
Εἶδος Η.

διάιρεσις α, κῶλ. κδ.

Κλεάνδρῳ τὸ ἀλικίαν τε, λύδιον
αὖδος ἔξον, ὦ νέοι, καμάτων,

quietus accedo
ad fatale tem
parter omnes
posita est. Qu
prospiat, brevi
dum in deorum
umentū habē
Pegasus excu
rophontem u
ones uenire
Exitus autem
dulcedinem
ô Loxia flore
be pulchrè fl
certaminibus

CLE
Al
Od

Cleandr
theus
demptionis

quietus accedo ad senectutem & ad fatale tempus. Morimur enim, pariter omnes: sed sors in obscuro posita est. Quòd si quis longinqua prospiciat, breuis est ad peruenien-dum in deorum sedem æreum pa-umentũ habẽtem: quum alatus Pegasus excusserit* dominũ Belle-rophontem uolentem ad cæli stati-ones uenire, ad cœlicum Iouis. Exitus autem amarissimus manet dulcedinem iniquam. Nobis uerò ô Loxia florens coma aurea, præ-be pulchrè florentem coronam tuis certaminibus etiã apud Pythonẽ.

CLEANDRO AEginetæ.

Ode VIII.

CLeandro aliquis & iuuentu-ti [eius] pretium glorioſum re-demptionis à laboribus (ô iuuenes)

παῖδος ἀγλαὸν Τελεσάρχου
ὦδε δ' εὐθυρόνιον, ἀγφρέτω
κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας
ἔπινα, καὶ Νεμέας·
ἀέθλων ὅπ κράτος
ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγὼ,
καίπερ ἀχρύμβος
θυμὸν, αἰτέομαι
χρυσέαν καλέσαι
μοῖσαν. ὀκ μεγάλων
δὲ πενθέων λυθέντες,
μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πίσωμεν
στεφάνων, μήτε κά-
δεα θερέπευε. παυ-
σάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν,
γλυκύ τι δαμφσώμεθα,
καὶ μὴ πόνον· ἐπει-
δὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
γε Ταντάλου λίθον ὦδέ πε ἔ-
δρεψεν ἄμμι θεὸς,
διαίρεσις β. κῶλ. κβ.
ἄπλαμαν Ἑλλάδι μόχθον· ὀδ' ἐ-
μοὶ δεῖμα μὴ παροιχομένων
καρτερὸν ἔπαυσε μέριμνας·

[ui deliæt] chorealē hymnū, præmiū Isthmacæ uictoriæ, & [eius quæ parta est] apud Nemeam, colligat, patris Telesarchæ ad uestibulum profectus: quoniam certaminum uictoriam adeptus est. Cui & ego, quamuis mœstus animo, auream inuocare musam poscor. Magnis igitur luctibus liberati, neque inorbitatem coronarum cadamus, neque mœrores foue: sed sine imposito malis mutilibus, dulcæ aliquid in publicum proferamus, etiam post ærumnam. quoniam lapidem Tantaleum supra caput [impendentem] auertit nobis aliquis deus, * laborem non audendum Græciæ. Sed mihi metus de præteritis grauem sedauit solicitudinem,

«τὸ δὲ θεὸ πόδὸς ἄρειον αἰὲὶ
«χρῆμα παῖ. δ' ὅλιος γὰρ αἰὼν
«ἐπ' ἀνδρά σι κρέμαται
«ἐλίσσων βιότου πόρον,
«ἰατὰ δ' ὄϛι βροτῶς
«σύγ' ἐλθυθερία
«καὶ πάχρὴ δ' ἀγαθὰν
«ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν.
χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοι-
σι Θήβαις τραφέν-
τ', Αἰγίνᾳ χαείτων ἄωτον
θεογέμειν. πατρὸς οὖ-
νεκα δίδυμαι γὼν-
το θυγατέρες Ἀσωπίδων
ἢ ὁπλόταται, Ζηνὶ δ' ἄ-
δον βασιλῆι· ὃ τὰν
μὰν ὠδᾷ καλλιρόᾳ
Δίρκα φιλαρμάτου πόλιος ὤ-
κισεν ἀγεμόνα.

διαίρεσις χ. κώλ. κϚ.

σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν
κοιμᾶτ', ἔδον ἔνθα τέκες
Αἰακὼν βαρυσφαράγῳ πα-
σᾶι, κεδνότατον ὄπιχθονίων, ὃς καὶ

Res autem omnis quæ est antepedes, præstantior semper. dolosum enim ævum hominibus impendet uoluens ustæ cursum. Sanabilia autem sunt mortalibus etiam illa, cum libertate quidem: sed oportet bona spem hominis curæ esse. Oportet autem apud septiportes Thebas nutritum, AEginæ tribuere florem gratiarum: quoniam geminæ natæ sunt filiæ patre eodem minimæ natu filiarum Asopi. Iouique placuerunt regi: qui alteram quidem apud Dircen pulchrifluã collocauit, ducem urbis curruum studiosæ, *te autem in insulam OEnopiam cum tulisset, dormiebat tecum: diuinum ubi peperisti AEacum grauistrepo patri, honoratissimum mortalium, qui etiam

δαμόνεσσι δίκας ἐπίφαι-
νε. τῶ μὲν αἰπήεσσι
ἀείσεσθον ὑέες,
ὑέων τ' ἀρίφιλοι
παῖδες, αἰορέαι
χάλκεον σοιόεν-
τ' ἀμφέπειν ὅμαδον·
σώφρονές τ' ἐγχώριον
τὸ πίνυτοί τε θυμόν.
τῶν τα καὶ μακάρων ἐμέμναν-
τ' ἀοραὶ, Ζεὺς ὅτ' ἀμ-
φὶ Θέτιος, ἀγλαὸς
τ' ἐείσας Ποσειδᾶν, γάμῳ
ἄλοχον ἀείσεα θέ-
λων ἑκάτερος ἑᾶν
ἔμμεν· ἔρως γὰρ ἔσχεν.
ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν βί-
ναι θεῶν ἀραπίδες,

διαίρεσις ζ.

ἐπεὶ θεσφάτων ἤκουσαν. εἴ πε
ζεὺς ὄβριμος ἐν μέσοισι Θέμις,
εἵνεκεν πεφρωμένον ἦν φέρ-
τερον γόνον αἴακος παῖδος τεκεῖν
Φθίᾳ ἄνδρα θεὸν, ὃς κεραυνοῦ

dijs lites finiebat. Cuius quidem filij dijs pares & martiales nati natorũ anteibant, omnes fortitudine ad administrandum strepitum æneum lacrymosum: temperãtes quoque fuerunt, & prudentes animo. Hæc meminerũt etiam cælitum concilia, quum Iupiter & Neptunus illustris contenderũt de Thetidis nuptijs, uterque uolens uxorem formosam suam esse. amor enim tenebat [eos]. sed immortales deorũ mẽtes nõ confecerũt ipsis cõiugum, *quoniã oracula audierãt. Dixit enim cõsilio ualẽs Themis in medio [eorũ], quòd fato decretũ erat marinã deã parere filiũ futurũ regẽ præstãtiorem patre, q

τε κρέσσον ἄλλο βέλος
διώξει χαλεπτειο-
δόντος τ' ἀμαιμακέτου,
Διὶ μισοφρόνων,
ἢ Διὸς παρ' ἀδελ-
φοῖσιν· ἀλλὰ τᾷ μὲν
παύσατε βροτείων
δὲ λεχέων τυχοῖσα,
ὑὸν εἰ πόθεν θανόντα
ἐν πολέμῳ, Ἄρει
χεῖρας ἀσχίσμον,
στερόπᾳσί τ' ἀκμαὶ ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμὸν, Πηλεΐδᾳ
μοῖρον ὀπάσαι γάμου
Αἰακίδαν γένεσις, ἅτε
ἀσεβέσαι τόν φασ' Ἰαωλ-
κοῦ τράφειν πεδίον.

διαίρεσις ε.

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον αὖθις ἀγῶνα Διὸς
Χείρωνος αὐτὰ ἀγγελίαι·
μηδὲ Νηρέως θυγάτηρ νεικέων πέπαλαι δὶς ἐγγυαλιζέτω
ἄμμιν· ἐν δ' ἰχομιώσεσι
δὲ ἐσπέραις ἑσταὼς,

manu agitaret aliud telum potentius fulmine tridenteque inexpugnabili, si [illa] concumberet cum Ioue aut Ious fratribus. Sed hæc missa facite. Mortales autem toros adepta, filium intueatur mœrestum in prælio, simulem Marti manibus, ungore autem pedum [similem] fulguribus. Meum [est] Peleo AEacidæ dare munus honorarium nuptiarum, deorum fato approbatum, quem piissimum diunt Iaola in campo educatum esse.

*Eant autem protinus nuntia ad immortale antrum Chironis, neq; Nereis filiabus tradat nobis folia controuersiarum, sed uespera plenilunij amabile

λύοι κεν χαλινὸν ὑ-
φ' ἥρωϊ παρθενίας.
ὡς φάτο Κρονίδαις
ἐννέποισα θεά.
τῷ δ' ὀπὶ βλεφάροις
νεῦσεν ἀθανάτοις-
σιν. ἐπέων δὲ καρπὸς
οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ συ-
ναλέγειν γάμον
Θέτιος ἁδνὰ κοῖτα, καὶ
νέαν αὐξῆσαι σοφῶν
σῶμα τ' ἀπείροις ἔρ-
γοις Ἀχιλλέος, ὃ κῆ
Μύσιον ἀμπελόεν
ἔμαξε Τηλέφου μέλαν ῥαί-
νων φόνῳ πεδίον.

διαίρεσις ς.

χερὶ ῥωσέ τ' Ἀτρεΐδαν σὺν νόσῳ
Ἑλέναν τ' ἐλύσατο, Τρωΐας
ἵνας ἐκπαμῶν δρεῖ, τὰ μὲν
ῥύοντό ποτ' ἐν μαχᾷς ἀναεμβρότου,
ἔρεπον δ' ἐν πεδίῳ κορύσσον-
τα Μέμνονός τε βίαν
ἰσόθυμον, Ἐκτορέ

solvat fræ
tis sub heroe
compellans
at illi super
libus anim
lius. Nec
rum peri
gem simul
etiam nup
ora doctor
cerunt iun
Achillis ijs
lillus. quo
miserũ cru
ges sanguin
pontem stra
tridarũ, He
Troianos
hasta, qui
quondam
interfectri
in campo e
mnonẽq; ro
præditum

ſoluat frænum uirginitatis ſub heroe. Sic loquuta eſt compellans Saturnios deas. at illi ſuperalius immortalibus annuerunt | dictis illius. | Nec fructus uerborum perijt. diuæ enim regem ſimul cõfectas curaſſe etiam nuptias Thetidis, & ora doctorum innotæſcere fecerunt iuuenilem uirtutem Achillis ijs qui ignari erant | illius. | quòd & Myſiũ capũ uitiferũ cruẽtauerit, aſpergẽs ſanguine Telephi: & pontem ſtrauerit reditus Atridarũ, Helenãq; ſoluerit, Troianos neruos exandens haſta, qui ipſum auertebãt quondam à pugna uirorum interfectrice opus | bellicum | in campo exercẽtem: Memnonẽq; robore magnanimo | præditum, | Hectorémmm.i.

τ', ἄλλοις τ' ἀρίστας· οἷς
δῶμα Περσεφόνας
μανύων Ἀχιλλεύς,
οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν
τε ῥίζαν πεφάνε.
τὸν μὲν οὔτε θανόντ' ἀοιδᾶς
ἐλίπον τ', ἀλλά οἱ
ὠδάς τε πυθὼν Ἄφον
Ἑλικωνίαι παρθένοι
ἔσαν, ὅτε θριῶν ὀρέ τε πο-
λύφαιον ἔχευαν ἔδε-
ξεν ἄεσι δ' ἀθανάτοις
ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθιμένον ὕ-
μνοις θεᾶν διδόμεν.

διαίρεσις ζ.

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔστυταί τε
μοισοῦν ἄρμα Νικοκλέους
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι,
γεγάρας τε μυθὸς Ἰσθμιον αὖ ἐπὶ
Δωρείων ἔλαχε σελίνων.
ἐπὶ Φλικτύονας
ἐβίασε δή ποτε
κἀκεῖνος ὅμηρας ἀφύ-

cæteróſqu
tores. qui
æps AEac
mum Proſ
ſuámque
uit. Eum
quidem c
ſed eius
ſepulchr
gines: ex
tationem
derunt.
moralib
etiam m
dearum
ex nunc
nem, ex c
perat mu
ſo iandum
eius pugil
eum, qui
ex ſortitus
ſimtimos
uiros, ine

cæteróſque eximios pugnatores. quibus Achilles prin-
cæps AEacidarũ mdicans do
mum Proſerpinæ, AEginam
ſuámque ſtirpem illuſtra-
uit. Eum cærtè ne mortuum
quidem carmina deſeerũt:
ſed eius adſtiterunt rogo
ſepulchróque Heliconiæ uir
gines: & ſuper eum lamen-
tationem memorabilem fu-
derunt. Placuit ergo im-
mortalibus ſtrenuum uirũ
etiam mortuum hymnis
dearum tradere. *Quare
& nunc affert cælebrationem, & cum alacritate pro-
perat muſæus currus ad re
ſoluandum ſepulchrum Nico
clis pugilis honorãdúmque
eum, qui apud Iſthmũ Dori
ca ſortitus eſt apia: quonam
finitimos uicit olim & ille
uiros, ine-

κλῳχεὶ κλονέων·
φὸν μὴ οὐ καπαλέγ-
χῃ κριτῶν ὑμεὰ
πατρὰ δελφεοῦ. ἀ-
λίκων τῷ πις ἀέθρὸν
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεαίνδρῳ
πλεκέτω μυρσίνας
στέφανον· ἐπεί νιν Ἀλ-
καθόου τ' ἀγλὼν σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεό-
ταις πρὶν ἔδεκτο τὸν αἰ-
νεῖν ἀγαθῷ παρέχῃ.
ἦεσαι γὰρ ὐκ ἄπειρον ὑπὸ χά-
ρᾳ καλῶν δάμασσ.

uitabili manu concutiens. Eum profectò non dedecorat eximii genus patrui. ideóque coætaneorum aliquis nectat coronam myrti splendidam Cleādro ob victoriam pancratii. si quidē eum Alcathoi certamen cum felici sorte & in Epidauro iuuētus antea excepit: quem laudandum cuilibet uiro strenuo præbet. pubertatem enim non expertem præclarorum facinorum sub latibulo consumpsit.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

βίος, ὁ παρατεταγμένος τῷ εἰς αὐτὸν σχολίων.

Πίνδαρος, τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαιφάντου κατὰ τοὺς ἀληθεστέρους· οἱ δὲ, Σκοπελίνου φασίν. οἱ δὲ λέγουσι τὸν αὐτὸν Δαίφαντον καὶ Σκοπελῖνον· οἱ δὲ, Παγωνίδου καὶ Μυρτοῦς, ἀπὸ κώμης Κωνοκεφάλων. ἡ δὲ Μυρτὼ ἐγαμήθη Σκοπελίνῳ τῷ αὐλητῇ· ὃς πρῶτος αὐλητικὴν ἐδίδασκεν τὸν Πίνδαρον, ἐπεὶ εἶδε μείζονος ἕξεως ὄντα, παρέδωκε Λάσῳ τῷ Ἑρμιονεῖ μελοποιῷ, παρ' ᾧ πρῶτος λυρικὴν ἐπαιδεύθη. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ συνεγήρασεν αὐτῷ. καὶ τέθνηκεν ὅτε τὰ Περσικὰ ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας, Πολύμνιν καὶ Πρωτομάχην. κατῴκει δὲ πρὸς Θήβαις πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς

PINDARI VIta, ſcholiis Græcis præfixa.

PIndarus genere Thebanus, filius Daiphanti, ſecundum ueraciores. Alij Scopelini filium tradunt. Nonnulli uerò eundem iudicant Daiphantum & Scopelinum. Sunt qui filium dicant Pagondæ & Myrtûs, è matre Cynocephalorum. Myrtô autem maritum habuit Scopelinum tibicinem: qui docens Pindarum artem tibiarum, poſtquam animaduertit maioris indolis eſſe, tradidit Laſo Hermioneo lyrico, à quo lyricam artem edoctus fuit. Extitit autem tempore AEſchyli, uerſatúſque eſt cum eo: ac mortuus eſt quum res Perſicæ florerẽt. Habuit autem filias duas Polymetin & Protomachẽ. Incolebat autem Thebas, iuxta templum

μήθης τῆς θεῶν Ρέας τὴν οἰκίαν ἔ-
χων. ἐτίμα δὲ τὴν θεὸν σφόδρα
ὧν ἀσεβέστατος, καὶ τὸν Γᾶνα, καὶ
τὸν Ἀπόλλωνα· εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέ-
γραφεν. νεώτερος δὲ ὢν Σιμωνί-
δου, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου.
κατὰ δὲ τὴν τῦ Ξέρξου κατάβασιν
ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη δὲ
σφόδρα ὑπὸ πάντων τῆς Ἑλλάδος,
διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος οὕτω φι-
λεῖσθαι ὡς καὶ μελίδα τῆς θεσ-
φερομβύων τῷ θεῷ λαμβάνειν, καὶ
τὴν ἱερέα βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις Πίν-
δαρον ὅτι τὸ δεῖπνον τῦ θεοῦ. λέ-
γος καὶ τὸν Πᾶνα ἐρχίσασθαί ποτε
τὸν αὐτῦ παιᾶνα, καὶ χαίρειν ᾄδον-
τα τῦτον ἀεὶ ἐν τοῖς ὄρεσι. φασὶν δὲ
καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι Βοιω-
τοῖς ἐμφύσαντες καὶ Θήβας, ἀ-
πέχοντο μόνης τῆς οἰκίας αὐτῦ, θα-
σάμβοι ὑπερεχαμμένον πόδε τὸν
τοῖχον, Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν
ἔχαν μὴ καίειν. ὅθεν καὶ τὸν Α-

matris deorum
habés. Colebat
simè, ut qui e
quoque & A
etiam plurim
posterior erat
chylide. Tem
xis, ætate flore
honore fuit ap
quòd ab Apoll
ut etiam parte
ferebantur, ac
in sacrificiis
cæram dei. Fa
que saltasse a
eius, & solitum
montes canere
dæmonios oln
regione incēdi
bas, ab una ei
inscriptum hu
tos. Pindárou
χαν μὴ καίειν
te tectū ne cō

matris deorum Rheæ domicilium habēs. Colebat uerò de amstudiosissimè, ut qui esset piissimus, Panē quoque & Apollinem: in quem etiam plurima cōposuit. AEtate posterior erat Simonide, prior Bacchylide. Tempore desœnsus Xerxis, ætate florebat. Porro magnom honore fuit apud omnes Græcos, quòd ab Apolline adeo amaretur ut etiam partem eorū quæ deo offerebantur, acciperet, & sacerdos in sacrificiis Pindarū uocaret ad cœnam dei. Fama est Panem quoque saltasse aliquando pæanem eius, & solitum libenter eum per montes cānere. aiunt etiam Lacedæmonios olim, quum Bœotorum regionē incēdio uastassent & Thebas, ab una eius domo abstinuisse, inscriptum hunc uersum conspicatos, Πίνδαρου τὸ μουσοποιὸν τῶν οἰκίαν μὴ καίετε, id est Pindari poetæ tectū ne cōburite. Quod & A-

λέξανδρον μετὰ ταῦτα φασὶ πεποιηκέναι. καὶ γὰρ οὗτος ἐμπρήσας τὰς Θήβας, μόνης τῆς ἐκείνου οἰκίας ἐφείσατο. ἐχθρωδῶς δὲ διακειμένων πρὸς Ἀθηναίους τῶν Θηβαίων, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς αὐτοῖς ποιήμασι μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι, ἐζημίωσαν αὐτὸν χιλίαις οἱ Θηβαῖοι, ὥσπερ ὑπὲρ ἐκείνου ἔπαθον Ἀθηναῖοι. γέγραπται δ' αὐτοῦ ἐπὶ καὶ δέκα βιβλία, ὧν πέμπτον, ἡ λεγομένη ᾠδή, τὰ δὲ, τὰ Ὀλύμπια φησὶ, τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα, καὶ τὰ Ἰσθμια. ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια, ἀγὼν εἰς τὸν Δία· τὰ Πύθια, ἀγὼν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα· τὰ Νέμεα, ἀγὼν καὶ οὗτος εἰς τὸν Δία· τὰ δὲ Ἰσθμια, ἀγὼν εἰς τὸν Ποσειδῶνα. τὰ δὲ ἆθλα τούτων, ἐλαία, δάφνη, σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρόν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς ἄλλων οὐ χρεία νῦν δεῖ λέγειν· περὶ δὲ τῆς ἱστορίας τῆς Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν

lexander poste
emm quum
soli eius domu
uem infensi
Thebanus, quòd
matibus, meg
est grādiurbes
ri. mulctan ill
proillo Athena
Scripsit porro
ex quorum qua
uocatur period
lympiis, Pythi
nuis sunt aut
men in honore
tamen in hono
mea, certamen
rem Iouis. Isth.
in honorem
præmia, olina
dum & uir
alijs nihil ne
facere: at de cō
rum dicendum

lexander postea fecisse fertur. hic enim quum mœndisset Thebas, soli eius domui pepercit. Quum autem infensi Athenienses essent Thebanis, quòd dixissent in suis poematibus, μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι [id est grãdiurbes Athenæ] pecuniariã multã illi irrogarunt, quã pro illo Athenienses dependerunt. Scripsit porro libros septemdecim, ex quorum quatuor constat ea quæ uocatur periodus: his uidelicet. Olympiis, Pythiis, Nemeis, & Isthmuis. Sunt autem Olympia, certamen in honorem Iouis: Pythia, certamen in honorem Apollinis: Nemea, certamen & ipsum in honorem Iouis. Isthmia uerò, certamen in honorem Neptuni. Quorum præmia, oliua, laurus, apium aridum & uiride. Cæterùm de aliis nihil necesse est nunc uerba facere: at de cõstitutione Olympiorum dicendum est. nonnulli quidẽ

εἰς τὰ περὶ Οἰνομάου καὶ Πέλοπος
ἀναφέροισιν, ἕτεροι δὲ Ἡρακλεῖ
ἀναπθέασιν. ὃ καὶ Πίνδαρος λέ-
γει, ἐνδοξότερον ποιῶν τὸν ἀγῶνα.
ἐπεὶ γὰρ τῷ Αὐγείου κόπρον ἐκά-
θηρε, καὶ τὸν ἐπηγγελμένων οὐκ ἔ-
τυχε, συναγαγὼν πολὺ στρατὸν,
τόν τε Αὐγείαν φοιβᾶν, καὶ τὸν
Ἦλιν παρεσκεύασε, καὶ πολλὰ λά-
φυρα συναγαγών, ἀγῶνα ἔθηκε
τοῖς μετ' αὐτὸν πολεμήσασιν. ὅθεν
καὶ τὸ ἔθος διαμεῖναι. ἀλλ' οὐδὲν
αὐτῷ ἔμεινεν ἡ θέσις ὑπὲρ τῆς συμ-
βάσεως αὐτῷ διαφορᾶς. ὑποθήκη-
σις δὲ ὧν. ἀλλ' Ἰφιτος τε καὶ Εὐρύ-
λοχος τοὺς Κιρραίους πολεμήσαν-
τες (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὸν θησαυ-
λὸν τῆς Φωκίδος λῃσαὶ κατέχοντες)
καὶ πολλὰ λάφυρα συναγάγοντες,
ὁ μὲν Ἰφιτος τὰ Ὀλύμπια συνεστή-
σατο, ὁ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος.
καὶ ὁπότου ὑπομεῖναι τὸν θέσιν συνέβη. Τέθνηκε δὲ ὁ Πίν-
δαρος, ἓξ καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν γεγο-

Ad OEnomaum & Pelopem referunt, alij uerò Herculi attribuũe. quod & Pindarus testatur, illustrius reddẽs certamen. Quum enim Augiæ stabulum simo purgasset, & promissa consequutus non esset: collecto numeroso exercitu, Augiam interficit, & Elide subiugata, quum spolia multa coegisset, certamen constituit ijs qui cum ipso militauerant. unde & consuetudinem permansisse. Nec uerò hæc constitutio mansit in ea quæ acciderat ipsi difficultate: (commemoratio autem erat) sed Iphitus quidem & Eurylochus quum Cirrhæos debellassent (hi autem erãt prædones aram maritimam Phocidis tenentes) ingentémque prædam coegissent, Iphitus Olympia, Eurylochus Pythia instituit: & ab hoc tempore permanere constitutionem contigit. Obijt Pindarus annos sexaginta sex na-

νως, ἢ (ὡς ἔνιοι) ὀγδοήκοντα, ὅτε Ἀβίωνος ἄρχοντος, ἐφ' ᾧ τὸν ἕκτον καὶ ὀγδοηκοστὸν Ὀλυμπιάδα. ἀκροατὴς δὲ γέγονε Σιμωνίδου. Ὁ δὲ Θηνήσιος οὗ ἡ ἀρχή Ἄριστον μὲν ὕδωρ, παρὰ πάντα τὸν Ἀεσοφαίους τοῦ σωτάξαντος τὰ Γινδαρικά, διότι τὸ πρεσβεῖον τῷ ἀγῶνος ἐγκώμιον, καὶ τὰ περὶ τῆς Πέλοπος, ὃς πρῶτος ὢν Ἡλιάδι νικήσατο. γέγραπται δὲ Ἱέρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων, (αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς Σικελίας) ὃς καὶ κτίσης Αἴτνης ἐκλήθη πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτὴν οὕτως ὀνομάσας. ἀποστείλας γὰρ ἅρμα ἵππους εἰς Ὀλυμπίαν, ἐνίκησε κέλητι.

ΑΛΛΩΣ, ἐκ τῆς Σουΐδα.

Πίνδαρος Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός· οἱ δέ φασι, Δαΐφαντου, ἢ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκό-

tus, aut (secundùm alios) octogenta, sub archonte Abione, octogesima sexta Olympiade. fuit autem auditor Simonidis. Cæterùm triumphalis hymnus, cuius initium Ἄεισον μοῦ ὕδωρ, primo loco positus fuit ab Aristophane qui Pindarica in ordinem digessit: quòd certaminis laudes complecteretur, & Pelopis [mentionem faceret,] qui primus apud Elidem certauit. Inscriptus est autem Hieroni regi Syracusanorum, sunt autem Syracusæ urbs Siciliæ. qui & urbẽ AEtnã condidit, imposito ei à mõte nomine. Hic enim quum equos Olympiam misisset, cæleti [equo] victoriam adeptus est.

ALITER, ex Suida.

PIndarus Thebanus, Scopelinæ filius, secundum quosdã, Daiphanti: quod & uerius. nam Scо-

πελίνου ἔστιν ἀφανέστερος, καὶ παθητὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικὸς, γεγονὼς κατὰ τὴν ἑξηκοστὴν πέμπτην ὀλυμπιάδα, ἐπὶ τῆς Ξέρξου στρατείας, ὢν ἐτῶν μ̄. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἑρωτίων, καὶ υἱὸς Διόφαντος· θυγατέρες δὲ, Εὔμητις καὶ Πρωτομάχη. σωφρόνως δὲ αὐτὸν τὸν βίον πολιτεύσαι κατ' ἀρχάς. αἰτήσαντα γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι πρὸς ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ, ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου αὐτοῦ Θεοξένου γόνατα, ἐτῶν νε̄. ἔγραψε δ' ἐν βιβλίοις ιζ̄, Δωρικὸν διαλέκτῳ, ᾠδάς, Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας, Προσῳδία, Παρθένια, Ἐνθρονισμούς, Βακχικά, Δαφνηφορικά, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὑμνους διθυράμ-

pelini filius
quior Pindar
Pagonidæ
Discipulus
natus circa
Olympiade
nis Xerxis, a
gestum. Fra
rotho et fil
autem Eum
Accidit aute
uocum. nam
bi dari qua
in una, repe
runt in the
sii sui genu
quinquage
see annum.
bris septema
hæc, Olym
Nemeonicas
dia. Parthe
chica, Daph
porchemata

pelini filius obscurior est, & antiquior Pindaro. Sunt autem & qui Pagonidæ (filiū) illū scripserint. Discipulus fuit Myrtidis mulieris, natus circa sexagesimam quintam Olympiadem, tempore expeditionis Xerxis, annum agens quadragesimum. Frater ei erat nomine Erotio & filius Diophantus, filiæ autem Eumetis & Protomache. Accidit autem ei ut diē obiret pernoctum. nam quum petiisset rem sibi dari qua nulla esset præstantior in uita, repentè ipsum interiisse ferunt in theatro, in Theoxeni amasii sui genua recumbentem, quum quinquagesimum quintum attigisset annum. Cæterùm scripsit libris septemdecim Doricā dialecto hæc, Olympionicas, Pythionicas, Nemeonicas, Isthmionicas, Prosodia, Parthenia, Enthronismos, Bacchica, Daphnephorica, Pæanas, Hyporchemata, Hymnos dithyrambi-

βοις, Σκόλια, Ἐγκώμια, Θρηνώδεις, Δράματα τραγικὰ ἰζ, Ἐπιχαίρεκακα ἕπτα. καὶ καταλογάδην, Παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΡΟΦΩΝ, ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ἘΠΩΔΩΝ.

Ἐκ τῶν ἀθροιζομένων ὑπὸ εἰς ὃν Πίνδαρον σχολίων.

ΙΣτέον ὅτι οἱ λυρικοὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἐχρῶντο στροφῇ, ἀντιστροφῇ καὶ ἐπῳδῷ. καὶ στροφὴ μέν, ὅτι ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐστρέφοντο ὅπου τὰ ἀριστερά. ἢ ὅτι ἀναλογεῖ ἡ δ' παντὸς κίνησις, ἀπὸ τῶν αἰολικῶν ὅπου τὰ δωρικά. δεξιὰ γὰρ καλεῖ ὁ Ὅμηρος τὰ αἰολικά· ἀριστερὰ δὲ τὰ δωρικά. ἀντιστροφὴ δέ, ὅτε ἐπανιοῦσι ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν

bos, Scolia, Encomia, Lamẽtationes, Fabulas tragicas septẽdecim, Epigrammata epica: item soluta oratione, Admonitiones ad Græcos, aliáque plurima.

DE STROphis, antistrophis & epodis.

Ex prolegomenis scholiorum in Pindarum.

Sciendum est lyricos in suis poematibus uti solitos strophe, antistrophe & epodo. Strophe, quum à dextris ad sinistra se conuertẽdo. cum qua [conuersione] analogiam habet motus mundi ab orientalibus ad occidentalia. nam dextra uocat Homerus orientalia, & sinistra occidentalia. Antistrophe autem [ius] fuisse [quum à sinistris

ὅπη τὰ δεξιά. ἢ πνι ἀναλογίᾳ ἡ ἀπὸ πλανήτων κίνησις, ἡ ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολάς. ἐπῳδῷ δέ, ὅτι ἵσταντο ἐν ἑνὶ τόπῳ, καὶ ἔλεγον τὰς ᾠδάς. ἢ πνι ἀναλογίᾳ ἡ στάσις τῆς γῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ δυάσι καὶ τριάσιν, ὡς ἔοικε ὁ ποιητής, ἤγουν στροφῇ, καὶ ἀντιστροφῇ καὶ ἐπῳδῷ· ἢ στροφῇ μόνῃ καὶ ἀντιστροφῇ. πολλοὶ δὲ καὶ πεντάσιν, ἤγουν στροφῇ, ἐπῳδῷ, ἀντιστροφῇ, καὶ πάλιν ἀνομοίᾳ ἐπῳδῷ. πεντάσι δέ, ἤγουν, ἐπῳδῷ, στροφῇ, ἐπῳδῷ, ἀντιστροφῇ, ἐπῳδῷ· ἃ πινα ἐλέγετο μεσῳδικά, ἐπῳδικά, μεσῳδικά, καὶ παλινῳδικά.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

Ἐπειδὴ λυρικός ἐστιν ὁ Πίνδαρος, καὶ πρὸς λύραν ᾄδοντο τὰ ποιήματα αὐτοῦ κατὰ πεντάδας, στροφὴν, ἀντιστροφὴν, καὶ ἐπῳ-

ad dextra se mouerent. cui [motus] analogicè respondet motus planetarum, ab occasu ad orientem. Epode uerò, quum starent uno in loco, & recitarent odas. quæ comparatur cum terræ stabilitate. Vœbantur autem & quiernionibus & triernionibus, sicut hic poeta: uidelicet, strophe, antistrophe & epodo: aut strophe duntaxat & antistrophe. Multi etiam quaternionibus, nimirum strophe, epodo, antistrophe, & rursum dissimili epodo. Quinternionibus uerò epodo, strophe, epodo, antistrophe eopdo. quæ uocabantur prosodica, epodica, mesodica, & palmodica.

ALITER DE iisdem.

Quoniam lyricus est Pindarus etiam ad lyram canũtur poemata eius per trierniones, strophen, antistrophen & epo-

δόν. καὶ ἐκ κώλων τὰ μέλη συνίσανται, πλεῖω καὶ ὅσων καὶ ὁποίων ἡ σχοφή, ἐκ τοσούτων καὶ τοιούτων καὶ ἡ ἀντίστροφος. ἡ δὲ ἐπῳδὸς ἀνόμοιος ὅτι πρὸς αὐτάς· καὶ εἰκότως· ἐπεὶ κινουμένοις εἰς τὰ δεξιὰ τῆς χορδυτῶν ἦδετο ἡ στροφή, εἰς δὲ τὰ ἀριστερὰ ἐκ τῶν δεξιῶν ἡ ἀντίστροφος· ἡ δὲ ἐπῳδὸς ἱσταμένοις διεβιβάζετο, εἰς εἰκόνα τῆς τε τοῦ παντὸς κινήσεως ἀπὸ ἀπλανῶν εἰς πλανήτας, τῆς τε τῶν πλανήτων κινήσεως ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολάς, καὶ τῆς γῆς ἀκινησίας. καὶ οὕτω μὲν ἡ τελαδικὴ μελοποιία κατὰ τὰς στροφὰς καὶ ἀντιστρόφους, καὶ τὰς ἐπῳδούς. ζῶντα δὲ ἐκ κώλων συνίσανται· τὰ δὲ κῶλα μέτρον διάφορον ἔχοντιν ἐκ ποδῶν συνισάμενον.

dum: at quę ex cōlis constant μέλη lid est carmina. uerùm ex quot & qualibus strophe, ex tot & talibus antistrophe. At epodus dissimilis est illis. & merito quidē: quoniam dum se m dextram partem mouerent saltatores, canebatur strophe: dum autem à dextra | se mouerēt | in sinistram, antistrophe. epodus uerò stantib⁹ trayciebatur, ad figurandum mundi motum ab oriente ad occidentem, & planetarum ab occasu ad orientem: & | ad figurandam | immobilitatem terræ. & talis quidem triplex melopœia, per strophas, antistrophas & epodos. Hæc autem è cōlis constant: at cola uariam mensuram habēt, quæ ex pedibus constat.

PINDARI VITA, EX Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarū historia.

QVare iam ad Pindarum accedamus: qui, ut Fabius ait, longè inter nouem lyricos princeps. id quod & ex pictura facilè cognosci dabatur: ait gustiori enim specie quàm reliqui (quæ pictoris fuit industria) erat in tabula depictus. Floruit uerò, ut scribit Eusebius, Pindarus LXXVI Olymp. quo tempore in scena florebat AEschylus, & Gelon tyrannus obtinebat Syracusas: uixitque usque ad tempora Hieronis, Gelonis fratris, ad quem & hymnos scripsit. Dinomeni enim filii quatuor fuere, Gelon, Hieron, Polyxelus & Thrasybulus. Alii quidem LXV Olympiade eum uixisse scribunt, quos inter Suidas: sed hoc tempore natum putarim, illo uerò claruisse. Quo eodem tēpore Xerxes in Græciam ingentes illas copias terra marique ductabat, Pindarus tum XL annum agebat.

Thebis utique natus, unde & Dir-

ceus cygnus uel olor à poetis nuncupatus est. Natum quidem eũ ait Stephanus in uico uel regiuncula Cynocephalorum. id quod & ipsius poetæ commentatores affirmant. neque enim crassus aer semper incultos ac rudes homines profert. nam in eo natus Pindarus, lyricorum omnium fuit, ut Græcè dicam, ἐνδοξότατος. Patrem ut quidam scribunt Scopelinum tibicinem habuit, à quo ea arte primùm institutus fuisse traditur. Qui rem melos scrutati sunt, Pindarum aiunt Daiphanti filium. alii licet Pagonidæ & Myrtidos poetriæ dicant, quam & Myrtò uocatam ab aliquibus inuenio. Sunt qui eius discipulum scribant, nec Pagonidæ uxorẽ, sed cuius modò meminimus Scopelini: à quo Pindarus Laso Hermioneo lyrico poetæ erudiendus traditus fuit, qui nõ longè pòst magistrũ magno interuallo superauit. Non desunt inter scriptores qui Pindari matrem Clidicen nuncupent eundémque Daiphantum & Scopelinum fuisse: quod in Pindarum grãmatici obseruant. Fratrem habuit Pindarus Erotionem nomine, Duxit &

uxorem Timoxenam, ex qua filios tres sustulit, marem unum, Daiphantum: fœminas duas, Eumetin (quam Polymetin ab aliis uocatam lego) & Protomachen: quibus etiam in Pythionico quopiam hymno præcepit ut matri Deum & Pani nocturna sacra facerent. hos enim deos summa uenerationc ac pietate coluit, domúque possedit, deorum matri templo coniunctam. quod cùm ipse & Philostratus, tum ipsius quoque Pindari expositores planè ostendũt.

Nec minus quoque Apollini gratus fuisse dicitur, adeo ut eorum munerum quæ in ipsius dei templo offerebantur, μοῖρα, hoc est partem, à deo sibi assignatã acciperet, in diésque à sacerdote uocaretur ad cœnam: id enim apud Delphos Pythia ante prædixerat. Quare factum est ut nomen Pindari latè per omnem Græciam celebre haberetur. sed & apud reges & respublicas, non modò quũ in uiuis ageret, sed & post mortem gratum illum fuisse, historiæ probant. Nam quũ Thebas Alexãder (ut Arrianus & Plinius referunt) diripcret, Pindari uatis familiæ pena-

tibúsque parci iuſ
Lacedæmonios fec
hãc in ipsi⁹ poeta
co hypermetro fa
Γινδάρῳ τὸ μὲν
κεῖνο, hoc est, P
cremate. quæ uer
ædibus inscripta
reliquit. Præclar
so ait, Pindarica
ego, Præclara in
edita fuere, longe
uidetur. Compo
libros, inter quo
nunc in omnium
santur. Hymni
taminum uictor
nere conscripti,
brati. Reliqua
anes, Dithyrãb
comia, Threni,
Enthronismi,
rica, Hyporche
ca. quæ & ab
monis castitate
scripsit ite ep
Græcos oratio

tibúsqũe parci iussit. id quod & antea Lacedæmonios feciſſe legimus, propter hãc in ipſi⁹ poetæ domo metro trochaico hypermetro factam inſcriptionem, Πινδάρου τὸ μυσσοποιὸν τὸν σεμνὸν μὴ καίετε, hoc eſt, Pindari poetæ tectũ ne cremate. quæ uerba ab Alexandro prædibus inſcripta fuiſſe, Dion teſtatum reliquit. Præclara ſunt iſta profectò; Piſo ait, Pindaricæ fidis præconia. Cui ego, Præclara inquam: ſed quæ ab eo edita fuere, longè magis mihi illuſtria uidẽtur. Compoſuit enim ultra XVII libros, inter quos hi numerantur, qui nunc in omnium manibus & ore uerſantur, Hymni in quatuor Græciæ certaminum uictores, uario carminum genere conſcripti, ac periodi nomine celebrati. Reliqua ei⁹ ſcripta perierũt, Pæanes, Dithyrãbi, Scolia, Epitaphia, Encomia, Threni, Proſodia, Parthenia, Enthronismi, Bacchica, Daphnephorica, Hyporchemata, Dramata tragica. quæ & ab Hermogene, ubi de ſermonis caſtitate agit, ualde celebrãtur. Scripſit ite epigrammata epica, & ad Græcos oratione ſoluta admonitio-

nes. Diuinam tamen hanc poetices facultatem in geneſin tranſtulit Villius, uel (ut uulgò appellatur) Iulius Firmicus Maternus. natum enim eſſe Saturno in nono ab horoſcopo loco conſtituto in Geminis: quæ genitura, (ut ipſius Firmici uerbis utar) diuinũ poetam lyrici carminis reddit, qui choreas Libero & rhythmos, ſed & rara religioſi carminis modulatione componat. Atqui ego in eius potius ſtudiũ & naturæ corporis habitum refero, quàm in aſtrorum coitiones motúſque. quæ omnia mira diligẽtia & facũdia uterque Picus, (pater ſcilicet, & magnus patruus huiuſce noſtri Pici pueri) refellerunt: & idcirco nos reliquum potius uitæ referamus. Pindarus igitur quũ adhuc in cunis eſſet infans, apes, tanquam in alueari, in ore ipſius mella & fauos depoſuit. id quod & Platoni diuóque Ambroſio contigiſſe Græcæ & noſtræ hiſtoriæ tradunt: diuinæ certè cuique ſuauitatis ſingulare præſagium. Alii uerò (inter quos Pauſanias) prodiderunt, Quum adoleſcẽtulus eſſet Pindarus, æſtiuóque tẽpore Thebis The

ſpiaret, æſtu me
præſomno ac laſſitu
uita declinauit: proſtr
miret, aduolantes a
bris mellificarũt. hu
tio eſt in Græco qu
de uita Pindari inſe
locupletius hanc re
gnum ſcribit Phil
tiſſimè Pindari ima
támque perſtringi
fuit Pindarus quã
& aliquando aud
ne uerò æqualis
in certamine uictus
gine plamus refere
ſenior fuit. Sed
te quod à Pauſani
giſſe iam ſeneſcen
per ſomnum Proſe
ſatam eſſe, & apu
cæteri quidem de
brati forent, ſolar
id uerò ſe facturu
miſſet, pollicitus eſ
ante decimũ diem
cuidam affirm

spias iret, æstu meridiano fatigatus, præ somno ac lassitudine paululum ĕ uia declinauit: prostratúsque quũ dormiret, aduolantes ad eius os apes in labris mellificarũt. huius quoque rei mentio est in Græco quodã carmine, quod de uita Pindari inscribitur. Sed multo locupletius hanc rem in secundo imaginum scribit Philostratus, ubi elegantissimè Pindari imaginem effingit, uitámque perstringit. Sed enim iunior fuit Pindarus quàm Simonides, quem & aliquando audiuisse fertur: Corinnæ uerò æqualis à qua & aliquando in certamine uictus fuit, ut in eius imagine planius referemus. at Bacchylide senior fuit. Sed iam quæso attendite quod à Pausania proditum ei contigisse iam senescenti. Pindaro, inquit, per somnum Proserpinam deam obuersatam esse, & apud eum quæstam quòd cæteri quidem dei ab eo hymnis celebrati forent, solam se ab eo prætertã: id uerò se facturum quum ad eam uenisset, pollicitus est Pindarus. at quum ante decimũ diem is diem obiisset, anui cuidam affirmã, quæ carmina per sæpe

tanere consuêrat, per somnum astitis, hymnúmque in Proserpinam deam ille concinuit, quem illa experrecta statim exscripsit, & aliis concinendũ tradidit. Miraculum quidem hoc: at obitum illius iam Valerii Maximi uerbis referamus. Pindarus, inquit, quũ in gymnasio super gremium pueri, quo unicè delectabatur, capite posito, quietè se dedisset, non prius decessisse cognitus est quàm gymnasiarcho claudere eũ iam locum uolẽte, nequaquam excitaretur. Cui quidem, inquit, crediderim eadem benignitate deorum, & tantũ poeticæ facundiæ, & tam placidum uitæ finem attributũ. Hæc Valerius. Sed par est audire & Plutarchum, quid de hac Pindari morte scribat in paramythica (id est cõsolatoria) oratione ad Apollonium. De Agamede, inquit, & Trophonio ait Pindarus, quũ in Delphis templum condidissent, eos mercede ab Apolline petiisse septima se die eis redditurum, deum promisisse. Iussisse que interea eos epulari. Iis ita ut sibi iussum fuerat facientibus, septimo demum uocte dum qui escerent, interis-

isse proditũ est, inquit: & ipsi Pindaro per eos qui à Bœotiis ad oraculum missi fuerant scisciranti quid optimũ homini contingeret, promantin (hoc est est uatem) respondisse, id quod neque ipsũ lateret, siquid ipse de Agamede & Trophonio scripserit: idque si experiri uellet, non multo pòst illi manifestum futurũ. Itaque persuasum quæ ad mortem pertinerent cogitasse Pindarum, atque ita non multo pòst diem suum obiisse. Scribit & hoc Suidas, Quum petiisset Pindarus, inquit, ut quod optimum in uita esset sibi daretur, in theatro ei contigisse ut in genibus sibi dilecti pueri moreretur, annũ agens quintum & quinquagesimum: puero uero illi nomen fuisse Theoxeno legimus, qui ut Athenæus scribit, Tenedius erat. Leguntur & hodie Pindari uersus in hunc ipsum puerũ, quibus, se raptis ex illius facie prodeuntibus atque emicantibus, mirabiliter affici ait. Proditum est historia, Thebanis cum Athenensibus dissidentibus, quũ Pindarus quodã suo carmine scripsisset, ὦ λαμπρὰ πόλις Ἀθηναία, hoc est

ô infœlices & magnifica urbs Athenæ à suis ciuibus Thebanis magna pecunia mulctatum fuisse. quod ubi Athenienses resciuere, auri tantundem e restituerũt. Quum item aliàs fulcimẽtum ac sustentaculũ Græciæ Athenas appellasset (hoc est ἔρεισμα Ἀθήνας, Laconem tum quendam statim subinsuluisse, citò Græciam funditus ruituram si huiusmodi, inquit, fulciatur sustentaculo. Atque hæc quidem in præsentia de Pindaro.

CARMINVM POETARVM nouem, lyricæ poeseos principũ fragmenta.

ALCAEI, ANACREONTIS,
SAPPHVS, BACCHYLIDIS,
STESICHORI, SIMONIDIS,
IBYCI, ALCMANIS,
PINDARI

Nonnulla etiam aliorum.

Cum Latina interpretatione, partim soluta oratione, partim carmine.

Editio II. multis versibus ad calcem adiectis locupletata.

ANNO M. D. LXVI

Excudebat Henr. Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographus.

Æolica Alcæus

ILLVS
viris Marc
gero, He

Saluere fratrum
Germanic
Saluere fratrum p
Charum nouem
Nouem sorores qu
Queis tres sor
Tribúsue qui sunt
Et intimi sodal
Hi si tulissent ilic
Præoccupasse
Chíi poetæ splend
Se d oris eius g
Seris merebat si c
A uate uatum
Quanto mereret g
Vultus sonar
Qui cũ benignis a
Conspirat ap
Quid quũ rotun
Orationis flu
Quæ si semel qu
Purgata quæ
Sic detinetur ille

ILLVSTRIBVS viris Marco & Ioanni Fuggero, Henr. Stephanus.

Saluere fratrum par iubeto nobile "
Germanicorum, barbite. "
Saluere fratrum par iubeto nobile, "
Charum nouem ſororibus, "
Nouem ſorores quod uiciſſim deperit. "
Queis tres ſorores hoſpitæ, "
Tribúſue qui ſunt hoſpites ſororibus, "
Et intimi ſodalium.
Hi ſi tuliſſent Ilio quondam pedem,
Præoccupaſſent Nireo
Chii poetæ ſplendidum præconium.
Sed oris eius gratia
Seris merebat ſi cani nepotibus
Auate uatum principe:
Quanto mereret grandiore ſpiritũ "
Vultus ſonari dignitas, "
Qui cũ benignis atque cultis moribus "
Conſpirat apto fœdere? "
Quid quũ rotundo ab ore lata profluũt "
Orationis flumina? "
Quæ ſi ſemel quis aure forſan hauſerit,
Purgata quæ ſit & teres,
Sic detinetur illecebroſis aquis,

Vt ebrius fiat prius,
Sedare possit æstuosi gutturis
Quàm peruicaces impetus.
" Quis in labellis lacteis nascentium
" (Sonos ob oris melleos)
" Apes, relictis dulcis Hyblæ collibus,
" Finxisse non iuret fauos?
Arguta cui non luscinia putabitur,
Cui non auis Caystria
Canoritatis in tenellis oribus
Fudisse prima semina?
" Pro lacte quis non dixerit nutricium
" Suxisse nectar ubere?
" Quos perlubenter filios agnouerit
" Suadela, quos Cyllenius
" Suo lubenter mentiatur semine
" satos, deus facundiæ.
" At floruere (quis neget?) facundia
" seclo priore plurimi.
" Sed multilingui non fatebor antea
" Lepore sic affabiles
Ad clara solis prodiisse lumina,
Quà surgit, aut quà labitur.
" Mirantur omnes Attici Demosthenis
" Horrenda linguæ fulmina:
" Nec rostra quõdã Tullij linguæ minus
" Erant tonanti conscia.

Sed ille sermone eloquens uernaculo,
In cæteris infans erat:
Hic præter illũ Romulo notũ & Remo,
Callebat Atticos sonos.
At hosce fratres audiat si Tullius,
Loqui Latinè quum libet,
Credat Latinos, hospites Germaniæ:
Sin Thusca uerba funditent,
Petrarcha quæret cur procul penatib⁹
Cælo fruantur extero.
Hos si Marotus noster audiat sonis
Confabulantes Gallicis,
Fastidietur aula regis protinus,
Et hos magistros præferet
Leporis omnis & salis, quo Gallicus
Præ cæteris sermo nitet.
At quum iocantur mollibus facetiis
Hispana quas tellus parit,
Hispanus omnis autumat te fratribus,
Castella, patrium solum.
Sed & lepores quos dedit gẽs Cecropis
Per scripta sparsos plurima,
Hos iuuit annũ in tenellis carpere,
Iuuátque nunc in fortibus.
Qui nuper ergo sciscitabar anxius
Quis dignus hoc libellulo
Futurus esset (quo uenustas & decor

Refulget antiquæ lyræ)
Nunc erubesco tantulo munusculo
Tantos morarier uiros.
Sed fallor, an præposterus subit rubor?
Nam si poetas singulos,
Quorum sonantes audiuntur hic lyræ,
Orci tenebris excitos,
" Illis sodales & lubenter hospites
" Constat futuros protinus,
" Cur non fauillas ignium rogalium
Hac excipi decet domo?
Valere fratrum par iubeto nobile
Germanicorum, barbite.

ALCæus fratres
quidem Cicin,
dē, quem Baby
bit Strabo, appellare
mina magna confeci
maximis periculis li
proditum, Pittacum
meliis & conuitiis
Aristotele literarum
quum Alcæus &
triæ exercitui duce
bus abrogatis, im
est Pittaco traditu.
nimo tulit Alcæus,
carminum locis ple
Dionysius historiam
cum, inquit, dict
a Symnetam, inter
creauerunt: ut cō
cum Alcæo nobili
quare non mirum
perpetuas inimicit
lum, ut refert Laer
& σάραπον, quòd
heret, & χειροπό
ras in pedibus hab
& χαλκάδις appell
no testibus. Tatpe
tumescereret & supe
σφῦρα, quòd ping
tem, quòd ἀλυχ
uideret. Porrò &
lē audiret & sor
modi Alcæus com
cē est insequutus
ipsius Pittaci ma

Alcæus fratres duos habuit, alterum quidem Cicin, alterū uerò Antimenī dē, quem Babyloniorū socium, ut scribit Strabo, appellare erat solitus: & certamina magna confeciſſe dictus, ipſoſque ex maximis periculis liberaſſe. Eſt in hiſtoriis proditum, Pittacum ab Alcæo multis contumeliis & conuitiis lacerati. Nam (ut eſt ab Ariſtotele literarum monumentis relatum) quum Alcæus & frater Antimenides patriæ exercitui duces præeſſent, ipſis à ciuibus abrogatis, imperium & eius ſumma eſt Pittaco tradita. quam rem iniquiore animo tulit Alcæus, rēmque ipſam in ſuorū carminum locis pleriſque apertè oſtendit. Dionyſius hiſteriam ita ipſe recenſet, Pittacum, inquit, dictatorem (ſic enim quem illi æſymnetam, interpretatus eſt) Mitylenæi creauerunt: ut cōtra exules eos qui patriæ cum Alcæo nobili poeta erant, confligeret: quare non mirum uideri debet ſi cum illo perpetuas inimicitias exercuit. nam & illum, ut refert Laertius, interdū σαράποδα & σάραπον, quòd latipes eſſet, & pedes traheret, & χειροπόδην nūcupabat, quòd ſciſſuras in pedibus haberet, quæ Græcè χειράδες & ῥαγάδες appellātur, Laertio & Phauorino teſtibus. Ταύρικα uerò, quòd fruſtra intumeſceret & ſuperbiret. Itē φύσκωνα & γάστρωνα, quòd pinguis eſſet. ζοφοδορπίδα uitium autem, quòd ἄλυχνος, id eſt, non ſine lucerna uideret. Porrò & ἀγάσυρτον, quòd de ſe malè audiret & ſordidus eſſet. Atque huiuſcemodi Alcæus conuitiis & maledictis Pittacū eſt inſequutus. Quare quū captiuus in ipſius Pittaci manus uenisſet, ut eſt apud

Val. Maximum, illum quidem impunè abire permisit: tãtum admonuit quid in opprimẽdo posset. Heraclitus verò illi dixisse ait, veniam longè supplicio meliorẽ. verbum vtique sopho, id est sapiẽte, dignũ: vel hoc ipse dignus vt inter septem sapientes connumeretur. Sed enim nõ Pittacũ solùm Alcæus est insectatus, sed & Myrsilũ, & Megalagyrum, & Cleãthiden, aliosque nonnullos, qui in patria tyrãnidẽ per impotentiã exercebant, vt tradit Strabo. Cõmodius ergo, inquit Piso, o Pice, quintiliani verba exponemus, quũ Alcæum ait tyrannos insectatum esse. Cui ego, Equidem rectè Piso doces: sed paulo pòst tu ipsius Quintiliani verba recẽsueris. Græci Stasiotica Alcæi quædã opera vocant, quæ vos Latinè seditiosa dicere potestis. Meminit & de his Strabo, in quibus scilicet de patriæ seditionibus intestinisque discordiis à tyrannis oppressæ agebat: quo etiã carmine nauigationẽ suã & bella descripsit. quod & Acron testatur & Horatius, quũ ita cecinit,

Et te sonantem plenius aureo
Alcæe plectro, dura nauis
Dura fugæ mala, dura belli.

Herodotus memoriæ monumentis mandauit, eo tempore quo Mitylenæi cum Athenienſibus pugnarent, victoriaque penes hostes esset, Alcæũ abiectis armis aufugisse: quæ ab hostibus collecta, in templo Pallados suspensa fuere. idque ex ipsius versibus ad Menalippum facilè cognosci. quam tamen historiam vt parum fideliter ab Herodoto expositã Plutarchus retulit in eo qui inscribitur De Herodoti abusione seu mali-

gnitate: (si rectè sic
tur.) Historiæ veri
bo, Laertius & Suid
& in arte modular
mũ fuisse Alcæum,
lius Donatianus ap
eoque Horatiũ in
rem videri, quod A
per sui imitatus: ut
Lydia dic, per om
Te deos oro, Syb
mando
Perdere.
Fuere & alii præt
inter quos, &c.

gnitate: (si rectè sic cacoethia interpretatur.) Historiæ veritatẽ sequuti sunt, Strabo, Laertius & Suidas. At vero in Musicis & in arte modulandorũ carminũ peritissimũ fuisse Alcæum, præter Græcos & Attilius Donatianus apud Latinos scribit. ideoque Horatiũ in quibusdam ait duriorem videri, quod Alcæum haud rectè semper sit imitatus: ut in illo,

Lydia dic, per omnes
Te deos oro, Sybarin cur properes amando
Perdere.

Fuere & alii præter hunc Alcæi nomine, inter quos, &c.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ Αλικαρναστέως γνώμη περὶ τῆς τῶ Αλκαίου μελῶν.

Αλκαίου δὲ σκόπει τὸ μεγαλοφυὲς καὶ βραχὺ καὶ ἡδὺ μὴ δυνότητος, ἔτι δὲ καὶ τοὺς χαρακτῆρας μὴ σαφωείας: ὅσον αὐτῆς μὴ τῇ διαλέκτῳ πεκάκωται· καὶ περὶ ἁπάντων τὸ τῆς πολιτικῶν πραγμάτων ὕλης.

DIONYSII HALICARnassei sententia de Alcæi carminibus.

Alcæi autẽ cõsidera ingentem spiritum, & breuitatem & suauitatẽ cũ uehemẽtia: præterea uerò figuratam orationem cum perspicuitate: nisi si qua in parte dialectus ei damnum aliquod attulerit. Ante omnia autem [cõsidera] politicorum negotiorum affectus.

Q. VINTIL. LIB. X.

Alcæus in parte operis aureo plectro meritò donatur qua tyrannos insectatur: multũ etiam moribus confert. in eloquendo quoque breuis, & magnificus & diligens, plurimúmque Homero simlis. sed in lusus & amores descendit, maioribus tamen aptior.

ΑΛΚΑΙΟΥ μέλη.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.

ΥΕΙ μὲν ὁ Ζεὺς, ὐν δ' ὀρανῷ μέγας
Χάρμων, πεπάγασιν δ' ὐδάτων ῥοαί.
Κάββαλλε τὰ χάρμων, ὄπι μὴ πάθεις
Τῦρ, ὐν δὲ κίρναις οἶνον ἀφειδέως
Μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ
Μαλθακὸν ἀμφὶ γνόφαλλον.*

Τέλος

ALCAEI CARmina.

APVD ATHENAEVM.

PLuit Iupiter, & in cælo magna
Tempestas, concreuerúntque
aquarum fluxus.
Exturba hyemem, imp nuns
Ignem, infundénsque cunctum non
parcè,
Suaue.
* * *
* * *

HORATIVS.

Vides ut alta stet niue candidũ
Soracte, nec iam sustineant onus
Syluæ laborantes, gelúque
Flumina constiterint acuto.
Dissolue frigus, ligna super foco
Largè reponens: atque benignius
Deprome quadrimum Sabina
O Thaliarche merum diota.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Πίνωμεν. πρὸς τί λύχνον ἀμμένομεν;
δάκτυλος ἁμέρα.
Καδδ' ἀνάειρε κυλίχνας μεγάλας
αἰ τὰ ποικίλα. *
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθι-
κηδέα
Ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κίρναις ἕνα
καὶ δύο
Γλείαις. καὐκκεφαλᾶς ἀ' ἀτέρα τὰν
ἐτέραν κύλιξ
Ὤθειτω, ἕνα τρὶς δύο ὔδατος τρὶς
βεῖς ἀκράτου. *

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

" Τέγγε πνεύμονας οἴνῳ· πρὸ γὰρ ἄστρων
" τρομπέλλεται.
" Ἀ δ' ὥρα χαλεπά, πάντα δὲ δίψᾳ
ὑπὸ καύματος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

" Νῶϊ χρὴ μεθύσκειν, καί πνα τρὶς
βίαν πίνειν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

" Μηδὲν ἄλλο φιλεύσης πρότερον δέν-
δρεων ἀμπέλω.

Apud eundem Athenæum.

Bibamus. cur luernam expectamus? digitus dies.

* * * *

Vinũ enim Semelæ & Iouis filius (quod oblium dolorum inducit) Hominibus dedit. Infunde musæ uinum & duos *

Plenus. & ex capite alter calix alterum

Extrudat, unam ad aquæ [mensuram] duas addens meraci.

Apud eundem.

Irriga pulmones uino: astrum enim exoritur.

Tempus autem anni graue, omniáque sitiunt præ æstu.

Apud eundem.

Nunc oportet mebriari, & aliquem bibere imustum.

Apud eundem.

Nullã aliã seueris arborẽ priꝰ uite.

HORATIVS.

Nullam Vare sacra uite prius seueris arborem.

Γαεσὰ τῷ αὐτῷ.

Οὐ χρὴ κακοῖσιν θυμὸν ὑπτιοπτέρυγα,
Γροκόφοισιν τὰρ οὐδὲν ἀσάμβυοι
Ὦ Βακχί. φάρμακον δ' ἄειρον,
Οἶνον ἐνεικαμβραις μθυσθεῖσαι.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΡΑΚΛΕΙ-
δῃ τῷ Γονπκῷ.

Τὸ μὲν γὸ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
Τὸ δ' ἔνθεν ἄμμες δ' αὖ τὸ μέσον ναὶ
Φορήμεθα σὺν μελαίνᾳ,
Χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ.
καλαὶ
Γὰρ μὲν τὰρ ἄγκυλος ἰσοπέδαν ἔχᾳ,
Λαῖφος δὲ πᾶν ἄδηλον ἤδη,
Καὶ λαμπίδες μεγάλαι κατ' αὐτό.
Χαλᾶσι δ' ἄγκυραι.

Apud eundem Athenæum.

Nõ oportet malis animum dedere.
Nihil enim proficiemus si mœrore
nos affecerimus,
O Bacchi: sed remedium præstantissimum est,
Vinum afferentes inebriari.

APVD HERACLIDEM
Ponticum.

Alius enim hinc fluctus uoluitur,
Alius inde: nos autem in medio cũ
naue
Agitamur atra,
Cũ magna conflictantes tẽpestate.
Nam pelagus ipsam mali basin occupat,
Et linteum omne iam euanidum,
Ac plurimæ laceræ partes in eo:
Laxántque se ancoræ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Τὸ δὴ δῦναι κῦμα τῷ πρώτερῳ νεο-
μῳσίᾳ, * *
Παρέξει δ' ἄμμι πόνων πολλὼ ἀΐν-
πλων.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ.

" Ἀργαλέον πενία κακόν, ἄρχον δ' ἀ μέ-
γαν
" Δάμναται λαὸν, ἀμηχανίᾳ σὺν ἀδελ
φεᾷ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΧΟΛΙΑ.

γράψαντι εἰς Πίνδαρον.

Ὡς τὸ δή ποτε φασὶν Ἀελιτόδημον
ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰ-
" πεῖν, Χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δὲ οὐ-
" δεὶς πέλετ' ἐσλὸς, οὐδὲ τίμιος.

Ad præcedẽtes versus respexisse hic videtur HORATIVS.

Et malus cœleri saucius Africo
Antennæq; gemãt? ac sine funib⁹
Vix durare carinæ
Possint imperiosius
AEquor? non tibi sunt integra lintea.

APVD STOBAEVM.

Graue paupertas malum: intolerabile: quæ magnum
Domat populum cum perplexitate sorore.

APVD AVTHOREM Scholiorum in Pindarum.

Vt enim quondam aiunt Aristodemum apud Spartam dictum non inefficax protulisse, Pecuniæ sunt iur: pauper autem nullus est strenuus, neque in pretio.

ΤΟ ΕΞΗΣ ΣΚΟΛΙΟΝ

οἱ μὲν Ἀλκαίου φασὶν εἶναι, οἱ δὲ Σαπφοῦς, οἱ δὲ Πραξίλλης τῆς Σικυωνίας, ὡς φησὶν ὁ Εὐσάθιος.

Ἀδ μήπω λόγον ὦ τᾶρε μαθὼν, τοῖς ἀγαθοῖς φίλει,
Τῶν δ' ἀλλᾶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅπ δ' ἀλλᾶν ὀλίγα χάρις.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὠδεὶ φᾶσι τὰ ἑξῆς σκόλια γραφαὶ πανάμφισβητεῖται.

Εἰ δ' ἐξίω, ὁπποῖός πις ἰὼν ἕκαστος, τὸ σῆμος ἀγελόντα, ἔπειτα τὸν νοῦν ἰδόντα, κλείσαι πὰ πάλιν, ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

Ἄλλο.

Ὁ δὲ καρῖνος ὦδ' ἔφη, χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών,
Εὐθέα χὴ τὸν ἑπτᾶρον ἔμβω, καὶ μὴ σκαλιὰ φρονεῖν.

SCOLIVM SEQVENS alij Alcæi, alij Sapphûs, alij Praxillæ Sicyoniæ aiunt esse, ut tradit Eustathius.

Narrationem de Admeto, ô sodalis, cõpertam habens, strenuos ama,
Ab ignauorum autem [consortio] abstine: sciens ignauorum paruam esse beneuolentiam.

Itidem de authoribus sequentium scoliorum dubitatur.

Vtinam liceret qualis esset quisq; , ubi [quis eius] pect⁹ discidisset, deinde mentem conspexisset, clausisset que rursum, utrum amicum existimare non doloso animo.

Aliud.

Cancer autem ita loquutus est, quum serpentem chelis prehendisset, Necesse est ut sodalis rectũ sequatur, & non obliqua uoluat animo.

Αλλο.

" Παλλας τε πολιοῦχε καὶ ὄρθου
" πτόλιν δὲ πόλιν τε καὶ πολίτας ἄπρ ἀλ
" γέων τε καὶ στάσεων καὶ θανάτων ἀ ὦ
" ρων. σύ τε ὦ πατὴρ πλούτου μῆτερ Ο-
* λυμπία, ἐδωδίμῳ Δήμητρας στεφανη
* φόροις ὦν ὥραις τε, παῖ διὸς Φερσε-
φόνη χαίρετον. σὺ δὲ πάσῃ ἀμφέπε-
τον πόλιν.

Αλλο.

Εν Δήλῳ ποτ' ἔπκτε παῖδα Λαΐῳ
Φοῖβον χρυσοκόμαν ἄνακτ' Απόλλω-
να, ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν Αρτε-
μιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχα κράτος.

Αλλο.

Ιω Παν Αρκαδίας μεδέων κλεεν-
ναῦ, ὀρχησταὶ βρόμιε, ἰὼ Παν, ἐπ' ἐμαῖς
ἀφροπώνας ταῖς ἀοιδαῖς ἄει δὲ κε-
χαρημένος. ἐνικήσαμεν ὡς ἐβουλό-
" μεθα, ᾗ νίκην ἔδοσαν θεοί, φέροντες
" ὥδε Πανδρόσου ὡς φίλαν Αθηναῖν.

Αλλο.

Εν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω

Aliud.

Pallas Tritonia regina guberna hanc ciuitatem & ciues sine doloribus & seditionibus mortibúsque immaturis. túque & pater diuitiarũ mater Olympia, cibũ Ceres coronigeris in Horis, filia Iouis Proserpina salue, & hanc rectè administratæ ciuitatem.

Aliud.

Apud Delum quondam peperit Latona filium Phœbum auricomũ regem Apollinem, æruorúmq; iaculatricem uenatricemq; Artemun, quæ mulierũ magnũ habet principatum.

Aliud.

Io Pan Arcadiæ inclytæ domĩnator, saltator Bromie, Io Pan ad mea gaudia cane carmina exultans. Vicimus ut uolebamus, & uictoriam donarunt dij, afferentes à Pandroso ad charam Mineruã.

Aliud.

In myrti ramo gladium gestabo

ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων, ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην, ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην. φίλταθ' Ἁρμόδι' οὔπω τέθνηκας· νήσοις δ' ἐσὶ μακάρων σε φασὶν εἶ), ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς, Τυδείδην τε φασὶ τὸν ἐσθλὸν Διομήδεα. Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων, ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις ἄνδρα τύραννον Ἱππαρχον ἐκαινέτην. ἀεὶ σφὼν κλέος ἔσεται κατ' αἶαν, φίλταθ' Ἁρμόδιε καὶ Ἀριστογείτων, ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην, ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

Ἄλλο.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμαν ἐλεφαντίνη,
Καί με καλοὶ παῖδες φορεῖεν διονύσιον ἐς χορόν.
Εἴθ' ἄπορον καλὸν γενοίμαν μέγα χρυσίον,
Καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν

sicut Harmodius & Aristogiton, quando tyrannum occiderunt, & Athenas æquabili iure uti fecerũt. Charissime Harmodie, nondum es mortuus, sed in beatorum insulis te aiunt esse, ubi est celeripes Achilles, aiunt etiam esse Tydidem strenuum Diomedem. In myrti ramo gladium gestabo, sicut Harmodius & Aristogiton, quum in sacrificiis quæ fiebant Mineruæ, uirum tyrannum Hipparchum interfecerunt. Sẽper gloria uestra erit per terram, charissime Harmodie & Aristogiton, quia tyrannum occidistis, & æquabili iure Athenas uti fecistis

Aliud.

Vtinã lyra pulchra forẽ eburnea,
Et me pulchri pueri ferrẽt ad Dionysiacum chorum.
Vtinã pulchrũ essem ingens aurũ
ignem non expertum,
Et me pulchra mulier gestaret, pu-

θεμένη νόον.

Αλλο.

" Πόρνη χ' βαλανδὶς ζωὸν ἔχουσ' ἐμ
" πεδέως ἔθος,
" Εν ζωῷ πᾶ πυέλῳ πόντ' ἀγαθὸν τὸν π
" κακὸν λόει.

Αλλο.

" Σωί μοι πῖνε, ζωήθα, σωιέρα, συ-
" στεφανηφόρει,
" Σωὶ μοι μαινοιδυῶ μαίνεο, σωὶ σώ-
" φρονι σωφρόνει.

Αλλο.

" Υπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος ὢ ἐπᾶρε
" ὐσσοδύεται·
" Φεύζθυ μή σε βάλῃ. πᾷ δ' ἀφανεῖ
" πᾶς ἕπεται δόλος.

Αλλο.

" Α ξᾶν βάλανον ταὶ μὰ ἔχᾳ, ταὶ δ'
" ἔραται λαβεῖν·
" Κἀγὼ παῖδα καλὼ ταὶ μὴ ἔχω, ζὰν

ram quæ induisset mentem.

Aliud.

Meretrix & balneator eundem habent perpetuô morem,
In eodem solio & probum & improbum lauat.

Aliud.

Mecum bibe, mecum pubertatẽ trãsige, mecum esto amator, mecum corollas gesta.
Quum insaniam, unà mecum insani: quum ero mentis compos, mentis mecum sis compos.

Aliud.

Sub omnem lapidem scorpius ô sodalis subrepit,
Caue ne te feriat. Id enim quod est in tenebris, adiũctum habet omnem dolum.

Aliud.

Sus glandem, aliam quidẽ habet, aliam autem optat accipere:
Ego quoque puellã pulchram, aliam quidem habeo, aliam au-

ἢ ἔσσεμαι λαβεῖν.

Αλλο.

" Ἐκ γῆς χὴ καπδεῖν πλόον,
" Εἴπις δυώατο καὶ παλάμιων ἔχει·
" Επεὶ δὲ καὶν πόντῳ ῥύπται,
" Τῷ παρεόντι πρέχειν αἰάϊκα.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΟΤΕ

λει ἐν τῷ τῆς ῥητορικῆς α,

Αλκαῖος λέγει,

" Θέλω τὶν τ' εἰπεῖν, ἀλλά μι κωλύει
αἰδώς.

Σαπφὼ δὲ ἀποκρίνεται,

" Αἰ δ' ἦκες ἐς ἐσλῶν ἦμερον ἢ κα-
" λῶν, καὶ μήτ' εἰπεῖν γλῶσ' ἐώκει
" κακὸν, αἰδὼς κέν σε οὐ εἶχεν ὄμμα-
τα, ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίω.

tem cupio accipere.

Aliud.

E terra oportet explorare nauigationem,
Si quis possit & industriã habeat:
At postquam in alto fuerit,
Eo uẽto qui adest currere est necesse.

APVD ARISTOTELEM
Rhetoric. lib. I,

Alcæus dicit,
Volo tibi quidpiam dicere, sed me prohibet pudor.
Sappho respondet,
Si te cepisset bonarum rerum aut honestarum desiderium, nec lingua tua trepidasset aliquid improbum prolatura, pudor profecto oculos tuos non occupasset, sed loquereris de re iusta.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΛΟΥΤΑΡΧΩ ἐν τῷ περὶ ἠθικῆς ἀρετῆς.

" *Αἰδὼς δίοντά εἰσιν, ἡ μὲν οὐ κακὴ, ἡ δ' ἄχθος οἴκων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, συμποσιακῶν βιβλ. γ.

" Μαρτυρεῖ ὁ Ἀλκαῖος, κελεύων καταχέαι τὸ μύρον κατὰ τὰς πολλὰ παθούσας κεφαλάς, καὶ τῶν πολιῶν σήθους.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ περὶ φιλοπλουτίας.

" Χαλεπὸν γὰρ ἅμα ἢ ἡδονᾶς συνεκλιπεῖν τὰς ὀπθυμίας, ἃς μήτε αὖ-
" ρα φησὶν Ἀλκαῖος ἐμφυγεῖν, μήτε ζωᾶ καὶ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΙ.

Ἦλθες ὦκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
Λαβὰν τῶ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἢ ῥ' ἔπ Διν ομυθεῖ τῷ πυῤῥακίῳ τὰ ῥ-

APVD PLVTARCHVM
in libro de morali uirtute.

Pudor duplex est, alius quidē non malus, alius autem ædiū onus.

Apud eundem Sympos. lib. 3.

Testatur autem Alcæus, iubens infundere unguentum capiti multa passo & cauo pectori.

Apud eundem, in libro De cupiditate diuitiarum.

Pulchrum est enim unà cum uoluptatibus simul deficere cupiditates, quas neque uirum neque mulierem effugisse dicit Alcæus.

APVD HEPHAESTIONEM.

Venisti ex finibus terræ, eburneum
Manubrium ensis auro reuinctum habens.

μβύα λαμπρὰ κέαται ὐμμιγήφω.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Κύκνου δὲ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυθω.

Τοῖσδε φωτὸς πρὸς δόμοις ἐλήλυτε.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἐμὲ δηλαὶ, ἐμὲ πασᾶν κακοπάτων πόδ' ἔχοισαν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Δέξαι με κομάζοντα, δέξαι, λίασομαί σε, λίασομαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Νύμφαις τᾶις Διὸς ἐξαιγίχω φασὶ πεπυμένοις.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Κρονίδα βασιλῆος ἠΰος
Αἶαν τὸν Ὄριτον ποδ' Ἀχιλλέα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἐκ μ' ἔλασας ἀλγέων. Ἐκρ' ἀσαμίνθου βαίπες.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Χᾶιρε Κυλλαίας ὁ μέδων. σὲ τὸ μοι

* *

SAPPHVS VITA, EX Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarũ historia.

NVnc iam de Sappho loquamur, quã sic laudat Strabo, vt ei similẽ nullam fuisse, ne in minima quidẽ poetices parte, asserat. quod idem Eustathius in Dionysii cõmentariis affirmat. Fuit hæc Scamãdronymi ex Cleide vxore filia. alii, vt Suidas ait, Simonis dixere, alii Eunomi, seu Euemenis, alii Erigyi, seu Eucryti, alii Semi, alii Camonis, alii (ut omniũ opiniones vobis asferã) Etarchi. Obtinuit tamẽ vt à pluribus Scamãdronymi crederetur. quos Herodotꝰ in historiis sequutꝰ est. Fratres uerò tres habuit, Larychũ, Eurygiũ, & Charaxũ: è quibus Larychũ suis uersibus celebrauit, atque in primis quãrina in Prytaneo Mitylenæis administrauit. quod & scribit Athenæus. At uerò Charaxũ valde uituperare erat solita, quòd Rhodopẽ meretricẽ olim Æsopi Phrygii fabulatoris conseruã inuerecũdè admarit, & ita perditè ut eius causa omne ferè patrimoniũ cõsumpserit. Huius quidẽ meretricis pyramida celebrat Herodotus, Plinius, Strabo, & alii plerique. Fratrẽ ergo Charaxũ Sappho eius meretriculæ causa odio & carminibus est insequuta. Apud Athenæũ reprehẽditur Herodotus (sed cũ Herodoto nos etiã Strabonẽ intelligatis, quoniã idẽ & manifestiùs existimauit) quòd

scilicet Rhodopis & Dorice eadem fuerit meretrix à Charaxo dilecta: quũ duæ fuerint. Rhodopis enim Thressa genere fuit, Dorice Naucratitis. Neque enim Rhodopis verua Delphos misit, sed Dorice. idẽ ab Athenæo epigrãmate Posidippi cõprobatur. Sed nos hæc mittamus, ipsámque Sapphon referamus, quæ viro nupsit Cercolæ. Sunt qui Cercyllam perperã vocẽt. si Græcis scriptoribus standum, ex Andro insula is fuit ditissimus, vt Suidas refert: ex quo filiam genuit, cui nomẽ Cleis. Sed eo mortuo diuersis amoribus est diffamata, adeo vt vulgò tribas vocaretur. promiscuè enim impudens pueros & puellas arsit: vnde & mascula ideo à quibusdã appellari creditur ab Horatio Flacco, & Ausonio Gallo, & marium scilicet uices in opere cum puellis gereret. sint licet (inter quos Porphyrion)
" qui eã ob studia poetica id nominis sortitã
" velint: in quibus studiis vt vir versata
" est. Quasi nõ & aliæ penè innumerabiles fœminæ id studium magnificè exercuerint. Alij masculam ea causa dictam arbitrãtur quòd Leucadiũ, qui virorum erat, saltum animosè aggressa fuerit: ad quod Papinianum illud ex patris epicedio referunt.

-saltus, ingressa, ingressa virilis
Non timidata temeraria Leucade Sappho.

" Suidas tres Sapphus discipulas nominat,
" Anagorã Milesiam, Gongylã Colophoniã,
" & Eunicam Salaminiam: & tres item ab eadem puellas amatas prodidit, Atthida, Telesillam, & Megarã. Verum ego plures

Anactorie, Cydno, Cyrene, & post has Phaõ Lesbius adolescẽs, quem Plinius amatũ tradit propter herbæ radicem, quã nostri Cẽtũcapita uocãt, quę alterutrius sexus similitudinẽ refert. unde si uiris contigerit mas, amabiles fiunt: quo pacto, inquit, amatus fertur Phaõ Lesbius à Sappho. quem Phaonem, quũ in Sicilia nauigasset, lepidissimo carmine Sappho est prosequuta: quod Ouidius poeta in epistola eius nominis imitatus creditur. cuius inquam Phaonis amore impatiens Sappho, se è Leucade in mare præcipitẽdedit, quem è Leucade saltum & alios subiisse legimus. & aliquanto pòst, Quidam alterã Sapphon existimarunt quæ Phaonem amarit. Sunt & qui plectrũ ab ea excogitatũ scribant. Menæchmus quidã Sicyonius pectida inuenisse ait. (instrumẽti musici id nomẽ) quã rem pluribus Athenęus exequitur. Sed ia & quæ à Sappho scripta sunt referamus. Condidit in primis Lyricorum libros nouẽ, Epigrammata, Elegiam, Iambos, Monodias, Epithalamium, & alia quædam. AEolico uerò dicendi charactere usa est. ab ipsa quoque carmen Sapphicum deductum est, ut Hephæstion, Terentianus, Attilius & Diomedes obseruant. Quin & ab eadẽ AEolicum carmen & antispasticũ inuectum est, ut Attilius & Terentianus scribunt. Harmoniam præterea mixolydij à Sappho repertam prodit Aristoxenus, quem sequutus est Plutarchus in musica. tametsi quidam in Pythocliden tibicinem referunt, & Lysis in Lamprocleu Athenięnsem. At uerò gratiam tantã in carmine habuisse, &c.

ΣΑΠΦΟΥΣ μέλη.

ΠΑΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΩ τῷ Αλικαρνασσεῖ, ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων.

Ασμα εἰς Αφροδίτην.

Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Αφρόδιτα
Παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαί σε
Μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα
Πότνια θῦμον.
Ἀλλὰ τῆδε ἔλθ' αἴποτα κἀτέρωτα,
Τᾶς ἐμᾶς αὐδᾶς αἴοις, ἀς πόλλακ'
Ἔκλυες. πάτρος δὲ δόμον λιποῖσα,
Χρύσεον ἦλθες
Ἄρμ' ὐπαζεύξασα· κάλοι δέ σ' ἆγον
Ὠκέες στροθοι, περὶ γᾶς μελαίνας
Πυκνὰ δινεῦντες ἀπ' ὠράνω αἰθέ-
ρος διὰ μέσσω.
Αἶψα δ' ἐξίκοντο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα,
Μειδιάσασ' ἀθανάτῳ προσώπῳ
Ἤρε' ὄττι δηὖτε πέπονθα, κ' ὄττι

SAPPHVS carmina.

APVD DIONYSIVM Halicarnasseum in libro De structura orationis.

Canticum ad Venerem, Elia Andrea interprete.

SEdibus gaudens uarijs doliſque,
O Iouis proles Cypri ſẽpiterna,
Confici ne me patiaris, oro,
Diua dolore.
Huc ades tandem precibus uocata
Si meis unquam aliter affuſti.
Tecta me propter quia ſæpe liquis
Aurea patris:
Et uenis curru properante pecta:
Te nigris ad me tœnues per auras
Paſſeres alis agiles ferebant
AEthere ab alto.
Hîc iugales uix tibi ſunt ſoluti,
Ore quum tu me, dea, ſempiterna
Incapis, ridens, animum rogare

Δεῦρο κἀλοίμι.

Κ' ὄπι γ' ἐμῷ μάλιστ' ἐθέλω θυέδᾳς
Μαινόλα θυμῷ, ἵνα σ' αὖτε πειθῶ,
Καὶ σαγήνευσαν φιλότητα. τίς σ' ὦ
Σαπφοῖ ἀδικεῖ;
Καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει·
Αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει·
Αἰ δὲ μὴ φιλεῖ ταχέως φιλήσει,
Κ' ὄπι κ' ελθύης.
Ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
Ἐκ μερίμναν· ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι
Θυμὸς ἰμείρει, τέλεσσον, σὺ δ' αὐτὰ
Σύμμαχος ἔσσο.

ΠΑΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΩ

τῷ Λογγίνῳ, ἐν τῷ περὶ ὑψους λόγου.

" Φαίνεταί μοι κεῖνος ἴσος θεοῖσιν
" Ἔμμεν' ἀνήρ, ὅστις ἐναντίος τοι
" Ἰζάνει, καὶ πλασίον ἀδὺ φωνούσας ὑπακούει

Quæ mala tangunt.

Cur uocem te, quid mihi tum furenti
Maximè poscam fieri, quis autem
Seruiat captus mihi. Quis laæsit
Te mea Sappho?
Si fugit nunc te, cito prosequetur,
Accipit nūquā? dabit usque dona.
Non amat te nunc? at amabit & quod-
cunque iubebis.
O fauēs adsis quoque nūc, meúmque
Libera curis animum molestis.
Adiutrix oro mihi sis in omni
Fortis amore.

APVD DIONYSIVM
Longinum, in libro De sublimi genere dicendi.

Catulli interpretatio, postremis quatuor versibus exceptis, qui sunt Henrici Stephani.

Ille mi par esse deo uidetur,
Ille, si fas est, superare diuos,
Qui sedens aduersus identidem te
Spectat & audit.

" Καὶ γελώσας ἱμερόεν τό μοι τᾶς
" Καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν,
Ὡς ἴδον σε, βρόχον γὰρ ἐμοὶ τὰν αὐδᾶς
Οὐδὲν ἔτ' ἦκει.
" Ἀλλὰ καμμὶ γλῶσσ' ἔαγε, λέπτον δ'
" Αὐτίκα χρῶ πῦρ ὐπαδέδρομακεν,
" Ὀμμάτεσσιν οὐδὲν ὄρημμι, βόμβεϵ δ' ὔσ-
σαν δ' ἀκοαί μοι.
Κὰδ δ' ἴδρως ψυχρὸς κέχυται, τρόμος δὲ
Πᾶσαν αἴρει· χλωροτέρα δὲ ποίας
Ἐμμί· τεθνάκην δ' ὀλίγου δέουσα,
Φαίνομαι ἄπνοις.

ΤΗΝ ΕΞΗΣ ΤΗΝ

ὡραῖα τῷ Πλουτάρχῳ φῆσιν εἶναι τὰ προπαιδεύματα ὠφελῆς καὶ διορθώσεως τυγχάνειν. ἔστι δὲ αὕτη ἐν τῷ Πῶς ἄν τις ἀφέλιμον ἑαυτὸν προκόπτοντες ἐπ' ἀρετήν.

Νέῳ δ' αἰδοῖ γυναικὶ προκοπῆς δηθεῖς ἐν φιλοσοφίᾳ τὰ Σαπφικὰ ταῦτα παρέπεμψε, Κατὰ μὲν γλῶσσαν γε λεπτὸν αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑπαδέδραμε, καὶ ἀδόρυβον δὲ ὄψιν, καὶ

Dulcæ ridentē: miſero quod omnes
Eripit ſenſus mihi. nam ſimul tē
Cypria aſpexi, nihil eſt ſuper mi
Quod loquar amens.
Lingua ſed torpet, tenues ſub artus
Flamma demanat, ſonitu ſuopte
Tinnūt aures, gemina ē tegūtur
Lumina nocte.
Manat ē ſudor gelidꝰ, tremórq;
Occupat totam: uelut herba, pallēt
Ora: ſpirandi neque compos, orco
Proxima credor.

θρᾶσον ὄμμα, φθεγξομένου μ' ἀκοῦσαι ποθήσας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ τῆς Δημητρίου βίῳ.

Ὡς οὖν τὴν μὲν ἄλλων εἰσιόντων ὁμοίως εἶχε· τῆς δὲ Σθενοκλέους καὶ Καλλιστονίκης καὶ ἑαυτῶν καὶ μετὰ τῆς Σελευκίδος φοιτώσης πολλάκις, ἐγίνετο ἐκ τοῦ Σαπφοῖς ἐκείνα θεὸν αὐτὸν πάντα, φωνῆς ὑπόκρισις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψιν ὑποδείξεις, ἰδρῶτες ὀξεῖς, ἀπαξία καὶ θόρυβος ἐν τοῖς συμποσίοις, τέλος δὲ, τῆς ψυχῆς καὶ κράσεως ἡττωμένης, ἀπορία καὶ θάμβος καὶ ἀλλόκοτος ὄψις· ὅθεν τύποις τοῖς σοφοκλείοις τὸν Ἐρασίστρατον, καὶ ἐκεῖνα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ ἐρωτικῷ.

Ἀνάμιμνησον γάρ, ὡς ἐν οἷς ἡ καλὴ Σαπφὼ λέγει, τῆς ἐρωμένης ὑπόφαινέσης, πῶς τι φωνεῖν ἴσχεται, καὶ φθέγγεσθαι τὸ σῶμα, καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνην αὐτῶν καὶ ἴλιγγον.

Apud eundem in Demetrij uita.

Quum igitur, alijs quidem ingredientibus, eodem modo se haberet, at Stratonicæ uel cum Seleuco uel seorsim uětitantæ, Sapphica illa ei cōtingerent, uocis suppressio, rubor igneus, oculorum significationes, sudores acres, incomp̄situs & turbulentus motus in uenarum pulsibus, tandem uerò, quum animus magnis uiribus expugnaretur, hæsitatio & stupor & expallescentia: circa hæc, considerantem Erasistr. &c.

Apud eundem in libello
De amore.

Reducito nobis in memoriam ubi pulchra Sappho dicat, amicæ in conspectum prodeūtæ, uocem hærere, & cœpus aduri, & pallorē, languorēmque & uertiginem oculorum occupare ipsam.

Sic interpretando, pro φλέγεσθαι lego φλέγεσθαι, & πλάδον pro πλάνον.

Γαεσὰ τᾷ αὐτᾷ, κ' τὸ τέλος
τᾶς γαμικᾶς ὠδᾶς.

Εἰ γὰρ ἦ Σαπφὼ δικᾷ πιὼ ἐν τοῖς
μέλεσι καλλιγραφίαν ἐφρόνει τηλι-
κοῦτον, ὥστε γράψαι περὶ πια πλου-
σίαν, Κατθανοῖσα δὲ κείσεαι, οὐδέ πο
μναμοσυνα σέθεν ἔσεται. οὐ γὰρ μετέ
χες ῥόδων τᾶς ἐκ Πιερίας· πῶς ἀλλ'
σι μᾶλλον ἐξέσαν μέγα φρονεῖν ἐφ'
ἑαυτᾷ καὶ λαμπρόν, αἱ μὴ τᾶς ῥό-
δων ἀγνᾶ τᾶς καρπῶν μετέχης ὧν αἱ
μοῦσαι φέροισι τὰ χαρίζονται τοῖς παι
δείαν τε φιλοσοφίαν θαυμάζοισι.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ.
ἐκ τᾶς περὶ ἀφροσύνης λόγω.

Κατθανοῖσα δὲ κείσεαι, οὐδέ πο-
τε μναμοσυνα σέθεν ἔσετ', οὐδέ ποκ'
ὕστερον· οὐ γὰρ μετέχις ῥόδων τᾶς
ἐκ Πιερίας· ἀλλ' ἀφανὴς κὴν αἰΐ-
δα δόμοις φοιτάσεις· οὐδὲις δέ σε
βλέψει πᾶς ἀ μαυρῶν ἰκώων ἐκ-

Apud eundem
bialium pr
Si enim Sapp
tiam in scribedis
magnificè de se
beret ad quand
tua autem iacebi
ria tui erit: neq
es rosarum ex P
tium:]quomodo
bit magnificè d
didè, si non ros
sis partæps qu
& larguntur
philosophiam a

APVD S
in tractat
Mortua aut
unquam poste
bit: non enim p
ex Pieria]pro
sura ad Ora
quisquam vide

Apud eundem, in fine connubialium præceptorum.

Si enim Sappho propter elegantiam in scribēdis carminibus adeo magnificè de se sentiebat, ut scriberet ad quandam diuitem, Mortua autem iacebis, neque ulla memoria tui erit: neque enim participes rosarum ex Pieria [prouenientium:] quomodo non magis tibi licebit magnificè de te sentire & splēdidè, si non rosarū sed fructuum sis participes quos Musæ producūt & largiuntur ijs qui doctrinā & philosophiam admirationis habēt?

APVD STOBAEVM, *in tractatu* De amentia.

Mortua autem iacebis, neque unquam postea memoria tui extabit: non enim participes rosarū ex Pieria [proueniētium] sed obscura ad Orci domos ibis: neque te quisquam uidebit postquā aduun-

πεποταμώμαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ὃν τῷ λόγῳ τῷ ὠφελεῖ τὸ δεῖν ὃν τοῖς γάμοις τὰς τῶν συναπομόμων ἡλικίας σκοπεῖν.

Ἀμ' ἐὼν φίλος ἁμῖν λέχος ἄρνυσο νεώτερον.

Οὐ γὰρ παίσομαι ἐγὼ ξυνοικεῖν οὔσα γεραιτέρα.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Πίνδαρον σχολίων.

Ὁ πλοῦτος ἄνδυ ἀρεταῖς, ὃν ἀσινὴς πάροικος.

Ἢ ἢ ὃ τος, Ὁ πλοῦτος ἀνδυ ἀρεταῖς, ὃν ἀγαθοῖς συνοικος.

Αὐτόθι.

Παίνυ δι επίπωσεν [ὁ Πίνδαρος] ὅτι δὴ ὁ ἀετὸς ὀπικαθήμενος τῷ ἔ Διὸς σκήπτρῳ, ἢ κατακνιζόμενος ταῖς μυσικαῖς ᾠδαῖς, εἰς ὕπνον καταγεται, ἀμφοτέρας χαλάσας τὰς πτέρυγας, ἢ ὥσπερ τυπόμενος ἢ ζυγοστατούμενος ὡς τὸν, διὰ τὸ τὸ σκήπτρου στενότητα, ὥστε αὐτὸν μὴ ἐξολισθαίνειν τῇ ὠδῇ,

bras exiles auolaueris.

Apud eundem in tractatu de considerāda in nuptiis ætate eorū qui matrimonio iūgūtur.

Sed si sis amicus nobis, torum accipe iuueniliorem.

Non enim sustinebo tecum conuiuere, quum sim senior.

EX SCHOLIIS IN Pindarum.

Diuitiæ absque uirtute, non innoxiæ sunt hospitæ.

Ibidem.

Expressit [Pindarus] ad uiuum aquilam quæ insideret Iouis sceptro, & demulceretur musicis canticis, somno opprimi, expansis utrinque alis, & librari ac uelut statuæ impositam esse, quòd arctum esset sceptrū ne delaberetur propter cāticum [cui attenta erat,]

ἀμ' ἀσφαλῆ πὼ βάσιν ὑπάρχην.
ἢ δὲ Σαπφὼ ὅτι τὸ ἐναντίου ὅτι πρὸ
πρωτεραῖον, Τᾶς ψυχρὸς μὺ ἐγλύκετο
θυμὸς, παρ' ἰᾶσι τὰ πέρα.

Αὐτόθι.

Ο δὲ χρυσὸς, ἄφθαρτος. ᾗ ἡ Σαπ-
" φὼ, Οπ Διὸς παῖς ὁ χρυσὸς, κἰῖνον οὐ
" σὴς, οὐδὲ κὶς δὰπει, βροτέαν φρένα
κράπτον φρενᾶν.

Αὐτόθι.

Χαείζεσθαι κυρίως τὸ ζωννυσθαι
ζειν λέγεται. Αεισφαίης δὲ ἱππεῦσιν
ὁκ μεταφορᾶς, Πολλὰν γὰρ ἤδη πει-
σασάντων αὐτῶ, ὀλίγοις χαείσα-
σθαι. καὶ Σαπφὼ, Μικρά μοι παῖς
" ἔμμεναι λιδόχαεις, ἡ μήπω δυνα-
" μένη δῖφ' πὼ ἡλικίαν χαείσασθαι.

sed tutò fixa uestigia haberet. At Sappho contrario [sensu] de columbis. His relanguit animus, & demittunt alas.

Ibidem.

Aurum autem, [est] incorruptibile [unde] & Sappho, Quia Ioue prognatum aurum: ipsum neque tinea neque cossus rodit.*

Ibidem.

Χαείζεσθαι peculiariter significat Concumbere. Aristoph. in Equitibus, metaphorico sermone utens, Quum enim multi eam tentauerint, eam paucis χαείσασθαι [id est obsequium concubitus præstitisse.] & Sappho, Parua mihi uideris esse, ô puella, & ἄχαεις. [id est, charitum uenerearum expers.]

Lego enim ἔμμεναι φαίνεαι κἀχαεις, ex sequente Plutarchi loco, & illa verba ἢ μάπω δυώ. &c. puto esse non Sapphus, sed scholia

Γαρσὶ δὲ τῷ Γλουπάρχῳ γέ-
γραπται ἐν τῷ Ερωτικῷ,

Χάεις γὰρ, ὦ Γρωτόγλυες, ἡ τὸ
" θήλεος ὕπειξις τῷ ἄρρενι κέκληται
" πρὸς τῷ παλαιὸν· καὶ τὴν οὔπω γά-
" μων ἔχουσ' ὥραν ἡ Σαπφὼ πρόσαγο-
" ρεύουσα φησίν, Οπ σμικρά μοι παῖς
ἔμμεναι φαίνεαι κἄχαεις.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΛ-
λώνιον τὸν Ρόδιον σχολίων.

Ερυθήεσσα δὲ, αἰπὸ τὸ πυρρά,
ὑπέρυθρος. ἔστι δὲ καὶ τὸ Σαπφικὸν,
Γαυδαπαῖς μεμιγμένα χροιαῖσιν.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥ-
επίδειον σχολίων.

Καὶ ἡ Σαπφὼ ὃ οὕτω τὸν ἕσπερον
ἀστέρα εἶπε, ὅθεν πινὰ ἐπιμολογῆσαι
τὸ ὄνομα, Εσπερε πάντα φέρων ὅσα

ſtæ quibus
explicat.

Plutarchus
De amo
Charis enim, ô
teribus uocatum fu
fœmina mari præ
Sappho quandã
maturam compell
parua mihi uide
lid est, charitũ ne

EX SCHOL
pollonium
Ερυθήεσσα autem
rubea. est que è Sa
nis permixta colo

EX SCH
Euripi
Sappho quoq
roſtella dixit, qu
mologiam nomi
Veſper omnia fe

stæ quibus vocem ἄχαρις explicat.

Plutarchus in libello
De amore.

Charis enim, ô Protogenes, à ueteribus uocatum fuit obsequiũ quod fœmina mari præstat. atque adeo Sappho [quandam] nondum uiro maturam compellans, ait, Quia parua mihi uideris esse, & ἄχαρις [id est, charitũ uenerearũ expers.]

EX SCHOLIIS IN Apollonium Rhodium.

Ἐρυθρὴ τέτασται autem pro Rufa, Subrubea. éstque è Sapphico, Omnigenis permixta coloribus.

EX SCHOLIIS IN Euripidem.

Sappho quoque sic de Vespero stella dixit, quodammodo etymologiam nominis eius ponens, Vesper omnia ferens quæcunque

φαινόλης ἐσπέδασ' αὔως.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ
Σοφοκλέα σχολίων.

Καὶ Σαπφὼ, Ηρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΥΣΤΑΘΙΩ.

Ἀστέρες μὲν ἀμφὶ καλὰν σελήνην
ἀψ ἀποκρύπτουσι φαεινὸν εἶδος, ὁπόταν πλήθουσα μάλιστα λάμπῃ γαῖαν.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΡΜΟΓΕΝΕΙ
ωδεῖ ἰδέαν τόμῳ β, ἐν τῷ ωδεῖ γλυκύπικρος ἔφ.

Καὶ ὅταν τις λύσαι ἐρωτᾷ ἡ Σαπφὼ, ἢ ὅταν αὐτὴ ἀποκρίνηται, ἔφη, Δγε χέλυ δίαμοι λέγε, φωνάεσσα γίνεο. ἢ ὅπως ὠδᾷ τῷ Εὐαγόρᾳ, Δγε μοι δία χέλυ φωνάεσσα γήθοιο.

Παρὰ τῷ αὐτῷ Ερμογένει, αὐτόθι.

Κάλλος χωλεόν [ἔστιν ὀνομάζειν]

dispersit aurora quæ omnia in lucem profert.

EX SCHOLIIS IN Sophoclem.

Et Sappho, *Veris nuntia blandiloqua lusciua.*

APVD EVSTATHIVM.

Stellæ quidem circa pulchram lunam retrò abscondunt fulgidam faciem, tum maximè quum plena terram illustrat.

APVD HERMOGENEM

De ideis tomo II, *in capite* De dulcedine [orationis.]

Et quum lyrā interrogat Sappho. & quum illa respondet. ut, Age chely diuina, fias uocalis.

Apud eundem, ibidem.

Pulchritudin ē loca permuttitur describere per ecphrasin]

καὶ φυτείας διαφόρους, καὶ ῥυμάτων ποικιλίας, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ζωῦτα δὲ καὶ τῇ ὄψει προσβάλλει ἡδονὴν ὁρώσῃσι, καὶ τῇ ἀκοῇ, ὅτε ἐξαγγέλλοι τις. ὡς καὶ ἡ Σαπφώ, Ἀμφὶ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κελάδει δι' ὕσδων μαλίνων. καὶ, Αἰθυσσομένων δὲ φύλλων κῶμα καταῤῥεῖ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΗΜΗΤΡΙΩ τῷ Φαληρεῖ.

Αἱ δὲ ἀπὸ τῶν χυμάτων χάριτες διηλλαγμένοι καὶ πλείσαι παρὰ Σαπφοῖ. ἣ ὅτε τῆς ἀπαδιπλώσεως που νύμφη πρὸς τὴν παρθενίαν φησὶ, Παρθενία παρθενία ποῖ με λιποῦσα οἴχῃ;

Ἡ δὲ ὑποκρίνεται πρὸς αὐτὴν τῷ αὐτῷ χάριτι,
Οὐκέτι ἥξω πρός σε, οὐκέτι ἥξω.

& uarias cõsitiones, fluentorũque diuersas species, & quæcũque talia. hæc enim & oculis oblectationem afferunt dum cernuntur, & auribus dum narrantur. ut Sappho, Circum autem aqua frigida susurrum edit per ramos.
Item, Dum autem agitantur folia, somnus prorepit.

APVD DEMETRIVM Phalereum.

Festiuitates autem figurarum [orationis] manifestæ sunt etiam plurimæ apud Sapphum. ut per reduplicationem alicubi noua nupta uirginitatem compellans dicit,
Virginitas uirginitas quo abis me relicta?
Illa autem respondet ei eadem figura,
Non amplius ueniam ad te, non amplius ueniam.

Αὐτόθι.

Χαίρει νῦν ζητᾶι δέ ποτ[ὶ] Σαπφὼ [δ]ὲ ἐξ ἀναφορᾶς· ὡς ὅπ[ὶ] τὸ ἑσπέρου, Ἕσπερε πάντα φέρῃς· φέρῃς οἶνον, φέρεις αἶγα, φέρεις μητρὶ παῖδα.

Αὐτόθι.

Γίνονται δὲ καὶ ἀπὸ λέξεως χάριτες, ὅταν ὡς μεταφορᾶς, ὡς ὅπ[ὶ] τοῦ πέπλου, Περύγων δ' ἐκατόκαρπος ἔρεφε λειμῶνα ἀοιδαί· ὅ, ποτ' αὖ φλόγιον καὶ θέτον ὅππα μάθωμον καταυδεῖν.

Αὐτόθι.

Ἐκ δὲ τῶν βραδυολῆς καὶ ὅπ[ὶ] τὸ ἐξέχοντος ἀνδρὸς ἡ Σαπφὼ φησι, Γέρροχος ὡς ὄτ' ἀοιδὸς ὁ Λέσβιος ἀλλοδαπῖαν.

Αὐτόθι.

Ἔστι δέ πως ἰδίως χαρίεις Σαπφικὴ ἡ μεταβολῆς, ὅταν τι εἰποῦσα μεταβάλλῃ καὶ ὡσανεὶ μετανοήσῃ. οἷον, Ὑψοῦ δὴ τὸ μέλαθρον ἀείρατε τέκτονες ἄνδρες· γαμβρὸς ἔρχεθ' ἶσος Ἄρηϊ, ἀνδρὸς μεγάλω πολλῷ μείζων.

Ibidem.

Festiuitatem uerò quærit aliquãdo Sappho & ex relatione: ut in uespero, Vesper omnia fers: fers uniũ, fers capræ, fers matri filiam.

Ibidem

Nascuntur autem etiã è dictione festiuitates, uidelicet per metaphoram. ut de cicada, Sub aliis autem fundit at argutam cantilenam* quẽcunque tandem in locum æstuosum aduolãs, sonorũ reddat.*

Ibidem.

Ex comparatione etiam de excellente uiro Sappho ait, Eminentissimus ut cãtor Lesbius inter exteros.

Ibidem.

Est autem peculiariter quædã Sapphica uenustas, quum ubi aliquid dixit, id retractat, & uelut sententiam mutat. Vt quum dicat, In altum ædes tollite structores: gener accedit æqualis Marti, saltem uiro procero longè procerior.

Αὐτόθι.

Καὶ τὰ Σαπφικὰ, Γολὺ παχήδος ἀδυμελέστερα, Χρυσῶ χρυσοτέρα.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΜΑΚΡΟΒΙΩ,

Κρονικῶν βιβ. ε, ἐν παρ' Ἀθηναίῳ.

Κοινῇ δ' ἄρα πάντες ἀρχὴν ἔχον, Καὶ ἔλεγον· ἀράσατο δὲ πάμπαν Εσλὰ τῷ γαμβρῷ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙ ΡΗΤΟΡ. β,

Φησὶν ὁ Ἀλκαῖος,

Θέλω τίν τ' εἰπεῖν, ἀλλά με κωλύει αἰδώς.

Ἀποκρίνεται δὲ ἡ Σαπφὼ,

Αἰ δ' ἦκες ἐς ἐσλῶν ἵμερον ἢ καλὸν, κ' μὴ τ' εἰπεῖν γλῶσσ' ἐκύκα κακὸν, αἰδὼς κέν σε οὐκ εἶχεν ὄμματα,

Ibi

Item Sapphi
modulans quàm l
gus aurea.

APVD MA
Saturn. lib. 5, ex
Vnà autem omne
bant,
Et libabant: inou
Prospera genero.

APVD ARIS
Rhetoric
dicit
Volo tibi aliquid
pedit pudor.

Respondet
At si te cepi
rum aut honestar
nec lingua tua tre
improbum prola
fectò oculos tuos

Ibidem.

Item Sapphica, Multo dulcius modulans quàm lyra. Et Auro magis aurea.

APVD MACROBIVM Saturn. lib. 5, & apud Athenæū.

Vnà autem omnes carchesia tenebant,
Et libabant: uouerūt autē prorsus
Prospera genero.

APVD ARISTOTELEM Rhetoric. lib. II,

dicit Alcæus,

Volo tibi aliquid dicere, sed me impedit pudor.

Respondet autem Sappho.

At si te cepisset bonarum rerum aut honestarum desiderium, nec lingua tua trepidasset aliquid improbum prolatura, pudor profectò oculos tuos non occupasset,

ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίω.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ

ἐν τῷ περὶ τῶ ὑπερβεβλημένου λόγῳ.

Οἶμαι δέ σε καὶ Σαπφοῦς ἀκηκοέναι περός τινας τῶν ἀδαιμόνων δοκούντων εἶναι γυναικῶν μεγαλαυχουμένης, καὶ λεγούσης ὡς αὐτὴ αἱ μοῦσαι τῶν ὀπτικὴν ἰδίαν τε καὶ ζηλωτὴν ἐποίησαν, καὶ ὡς οὐδ' ἀποθανούσης ἔσται λήθη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΙ.

Πρώτη δέ, φασὶ, χλαμύδα ὠνόμασι Σαπφὼ, ὅτι τὸ Ἔρωτος εἰποῦσα, Ἐλθόντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρέαν ἔχοντα περὶ ἑαυτῷ χλαμύδα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ τῶν Σαπφοῦς μελῶν ἔστιν θύρεῖν, ἀμφὶ λάβροις λαοπόις θὺ ἐπύκασε.

sed loquereris de re iusta.

APVD ARISTIDEM IN oratione de incongruo dicto.

Existimo autem & Sapphum etiam audiuisse apud quasdam mulieres quæ beatæ sibi uidebantur, magnificè se efferentem & dicentem se à Musis reuera felicem factam, & sortem cuiuis expetendã esse consequutam: séque ne mortuã quidem obliuioni datum iri.

APVD POLLVCEM.

Prima autem, ut aiũt, Sappho chlamydem nominauit, quũ dixit de Amore, E cœlo aduenientem, purpuream gestantem chlamydẽ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΡΑΨΑΝΤΙ
τὸ ἐτυμολογικόν.

„ Ἀλλά πις ἐκ ἔμμεν παλιγκότων ὀρ
„ γάνων, ἀλλ' ἀβάκην πάμφρενα ἔχω.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.

Καὶ Σαπφὼ δέ φησι, Ἀμβροσίας μὲν κρατὴρ ἐκέκραπτο, Ἑρμᾶς δ' ἐλὼν ἔρπιν θεοῖς ὠνοχόησεν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Καὶ ἡ Σαπφὼ ὃ πρὸς τὸν χαρβαλλόντως θαυμαζόμενον τὸν μορφῶν, καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενον, φησί, Σπᾶθι καλὸς ἔσσι φίλος, καὶ τὸν ἐπ' ὄασις ἀμπέτασαν χάειν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Χειρόμακτρα δὲ καγγόνων πορφυρᾶ. κ' ζώστηρα μὲν ἀπημάσσεν ἔπεμψα πυρωκείας δῶρα πάμα.

APVD AVTHOREM
Etymologica.

Verùm non ſumiracundis moribus[prædita]ſed placidam mentem habeo,

Sic autem interpretando lego ἀλλά πις οὐκ ἐμὶ παλίγκο πις ὀργὰν, ἀλλ' ἀβάκη τὰν φρένα ἔχω.

APVD ATHENÆVM.

Sappho quoque ait, Ambroſiæ crater tẽperatus erat, Mercurius autẽ ſumpto uino dijs pocula minis ſtraut.

Apud eundem.

Sappho etiam eum cuius forma in maxima admiratione erat, & qui pulcher exiſtimabatur, ſic compellauit, Stæs cœram, amicæ, & oculorum expande gratiam.

* * *

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΙ.

" Γλυκεῖα μᾶτερ οὔ τοι δύναμαι κρέκειν τὸν ἶσον,
" Πόθῳ δαμεῖσα παῖδος, βεᾶδινεὺ δι' Ἀφροδίταν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

" Ὀλβιε γαμβρέ, σοὶ μὲν δὴ γάμος ὡς ἄρηο
" Ἐκτελέες', ἔχεις ὃν παρθένον αὖ ἄραο.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Δεῦτε νῦν ἀβραὶ Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Πλήρης μὲν ἐφαίνετ' ἀ σελάνα,
Αἱ δ' ὡς περὶ βωμὸν ἐστάθησαν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Προσελεξάμην ὄναρ Κυθερηΐα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Δέδυκε μὲν ἀ σελάνα,
Καὶ Πλειάδες, μέσαι δὲ
Νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὤρα.

APVD HEPHAE-
stionem.

Dulcis mater non possum texere telam.
Amore victa pueri, per acrem Venerem.

Apud eundem.

Felix gener, tibi nuptiæ ut optasti
Confectæ sunt, habésque puellam quam optasti.

Apud eundem.

Adeste nũc pulchræ Charites, pulchricomæque Musæ.

Apud eundem.

Plena quidem apparebat luna.
Illæ autem postquam circum aram steterunt.

Apud eundem.

Dormiui in somnis unà cum Cypride.

Apud eundem.

Iam pulchra quidem Diana,
Iam Pleiades occiderunt,
Iam nox media est & hora

Εγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

„ Ερως δ' αὖτέ μ' ὁ λυσιμελὴς δονεῖ,
„ Γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.
„ Ατθὶς σοὶ δ' ἐμέθεν μέλει ἀπήχθετο,
Φρονὶς δ' ἐπὶ Ἀνδρομέδαν ποτέ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ηράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν ἄτ' ἔπαλαι πόθῳ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Τίμε Πανδιονὶς ὠγαθὲ χαλκιδέων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Εχει μὲν Ἀνδρομέδα καλὰν ἀμοιβάν.

Σαπφοῖ π' ἐπὶ πὰν πολύολβον Ἀφροδίταν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Δεῦρο δεῦτε μοίσαι χρύσεον λιποῖσαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Μελίχροος δ' ἐφ' ἱμέρτῳ κέχυται πρόσωπον.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Εὐμορφοτέρα Μναισίκα τᾶς ἀπα-

Iam præterit: ipsa uerò
Ah sola cubo misella.

Apud eundem.

Amor autem me artuum dissolutor uersat,
Dulci amara auis, inexpugnabilis.
Atthis te autem aliquando mei tæ debat,
Et cura in Andromedā [uersa] erat

Apud eundem.

Amabam quidem ego te quondā.

Apud eundem.

Cur me Pandionis *hirundo.

Apud eundem.

Habet quidem Andromeda pulchram remunerationem.
Sappho cur omniopulentā Venerē.

Apud eundem.

Huc adeste Musæ, aurem relinquentes

λᾶς Γυρλώω
Ἀσταροπέρας, οὐδ' ἄμα πὼ ἔανα σέ-
θεν τυχεῖσαν. *

ΠΑΡ ΑΧΙΛΛΕΙ ΤΩ ΤΑ
πὼ ΦΘΕΙ ΛΒΥΠΠΙΝ καὶ κλει-
τοφῶντα βιβ. ϛ, δύεισθε) τὸ ἑξῆς
εἰκώμιον τῷ ῥόδου, ἐξ ὧδῆς τινος
εἰς ἣν καταλογάδην λόγον βλα-
λευμένον. νομίζεται δὲ ἐκείνη τῆς
Σαπφοῦς εἶ).

" Εἰ δῶρα δόθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς ὁπόσ-
" σαι βασιλέα, τὸ ῥόδον ἂν πᾶσ' ἀνθέων
" ἐβασίλευε· γῆς ὄθεν κόσμος, φυτῶν ἀ-
" γλάϊσμα, ὀφθαλμὸς ἀνθέων, ἁβρω-
" νος ἐρύθημα, κάλλος ἁγρὸς ποιεῖ· ἔρωτος
πνεῖ, Ἀφροδίτην τρέφει, ἁδιδεῖ
φύλλοις κομᾷ, ἁκανθίνοις πετάλοις βρυ
φᾷ· τὸ πέταλον τῷ ζεφύρῳ γελᾷ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
τῶν ἀθολογίας τῶν ὑπομνημάτων, τῶν
αὐτῆς Σαπφοῦς ὑπομνήμ. ϛ.
Τῷ γε πῆ Πελάγων πατὴρ αἰέρθη

APVD ACHILLEM TATUM, *lib 2. De Leucippe & Clitophontæ, inuenitur sequens encomium rosæ, ex oda quadam in prosaicam orationem dissolutũ. Existimatur autem oda illa Sapphûs esse.*

Si floribus uellet Iupiter imponere regem, rosa inter flores regnum obtineret. Terræ est ornamentum, plantarum decus, oculus florum, prati rubor, pulchritudo coruscans Amorem spirat, Veneri est cõaliatrix, formosis foliis ornata est, nobilibus frondibus luxuriat: calyx Zephyro ridet.

EX QVARTO ANTHOlogiæ epigrammatum, eiusdem Sapphûs epigrammata duo

Nassam cũ remo posuit Pelagon

Μενίσκος

Κάρταν ἀχέοπαν, μνᾶμα κακοζωίας.

Αλλο.

Τιμάδος ἁ δὲ κάνις, ταὶν δὴ περὶ γάμεσιο θαυοῖσαν

Δέξατο Φερσεφόνας καναίος θαλαμος.

Ας καὶ ὀποφθιμένας, πᾶσαν νεοθηχεῖ χαλκῷ

Ἀλικες ἰμερταὶ κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

Meniſcus,
Vitæ in piſcatu mnemoſynũ miſeræ.

Aliud ex interpretatione Angeli Politani.

Timadis hic puluis, quæ dulces ante hymenæos
Excepta eſt nigro Perſephones thalamo.
Illius heu fato cunctæ de uertice amatam
AEquales ferro ſubſecuere cõmã.

Alia quædam Sapphûs, item Alcæi, in extremo inuenies libro.

STESICHORI VITA, ex Lilii Greg. Gyraldi dialogo I X, De poetarum historia.

ALcmane iunior Stesichorus ab authoribus scribitur, sint licet qui vetustiorem tradãt. Mirũ est quod Stesichoro infanti accidisse proditum est. Euscinias scilicet in ipsius infantis ore concinuisse, quod si quidem verum est, eximiũ proculdubio suauitatis & dulcedinis futuri poetæ prodigiũ fuit. Claruerè verò cœpit à XXXVIII Olympiade ad LVI vsque, qua decessit. qua argumẽtatione colligimus, illum ad summã senectutẽ peruenisse. Lucianus quidẽ in Macrobijs octoginta & quinque annos vixisse testatur: videtur tamẽ legẽdum XCV. Fratres verò duos habuit, Mamertinum geometram, & Helionacta legũ latorem. Filias item nescio quot habuit, quas de morte patris epistola cõsolatus est tyrannus Phalaris. Fuere verò hæ Stesichori filiæ in modulandis numeris & carminibus pangẽdis nihilo patre indignæ reputatæ, eo quando tempore nulli in ea facultate, præterquã patri, cedere dicebantur. Dorica quidem Stesichorus lingua usus esse perhibetur, quod scilicet ea in Sicilia frequens esset, ut alibi diximus. Poemata Stesichori sex & viginti libris cõposita Suidas prodidit. Meminit & Canticorũ eius, (id est ᾀσμάτων) Athenæus, qui & ipsum inter eos qui Nomio plurimum amauerũt, cẽnumae

vate à quo & celebratur poema illud in Calycē puellā, quæ vt Aristoxenus musicus scribit, quū Euathlū adolescentē ardentissimè deperiret, deæ Veneri preces effudit vt sibi Euathlus maritus contingeret. quod quū puer se facturum abnuisset, puella amoris impatientia, vt Sappho, ex alta se Leucadis rupe præcipitem dedit, eundem finem sortita. quam historiam princeps noster Picus, pater Pice tuus, ad me quodam poemate, vno perstrinxit uersiculo,

Testis Stesichoro vati cantata Calyce
diastole scilicet hac dictione usus. Summæ autem probitatis virum Stesichorum fuisse legimus: vnde apud Græcos factum proverbium est in indoctos & inelegantes. Neque Stesichori tria nosti: quāuis alii ad ipsius carmina referant, quæ epodica fuerunt, in quibus illa tria essent de quibus in huius sermonis exordio egimus, strophe, antistrophe, epodos. Stesichorū præterea Synesius heroicū ferme poetā facit, quū ait, Sthesichorus veluti & Homerus, qui heroī cum genus nobilius & illustrius suis versibus reddidere. Quare, ut puto, apud Dionē " Alexander Macedo illum inter eos poetas " reponit quos vt à regibus legantur dignos " censet. Hermogenes Tarsensis, iuuenis licet, " diligentissimus tamen Rhetoricorum scriptor, vbi de Oratoris dulcedine agit, Stesichorum pluribus verbis extollit, in eáque plurimum orationis parte excellusse scribit, ob adiecta epitheta, quibus [illegible] commodè vsus est. Est uerò imitatus Stesichorus in uersibus modulandis nomos & regulas Olympi, quas & illustrauit, vt Plutar-

chus in musica scriptum reliquit, qui & illum ait harmatio nomo & dactyli specie vsum. Et aliquanto pòst,

Illud quidem [Stesichori monumẽtum] *Catanæ positũ fuisse ante urbis portã, qua exre Stesichoria dicta est, octangulum, hoc est octogonum perhibent: à cuius forma, in talorum & tesserarũ lusu casus quidã Stesichorius vel Stesichorites appellatus est, vt Pollux & Eustathi⁹ prodidere. Alij omnia ei sepulchro ex octonis rebus fuisse volunt: octo scilicet columnis, octo gradibus, & octo quoque angulis: atque inde factum prouerbiũ, Omnia ὀκτώ. πάντα ὀκτὼ, quæ rei nihil deesse significamus: etsi illud aliũde alij deductum arbitrantur. Atque hactenus de Stesichoro.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙ καραστέως ψώμη εἰς τὸν Στησίχορου.

Ὅρα δ' ἡ Στησίχορον ἔν τε τοῖς ἑκατέρῳ τῶν προειρημένων πλεονεκτήμασι κατορθοῦντα, οὐ μὴν ἀμφὶ καὶ ὧν ἐκεῖνοι λείπουσι κρατοῦντα. λέγω δὲ μεγαλοφροσύνας τὴν κατὰ τὰς ὑποθέσεις προαίρεσιν, ἐν οἷς τὰ ἤθη καὶ τὰ ἀξιώματα τῶν προσώπων πεπήρικεν.

FABIVS QVINTILIANVS de Stæsichoro,

Stæsichorũ, quàm sit ingenio uidus, materiæ quoque ostendunt, maxima bella & clarissimos canẽtem duces, & epica carminis onera lyra sustinentem. ac, si tenuisset modũ, uidetur æmulari proximus Homerum potuisse: sed redundat ut que effũditur, quod ut est repre hendendum, ita est copiæ uitium.

DIONYSII HALICARNASSEI sententia de Stæsichoro.

Considera autem etiam Stæsichorũ, qui & felix est in iis in quibus uterque eorum quos antè nomina ui [ut deliciat Pindarus & Simonides] eminet: sed ea quoque ad quæ illi nõ perueniũt attingit. numerũ magnificentiã rerũ quæ pro argumento sumũtur in quibus & ut morata oratio esset & dignitas personarũ seruaretur, operã dedit.

ΣΤΗΣΙΧΟ-ρου μέρη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.

Πολλὰ μὲν κυδώνια μᾶλα πεπρίατην ποτὶ δίφρον ἄνακτι,
πολλὰ δὲ μύρρινα φύλλα καὶ ῥοδίνους στεφάνους, ἴαν τε κορωνίδας ἄλας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Κρύψαι ὄρυγχος ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Οπὶ δὲ καὶ ὁ ἥλιος δύπτι ποτιείου διεκομίζετο δύπτι τὼ δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν,

Ἅλιος δ' Ὑπερίονίδας δέπας ἐσκατέβαινε χρύσεον,

Ὄφρα δι' ὠκεανοῖο περάσας,

Ἀφίκηται ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς,

Ποτὶ ματέρα, κουρίδιαν τ' ἄλοχον,

Παῖδάς τε φίλους. ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφνας ποτὶ κάτοικον

Ποτὶ πᾶς Διός.

STESICHORI carmina.

APVD ATHENAEVM.

Multa quidem cydonia mala proiiciebant ad currum regis, multi á sque myrteas frondes, & roseas coronas, uiolarúmque apicæs teneros.

Apud eundem.

Abscondere autẽ rostrũ summũ sub terra.

Apud eundem.

Quòd autẽ sol intra uas traïcæret ad occidentem, Stæsichorus sic exponit,

Sol uerò Hyperionis filius in poculum desœndebat aureum,
Vt per Oœanum traiiciens,
Peruenuiret sacræ adima nada noctis obscuræ,
Ad matrem & uirginalem uxorẽ,
Liberósque charos. ipse autem in lucum se cõtulit lauris opacum
Pedibus filius Iouis.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ,
ἐν τοῖς παρηρεικοῖς.

„ Απελέσατο γὰρ τὰ ἀμήχανα τοὺς θα-
„ νόντας κλαίειν.
„ Γαρεὶ τῷ αὐτῷ, ἐν ᾧ Οπ τὴν πλεί-
σων μοῖρ' θάνατον ἡ μὴ μὴν διαρ-
ρέει ταχέως.
Θανόντος αὐδρὸς πᾶσ' ὄλλυτ' ἀν-
θρώπων χάρις.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥ-
ριπίδιον σχολίων.

Οὕνεκα Τωσδάρεως ῥέζων ἅ-
πασι θεοῖς, μιᾶς λάθετο ἱπποδώρης Κύ
πριδος, εἰνα δὲ Τωσδάρεω κούρας
χολωσαμένη, δυσμόρους τε καὶ τειχά-
μους πόησι καὶ λιπεσύνορας.

Αὐτόθι.

Σπασίχορος ὡσεὶ τὴν τῶν Ελένην
καταλυθέντων φησὶν, ἅμα ὧ
τὸν ὀλμον αὐτῆς ἰδεῖν αὐτοὺς, ἀφεῖναι
τοὺς λίθους ὑπὸ τὸν χλιῶ.

APVD STOBAEVM,
in Consolatorijs.

Lugere mortuos res est carens effectu, & inops consilij.

Apud eundem, Quòd memoria ferè omnium post mortem citò euanescat.

Quum obiit quispiam, omnis hominum beneuolentia perit.

EX SCHOLIIS IN
Euripidem.

Quoniam Tyndareus sacra faciēs cūctis diis, unius oblitus fuerat placida dona largientis Veneris, illa utique Tyndarei filiabus infensa, ut illæ duos maritos atque adeo tres haberent, ac [tandē] desertæ à maritis essent, effecit.

Ibidem.

Stesichorus de iis qui Helenam lapidib⁹ obruturi erant dicat, eos, simulatque eius vultum vtuiti essent, demusisse lapides in terram.

Αὐτόθι.

Στησίχορος πέζα φησὶ τὸν Ορέστην εἰληφέναι παρὰ τοῦ Απόλλωνος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡΧΩ ἐν τῷ Περὶ τοῦ εἰ τοῦ ἐν Δελφοῖς.

Καὶ πρός ἔτι τούτοις Εὐριπίδου] ὁ Στησίχορος, Μάλα τοι μάλιστα παγχρυσοῦν φιλεῖ μολπάς τε Απόλλων, κἀδέα τε σοναχάς τε Αἴδας ἔλαχε.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ Περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ θείου βροντῶν ἐμφορουμένων.

Ὡς καὶ πρὸ τοῦ μὴ ὁ ὦδμα καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἀναπλάττειν τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας ὄνειρον τὸν Στησίχορον, οὕτω πως λέγοντα τάδε,

Δρᾶκον ἐδόκησεν μολεῖν
Κάρα βεβροτωμένος ἄκρον·
Εκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλειαδενίδας ἐφάνη.

Ibidem.

Stesichorus Orestem arcus ab Apolline accepisse tradit.

APVD PLVTARCHVM in fine libri qui inscribitur De ei Delphico.

Et prior adhuc hoc [Euripide] Stesichorus, Maximè autem omniũ oblectationes & cãtus amat Apollo, curas uerò & luctus Pluto sortitus est.

Apud eundem, in lib. De sera numinis uindicta.

Adeo ut secundum ueritatem & ea quæ usuuenire solent, Stesichorus Clytæmnestræ somnium descripserit, quum ita dicit, Draco uisus est accedere, summum cruentatus caput: ex quo rex Plisthenides apparuit.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΡΑΒΩΝΙ.

Αγε Μοῦσα λίγεια ἄρξον ἀοιδᾶς,
Ἑρατῶν ὕμνοις Σαμίων σὺν παίδων
Ἑρατὰ φθεγγομένα λύρα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Διόπερ οὕτως εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι Στησίχορον σὺν τῷ Γηρυόνος βουκολίου,
Διόπερ ἠρυθρεῖν ἀρδὸν αἰπὺ πέρας κλεινᾶς Ἐρυθίας,
Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας ἀργυροείζους,
Ἐγκεκυθμένων πίτυσις.

ΓΡΑΦΕΙ ΤΩ ΠΛΑΤΩΝΙ
ἐν τῷ Φαίδρῳ.

Ἔστι δ' οἶς ἀμαρτάνουσι σὺν μύθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οἶδεν ἡδέως, Στησίχορος δέ· παυόμενος γὰρ ὁμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν οὐκ ἠγνόησεν, ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἅτε μουσικὸς ὢν, ἔγνω τὴν αἰτίαν, καὶ

APVD STRABONEM,

Age canora musa, cantum incipe,
Hymnos de amabilib⁹ pueris Samis
Amabili resonans lyra.

Apud eundem.

Quare sic loquutum esse existimant Stesichorum de armento Geryonis,
Quòd è regione illustris Erythiæ progenitum fuerit,
Iuxta argentiradiæ simmẽsos Tartessi fontes,
In reæssum tenebricosorũ petris.

APVD PLATONEM in Phædro.

Habent autem ij qui m fingenda fabula peccant, expiationem ueterem quam Homerus non animaduertit, sed Stesichorus. Oculis enim priuatus ob suam in Helenam maledicentiam, non ignorauit causam, ut Homerus, sed, ut à Musis edoctus, cognouit: & hæc carmina

ποιεῖ ἀοιδὰς, Οὐκ ἔς' ἔπυμος ὁ λόγος ἔσσι, οὐδὲ νῆες Ἐν νηυσὶν ἐϋσέλμοις, οὐδὲ ἵκεο πέργαμα Τροίας.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.

Γεμμάτων δὲ τῶν τὸν φησὶ μνημονεῦσαι Γαιύασιν Σέλβυκος ἐν οἷς φησὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις αἰθροποθυσίας διηγεῖται, πολλὰ μὲν ὀπτὰ ἔναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσσάδας ὄρνις· τῶν δὲ τέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς ἄθλοις ὀπταφομβύοις εἰρηκότος, Φέρεσθε τῇ παρθένῳ δωρεὰς ἀσαμίδας, Χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας, Ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

Παρὰ δὲ αὐτῷ.

Ὁ δὲ Στησίχορος οὕτως εἴρηκεν ἐν ᾧ τῶν εἰμένῳ ἄσματι τοῖς ἄθλοις, Θράσκων μὲν δὲ Ἀμφιάρεως, Ἀκοντιδὲ νικᾶς Ἐμμελέας ἐς.

statim composuit, Nequaquam uerus sermo hic fit, neque profecta es in nauibus bene tabulatis, neque adiisti pergama Troiæ.

APVD ATHENAEVM.

Ait autem Seleucus primum Panyasin pemmatum mentionem fecisse, ubi AEgyptiaca immolationem hominum narrat, multa dicēs apposuisse pemmata, multas quoque aues: quum prior Stesichorus aut Ibycus mijs quæ ἄθλων inscriptionē habent dixerit. Afferte uirgini, & farra & mellitas placentas, aliáque pēmata & mel uiride.

Apud eundem.

Stesichorus enim sic dixit in suprædicto cantico ἄθλοις, Saltans enim Amphiaraus iaculo autem uictoriam adeptus est Meleager.

Sic autem interpretando lego νικασεν Μελέαγρος pro νικᾶς Εμμελέαγρος: vt ibidem

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ ταῖς Ἀτρείδαις. ὡς ἡ Στησίχορος φησὶν, Ὡκυπίρεα δὲ αὐτὸν ὕδωρ ἀεὶ φορέοντα Διὸς κούρᾳ βασιλεῦσιν.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΥΣΤΑΘΙΩ.

Δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΧΟΛΙΑ

γράψαντα εἰς τὸν Ἀπολλώνιον τὸν Ῥόδιον.

Ἀνακρέων ᾧ ὅτι τάχος ἔταξε τὸ ῥαδινόν, Ραδινοὺς πώλους. Ἴβυκος δὲ ὅτι φησὶ τὸν οὐρανὸν βαστάζοντων κιόνων, ῥαδινοῖς αὐτὸ τοῖς ἀμιγέσι λέγει. Στησίχορος ὅτι τὸ ἰσχνόν, Ραδινοὺς δὲ ἔπεμπον ἄκοντας.

in loco Simonidis lego νίκα σε νέους pro νικᾷς σὺ εὖ.

Apud eundem.

Inscriptam etiam Troicam fabulam esse templo Apollinis, in qua Epeus aquam portat Atridis. ut Stesichorus quoque ait, Commissurata enim est eum filia Iouis semper aquam portantem regibus.

APVD EVSTATHIVM.

Huc agedum Calliopea canora.

IBYCI VITA EX LI-lii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarum historia.

SEd iam de Anacreonte satis: quem poeta Ibycus sequebatur, Phytij filius, siue (vt alij tradũt) Polyzeli, Messenij historici: alij, Cerdantis. Rhegiũ notissimã Italiæ vrbem patriã habuit, ex qua digrediens in Samum insulã migrauit: quo tẽpore Samiorũ rempublicã Polycratis pater administrabat, quinquagesimã circiter Olympiadem, vt apud Græcos scriptores legimus: quo tempore apud Lydos Cræsus regnabat. Leguntur pleraque in Ibycum Græca epigrammata, ex quibus eum fatilè colligimus procliuiorẽ in puerorũ amores: id quod & Marcus Cicero his verbis innuit, Maximè verò, inquit, omniũ flagrasse amore Rheginũ Ibycum apparet ex scriptis. Idem & post Ciceronẽ Athenæus & Suidas.

Et paulo pòst,

At verò Ibyci mortẽ Plutarchus & Antipater, nec ab his multũ diuersẽ Suidas retulere. Quũ in quadã, aiũt, solitudine Ibycus à latronibus deprehensus esset vt ab ijs interficeretur, forte fortuna accidit vt inde præteruolarent grues: quas intuens inquit, Quas volantes videtis aues, aliquãdo fortasis cõtinget meæ necis vltrices fieri, & simul dicto cæsus occubuit. Post hæc autem latronũ vnus quũ in ciuitate grues cõspicatus esset, inquit, Ecce Ibyci vltrices. quod quũ quispiam audiuisset, rẽ detulit. ita quidem Suidas. Vt verò Plutarchus, La-

trones, inquit, nihil te
(nel vt alii in foro) q
nolates inde grues q
iocum ita inter se sus
κὺ ἔκ δ ἰκοι, hoc est, e
Quæ verba quũ ex
excepisset, ad ciuita
quũ latrones de Ibyc
minus constiterquũ
Ibycum præcipiunt
inueniretur, tormen
nes adegere, at que i
uerũt. Historiã pe
Ausonius,

Ibycus vt periit,
lans grus.

Et aliquan
Fe ce e hac eadẽ de
es: vel, vt ab alio p
in eos qui quibus
Ibyco, Ibycinon im
& in militia G
nos legimus. Appel
Ibyco inuentore. I
id est dictiuncula
qua de re plura Su
Græcis scriptoribu
lingua Dorica con
primis quod Greg
quo Ganymedis
gantissimè exequ
quidẽ mihi de Iby

trones, inquit, nihil tale timẽtes in theatro (uel vt alii in foro) quũ sederẽt, ecce super nolãtes inde grues quũ viderẽt, ridẽtes per iocum ita inter se susurrabant, ἰδὲ οἱ ἱζῦ-σι ἔκδικοι, hoc est, ecce Ibyci vltrices. Quæ uerba quũ ex circũstãtibus quidã excepissẽt, ad ciuitatis principes detulit: qui latrones de Ibyco percontati, & ab iis minus constãter quũ respõderetur, inquiri Ibycum præcipiunt: quũ nusquã gentium inueniretur, tormentis scelus fateri latrones adegere, atque ita Ibyco pœnas persoluerũt. Historiã perstringit hoc uersiculo Ausonius,

Ibycus vt periit, vindex fuit altiuolans grus.

Et aliquanto pòst,

Fecere hac eadẽ de re prouerbiũ, Ibyci grues: vel, vt ab aliis profertur, Ibyci vltrices: in eos qui quibus nocuerũt dãt pœnas. Ab Ibyco, Ibycinon instrumẽtum musicũ quo & in militia Gallos usos esse & Romanos legimus. Appellantur & Ibycaneta, ab Ibyco inuentore. Item Ibyceon παιδιὸν, id est dictiuncula quæ sacris conueniret: qua de re plura Suidas. Laudantur uerò à Græcis scriptoribus Ibyci opera septem, lingua Dorica conscripta, illudque cum primis quod Gorgiæ inscriptum fuit, in quo Ganymedis & Tithoni raptum elegantissimè exequutus fuerat. Atque hæc quidẽ mihi de Ibyco in præsentia cõperta.

ΙΒΥΚΟΥ μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.

Εὐρυάγελαι κύκνοι Χαρίτων θάλος καλλικόμων μέλημα, σὺν Μούσαις ἄτ' ἀγανοβλέφαρος Ῥοδόπαν ἐπαίσσοντες.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ῥεμμάτων δὲ τῶν τὸν φοίνικα μὴ μονεῦσαι Γαυίασιν Σέλινος ἐν οἷς ἐστὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις αἰθρωποθυσίας ἀνηγεῖται· πολλὰ μὲν δὴ θεῖναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νεοσσάδας ὄρνις ἐστέρη Στησίχορος ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς ἄθλοις ἑπταφθόγγοις εἰρηκότος, Φέρεσθε τῇ παρθένῳ δῶρα σὰ σαμίδας, Χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας, Ἄνηθά τε πέμματα, καὶ μέλι χλωρόν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἦει μὲν ἄττε κώδεια μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν ὑπὸ πταμοῖσιν, ἵνα παρθένων κῆπος ἀκήρατος, αἳ τ' εἶναι ῥόδες

IBYCI CARmina.

APVD ATHENAEVM.

EVryale cæsiarum gratiarum germen pulchricomarum cura, te certè Venus & blandus oculis Suadela roseis in floribꝰ educarũt.

Apud eundem.

Ait autem Seleucus primum Panyasin pemmatum mẽtionem fecisse, ubi AEgyptiacam immolationẽ hominum narrat, multa dicens apposuisse pemmata, multas quoque aues: quum prior Stesichorus aut Ibycus in iis quæ ἄθλων inscriptionem habent dixerit, Affertæ uirgini *& farra & mellitas placentas, aliáque pẽmata & mel uiride.

Apud eundem.

Vere quidem cotoneæ mali irrigatæ fluxibus fluuiorum, ubi uirginum hortus immortalis, & uites

αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑπ' ἔρνεσιν οἰναρέοις θαλέθουσιν. ἐμοὶ δ' ἔρως ὑδεμίαν κατὰ κοιτος ὥραν πτοεῖ στεροπᾶς φλέγων θρῃκίοις βορέας αἴσσων ὥδε Κύπριδος αἰζηέας μανίαις ἐρεμνὸς ἐθάμβησε, κραταιὸς παγδόθεν φυλάσσει ἡμετέρας φρένας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἰβυκος δὲ φησὶ τὴν ἀμβροσίαν τῶ μέλιτος κατ' ὄψιν εἶναι ἡδεῖαν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἔννατον μέρος τῆς ἀμβροσίας καὶ τὴν ἡδονήν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ραδαμάνθυος τὸ δίκαιον Ἰβυκος ἐρασθῆν φησὶ γεγενῆσθαι Τάλων.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΑΛΑΤΩΝΙ ἐν τῷ Παρμενίδῃ.

Καίπι δοκῶ μοι τὸ ἐξ Ἰβυκείου ἴππου πεπονθέναι, ὃν ἐκεῖνος ἀθλητὴν ὄντα καὶ θρασυτέρω, ὑφ' ἅρματι μέλλοντα ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν βέμον-

crescentes umbros
pampineis florent
mor nullo quies
fulgure micantes
erupens à Venere
turbidus obstupuit
ro obsidet nostra

Apud

Ibycus autem
melle nomen ma
habere: dicens me
tem ambrosiæ, q
tem attinet.

Apud
Rhadamanthi iu
rem aut fuis

APVD PL
in Pa

Quanquam
indicio) idem ac
quo, cui illese con
senori, curule
& propter expe

crescẽtes umbrosis sub germinibus pampineis florent. mihi uerò amor nullo quiescens tempore, & fulgure micãdẽs Thracios Boreas* erupens à Venere siccus furoribus* turbidus obstupuit, uolẽtus à puero obsidet nostra præcordia.

Apud eundem.

Ibycus autem tradit ambrosiam melle nouies maiorem dulcedinem habere: dicens mel nonam esse partem ambrosiæ, quod ad uoluptatem attinet.

Apud eundem.

Rhadamanthi iusti Ibycus amatorem ait fuisse Talon.

APVD PLATONEM in Parmenide.

Quanquam mihi (meo quidem iudicio) idem accidit quod Ibyco equo, cui illese conferẽs, athletæ & senatori, curule certamen subituro, & propter experientiã trepidã-

π τὸ μέλλον, ἑαυτὸν ἀπικαίζων, ἄκρον ἔφη δ' αὐτὸς, οὕτω πρεσβύτης ὢν, εἰς τὸν ἔρωτα αἰσχύζεσθαι ἐέναι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ Φαίδρῳ.

Ἐμὲ γὸ ἔδραξε κοὐ πάλαι λέγοντα τὸν λόγον, καί πως ἐδυσωπούμην, κατ' Ἴβυκον, μή πω θεοῖς ἀμπλακὼν πημανθῶ ἀνθρώπων ἀμείνω.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΑΟΥ ΤΑΡΡΗΝΤΙΝΩ, συμποσιακῶν λόγων θ'.

Διὸ καὶ πόπονθεν ὁ φοενικὶς Ἴβυκος ἐπάινσε, Δέδοικα μή πω θεοῖς ἀμπλακὼν, πημανθῶ ἀνθρώπων ἀμείνω.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΟΥΙΔΑ.

Ἰβύκειον ῥῆσείδιον. Ἀλλὰ τὸ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῄνει, μή πω θεοῖς θεὸς ἀμπλακὼν, πημανθῇ ἀνθρώπων ἀμείνω. ἔστι δὲ θεοῖς ἱεροσυλίω

ti de cuentu, dixit se quoque inuitum, quum adeo senex esset, ad amorem compelli.

Apud eundem in Phædro.

Me enim conturbauit aliquid & antea, dum uerbum illud proferrem: & quodammodo uerebar (sicut Ibycus) ne in deos cõmisso quopiam delicto honorem ab hominibus per permutationem acciperem.

APVD PLVTARCHVM.

Ideóque illi id contigit quod ueritus Ibycus scripsit, Metuo ne aliquo in deos commisso delicto, honorem ab hominibus per permutationem accipiam.

APVD SVIDAM.

Ibyci breue dictum. Sed Ibyci dictum ei in mẽtem uenuebat, Ne in deos commisso quopiam delicto honorem ab hominibus per permutationem accipiam. est autem cum sa

σωμᾶδον τὸ ἰβύκειον ἢ τὸ ῥησείδιον.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Πίνδαρον σχολίοις.

Ἡ δὲ Ὀρτυγία, πρότερον μὲν ἦν νῆσος, εἶτα πρὸς χωσθεῖσα, χερρόνησος γέγονεν, ὡς καὶ Ἴβυκος ἱστορεῖ, Παρὰ χέρσον λίθινον τὸν παλάμαις βροτῶν πρόσθε νιν παῖδα νήεσσιν ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΟΡΦΥΡΙΩ ἐν τῷ εἰς τὰ Ἁρμονικὰ Πτολεμαίου συγγράμματα.

Ταχέως ἁρπάσας τῆς τῶν ἀπείρων μουσικῆς καὶ τῶν τοιούτων θεωρημάτων ἀνωφελῶς ἡμᾶς, ὃν δὲ τοῖς σοφιστικοῖς λόγοις καλινδουμένων, Εἰκὸς ποτὲ μᾶλλον ἔχων τόμα (φησὶ που Ἴβυκος) αὐτὰ δῆλα τοῖσι κορύσσει.

ærdotio congruen
dictum.

IN SCHO
Pind
Ortygia aut
set insula, posta
aggesta, penins
enam Ibycus tra
lapidosum quo
num ** prisæs
bant.

ærdotio congruens hoc breue Ibyci dictum.

IN SCHOLIIS IN Pindarum.

Ortygia autem, quum prius esset insula, postea terra circa eam aggesta, peninsula facta fuit. ut etiam Ibycus tradit, Iuxta solum lapidosum quod manibus hominum ** pisces crudiuori incolebant.

VITA ANACREONTIS
ex Lilii Greg. Gyraldi lib. IX, De poetarum hist.

POst Pindarũ erat Anacreõtis imago, cuius pater Scythinus dictus, à quibusdã Eumelo, ab alijs Partheniº, seu Aristocritus vocatus. Fuit verò Anacreõ, authore Strabone, Teius, ex vrbe Teo, quæ in media Ionia fuisse dicitur: & idcirco ipse lingua Ionica in ijs quæ scripsit carminibus vsus est. Porphyrio in Horatiũ, Teon, inquit, vrbẽ in Paphlagonia esse Sallustius indicat, quũ de situ Ponticõ loquitur. vnde est apud Ouidium Teia Musa, & apud Horatium fides Teia: & idem alibi,

Nõ aliter Samio dicũt arsisse Bathyllo
Anacreonta Teium.

Pusionem enim Bathyllũ Anacreon amasse traditur. Leonides Epigrammatũ scriptor Bathyllum & Megistea eius pueros nominat: Simonides, & ipse epigrammatographus, Megistea, & Smerdiei Thraciũ amorem, hoc est (vt quidam interpretãtur) obscœnum minúsque pudicum, vtpote apud Thraces excogitatũ, seu (quod verius videtur, vt etiã Antipater Sidonius innuit suo carmine, & aperte Max. Tyrius ostendit) quòd puer ipse Smerdieus tãtopere ab Anacreonte amatus fuerit Thracius, quẽ Smerdin alio loco vocauit. Euryppylen quoque puellam amauit. quod idem scribit Antipater. Hinc (vt puto) Cicero, Anacreontis quidem, inquit, tota poesis est amatoria, idem Ouidius: à quo & illud canitur, &

scilicet vini appetẽ
Anacreõ indicat hoc
οἰνοπότης· ἀὲ πεπόμ
trio Phalereo adduci
ὦ πᾶ, atque eo etia
dimetro catalectico,
quitur vt sibi vasc
ter Graca epigrãma
bus Atticis Gellius
negent, vt in Autom
mus. Sed & à Simo
Anacreõ, (id est vir
tipater etiam Sido
tũ idem pluribus
gitur mirum si pro
nerem fuerit? vulg
carmine, vtriusqu
nex fuit. Hinc &
darum commẽtari
produnt amore pe
in pueros hymnos
suos appellare soli
creontis versus ad
O domitor rer
Quicum nymp
Et purpurea lu
En genua supp
Tu propitius te
Faue Cleobul
meum.
De hoc vero puero
fabulam potius) a
ri. Quum ebrius, im
insistens esset Anac
ro nutricem quam
tem deferentem ob

scilicet vini appetẽtior fuerit. quod & ipse Anacreõ indicat hoc qui legitur versiculo, οἰνοπότης δὲ πεπείρμαι: & hoc qui a Demetrio Phalereo adducitur, φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον ὦ παῖ. atque eo etiamnũ carmine iambico dimetro catalectico, quo Vulcanum alloquitur vt sibi vasculum fabricet: quod inter Græca epigrammata legitur, & in Noctibus Atticis Gellii. tameisi quidam id pernegent, vt in Automedonte pluribus dicemus. Sed & à Simonide iuniore οἰνοβαρὴς Anacreõ, (id est vino grauis) vocatur. Antipater etiam Sidonius in tertio Epigrãmatũ idem pluribus versibus ostẽdit. Quid igitur mirum si promior is in vtramque venerem fuerit? vulgato enim apud Græcos carmine, vtriusque amoris insatiabilis senex fuit. Hinc & Grammatici qui in Pindarum commẽtaria scripsere, Anacreontẽ produnt amore percitum, non in Deos sed in pueros hymnos scripsisse: quos & deos suos appellare solitus erat. Dionhos Anacreontis versus ad Cupidinem citat.

O domitor rerum & dux Amor,
Quicum nymphæ cæruleæ
Et purpurea ludit Venus,
En genua supplex amplector tua,
Tu propitius teneras exaudi preces,
Faue Cleobulo, suscipe amorem meum.

De hoc verò puero Cleobulo historiã (si nõ fabulam potius) apud Max. Tyriũ compe ri. Quum ebrius, inquit, ac parum pedibus insistens esset Anacreon, in Panio Ionũ foro nutricem quampiam Cleobulum infantem deferentem obuiã habuit: illi{que} præ

temulentia impulit, simúlque conuicio & cõtumelia. Tum verò Anacreõti est nutrix facta irata, deúmque rogauit vt quo maiore puerum cõuicio affecerat, eo in posterum maiore laude celebraret. idq; postea euenisse traditur. adoleuit enim infãs, omniumque eius ætatis formosissimus euasit: quem Anacreon mox multis versibus celebrauit. Et hæc quidem Maximus de Cleobulo. Pausanias etiã Anacreontis ebrii statuam describit, in quã, vt opinor, adhuc extat Leonidæ poetæ carmen. Qua verò ætate vixerit Anacreõ, variè à scriptoribus traditur. Eusebius quidẽ LXI Olympiade eũ cõmemorat: alij (vt Suidas refert) LXII: quo tẽpore Sami felicem tyrannidẽ Polycrates exercuit, à quo & Anacreõ ipse summopere amatus, ita vt ei frequentissimè assisteret. quod Herodotus scribit. Traduni Græci scriptores (quod & Arsenius in Græcis collectaneis retulit) Anacreontem, quum donatus quinque talẽtis ab ipso Polycrate fuisset, duab⁹ noctibus ex cogitatione penè somno caruisse: quæ ex re ea restituisse, dicẽtem οὐ τιμᾶσθαι αὐτὰ ἕνεκα φροντίδος. Stræbo quoque Anacreontis poesin Polycratis laudes continere ait. Sunt etiam qui non quidem XXV Olympiade (vt perperam apud Suidã scribitur) sed LXV vixisse velint, quo scilicet tempore Cyrus & Cãbyses regnarũt: quod Suidas refert. Nec desunt qui huius poetæ ætate scribam Teios relicta vrbe in Abderã Thraciæ demigrasse, quum haudquaquã Persarũ contumelias uel, ut Suidas ait, Hestiæi insolentiã) ferre posset. unde illud prouerbij loco usur-

patum, Abdera pulch
cuius mentio est apu
uerò præter hymnos
iambos lingua Ionic
Anacreõtia dicta fu
cũda fuisse innuit G
phæstiõ & Diõ Prusi
tonica, quæ in comm
tãtur: nisi forìè hæc
ontes. Acron Horati
ea Horatii verba,
Nec, si quid olim l
Deleuit ætas.
Ideo inquit, inquit, qu
gna cantauit. Anacr
pfit amicus Lysand
pfit Circen & Pene
borantes, vnde in p
Dices laborantes i
Penelopen vitreã
Neãthes Cyzicenus
tis poetæ inuentum
cinid quod & in cæ
refertur. Inter iõ.
à Luciano, quòd qu
nos natus obierit. P
ximus acino unæ
catum tradunt: qu
lii carmen,
At te sanctæ senex
misit,
Cygneæ clausit
Vos hederæ tum
cingite lauri,
Hoc rosa perp
80.

patum, Abdera pulchra Teiorum colonia: cuius mentio est apud Strabonem. Scripsit uerò præter hymnos Anacreon elegias & iambos lingua Ionica: item & mela, quæ Anacreõtia dicta sunt, quæ suauia & iucũda fuisse innuit Gellius. meminit Hephæstiõ & Diõ Prusieus. Scripsit & Rhizotomica, quæ in commentarius Nicandri citãtur: nisi forsè hæc sint alterius Anacreontes. Acron Horatianus interpres super ea Horatii verba,

Nec, si quid olim lusit Anacreon,
Deleuit ætas.

Ideo lusit, inquit, quia iocis & cõuiuiis digna cantauit. Anacreon autẽ Satyram scripsit amicus Lysandri. Alii dicũt quòd scripsit Circen & Penelopen in uno Vlysse laborantes, unde in primo libro,

Dices laborantes in uno
Penelopen vitreámque Circen.

Neãthes Cyzicenus barbiton ait Anacreõtis poetæ inuentum fuisse, vt trigonum Ibyciid quod & in cœnis Athenæi ab Vlpiano refertur. Inter lõgæuos verò cõnumeratur à Luciano, quòd quinque & octoginta annos natus obierit. Plinius & Valerius Maximus acino uuæ passæ Anacreontẽ suffocatum tradunt: qua de re hoc est nostri Cęlii carmen,

At te sancte senex acinus sub Tartara misit,
Cygneæ clausit qui tibi vocis iter.
Vos hederæ tumulum, tumulum vos cingite lauri,
Hoc rosa perpetuo vernet odora loco.

At vitis procul hinc procul hinc odiosa facessat,
Quæ causam diræ protulit vnæ necis.
Creditur ipse minus vitem nunc Bacchus amare,
In vatem tantum quæ fuit ausa nefas.

Plato non semel ipsius meminit, vt in Theage & in Hipparcho: à quo & ei naue quin quaginta remorum obuia missam scribit.

PRAEFATIO IN ANACREONTEM, ad musarum studiosos: ex Græco Henrici Stephani sermone in Latinum versa.

SApienter profectò, si quicquam aliud, diuinus Archilochus hoc dicit, de nulla re esse desperandum, nullámque esse quam fieri non posse, iureiurãdo sit contendendum. Ecce enim Teiũ Anacreontem, qui præter spem omniũ mortalium, in lucem prodiit tandem, abruptis adamantinis quibus adstrictus tenebatur compedibus, iugulatisque custodibus multifariam oculatis, à quibus detinebatur. Existimo autem fore ut, quo magis insperatus fuerit eius aduentus, eo maiori cũ beneuolẽtia & comitate illum excipiant (tanquã è cælo delapsum) quicũque hoc poematum genere delectãtur. Atque istud eo dico quòd sciam, sicut poetarũ multũ inter se discrepant ingenia, sic & uaria auditorum esse studia. Vt enim uulgò aiunt, Trahit sua quẽque uoluptas. Exemplo sit Pindarus, cuius carminũ

alij quidem maiestatem & magnificen
tiam admirãtur, alij uerò structura
eius, uelut asperã quandã & incult
obscurásque sententias auersantur. Qui
nã autẽ sunt illi? Nimirũ musarũ qu
dem, at non item laboris amantes. Ta
les enim aut Sapphûs uenustæ aut do
cti Anacreontis carmina lubentius le
gerint, in quibus gratiæ omnes efflore
scunt, & quorum scita floridáque stru
ctura canoras duntaxat læuésque &
molles uoces admittit: in quibus deni
que perspicua sunt uocabula, & etiã
modi quæ rotundo pronuntiari ore po
sint, uelutíque torno quodam affabre
facta. Nimirum illi his aliísque huiu
modi illecebris delinũtur, animúmqu
ad hos appellere consueuerunt, utpot
qui nullum alium quàm uoluptatis fr
ctũ ex poematis percipere uelint. Quẽ
admodum enim nõnulli sunt cibi qui
bus alij, quum ægrotant, tãquam me
dicamentis utuntur, alii uerò cupedii
dediti, etiam quum ualent, illis ad uo
luptatẽ aburũtur: eodem sanè modo a
poetas quoque alii, tanquam ad præce
ptores, se conferunt, alii eorum consor

tio, tãquam congerronũ duntaxat, delectantur. Sed enim ii qui delectabilia dũtaxat ex illis uenãtur, quin ei quod postremum est, primum præcipuúmque dent locũ, (quod Græci ἔργον facere τὸ παράεργον dicunt) minimè dubium est. At uerò quicunque sapiunt, non aliter in multa uariorum scriptorum copia, quàm in magno conuiuii apparatu, utilissimis poematibus, tanquam saluberrimis cibis, primùm utentes, postea iis quæ uoluptatem afferunt, uelut bellariis, suam claudunt cœnam. Porro minimè cuiquam debet mirum uideri quòd qui idem sibi nomen uẽdicant, a deo interse differre comperiantur. Siquidem & inter pictores & inter statuarios, eandem artem profitentium longè diuersa uidere est artificia. Quid enim? nonne quidam eorum apud Rhodios colossum quem Homerus οὐρεσιμήκεα appellaret, [Virgilius autẽ cælũ æquare diceret] fabricatus dicitur. alius autẽ ex ebore adeo exiguam nauem, ut apis alæ eam undique contegeren[t]? Quemadmodum autem illum quidem colossum omnibus conspicari facile erat, ita

que adeo iis qui lippitudine laborarẽt: at nauem nõ item omnes, sed illi demũ qui acutissima oculorum acie præditi essent, intueri ualebant: sic profectò & ex poematibus ea quæ grãdia sunt & elata, suas uirtutes cuilibet conspicuas exhibent: at uerò quæ humilia sunt, ac ueluti serpunt humi, occultum quendã ornatũ habẽt, cuius sensu nõ omnes sed sagacissimi quique solũ afficiũtur. Sed de his hactenus. Illud præterea nosse operæpretium est: quum nouem fuerint μελῳδῶν (id est lyricorum carminum) scriptores, Anacreonti maiores quàm aliis concessas fuisse à Musis [carminũ] delicias: unde ab antiquis modò γλυκὺς aut ἡδὺς [id est dulcis seu iucũdus] modò χαρίεις [id est festiuus] uocitatur. at uerò Plato eũ σοφοῦ etiã appellatione dignatus est. Qui & tãto in honore ab Hipparcho scribit habitũ hunc poetam, ut missa quinquaginta remorum naue, eum in urbem euocaret. Sæpe autem miratus sum (& alios multos mecum admiratos puto) quod de eo memoriæ proditum est, eum quinque talentis à Polycrate donatum, quum iam pe-

duas noctes de iis sollicitus fuisset, reddidisse, se minimè sollicitudine digna ea iudicare dicentẽ. Adeo magnos spiritus gerebat & magnificè de se sentiebat poeta, ut ne pecuniis quidem succũbere uellet. Nec uerò mihi quisquam luxum eius criminetur, quæso, sũt enim, ut ait Heraclides Ponticus, gaudia & deliciæ, ingenuorũ: (siquidem relaxãt animos & incrementum illis præbẽt) at labores, seruorũ & abiectæ conditionis hominum. unde fit ut tales ingenia sua uelut in angustum contracta habeant. Quod si cui incredibile uidetur, poetam ad tantam prouectum senectutẽ, amatoria mordicus adhuc retinuisse, quod à Sophocle dicitur cõsideret, equum generosum, quanuis senex sit, in periculis animositate nõ destitui. Quin etiam ipse Teius canit,

Senex at in choreis,
Senex quidem est capillis,
Iuuenis sed vsque mente est.

Iam uerò & Homerus ait,

Gaudeat hæc senibus quorum
iam tempora canent,
Robore quos languẽte, animi

non deficit ardor.

Atque hæc fortassis, in mentione festiuissimi & cultissimi omniũ poetarum, nõ præter decorum iocatus fuerim. Vos autem, ubi lyrica ista cum aliqua oblectatione legeritis, nisi omnino ingrati estis, mihi gratiam habebitis, qui per multos labores multáque pericula uobis eam uoluptatem procurauí.

HENRICI STEPHANI in Anacreontis odas, Epig.

Inuentis glandem qui non fastidit aristis,
Post uuã laticæs nõ Acheloetuos,
A nostro absistat procul ô procul ille poeta:
Non facit ad fatuum barbitus hæc stomachum.
At tu quicunque es natus meliore palato,
Nectare & ambrosia qui satur esse cupis:
Qui ueneres omnes, omnes gustare lepores,
Gray delicias & cupis eloquiũ:
Qui uis Sirenas Suadæque audire medullam:
Huc ades, huc aures uertæ animúmque tuum.
Nanque his (Cecropio toto si lector Hymetto,
Te satiare potes) tæ satiare potes.

EIVSDEM.

" Aut hos uersiculos dictauit Apollo poetæ,
" Phœbeæ aut contrà Teia musa lyræ.
" Illud in ambiguo est: hoc constat, cæ tibus istis
Sæpe Pheræiadæ personuisse domum.
" Quinon ergo huius capitur dulcedine uersus,
" Nil sapit, aut ipso plus sapit ille Deo.

EIVSDEM.

" Φύσις ᾧ ἔνεστι καλή,
" Φύσις ᾧ ἔνεστι κομψή,
" Λαβέτω ποίημα καλόν,
" Λαβέτω ποίημα κομψόν,
" Μέλιτός τε παντὸς ὄζον,
" Χαρίτων πνέον τε πασῶν.
" Ἀχαρὴς δέ τις ψυχρὸς
Καὶ ἀφράδμων ἀνὴρ.
Μεθέτω ποίημα κομψόν.

Μεθέτω πόημα περπνόν.
Ιερὸν γὰρ ὅτι Μουσῶν,
Ιερὸν δέ κ' ἔστι Φοίβου,
Χαρίτων τε κ' Αφροδίτης.
Εαὶ σοῦ ἐμοὶ ἀπιθῶν
Προσάγῃ χέρας βεβήλοις,
Διδότω δίκην θεοῖσιν
Αμα πᾶσιν ἠδὲ πάσαις,
Εμίηνεν ὧν τὰ ἱερά.

ANAKPEONTOS Τηΐου μέλη.

Εἰς λύραν.

Ἐλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
Ἀ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
Ἡμείψα νεῦρα τερφθείς,
Καὶ πρὸς λύρην ἄπαστον·
Καγὼ μὲν ἤδον ἆθλους
Ἡρακλέους, λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
Ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
Μόνοις ἔρωτας ᾄδει.

ANACREONtis Teii carmina,

Eodē versuum genere, partim ab HENRICO STEPHANO, partim ab ELIA ANDREA expressa.

De lyra.

HEN. STEPH. INTERPR.

CAntem libens Atridas,
Cantem libēnsque Cadmum.
Sed barbiti mihi unum
Nerui sonant amorem.
Mutata nuper à me
Chelys fidésque cunctæ:
Iámque Herculis labores
Canebam: at illa contrà
Sonabat usque amores.
Heroes ergo longùm
Mihi ualete posthac.
Nam barbiti mihi unum
Nerui sonant amorem.

Εἰς γυναῖκας.

Φύσις κέρατα ταύροις,
Ὁπλὰς δὲ ἔδωκεν ἵπποις,
Ροδωκίλῳ λαγωοῖς,
Λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
Τοῖς ἰχθύσι τὸ νηκτὸν,
Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.
Γυναιξὶν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
Τί οὖν δίδωσι; κάλλος,
Ἀντ' ἀσπίδων ἁπάντων,
Ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων.
Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
Καὶ πῦρ καλή τις οὖσα.

Εἰς Ερωτα.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφεται ἔτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
Μερόπων δὲ φῦλα πάντα
Κέαται κόπῳ δαμέντα,
Τότ' Ερως ὀπισθεν μου
Θυρέων ἔκοπ' ὀχῆας.

De mulieribus

Tauro, ferire cornu

Equo, ferire calce,

Leoni, ualere curs

Natura dat: leoni

Pisces habere nare

Aues docet natare,

Homines docet uolare:

Prudentiam uirib

Infœmineus nequa

Quid ergo donat

Decorem habere for

Pro parmulisque

Pro lanceisque cum

Quin flamma ce

Ferrumque, si qua

De Cupidine.

Nuper silentes n

Quum iam rotatur

Circa manum Boot

Et corpus omne som

Refectum labore car

Superuenit foris qu

Meus Cupido pul

De mulieribus. H.ST.

Tauro, ferire cornu,
Equo, ferire calce,
Lepori, ualere cursu
Natura dat: leoni
Dentes hi ante rictu.
Pisces docet natare,
Aues docet uolare:
Prudentiam uiris dat.
At fœminas nequiunt.
Quid ergo donat illis?
Decoram habere formam:
Pro parmulisque cunctis,
Pro lanceisque cunctis.
Quin flamma cedat illi
Ferrúmque, si qua pulchra est.

De Cupidine. H.ST.

Nuper silente nocte,
Quum iam rotatur Vrsa
Circa manum Bootæ,
Et corpus omne somnos
Fessum labore carpit:
Superuenit foréque
Meas Cupido pulsat.

Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Κατὰ μοῦ χρόνος ὀνείρους.
Ὁ δ' ἔρως, ἄνοιγε, φησί,
Βρέφος ἐμί, μὴ φόβησαι.
Βρέχομαι δὲ, καὶ σκότος νων
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
Ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας·
Ἀνὰ δ' ἄμυδις λύχνον ἅψας.
Ἀνέῳξα. καὶ βρέφος μὲν
Ἐσορῶ, φέροντα τόξον,
Πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην.
Παρὰ δ' ἐστίαν καθίσας,
Παλάμαισι χεῖρας αὐτοῦ
Ἀνέθαλπον, ὃν δὲ χαίτης
Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
Φέρε, φησί, πειράσωμεν·
Τόδε τόξον ὡς μοι νεῦ,
Βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
Ταύτει δὲ, καί με τύπτει
Μέσον ἦπαρ, ὥστε οἶστρος.
Ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων·

Quarundie ostium
Horáque somnia
Include. clamat ill
lures, metúmque
Nam sum puellus,
Illinem oberro no
Madens abimbre
Audij hæc, miser
Accendo lumen, a
Deos recludo post
Tunc conspicor pue
Ad arcum habeno
Ac pendulam pha
Eam admouetur à
Manibus manus
Foueo ut calescat,
Et exprimo capilli
Ille, ut recessit alg
Probemus, inquit,
An læsus imbre ne
Tentatque tendit
Ferit & mihi sagi
Medium iecur, qu
Tunc exilit cachi

Quis tundit ostium, inquam,
Turbátque somniantem?
Reclude, clamat ille,
Fores, metúmque pone.
Nam sum puellus, & per
Illunem oberro noctem
Madens ab imbre totus.
Vt audij hæc, misertus
Accendo lumen, atque
Meos recludo postes.
Tunc conspicor puellum,
Sed arcum habentem & alas,
Sed pendulam pharetram.
Foco admouetur à me,
Manibus manus & eius
Foueo ut cæleſcat, imbrem
Et exprimo capillis.
Ille, ut reæſſit algor,
Probemus, inquit, arcum,
An læſus imbre neruus.
Statimque tendit illum,
Ferit & mihi ſagitta
Medium iecur, quaſi œſtrum.
Tunc exilit cachinnans,

Ξένε μὴ εἴπῃς συγχόρδης
" Κέρας ἀδάκτους μοὐδέν.
" Σὺ δὲ καρδίῃ πονήσεις.

Εἰς ἑαυτόν.

Ἐπὶ μυρσίναις πρείναις.
Ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις
Σπορέσας δένδρεσι πτερύγιον.
Ὁ μὴ Ἔρως χιτῶνα δήσας
Ὑπὸρ αὐχένος πατρῷον.
Μέθυε μοι βλαυνέπους.
«Τροχὸς ἅρμασιν γὰρ οἷος
«Βίοτος τρέχει κυλισθείς.
«Ὀλίγῳ δὲ πισσόμεθα
«Κόνις ὀστέων λυθέντων.
Τί σε δεῖ λίθον μυείζειν;
Τί δὲ γῆ χέειν μάταια;
Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
Μύεισον, ῥόδοις δὲ κράτα
Πύκασον· καλεῖ μὲ ἑταίρων
Περὶν Ἔρως ἀνεῖρε πλοκάμους

Aît que, gratulare
O hospes ecce, saluus
Meus quidem mihi arcus;
At cor tibi dolebit.

De seipso H.ST.

Teneris supérque myrtis,
Super & urente loto
Recubans, bibam lubenter:
Religatus at papyro
Tunicam Cupido collo,
Mihi poculum minustret.
«Rota nam uelut curulis
«Properat uolucris ætas:
«Tenuis iacebimúsque
«Cinis, ossibus solutis.
Tumulum quid est quòd ungas,
Vel humo quod ebibenda
Peritura dona fundas?
Potius manente uita,
Roseas meo corollas
Capiti feráque odores:
Mihi & euoces amicam.
Etenim priusquam ad Orci

Ὑπὸ νερτέρων χορείας,
Σκιδάσαι θέλω μεείμενας.

Εἰς ῥόδον.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων
" Μίξωμεν Διονύσῳ,
" Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
" Κροτάφοισιν ἁρμόσαντες,
" Πίνωμεν ἀδεῶς γελῶντες.
" Ῥόδον ὦ φέριστον ἄνθος,
Ῥόδον ἔαρος μέγιμα.
Ῥόδα καὶ θεοῖσι πρέπετε
Ῥόδα παῖς ἁ τᾶς Κυθήρης
Στέφεται καλοῖς ἰούλοις,
Χαρίτεσσι συγχορεύων.
Στέψον οὖν μὲ, καὶ κυείσω
Παρὰ σοῖς Διονύσου σηκοῖς,
Μετὰ κούρης βαθυκόλπου
Ροδίνοισι στεφανίσκοις
Πεπυκασμένος χορεύσω.

Εἰς τὰ αὐτὰ.

Στεφάνοις μὲν κροτάφοισι
Ροδίνοις συναρμόσαντες

Rapiar nigri choreas,
Volo dissipare curas.

De rosa. H.S T.

Rosam amoribus dicatam
Socienus ad Lyæum:
Folijs rosam decoram
Capiti reuincientes,
Caliçs iocemur inter.
Rosa, honor decúsque florum:
Rosa, cura amórque ueris:
Rosa, cælitum uoluptas.
Roseus puer Cytheres
Caput implicat corollis,
Charitum choros frequentans.
Agedum ergo me corona
Pater ô Lyæe, templis
Modulans tuis ut adstem:
Roseis comásque sertis
Redimitus, atque pulchra
Comitante me puella,
Choreas & ipse ducam.

De eadem H. S T.

Roseis comas corollis
Redimita turba molles

Μεθύομεν ἀβέκηλῶντες·
Ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα
Κατὰ κισσοῖσι βρέμονται
Γλοκάμοις φέρουσα θύρσους·
Χλιδανόσφυρος χορεύει.
Ἀβροχάιτας δ' ἅμα κοῦρος
Στομάτων ἀδὺ πνεόντων,
Κατὰ πηκτίδων ἀθύρων,
Προχέει λίγαν ὀμφάν.
Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχάιτας
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
Καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
Τὸν ἐπέρασεν γεραιοῖς
Κῶμον μέτεισι χαίρων.

Εἰς Ἔρωτα.

" Υακινθίνῃ μεράδδῳ
" Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζων
" Ἐκέλευσε σωζοχάιζειν,
" Διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
Ξυλόχων τε καὶ φαεσάγλων
Τροχαίνοντα πίσεν ὕδρος.
Κεφαλὴν δὲ ῥινὸς ἄχρις

Sociat iocos Lyæo.
Citharas & ad sonantes
Teneris puella plantis
Agitat choros, strepentem
Hederis gerit que thyrsum.
Tenero at puer capillo
Simul ore suaue olenti
Sonat hic modos canoros,
Simul & fides retentat.
Sed & aurea decorus
Veniens coma Cupido,
Comitante cum Lyæo,
Comitante cum Cythere,
Sembus uoluptuosam
Choream lubens frequentat.

In Amorem. H. ST.

Hyacinthino bacillo.
Adigebat ad sequendum
Celeri Cupido cursu.
Salebrosa sed fluenta
Fruticeta uallium que
Properè perambulantem
Pupugit latenter hydrus.
Mihi iámque subsilibat

Ανέβαινε κἀν ἀπέβλω.
Ο δ' Ερως μετὰ παιγνίων
Ἀπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπεν,
Σὺ γὰρ οὐ δεύῃ φιλήσας.

Εἰς τὸ ἑαυτῦ ὄνειρον.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
Ἁλιπορφύροις πάπποις,
Γεγανυμένος Λυαίῳ,
Ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς
Δρόμον ὠκὺν ὀπαύειν,
Μετὰ παρθένων ἀθύρων.
Ἐπικερτόμουν δὲ παῖδες
Ἀπαλώτροι Λυαίου,
Δακέθυμά μοι λέγοντες,
Διὰ τὰς καλὰς ὀπείνας·
Ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
Φύζαν ἐξ ὕπνου με παῖπες.
Μεθυναιμένος δ' ὁ πάμφαν
Πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

Εἰς ἑαυτὸν ἐρῶντα.

Ἐρασμίη πέλεια.

Cor ad ima naris usque.
Animámque reddidissem.
Teneris mihi sed alis
Agitas Cupido frontem
Ait, Ergo amare discæ.

De suo somnio.

ELIA ANDR. INTERPR.

Tyrio in tapetæ noctu
Facili fruens sopore,
Hilaratus antè Bacchо,
Mihi cum puellularum
Grege lusitans uidebar
Celeri uolare cursu.
Ibi uerò molliores
Pueri bono Lyæo
Mihi uirgines ob illas
Probra rursus ingerebãt.
Volui suauiari: at
Subitò excitum relinquũt.
Ita uerò destitutus
Repeto miser soporem.

De columba. H. S T.

Amabilis columba,

Πόθεν πόθεν πέπασαι;
Πόθεν μύρων τοσούτων,
Επ' ἠέρος θέουσα,
Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
Τίς ὄθι, σοὶ μέλει δέ;
Ανακρέων μ' ἔπεμψε
Πρὸς παῖδα τὸν Βάθυλλον,
Τὸν ἅρπ' ἅπαντων
Κεκτημένα καὶ τύραννον.
Πέφρακέ μ' Κυθήρη
Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
Εγὼ δ' Ανακρέοντι
Διάκονος πότ' ἦα·
Καὶ νῦν οἵας ἐκείνου
Επίσταλας κομίζω·
Καί φησιν ὁ θέως με
Ελθὼν θέρλω ποιῆσαι.
Εγὼ δὲ, κεἰ μ' ἀφῇς με,
Δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ.
Τί γὰρ μὲ δεῖ πέπασθαι
Ορη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
Φαγοῦσαν ἄγριόν τι;

Vnde unde pergis, aut quó?
Tot unde nunc odores,
Huc aduolans per auras
Spiráſque depluiſque?
Eho, quid iſtud ad te?
Anacreon ſuum me
Huc miſit ad Bathyllum.
Illum Bathyllum, ubique
Qui regnat imperátque.
Me paruulo Cythere
Addixit hymnulo illi.
Sic ergo Anacreon me
Nuncupitur miniſtra.
Et en uides ut eius
Iſtas fero tabellas.
Breuíque polliætur
Me liberam futuram.
Veruntamen manu me
Vt mittat, eius uſque
Manere ſerua malo.
Nam quid neæſſe montes
Circumuolare & agros,
Et inſidere ramis,
Baccas edentem agreſtes?

Ταυτῶ ἔδω μὴ ἄρπαι
Αφαρπάσασα χάρων
Ανακρέοντος αὐτοῦ.
Πιεῖν δέμοι δίδωσι
Τὸν οἶνον ὃν φοπίνει.
Πιοῦσα δ' αὖ χορεύσω,
Καὶ δεσπότην Ανακρέοντα
Γυρῖσι συγκαλύψω.
Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῶ
Τῶ βαρβίτω καθεύδω.
Εχὰς ἅπαντ' ἀπελθε.
Λαλιστέραν μ' ἔθηκας
Ανθρωπε καὶ κορώνης.

Εἰς ἔρωτα κήλινον.

" Ερωτα κήλινόν τις
" Νέλωίνης ἔπώλει·
" Εγὼ δέ οἱ φθεγξάμην,
Πόσου θέλεις, ἔφην, σοὶ
Τὸ πτυχθὲν ὠκωρίωμα;
Ο δ' εἶπε δωδεκάζων,
Λάβ' αὐτὸν ὁππόσου λῆς.
Ομως δ' αὖ ὠκιμάθης πᾶν.
Οὐκ ἐμὰ κηροτέχνης,
Αλλ' οὐ θέλω σωοικεῖν

Anunc mihi pote
Rapiam ex Anacr
Illius comesse pa
Vinum bibóque
Quod ipse met pro
Et forte potus salto
Tegamis Anacreont
Rerum meus obum
Eius ex reclina
Ad barbito, quie
Hæc summa: iam
Tu me loquaciore
Cornice reddidisti.

De amore æreo

Dum æreus cu
Venundatur Cupi
Amice dicito in qua
Quanti indicas a
Illum mihi, politum
Quos tu mille ue
Quanti velis habe, in
At vem sas ut ipsa
Nolo ereū ipse fingo
Sed ferre nolo amo

At nunc mihi potestas
Raptum ex Anacreontis
Manu comesse panem:
Vinum bibóque solum
Quod ipsemet propinat.
Sin fortè pota salto,
Pennis Anacreonta
Herum meis obumbro:
In eius & reclinans
Me barbito, quiesco.
Hæc summa: iam ualeto.
Tu me loquaciorem
Corniæ reddidisti.

De amore æreo, E. A.

Dum æreus quidam
Venundatur Cupido,
Amicæ dicito inquam,
Quanti indicas amorẽ
Istum mihi, politum
Opus tuum? ille uerò,
Quãti uelis habe, inquit,
At rem scias ut ipsam,
Nil æreũ ipse fingo,
Sed ferre nolo amorem

Ερωτι παντορέκτη.

„ Δὸς οἰῶ, δὸς αὐτὴν ἡμῖν
„ Δεσποτῶν καλὸν σιώδυνον.
„ Ερως, σὺ δ' ἀθέως με
Πύρωσον· εἰ δὲ μή, σύ
Κατὰ φλογὸς τάκησι.

Εἰς ἑαυτόν.

„ Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
„ Ανακρέων γέρων εἶ.
„ Δαιδῶν ἔσοπτρον ἄφρει·
„ Κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
Ψιλὸν δὲ σευ μέτωπον.
Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα· τῶτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,
Οσῳ πέλας τὰ μοίρης.

Εἰς χελιδόνα.

Τί σοι θέλεις ποιῆσω
Τί σοι λάλη χελιδών;

Domi, omnium appetentem.
Da uerò, da mihi, inquam,
Drachma. cubabit iste?
Mecum puer uenustus.
At tu statim, Cupido,
Amabo fac cales cam:
Nam si negabis ipse,
Flamma statim liqueſcs.

De seipso. H.ST.

Dicunt mihi puellæ,
Anacreon senex es.
Speculum cape, intuere
Nullæ ut comæ supersint,
Tibique glabra sit frons.
At an comæ supersint,
Defluxerint an omnes,
Hoc nescio, sed illud
Certò scio, decere
Senem, hoc magis uacare
Amoribus iocisque,
Quò mors magis propinquat.

Ad hirundinem. H.ST.

Quibus loquax quibúsnã
Te plectam hirundo pœnis?

Τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
Θέλεις λαβὼν ψαλίζω·
Ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
Τὴν γλῶτταν, ὡς ὁ Τηρεύς
Ἐκεῖνος, ἐκτεμεῖν ;
Τί μευ καλῶν ὀνείρων,
Ὑπορθρίαν ποθ' ὡρῶν,
Ἀφῆρπασας βαθύλλον;

Εἰς ἑαυτόν.

Οἰμὰ καλὴν Κυθήρην
Τὸν ἠμίθηλον Ἄτιν
Ἐν οὔρεσιν βοῶντα
Λέγουσιν ὀμανῆναι·
Οἱ δὲ Κλάρου παρ' ὄχθας
Δαφνηφόροιο Φοίβου
Λάλον πόντες ὕδωρ,
Μεμηνότες βοῶσιν.
Ἐγὼ δὲ τὸ λυαῖον
Καὶ τὸ μύρου κορεσθείς,
Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,
Θέλω θέλω μανῆναι.

Εἰς ἔρωτα.

Θέλω θέλω φιλῆσαι.

Vtrúmne uis uolucres
Alas tibi recidam?
Imam secémue linguam,
Tibi quod ille Tereus
Feasse fertur olim?
Nam tu quid ante luœm
Meas strepens ad aures,
E somniis beatis
Mihi rapis Bathyllum?
In sepsum. EL. AN.
Gallus furebat Atys
In montibus Cybellen
Magno sonans boatu:
Nec non aquam bibentes
Apollinis disertam
Ripis Clari furore
Acti subinde clamant.
Ego simul Lyæi,
Nardi simul fragrantis
Satur, simul puellis,
Libens libens proteruo
Præceps agor furore.
De Cupidine. H.ST.
Libet libet iam amare.

Επειδὴ Ερως φιλεῖν με
Εγω δ' ἔχων νόημα
Αβουλον, ὡς ἐπίαθον.
Ο δ' ἄθυτον ἄξον ἄεθλα
Καὶ χρυσέῳ φαρέτρῃ,
Μάχῃ με τῇ θυμαλγέϊ.
Καγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηχ' ὅπως Αχιλλεὺς,
Καὶ δοῦρα καὶ βοείην,
Εμαρναμένην Ερωτι.
Εβαλ', ἐγὼ δ' ἔφυγον.
Ως δ' οὐκέτ' εἶχ' αἴσως
Ηλαλεν, εἶδ' ἑαυτὸν
Αφῆκεν εἰς βέλεμνον.
Μέσος δὲ καρδίης μευ
Εδυνε, καί μ' ἔλυσε.
Μάτην δ' ἔχω βοείην.
Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω,
Μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

Εἰς ἑαυτὸν.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο

Cupido me monebat
Vt amator esse uellem:
At ego insciens monenti
Parere negligebam.
Mox ergo sumpsit arcum
Et auream pharetram,
Me prælio lacessens.
Ego uerò ut olim Achilles,
Loricâ amictus, atque
Scuto minax & hasta,
Cum Amore præliabar.
Iaciebat ille tela,
Vertebam at ipse terga.
Tandémque me ssili omni
Quum destitutus esset,
Ira æstuans iacit se
In me, uelut sagittam
Penetrans & in cor usque
Medium, resoluit artus.
Scutum ergo nil iuuat me:
Nam cur petamur extrà,
Quum prælium sit intus?

De seipso. H. ST.

Nil curo Sardiani

Τοῦ Σάρδεων ἄνακτος
Οὔθ' ἁρπάζει με χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
Ἐμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχειν ὑπήλιω·
Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
Καταστέφειν κάρηνα.
Τὸ σήμερον μέλει μοι,
Τὸ δ' ἄψεμον πὶς οἶδεν;
Ὡς οὐ ἔτ' ἄδ' ὁδὶ ὁδεῖ,
Καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
Καὶ ἀσπάζου τὴν Λυαίου,
Μὴ τοῦσος ἰὼν πὶς ἔλθῃ,
Λέγῃ σε μὴ δεῖ πίνειν.

Εἰς ἑαυτόν.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ θήβης,
" Ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀὐτάς,
" Ἐγὼ δ' ἐμαὶ ἁλώστις.
" Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
Οὐ πέζος, οὐχὶ νῆες·
Στρατιὰς δὲ καιρὸς ἄλλος,

Regni Gygen potentem.
Auri nec appetens sum,
Nec muidens tyrannis.
Sed curo delibutam
Vnguento habere barbam,
Sed implicare curo
Meos rosis capillos.
Hodierna curo tantùm:
Quis cras futura nouit?

Addat qui volet hos quinque versus, quãuis in vno tatũm exemplari Græco repertos.

Agẽ ergo dum fauet sors,
Ludo naca & Lyæo:
Ne siquis opprimat te
Morbus, repentè dicat,
Obe satis bibisti.

De seipso. H. ST.

Thebana bella cantas,
Troiana cantat alter:
Meas at ipse clades.
Me non eques pedésue,
Non perdidere naues:
Aliud nouum, sed agmẽ,

Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με.

Εἰς ποτήριον ἀργυρᾶν.

Τὸν ἀργύρεον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι πότησον,
Πανοπλίαν μὲν οὐχί·
(Τί δ' ἀρμάχαισι κἄμοί;)
Ποτήριον δὲ κοῖλον
Ὅσον δυώδη βάθυνον.
Γοίει δέ μοι κατ' αὐτὸ
Μήτ' ἄστρα, μήθ' ἁμάξας,
Μὴ συῶνον Ὠρίωνα·
(Τί Πλειάδες κἄμοί,
Τί δ' ἄστρα Βοώτου;)
Ποίησον ἀμπέλους μοι
Καὶ βότρυας κατ' αὐτὸ,
Καὶ χρυσέους τραπεῖσας,
Ὁμοῦ καλῶ λυαίῳ,
Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλὴ τέχνα τορεῦσαν
Ἔαρος κύπελλον ἡδύ,
Τὰ ῥοδέα τε τερπνὰ ἡμῖν

Dominæ insidens oœlis,
Et inde tela mittens.

De poculo argenteo. H. ST.

Torno mihi labora
Argentum, & inde finge
Vulcane, non quidem arma:
(Nam quid Gradiuus ad me?)
Sed poculum mihi fac
Quantum potes profundum.
Insculpito que in illo
Non astra, plaustráue ulla,
Tristem nec Orionem.
(Nam Pleiades quid ad me,
Quid lucidus Bootes?)
Vitem sed & racemos
Insculpe, cúmque Bacho
Vuas simul prementes
Cupidinem & Bathyllum.

De eodem. E. AN.

Ars bella delicatum
Scyphum mihi elabora
Argenteum: nouum uer
Effinge, ueris hora,
Hora rosas ferentæ,

Ρόδα φέρουσαν ὥρίων.
Ἀργύεον δ' ἀπλώσας,
Ποτὸν πίεί μοι τερπνόν.
Τῶν πιλετῶν παραυδᾷ
Μή μοι ξένον τροβύσῃς,
Μὴ φθυκτὸν ἱσόρημα.
Μᾶλλον πίει Διὸς γόνον
Βάκχον θυϊὸν ἡμῖν.
Μύστις γάματος ἡ Κύπρις
Υμεναίοις κροπτοῦσα.
Χάεσας ἔρωτας αἰόπλοις,
Καὶ Χάειτας γελώσας
Ὑπ' ἄμπελον ὑπέπαλον,
Εὐθύστυον, κομῶσαν.
Σωάπτε κούροις ὑφρεπεῖς,
Ἀν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ.

Εἰς τὸ δεῖν πίειν.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει.
Πίνει δὲ δένδρε' αὐτίων,

Rosas quibus nec
Vbi prior uolup
Id uero ubi expl
Affinge potionem
Dulcissimam sed
Nefarium sacror
Rimum aufer exte
Sit tristis ulla im
Celato uero nob
Prolem Iouis Ly
Dulcémque tem
Mystis Venus liq
Quæ nuptiis am
Insculpe Amoren
Et Gratias iocant
Vitis sacræ sub u
Pendentibus rac
Et pampino frequ
Hic ni super uenu
Ni phœbus ipse l
Addas uelim iuu

Bibendum es
Fœcunda terra
Hanc arborem qu

Rosas quibus nec ulla
Mihi prior uoluptas.
Id uerò ubi explicaris
Affinge potionem,
Dulcissimam sed illam.
Nefarium sacrorum
Ritum auser exterûm, nec
Sit tristis ulla imago.
Cælato uerò nobis
Prolem Iouis Lyæum.
Dulcémque temperato
Mystis Venus liquorem,
Quæ nuptiis amica.
Insculpe Amorem inermem,
Et Gratias iocantes
Vitis sacræ sub umbra,
Pendentibus racemis
Et pampino frequentis.
His insuper uenustos,
Ni phœbus ipse ludat,
Addas uelim iuuencos.
Bibendum esse. H.ST.
Fœcunda terra potat, "
Hanc arboréque potant. "

Πίνει θάλασσα σ' αὔριον,
Ὁ σ' ἥλιος θάλασσαν,
Τὸν σ' ἥλιον σελήνη.
Τί μοι μάχεσθ' ἑταῖροι,
Κ' ἀπ' θέλοντι πίνειν;

Εἰς κόρην.

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔσπ
Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις.
Καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπλη
Παν δίονος χελιδών.
Ἐγὼ σ' ἔσοπτρον εἶλον,
Ὅπως ἀεὶ βλέπης με.
Ἐγὼ χιτῶν ἠμοίμην,
Ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
Ὑδωρ θέλω ἠμέσθαι,
Ὅπως σὲ χρῶτα λούσω.
Μύρον χύσας ἠμοίμην,
Ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείφω.
Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
Καὶ μαργάρου τραχήλῳ.
Καὶ σανδάλου ἠμοίμην,
Μόνον ποσὶν πατεῖν με.

Et potat æquor auras,
Phœbúsque potat æquor,
Ipsúmque Luna Phœbum.
Quid ergo uos sodales,
Potare me uetatis?

De puella. H.ST.

Nioben fœtisse dicunt
Saxum ad fluenta Troiæ?
Pandioníque fertur
Hirundo facta quondam
Nouis uolasse pennis.
Speculum sed ipse fiam,
Vt usque spectet à te.
Vestis puella fiam,
Vt usque gestet à te.
Liquor esse purus optem,
Lauem tuos ut artus.
Vnguentum & esse molle,
Artus tuos ut ungam.
Aut sim monile collo,
Strophium aut tuis papillis.
Sim calceus, tua me
Saltem teráque planta.

Εἰς ἑαυτὸν.

Ὁπότε μοι δοτ' ὦ γυναῖκες
Βρομίου πιεῖν ἀμυστί.
Ὑπὸ καύματος τὰρ ἤδη
Προποδηεῖς αἰασταίζω.
Ὁπότε δ' ἀνθέων ἐκείνου
Στεφάνοις δ' οἷοις πυκάζω,
Τὰ μέτωπά μου πικαίει·
Τὸ δὲ καῦμα τῆσδ' ἐρώτων
Κεφαλὴν μνὶ σκεπάζω.

Εἰς Βάθυλλον.

Παρὰ πιὼ σκιλὼ Βάθυλλε
" Κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον.
" Ἁπαλὰς σείει δὲ χαίτας
" Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
Παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζει
Πηγὴ ῥέουσα πειθοῖ.
Τίς ἂν ἴδ' ὀρῶν παρέλθοι
Καταγώγιον τοιοῦτον;

Εἰς χρυσόν.

" Ὁ πλοῦτος εἴγε χρυσοῦς
" Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,

In seipsum. E. AN.

Date mi date ô puellæ
Cyathum, ut bibam, Lyæi.
Quia me bibit quoque ipsum
Calor aridus iam, & ægrè
Animam trahens anhelo.
Date flosculos Lyæi,
Date serta queis calentem
Amo frigerare frontem.
Penitissimos amorum
Altior tego calores,
Alióque condo corde.

In Bathyllum. E. AN.

Agedum Bathylli ad umbrã
Statuæ arborem uirentem.
Agitet comásque molles,
Teneræ sonéntque frondes,
Propè fons fluat perennis
Suadæ, strepente lympha,
Quis eô applicare nolit
Vbi uiderit uiator?

De auro. H. ST.

Si prorogare uitam,
Vis ulla posset auri,

Ἐκ ἀρπέρων φυλάττων,
Ἰν', αὖ θανεῖν ἐπέλθῃ,
Λάθῃ πῆμα παρελθῃ.
Εἰ δ' οὐδὲ τὸ θρίαμβος
Τὸ ζῆν ἔστι θνητοῖς,
Τί καὶ μάτην σπεύδω,
Τί καὶ λόγους ἀφέμπω;
Θανεῖν γὰρ εἰ πέφυται,
Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
Ἐμὶ χρὴ πίνειν,
Πιόντα δ' οἶνον ἡδὺν,
Ἐμοῖς φίλοις συεῖναι,
Ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις
Τελεῖν τὰν ἀφροδίταν.

Εἰς ἑαυτόν.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθην
Βιότου τέλεον οὐδένειν,
Χρόνον ἔχων ὃν παρῆλθον,
Ον δ' ἔχω δραμεῖν οὐκ οἶδα.
Μέθετέ με φρονήδες,
Μηδέν μοι ἐμῶν ἔστω.
Γεμν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,

illiftus usque
uro forem aggere
quando mors ue
xcipio abiret auro
on comparare mi
Mortalibus nefas e
Quid conquerar,
Lamenta nana fun
e nanque certa m
Ne fata deftinaru
Quia reftat usus a
Vero uolo madere
Inter meos fodales
Dulcem uolo puella
Nulli finu fouere.

De ſeipſo.

Mortalis editus
Vitæ ad uſuram tere
Quantumque iam
Curſum ſuo, at la
Quantum uiæ ſupe
Tu uero abito cura
Me cum tibi nihil ſi
Lætabor ante meta

Addictus usque & usque
Auro forem aggerendo:
Vt quando mors ueniret,
Accepto abiret auro.
Sim comparare uitam
Mortalibus nefas est,
Quid conquerar, quid autem
Lamenta uana fundam?
Si nanque certa morti
Me fata destinarunt,
Quis restat usus auri?
Mero uolo madere
Inter meos sodales:
Dulcem uolo puellam
Molli sinu fouere.

De seipso. E. AN.

Mortalis editus sum
Vitæ ad uiam terendam:
Quantûmque iam perego
Cursum scio, at latet me
Quantum uiæ superstit.
Tu uerò abito cura,
Mecum tibi nihil sit:
Lætabor ante metam.

Γαίξω, κλάσω, χορεύσω.
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

Εἰς ἑαυτόν.

" Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
" Εὕδουσιν αἱ μέριμναι.
" Τί μοι πόνων, τί μοι γόων,
" Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
Θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω·
Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
Πίνωμεν οὖν τὸν οἶνον
Τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
Σὺ τοῦ δὲ πίνειν ἡμᾶς
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

Εἰς ἑαυτόν.

Ὅταν ὁ βάκχος εἰσέλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Δοκῶν δ' ἐχὴν τὰ Κροίσου.
Θέλω καλῶς ἀείδειν·
Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι,
Πάντων δ' ἄπαντα θυμῷ.
Ὄπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
Φέρε μοι κύπελλον ὦ παῖ.

Iocabor, atque pulchro
Saltabo cum Lyæo.

In ſeipſum. E. AN.

Mihi bibendo unum "
AErumna dormit omnis. "
Ad me quid attinet labor? "
Quid cura quid due luctus?
Mors me manet, nolim licet.
Vitæ iuuat quid error?
Ergo merum bibamus,
Pulchri merum Lyæi.
Bibendo nanque uinum
AErumna dormit omnis.

De ſeipſo. H.ST.

Vt me ſubit Lyæus,
Tunc cura dormit omnis,
Cræſumque ſperno præ me:
Dulcis repentè noſtro
Erumpit ore cantus.
Heder a comáſque cingens,
Proculco mente cuncta
Ad arma currat alter,
Ad pocula ipſe curram.
Puer ocyus ſcyphum da.

Μεθύοντα τὸ με κεῖδαρ
Πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντα.

Εἰς Διόνυσον.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος
Ὁ λυσίφρων, ὁ λυαῖος,
Ὅταν εἰς φρένας ταὶς ἐμαὶς
Εἰσέλθῃ μεθυσόταις,
Διδάσκει με χορεύειν.
Ἔχω δὲ καί τι περπνὸν
Ὁ ταῖς μέθαις ἐρασταί.
Μετὰ κρότων, μετ' ᾠδαῖς,
Τέρπει με κ' Ἀφροδίτα,
Καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

Γὶς τὶω ἑαυτῦ ἐταίρων.

" Ἄγε ζωγράφων ἄριστε.
" Γράφε ζωγράφων ἄριστε,
" Ροδίης κοίρανε τέχνης,
" Ἀπεῦσον ὡς αὖθ' εἴπω
Γράφε τὶω ἐμὶω ἑταίρω.
Γράφε μοι τείχας τοιχεῶν
Ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
Ὁ δὲ κηρὸς αἰ δεώπται,
Γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρείῆς

tum præstat ebri
quam mortuum
De Bacho.
Bachus puer
Liber pater Lyæu
dum pectus it sub
dula rigans liqu
ledare perdoct
hic uli ebrioso
Mea est mihi uo
Cum carmine atq
Delectat alma C
Nos illa saltu rur
DE sua amica.
Agedum peritæ
Pinge ô peritæ pic
Rhodiæ magister
desinem ut edoc
Depingito mi ami
Depinge molliællo
Primum nigróq
si fert ea ipsa cer
vngentia pinge o
Nigróque sub ca

Nam præstat ebrium me
Quam mortuum iacere.

De Bacho. E.AN.

Bacchus puer Tonantis,
Liber pater Lyæus,
Dum pectus it sub imum,
Dula rigans liquore,
Saltare perdocet me,
Nec ullis ebrioso
Mea est mihi uoluptas.
Cum carmine atque plausu
Delectat alma Cypris:
Post illa salto rursus.

DE sua amica. H.ST.

Agedum peritæ pictor,
Pinge ô peritæ pictor
Rhodiæ magister artis,
Absentem ut edocebo,
Depingito mi amicam.
Depinge molliculos
Primum nigrósque crines:
Si fert ex ipsa cera,
Vnguenta pinge olentes.
Nigróque sub capillo,

Ὑπὸ πορφύραισι χείταις
Ἐλεφαίνιον μέπωπον.
Τὸ μεσόφρυον δ' ἐμή μοι
Διάκοπε, μήτε μίσγε·
Ἐχέτω δ' ὅπως σὺ κείνη.
Τὸ λειηθότως σιωφρων
Βλεφάρων ἵτιων κελαινῶν.
Τὸ βλέμμα νωὶ ἀληθὲς
Ἀπὸ πυρὸς ποίησον,
Ἅμα γλαυκὸν ὡς Ἀθήνης,
Ἅμα δ' ὑγρὸν ὡς Κυθήρης.
Γεγάφειρα δ' ἐν παρειαῖς,
Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
Γεγάφεχέλος οἷα Πειθοῖς,
Προκαλέρεμνον φίλημα.
Τρυφερὸν δ' ἔστω γλυκείου
Περὶ λυδίνῳ τραχήλῳ
Χάλιτες πέπαινται πᾶσαι.
Στάλισον πλοκὰν αὐτῶν
Ὑποπορφύροισι πέπλοις.
Διαφαινέτω δὲ σὠρκῶν
Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.

nois absque pr
nonem fac illi el
speraliu gran
n ſcrimina nec a
confundito nec ill
sed iunge ſic ut a
ſuorum tum rel inc
Quale eſſe cerni
ntrigmus inſtar, e
ſit fulgurans oel
te glaucus, ut Mi
te pœtus, ut Cyth
Naſum gen á ſque
Laſſi roſas remiſ
rebus ſit at labe
Quod oſculum la
terq́ue molle
ter colla læua o
bine gratiæ uola
ad ultimum nate
Ne induatur oſtr
Teneat tamen mi
Cuius puſilla tot
Qua corpus argu

Genis abusque primis
Frontem fac illi eburnam.
Supercilia nigrantes
Discrimina nec arcus,
Confundito nec illos:
Sed iunge sic ut anæps
Diuortium relinquas,
Quale esse cernis ipsi.
Atignus mistar, eius
Sit fulgurans ocellus:
Et glaucus, ut Mineruæ,
Et pætus, ut Cytheres.
Nasum genásque pinge,
Lacti rosas remiscens.
Pithûs sit at labellum,
Quod osculum lacessat.
Intráque molle mentum,
Per colla læuia omnes
Sint gratiæ uolantes.
Ad ultimum nitentes
Illa induatur ostro.
Pateat tamen mihi pars
Cutis pusilla totum
Qua corpus arguatur.

Ἀπεχ' ἀβλέπω τὸν αὐτιώ.
Τάχα κηρὲ καὶ λαλήσῃς.

Εἰς Βάθυλλον.

Γεγάφε μοι Βάθυλλον οὔτε
Τὸν ἑταῖρον ὡς διδάσκω.
Λιπαρεῦς κόμας πίνοντα,
Τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
Τὰ δ' ἐς ἄκρον ἠλιώσας.
Ἑλικας δ' ἐλευθέρους μοι,
Πλοκάμων ἅπαντα σωθείς,
Ἄφες ὡς θέλουσι κεῖσθαι,
Ἀπαλὸν δὲ δροσοῦσι
Στεφέτω μέτωπον ὀφρῦς
Κυανωτέρη δρακόντων.
Μέλαν ὄμμα χορτὸν ἔστω,
Κεκερασμένον γαλήνῃ·
Τὸ μὲν ὀξὺ Ἄρηος ἔλκον,
Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης.
Ἵνα τὸ μὲν φοβῆται,
Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
Ῥοδινὸν δ' ὀπῖα μῆλον
Χνοΐῃ ποίει παρειώ.
Ἐρύθημα δ' ὡς ἂν αἰδοῖς

Quid pluralem
quære credo
De Bathyllo.
Mecus Bathyllum
te doce o pinge
tidas amas fac
tus quidem nig
te aureas super
hunc mordac
lligens capillo
ermitte lege nul
Cincinnulos nag
Teneram pilu squ
Superali coronet
Nage cæruleus dra
Oculus niger sit
Mixtus tamen sere
A Marte quod sit
Hoc quod à Cy
Hinc timore
Suspensa mens nu
Ne eum sit ut que
Languinosa mala
Exhibendi &

Quid plura? eam ecce cerno.
Loquêre credo cera.

De Bathyllo. H.ST.

Meos Bathyllum amores,
Vt te docebo pinge.
Nitidas comas facilli,
Intus quidem nigrantes,
At aureas supernè.
Dehinc mordinatos
Recolligens capillos,
Permitte lege nulla
Cincinnulos vagari.
Teneram pilúsque frontem
Supercili coronet
Mage cærulus draconc.
Oculus niger sit & trux,
Mixtus tamen sereno:
A Martè quod sit illud:
At hoc quod à Cythere.
Vt hinc timore & hinc spe
Suspensa mens vacillet.
Roseum sit útque pomum
Lanuginosa mala.
Pudibundi & inseratur

Δοῦναι μὲ βαλεῖν, ποίησον.
Τὸ δὲ χεῖλος ἁπέτ' οἶδα
Τίνι μοι ξύπω ποιήσῃς.
Ἀπαλὸν, γέμον τε Γειθοῦς.
Τὸ δὲ παῦρον αὖτις
Ἐχέτω λαλεῖν σιωπῇ.
Μέγα δὲ πρόσωπον ἔστω.
Τὸ δ' Ἀδώνιδος παρῆλθον,
Ἐλεφάντινος τρέχλος.
Μεταμάζιον δὲ ποίει
Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμοῦ,
Πολυδεύκεος δὲ μηροὺς,
Διονυσίῳ δὲ νηδύν.
Ἀπαλὼν δ' ὑπογλουτίδας,
Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
Ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,
Γαφίλῳ θέλουσαν ἢ δη.
Φθονερὸν ἔχης δὲ τέχνῃ,
Ὁπμὴ τὰ νῶτα δείξαι
Δοῦσαι τὰ δ' ἰῷ μείνω.
Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
Λάβε μηδὲν ὅσον εἴπῃς,
Τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
Καθελὼν, ποίει Βάθυλλον.

Quantum poteſt r
verum haud ſcio
Quæ detur apta f
aut banda, plen
te mixta ſit loqu
Tacturnitate cer
ſit latus ipſe nul
burna præterib
Adonde a colla.
Habeat de mde p
Manúſque Mer
Femúrque qual
Ventrémque æu
Femúrque molle
Femur quod exa
Volo ſimplicem
Iam cogitantem a
Sed ars tua eſt m
Dare quæ uetat
Poſtora tergà mu
Quid opus pede
Preciſy quod exig
ſed Apollinem m
Refinguo m Bath

Quantum potest ruboris.
Verùm haud scio labellis
Quæ detur apta forma.
Sint banda, plena suadæ:
Vt mixta sit loquaci
Tacitur nitate æra.
Sit latus ipse multus.
Eburna præteribam
Adonidea colla.
Habeat deinde pectus
Manúsque Mercurii ambas:
Femúrque quale Pollux
Ventrémque cæu Lyæi.
Femúr que molle supra,
Femur quod excat ignes.
Volo simpliæm esse pubem,
Iam cogitantem amores.
Sed ars tua est maligna
Dare quæ uetat uidenda
Potiora tergo multo.
Quid opus pedes ut addã?
Pretij quod exiges fer.
Sed Apollinem mihi istum
Refingito in Bathyllum.

Ην σ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς.
Γεγάφε Φοίβου ἐκ Βαθύλλου.

Εἰς Ερωτα.

Αἱ μοῦσαι τὸν Ερωτα
Δήσασαι στεφάνοισι
Τῇ Κάλλει παρέδωκαν.
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
Ζητεῖ, λύτρα φέρουσα,
Λύσασθαι τὸν Ερωτα.
Κἂν λύσῃ δέ τις αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δὲ
Δουλεύειν διδάσκαλον.

Εἰς ἑαυτόν.

Αφες με τοῖς θεοῖς σοί
Ριζῶν πιεῖν ἀμωτί·
Θέλω θέλω μανῆναι.
Εμαίνετ' Αλκμαίων τε
Χ' ὁ λευκόπους Ορέστης,
Τὰς μητέρας κτανόντες.
Εγὼ δὲ μηδένα κτὰς,
Πιὼν σ' ἐρυθρὸν οἶνον,
Θέλω θέλω μανῆναι.
Εμαίνετ' Ηρακλῆς πρὶν,

Sin ueneris Samum olim
Fac Apollinem ex Bathyllo.

De Amore. E. AN.

Musæ florea uincla
Capto nuper Amori
Iniecere coronas,
Vinctum dant que Decori.
Nunc autem Cytherea
Quærens munera præfert
Queis absoluat Amorem.
Sed quanuis redimatur,
Hærebit tamen illic,
Iam seruire suetus.

De seipso. H. ST.

Sine haustibus Lyæum
Sine hauriam profundis
Furere hunc uolo furorem.
Furebat olim Orestes,
Furebat Alcmæónque,
Vterque matricîda.
At nemune ipse cæso,
Leni mero sed hausto
Furere hunc uolo furorem.
Olim Hercules furebat,

Δεινὼ κλονᾷ φαρέτρᾳ,
Καὶ τόξον Ἰφίτειον.
Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας,
Μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὸν Ἕκτορος μάχαιραν.
Ἐγὼ δὲ ἔχων κύπελλον
Καὶ στέμμα τῶτο χαίτας,
Οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
Θέλω θέλω μανῆναι.

Εἰς τὰς ἑαυτῦ ἐρωτας.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
Ἐπίσασι κατειπεῖν,
Εἰ ἠμαθῶδες βύρσῃν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,
Σὲ τὴν ἐμὴν ἐρώτων
Μόνον ποιῶ λογισήν.
Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθήνῶν
Ἐρωτας εἴκοσιν θὲς,
Καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους.
Ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
Θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων.
Ἀχαΐης τρόφιν,
Ὅπου καλαὶ γυναῖκες.

Quassans & Iphitæum
Aram, & truæm pharetrã.
Olim furebat Aiax,
Ensem Hectoris coruscans,
Septemplicémque parmam.
At poculum ipse gestans
Et has comis corollas,
Non spiculum nec ensem,
Furere hunc uolo furorem.

In suos amores. E AN.

Tu si referre quicquid
In omnibus uiretis
Vbique frondis extat,
Aut persequi recensens
Maris uales arenas,
Solus uelim meorum
Loqui sis amorum.
Primùm quidem ex Athenis
Viginti habes amores:
His quindecim sed adde.
Deinde pone amorum
Agmen Corinthiorum.
Achaiæ est Corinthus,
Formosæ ubi puellæ.

Τίφη δὲ Λεσβίους μοι,
Καὶ μέχρι δηῦρ Ἰώνων,
Καὶ Καρίης Ῥόδου τε,
Διχάλιους ἔρωτας.
Τί φῂς ἀεὶ κηρώθεις;
Οὔπω Σύρους ἔλεξα,
Οὔπω πόθους Κανώβου,
Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσιν
Ἔρως ἐπορχάζει.
Τί σοι θέλεις ἀεθμεῖν
Τοὺς ἐκ τοῦ Γαδείρου,
Τῶν Βακτρίων τε καὶ Ἰνδῶν
Ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

Εἰς χελιδόνα.

Σὺ μὲν φίλη χελιδὼν
Ἐπὴν μινυθοῦσι
Θέρει πλέκεις καλιὴν,
Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
Ἢ Νεῖλον ἢ πὰ Μέμφιν·
Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκει μευ
Ἐν καρδίῃ καλιήν.
Ῥάθος δ' ὁ μὲν πτερούτης,
Ὁ δ' ὠόν ἐστιν ἀνθρώπου,
Ὁ δ' ὑμέναιος ἥδη,

Iam Lesbios réferto
Nobis, Ionas usque.
Et Cariam Rhodúmque:
Bis mille sunt amores.
Tantúmne, dis amasti?
Nondum Syros amores,
Nondum tenes Canobi,
Cretæue cuius urbes
Furens habet Cupido.
Quid uis tibi referri
Omnes supra Gadiras
Et Bactrios & Indos
Cordis mei calores?

Ad hirundinem. H.ST.

Hirundo tu quidem annis
Is singulis redísque:
Tu æstate nidulata,
Bruma soles latere,
Nilum petensue Memphim:
Amor sed usque nostro
In corde nidulatur.
Pullus fit unus, ales:
Hic conditur sub ouo.
Hic semeluſus extat.

Βοὴ δὲ γίνετ' αἰεὶ
Κεχηνότων νεοττῶν.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὶ
Οἱ μείζονες βρέφουσιν.
Οἱ δὲ τραφέντες ἄθυς,
Πάλιν κύουσιν ἄλλους.
Τίμηχος οὖν ἡδύπτας;
Οὐ τὰρ δέω τοσούτοις
Ἐρωτας ἐγκοῆσαι.

Εἰς κόρην.

" Μή με φύγῃς, ὁρῶσα
" Τὰν πολιὰν ἐθεῖραν·
" Μηδ' ὄπι σοι πάρεστιν
" Ἀνθος ἀκμαῖον ὥρας,
" Τὰμὰ φίλτρα διώξῃς.
Οὐκ ἀν στεφανίοισιν
Ὅπως τρέπει τὰ λευκὰ
Ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

Εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ὁ τῶρος ἔστ' ὦ παῖ,
Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι.
Φέρει τὸν ἀμφινώτοις
Σιδωνίην γυναῖκα,

tantúmque iu
pitus est amor
danque pipion
Main sali minor
Rursus educati
Gignunt nouos c
Quid me, quid
Iam turba tanta
Vriam tot una l
Non possit explic

De puella.

Ne conspicata
Me fugerit puella
Nec quòd tibi colo
Rosæ prior colore
Spernas meos am
Et aspice in coro
Rosis decæner al
Vilia vmpli æn

De Europa.

Hunc ô puella
Iouem puto esse q
Nam uectat ecce
Sidoniam puella

Hiantiúmque iugis
Pipitus est amorum.
Alúntque pipiones
Maiusculi minores:
Hi rursus educati
Gignunt nouos & ipsi.
Quid me, quid ergo fiet?
Nam turba tanta amorũ est,
Vt iam tot una lingua
Non possit explicare.

De puella. H.S T.

Ne conspicata canos
Me fugeris puella.
Nec quòd tibi color sit
Rosæ prior colore,
Spernas meos amores.
En aspice in corollis,
Rosis decenter alba
Vt lilia implicentur.

De Europa. H. S T.

Hunc ô puella taurum
Iouem puto esse quendam.
Nam uectat ecce dorso
Sidoniam puellam,

Γερᾶ δὲ πάντων ὕπνος,
Τέμνει δὲ κὤκλα χηλαῖς.
Οὐκ αὖ δὲ ζωὸς ἄλλος
Ἐξ ἀγέλης ἐλαθαίς
Ἐπλύσε τὼ θαλάσσαν,
Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.
Εἰς τὸ αὐτοθώως ζῆν.
Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις,
Καὶ ῥητόρων αὐλῶνας;
Τί δέ μοι λόγων τοσούτων
Τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
Ἀπαλὸν πάμα Λυαίου,
Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
Μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
Πολιαὶ στέφουσι κόρσαν.
Δὸς οἶνον, βάλ' οἶνον ὦ παῖ,
Τίω ψυχώ μου κάρωσον.
Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις.
Ὁ θανὼν ἐκ ὐπνοῦμαι.

Εἰς τὸ ἔαρ.
Ἰδὲ πῶς ἔαρος φανέντος

Vastúmque tranat æquor,
Et findit ungula undas.
At nullus uspiam grex,
Abactus unde taurus
Tranet nisi ille, pontum.

De uoluptuose uiuendo. E.A.

Quid rhetorum doces me
Scita & necessitates?
Orationibus quid
Opus mihi tot istis,
Quibus nihil iuuamur?
Potare me docето
Mollis merum Lyæi.
Quin aurea doce me
Ridere cum Cythere.
Cani caput coronant:
Aquam puer dato iam,
Profundito que unum:
Mentem mihi sopito.
Nam mortuum teges me
Breui mora. sepultus
Nil concupiscat unquam.

De uere. H. ST.

Viden' ut meunte uere

Χαῖρε πρόδα βρύοισι.
Ἰδὲ πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἀπαλωΐτατι χειλεύῃ.
Ἰδὲ πῶς νῆστα καλυμβᾷ,
Ἰδὲ πῶς γέγαθος ὁδεύει.
Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε χιτών·
Νεφελᾶν σκιαὶ δονοῦνται·
Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
Καρποῖσι γᾶια θεοκύπεα
Καρπὸς ἐλαίας θεοκύπελος,
Βρομίου σέφεται νᾶμα·
Κατὰ φύλλον, κ' κλῶνα
Καθελὼν ἐΰθυσε καρπός.

Εἰς ἑαυτόν.

Ἐγὼ γέρων μὴν εἰμι,
Νέων πλέον δὲ πίνω,
Κἂν δέσπῃ με χορδύειν,
Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν.
Ὁ νάρθηξ δ' οὐ δέν ὄδιν.
Ὁ μὴ θέλων μάχεσθαι,
Παρέστω καὶ μαχέσθω.
Ἐμοὶ κύπελλον ὦ παῖ,
Μελιχρὸν οἶνον εἰδὼ
Ἐγκεράσας, φόρησον.
Ἐγὼ γέρων μὴν εἰμι,

Charites rosis abundant?
Viden' ut iam æquoris unda
Posuit suum furorem?
Viden' ut iam nat anas, &
Remeare ut incipiat grus?
Purè ut refulgeat sol?
Nebulæ fugentur Atræ?
Hominum nitent labores:
Tellus parturit herbas:
Termes oliuæ exerit se:
Bromij redimitur humor:
Fronde sub omni folióque
Fructus floret opimus.

In seipsum. H. S T.

Ego iam senex quidem sum,
Iuuenes tamen bibendo
Supero, choróque ducens:
Baculi loco gero utrem:
Ferulæ nec ullius usus.
Cupiásne dimicare?
Veniásque, dimicésque.
Mihi melle dulciorem
Puer affer huc lyæum.
Ego iam senex quidem sum,

Σειλλω ὲν μέσοισι
Μιμούμενος χορεύσω.

Εἰς ἑαυτόν.

" Οτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
" Τότε μευ ἡ φρὴν ἀναθὲν
" Λιγαίνειν ἄρχεται μούσας.
" Οτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
" Ἀπείπόντα μέριμναι
Πολυφρόνηδές τε βουλαὶ
Ες ἀλικπύπους ἀήτας.
Οτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Λισπαίχμων τότε Βάκχος
Πολυανθέσιν μ' ὲν αὔραις
Δονεῖ μέθη γανόωσα.
Οτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Στεφανοῦσι αὐτὸν πλέξας,
Ἐπιθεὶς δὲ τῷ καρηὼ,
Βιοτου μέλπω καλιὼν.
" Οτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
" Μύρῳ ἁβρὸν δεῖ τέγξας
" Δέμας, ἁ σκάλας ὑ κούρω
Κατέχων, Κύθριν ἀείδω.
Οτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,

Silenum at inter omnes
Imitabor in choreis.

In seipsum. E. AN.

Vbi suaue poto uinum,
Animo repentè læto
Celebro nouem Camœnas.
Vbi suaue poto uinum,
Subitò molesta cura &
Operosa consiliuis
Rapidas eunt in auras.
Vbi suaue poto uinum,
Subitò iocos resoluens
Roseas me agit per auras
Hilarē ebriúmque Bacchus.
Vbi suaue poto uinum,
Simul indui coronam
Manibus meis paratam,
Varióque flore textam,
Placidam cælebro uitam.
Vbi suaue poto uinum,
Liquido madens odore,
Lepidam & tenens puellam,
Venerem cano iocosam.
Vbi suaue poto uinum.

Ὑπὸ κυρτοῖς δὲ κωπέλλοις
Τὸν ἐμὸν νόον ἁπλώσας,
Θιάσῳ τέρπομαι κούρων.
Οτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,
Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος.
Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἔπισσω.
Τὸ ϑανεῖν γὰρ μ' ἔπαντων.

Εἰς Ερωτα.

Ερως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν
Οὐκ εἰδέν, ἀλλ' ἐτρώϑη.
Τὸν δάκτυλον δὲ δαχθεὶς
Ταῖς χερσὶν, ὠλόλυξε.
Δραμὼν δὲ καὶ πταθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
Ωλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
Ωλωλα, καὶ ἀποθνήσκω.
Οφις μ' ἔτυψε μικρὸς,
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
Ἀ δ' εἶπεν, Εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ ταῖς μελίτταις,
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν
Ερως ὅσους σὺ βάλλεις;

Animum ut meum explicaui
Cyathi in modum repandi,
Thiaso frequente lætor.
Vbi suaue potorunum,
Proprium hoc meum est lucellum,
Et id auferens abibo.
Siquidem mori stat omnes.

De Amore. H. ST.

Inter rosas Cupido
Apiculam iacentem
Non uidit, éstque punctus.
Manúmque sauciatus,
Mox eiulare cœpit.
Et cursitans uolánsque
Ad candidam Cytheren,
Heu ócidi, óccidi, inquit,
Vitámque, mater, efflo.
En me minuta serpens
Pennata uulnerauit,
Apem uocant coloni.
Tunc illa, Apis si acumen
Tantum facit dolorem,
Quantum dolere credis
Quos tu feris Cupido?

Εις συμπόσιον.

Ιλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψωμεν δὲ Βάκχον,
Τὸν ἐφθυρεπῆ χορείαις,
Τὸν ὅλας πολύπτα μολπάς·
Τὸν ὁμήβολον Ερωτα,
Τὸν ἱρώμορφον Κυθήρης·
Δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
Δι' ὃν ἡ Χάρις ἐτέχθη,
Δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
Δι' ὃν ἀναίζετ' αὐῖα.
Τὸ μὴν οὖν πόμα κεκαδὲν
Ἁπαλοὶ φέροισι παῖδες,
Τὸ δ' ἄχος πέφυγε μιχθέν
Ἀνεμόβοπον θυέλλη.
Τὸ μὴν οὖν πόμα λάβωμεν,
Τὰς δ' φροντίδας μεθῶμεν.
Τί γὰρ ὄφελος σοι κέρδος
Ὀδυρομένῳ μελέμναις;
Πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
Ὁ βιος βροτοῖς ἄδηλος.
Μεθύων θέλω χορεύειν.

In conuiuium. E.AN.

Hilari merum bibentes
Bromium patrem canamus.
Bromius chori repertor:
Bromium iuuant canentes,
Bromium iuuant iocantes.
Bromius Cupidini par.
Bromio calet Cythere,
Temulentia & per ipsum
Genista est, Charisq; pulchra,
Per eum dolor sopitur,
Per eum quies fit angor.
Vbi poculum quietum
Pueri ferunt uenusti,
Fugit usque cura mixta
Rapidis Noti procellis.
Oneremur ergo uino.
Cura & leuemur omni.
Tibi quid dolore prodest
Et confici querelis?
Quis enim futura nouit?
Sua cuique uita cæca est.
Iuuat nudum Lyæo
Agitare me choreas.

Μεμωλυσμένος δὲ παίζειν
Μετὰ καλῶν γυναικῶν.
Μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
Ὅσον ὀξὺν ἀμελγόμενος.
Ἱλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψωμεν δὲ Βάκχον.

Εἰς ἑαυτόν.

" Γοδέω μὲν Διονύσου
" Φιλυπαίγμονος χορείας,
" Φιλέω δ' ὅταν ἐφήδου
" Μετὰ συμποτῶν λυείζω.
" Στεφανίσκοις δ' ὑακίνθων
Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
Μετὰ παρθένων ἀθύρειν
Φιλέω μάλιστα πάντων.
Φθόνον ἐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
Φθόνον ἐκ οἶδα δαϊκτόν.
Φιλολοιδόροιο γλώσσης
Φεύγω βέλεμνα κοῦφα·
Στυγέω μάχας παροινους
Πολυκώμους κ' δαίτας.

ma te fragran
mente cum puell
dulcè uacare lu
quod adest molef
Tu qui uolenc ha
hilari merum bib
mium patrem
Ad ſeipſum.
Cupio quidem
Bromij choros re
mo uerò cum iu
floribus canens bib
hyacinthinis coro
Caput implicatus
Veneris ioco puell
mo maximè inte
nihil mutdere po
neque noſſe contig
Liuorem adhuc m
Lemnia tela lmg
lingua timens proc
lingua execrór que
Lapidis atrata feſtiu
Et malibúſque be

Iuuat & fragrantem oliuo
Decente cum puella
Hilarè uacare ludo.
Quod adest molestiarum
Sibi qui uolent habento,
Hilari merum bibentes
Bromium patrem canamus.

Ad seipsum. E. AN.

Cupio quidem iocosi
Bromij choros requirens:
Amo uerò cum iuuencis
Fidibus canens bibénsque:
Hyacinthinis corollis
Caput implicatus, ut cum
Teneris iocer puellis,
Amo maximè inter omnes.
Nihil inuidere possum,
Neque nosse contigit mi
Liuorem adhuc malignum,
Leuiora tela linguæ
Fugio timens procacis.
Fugio execrórque semper
Epulis citata festis
Genialibúsque bella.

Νεοθηλαῖσιν ἅμα κούραις
Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων.
Βίον ἥσυχον φερωιδῶ.

Εἰς τέττιγα.

Μακαρίζομέν σε τέττιξ,
Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων
Ὀλίγην δρόσον πιπώσκεις,
Βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις.
Σὰ γὰρ ὅσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Ὅπόσα φέρουσιν ὧραι.
Σὺ δὲ φιλεῖς γεωργοῦντας,
Ἀπὸ μηδενός πι βλάπτων.
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
Θέρους γλυκὺς προφήτης.
Φιλέουσι μοῦσαι σε,
Φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
Λιγυρὴν σὴν ἔδωκεν οἰμήν.
Τὸ δὲ γήρας οὔ σε πιέζει,

Vbi maxim è choreas
Vernante cum puella
Cithara sonante plaudo.
Iuuat otium & quies me.

De cicada. H. S T.

O ter quatèrque felix
Cicada quæ supremis
In arborum iuretis,
Roris parum ut bibisti,
Cantare dulcè gaudes,
Reginam agens potentem.
Quodcunque cœspicaris,
Tuũ est, quod arua gignunt,
Quod sylua cunque profert.
Te amplectitur colonus,
Quòd expers malorum
Iniuriosa non sis:
Colunt cicada te omnes,
Diuina quòd pueris
AEstatis immanentis.
Te diligunt Camœnæ,
Te diligitque Phœbus,
Vocémque dat canoram.
Te non senecta cariet,

Σοφὲ, γηθυμὲς, φίλιμνε·
Ἀπαθὴς, αὐαιμόδρηξ·
Σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

Εἰς τὸ ἑαυτῦ ὄνειρον.

Ἐδόκουν ὄναρ ζεφύρῳ,
Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων,
Ὁ δ' Ἔρως, ἔχων μόλυβδον
Γελῶν τοῖς καλοῖς ποδίσκοις,
Ἐδίωκε, καὶ κιχανεν.
Τί θέλει ὄναρ τοῦτ' εἶ;
Δοκέω σ' ἔγωγε πολλοῖς
Ἐν ἐρωσὶ με πλακέντα,
Διολιδανεῖν μὴ ἄλλοις,
Ἐνὶ τῷδε σωδεῖθῶαι.

Εἰς τὰ τῦ Ἔρωτος βέλη.

Ὁ αἰὲν ὁ τῆς Κυθήρης
Γαιοχὰ Λημνίαις καμίνοις
Τὰ βέλη τὰ τοῦ Ἐρώτων
Ἐποίει, λαβὼν σίδηρον.
Ἀνίδας σ' ἔδαπε Κύπρις,

Festiua, terræ alumna,
Cantus amica, & omnis
Mali & doloris expers.
Vlla nec aucta carne,
Nec aucta sanguine ullo:
Ipsis abes parum à diis.

De suo somnio. H.ST.

Videbar in quiete
Huc cursitare & illuc,
Humeros amictus alis
Amor, sed impeditus
Plumbo pedes tenellos,
Me persequens prehendit.
Sibi somnium quid hoc uelit
Mihi quidem uidetur,
Me plurimos amores
Fugisse iam implicatum
Hærere in hoc sed uno.

In Cupidinis sagittas. H.ST.

Veneris maritus olim
Ad Lemnias caminos
Amoribus sagittas
Dum cudit ære sumpto,
Hamósque melle dulci

Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα,
Ὁ δ' Ἔρως χολιὼ ἔμισγε.
Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
Σπαρὸν δόρυ κραδαίνων,
Βέλος ηὐτέλιζ' Ἔρωτος.
Ὁ δ' Ἔρως, τόδ' ὄβριν, εἶπε,
Βαρύ' πιεράσας τοήσεις.
Ἐλαβεν βέλεμνον Ἄρης,
Ὑπεμειδίασε Κύπρις.
Ὁ δ' Ἄρης ἀΐασεν ἄξας,
Βαρύ, φησίν, ἄρον αὐτό.
Ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτό, φησί.

Εἰς Ἔρωτα.

" Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
" Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
" Χαλεπώτερον δὲ πάντων,
" Ἀποστυγέειν φιλοῦντα.
Γέγος οὐδὲν εἰς ἔρωτα,
Σοφίη, ζόπος πατεῖται.
" Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
" Ἀπόλοιτο ὁ θεὸς αὐτὸς
" Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
" Διὰ τοῦτον ἐκ ἀδελφὸς,
" Διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες·

Dum temperat Cythere,
Miscétque fel Cupido:
Mars prælio reuertens
Quatiebat horridã hastam,
Tela eleuans Amoris.
At Amor, Graue istud! inquit:
Fac, si libet, periclum.
Mars accipit sagittam,
Venúsque risit ille
Vehementer ingemiscens,
Grauis, inquit, auser illam.
Tibi seruo, ait Cupido.

In Amorem.

Et non amare, durum est,
Et est amare durum:
Durissima omnium res
Amare, nec potiri.
In amore negliguntur
Imagines auorum:
Mores iacent & artes.
Solum intuentur aurum.
Pereat malè expetendi
Qui primus author auri.
Hinc cura nulla fratris,
Spernũtur hinc parẽtes: M.iiij.

Πόλεμοι, φόνοι δ' αὐτόν.
Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεθα
Διὰ τὸν οἱ φιλοῦντες.

Ἄλλο ᾠδάριον.

" Φιλῶ γέροντα τερπνὸν,
" Φιλῶ νέον χορευτήν.
" Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
" Τείχας γέρων μιμεῖται,
Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

Ἄλλο.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου,
Φοίνιξ αὖθε χορδῆς·
" Φέρε μοι κύπελλα θεσμιῶν,
" Φέρε μοι νόμους κεράσω,
" Μεθύων ὅπως χορεύσω.
" Ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσης
Μετὰ βαρβίτων ἀείδων
Τὸ παροίνιον βοήσω.

Ἄλλο.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
Λυρικῆς ἄκουε μούσης·

Hinc & cruenta bella.
Quod maximum malorum est,
Quicunque amamus, omnes
Per hoc perimus unum.

Aliud odarium. H.S T.

Iuuenis senisque festas
Video lubens choreas.
Senex at in choreis,
Senex quidem est capillis,
Iuuenis sed usque mente est.

Aliud. E.AN.

Age, da lyram mi Homeri,
Vbi chorda abest cruenta.
Age da scyphos sacrarum
(Volo temperare) legum:
Vt humum ebrius laessam,
Pede uerberans soluto:
Citharáque concinente,
Rabie furens modesta
Temulenta uerba fundam.

Aliud. E. AN.

Age pictor optime, audi
Lyricæ modos Camœnæ.

Φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι
Ἑτεροπόδους ἐναύλους·
Γεγάφε ταῖς πόλεις πατρῷον
Ἱλαρούς τε καὶ γελώσας·
Ὁ δὲ κηρὸς αὖ διώκετο,
Γεγάφε καὶ νόμους φιλοιώτων.

Εἰς Διόνυσον.

Ὁ τὸν ἐν πότοις ἀτειρῆ,
" Νέον ἐν πότοις ἀπαρέα,
" Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
" Τελέων θεὸς κατῆλθε·
" Ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
" Πότον ἄσσον καμίζων,
" Γόνον ἀμπέλου τὸν οἶνον,
Πεπεδημένον ὀπώραις
Ἐπὶ κλημάτων φυλάσσειν.
Ἵν' ὅταν τέμωσι βότρυν,
Ἅπαντες μεθύωσι πάντες,
Ἅπασι δέμας ἥνθηκεν,
Ἅπασι γλυκύνται θυμοί,

Berecynthiásque uento
Minimè suo sonantes.
Age tibias iocosis
Penitus relinque Bacchis.
Age pinge ciuitates
Hilaras, nec absque risu.
Modò uerò æra possit,
Etiam suas amantum
Mihi pinge sanctiones.

In Bacchum. E.AN.

Iuuenem in scyphis ualentē
Minimè in scyphis pauētem,
Lepidum in scyphis choreutē
Faciens Deus reuenit,
Hominu meros amores,
Hilarum ferens æmetum,
Genitr œ uitæ natum
Acinis in ebrioſis
Cohibens adhuc reunctum
Vt ubi sit uua secta,
Vigeamus absque morbo,
Vigeamus usque membra
Vigeamus usque mentem:
Redeunte donec anno

Εσέπεις φανέντος ἄλλου.
Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην,
Ἄρα πις πόρδυσε πόντον,
" Ἄρα πις μαιῆσα τέχνα
" Ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
" Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης;
" Ἄρα πις ὕσφρδε λύκαν᾽
Ἀπαλαὶ χάρεσσε Κύπριν
Νόος ἐς θεοὶς ἀερθείς,
Μακάρων φύσιος ἀρχάν;
Ὁ δέ νιν ἔδαξε γυμναὶ,
Χ᾽ ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι,
Μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
Ἀλαλημένη δ᾽ ἐπ᾽ αὐτὰ
Βρύον ὡς ὕσφρδε λύκον
Ἀπαλοχρόους χαλιὼας,
Δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
Ῥόδιον παροιδὲν ἔλκει.
Ῥοδέων δ᾽ ὕσφρδε μαζῶν,
Ἀπαλῆς ἔνερθε δρῆς
Μέγα κῦμα σφῶπα πέμπει.

Re deat nouus Lyæus.

De disco habente Venerē. H.ST.

Mare sensit ergo cælum,
Aliquo artis & furore
Coalescat unda disco,
Pelagi super profunda.
Alicuius ad deos mens
Penetrauit ergo sculpens
Tenerámque candidámque
Venerem, deûm parentem.
Oculis sed ille nostris
Sine uestæ dat uidendam:
Tegit unda nil que prorsus
Nisi quod nefas uideri
Vagabunda iámque littus
Superextat alga tanquam
Maris in serenitate,
Dea nuda sic pererrat.
Super ego natare quum uult,
Trahit antæ corpus undā:
Secat inde fluctus ingens
Roseis deæ quod unum
Super eminet papillis
Tener osubésque collo.

Μέσον αὖλακος δὲ Κύπρις,
Κείνον ὡς ἴοις ἐλιχθέν,
Διαφαίνεται γαλώας.
Χαῖρ' ἁγύρῳ λ' ὀχεῦσα παῖ
Ἐπὶ δελφίσιν χορεύτας
Δολερὸν νόον μερόπων
Ἔρως, Ἵμερος, γελῶντες·
Χορὸς ἰχθύων τε κῶπας,
Ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
Παφίης τι σῶμα παίζει,
Ἵνα νήχεται γελῶσα.

Εἰς οἶνον.

Τὸν μελανοχρῶτα βότρυα
Ταλάροις φέροντες ἄνδρες
Μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
Κατὰ λιμνὸν δὲ βαλόντες
Μόγον ἄρσενες πατοῦσι
Σταφυλίν, λύοντες οἶνον,
Μέγα τὸν θεὸν κροπωῦντες

Medio deinde sulco,
Quasi lilium implicatum
Violis renidet illa
Placidum maris per æquor.
Choreus frequénsque delphin
Ibi marmor est fatigans,
Humeris uehens amorem
Pariter Cupidinémque,
Quatientem utrunque risu
Iuuenile cor doloso.
Salit ipse piscium grex
Ibi cærulas per undas,
Paphiæque lusitando
Lateri natantis hæret.

De uno. E. AN.

Calathis nigros racemos
Iuuenes uiri resectos
Humero super ualentes
Lepidæ ferunt puellæ,
Sed ubi in lacum dederunt
Referunt pedem puellæ,
Maribus premuntur uuæ.
Pedibus merum resoluunt
Bromium uiri cauentes:

Ἐπαλωίοιαν ὕμνοις,
Ἔρωτα τὸν πάϊδα δρῶντες
Νέον ἐς χέοντα βάκχον.
Ὀνόταν πίνῃ γεραιὸς,
Τρομερῆς πασὶν χορεύει,
Γελοῖος εἰς ἅπαντων.
Ὁ δὲ παρθένον λοχήσας
Ἔρωτος νέος ἐλυσθεὶς
Ἀπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
Σκιερῶν ὕφρδε φύλλων
Βεβαρημένοις ἐς ὕπνον.
Ὁ δ' Ἔρως ἄωρα θέλγων
Προδόπνοις ἁμῶν ἡδέσιν.
Ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων,
Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει.
Μετὰ τῶν νέων ὁ βάκχος
Μεθύων ἅπαντα παίζει.

Lacus & repletur hymnis.
Iuuat hos uidere dulcem
Doliis nouum Lyæum,
Vbi feruet ille, apertis.
Simul hunc senes biberunt,
Tremulis choros celebrant
Pedibus, uibrántque canos.
Speculatus at puellam
Iuuenis decens uenustam,
Petit abditus sub umbra
Tenerum in latus iacentem,
Grauitérque consopitam.
Ibi eam Cupido mulcens,
Suadet facem malignus
Violare nuptialem.
Iuuenem tamen repellit
Mulier, nec audit illum.
At ubi nihil ualere
Sua sentit ille uerba,
Subigit pati mysellam.
Siquidem ebrius Lyæus
Petulante cum iuuenta
Ita ludit insolenter.

Εἰς ῥόδον.

" Στεφανηφόρου μετ' ἤρος
" Μέλπομαι ῥόδον θεῖον.
" Σωσιπατρεῖ αὔξει μέλπειν.
" Τόδε γὰρ θεῶν ἄνθημα,
" Τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάρμα,
" Χαρίεσσά τ' ἄγαλμα καὶ ὥραις
" Γελῶν ἀθέων ἐρώτων·
" Ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
Τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
Χαρίεν φυτὸν τε μούσων.
Γλυκὺ δὴ ποιοῦπα πίεσαν
Ἐν ἀκανθίναις ἀπαρχαῖς
Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλπειν
Μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις
Προσάγοντ' ἔρωτες αὖθις.
Ὡραφόρῳ τόδ' αὐτὸ πρέπον·
Θαλίαις τε καὶ ἁρπέξαις,
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς.
Τί δ' αὖθ' ῥόδου χρόα τ' αὖ;
Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς,
Ῥοδόπηχες δὲ Νύμφαι,
Ῥοδόχροις δὲ κ' Ἀφροδίτη

De rosa. H. ST.

Cum uere patre florum
Socianda laus rosarum.
Rosa flos odórque diuûm:
Hominum rosa est uoluptas.
Deus illa gratiarum
Florentæ amoris hora.
Rosa suauium Dione,
Rosa, opus labórque natum,
Et amica planta Musis.
Est grata cölligenti,
Licet ante spina pungat
Mordacibus rubetis.
Est grata eam fouenti
Manu subinde molli.
Eadem decens coronis,
Et expetita mensis,
Solennibúsque Bacchi.
Rosis quid absque fiat?
Aurora nónne fertur
Rosea manu decora?
Roseísque nónne Nymphæ
Spectabiles lacertis?
Rosicolor ipsa Cypris

Γαῖαν ἀπ' ἀφθόνου καλεῖται.
Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
Τόδε κἠν νεκροῖς ἀμαύει,
Τόδε καὶ χέρσον βιᾶται.
Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
Νεοσπόρος ἔσχεν ὀδμή.
Φέρε δὴ φύλλα λέγωμεν.
Χαροπὸς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
Δεδροσωμένῳ Κυθήρῳ
Ἐλόχευε πόντος ἀφρῷ,
Γοληνοκλόνον τ' Ἀθήνῃ
Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς,
Τότε καὶ ῥόδων ἀγητῶν
Νέον ἔρνος ἐβλάστησε χθών,
Γολυδαίδαλον λαχνυμα.
Μακάρων θεῶν δ' ὄμιλος,
Ῥόδον ὡς ἴδοιτο, νέκταρ
Ἐπιπέζας, αὐέτειλεν
Ἀγέραχον ἐξ ἀκανθης
Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου.

Vocitata nônne doctis?
Quid plura? nónne multis
Medicina certa morbis?
Defendit hæc sepultos,
Hæc tempori resistit:
Huius senecta suauem
Seruat inuentæ odorem.
Sed quæ rosis origo?
Quum cæruleis ab undis
Sale rosidam Cytheren
Spuma edidit profundi,
Iouíque quum Minerua
E uerticæ exiliunt
Armata scuto & hasta:
Tunc nobilis rosarum
Stirps edita est beato
Terræ sinu, uenustus
Miræque fœtus artis.
Superûmque turba diuûm,
Rosa ut esset, irrigantes
Nectar suum, è rubeto
Insigne procrearunt
Germen patris Lyæi.

Εἰς ἑαυτόν.

Οτ' ἐγὼ νέοις ὁμίλουν
" Εσυρῶν πάρεσιν ἵππος,
" Τότε δή τότ' ἐς χορεῖλον
" Ο γέρων ἐγὼ πέρουμαι.
" Περίμενον μὲ Κυδώνια.
" Ραρχέδος, θέλω τέθεσθαι.
" Πολιὸν δ' ὑπ' ἔχεις ἑκάς.
Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοι πὶς
Φερέτω ῥοιὰν ἀπ' ὀπώρης,
Ἵν' ἴδῃ γέροντος ἀλκήν.
Δεδαικότος μὲν εἰπεῖν,
Δεδαικότος δὲ πίειν,
Χαριέντως δὲ μανῆναι.

Εἰς ἑαυτὸν ἐρῶντας ᾠδάριον.

Ερι ἰαμβοις μὲν ἵππος
" Πυρὸς χάσμα ἔχουσι.
" Καὶ παρθένοις πὶς ἄνδρας
" Εγκάτοικεν πάραις.
" Εγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας

De ſeipſo. H.ST.

Iuuenum frequens ut agmen
Tueor, repubera ſco.
Ego tum, licet ſenex ſim,
Alacer uolo ad choreas.
Iuuenesque quæſo mecum,
Fer & hucroſas: corollis
Caput implicæm libenter.
Procul at procul ſenectus.
Iuuenes apud, iocoſis
Iuuenabor in choreis.
Properè mihi Lyæi
Ades afferens liquorem.
Validum ſenémque cærne
Lepidéque coniocantem
Lepidéque combibentem,
Lepidéque confurentem.

De amatoribus odarium. H.ST.

Equi ſolent muſtum,
Coxis habere ſignum,
Parthique de tiaris
Plerunque noſcitantur:
At intuente amantes

Ἰσὼν δ' ἔπεσαμι' ὦ θύς.
Ἔχουσι γάρ τι λεπτὸν
Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

ΤΩΝ ΕΞΗΣ ΜΕΛΩΝ

Τὰ μὲν ὄντα Ἀνακρέοντος, τὰ δ' οὔ· καὶ τὰ μὲν ἐν τοῖς ἡμετέροις αὐτιγράφοις μὴ φέρεται λοιπῶν δ' ὄντων, τὰ δὲ ἐκ παντὸς ὅθεν συνηγάγομεν. ἐκείνων δὲ μόνων τὸ ὄνομα αὐτὸ προσγέγραπται, ἃ σαφῶς οἴδαμεν αὐτὸ ὄντα ἐξ ὧν δηλαδὴ οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς παρέχονται μάρτυρας μανθάνοντες.

Εἰς χρυσόν.

Ὁ δραπέτας μ' ὁ χρυσὸς
Ὅταν φύγῃ με κρατῶν

Mox noscitantur à me.
Nam nescio quod omnes
Signum solent minutum
Inustum habere cordi.

SEQVENTIVM CARminum alia sunt Anacreontis, alia nequaquã: & nonnullain nostris exemplaribus cum cæteris inuenimus, reliqua autẽ undique collegimus. Sed illis duntaxat nomen eius præfixũ est, quæ eius esse nobis constat, ut qui ex iis quæ ueteres authores citant testimoniis, id compertum habuerimus.

Quæ sequũtur, soluta oratione & ad verbũ vtcunque interpretari, in iis deprauata mutilatáq; loca nos coegerunt.

De auro.

Fugitiuum aurum
Quum fugat me uelocibus

Διλωέμοις τι ζαρσοῖς,
(Ἀεὶ δ' ἀεί με φόβῳ)
" Οὔ μιν διώκω. πίς τὸ
" Μισῶν θέλει τι θηρᾶν;
" Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιαθεὶς
" Τῷ δραπέτα τῷ χρυσῷ,
" Ἐμβὰς φρενῶν μὲν αὔραις
Φέρειν ἔδωκα λύπας,
Λύρῃσι δ' ἐλῶν, ἀείδω
Ἐρωτικὰς ἀοιδάς.
Γάλιν δ' ὅταν με θυμὸς
Ὑπὸ φρονεῖν διδάξῃ,
Γροσεῖ πεν ὁ δραπέτας.
Φέρων μέθαν δ' οἱ φρονπίδων,
Ἐλῶν μιν ὡς μέθ' ἡμῶν *
Λύρης ῥώμαι λαρόν. *
Ἀπὶ' ἄπιτε χρυσὸ,
Ἐς ἂν δόλοις με θέλχῃς.
Γλέον χρυσοῦ νθυσσὶ.
Γόβοις κέκλυθι ἀ δεῖς.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

" Ἀνα βάρβιτον δονήσω.
" Ἀεθλος μοὶ οὐ πρόκειται,
" Μελέτη δ' ἔπεσι παυτὶ

Ventósque æquantibus plantis,
(Semper autem semper me fugit)
Non id persequor: quis enim
Odio prosequens aliquid unlt uenari illud?
Ego uerò statim summotus
A fugitiuo auro
Meæ quidem mentis uentis
Ferendos trado mœrores:
Lyram autem sumens, cano
Amatorias cantilenas.
Rursum autem ubi me animus
Contemnere docuerit,
Compellauit fugitiuum.

* * *

Infidum infidum aurum,
Quandiu dolis me demulcebis,
Plus est fides lyræ quàm aurum.
Amores auditu iucundos. * *

In Apollinem.

Cicbo barbitum.
Certamẽ quidẽ propositum nõ est,
Sed commentatio adest omni

Σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
Ελεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
Λιγυρὸν μέλος κροαίνων,
Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
Ατε τὶς κύκνος Καΰστρου
Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων
Ανέμου στόμιον ἰχνεύω.
Σὺ δὲ μοῦσα συγχόρευε.
Ιερὸν γὰρ ὅτι Φοίβου
Κιθάρη, δάφνη, τερπνός τε.
" Λαλέω δ' ἔρωτα Φοίβου,
" Ανεμώλιον τὸν οἶστρον·
" Σαόφρων γὰρ ὅτι κούρα.
" Τὸ μὴ ὑπερφυὲς κέρδος,
Φύσεως δ' ἀμείψω μορφήν.
Φυτὸν ἄθαλες δ' ἐπηγεῖ.
Ο δὲ Φοῖβος, ἧς Φοίβας,
Κεραΐην κόρην νομίζων,
Χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον,
Εδάμη πελᾶν Κυθήρῃ.
Αγε θυμὲ, τῆ μέμηνας,
Μανίῃ μανεὶς ἀείσω;
Τὸ βέλος φέρε κραπνώσω,

[si sapientiæ sor
rneo autem ple
gnum carmen fr
ygiis numeris so
ellus aliquis cygn
candidis alis mod
mantem uni cum
Tu autem Musa f
cito.
[si enim res] sacr
Cithara, laurus, e
loquor autem am
rarum ardorem.
Casta enim est pu
fugat quidem ac
aturalem autem
uborque pulchrē
a Phœbus, ibat p
ariri se puella pu
te uride folium
rabat se agitare
ge anime, quor[s
rore furens optim
elum fer ures a

Qui sapientiæ sortitus est florem.
Eburneo autem plectro
Argutum carmen strepens
Phrygiis numeris sonabo,
Velut aliquis cygnus Caystri
Candidis alis modulans
Sonantem undè cum uento uocem.
Tu autem Musa simul choreas du-
cito.
Est enim [res] sacra Phœbo
Cithara, laurus, & tripus.
Eloquor autem amorem Phœbi,
Vanum ardorem.
Casta enim est puella.
Effugit quidem aculeum,
Naturalem autem mutauit formã,
Arbórque pulchrè florens resonat.
At Phœbus, ibat Phœbus,
Potiri se puella putans:
At uiride folium carpens
Putabat se agitare uenerem.
Age anime, quorsũ furore capt⁹ es,
Furore furens optimo?
Telum fer uires admouens

Σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθῃς.
Τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
" Ἄρες, ὡς θεοὺς ἐνίκα.
" Τὸν Ἀνακρέοντα μοῦσ᾽
" Τὸν ἀοίδιμον μελισσῶν.
" Φιάλίω περόπιε παισὶν,
" Φιάλίω λόγων ἐρωτίω.
Ἀπὸ νέκταρος ποτῆιο
Παρὰμωμήτων λαβόντες,
Φλογερὸν φυγόντες ἄγριον.
Σὺ γὰρ δόλῳ, σύ τοι φθονίῳ
Ἔρωτ᾽ ἔθηκας ἀνδράσι.
Λύριον σὴ ἀλίπασον ὦδῇ *
Φιλαμάτων τε κἀδνῶν,
Πόθων κὠπτιλλα κρίνη.
Ὅταν θέλῃς δὲ φθονῇς.
Λύρης σὴ ἐμῆς ἀοιδὰ
Οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
Ξένοισι δ᾽ ἄγχα μούσαν
Δολίοις ἀπίστοις ἀϊδαίης.
Ἐμοὶ δὲ τῶ λυροκτύπῳ
Μούσας φρεσὶν ἐπείκοις
Ἀχὰν δέας ὀείνοις,
Αἴγλαν τε λαμπροῖσιν.

Scopo ut tacta discedas.
Arcum autem Veneris
Relinque, quo deos superabas.
Anacreontem imitare
Celeberrimum lyricum.
Phialam propina pueris,
Phialam sermonum amabilem,
Enectaris potu
Recreatione sumpta,
Igneo astro exstato.
Tu enim dolo, tu inuidia
Amorem posuisti hominibus.

* * *

Εἰς τὸ ἔαρ.

Τί καλόν ὅτι βαδίζειν
Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
Ὅπου λεπτὴ ἡ δυτάπιη
Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔριον,
Κλῆμα τὸ Βακχεῖον ἰδεῖν,
Χ' ὑπὸ τοῖς πέταλα δρῶσαι,
Ἁπαλὴ παῖς δὲ καπέχων
Κύανρον ὅλον πιέουσαν.

Ἀνακρέοντος.

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη
Κρόταφοι, κάρη δὲ λευκόν·
Χαρίεσσα δ' οὐκέτ' ἔστιν
Πάρεστι δ' ἀντὶ τοῦδε
Γλυκερὸς μ' ὑπνος πολλὸς
Βιότου χρόνος λέλειπται.
Διὰ ταῦτ' ἀναπαύζω
Θαμὰ, τάρταρον δεδοικώς.
Αἰδεινὸν γὰρ ὅτι δῆνος
Μυχὸς, ἀραλέη δ' ἐς αὐτὸν
Κάθοδος· καὶ γὰρ ἔπιμον
Καταβαίνειν μὴ ἀναβιῶναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄγε δὴ φέρ' ἡμῖν ὦ παῖ

De Vere.

Quàm pulchrum est ambulare
Vbi prata luxuriant,
Vbi tenuem iucundissimam
Exhalat Zephyrus auram,
Palmitem Bacchicum intueri,
Et pampinos subire,
Tenerâm & puellam tenere,
Quæ tota spiret uenerem.

Anacreontis.

Cana nobis iam
Tempora, caput que album.
Venusta que non amplius pubes
Adest, senésque sunt dentes.
Et dulcis non amplius multum
Vitæ tempus relictum est.
Propterea ingemisco
Frequenter, tartarũ reformidans.
Ora enim est horrendus
Specus & grauis in ipsum
Descensus. nam patet
Ei qui descendit nullus ascensus.

Eiusdem.

Agedum affer nobis puer

Κελεύεω, ὅπως ἄμωσιν
Γροπίω. τὰ μὲν δέκ' ἔτχε
Ὑδατος, τὰ πίτε δ' αἶνου
Κυάθοις, ὡς αὖ ὑβεισιῶσαν
Ἀναδευδ' ἀταρήσω.

Καὶ μετ' ὀλίγα.

Ἀγε δῶτε, μηκέθ' οὕτω
Γατάγωτε κἀλαλητῷ
Σκωθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
Μελετῶντι, ἀμφὶ καλοῖς
Ὑπαπίνοντες ὑμνοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐρωτα τὸν παῖ ἄβρὸν
Μέλπομαι, βρύοντα μίτραις
Πολυανθέμοις ἀείδων.
Ὁ δὲ καὶ θεῶν δεωάσης,
Ὁ δὲ καὶ βροτοὺς δαμάζει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γουνοῦμαί σ' ἐλαφηβόλο
Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγείων
Δέσποιν' Ἀρτεμι θηρῶν,
Ἱκνοῦμαι ὅπη Λητάοις
Δίνηται, θρεοκαρδίων
Ἀγρῶν ἐγκατέρα πόλις

Celeben, ut amystin
Pro inem deœm quidem infunde
Aquæ, quinque autem uini
Cyathos, ut insoleſcentem

* * *

Et paulo pòſt,

Agitæ date, ne amplius ita
Strepitu & fremitu
Scythicam potationem inter uina
Exerceamus ſed pulchros
Potantes inter hymnos.

Eiuſdem.

Amorem enim œnerum
Celebro, abundantem redimiculis
Varios habentibus flores decantãs.
Ille & deorum dominator,
Ille mortales etiam domat.

Eiuſdem.

Supplico tibi ceruorũ iaculatrix
Flaua filia Iouis, agreſtium
Domina Diana ferarum,
Veni nunc ad Lethæi
Gurgites, trepidantium corde
Virorum aſpicæ inuitatem

Χαίρουσ'. οὐ γὰρ αὐημέρους
Γομφαίνεις πολίτας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πῶλε Θρηϊκίη, τί δή μα
Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα
Νηλεὲς φοβέαι, δοκέουσ' δὲ
Μηδὲν εἰδέναι σοφόν;
Ἰδοὶ τοι, καλὸς μὲν αὖ τοι
Τὸν χαλινὸν ἐμβολοῖμι,
Ἡνίας δ' ἔχων, γυρεφοίμι
Ἀμφὶ τέρμα τε δρόμου.
Νῦν δὲ λειμῶνας τε βόσκεαι,
Κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις.
Ἀρξιόν γὰρ ἱππεύειν
Οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπό μοι θανεῖν θέλοιτ'. οὐ γὰρ αἰ ἄλλ
Λύσις ἐκ πόνων θέλοιτ' οὐδ' ἄμμ
τῶνδε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ παῖ παρθένιον βλέπων, διζήμαί σε.
Σὺ δ' οὐκ ἀίεις, οὐκ εἰδὼς ὅτι τ' ἐμῶν
ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

Gaudens. non enim immites
Alis ciues.

Eiusdem.

Equulea Threicia, cur me
Limis oculis intuens
Crudelitèr fugis, putásque
Nihil nouisse scitum?
Scias, bellè tibi
Frænum imponere possim,
Habenásque tenens, uersare queã
Circum metas curriculi.
At nunc prata depascéris,
Et agilitèr exiliens ludis.
Habilem enim quæstris rei peritũ
Non habes sessorem.

Eiusdem.

Mori mihi contingat: nõ enim alia
Liberatio ab ærumnis fuerit ullo
pacto istis. Lego ὀδαμά.

Eiusdem.

O puer puellariter intuẽs quæro
te:
At tu non audis, nescions te animi
mei esse aurigam,

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐγώ τ' οὐ οὔτ' Ἀμαλθείης βουλοίμην κέρας,
Οὔτ' ἐπτὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μείς ὠμὸν δὴ Ποσειδέων ἔτηκε,
Νεφέλαι δ' ὕδατι βαρύνονται,
Ἀγεμοὶ δὲ χαμόνες παταγοῦσι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδ' ὥστε κῦμα πόντου λάλαξε
τὴν πολυκρότην συρίγγος ὠδὴν καταχύδην πίνοντα πρὸς βάθιστον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φίλη γὰρ εἶ ξείνοις, ἔασον δέμε δροσοῦντα πιεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι τῷ λευκολένῳ μεσὰν ἐξέπιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ἀρχήσαντ' ἐλαφρῶς.

Eiusdem.

Ego nec Amaltheæ optem cornu,
Neque annos quinquaginta & cẽ
tum Taræssi regnare.

Eiusdem.

Mensis Posideon adest,
Nubésque aqua grauantur,
Horridæque tempestates perstre-
punt.

Eiusdem.

Amicæ es enim hospitibus: sine au-
tem me sitientem bibere.

Eiusdem.

Ego autem habens scyphum Erxio-
ni album gestanti galeæ cornum
plenum propinabam.

Eiusdem.

Pulchricomæ filiæ Iouis saltauer-
runt agiliter.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σπεφανίους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἔκαστος εἶχεν,
Τοὺς μὲν, ῥοδίνους, τὸν δὲ, ναυκρατίτην.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς δεύτερον τῶν μελῶν.

Μελίσσης δ' ὀφιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπιδὴ στεφανοῦται τῇ λύγῳ, καὶ βύζα πίνει μελιηδέα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Συείγων κοιλόπεζα σίθια χειτὰ μῶμος μύρῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐλίσσομαι μὲν ἡπείρου λεπτὸν ὄπακας,
Οἶνον δ' ἐξέπιον κάδον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψάλλω δ' ἐίκοσι χορδαῖσι μαγάδιν ἔχων, ὦ Λύκα σπεῦσον δ' ἥδας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνὸν, ὅστ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης ἀπολειφθὲς

Eiusdem.

Coronas autem tres unusquisque uir habebat,
Alias quidem, roseas, unam autem
Naucratitem.

Eiusdem lib. 2. Carm.

Megistes benignus decem | elapsi sunt | menses ex quo coronatur uitice, & unum bibit quod melleã suauitatem habet.

Eiusdem.

Fistulis magis cauapectora oblinens unguento.

Eiusdem.

Pransus sum minutam [partẽ] ex etrio defringens,
Vinique ebibi cadum.

Eiusdem.

Psallo autem uiginti chordis magadin tenens ô Leucaspi: tu autem pubertate frueris.

Eiusdem.

Veluti hinnuleum recèns natum, lactentem, qui in sylua derelictus

Ἀπὸ μηδὲς ἐπιόντω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν.

Τοῦ αὐτῷ.

Διαπέπμαι δ' ἐς ὄλυμπον πε-
ρύκοσι κούφαις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ ποταμοῦ παίρχομαι
Γαῖαν φέρουσα λαμπράν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μεγάλῳ δ' ἠΰτέ μ' Ερως ἔκοψεν ὥσ-
τε χαλκεὺς
Πελέκει, χαμερὴς δ' ἔλουσεν ὡς χα-
λάδρη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πελὶν μὲν ἔχων βερβέριον κάλυμ-
μα τ' ἐσφηκωμένα ἐν ξυλίνοις ἀσρα-
γάλοις ὦν ὡσὶ ζ ψιλὸν ἐπὶ πλουρῆσι
βοὸς νεόπλυτον εἵλιμμα κακῆς ἀσπί-
δος, ἐφοπώλοισιν καὶ ἐκλοπόρνοισιν
ὁμιλέων ὀπηνικὸς Ἀρτέμων, κἀδδηλος
βυείσκων βίον, πολλὰ μὲν ὦν δουλὶ πη-
δεῖς αὐχένα, πολλὰ δ' ὦν ζοχῷ, πολλὰ
δ' ὦν νώτῳ σκυπίνῳ μάστιγι ῥωμη-

d matre cornigera expauefact⁹ est.

Eiusdem.

Lacrymosámque amaust hastă.

Eiusdem.

Subuolo in Olympum aliis uelocibus.

Eiusdem.

Ex flumine reuertor

Omnia ferens splendida.

Eiusdem.

Magna autem me Amor contudit, tanquam faber,

Securi, hybernóque lauit in torrente.

χθεὶς, κόμᾳ πώγωνά τ' ἐκπεπλεγ-
μένος· νῶϊ δ' ὀπιθαίνει σάπνα τε χρύ-
σεα φορέων καὶ θέρματα παῖς Κύ-
κνης, καὶ σιαλοῖσκῳ ἐλεφαντίνῳ φο-
ρεῖ γυναιξὶν αὔπως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ ἀϊάλης, ὦ δαμάλης Ἔρως, ἢ νύμ-
φαι κυανώπιδες, πορφυρέῃ τε Ἀφρο-
δίτῃ συμπαίζουσιν· ὀπισθέφεται δὲ
ὑψηλαὶ ὀρέων κορυφαὶ, γοιωοῦμαί
σε· σὺ δ' ἀμμὶς ἔλθ' ἡμῖν, κεχαει-
σμένης δ' ἀχωλῆς ἐπακούσῃ, Κλυ-
θέλω δ' ἀγαθὸς ἠοῦ σύμβουλος,
τὸν ἐμὸν δὲ ἔρωτα ὦδ' οὐ νῶϊ σε δέ-
χεσθαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σφὲ δ' αἴρει με πορφύρ' ὀνιβάλ-
λων χρυσοκόμης Ἔρως νωὶ ποικίλως
λαμβάνω συμπαίζειν θεὸς καλεῖται.
ἢ δ' ἐστὶ τὰ Εὐκτήμονος Λέσβιος, ἀλ-
λὰ μὲν ἐμὸν κόμιον, λευκὴ δὲ, καὶ πα-
μέμφεται, θεὸς δ' ἄλλον πρὸ χάσκει.

Eiusdem.

Ex interpretatione Lilii Gr. Gyraldi.

O domitor rerum & dux Amor,
Quicum Nymphæ cæruleæ
Et purpurea ludit Venus,
En genua supplex amplector tua,
Tu propitius teneras exaudi preces,
Fave Cleobulo, suscipe amorem meum.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Διακρέοντος ἐπιγράμματά τινα.

Καρπρὸς ὢν πολέμοις Τιμόκριτος,
οὐ τόδε σᾶμα.
Ἄρης δ' ἐκ ἀγαθῶν φείδεται,
ἀλλὰ κακῶν.

ΑΛΛΟ.

Ἀδδήρων περδαινόντα τὸν αἰνοβίλιον
Ἀγάθωνα
Πᾶσ' ὅτι πυρκαϊῆς ἤλι' ἔβεπεν πόλις.
Οὔπινα τῶ ζοὸν δ' ἐνέων ὁ φιλάμαχος
Ἄρης
Ἠνάεισε συγερῆς ὢν φοβαλίγγι μάχης.

ΑΛΛΟ.

Καί σε Κλειωρείδη πόθος ὤλεσε πατρείδος ἀπὸ,
Θαρσύσιππε νεοπυλάπαι χαμενίᾳ.

EIVSDEM ANAcreontis epigrammata aliquot.

Quintum epigramma Βυκόλε τὰν ἀγ. interpretatus est Ausonius, reliqua Henricus Stephanus.

Cõditus hoc tumulo est præstans Timocritus armis.
Haud parcit Mauors fortibus at timidis.

ALIVD.

Fortem pro Abdera bellis Agathona peremptum
Conclamans tota urbs planxit in igne rogi.
Nanque parem nullum iuuenem Mars sanguine gaudens
In duræ occidit turbine militiæ.

ALIVD.

Vita, Cleenoride, patriæ te liquit amore,
Terret dum hyberni nulla procella noti.

Ὥρη τὸ σε πέδησεν αἰ ἔγγυος· ὑχὰ δὲ
τὼ σὴν
Κύματ' ἐφ' ἱμερτὼ ἔκλυσεν ἡ-
λικίω.

ΑΛΛΟ.

Ἦ τὸν Θύρσον ἔχουσ', Ἐλικωνιάς· ἢ δὲ
παρ' αὐτὼ,
Ξανθίππη· Γλαύκη σ' ἢ ἀεδὼν
ἐρχομένην·
Ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέ-
ροισι
Κισσὸν καὶ ταφυλὼ, πίονα καὶ
χίμαρον.

ΑΛΛΟ εἰς τὼ Μύρωνος ἑαυτῦ.

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ
τὸ Μύρωνος
Βοίδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ σιωπεξε-
λάσῃς.

Αλλο εἰς τὸ αὐτό.

Βοίδιον οὐ χαλκοῖς τετυπωμένον, ἀμφὶ
δὲ καὶ χρὼς
Χθὼν ἀπὸ σφετέρη ψύσατο χα-
λκὸν Μύρων.

Nam te hora implicuit nullo sponsore cauenda:
Fluctibus & florens mersa iuuenta tua est.

ALIVD.

Quæ thyrsum gerit, est Heliconias: ad latus eius,
Xanthippe: Glauce est proxima quæ sequitur.
Montæ pedem referunt: Bacchoportantur ab illis
Vuæ iunctæ hederis, hœdus & anniculus.

ALIVD, De bucula Myronis.

Pascæ greges procul hinc, ne quæso bubulæ Myronis
AEs ueluti spirans cum bubus exagites.

ALIVD de eadem.

Bucula non fusa est, sed in æs induruit annis,
Quam manibus falsò uendicat ipse Myron.

ΑΔΔΟ.

Οὐ φίλος ὃς κρατῆρα μὴ πλέων νοποτάζων
Νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγῃ·
Ἀλλ' ὅστις μουσέων τε καὶ ἁγλαὸν δῶρ Ἀφροδίτης
Συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται ἀφροσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐλεγείας.

Οὐδέ τι πρὸς θυμὸν, ὅμως γε μὴν ὡς ἀδιαιτως.

ALIVD.

Non placet ille mihi, plena inter pocula quisquis
Dissidia & Martis bella cruenta refert:
Sed qui Musarum Paphiæque illustria dona
Commusæt, lepidis deditus estque iocis.

Scolia autem quæ alii Alcæo tribuerunt, alii Sapphûs esse voluerunt, nonnulli & Anacreonti adscripsere, inter versuum Alcæi collectanea inuenies. Verisimile est autem ea esse diuersorum.

SEQVVNTVR AL
quot Anacreontis odæ ex H
liæ Andreæ interpretation
quas suprà ab Henrico St
phano interpretatas habuist

Suprà, pag. 113, Cantem libens, &

CAntare nunc Atridas
Nunc expetesso Cadmum:
Testudo verò neruis
Solum refert Amorem.
Mutanda fila nu per
Curo, lyrámque totam:
Et Herculis labores
Mox ordior: sed illa
Sonans refert Amores.
Magni valete posthac
Heroes ergo nobis:
Nam barbiti iocosæ
Solos canunt Amores.

Suprà, pag. 115, Tauro ferire, &c

Cornu duplex iuuencis
Natura, & vngulas dat
Firmas equis, pedésque
Lepusculis fugaces,
Leonibûsque dentes
Vasto truces hiatu:
Vim piscibus natandi,
Volucribus volandi,
Audaciam viris: nec
Iam fœminis valebat.
Quid his dat ergo? Formam.
Pro parmulis & illam

Dat, omnibúsque telis.
Sic vincit ergo ferrum
Puella, vincit ignem.

Ibidem, Nuper silente nocte, &c.

Media silente nocte,
Vbi prona vertitur iam
Helice ad manum Bootæ,
Domitum & labore duro
Hominum genus quiescit:
Puer appetit, meásque
Pepulit fores Cupido.
Ego verò mox, quis, inquam,
Mihi nunc fores lacessit?
Mea visa dissipabis.
Aperi, inquit ille, noli
(Quia sum puer) timere.
Madefio totus imbre,
Vagus erro nocte opaca.
Ita quum foret loquutus,
Miserescimus, parata
Aperimus & lucerna.
Puerum quidem ferentem
Video pharetram & arcum,
Video ferentem & alas.
Statuo repentè ad ignem.
Ibi verò quum sederet,
Manibus manus fouebam
Pueri, quoad tepescant.
Madidis comis & imbrem
Gelidum leue exprimebam.
Mora nulla, quum teneret,
Vitiatur hic mihi arcus,
Libet, inquit, experiri:
Madet imbre nanque neruus.
Citus ergo tendit, hæret
Mihi figit & quasi œstrum.

Resilítque cum cachinno.
Simul inquit, hoſpes euge,
Animo bono eſto mecum.
Mihi nanque ſaluus arcus,
Tibi verò cor dolebit.

Suprà, pag. 119, Teneris ſupérq. &

Super hac virente loto
Recubans, ſupérque myrto
Tenera, bibam lubenter.
Agedum Cupido veſtem
Humeros ſupra reuinctus,
Mihi poculum miniſtret.
Cita nanque currit ætas,
Rota ceu voluta currus.
Iacebimúſque puluis
Leuis, oſſibus ſolutis.
Lapidi quid addis vrguen?
Quid humi roſas profundis?
Liquído velim capillos
Potius fricet odore
Mihi, dum fruiſcor æuo:
Roſeam pares coronam,
Simul & voces amicam.
Siquidem, Cupido, nobis
Liber, antequam choreas
Acheruſias petamus,
Ita diſſipare curas

Suprà, pag. 121, Roſã amorib. &

Roſam amoribus dicatam.
Age miſceamus ipſam
Semeleio bibentes.
Foliis roſa decoris
Caput vndique impediti,
Age mollè rideamus.
Roſa ſingularis ô flos,
Roſa prima cura veris,

Rosa vel deûm voluptas.
Rosa puer Cytheres
Caput implicat corolla,
Charitum vt choros frequentet.
Age verò me corolla,
Fidibus canam sonoris
Adytis tuis Lyæe.
Lepidáque cum puella
Roseis nitens corollis,
Pedibus solum lacessam.

Suprà, ibid. Roseis comas to. &c.

Roseis quidem coronis
Caput vndique impediti,
Hilarescimus bibentes.
Speciosa verò thyrsos
Strepitantibus flagellis
Hederæ ferens sonantes,
Pede prompta delicato
Choreas puella plaudit,
Cithara canente dulci.
Puer at coma decorus
Fidibus, canore blando,
Liquidam suauè spirans
Sociat subinde vocem.
Amor aureo capillo,
Etiam decens Lyæus,
Etiam decens Cythere,
Senibus quidem expetitum
Properant videre Comum.

Suprà, pag. 123. Hyacinthino hæc.

Sequar vt citato euntem
Pede se iubet Cupido,
Hyacinthináque virga
Rigidus premit morantem.
Rapidas sequor per vndas
Nemora inter atque valles.

Miserum at momordit hydrus.
Mihi verò cor sub ipsas
Saliebat vsque nares:
Subitò & miser perissem:
Sed amor tum vtraque molli
Quatiens caput mihi ala,
Cruciaris, inquit, amens,
Quia non vales amare.

Suprà, pag. 115, Amabilis colũb

Amabilis columba
Dic, vnde quæso prodis?
Dic, aerem serenum
Penna secans volucri,
Spiras tot vnde tandem
Et irrigas odores?
Quis est? rei quid autem?
Anacreon herus me
Emisit ad Bathyllum.
Nunc cuncta possidentem
Vnum, omniúmque regem.
Nuper breui Cythere
Me mancipauit hymno:
Iam verò Anacreonti
Ego hactenus ministro,
Quosdámque codicillos
En ipsius fero nunc:
Ob ídque liberam me
Dicit breui futuram.
Verùm licet manu me
Mittat senex, ego illi
Seruire semper opto.
Quid attinet volare
Vel montibus vel agris,
Et arbori insidere
Agreste nescio quid,
Siquid modò, esitantem?

Nunc verò pane vescor.
Quem de manu reuello
Rapax Anacreontis.
Quod verò potat ille
Merum, mihi dat vltrò.
At ipsa pota salto,
Herúmque Anacreontem
Alis obumbro passis.
Quiesco verò nocte
Super lyra recumbens.
Iam rem tenes: abito.
Cornice reddidisti
Me iam loquaciorem.

Suprà, pag. 131, Dicunt mihi puel.

His vocibus procaces
Me fœminæ lacessunt,
Anacreon senex es,
Speclo intuere sumpto,
Nullæ vt tibi comæ sint,
Vt lævis insuper frons.
At nescio supersint,
An fluxerint capilli:
Sed id scio, decere
Ludos amœniores
Eo magis senem quo
Fatum magis propinquat.

Suprà, ibid. Quibus loquax, &c.

Quid vis tibi scelesta
Quid vis, hirundo fiat?
An vis capi volucres
Alas tibi vt recidam?
An linguam, vt ille Tereus,
Mauis metam nocentem?
Cur manè somnianti
Ista loquacitate
Mihi eripis puellam?

Suprà, pag. 133, Libet libet iá ar

Libens libens amabo.
Amare Amor iubebat,
Sed ipsè mente captus
Parere negligebam.
Hic ergo sumit arcum,
Et auream pharetram,
Me prælio lacessens.
At ipse verò tectus
Lorica, vt olim Achilles,
Hastáque parmuláque,
Audax repugno amori.
Ferox petit: recedo.
Exhausta vbi pharetra,
Ringit: dein seipsum
Immittit vt sagittam.
Mihíque soluit artus.
Et intimum subit cor,
Nil parmula tegente.
Nam cur foris petamur,
Quum prælium sit intus?

Suprà, pag. 133, Nil curo, &c.

Nil Sardium potentem
Curo Gygen, nec vllo
Amore tangor auri,
Nec æmulor tyrannis.
Perfusa curo barba
Nardo vt mihi nitescat.
Curo vt rosæ rubentes
Caput mihi coronent.
Id curo iam quod instat.
Cui nota crastina est lux?
Ergo bibas oportet,
Libans voces Lyæum,
Ludásque per serenum:
Ne forte si occuparit

Morbus, neget bibendum.

Suprà, pag. 137. Thebana bel. &c.

Thebana dicis arma,
Troiana cantat ille:
Meas at ipse clades.
Me non eques, pedésve,
Non perdidere naues:
Quoddam nouum sed agmen
Ab acribus petens me
Et fascinans ocellis.

Suprà pag. 139. Torno mihi, &c.

Argenteum toreuma
Vulcane quæso nobis
Polito, non Gradiui
Quidem furentis arma:
(Quid curo præliari?)
Sed poculum peramplum,
Quantum potes profundum.
Cælata verò in illo
Nec plaustra sint, nec astra,
Nec Orion aquosus.
(Quid Pleiades moramur?
Quid astra item Bootæ?)
Fac vineam virentem,
Cum mitibus racemis.
Fac aureos prementes
Pulchrum simul Lyæum,
Cupidinem, Bathyllum.

uprà, pag. 141. Fœcunda terra.

Terræ bibunt seraces,
Plantæ bibunt & illas.
Auras Thetis marina,
Et aureus Thetin sol:
Bibítque luna solem.
Quid increpatis ergo
Me, dum bibo, sodales?

Suprà, pag. 143, Nioben ſtetiſſe

Et Tantali ſilex ſtat
Propter Phrygum fluenta,
Pandioníſque nata
Volucris eſt hirundo.
Speculum forem ſed ipſe,
Quod ſemper intueris:
Veſtis forem decora,
Vt ſemper induas me.
O ſi latex perennis
Fiam, lauémque totam.
Te lux mea, vt linam, ſim
Nardus libens odora.
Sim faſcia & papillis,
Collo vnio decenti.
Plantíſque mollicellus
Sim calceus tenellis,
Vt ambulans teras me.

Suprà, pag. 145, Si prorogare vit

Si prorogare vitam
Mortalibus valeret,
Seruare nitar aurum:
Sumpto appetens vt auro
Me Parca præteriret.
Sin nemini liceri
Vitam licebit vnquam,
Quare laboro fruſtra,
Præoccupóque luctus?
Namſi mori neceſſe eſt,
Quid me iuuabit aurum?
Optamus ergo poſthac
Dulci madere vino
Cum commodis amicis,
Toróque molliore
Pulchram tenere Cyprin.

Suprà, pag. 149, Vt me subit, &c.

Simul subit Lyæus
Curæ graues quiescunt,
Latúsque canto, Crœsi
Ceu possidens talenta,
Et cuncta mente calco,
Iacens humi decorus
Nigris caput corymbis.
Armare, at ipse poto.
Affer scyphum puer, da.
Nam præstat ebrium me
Quam mortuum iacere.

Suprà, pag. 151, Agedum perite pi.

Age verò summe pictor
Roseæ magister artis.
Agedum, meam puellam
Licet absit illa pinge.
Ego te modum docebo.
Facito comam nigrantem,
Tenuíque crine mollem.
Syriúmque spiret illa,
Si cera possit, vnguen.
Nigricante sub capillo,
Age frons abusque primis
Niteat genis eburna.
Duplicem supercili arcum
Caue misceas secésve:
Coeant, sed id latenter,
Veluti vides in illa.
Pilus hinc & hinc nigrescat.
Facito igneos ocellos,
Vt habet Minerua, glaucos:
Venus alma, mollicellos.
Tyrio roseæ colore,
Niueóque lacte mixto,
Fiori genas oportet.

Facito labella Suadæ,
Quibus oſculum laceſſat.
Tenerum deinde mentum
Dominæ, & polita ceruix
Charites habeto circùm
Nitidas ſimul volantes.
Supereſt vt induatur
Tyria ſtola, puſillum
Cutis vt tamen pateſcat,
Reliquóſque prodat artus.
Satis eſt: videre ſanè que
Videor mihi. Euge, forſan
Etiam loquêre cera.

Suprà, pag. 155, Meos Bathyllus.

Mihi pinge ſic Bathyllum
Veluti docebo pictor.
Facito comas decentes:
Color intus vt niger ſit,
Rutilante patte ſumma.
Cincinnum inordinatis
Face liberum capillis,
Vt amant ſinens iacere:
Supercilii corona
Nigrior dracone frontem
Volo cingat hinc & inde,
Tenerámque roſcidámque.
Oculum nigrum trucémque
Facito, & tamen ſerenum:
Habet illud à Gradiuo,
Habet iſtud à Cythere.
Dubia vt citetur hinc ſpes,
Pauidúſque terror illinc.
Gena verò more mali
Roſea induatur ipſi,
Tenui nouáque pube.
Et eam, vt potes, pudoris

Proprius ruboi coloret.
Labra nescio vt tibi sint
Faciunda, sunto vero
Tenera, atque plena Suadæ.
Simul ipsa porro cera
Taceat, simul loquatur.
At amplus esto vultus.
Sed ebuina præteribam
Adonidísque colla.
Age Mercuri manus da,
Mediúmque pectus illi:
Pugilis femur Laconis,
Semeleísque ventrem.
Mediam deinde pubem
Veneris rudem explica, iam
Venerem sed appetentem.
Tua at parum benigna ars,
Speciosiora quæ sunt
Vetat exhibere terga.
Quid opus pedes docere?
Pretium dabo quod optes.
Age Apollinem mihi istum
Aboleto, fac Bathyllum.
Fuerísque si profectus
Etiam Samum, fac ipso
Mihi Apollinem ex Bathyllo.

Suprà, pag. 159, Sine haustibus.

Merum merum Lyæi
Pro lixius propina,
Furam furam libenter.
Furebat olim Orestes,
Alcmæon & furebat,
Vterque matre cæsa:
Qui nemi nem necaui,
Sed optimum Lyæi
Vinum bibi rubellum.

Furam furam lubenter.
Porrò Hercules furebat,
Quassans grauem pharetram,
Arcus & Iphitæos.
Nec non furebat Aiax,
Cum parmula vibrans &
Grauem Hectoris machæram.
Ego scyphum capacem
Habens, & hanc coronam
Arcu sine & machæra,
Furam furam libenter.

Suprà, pag. 163, Hirũdo tu qui.

Dilecta tu quotannis
Quidem venis hirundo,
Struísque vere nidum.
Bruma sed is, latebras
Nilum petén sve Memphim.
At verò sæuus ille
Amor meo perennis
In corde nidulatur.
Hic pinnulas Cupido
Agit nouas, hic ouo
In ipso adhuc fouetur.
Iam seminatus ille est.
Proinde conqueruntur
Pulli & strepunt hiantes.
Atque interim minores
Fœtus alunt adulti:
Qui rursus educati
Gignunt nouos amores,
Nobis quid ergo fiet?
Clamore persequi tot
Cupidines nequimus.

Suprà, pag. 165, Ne cõspicata c.

Ne me fuge, ô puella,
Canos videns capillos.

Neverò quòd tuo flos
A Eui renidet ore,
Fastidias amantem.
Vide vel in coronis
Album rosæ implicatum
Vt lilium decens sit.

Suprà pag. 165, Hunc, ô puella, &c

Hic, ô puer, iuuencus,
Mihi quidem vt videtur,
Est Iuppiter supremus:
Nam fœminam insidentem
Sidoniam vehítque
Tergo, secátque latum
Mare vngulis. nec vllus
Taurus gregem relinquat,
Tranauerítque pontum,
Ni Iuppiter sit ipse.

Suprà, pag. 167, Viden' vt ineunte.

Vide vt tepente ver
Charites rosis abundent.
Vide vt noti quiescant,
Placido & mari stet vnda.
Vide vt natent anates,
Redeant grues peregré.
Radiis Apollo puris
Nitet atque lustrat orbem,
Pepulítque nubium vmbras.
Hominum nitent labores,
Sola frugibus grauescunt,
Oliua parturit iam.
Bromii merum coronant.
Foliis vbique fœtus
Nitidis micátque ramis.

Suprà, pag. 169, Ego iam senex.

Ego senex quidem sum,
Sed plus bibo iuuencis.

Siquando verò salto,
Vtrem iuuat vibrare,
Fastidióque thyrsum.
Pugnare si quis optet,
Pas esto, prælior.
Cedo scyphum puer mi,
Et mellè temperatum
Ac dulce funde vinum.
Ego senex quidem sum,
Saltabo verò vt olim
Silenus in popello.

Suprà, pag. 173, Inter rosas Cu

Apem rosæ Cupido
Non cernit insidentem:
Incautus at feritur.
Manúque sauciata
Tenellus eiulauit.
Proinde quum decoram
Volasset ad Cytheren,
Heus óccidi, óccidi, inquit,
Mater, relinquo vitam:
Nam me pusillus anguis
Alas habens, momordit,
Apem vocant coloni.
At si (inquit illa) fili,
Apis perurit ictus,
Quantum putas laborent
Quos tu feris sagittis?

Supr. pag. 179, O ter quatérque.

Nimis es, cicada, fœlix,
Quòd arboris supremum,
Saturata rore pauco,
Vbi insides cacumen,
Dominæ in modum potentis
Modulare dulce carmen.
Tua nanque cuncta lætis

Ea quæ vides in agris,
Quicquid ferunt & horæ.
Amores boni coloni,
Quia nil soles nocere.
Veneranda verò vates
Aestatis appetentis.
Volitas amata musis,
Volitas amata Phœbo:
Tibi qui dedit suauem
Liquidámque habere vocem.
Neque te senecta carpit,
Sapiens humóque nata,
Studióque læta cantus.
Minimè patens dolori,
Sine sanguine, ô cicada,
Similis terè deis es.

Suprà, pag. 181. Videbar in quie.

Mihi currere in quiete
Nuper videbar alas
Humeris gerens volucres,
Sedenim Cupido, plumbo
Pedibus licet grauatis,
Me prendit assecutus.
Sibi somnium quid hoc vult?
Ego sic quidem putaui,
Multis amoribus qui
Miser implicatus vror,
Aliis quidem resoluar,
Sed in hoc manebo vinctus.

Ibidem, Veneris maritus, &c.

Veneris maritus olim,
In Lemniis caminis
Ex ære fabricabat
Amoribus sagittas:
Venus ipsa verò melle
Bona cuspides linebat.

Sed eas Cupido felle
Puer eius imbuebat.
Ibi cum impetu Gradiuus
Validam vibrabat haſtam,
Et Amoris eleuabat
Leuiora tela ridens.
Grauis hæc tamen videtur,
Amor inquit, experire.
Iacit: excipítque Mauors,
Venus & ſub ipſa ridet.
Ibi Mars ſtatim ingemiſcens,
Grauis, inquit, aufer illam.
Tibi ſerua, ait Cupido.

Suprà, pag. 185, Et non amare du.

Graue non amare prorſus,
Graue rurſus eſt amare,
Graue ter quatérve amare,
Nec amoribus potiri.
Minimi genus putatur:
Sapiens iacet, probúſque:
Pretium intuentur vnum.
Pereat ſed ille primus
Pretium impius qui amauit.
Iubet abnegare fratres
Pretium, iubet parentes:
Ciet & eruenta bella.
Quod acerbius, perimus
Miſeri per hoc amantes.

Suprà, pag. 185, Iuuenis ſeníſque.

Amo ſenem venuſtum, &
Iuuenculum choreuten.
Verùm ſenex choreas
Plaudens, ſenis capillos,
Mentem gerit iuuenci.

Suprà, pag. 189, Mare ſenſit ergo.

Imitatur ergo pontum

Manus exprimítque cælo.
Furor artis ergo díſco
Breuiore miſcet vndam,
Maris in patente dorſo
Igitur repertus eſt quì
Niueam Cyprin ſuperne
Tenerámque cælet ipſam
(Nimis in deos ſuperbus)
Generis deûm parentem
Ita fingit iſte nudam,
Vt aquis tegantur vna
Ea quæ nefas videri.
Placidis vagatur vndis,
Velutíque muſcus albens
Nitet in mari ſereno.
Ita fluctibus tenidens
Mediis Venus natando
Trahit atque pellit vndam.
Roſeas ſuprà papillas,
Ferè aduſque molle collum,
Secat vnda vaſta Cyprin.
Medio ſed illa ſulco,
Hyacintho vt implicatum
Bene lilium rubente,
Placido mari relucet.
Ibi cærulúſque Delphin
Agitat frequens choreas,
Sedet ipſiúſque dorſo
Amor & Cupído, ridens
Hominum dolos vterque
Ibi piſcium recurſus
Salientium chorúſque,
Paphiéque ludit alma,
Neque non natando ridet.

Suprà, pag. 195, Cum vere patre.

Variæ ferax coronæ

Cano ver roſámque vernam
Bone tu adiuua ſodalis,
Roſa ſpiritus deorum,
Hominum roſa eſt voluptas.
Vbi floridi tepè ſcunt
Viridante vere amores,
Decus addit illa nymphis,
Roſa ſuauium Cytheres,
Roſa cura opûſque vatum, &
Decet ipſa planta muſas.
Etiam aſperis roſetis,
Licet irrito labore,
Iuuat admouere palmas.
Iuuat & ſubinde Amorum,
Vbi legeris, ſuauem
Manibus fouere florem.
Genialibúſque menſis,
Trietericiſque Bacchi,
Roſa quæritur decora.
Sine flore quid fit illo?
Roſeis relucet Eos
Digitis, color Cytheres
Roſeus: nitent lacertis
Roſeis vbique Nymphæ.
Medicatur hic & ægris,
Neque mortuos relinquit.
Violénſque vincit æuum.
Senium roſæ venuſtum
Retinet iuuentæ odorem.
Age proferamus ortum.
Vbi ſpumeis ab vndis,
Genitali búſque quondam
Venus editur profundi,
Iupitérque bellicoſam
Cerebro parit Mineruam:
Sola tunc roſæ ſuperbum

Etiam edidere germen.
Nouus inclytúsque fœtus.
Chorus hîc deûm beatus,
Rosa fiat vt venusta,
Vbi nectare imbuisset,
Ita nobilem excitauit,
Rigido exe ens rubeto
Fruticem tuum Lyæe.

Suprà, pag. 199, Iuuenũ frequens.

Iuuenes ego alloquebar
Pedetentim: at illa venit,
Vbi vidit alloquentem.
Ego tunc ego in choream
Propero senex volucris.
Ego iam, mane Cybelle,
Age da mihi coronam.
Procul esto nunc senectus:
Genium volo choreis
Celebrare cum iuuencis,
Iuuenis repentè factus.
Aliquis mihi liquorem
Properato ferre dulcem
Grauida Lyæi ab vua,
Videat senis vigorem:
Loqui adhuc quidem valentis,
Bibere & probè scientis,
Furere & simul venustè.

Ibidem, Equi solent,

Equi solent inustum
Coxis habere signum,
Notescit & riata
Parthus sua notatus:
Statim sed ipse quenuis
Nosco videns amantem.
In corde nanque signum
Quoddam gerit pusillum.

BACCHYLIDIS VITA, ex Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarum historia.

NVnc iam igitur vobis de vltimo inter lyricos Bacchylide agam. Fuit autem, vt Strabo ait, fratris Simonidis filius, ex Iulide Cææ insulæ ciuitate: ex qua etiam Simonides, vt paulo antè diximus. Facit me dubium Lutatius grammaticus, ita in septimo Thebaidos Statianæ scribēs, Alemena, inquit, ciuitas est Bœotiæ, in qua regnauit Herculis filius. hinc Bacchylides Græcus poeta fuit, quem imitatus est Horatius. Quid nūc super hoc statuam, non habeo, quando hic ipse grammaticus mendosissimus legitur. Octogesima vero prima, vt apud Eusebium notatum est, Olympiade floruit. Milonē patrē habuit, vt Pindari expositores tradunt: id quod & Græco carmine cōprobatum inueni. quo fit vt illos falli putem qui corrupta Suidæ exēplaria secuti, Medonē Bacchylidis patrem dixere. Milon quippe patrem habuit Bacchylidis nomine, qui inter athletas haud ignobilis fuit, de cuius (id est aui) nomine poeta nūcupatus. Scribit Plutarchus in libello De exilio, in Peloponneso carmina composuisse. Celebrat vero Bacchylidis hymnos qui apopemptici dicūtur, Menander Græcus rhetor. Sunt autē apopēptici hymni, ab aliquib⁹ apodemptici vocati, quē dei cuiuspiam peregrinationem continent:

de quibus primo dialogo plura vobis retuli. Extat, quod sciũ, Bacchylidis carmẽ inter Græca epigrãmata, antiqua venere insignitũ. Scribit Porphyrion quod Bacchylidẽ imitatus est Horatius cũm alicubi, tũ præcipuè in ea ode cuius hoc est initiũ, Pastor quum traheret per freta nauibus. qua poeta Nereum Peridis futura vaticinantẽ inducit, at vero Bacchylides Cassandrã. Iulianum Cæsarẽ scriptum reliquit Ammianus Marcellinus adeo Bacchylidis carminibus delectatum, vt & viuẽdi præcepta ab eo desumpserit: vt illud de castitate. Quũ enim apud hunc poetã legisset, vt egregius pictor vultum speciosum effingit, ita pudicitia celsius consurgentem vitam exornat. Scribunt Pindari interpretes in Pythiis, Bacchylidis poemata apud Hieronem Pindaricis esse prælata. Porro tres Ælianus Bacchylidis nomine fuisse memoriæ prodidit: primum, hunc ipsum lyricũ, alterum Atheniensem, tertium Arcadium.*

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ ΜΕΛΗ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ, ἐν τῷ Περὶ εἰρωνίας λόγῳ, καὶ ἐν τῷ Περὶ τοῦ Πλουτάρχου ἐν τῷ τοῦ Νουμᾶ βίῳ. Ἐκ τοῦ Βακχυλίδου παιάνων.

Τίκλει δὲ θνατοῖσιν εἰρώνα μεγάλα
Πλοῦτον, καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα·
Δαιδαλέων τ' ὀπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἰθέτας βοᾶν
Ξανθᾶ φλογὶ μηρία, θ' ἁδυτείχων τε μήλων·
Γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε κῶμον μέλει.
Εὖ δ' ἐπὶ δαροδέτοισιν πόρπαξιν αἰθᾶν' ἀσπίδων
Ἰσοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λόγχαι τε,
Σίφεά τ' ἀμφάκεα ἄρρως δάμναται χαλκέων.

BACCHYLIdis carmina.

APVD STOBAEVM IN tractatu de pace, & apud Plutarchũ in vita Numæ. Ex Bacchylidis Pæanibus.

PArit autem mortalibus Pax [Idea] magna
Diuitias, & carminum flores ex mellitis linguis [prodeuntium]
Arísque super affabrefactis, diis mœnduntur
Fulua flamma femora boum, lanigerarúmque ouium.
Gymnasiáque iuuenes & tibias & comessationes curæ habent.
At in reuinctis ferro clypeus nigrorum araneorum
Telæ sunt: hastásque cuspidatas
Et enses ancipites ærugo consumit: ærearúmque

Οὐκέτι σαλπίγγων κτύπος, οὐδὲ συ-
λᾶται μελίφρων ὕπνος
Ἀπὸ βλεφάρων ἄμυς, ὃς ἀλπεῖ κέαρ
Συμποσίων σ' ἐφάπτων βεβῶντ' ἀ-
γυιάς,
Παμδυκεῖ δ' ὕμνοι φλέγονται.

ΠΑΡΑ τῷ αὐτῷ Σποδαίῳ, ἐν τῷ
Οπ δεῖ γυναῖκας φέρειν τὰ πρὸς-
πίπτοντα. Ἐκ τοῦ Βακχυλίδου Προσῳδίων.

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσιν ὁδὸς ἐστιν ἀτυχίας
ὁδός,
Θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ διώκοι
βίοτον τελεῖν βίον.
Οἷς δὲ μυελὸν μὴ ἀμφιπολεῖ φρενὶ,
τόδε
Γαρόμαρτες ὑκτὸς μελλόντων χάος
Ἀπέτας κέαρ, ἄκαρπον ἔχ πόνου.

Non amplius tub
que subripitur
Apalpebris, noſtru
sed amabilibus
sunt uici,
Amatoriéque hymn
APVD eundem
ctatu, Quòd
sint quæ acci
chylidis Proſo
Vnus cærmnus, un
feliciatis uia,
Animum ſiquis ha
pertæm, poſſit e
Cui nero inſenſata
Tot úmque diem
turis
Capitur cor, inuti
borem.
Sic interpretan
οἷς, & τὸ δὲ πᾶ
Item δύ

Non amplius tubarũ clangor, neque subripitur mellitus somnus
A palpebris, nostrum qui fouet cor.
Sed amabilibus omnimus onusta sunt uici,
Amatoriique hymni resplendent.

AP V D eundem Stobæũ, in tractatu, Quòd fortiter ferenda sint quæ accidunt. Ex Bacchylidis Prosodiis.

Vnus terminus, una mortalibus est felicitatis uia,
Animum si quis habens doloris expertem, possit transigere uitam.
Cui uerò infinita obuersãtur mẽti,
Totúmque diem & noctem de futuris
Angitur cor, inutilem sustinet laborem.

Sic interpretando lego ᾧ pro οἷς, & τὸ δὲ πᾶν ἦμαρ τε ἐς νύκτα, item δόκησιν.

Παρὰ πᾶ ἄυπᾶ, ἐν πᾶ δεῖ ὕδαμ-
μονίας λόγω. Ἐκ τῶν Βακχυ-
λίδου ὑπνικῶν.

Ὀλβιος ὦ πτι θεὸς μοῖρά τ' καλῶν
ἔπορεν,
Σωά τ' ὑπεζίλωτύχα ἀφνειὸν βιο-
τὰν διάγειν.
Οὐ γὰρ πις ὑπνοβονίων πάντ' ὕδαι-
μων ἔφυ.
Παρὰ πᾶ ἄυπᾶ, ἐν πῶ δεῖ ἀδι-
κίας δ' φιλαργυρείας λόγω, ἐκ
τῶν αὐτῶν ὑπνικῶν.
Ὡς δ' ἄπαξ εἰπεῖν, φρένα κὴ πυκινὰν
κέρδος ἀνθρώπω βιᾶται.

Παρὰ πᾶ ἄυπᾶ, ἐν πῶ δεῖ ἀλη-
θείας λόγω. Ἐκ τῶ Βακ-
χυλίδου ὑποορχημάτων.

Λυδία μὲν λίθος μανύει χρυσὸν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρα-
τής τ' ἐλέγχει ἀλάθεα.
Παρὰ πᾶ ἄυπᾶ, ἐν ὦ δεῖ πένθος,
ἐκ τῶν Βακχυλίδου ὕμνων.
Αἰ δ' αἰ πόκος, ἀμέτερον μεῖζον ἢ πενθῆν

Apud eundem, in tract. De felicitate. Ex Bacchylidis epinuciis.

Beatus cui Deus portionem bonorum dedit,
Cúmque fortuna optabili uitam opulentam transigere.
Neque enim quisquam hominum per omnia beatus est.

Apud eundem, in tract. de iniustitia & auaritia. Ex ijsdem epinuciis.

Vt autem semel dicam, menti hominis etiam prudenti lucrũ uim affert.

Apud eundem, in tractatu De ueritate. Ex Bacchylidis hyporchematibus.

Lydius enim lapis index est auri, hominum autem uirtutem sapiẽtia & omnipotens ueritas arguit.

Apud eundem, in tractatu De luctu Ex Bacchylidis hymnis.

Heu heu fili nostrum maius luctu

Εφαίη κακὸν ἀφέλκεσιν ἴσον.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβλ. ϛ.

Γλυκεῖ ἀνάγκη στεναχόεντα κυλίκων
θάλπεται θυμὸν Κύπριδος, ἐλπὶς δ' αἰθυσσει φρένας ἀναμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις, αἰθρά σι ὑψοτάτω πέμπει μερίμνας· αὐτὸς μὲν πόλεων κρήδεμνον λύει, πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ· χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μορμαίρουσιν οἶκοι, πυροφόροι δὲ κατ' αἰγιαλὲ πλατεῖαι νῆες ἄχρι σὺν ἀπ' Λιγύπτου μέλισσον πλοῦτον, ὡς πίνοντας ὁρμαίνει κέαρ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ Δειπνοσοφ. βιβ. δ'.

Εστι δ' ὅπη λαΐνων οὐδῶν,
(Τοὶ δ' ἰοίνας ἔντυνον) ὧδέ τ' ἔφασκε,
Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας δύ-
χθοις
Εσφέρονται δ' ἄμοι φῶτες.

merſit malum, ineffabilibus æquale.

APVD ATHENAEVM, Dipnoſoph. lib. II.

Dulcis neceſſitas Veneris erumpens ex poculis fouet animum, & ſubes concutit mentem quum immittitur Bacchicis donis, hominibuſque altiſſimè profitat curas. Ipſe [illegible] mus urbium mœnia expugnat, omnium que hominum ſe munitam fore putat: quinetiam auro & ebore reſidenti ædes, & tritico onuſtæ naues ſplendidas ab AEgypto deuehũt diuitias ampliſſimas, ut bibentis cor imaginatur.

Apud eundem Dipnoſ. lib. IIII.

Stetit autem ſuper ſaxeo limine. Illi uerò epulum parabant. Ilicq; dixit.

Ponte ſua ad bonorum conuiuia opulenta

Accedunt iuſti uiri.

Ο αὐτὸς Δειπνοσοφ. βιβλ. ια, Μν
μονδύει δὲ (φησὶ) τ̃ Βοιωτικῶν σ
φων Βακχυλίδης ὁ τ̃ύτοις, πει
μθμος τὸν λόγον τοῖς Διοσκ
ροις, καλῶν αὐτοὺς ὅτι ξένια.
Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', ὥτε χε
σὸς, οὔτε πορφύρεοι τάπητες, ἁμὰ δω
μοὺς ἀμφὶς, μοῦσά τε γλυκεῖα, κ
Βοιωτίοισιν ὁ σκύφοισιν οἶνος ἡδύ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπνοσοφ. βιβλ.
ιε, ὁ τ̃ Βακχυλίδου ἐρωτικῶ
Εὖτε πὼ ἀπ' ἀγκώλης ἵπποι τῖς
τῖσι νεανίαις, λευκὸν αὐτίνασα πῆ
χεων.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡ
χῳ, ἐν τῷ Ραΐς δεῖ πὲ νέον
ποιμῆχ ἀκούειν.
Φάσωμεν πιτὸν κῦδος ἔχειν ἀρε
τᾶν· πλοῦτος δ' καὶ ἀγλοΐσιν αὐθρέ
πων ὁμιλεῖ.

em Dipnosoph. libr
tionem (inquit) B
phorum facit hîc
compellans: Dioscur
hospitium inuitans.
Non adsunt boum
re aurum, neque pu
sed animus benev
re dulcis, & Bœoti
inum suaue.
Apud eundem D
15, ex Bacchylid
quum aperè inflecte
hæc his adolescentib
extendens brachium

APVD PLVT
in libello De modo
diuinene poem
Dicamus uirtutem
gloriam: at opes ue
apud dignauos homine

lem Dipnosoph. libr. XI, Mentionem (inquit) Bœoticorũ scyphorum facit hîc Bacchylides compellans Dioscuros, & eos ad hospitium inuitans.

Non adsunt boum corpora, neque aurum, neque purpurei tapetes: sed animus beneuolus, musæque dulcis, & Bœoticis in scyphis vinum suaue.

Apud eundem Dipnosoph. lib. 15, ex Bacchylidis amatoriis.

Lucidum aptè inflectendo cubitum, dicit his adolescentibus, candidum extendens brachium.

PVD PLVTARCHVM in libello De modo audiendorũ à iuuene poematum.

Dicamus uirtutem habere fidam gloriam: at opes uersantur etiam apud ignauos homines.

ΠΑΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΩ ΤΩ

Αλικαρνασσεῖ, ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ἐνομάτων, καὶ παρ' Ἀθηναίῳ Δειπνοσοφ. βιβλ. ιδ'.

Οὐχ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολαῖς, ἀλλὰ χρυσαγκίδος Ἰωνίας χεὶρ παρ' Ἀσσαρδάλου ναοὶ ἐλθόντας αὖρόν τε δείξαι.

ΚΛΗΜΗΣ Ο ΑΛΕΞΑΝ-

δρεὺς Στρωματέων λόγῳ ε, Ἀκούσωμεν δ' ἐν πάλιν (φησὶ) Βακχυλίδου τοῦ μελοποιοῦ περὶ τοῦ θείου λέγοντος,

Οἱ μὲν ἀθάνατοι αἰεὶ καὶ λίαν νοῦσων εἰσὶ, καὶ ἀναίσιοι, οὐδὲν ἀνθρώποις εἴκελοι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ Στρωμ. λογ. ε.

Παύροισι δὲ θνητῶν τὸν ἅπαντα χρόνον τῷ δαίμονι δῶκε παράπαν-

APVD DION

licarnaſſeũ. in li

ra uerborum:

naeum, Dipnoſ.

Non eſt ſeſſionis

blationis: ſed opore

ra eadem ſignis

refactum profecto

quid proferre.

CLEMENS A

rius Strom. libr.

igitur rurſum

dem de deo dic

illi quidem non

bis fœlix: at pâque

modo homini us ſ

In hac interpr

ἀναιδίων pro

& vox ἀναίπο

cta eſt.

Apud eundem.

Pauris autem

ſum eſt à numine

APVD DIONYSIVM HA licarnasseũ in libro De structura uerborum: & apud Athenæum, Dipnos. lib. XIIII.

Non est sessionis hoc opus, neque filationis: sed oporæt aditoniæ aurea ægide insignis templum affabre factum profectos festiuum aliquid proferre.

CLEMENS ALEXANDRInus Strom. libr. V. Audiamus igitur rursum (inquit) Bacchylidem de deo dicentem,

Illi quidem non domantur morbis fœdis: culpáque uacant, nullo modo hominibus similes.

In hac interpretatione lego ἀειμελίων pro ἀεὶ καὶ λίαν. Sed & vox ἀναίσιοι mihi suspecta est.

Apud eundem. Strom. lib. VI.

Paucis autem mortalium concessum est à numine ut bene rem ge-

τας, ὁ καιρὸς πολιοκρόταφον γῆρας
ἱκνεῖσθαι, πρὶν εἰσιδεῖν σθένος.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΙνδαρον προλεγομένοις.

Σωσέβιος δὲ Ἱέρωνα τὸν Γέλωνος ἀδελφὸν νικήσαντα καὶ τῷ ὁπ ὀλυμπιάδι, ἐν ταύτῃ τελευτῆσαι. τὸ δὲ ὄνομα τῶν νικώντος ἵππου, Φερένικος ὅτι. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Βακχυλίδης, γράφων οὕτως,

Ξανθόπεχα μὲν Φερένικον Ἀλφεὸν παρ' ἄρυσδιναν πῶλον ἀελλοδρόμων νικήσαντα.

Εκ τῆς εἰς τὸν αὐτὸν Πίνδαρον προλίων.

Πρόθυρον τίνω καὶ θύσαν ἐὼθασι καλεῖν τὴν Κόρινθον, διὰ τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος εἶ τῆς Πελοποννήσου τὸν Ἰσθμόν· πρόθυρον δὲ τοῖς εἰς Πελοπόννησον στελλομένοις. Βακχυλίδης,

rentes, maturè adcæna tempora inducentem senectutē peruenīāt, priusquā incidāt in calamitates.

IN PROLEGOMENIS in Pindarum.

Accidit autem ut Hieron Gelonis frater, quum uicisset etiā 78 Olympiadē, in hac diem suum obīret. Nomen autem uictoris equi est Pherenicus. Meminit uerò eius Bacchylides, scribens ita,

Flauipilum quidem Pherenicum iuxta Alpheum latifluum, equum procellas cursu æquantem, uictoria potitum.

Ex scholijs in eundem Pindarum.

Πρόδυρον igitur [id est uestibulū] & δύεαν [id est ianuam] solent appellare Corinthū, quòd initiū aut extremitas Peloponesi sit Isthmus: uestibulum autem in Peloponnesum proficiscentibus. Bacchylides,

Ω Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεῶν
δ' ἅμαπτι πύλας.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩ-
νιον τὸν Ῥόδιον σχολίων.

Εκάτα δ' ἀδόφρου Νυκτὸς μεγαλω-
κόλπου θύγατερ.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙ-
στίωνι.

Ω Περίκλειτ' ἀλλ' ἀγνοήσεν μὲν
οὖν σ' ἔλπομαι.

Γαρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἦ καλὸς Θεόκριτος οὐ μόνος ἀνθρώ-
πων ὁρᾷ.

Γαρὰ τῷ αὐτῷ.

Σὺ δ' ἐν μόνῃ μόνῳ σοφὰ φίλην
γυναῖκα φεύγεις.

O diuinitus ædificatæ portæ insulæ splendidæ Pelopis.

EX SCHOLIIS IN Apollonium Rhodium.

Hecatæ tedigeræ Noctis magnum habentis sinum filia.

APVD HEPHAEstionem.

O Periclete cætera autem ignoratum te non spero.

Apud eundem.

Sanè pulcher Theocritus non solus hominum uidet.

Apud eundem.

Tu autem in sola tunica ad amicam mulierem fugis.

SIMONIDIS VITA ex Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarū hist.

FVit verò Simonides post Stesichorū: id quod & Athenæus ostendere nititur, quum quis primus παμμετρα dixerit inquirit. ibi enim Simonidis versus quosdā affert, in quibus de Stesichoro fit mētio. At Eusebius eadem simul ætate vixisse scribit, alij post Ibycum: quod obseruauimus apud eos qui in Apollonium cōmentaria collegere. Suidas Simonidē ait LVI Olympiade floruisse: alij LXII scripsere, & peruenisse vsque ad LXXVIII. Fuerit vtcunque, illud certè à multis est traditū, nouem lyricos poetas si non eadem ætate fuisse, non multo certè tempore inter se distātes. Fuit ergo Simonides Leoprepis filius, vt Herodotus scribit: vt alii, Theoprepis. vtrūque est apud Suidam, nec semel, legere. Fuisse verò dicitur aspectu fœdo & deformi (id quod illi obiecit Themistocles) patria Iulites, ab vrbe Ceæ insulæ. cognominatus item Melicertes à cantus suauitate. Literas verò lōgas & duplices reperisse à Græcis quibusdam dicitur. at noster Plinius has tātùm quatuor ait inuenisse, η, ω, ξ, ψ. Dorica in scribēdis versibus vsus est lingua. Cambysæ & Darij regnum, & Xerxis nauale prælium descripsit. cuius rei apud Suidam & in cōmentarijs in Apollonij mētionem nōnunquam factam videmus. Item præliū illud quod ad Artemisium promōtorium cōmissum est, versu elego cōposuit: quod verò ad

Salaminem factum est, lyrico carmine exe
cutus est. Scripsit & threnos, hoc est næni
as, vel lacrymas. Horati⁹, Ceæ retractes
munera næniæ. Et Catullus Mœstius la
crymis Simonideis. quanquã propter
effectum & reticẽtiã locus hic Catulli pa
rum lucidè à grãmaticis explanatur. cõ-
posuit item laudes, hoc est encomia, & epi
grammata: quorum adhuc pleraque legũ
tur, vt illud in Megisteum vatem Acarna
nem ex Melãpodis genere, cuius & Herodo
tus meminit. interitum enim Megisteus Leo
nidæ & sociorum suique ipsius prædixit:
quare constructo ei ab Amphictyoni-
bus tumulo, Simonides ob mutuam homi
nis familiaritatem carmen composuit.

Statim pòst,

Scripsit & pæanas & tragœdias. His
addit & Strabo Deliacorum dithyrambũ,
quẽ Memnon inscripsit. addit & Herodo-
tus laudes in Enalcidem Eretriorum du-
cẽ: Griphis quoque & id genus poematis
delectatus. Duo utiquecius modi extant epi
grammata, quæ in medium affert Chamæ
leon, alterum quidẽ de hirco & delphine,
alterũ de asello qui per lusum Epeus dicti⁹
est. quæ nisi ab eo ipso explicarẽtur, minus
profecto intelligerentur. Inter longæuos ue
ro connumeratur: nonagesimũ enim annũ
excessisse scribit in Macrobiis Lucianus,
Suidas nonagesimũ nonũ. Eusebius in Si-
monidis ætate inconstans esse videtur. Pro
ditũ est à Valerio Maximo octagesimo illiũ
anno (vel potius nonagesimo legendũ) car-
mina docuisse, & in eorũ certamen descen-
disse magna etiã cum voluptate: idque se

nouisse scribit Valerius ex ipsius Simonidis poematis. Senex etiã Simonides interrogatus quãdiu vixisset, Parũ, inquit, at annos multos. Autor Stobæus. Dijs certè Simonidem gratum fuisse, ex ijs quæ Cicero & Valerius tradũt colligimus. quũ enim naufragum quẽdam in littore proiectum vidisset, & miseratione motus eũ humasset, moneri se per somnum visus est, ne crastino nauem conscenderet. Postridie igitur haud nauem conscẽdit: cæteri spreto hominis cõsilio quũ soluissẽt, eo spectãte, naufragio periere. quæ res Læus Simonides quòd somno vitam seruasset, tanti beneficij memoriam elegãtissimo carmine æternitati consecrauit. Nõ minus mirũ uidetur id quod ab iisdẽ simul & Fabio traditur. quũ enim Cranone (quod Thessaliæ oppidum est) apud Scopã amicũ & diuitem cœnaret, carmẽque cantasset quo Scopam quidẽ ipsum laudarat, sed, ita ut fit, in Castorum laudes diuerterat, tum Scopas iratus dixit Simonidi, Eius dimidiũ quod dare pactus fueram, à Tyndaridis petas. Fabius inter autores magnã esse dissensionem ostendit: nam non Scopam quidam, sed Glaucũ Carystiũ, alij Leocratẽ dicũt, alij Agatharchum ipsúmq; cœnaculũ non Scopæ, sed Pharsali cuiusdam, quã rem & Simonides ipse quodam suorum carminũ loco monstrauit. Igitur postquam ille negauerat præmium, nuntiatum est duos ad ianuã iuuenes adstitisse qui Simonidem uocarẽt: ad quos quũ exiuisset, repentè triclinium corruisse, conuiuásque omnes & ministros ruinæ elisisse: iuuenes qui ad ostium adstiterãt, nusquam amplius uisos. quare

Tyndaridas illos fuisse creditum est. quod licet fabulosum Fabius putet, tũc primum tamen idẽ ipse & alii complures scriptores memoriæ artem existimãt Simonidem excogitasse, in colli sorum videlicet discernendis cadaueribus. excelluit enim memoria Simonides: quam quidam comparasse arbitrantur quibusdam et oris medicamentis: quod Ammianus Marcellinus scribit.

Statim pòst,

Simonidem etiam quidam volunt, primum induxisse breuem loquendi modum, quem ex re Græci μικρολογίαν nuncupãt. Versatus verò est Simonides diu in Sicilia, quod ex Xenophontis dialogo De tyrãnide planè compertum est. Sed & Theocritus poeta idem innuit in Charitum poemate, & eius i bi interpretes.

Paulo pòst,

Ob auaritiã à Pindaro etiam & Callimacho taxatur Simonides: id quod & Pindari commentatores obseruãt. Hinc & in auaros & sordidos simul & callidos adagionẽ factũ legimus, cuius Aristophanes & Suidas meminere, Σιμωνίδειον μέλη, hoc est, Simonidis carmina seu cãtica, varia scilicet & malæ artis, is enim primus in poeticã, astutiã & quæstũ induxit. quin & ipse μισθαρίωνα à Chamæleone ea de causa vocatur, qua dictione Græci pecuniæ auidũ significãt. Idẽ & apud Athenæũ legitur.

Paulo pòst,

Interrogatũ verò ab Hierone Simonidem scribit Cicero quid aut qualis esset Deus, diẽ vnã postulasse ad deliberandũ, postridie autem biduum, atque sic pariter deinceps

ceps duplicasse numerum: quamobrem miratus Hieron, quæsiuit quid ita faceret. tũ Simonidem respondisse, quo id diutius cõsideraret, eo sibi rem videri obscuriorem. Simonidem ipsum præterea, cũ Pausania Lacedemonio aliquando in conuinio quum esset, ab eo rogatum legimus ut grane aliquid & sapientia refertum diceret: tum Simonidem risisse, Memento inquit, ϕ homo es, hoc est, μέμνησο ἀνθρωπος ὤν.

Paulo pòst,

Tanta insuper auctoritatis habitus est, ut à summis uiris celebretur. Nam & Xenophon, Atticailla Musa, libellũ de tyrannide, Simonide & Hierone interlocutoribus fecit. Plato in Protagora, &c.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩ Σιμωνίδου μελῶν γνώμη.

Σιμωνίδου δὲ τοῦ μελοποιοῦ ἡ ἐκλογὴ τῶν ὀνομάτων, τῆς συνθέσεως πλὴν ἀκριβείαν· πρὸς τύπους (καθ' ὃ βελτίων διείσκεται καὶ Πινδάρου) τὸ οἰκτίζεσθαι μὴ μεγαλοπρεπῶς, ἀλλ' ὡς ἰδιώτης παθητικῶς.

QVINTILIANI DE Simonidis carminibus elogium.

Simonides, tenuis alioqui sermone proprio & iucunditate quadam commendari potest. præcipua tamen eius in commouenda miseratione uirtus: ut quidam in hac eum parte omnibus eiusdem operis auctoribus præferant.

DIONYSII HALICARnassei de ijsdem sententia.

Simonidis autem obserua delectum uerborum, & accuratam orationis structurã. Hoc præterea, (qua in re præstantior etiam Pindaro comperitur) quòd commiseratione moueat non magnificè, ut ille, sed cum affectibus.

Sic interpretando, lego μὴ μεγαλοπρεπῶς, ὡς ἐκεῖνος, ἀλλὰ παθητικῶς.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ μέλη.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΥΣ ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, Ἐστι δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη ἀκατος ἐπὶ τὰς ἑαυτῆς ἐπιδυρομένη τύχας, ἐν τῷδε τῷ Σιμωνίδη διὰ τούτων,

Ὀ Γελάρνακι ὀν δαιδαλέα αὔετο μος βρέμη πνέων, κινηθεῖσα δὲ λίμνα δείματι ἔρεπεν, οὔτ' ἀδιαύτοισι παρειᾶις ἀμφὶ τε Περσεῖ βάλλε φίλαν χέρα, εἰπέν τε, ὦ τέκνον, οἷ ἔχω πόνον· σὺ δ' αὖτε γαλαθηνῷ ἴκελον κνώσεις ἐν ἀπρηκτεῖ δώματι, χαλκεογόμφῳ δὲ, νυκτὶ λαμπτῆ, κυανέῳ τε δνόφῳ τύδ' ἀϋπνέαν ὕπερθε τᾶν κόμαν βαθεῖαν παρέντος κύματος ὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀΐεμον φθόγγον, πορφυρέα κεφαλᾷ κλιθείς ἐν χλανίδι ὠρεξάμαν καλόν. εἰ δέ τοι δνοὸν πό-

SIMONIDIS carmina.

DIONYSIVS HALICARnasseus in libro De structura uerborum, Est (inquit) Danaë, dum per mare fertur, suas deplorans calamitates | apud Simonidem, his uerbis. |

QVum in arca affabrefactâ uĕtus fremeret spirans, commotâque palus præhorrore cõcaderet, madidis genis, Perseo admouit charam manum, dixitque, O fili quantis angustiis premor: tu uerò lacteo pectore dormis in tristi domo, & clauis ferreis cõpacta, & | noctu lucida, atráque caligine. Tu porrò siccam supra tuã cæsariem prætereuntem fluctum non curas, nec uenti sonos, purpurea in turucula conditam habens faciem pulchram. At si à te periculum

δηνὸν ἰὼ, καί κεν ἐυδὺ ῥημάτων
πὸν ὑπῖχες οὖας. κέλομαι, δὺ δὲ
φος, δὺ δέ τω ἧ πόντος, δὺ δέ τω ἄμε
κακόν. ματαιοβουλία δὲ πᾶς φα
Ζεῦ πάτερ, ὦ πέο, ὅπ δὴ ἅρσα
ἔπος ἀὔχημα τεκνόφι δίκας μοί

ΠΑΡΑ ΚΛΗΜΕΝΤΙ Τ

Αλεξανδρεῖ, Στεωμ. βιβλ. γ.

Υγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ
Δεύτερον δὲ, φυᾷ καλὸν γενέσθαι
Τὸ τρίτον δὲ, πλουτεῖν ἀδόλως,
Καὶ τὸ τέταρτον, σὺν ἡβᾷν μ
φίλων.

graue esse indi
graue est, saltē m
Supponeres auric
mans, dormiat
& immensum ma
mane quod dā co
periatur, Iupiter
quidē (quod aud
opto filij opera,

APVD C

Alexandrin

bene ualere pr
miro mortali,

Secundum autem
le esse,

Tertium uerò, d
lose,

Quartum, pube
amicas.

Hæc carmina
to in Gorgi
næus lib. 15
quæ in vu

graue esse iudicaretur, ut certè graue est. Saltē meis uerbis minutā supponeres auricula. Iubeo, dormi infans, dormiat & mare, dormiat & immensum malū. Cæterū [hoc] mane quoddā cōsilium fuisse reperiatur, Iupiter pater, per te. siquidē (quod audacter dictum sit) opto filij opera, pœnas mihi [dari.]

APVD CLEMENTEM Alexandrinum, Strom. lib. III.

Bene ualere præstantissimum est uiro mortali,

Secundum autem, pulchrum in dole esse,

Tertium uerò, diuitem esse nō dolosè,

Quartum, pubertatæ frui unà cum amicis.

Hæc carmina citat etiam Plato in Gorgia, citat & Athenæus lib. 15, in ea parte libri quæ in vulgatis codicibus

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Στρωμ. βιβ. ἡ.

Ἐστί τις λόγος ταὶ ἀρεταὶ ναίειν
δυσαμβάτοις ὀπὶ πέτρας, τὸν δ' ἁμιν θοαὶ χῶρον ἀγλαὸν ἀμφέπειν. ἀδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος, ὧ μὴ δακέθυμος ἱδρὼς ἔνδοθεν μόλῃ, ἵκηται ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.
Δειπνοσοφ. βιβλ. δ.

Ὡς δουρὶ πάντας νικᾷς ἑνέοις,
Δινάεντα βαλὼν αἰ̈αυρον ὑσμῖν
Πολυβόητους ἐξ Ἰωλκοῦ.

desideratur. vterque autem scolium ea vult esse, sed neuter authoris nomen profert.

Apud eundē, Strom. lib. IIII.

Est quædam fama uirtutem habitare in rupibus difficilem ascensum habentibus, nunc uerò illam * neiocem locum æstum obire. Nec uerò omnium mortalium oculis aspectabilis [est.] cui non sudor animum mordēs deintus uenerit, non peruenire possit ad summitatem fortitudinis.

APVD ATHENAEVM.

Dipnosoph. lib. IIII.

Vt hasta omnes superauerit iuuenes,
Vorticoso iaculatus ultra torrētē,
Raemus abundante ab solco.

Sic interpretando lego νίκα- σε νέους pro νικᾶς ἐνεούς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ια'.

Δίδωσι δ' οὔτε σ' Ἑρμᾶς ἀναγώνιος Μαίας εὔπλοκάμοιο παῖς, ἔπεκτε δ' Ἄτλας ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φίλα θυγατέρων τὰν ἔξοχον εἶδος, αἳ καλέονται Πελειάδες οὐρανίαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιϛ'.

Τίς γὰρ ἀοιδοὺς ἆτερ θνατῶν βίος ποθητός, ἢ ποία τερπνίς; ταῖς δ' ἄπαν οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπνοσοφ. βιβλ. ιγ'.

Πορφυρέου ὑπὸ στόματος ἱεῖσα φωνὰν παρθένος.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩ νιον τὸν Ῥόδιον σχολίων.

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες, Ἀφροδίτα τὸν Ἄρεϊ δολομαχάνῳ τέκεν.

Apud eundem, lib. XI.

* quando Mercurius certaminum præses Maiæ pulchricomæ filius, peperit autem Atlas septem uiolaceum capillitium habentium sororum præstantissimam formam, quæ uocãtur Pleiades cælestes.

Apud eundem lib. XII.

Quæ enim absque uoluptate uita mortalium optabilis, aut quod regnum? absque hac, ne uita quidem deorum concupisca debeat.

Apud eundem, Dipnosoph. lib. XIII.

Purpureo ex ore uocem emittens virgo.

EX SCHOLIIS IN Apollonium Rhodium.

Scelestæ puer malicãgutator, quẽ Venus Mercurio fraudum machinatori peperit.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΥΡΙΠΙ. ὁλω ὡρολίων.

Τὸ δοκεῖν ἢ τὼ ἀληθειαν βιάζεται
Ἐκ τῶν αὐτῶν.

Οπ Μήδεια ἐξασίλευσε Κορίν-
θου Σιμωνίδης ἱστορεῖ, λέγων οὕτω
Οὐδὲ κατ' εἰς Κόρινθον, οὐ Μαγνη-
σίαν ναίων, δμόχου ἢ Κολχίδος σεμνά-
στεος, Θρήνου Λεχαίου τ' ἀίασε.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΣΟΦΟ-
κλέα ὡρολίων.

Τὸ γὰρ γεγενημένον ὁκ ἔστ' ἄρρεκτον
ἔσαι.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ, ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου λόγῳ, ὅτι βεκχὺς ἐστ. ἢ τὰ ἑξῆς.

Οὐδὲ γὰρ οἱ πρόσθεν πρόν ποτ' ἐπέλοντο,
Θεῶν σ' ἄτερ αἰάκτων ἐγίνοντο ἥες
Ημίθεοι, ἄπονον οὐδὲ ἄφθιτον
Οὐδ' ἀκίνδυνον βίον ἐς γῆρας ἐξί-

EX SCHO
Euripi
Opinio ueritati qu
Ex ijſd
Medeam regn
timiſſe Simonides
dis, Neque Corin
gneſiam habitaba
& uxor Colchis
Threno & Lech
EX SCH
Sopho
Quod enim facti
infectum erit.
APVD STO
tractatu de u
& uul.
Neque enim ij qu
extiterunt,
Et deorũ domina
Semidei, labor
exitij,
Periculiſque car

EX SCHOLIIS IN
Euripidem.

Opinio ueritati quoq; uim affert.

Ex ijsdem.

Medeam regnum Corinthi obtinuisse Simonides narrat, his uerbis, Neque Corinthum neque Magnesiam habitabat sed ea sde quas & uxor Colchis urbes incolens, Thrano & Lechæo regnabat.

EX SCHOLIIS IN
Sophoclem.

Quod enim factum est, nõ amplius infectum erit.

APVD STOBAEVM IN
tractatu de uitæ breuitate
& uul. &c.

Neque enim ij qui superiori seculo extiterunt,
Et deorũ dominatorũ nati sũt filij,
Semidei, laborum experte & exitij,
Periculisque carente uita ad sene-

κοντο τελέσαντες.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ὃν τῷ Οπ ἀδ
ξαιος ἡ τ ἀνθρώπων ἀνορε
ξία, ὃν τῷ Σιμωνίδου θρήνω

Ανθρωπος ἐὼν μήποτε φήσῃς ὅ, τη
νεται,
Μηδ' ἄνδρα ἰδὼν, ὅστον χρόνον ἕστη
ται.
Ωκεῖα γὰρ οὐδὲ πανυπερύθρου μύ
Οὕτως ἀ μετάστασις.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ὃν τῇ συγκρίσῃ
ζωῆς καὶ θανάτου.

Βιοτᾶς μὲν γὰρ χρόνος ὀλίγ βεκχύς· κα
φθεὶς δὲ
Υπὸ γᾶς κεῖται σιγὰς τὸν ἅπαντα
χρόνον.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΛΑΥΤΑΡ
χῳ, ὃν τῷ περὶς Απολλώνιον
ᾠδὰ μυθικῶ.

Ανθρώπων ὀλίζον μὲν κάρτος, ἀ
φραδέες τοι μελισδόνες, αἰῶνι δ' παύ
ρω πόνος ἀμφὶ πόνῳ· ὁ δ' ἄφυκτος

Etutem peruenerunt trãsacta.

Apud eundem, in tractatu De instabilitate felicitatis humanæ, ex Simonidis Threnis.

Homo existens ne unquam dixeris quid futurum sit:
Neque hominem intuitus, quandiu permansurus sit.
Celer enim ne muscæ quidem alas expandentis
Est adeo mutatio.

Apud eundem in Comparatione uitæ & mortis.

Vitæ enim rẽpus est breue: at absconditus
Sub terra iacet mortalis in æternum.

APVD PLVTARCHVM in Consolatoria oratione ad Apollonium.

Hominum exiguæ uires, & irritæ cogitationes & in uita breui labor super laborem. Inuitabilis au

ὁμῶς ὑπκφέμαται θάνατος. κεῖν-
τὸ ἴσον λάχοι μέρος οἵτ' ἀχαθοὶ, οἵ-
πς τε κακός.

Παρὰ τῷ αὐτῷ αὐτόθι.

Τὸ, τι πολὺ διήνυσθεν ἢ μικρὸν, ὃ
δὲν διαφέρειν δοκεῖ τοῖς τὸν ἄπειρο
ἀφορῶσιν αἰῶνα. τὰ γὰρ χίλια καὶ τ
μύρια τῷ Σιμωνίδῃ ἐστι, σιγμὴ π
ὅστὶν ἀόριστος, μᾶλλον δὲ μόριόν τ
βραχύτατον σιγμῆς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Πῶς ἄν
τις διακρίνοι τὸν κόλακα
τοῦ φίλου.

Ὡς τὸν ὁ Σιμωνίδης φησὶν ἵππο-
φάειν φησὶν οὐ λακύθῳ ὀπαδεῖν, δὴ
ἐρούραιοι πυροφόροις.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Πῶς ἄν τις
αἴσθοιτο ἑαυτὸν πρόκοπον-
τος εἰς ἀρετήν.

Ὡς τὸν τὸ αὐθησιν ὁμιλεῖν ὁ Σι-
μωνίδης φησὶ τὸν μέλιτταν, ξανθὸν

em partem immu
rum æqualem po
ros & probi & im

Apud eundem

Nam longum do
poris nihil differre
mpsum sæculum re
quidem mille atq
mille anni, secund
punctum sunt qu
scribi non pote
quædam bremissim

Apud eundem,
dignoscendi
amico.

Quemadmodu
quorum nutritione
tem lecythum se
phera.

Apud eundem,
scando aliquem
tem profectu
Verum apem
sari dicit. Simo

em pariter immunet mors. illius enim æqualem portionem sortun ur & probi & improbi.

Apud eundem, ibidem.

Nam longitudo aut breuitas tẽ oris nihil differre uidentur, ad nfinitum seculũ respicientibus. Si quidem mille atque adeo decies mille anni, secundum Simonidem, unctum sunt quoddam quod cir- cũscribi non potest, uel potius pars quædam breuissima puncti.

Apud eundem, in lib. De modo dignoscendi adulatoris ab amico.

Quemadmodum Simonides e- quorum nutritionem ait non comi- tari lecythum sed arua frumen- tifera.

Apud eundem, in lib. De cognoscendo cuique suo circa uirtu- tem profectu.

Vt enim apem inter flores uer sari dicit Simonides, flauum

μδῦι μηδομδίαν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ὃν τῷ Γῶς αἴτη
ὑπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο, ἢ ὃν τ
τῶν Τιμολέοντος βίῳ.

Γάσαγι κορυδαλῆσι χρὴ λόφον ἐ
ὄμνεσθαι, κῆτ' τὸν Σιμωνίδεω.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Συμποσ.η

Νίωεμία γὰρ, ἡ χῶδες, καὶ γαλή
νη. ἢ δ' ὕναντίον, ὡς Σιμωνίδης φησί
Οὐδὲ γὰρ ἀνοσίφυλλος ἀήτα πότε ὧρ
τος αἰνέμων, ἅπις καπεκόλυε σκιδνα
μδύα μδυασδέα γὰρῶν ἀραρεῖν ἀκοαῖ
βροτῶν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ Θησέως βίῳ

Ὁ δὲ Σιμωνίδης οὐ λδυκὸν φησὶ
τὸ δόδειν ὑπὸ Αἰγέως, ἀλλὰ φοι
νικοῦν ἱστίον, ὑγρῷ περυμδρον ὡρινόι
αὔδρι ἐελδάλου· καὶ τὸ τὸ σωτηρία
αὐτῶν ποιήσαδαι σημεῖον. ἐκπέρα
σῇ πλὼ ναῦν Αμαρσυάδας Φέρεκλος,
ὡς φησὶ Σιμωνίδης.

mel rimantem.

Apud eundem,

da ex inimic

Timoleontis

Omnibus galeri
stam ingentem es
monidem.

Apud eundem,

Nam dum sile
que est cælum, s
tur, & contrà, si
Neque enim fo
tus uentorum tu
qui dũ differ gere
quominus mellita
auribus mortali

Apud eundem

At Simonides
fuisse dicat ab A
purpureum moll
flore egregiè fron
Lutis eorũ po
maior autem na
das Pherecles, s

mel rimantem.

Apud eundem, in lib. De capienda ex inimicis utilitate, & in Timoleontis uita.

Omnibus galeritis necesse est cristam ingenitam esse, secundum Simonidem.

Apud eundem, Sympos. VIII.

Nam dum silent uenti, serenúmque est cælum, sonus clarè auditur, & contrà, sicut Simonides ait. Neque enim foliorum agitator flatus uentorum tunc excitatus erat, qui dũ dispergeretur, impediebat quominus mellita uox applicaretur auribus mortalium.

Apud eundem in Thesei uita.

At Simonides non album uelum fuisse dicat ab Ægeo traditum, sed puniceum melli permixtum flore egregiè frondentis: & hoc salutis eorũ posuisse signum. Gubernator autem nauis erat Amarsyadas Phereclus, ut ait Simonides.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ

ἐν τῷ Περὶ τῦ ἀβλαφθέγματος.

Κἆπά σε αὐήρ τις Σιμωνίδης ἀμείψῃ, Ὦ ἄνθρωπε κεῖσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῷν ὑπὸ γῆς οἰκείων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Ἀμοῦσα γὰρ οὐκ ἐπόρως γένοιτ' ἂν παρὼν μόνον, ἀλλ' ἐπέρχεται καὶ τὰ θελζομένη.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Μή με καταπαύετ', ἐπεὶ ὥρξατο πρηνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΑΤΩΝΙ

ἐν τῷ Πρωταγόρα.

Λέγλ γὰρ που Σιμωνίδης πρὸς Σκόπαν τὸν Κρέοντος υἱὸν τῦ Θεσσαλοῦ, ὅτι ἄνδρα ἀγαθὸν ἀληθείᾳ γενέσθαι χαλεπὸν, χερσί τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἄνευ ψόγου

PVD ARISTIDEM, IN
ratione De intempestiuo dicto.

Deinde tibi uir aliquis Simonideus respõdebit, O homo iacẽs, uiens adhuc, magis quam illi qui sunt sub terra.

Apud eundem, ibidem.

Musa enim non per inopiam egustat quod adest tãtùm, sed omnia metens.

Apud eundem, ibidem.

Ne me desistere iubeatis, quoniam incepit iucundissimorum carminum pulchrè sonora multichorda tibia.

APVD PLATONEM IN
Protagora,
Ex interpretatione
Marsilii Ficini.

Dicit enim alicubi Simonides ad Scopam Creõtis Thessali filium, difficile esse uirum uerè bonũ fieri, manibus pedibúsque & mente

πεπυμένον.

Καὶ μετ' ἄλλα τινά.

Οἶδα οὖν, ἔφη, ὅτι τοιοῦτός τις ὁ ἄσματος λέγων, οὐδέ μοι ἐμμελὲς τὸ Πιττάκειον νέμεται, καίτοι σοφοῦ τοῦδε φωτὸς εἰρημένον, χαλεπὸν φάτο ἐσθλὸν ἔμμεναι.

Καὶ μετά τινα,

Ἐπεὶ ὅτι γε Σιμωνίδης οὐ λέγει τὸ χαλεπὸν κακὸν, μέγα τεκμήριον ὅτι ἄλλως τὸ μὲν τοῦτο ῥῆμα. λέγει γὰρ ὅτι θεὸς ἂν μόνος ἔχοι τοῦτο τὸ γέρας.

Καὶ μετά τινα,

Ἀλλὰ τὸν τύπον αὐτοῦ τὸν ὅλον διεξέλθωμεν, εἰ τῇ βούλησιν, ὅτι παντὸς μᾶλλον ἔλεγχός ἐστι τοῦ Πιττακείου ῥήματος ὅλου παντὸς τοῦ ἄσματος. λέγει γὰρ μετὰ τοῦτο ὀλίγα διελθών φησιν λέγει λέγων, ὅτι ἀληθῶς μὲν ἀνδρα ἀγαθὸν, χαλεπὸν ἀληθέως, οἷόν τε μάλιστ' ὅτι γε χρόνον πᾶν διατελοῦντα δὲ διαμένειν ἐν τούτῳ τῷ ἕξει, εἶναι ἀνδρα ἀγαθὸν, ὡς συλλήβδην εἰπεῖν, ἀδύ-

non adamussim q

Et statim

In iisdem carm

ait, Pittaci (sapien

rentiam absonam

mquit, difficile es

Et aliquan

Quòd enim s

non malùm melliq

tosumi quæ sequ

enim quòd solu

frum dignus est.

Et aliqua

Quare summ

formam consilium

Intendit autem

bus his versibus P

fellere. Ait enim

in hunc modum,

bonum difficile u

pus quoddam ub

ctum verò bonũ

severare esse qu

dem Pittaci con

non adamussim quadratis.

Et statim pòst,

In ijsdem carminibus postea dicit, Pittaci (sapientis licet uiri) sententiam absonam sibi uideri, qua inquit, difficile est bonum manere.

Et aliquanto pòst,

Quòd enim Simonides difficile non malũ intelligi uelit, argumento sunt quæ sequuntur. Subiungit enim quòd solus deus hoc munere frui dignus est.

Et aliquanto pòst,

Quare summatim poetæ huius formam cõsiliúmque exponendũ. Intendit autem prorsus in omnibus his uersibus Pittaci dictum refellere. Ait enim paulo pòst ferme in hunc modum, quod efficiu rerum bonum difficile uerè, est tamen tempus quoddam ubi possibile est: factum uerò bonũ, eo in habitu perseuerare esséque bonũ, ut tu quidem Pittacæ contendis, impossibile

ναπον, καὶ ὀκ ἀνθρώπειον, ἀλλὰ θεός
ἀν μόνος τῦτο ἔχοι τὸ γέρας· ἄνδρα δ'
οὐκ ἔστι μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι, ὃν ἀ
ἀμήχανος συμφορὰ καθέλῃ.

Καὶ μετά πνα,

Τῶν τί τε οὖν πάντα θεοὺς ἐ Γιτ-
τακὸν εἰρηται, καὶ τὰ ὁπόντα γε τῦ
ἄσματος ἔτι μᾶλλον δηλοῖ. φησὶ γὰρ·
Οὔνεκεν οὔποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι
δυνατὸν Διζήμενος, κενεαυλέας ἀ-
πρηκτον ἐλπίδα μοῖραν Αἰῶνος βα-
λέω παράμορον ἀνθρωπον, Εὑρυέδε-
ος ὅσοι καρπὸν αἰνύμενα χθονός. ἔπειθ'
ὑμῖν δ' ὥρων ἀπαγγελέω, φησίν. οὕτω
σφόδρα κ δι' ὅλης τῆς ἄσματος ἐπεξ-
ῆκται τῷ τῦ Γιτ̃ακοῦ ῥήματι πάν-
τας ἐπαινοῦμι καὶ φιλέω, ἐκὼν ὅσ-
τις ἔρδῃ μηδὲν αἰσχρόν· αἰ δ' ἄγκη ἔδε
θεοὶ μάχονται.

Καὶ ὀλίγον ὕστερον,

Ταῦτα δὴ καὶ τῷ Γιτ̃ακῷ λέγ-
ει, ὅτι ἐγὼ, ὦ Γιτ̃ακὲ, ὁρῶ τῶν σε φί-

sti neque humanu
Deus munere fun
rebus bonum mane
batur, impossibile
gna abripiat.

Et aliquan

Hæc itaque o
Pittaci sunt dicta
tia clarius decla
salmquit mung
ri nequit frustra
prehensione perp
nam, eorū qui fru
tentur, quēquā spe
quæ cōperta nih
& cæteræ quæ se
hemēter totoque
tū infestat. unīq
do amóque sētē
rat: necessitati ne
dem ipsi pugnan

Et paulo

Hæc igitur ad
go quidē, ô Pitta

est, neque humanum, sed solus hoc Deus munere fungitur. hominem uero ita bonum manere ne rursus labatur, impossibile est, quē sors mo pina abripiat.

Et aliquanto pòst,

Hæc itaque omnia aduersus Pittacū sunt dicta: quod & sequētia clariùs declarāt. Hac de causa (inquit) nunquam ego quod fieri nequit, frustra quærens, sine reprehensione perpetuò uectus uum bonum eorū qui fructibus terræ uescūtur, quē quā sperē. Deinde uobis quæ cōperta mihi sunt, prædico: & cætera quæ sequūtur. Adeo uehemēter totó que carmine Pittaci dictū infestat. unūquēque uerò laudo amóque, stōtè qui turpe nil patrat: necessitati uerò neque dij quidem ipsi pugnant.

Et paulo pòst,

Hæc igitur ad Pittacum dicit, Ego quidē, ô Pittace, nō te ob id car-

γω ὅπ εἰμὶ φιλόψογος· ἐπεὶ ἔμοιγε
ἐχαρτεῖ ὃς αὖ μὴ κακὸς ἦ, μηδ' ἄ-
γαν ἀπάλαμνος. εἰδώς γ' ὀνήσῃ πόλιν
δίκαν ὑμὶς αὖ ἀήρ. οὐ μὴν ἐγὼ μορφὴ
σομαι· κ τὸρ εἰμι φιλέμφυλος. πᾶν γὸρ
ἡλιθίων ἄπειρα ῥύεθλα· ὥστ ἔπος
χαίρει ψέγων, ἐμπλησθεὶη αὖ ἐκείνους
μεμφόμβος. πάντα τοι καλὰ τοῖσι τ
ἐόχρα μὴ μέμηται.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΟΤΕ-
λει, ἐν τῷ πλει τῶ τ τοῦ
ζώων ἱστορίας.

Ἡ δὲ Ἀλκυὼν πκτιτοῦ ἕξ ἡμέρας. διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν ἀ-
δλειναὶ γίγνωνται αἱ ἕξ ἡμέραι, ἀλκυό-
νειοι ἡμέραι, ἑπτὰ μὲν πρὸ τῶν ἕξ, ἑ-
πτὰ δὲ μετὰ ἕξ. κατὰ καὶ Σιμωνί-
δης ἐποίησεν, Ὡς ὁπόταν χειμέλιον κτὶ
μῆνα πνύσῃ Ζεὺς ἡματα πασα εα-
κάδεκα, λαυπαινεμόν τε μὲν ὥραν

po quòd natura detrahere gaudeã: qui satisfacit & ille quisquis malus non est, nemúmque ignauus. Sciés quidem iuuabit ciuitatem iustam ut sanus. Neque tamen ipse detraham, neque enim detractione gaudeo. Stultorum nanque est infinita gens: ut siquis eos uituperare pergat, necessariò defatigetur. honesta porro sunt omnia quibus turpia non sunt mixta.

APVD ARISTOTELEM

De hist. anim. lib. V.

Gaza sic interpretatur.

Alcyon autem circa brumam parere solita est. quamobrem quoties bruma serena existit, dies Alcyonei appellãtur, septem ante brumam, & septem à bruma, ut Simonides quoque suo carmine tradidit, Vt quum per mensem hybernũ Iupiter bis septem molitur dies teporis, clementiam hanc temporis,

καλέουσιν ὀπιχθόνιοι ἱερὸν παῖδος θρόον ποικίλας Ἀλκυόνος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Ῥητορ. γ.

Καὶ ὁ Σιμωνίδης, ὅτε μὲν ἐδίδου μισθὸν ὀλίγον αὐτῷ ὁ νικήσας ἵππος ὀρεῦσιν, ἐπὶ ἤθελε ποιεῖν, ὡς δισχιλίων εἰς ἡμίονος ποιεῖν ἐπὶ ἱκανὸν ἔδωκεν, ἐποίησε,

Χαῖρε θαλασσόδρομον θύγατερ ἵππων.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΦΙΛΟΣΤΡΑ-
τῳ εἰς τὸν Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως βίον, βιβλίῳ α.

Τὸ τοι μνημονικὸν ἑκατονταετὴς χρόνος ἀνὴρ τὸν Σιμωνίδην ἔρρωτο, ὃ ὕμνος αὐτῷ πρὸς εἰς τὴν Μνημοσύνην ἦδετο, ὅτι ὡς πάντα μὲν τὰ κατὰ τὸν χρόνον ἀμαυροῦσθαι φησὶν, αὐτὸν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον ἀνδρὶ τῆς Μνημοσύνης εἶ).

ueriæm ſacram uariæ & pictæ
Icyonis mortales dixere.

Apud eundem Rhetor. lib. III.

Simonides item, dum is qui uictoriã adeptus erat mulabus, exiguam ei mercædem offerret, recuſabat cærmẽ ſcribere, tanquã gratificaretur de mulabus uerſus cõpoſuere. at poſtquam ſufficiẽtem præmium uit, compoſuit,

Saluete procelli pedũ filiæ equorũ.

APVD PHILOSTRATUM, De uita Apollonij Tyanei, lib. I.

Memoriam, quum centeſimum annum attigiſſet, firmiorem habebat quàm Simonides, & hymnus ab eo de Mnemoſyne cænebatur, in quo omnia dicit tempore marceſcere: ipſum uero tempus ſenij expers & immortale per Memoriã eſſe.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ
Ἰάμβοι.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ, ἐν τῷ φόγῳ τῶν γυναικῶν.

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
Τὰ πρόσφατα. τὴν μὲν ἐξ ὑὸς ταὐτείχος,
Τῇ παντὸ δὴ εἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
Ἄκοσμα κεῖται, ἐν κυλινδεῖται χαμαί.
Αὐτὴ δ' ἀγάστου πλούτου τ' ἐν εἰμασιν,
Εν κοσμήσιν εἰμένη παίγνεται.
Τὴν δ' ἐξ ἀλιβῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
Γυναῖκα παντῶν ἴδριν. οὐδὲ μιν κακῶν
Λέληθεν οὐδὲν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.
Τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ὅτι πολλάκις κακόν,
Τὸ δ' ἐσθλόν. ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιπρὸν αὐτο-

SIMONIDIS iambi.

APVD STOBAEVM IN tractatu De uituperio mulierum. Georgio Buchanano Scoto interprete.

PRimùm seorsum à fœmina mentẽ Deus
Creauit illam ex hispida setis sue,
Cui cuncta cœno fœda sordido, domi
Humi supellex turpiter prouoluitur.
Illota & ipsa uestle turpis, squalida
Pingue scit alto desidens in stercore.
Aliã è scelesta uulpe formauit Deus,
Quæ cuncta nouit, nec boni quicquam aut mali
Ignorat. hoc in genere, plurimum boni
Inest, maliqne plurimũ: ac sæpe temere
Modò huc, modò illuc flectit ira mobilis.
Aliã parentẽ moribus refert canem,

μήτερα, [λ

Η παντ' ἀκοῦσαι, παντα δ' εἰδέναι

Παῦτη δ' ἀπαίνεσα γ' πλανωμέν

Λέλικται, ἢν γ' μηδέν' ἀνθρώπων ὁρᾷ

Γαύστε δ' αὖ μιν ὕστ' ἀπειλήσας ἀνὴρ

Οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθ

Οδόντας, οὐδ' αὖ μειλίχως μυθεύ

μενος,

Οὐδ' εἰ σφ' ἐρᾷ ξείνοισιν ἡμένη τύχ

Αλλ' ἐμπεδῶς ἄτρικτον αὐτὸν ἔχ

Τὼ δὲ πλάσαντες χθίζω ὁλυμ

πιοι

Εδωκαν αὐδρὶ πονηρόν. ὅτε γὰ κακὸν

Οὔτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἱ δὲ ταὐτὰ χωρὶ

Εργον δ' μοῦνον ἐσθιειν δπίσατεν.

Χ' ὥταν κακὸν χαμαῖνα ποιήσῃ θεός

Ριγῶσα δ' ὄφρον ἔσσον ἕλκηται πυρός

Τὼ δ' οὐ θαλάσσης ἐν φρεσὶν γ

ἤδη νόει.

Τὼ μὲν γελᾶ τε καὶ χέγηθεν ἡμέρῃ

Επαινέσᾳ μὲν ξεῖνος ἐν δόμοις ἰδὼν

Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆς δὲ λαΐων χυνὴ

Εν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.

Η δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖς

Maledica, eũcta audire, cũcta cernere
Intenta, & acri cuncta figens lumine,
Sic assim errat: & si neminẽ cõspexerit,
Oblatrat. hanc uir nec minis cõpescere
Queat, nec ira turgidus si excusserit
Ei silice dentes, nec suaui blandiens
Sermone, nec si sedeat inter hospites:
Sed pertinaci iurgio incassum furit.
Hãc fabricarũt terream dii inutile
Onus marito, nec boni quicquam aut mali
Quæ norit: unum id docta rãi ũm, gnauiter
Comesse: & algens bruma quum induxit nues
Horrẽs, sedile propi⁹ ad focũ admouet.
Nunc animum ad illam uerte quæ nata est mari.
Modò læta totum gaudet ac ridet diẽ,
Vt hospes illam laudet intuens domi,
Nullámque iuret fœminã usquã gẽtiũ
Bonis honestíque hac priore moribus.
Aliâs nec ulli facilis aspici, neque

ἰδεῖν,
Οὔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεσθαι πό
Ἄπλητον, ὥστε ἀμφὶ τέκνοισιν κύω
Ἀμείλιχος δὲ πᾶσι καὶ θυμία
Ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται·
Ὡς καὶ θάλασσα, πολλάκις μὲν ἀτρε
μής
Ἐσῆκε ἀπήμονα, χάρμα ναύλοισιν μέ
Θερεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δ' αἰνέτο
Βαρυκτύποισι κύμασιν φορεομένη·
Ταύτῃ μάλιστ' ἔοικε θυμὸς γυναικὸς
Ὀργῇ· φυλάσσει δ' οὔτινος ἀλλοίην ἔχ
Τίς δὴ ἔκ τε σοφίης καὶ παλι
τευξέος ὄνου,
Ἣ σιὸς τ' αἰσχύνης σιός τ' ἐριπτὸν μόχ
Ἐρεξε χοῦν ἄπαντα καὶ πονήσατο
Ἀρεσάμενος· πόρε δὲ οἱ ἐσθῆτι μὲν ὡς χ
Γρονὺξ προῆκεν, ἐδίδου δ' ἐπ' ἐχάρη
Ὁμῶς δὲ καὶ θεὸς ἔργον ἀφροδίσιο
Ἐλθόντ' ἑταῖρον ὀγκίου ἐδέξατο.
Τίς δὴ ἐκ χαλῆς, δύσηνον οἰζυρὸ
ν μόος.
Κείνῃ γὲ θ' ἅπ καλὸν οὐδ' ἐφίμερον
Πράσσειν, οὐδὲ πρέπον, οὐδ' ἐράσμιον

atiens adiri propius, indomitũ furit,
eu fœta catulis accubãs teneris canis,
nsuauis, aspra, tristis, ex æquo hostib⁹
adem atque amicis: instar instabilis freti,
uod nunc per æstum leniter stratum iacet
luctu quieto, & gaudiũ nautis pariti
lerunque uasto sæuiens cũ murmure
ttollit undas. illius planè refert
Quæ nata ponto fœmina est imaginẽ,
Ingenio, & ira, ceu fretum, mutabili.
E cincre & asina exercita molestiis
Efficta, tandem ui x coacta ui & minis
In officio erit. desidens in angulo
Noctem diemque se cibis ingurgitat,
Focúmque sese propter etiã ingurgitat.
Ad ueneris autẽ furta amicũ quẽlibet
Aduentitantem suscipit promiscuẽ.
Mustella genuit aliud infœlix genus
Miserúmq; formæ nulla cui sit gratia,
Nil suaue, nulla illecebra, nil amabile,
Inane amoris atque mansuetudinis,

Εὐνῆς δ' ἀδίωπος ὅστιν ἀφροδισίης
Τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα καὶ ὡ
διδοῖ.
Κλέπτουσα δ' ἔρδῃ πολλὰ μὲν κακὰ,
Ἄθυσα δ' ἱερὰ πολλάκις κατεθύε
Τῷ δ' ἵππος ἀβρὴ χαμπήεσσ' ἐ
γίνατο,
Ἡ δούλι' ἔργα καὶ δύλω πρὸς ἔπ
Κύτ' αὖ μύλης φασὶν, ὅτε κόσκινο
Ἀρεῖεν, οὔτε κώφρον ἐξ οἴκου βάλοι.
Οὔτε πρὸς ἵππον ἀσβόλιο ἀλθομένῃ
Ἰζοιτ'. ἀνάγκη δ' ἄνδρα πειθῆνιφίλον
Λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ὑπὸ μύλο
Δίς, ἄλλοτε τρὶς· ἢ μύροις δμείφε
Ἀεὶ δὲ χαίτην ἐγλενισμένη φορεῖ
Βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσπασμένην.
Κοὐδὲν μὲν οὖν θάμα διαύτη χω
Ἄλλοισι, πρὸς δ' ἔχοντ' γίγνεται κακόν
Ἢν μὴ πρὸς ἢ τύχοιννος ἢ σκηπτοῦχος ἦ.
Ὅσπερ διοὺπους θυμὸν ἀγλαίζεται.
Τῷ δ' ἐκ πιθήκου τοῦτο δὴ δ
κριδὸν
Ζεὺς ἀνθρώποισιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.

ramugalis negligen
ente, acerbo nau
ntisque multis nox
dum immolatisue
Aliam equa molli
iuba.
gitans laboris &
lium est:
ec admouebit aur
cribrum
ollet, domo nec eff
rno assidebit, ueri
ntaminetur. se co
milat amicam: bis
er abluit se, & sp
comam
am per humeros
ubrata, pulchrũ ca
llerum mariti: ni
exue, gaudes app
Haec è parente sim
piter
tribuit homini

t coniugalis negligens tori, uiro
ræsente, acerbo nauseat fastidio:
urtísque multis noxia est uicinia,
Necdum immolatis uescitur etiã sacris.

Aliam equa molli genuit exultans iuba.

ugitans laboris & operum hæc seruílium est:
lec admouebit aut molæ manum, aut cribrum
ollet, domo nec efferet sordes, neque
urno assidebit, uerita ne fuligine
ontaminetur. se coacta coniugi
imulat amicam: bis quoti die, interim
er abluit se, & spargit unguentis, comam
Dẽsam per humeros fusa, flore uerticẽ
mbrata, pulchrũ cæteris spectaculũ,
Líserum marito: ni tyrannus quispiã
it réxue, gaudẽs apparatu huiusmodi.

Hæc ẽ parente simia est: qua Iuppiter
Non tribuit homini pestilentius malũ.

Αἴρισα μὲν πεῖσοπα· πιαύτη γυνὴ
Εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέ-
λως.

Επ' αὐχένα βεαχέα κινεῖται μόγις.
Ακυρος, αὐτόκωλος. ὦ πάλαι ἀνὴρ
Ος πις κακὸν βιοῦτον ἀγκαλίζεται.
Διώια δὲ παίπα τὲ ἔρπους ὄπίσα τάμ.
Ως τῶρ πίθηκος, ἐδὲ οἱ γέλως μέλει
Οὐδ' ἀπ' πν' δῦ ἔρξειε· δηλα ἔδ' ὁρᾷ.
Καὶ πᾶπ πᾶσαν ἡμέρλω βυλόμενος,
Οκως πὶ χ' ὡς μίγιςον ἔρξῃ κακόν.

Τὶω δ' ὀκ μθίσπις, τὶω πις ἀπυ-
χεῖ λαεῶν.

Κείνη τὰρ οἴη μῶμος οὐ πεοσπιζάιει.
Θάλλει δ' ἰῶ αὐτῆς κὰ παίξεται
βίος.

Φίλη δὲ σὺ φιλεῦνπ μεδίσκει πόσ-
Τεκοῦσα καλὸν κ' ὄνομα κλυπον γένος
Κἀειπρεπὴς μθὺ ἐν γυναιξὶ γίγνε
Πάσησι, θεὶν δ' ἀμφιδέδρομε χάρις.
Οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἴδηται κα θηθήν,
Οκευ λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
Τοίας γυναῖκας αὐθράσιν χαείζεται
Ζεὺς πας ἀρίσας κ' πολυφραδεσάτας

Huic singularis ori
Gradiēs per urbē ri
Cruice circū uix ca
Depygis, aruens osse
Oraale mōstrū quis
Miserum maritum.
Mēēsque moēsque
Risu oscurat, nec
Facere: sed unum
Secumque uersat,
Designet aliquod

Ex ape creatæ co

Quæ sola nulli crim
Vitámque longā
Charóque chara co
Faecūda pulchræ
Interque cunctas fo
Decore circum gra
Diuina: segnes nec
Vbi de uenereis fa
Tales mulieres Iup
Et singulari prædi
Præbet benignus

Huic singularis oris est deformitas:
Gradiēs per urbē risui est passim ōnib⁹
Ceruice circū uix caput flectit breui,
Depygis, arens osseis crurum artubus.
O tale mōstrū quisquis amp'exu fouet,
Miserum maritum. callet instar simiæ
Mēteśque moreśque omniū: nec soluere
Risu ora curat, nec studet quicquā boni
Facere: sed unum id cogitat toti diem
Secūmque uersat, arte qua tandē celus
Designet aliquod maximè nefarium.
Ex ape creatā coniugis fœlix uir est,
Quæ sola nulli crimini est obnoxia,
Vitámque longā & floridā facit uiro,
Charóque chara conseneścit coniugi,
Fœcūda pulchræ & spl'ēdidæ propaginis
Intérque cunctas fœminas spectabilem
Decore circum gratia ambit undique
Diuina: segnes nec frequentat circulos
Vbi de uenereis fabulantur fœminæ.
Tales mulieres Iuppiter longè optimas
Et singulari præditas prudentia
Præbet benignus & fauēs mortalibus.

Τὰ δ' ἄλλα φῦλα τῶν μηχανᾶι
Διὸς
Ἔστιν τὰ πάντα ἐκ παρ' αἰθράσιν μένει.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακὸν
Γυναῖκας· ὧν τὴ δοκοῦσιν ὠφελεῖν,
Ἔχουτ' τῷ μάλιστα γίγνεται κακόν.
Οὐ γὰρ κατ' οὖφρων ἡμέρῳ συνέρχεται
Ἅπασαν ἕξις σὺν γυναικὶ πέλεται.
Οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
Ἐχθρὸν σωοικητῆρα, δεξιμένεα θεῶν.
Ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
Κατ' οἶκον, ἢ θεοὶ μοῖραν ἢ ἀνθρώ-
που χέειν,
Εὑρεῦσα μῶμον ἐς μάχλω κορύσσεται.
Ὅκου γυνὴ γὰρ ἔστιν, οὐδ' ἐς οἰκίαν
Ξεῖνον μολόντα σωφρόνως δέχοιατο.
Ἥτις δέ τι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
Αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
Κεχλιδότος γὰρ ἀνδρός, οἱ δὲ πλείονες
Χαίρουσ' ὁρῶντες καὶ τὸν ὡς ἁμαρ-
τάνει.
Τῷ δ' ἕκαστος αἰνέσας μεμνημένος
Γυναῖκα, πῶς ἂν πατέρος μοιρίσει.
Ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν ἀνώσκομεν.

Ad reliqua genera c
Creata cuncta sunt,
manent.
Has nempe pestē Iup
Produxit, etiā ut fer
Videatur, ipsū id sit
Nec integrū unquā
Qui cū muliere degi
Dirā à familia cōtu
Hostē repellet facil
Animo uidetur letu
Aut hominis ergō, ti
Occasione comparat
Nam sicubi ædes uxo
Nūquā hospes hilarē
Quōdsiquā frugi ex
Longè supra omnes ill
Nempe osciante co
Lætatur errore eius,
Animum retorquen
propriam,
Culpat alienam con
Nec esse pari sorte

At reliqua genera callido Iouis dolo
Creata cuncta sunt, & apud homines
manent.
Has nempe pestĕ Iuppiter grauissimã
Produxit, etiã ut ferre siquid cõmodi
Videãtur, ipsũ id sit marito incõmodũ.
Nec integrũ unquã trãsiget lætus diĕ
Qui cũ muliere degit unà: nec famem
Dirã à familia cõtubernalĕ, deúmque
Hostĕ repellet facilè. quũ uir maximè
Animo uidetur lætus, aut fato deũm,
Aut hominis ergô, tũ reperta criminis
Occasione comparat se prælio.
Nam sicubi ædes uxor ullas incolit,
Nũquã hospes hilarè poterit illic excipi
Quòdsiqua frugi existimetur maximè,
Lõgè supra omnes illa dãnosissima est,
Nempe oscitante coniuge: at uicinia
Lætatur errore eius. & nuptã ad suam
Animum retorquens quisque laudat
propriam,
Culpat alienam coniugem: cum cæteris
Nec esse parili sorte nos cognoscimus.

Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακὸν,
Καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄῤῥηκτον πέδῃ,
Ἐξοῦ πεπιεῖν μὲν αἰδὼς ἐδέξατο
Γυναικὸς εἵνεκ' ἀμφιδυελωμένους.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου, ὅτι βεαχὺς καὶ ἀτελὴς ὁ βίος.

Finis

Ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἐχθαρύκλυπος
Πάντων ὁπόσοι, κῆ πάθησ' ὁπόθ' ἥλεε.
Νόος δ' ἐπ' ἀνθρώποισιν οὐκ ἐφημέροις
Ἐστ', ἀλλ' ἐφημέριοι βροτοὶ δὴ ζώομεν,
Ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσῃ θεός.
Ἐλπὶς δ' ἅπαντας καλλεπεῖ δολίῃ φρενί,
Ἀφρήκτων ὁρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
Μένουσιν ἔτι ἔσσαν, οἱ δ' ἐπέων πεδέξασθαι.
Νέωτα δ' ἐσδεῖς ὅστις εὖ δοκεῖ βροτῶν
Πλεῖστον τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι φίλον.
Φθάνει δ' ἅπ' ἄλλον ἄλλος ἀζηχὲς λαβὸν,
Ῥηϊτὸν πέρι ἵκηται· δεῖ δ' ὀλίγοισι νόσῳ
Φθείροισιθνητῶν· τοῖς δ' ἀρεῖ δεδμημένοις

Nam maximum istud
malum,
Vinclumque nodo fi
Vnde explicauit Pluto
Mulieris ergò conser

Apud eundem, in tr
nitate uitæ.
Deus tonantem est e
Filij, arbitratu cunc
At mens hominibus
neis
est, in diémque uiuim
Prout quidq; numē
Diuina blandis inter
Tenet uniuersos uan
Expectat iste craſtin
Messes: nec ullus non
Promittit hilarémq
proximum
Annum, sed alium t
Mors occupauit: mo
Extinguit: alios Ma

Nam maximum iſtud Iuppiter genuit malum,
Vinclûmque nodo ſtrinxit inſolubili
Vnde explicauit Pluto morte plurimos:
Mulieris ergô conſerentes dexteras.

Apud eundem, in tractatu De breuitate uitæ. G.B.

Penes tonantem eſt exitus rerũ Iouem,
Fili, arbitratu cuncta qui gerit ſuo.
At mens hominibus nulla momenta neis
Eſt, in diemque uiuitur mortalibus,
Prout quidq; numẽ ſingulis finiuerit.
Diuina blandis interim ſpes ſomniis
Fouet uniuerſos uana uoluentes diem
Expectat iſte craſtinum, ille plurimas
Meſſes: nec ullus non ſibi mortalium
Promittit hilarêmque & opulentum proximum
Annum. ſed alium triſtis ante terminũ
Mors occupauit: morbus aliũ lugubris
Extinguit: alios Martio in certamine

Πέμπει μ' ἀγάπης ἵμερος χθονός.
Οἱ δ' ἐν θαλάσσῃ λαίλαπι κλονούμενοι
Καὶ κῦμα πολλῶν πορφυροῦς ἀχὼς,
Θνήσκουσιν, οὔτ' αὖ μὴν δυωήσονται
ζώειν.
Οἱ δ' ἀγχόνην ἄψαντο δυσπόνῳ μόρῳ,
Κ' αὐτάρκεσι λείπουσιν ἠλίου φάος.
Οὕτω κακῶν ἄπ' οὐδὲν, ἀλλὰ μυρίαι
Βροτοῖσι κῆρες, κἀνεπίφθονοι δύαι,
Καὶ πήματ' ἔβην. εἰ δέ μοι πιθοίατο,
Οὐκ ἂν κακῶν ἐρῷμεν, οὐδ' ἐν ἄλγεσι
Κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.
Παρὰ πῦρ αὖτως, ἐν πῖσι παρηορικοῖς.
Τοὺς μὲν θανόντας οὐκ ἂν ὠθυμοίμεθα,
Εἴ π φρονοῖμεν, πλεῖον ἢ μέρας μιᾶς.
Παρὰ πῦρ αὖτως, ὡς τὸ θνατὸν ἀβέβαιος ἢ τῶν ἀνθρώπων
Ὥρα ξία.
Γάμπαν δ' ἄμεμπτος οὔτις οὔτ' ἀκήριος.

Domitos nigrantes
mos:
Aliis procellis æstua
lachas supremũ clau
Quos uita curis trist
Hi lacrymosa ad fat
Solis relinquunt spro
Immune nihil est, mi
Parcæ minantur, ac
Dolor & calamitas,
Se nullus ultrò cru
Animum tenaci nec

Apud eundem
torius.
De luce cassis cor m
Vnum tenebit, si cor

Apud eundem,
felicitatis hu
Nec ullius expers cr
est.

Domitos nigrantes Pluto mittit ad domos:

Aliis procellis æstuantis æquoris
Iactãs supremũ claudit unda spiritũ,
Quos uita curis tristis exercet malis.
Hi lacrymosa ad fata reste nexili
Solis relinquunt sponte lumen. sic mali
Immune nihil est, mille sed mortalibus
Pœnæ minantur, ac inexplicabilis
Dolor & calamitas. si mihi tribuãt fidẽ,
Se nullus ultrò cruciet indulgẽs malis,
Animum tenaci nec dolore exerceat.

Apud eundem in Consolatoriis. G.B.

De luce cassis cor memoriam nõ supra
Vnum tenebit, si cor habeamus, diem.

Apud eundem, De incertitudine felicitatis humanæ. G.B.

Nec ullus expers criminis nec mortis est.

ΠΑΡΑ ΚΑΛΗΜΕΝΤΙ ΤΩ
Αλεξανδρεῖ, Στρωμ. ς.

Γυναικὸς οὐδὲν χεῖρι᾽ αὐὴρ λυίζεται
Ἐσθλῆς ἄμεινον, οὐδὲ ῥῖγιον κακῆς.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΑΛΗΝΩ ΕΙΣ
τὸ ς τῶν Ἐπιδ. ὑπομν. ϛ, καὶ εἰς
τὸ Περὶ ἄρθρων ὑπομν. α.

Οὔπω τις οὕτω δασκίοις ἐν ὕρεσιν
Ἀνὴρ λέοντ᾽ ἔδυσεν, οὐδὲ πάρδαλιν,
Μῆνος σεσυχῇ συντυχὼν ὑπ᾽ ἀτραπῷ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΟΤΕ-
λει ῥητορ. α, ἢ τῷδε τῷ Γλαυκάρ-
χῳ ὑπ᾽ τῷ τῶ Δίωνος βίῳ.

Κορινθίοις δ᾽ οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.
Δειπνοσοφ. ι.

Ἐδωκεν οὐδεὶς ὐδ᾽ ἀρυσπέρα βυγός.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπν. ιδ.
-πολλὰ μὲν δὴ
Προεκπονῆ Τηλέμβροτε γράφων,

APVD CLEMENTEM ALE
xandrinum, Strom. lib. 6. G. B.

Muliere nulla res uiro præstantior
Bona euenire, nil mala peius potest.

APVD GALENVM in lib. 6. Epid. cõm. 2. & in lib. De artic. cõm. 1. Henrico Stephano interprete.

Haud ullus unquã saltuosis montibus
Adeo leonem exhorruit, uel pardalin,
Cui solus arcta in semita fit obuiam.

APVD ARISTOTELEM
Rhetor. 1. & apud Plutarchum
in uita Dionis. H. ST.

Corinthius succenset Ilium nihil.

APVD ATHENAEVM
Dipnosoph. lib. 10. H. ST.

Sextarium dat nemo ne fœcis quidem.

Apud eundem. Dipnos. lib. 14. H. ST.

-multum quidem
Præ laboras scriptitans Telembrote,

Ἐνταῦθα μόνοι πυρὸς ἐξ Ἀχαΐας
Τρομίλιος θαυμαστὸς ὃν κατήγαγον.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ἐξάμετρα καὶ πενταμετρα ἔπη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ἐν τῷ περὶ τῆς ἀναφορᾶς.

Μνήμη δ' οὔνεκα φημὶ Σιμωνίδη ἴσα φαείζειν,
Ὃς δώκοντα ἑτέων, παῖδι Λεωπρεπέος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΙ.

Ἡ μὲν Ἀθηναίοισι φόως ἔθηκε νίκη Λειστοκείτων Ἵππαρχον κλεῖνε καὶ Ἁρμόδιος.
Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἰσθμια, δὶς Νέμεα, δὶς Ὀλύμπια

Caseus at hîc est ex Achaia tamen
Tromilius mirandus adductus mihi.

SIMONIDIS hexametri & pentametri versus.

APVD ARISTIDEM, IN oratione De mendacio dicto. Interprete Henr. Stephano.

Aio Leoprepidæ nō esse Simonidi, adepto
Octoginta annos, mentæ parem memori.

APVD HEPHAESTIONEM. H. ST.

Clarum Cecropidis tum fulsit lumen, Aristo-
gitō quū Hipparchō Harmodiúsque necant. Apud eundem.

Isthmia, bis Nemea, & bis Olym-

ἐστεφανώθην,
Οὐ πλάτῃ νικῶν σώματος, ἀλλὰ
τέχνᾳ.
Ἀεισοδάμας θρασὺς Ἀλεῖος πάλᾳ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ
ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου, ὅτι
βεβαχύς.

Οὐδέν ἐν ἀνθρώποισι μόχ. εἰ χεῖμα ἔρ
πεδον αἰεί.
Ἐν ὅτι κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνὴρ
Οἵη περ φύλλων γενεή, τοιάδε καὶ ἀν-
δρῶν.
Παῦροί μὲν θνητῶν ἄσσα δίξά
μενοι
Σπέρνοις ἐν καρπὸν πάρεστι τὸ ἐλπὶ
ἑκάστῳ
Ἀνδρῶν, ἥτε νέων τήθεσιν ἐμφύεται
Θνητῶν· ἡ ὄφρα πὶς αὖθος ἔχῃ πολυ
εσπὲς ἥβης,
Κῶφον ἔχων θυμὸν πολλ' ἀτέλε-
σα νοεῖ.

pia magna coronor,
Corpore non lato uicta, sed artę
mihi,
Aristodamas ego palæstritęs bonus.

APVD STOBAEVM IN tractatu de uitæ breuitate. Interprete Georgio Buchanano Scoto.

Rebus in humanis nulla est constantia certa,
Veridico uates Chius ut ore canit,
Non minus est foliis hominum genus fluxa caducis.
Pauci ubi cæperũt auribus ista, suis
Pectoribus fixere. animus nanque indita quondam
Spes teneris blandè credula corda souet.
Et dum læta uiret iucundo flore iuuenta,
Percurrant animos irrita multa leues.

Οὔτε γὰρ ἐλπὶς ἔχ' ἀναστέμψαι, οὐδὲ θανεῖσθαι·
Οὐδ' ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντὶς ἔχει καμάτου.
Νήπιοι οἷς ζωὴν καὶ πανόσιος, οὐδέ τ' ἴσασιν
Ὡς χρόνος ἐν βροτέοις ἐστὶν ὀλίζος βιοτᾶι.
Θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ζῶντα μαθὼν βιότου πόρον ἕρμα
Ψυχῆι τῆσδ' ἀγαθῶν πλῆσον χαριζόμενος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ, ἱστορ. βιβλ. ς.

Ἀνδρὸς ἀειστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῆσδ' ἐφ' ἑαυτῶι
Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις.
Ἣ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων,
Παίδων τ', οὐκ ὀρθὴν νοῦσ' ἐς ἀτασθαλίαν.

Nec senium mortemue pauet: neque corpore sano
Proxima uenturi cura doloris adest.
O malè stultorum mens credula, qui breuis æui
Tempora non norint quàm fugitiua uolent.
At tu præmonitus nigræ ad confinia mortis
Lætus age, & genio gratificare tuo.

APVD THVCYDIDEM, Hist. lib. VI, Laurentio Valla interprete.

Propugnatoris Graiis qui præfuit Hippiæ,
Hac in humo proles conditur Archediæ.
Quæ patre, germanisq;, uiro, gnatisque tyrannis,
In nullum tamẽ est facta superba nefas.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΟΛΥΔΕ
κει, Ονομαστικοῦ βιβλ. ε,

Ης αὖ καὶ φθιμένης λύπος τάπ
τύμβῳ
Ισκω ἐπ Θεμέεν Σπερχειάχοω
σα Λυκαί.
Ταὶ δ' ἀρεταὶ οἵδεν μέγα Πήλιο
ἄτ' ἀείδηλος

Idem H. Steph. interprete.

Hippiæ apud Graios columen uirtutis adepti
Archediæ soboles hac tegitur sub humo.
Cui uir erat princeps, princeps pater, & sua proles,
Et fratres: nunquam est facta proterua tamen.

Hoc epigramma Lampsaci Archedices sepulchro superpositum refert Thucydides, eius authorem non nominans. sed Aristoteles tertiũ versum sub nomine Simonidis proferens, omnem dubitationem tollit.

APVD POLLVCEM Onomastici lib. V. HAEC

Nempe astare feræ supra tua bustatre miscunt
(Nouo ego) uenandi nobilis arte Lycas.
At quidam tu fortis, scit Pelion, Ossaque nouit,

Οσσα, Κισσαμρῶνός τ' οἰονόμοι σκο
παί.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ

Δειπνοσοφ. βιβλ. γ.

Καλλίστρατος ἐν ἑβδόμῳ συμμι
κτῶν φησὶν ὡς ἑστιώμενος παρά τε
Σιμωνίδῃ ὁ ποιητὴς κραταιοῦ καὶ
ματος ὤσαν, ἐν τῷ οἰνοχόων τοῖς ἐν
λοις μισγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος
αὐτῷ ὃ δ', ἀποχέσθαι τόδε τὸ ὄπι
γραμμα,

Τίὼ ῥα ποτ' οὐλύμπιο πρὸ πλωρα
ἐκάλυψεν
Ὠκὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βο
ρέης,
Ἀνδρῶν ἢ ἀχλαίνων ἔδακε φρένας
αὐτάρ ἑκάμφθη
Ζωὴ Ριγείλῳ χιῶ ὀπεσταμένη.
Εν τις ἔμοι γ' αὐτῆς χείτω μέρος. ὀ
φρ' ἔοιτε
Θερμῷ βασάζειν αὐδρὶ φίλῳ

SIMONID.

Atque Citharon
tæ iuga.
In principio e
pro ἧς ὦ lego ἧ

APVD ATH

Dipno soph.
Calliſtratus Miſc
ſeptimo tradit
pud quoſdam
ſima, quam pr
liorum tuuem
ius autem potu
pore compoſitum
ma pronuntiaſſ
Quam Boreas ar
texit Olympi
E Thracia arſu
Quæ nados anxit
gat illi
Pierio ſimulace
ſius partem aliqu
nanque ſodal
Haudquaquam

Atque Cithæronis gramine lætæ iuga.

In principio epigrammatis pro ἥς αὖ lego ἣ σεῦ.

APVD ATHENAEVM.

Dipnosoph. lib. III.

Callistratus Miscellaneorum libro septimo tradit, Simonidem apud quosdam æstate feruentissima, quum pmœrnæ potui aliorum nuuem admscerent, eius autem potui minimè, ex tẽpore compositum hoc epigramma pronuntiasse,

Quam Boreas circum latus olim texit Olympi,
E Thracia rursu cõcitus alipede.
Quæ nudos auxit: sed uita relanguit illi
Pierio simulac est amicta solo:
Eius partem aliquis fundat mihi. nanque sodali
Haudquaquam potũ ferre de-

ωεόπων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπνοσοφ. βιβλ. ιγ.

Αἶδ' ὑπὲρ Ἑλλήνων τε καὶ ἀθυμάχων πολιητᾶν
Ἔσαθεν δύχεσθαι Κύπριδι δαμονίᾳ.
Οὐτὲρ ζοφόροιην ἐμήσατο δ' Ἀφροδίτα
Γέρσης Ἑλλαίων ἀκρόπολιν ὠεσσόμενον.
Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι, καὶ ἐν τῷ λ τῆς αἰθολογίας τῶν ὑπομνημάτων.

Περξιτέλης ὃν ἔπλασε διηκρίβωσε δ' ἔρωτα,
Ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης.
Φρυνὴν μισθὸν ἐμεῖο δίδοις ἐμέ. φίλτρα δὲ βάλλω
Οὐκέτ' ὀϊστεύων, ἀλλ' ἀπανιζόμενος.
Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπν. βιβλ. ιδ'
Περὶ ὧν λαγῶν Χαμαιλεόντ φησὶν

æt calidum.

Apud eundem, Dipnosoph. lib. XIII. H. ST.

His data cura fuit fundendi uota precésque
Cypridi, pro Graiis, ciuibus & ualidis.
Nanque sagittiferis Persis uenerãda Cythere
Arcem Graiorum prodere non statuit.

Apud eundem, eodem libro: & Anthologiæ Græc. epigr. lib. IIII. H. ST.

Quem patiebatur me sic expressit Amorem
Praxiteles proprij cordis ab archetypo:
Méque mei pretiũ Phrynæ dedit. ergo sagittæ
Illicia haud iacunt nunc, sed imago mea.

Apud eundẽ, Dipnos. lib. XIIII.

Quod autem ad lepores attinet

τῷ αὐτῷ Σιμωνίδου, ὡς δηπουθεν πα
ρὰ τῷ Ἱέρωνι Σιμωνίδης, οὐ σοφὸς
τελέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ βάπτειν, κ
σοφὸς καὶ τοῖς ἄλλοις, λαγωοῦ, ἀλ
ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἱέρωνος, ἀ
ὠφέλησεν,

Οὐδὲ λαγὸν οὐ λύρα σοφὸν ἐὼν ἔβ
κεπε δεῦρο.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπνοσοφ. βιβ.
χεῖφος Σιμωνίδου.

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐείφου καὶ ὁ
πλοις ἰχθῦς
Γλησίον ἁρπάσαντο καρπάτα. πᾶς
δὲ Νυκτὸς
Δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσ
ἄνακτος
Βυσσόνον ὄκ ἐθέλοισι πιθωεῖσθαι
ἐράσιτα.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αἰτόθι.

Φημὶ τὸν ὄκ ἐθέλοντα φέρειν τέτιγ
ἀέθλον,
Τῷ Γανυμηδὸς ἦ δάσγμέγα δεῖπ
Ἐπιῷ.

net, Chamæleon narrat in libro quem de Simonide scripsit, cœnãtem Simonidem apud Hieronem, quum ei non appositus esset supermensam lepus, sicut & cæteris, sed postea impertiretur Hieron, illum extempore compositum hunc uersum pronuntiauisse,

Quantumuis latus nondũ peruenerat ad me.

Apud eundem, Dipnos. lib. X,

griphus Simonidis.

* pater hœdi & miser piscis
Propè firmarunt capita. filium autem Noctis
Postquam excæperunt palpebris, Dionysi regis
Interfectorem boum nolunt alere ministrum.

Apud eundem, ibidem.

Aio eum qui non uult reportare ei cadæ præmium,
Panopeæ adæ Epeo præbiturum magnum prandium.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ,
ὐπ πῷ σοὶ θανάτου.

Τοῦτό κεν εἰς αἴδαν κενεὰ δομενήχεϊ
ἀχῶ,
Σιγᾷ δ' ὐ νεκύεσσι, τὸ δ' σκότος ὄσσε
καπέρρει.
Παίπα γὰρ μίαν ἰκνεῖται λαοσσόα
χάρυβδιν.
Αἱ μικάλαι δ' ἀρεταὶ ἠδ' ὁ πλεῖτος.
Ὁ δ' αὖ θάνατος ἐφῆκε καὶ τὸν
φυγόμαχον.

APVD STO
tracta
Ad inferos nana
silentiúmque a
tenebræ in oc
*

Hæc ita depra
leguntur apud
αἱ μεγ. &c. & al
sus, & aliò spe
fallor, autori
sus qui vnà cu
tur Simonidi,
καὶ τὸν φυγόμ
sit, ab Horatio
pressus è verbe
Carm. ode 2, ho
& fugacem pe

APVD STOBAEVM IN tractatu De morte.

Ad inferos nana transnatat uox,
Silentiúmque apud mortuos, & tenebræ in oculos defluunt.

* * *

Hæc ita deprauata confuſáque leguntur apud Stobæum. nam αἱ μεγ. &c. & aliud eſt genus verſus, & aliò ſpectat, & alius eſt, ni fallor, autoris. Hic autem verſus qui vnà cum cæteris tribuitur Simonidi, ὁ δ' ὡῦ θάνατος ἐφῖ κε καὶ τὸν φυγόμαχον, cuiuſcũque ſit, ab Horatio pulcherrimè ex preſſus è verbo ad verbvm, 3. Carm. ode 2, hoc carmine, Mors & fugacem perſequitur virum.

ALCMANIS VITA, ex Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poet. hist.

PRimus inter lyricos poetas erat Alcman, qui eodem quo Pittacus tempore (vt scribit Eusebius) XLIII scilicet Olympiade claruit: alij, XXVIII: quo tempore Ardius, qui & ab aliquibus Ardys dictus est, apud Lydos regnabat. Plerique vero Alcmana Laconem fecerunt. id quod & Statius poeta innuit, quum cecinit,

-& tetricis Alcman cantatus Amyclis.

quod tamē manifestè negat in historia Velleius Paterculus. Suidas ex vrbe Messana (in eo licet perperam legatur Messoa) fuisse ait. sunt tamen qui alterum existimant. Crates verò ex Sardis Lydiæ vrbe. quod & Antipater quodam carmine testatum reliquit, & Leonidas in ipsius Alcmanis epitaphio. Legitur & in libello De exilio Plutarchi, carmē quo idē innuitur. Patrē Alcmā habuit Damātia, vel (ut alij) Titarū. Vērūm ac gulæ operā dedisse legimus: unde & inter gulones & voraces ac multi cibi homines cōnumeratur à Græcis, uel ipso eodem teste, qui se πολυτρόμματον nūcupat. Idem & Athenæus in decimo, & AElianus, quo loco addephegos (hoc est voraces) cōmemorat, inter quos Pityrea Phryga, Cleonymū, Pisandrū, Charippum, Mithridatē regem, Timocreontem Rhodium, (de quo suo loco) Erysichthona Myrmidonū, qui ἰδε κάγθων est cognominatus. atq; ideo haud quoq; mi-

rum si supra modū a
nes vacasse perhibe
vicissim carminū
rum. Extant apud A
carmina, quibus ill
impatienter Megalost
misse. De familiaribus
sex scripsit, melicos ne
bosas ipse nūcupauit.
lamina induxit, qua
stolus cōmuntur. Lim
qua & Lacedæmoni
scribit Alcmana seru
ab eo libertate dona
& ingenii eleganti
dulcis, hoc est γλυκ
uit verò pedicularis
ass. Ab hoc carmē A
cmanicon, interdū a
manicon, appellatū,
meminit, vt alios om
torū Alcmana fuisse
nas, & ipsam lyricu
cho, Fortunā Pronide
que Eunomiæ & Pit
adhuc de Almane sat

rum si supra modũ amatorius & rebus Veneres vacasse perhibetur: nã & ipsum eroticorum carminũ ἀγεμόνα quidã putanere. Extant apud Athenæum eius ipsius carmina, quibus illum facilè colligimus impatienter Megalostratam poetriam adamasse. De familiaribus ac domesticis libros sex scripsit, melicos uersus, & quas colymbosas ipse nũcupauit. Primus ĩsuper modulamina induxit, quæ sine hexametris uersibus cõcinuntur. Lingua usus est Dorica, qua & Lacedæmonii utebãtur. AElianus scribit Alcmana seruũ fuisse Agesidis, sed ab eo libertate donatum, ob illius uirtutes & ingenii elegantiã. & perinde a Græcis dulcis, hoc est γλυκὺς, cognominatur. Peruiit verò pediculari morbo, hoc est phthiriasi. Ab hoc carmẽ Alcmaicõ, quod & Alcmanicon, interdũ à nostris perperã Alemanicon, appellatũ, cuius & Hephæstion meminit, ut alios omittã. Sunt & qui alterũ Alcmana fuisse asserãt ex urbe Messanæ, & ipsum lyricũ. Alcmã, teste Plutarcho, Fortunã Prouidentiæ filiã, sororémque Eunomiæ & Pithus dicere solebat. & adhuc de Almane sat dictum.

ΑΛΚΜΑΝΟΣ

μελη.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ

Δειπνοσοφ. βιβλ. γ. ὁκ τῶ ιε̄

Ἀλκμαῖος,

Κλίναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι βάπεσδαι, μακωνίδων ἄρτων ὀπισθόσιον λίνῳ τε σαμαμῷ τε, κνῆ πελίχναις πέδαισι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Ἐπὶ δὲ καὶ θαρος ὀντρεῖ κυδωνίοις μήλοισιν ἐς τὰ πτόλια.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δειπν. βιβ. θ.

Λῦσί μ' ἀπαράκτα νεανίδες, ὥστ' ὀ νεις ἱέρεκος ὑπὸ παμφώ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Ἀλιπόρφυρος ἔαρος ὄρνις.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιά.

Καὶ πόκα τοι δώσω πεποδοκώτος

*ὦ ὐ Νιλέα βίπρης, ἀμ' ἔπι νῶϊ γ' ἄπειρος, ζάχα ὐ πλέος ἔπνεο, σῦ δ' ἀπαμ-

ALCMANIS carmina.

APVD ATHENAEVM, Dipnosoph. lib. III, ex XV

Alcmanis.

Lecti quidem septem, & totidē mensæ, maconidū panum refertæ, linóque & sesamo, *

Apud eundē Dipnos. lib. IX.

Reliquerunt autem infecta adolescentulæ, ut gallinæ accipitre su- " peruolante.

Apud eundem, ibidem.

Purpurea ueris aura.

φάμος Ἀλκμὰν ἠρᾶσθη χαίτερον παῖ-
δα ταὶ θεραπαί· οὔ πᾰ γὰ οὐ πιτυμμένο
ἔαδει, ἀλλὰ τὰ καμπὰ γὰ ὥσταρ ὁ δᾶ-
μος ζατεύει.

Καὶ μετ' ὀλίγα,

Ὥρχες ἀ' ἔσι ἢ κατῆεις θέρος ἔ-
χμάλω παρ' αἰπεί παν καὶ πέπαρτο
τὸ κρόκας, ἀλλ' εἰ μὴ ἔαδει ὐ δάδαλ
οὐπ ἔσι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ια.

Γολμάκι ἀ' αἰκορυφᾶις ὀρέων ὄ-
κα θεοῖς ἄδη πολύφωνος ἑορτὰ χεύ-
σεον ἄγλος ἔχουσα μέλαν σκύφον, οἷα
τε ποιμένες ἄνδρες ἔχοισι, χερσίλεον
πεὸν ἐπαλαθῆσα τυρὸν ἐτύρησας μέ-
λαν ἄτρυφον ἀργύφεόν τε.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιγ.

Ἔρως με ἀ' αὖτε Κύπριδος ἔκαπ ἔλυ
κὺς κατείδων καρδίαν ἰάνει.

Καὶ μετ' ὀλίγα,

Τοῦδ' ἀδᾶαῖ μουσᾶν ἔδᾰξε δῶρον
μακάῤρα παρθένω ἀ ξανθὰ Με-
γαλοστράτα.

Apud eundem, ibidem,

epe autem in cacuminibus mon "
i, ubi dijs canit multiuoca sole "
tas, aureum uas habens, magnũ "
yphum, ut pastores uiri habent. "

* *

Apud eundem, lib. XIII.

nor autem me, uoluntate Cypri
dis, dulcis distillãs cor exhilarat.

Et paulo pòst,

oc iucundarum musarum ostendit donum beatæ uirginis flauæ Megaloſtratæ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιδ'.

Ἤδη παρέξει παιδιὸν τε πόλιον, χ
δρον τε λδυκὸν, κηρίναν τ' ὀπώρ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙ-
στίωνι.

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θύγατερ Δι
Ἀρχὲ ἑρατῶν ἐπέων, ὅπη σὺ ἵμερ
Ὑμνῳ ἐν χαρείεντα πᾶθ' χορόν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἑκατὸν μὲν Διὸς υἱὸν,
Τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Γελιοῦν. αἰ γὰ Ἀπόλλων ὁ Λύκιο
Ἰνώσιλας· ὁ μέδοισαν ἐπιμάσδων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Κόλπω σ' ἐδέξανθ' ἁγναὶ χάειτ
Κρόνῳ.

Αὐτόθι.

Καταθνάσκῃ Κυθέρει' ἀβρὸς Ἄδω
νις· τί κε θεῖμεν;
Καὶ τύπτεσθε κόραι καὶ καταρύκε
χιτῶνας.

APVD HEPHAE-
stionem.

Musa age Calliope filia Iouis,
Aspicare amabilia carmina, & amorem
Hymno uenustúmque inde chorũ.

An sequẽtia sint Alcmanis, ex Hephæstione certò cognosci non potest.

Apud eundem.

Sinu te excæperunt pulchræ Gratiæ.

Ibidem.

Moritur ô Cytherea uenustus Adonis: quid faciamus?
Plãgite puellæ & lacerate tunicas.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΠΙΝΔΑ

ρον σχολίων.

Κάστωρ τε πάλαι παχέων δμη-
τῆρες ἵππων σοφοὶ καὶ Πολυδεύκη
κυδνός.

Ἐκ τῆς αὐτῶν.

Ἀλκαῖος δὲ ἢ Ἀλκμὰν λίθον φα-
σὶν ἐπαγωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ. ὁ δὲ
Ἀλκμάν,

Ὅπως ἀνὴρ λὶ ἐν ἀσμένοισιν ἀλι-
πηρὸς ἦδ' ὀπιθάκας κῆτος πέτρας, ὀ-
ρέων μὴ οὐδέν, δεικέων δέ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

εἰς Ὅμηρον σχολίων.

Κύπρον ἱμερταὶ λιποῖσα καὶ Πάφον
θελιρρύτην.

Ἐκ τῆς αὐτῶν.

Τὸ δὲ Διΐπαρι εἶδος ἄεισε, ἀφορ-
μὴν ἐνδέδωκε τῷ Ἀλκμᾶνι μῖξαι τὰ
ἀμφότερα εἰπεῖν,

Διΐπαεις καὶ αἰνόπαεις κακὸν
Ἑλλάδι βωπανείρᾳ.

EX SCHOLIIS IN Pindarum.

Castor & Pollux inclytus equorum uelocium domitores, equites periti.

EX EVSTATHII SCHOlijs in Homerum.

Cyprum amabilem relinquens, & Paphum circumfluam.

Ex ijsdem.

At hoc dictum Homeri Δις παει εἶδος ἄειστο, occasionem dedit Alcmani dicendi, misçendo utrunque, Δις παεις καὶ αἰνόπαεις, exitium Græciæ uirorum altrici.

ΕΚ ΤΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τεκμήριον εἰς Σοφοκλέα χολίων.
Ριπᾶς ἔνθεον ὄρος, ὕλαι νυκτὸς μυχαί-
ναις στέρνον.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡ-

χῳ Συμποσιακῶν βιβλ. γ.

Ὡς που καὶ Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς αἰνιττόμενος τὴν δρόσον, ἀέρος θυγατέρα καὶ σελήνης, οἷα, φησὶ, Διὸς θυγάτηρ μέλα τρέφει καὶ Σελαναίας.

APVD PLV

Sympofia

Vt alibi Alc

rias obſcure ſign

ris filiam & Lun

[mquit] Iouis fil

næ.

APVD PLVTARCHVM
Symposiac. lib. III.

Vt alicubi Alcman quoque lyricus obscurè significans rorē, Aeris filiam & Lunæ [uocat] Qualia [inquit] Iouis filia nutrit & Lunæ.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ μέλη.

ΠΑΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΩ ΤΩ Αλικαρνασσεῖ ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων.

Δεῦτ' ἐν χορὸν ὀλύμποι, ὅπῃ τε κλυτὰν πέμπητε χάριν θεοί, πολύξαπον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα ἐν τ' ἱεραῖς Δελφῶν οἰκεῖτε, παιδαλόν τ' ἀυκλέ' ἀγρεᾶν ἰοδέτων λάθετε στεφάνων θῆρ' ἐαριδρέπτων λισσαί· δι' ὀδὸν τέ μοι σὺν Ἀγλαΐᾳ ἴδητε, πορδυνέοντες ἀοιδᾶς δεύτερον ὅπᾳ κισσοδέταν θεὸν, ὃν Βρόμιον, ὃν Ἐριβόαν βροτοὶ καλέομεν, γόνον ἰατάπων τε πατέρων μελπόμεν γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν. ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μανὴν οὐ λαθάνει φοίνικος ἔρνος, ὅπόταν

PINDARI carmina.

APVD DIONYSIVM HALICARNASSEVM IN LIBRO DE STRUCTURA VERBORUM.

ADeste ad chorum cælestes, & melytam immittite gratiam Dij frequentem qui urbis umbilicum thure perfusum in sacris Athenis teritis, elegánsque loco apricò situm forum: uiolis reunctarũ accipite coronarum uere decerptarum libationem: & à Ioue mecum Aglaia Gratia inuisite, accedentes carminibus iterum ad hedera redimitum Deum, quem Bromium, quem Grádistrepum nos mortales uocamus, prolémque summorũ parentum canimus mulierúmque Semelen. In Argiua Nemea uatem non latet palmæ germen, quando

οἰχθέντος Ωρᾶν θαλάμου, βύσσου μὲν
ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα· τότε
βάλλεται, τότε ἐπ' ἄμβροτον χέρσον,
ἐρχται ἴων φόβα, ῥόδα τε κόμαισι μι-
γνύμενα. ὑμνεῖτε ὁμφᾷ μελέων πω-
λοῖς, ὑμνεῖτε Σεμέλαν ἐλικάμπυ-
κα χοροί.

Γαρὰ τῷ ἀὐτῷ, ἐν τοῖς αὐτοῖς
τῶ Πλάτωνος.

Ἀκτὶς ἀελίου τί πολύσκοπ' ἐμῆς
θεῶμ' ἀπέρ' ὀμμάτων, ἄχρον ὑπὲρ πα-
τὸν ἐν ἀμέρᾳ κλεπτόμενον ἔθηκας ἀ-
μάλαντον ἰσχὺν πανὸν ἀνδράσι, καὶ
σοφίας ὁδὸν ὑποσκώπτειν ἄζηπον ἐσ-
σαμένα ἐλαύνειν τί νεώτερον ἢ πάρος.
ὁμᾷ σε πρὸς Διὸς ἵππος θοᾶς ἱκέλδω
ἀπήμονα ἐς ὄλβον πνὰ ζάποιο Θή-
βας. ὦ πότνια πάγκοινον τέρας πολέ-
μου, δὶς ἅμα φέρεις πιὸς ἢ καρποῦ
φῶτα, ἢ νιφετῶ ἀέρος ὑπὲρ φατόν, ἢ
σάπιν οὐλομύλω, ἢ πόντου κενεῶσιν
ὁμᾷ πέδον, ἢ παγετὸν χθονός, ἢ νότον
θέρος, ὕδατι ζακότῳ ἐρεύν, ἢ χαῖραν κα-
πνύσασα, φήσ' αὐδῶν νέον ἐξαρ-
χῆς γένος ὁλοφυ- * * *

reeluſo Horarum thalamo odora
tum perſenſerint uer plantæ ne-
ctareæ: tunc germinant, tunc por
immortalē terrā amabilis uiola-
rū crinis & roſæ comis muſcantur.
Celebrate uocæ carminum cum ti-
biis, celebratæ Semelen crines au-
ro nodantem [ô] chori.

Παρὰ δὲ τῷ Αθηναίῳ οὕτως, Πείν ρδν εἶρπε χοινοπενέα πα οἶδα ϰὴ πὸ σαῦ ϰίϭδηλον ἀπὸ σαμῦχ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΡΑΒΩΝΙ γεωγρ. βιϭλ. ι, ὁμ τῷ αὐτῷ διθυραμϭου οὗ ἡ ἀρχὴ, Πείν ρδν εἶρ πε σχ.

Σοὶ ιδν ϰαπάρχα μᾶπερ πάερα Μεγάλοι ῥόιμϭοι κυμϭάλων ἐνδεϰ' ἀχλάδων

Κρόπαλ', αἰθομδνα τε δαὶς ὑπὸ ξανθῇσι πυ ϰαις.

Υπορχήματος τῷ Πινδάρου ἀρχὴ ωδῇ τῷ χοριαϛῇ τῷ Δειτοφάνους ϰαὶ τῷ τῦ Πινδάρου.

Ξώνες ὅ, τι λέγω ζα θέων ἱεραδν ἐπώνυμε πάτερ, ϰίστορ Αἴτνας.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΡΩΤΙΑΝΩ ὁμ τῷδ' τῷ αὐτῷ ὑπορχημῦχ.

Ενέπισε ϰεϰραδνα ὁμ αἵματ. πολλά δ' ἔλϰεα πλδυσὰς ἔϭαλεν ὦ-

Hyporchemati
apium apu
riſtophanis
Pindari.
Attende ad id
rò cui diuina ieiq
pater conditor AE

APVDERO
riuſdem hyp
* mixta in ſan
æmulnera inſ

Hyporchematis Pindarici principium apud enarratorẽ Aristophanis & enarratorem Pindari.

Attende ad id quod dico ô Hierocui diuina ἱερὰ nomen dederũt, pater conditor AEtnæ.

APVD EROTIANVM EX eiusdem hyporchematibus.

* *mixta in sanguine. multa autem vulnera inflixit in humerum*

μον βαχύρρόπαλον. τέλος δὲ ἀέθεας
θεοὺς σιβαρὰς ἐπαύραλξε πλουτεῖς·
αἰὼν δὲ δ' ὁσίων ἐρράιδη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΑΤΩΝΙ,
ἐν τῷ Γοργίᾳ.

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς, θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων· ἔστι δὲ δὴ ἄγει δικαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Πολιτ. α.

Ὃς αὖ δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ, γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀπτάλλοισα γηροβόρος ξυναορεῖ ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύτροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ Πολιτ. ε, καὶ παρὰ τῷ Κικέρωνι ἐν τῷ θεὸς Ατπικὸν ὀπισολαῖς.

Πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας ἀναβὰς, καὶ ἐμαυτὸν ὅπως θεῖφ ἐξάξας διαβιῶ, *δίκα μοι νόος ἀπρέκειαν εἰπεῖν.

aſſera clama.tu
lens diſcerpſit u
dullâque oſſium

APVD PLA
Gor
Lex, omnium
& immortalium
lenter potentiſſi
Apud eundem
Quicunque
uitam tranſege
uens altrix ſe
ſpes, quæ potiſſi
ſatilem mentem
Apud eunde
& apud
ad Attiam
Verum iuſti
obliquæ fraudis
meipſum ita ma
gam, *in ambig
endam ueritate

aspera claua. tandem autem extol lens diserpsit ualidas costas, medullaque ossium dissipata fiunt.

APVD PLATONEM IN Gorgia.

Lex, omnium regina, mortaliũ & immortalium: hæc agit ius uio lentèr potentissima manu.

Apud eundem, De repub. lib. 1.

Quicunque iustè sanctéque uitam transegerit, dulcis cor illi fo uens altrix senectutis comitatur spes, quæ potissimũ mortalium uersatilem mentem gubernat.

Apud eundem, De repub. lib. 2. & apud Ciceronem & epist. ad Atticum.

Verum iustitiæ murũ altum an obliquæ fraudis conscendens, & meipsum ita munens, utam trãsigam, * in ambiguo mihi mens ad dicendam ueritatem.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΛΟΥΤΑΡ-
χῳ, ἐν τῷ Δραμυθητικῷ πρὸς
Ἀπολλώνιον, περὶ τ' ἀστέρων τῆς
ὁμ ᾅδου,

Τοῖσι λάμπει μὲν ἠέλιος
τὰν ὑπὰ δὲ νύκτα κάτω, φοινικορο-
δίαις τε λειμῶνες εἰσὶ πρεπάγδον αὐ-
τῆς, καὶ λιβάνῳ σκιερὸν καὶ χρυσο-
κάρποισι βέβρυθε· τοὶ μὲν ἱππείοις
γυμνασίοις, τοὶ δ' ποσσῖν, τοὶ δ' φορμί-
γεσσι τέρπον. πρὸς δ' σφίσιν ἄνθεσι
ἅπας τέθηλεν ὄλβος, ὀδμὰ δ' ἱερὰν
κὰτ χῶρον κίδναται ἀεὶ, θύματα μι-
γνῦσ' ἐν πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θε-
ῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Ὀλβία δ' ἁπάντεσ' αἷσι λισσὸν
πέλυται. καὶ σῶμα μὲν πάντων
ἔπεται θανάτῳ πρέπει δ', ζωὸν δ'
ἔπλειπε αἰῶνος εἴδωλον. τὸ γὰρ ὅτι
μόνον ἐκ θεῶν, δῆλα δὲ πρέπει τῶν
μελέων. ἀτὰρ δ' ὀνείροισιν ὐπ πολ-
λοῖς ὀνείροις δείκνισι πίπτων ἐφ ἑρ-

APVD PLVT.
pol. De piis qui sun
tephano Nigro

Quibus utique
tis est tempus, solis
Sarisque puniceis
florum sunt subiu
tis arboribus adum
que fructibus onus
ribus gymnasiis hi
nulli tibiis oblectan
nem omnis flore
entia, optabilium
em per locum diff
bo, marias imponer
spleñ dñi primitia

Beata autem om
es solem fruit: q
lem corpus præpo
rentem, superstes
adhuc uitæ simula
solum est à diis,
membris agentibu
mentibus multis i

APVD PLVT. in Conſ. ad Apol. De piis qui ſunt apud inferos. Stephano Nigro interprete.

Quibus utique, dum nocturnũ ſic eſt tempus, ſolis iubar ſplẽdet, oſariiſque puniceis conſita prata ipſorum ſunt ſuburbium thuriferis arboribus adumbratum aureiſque fructibus onuſtũ: atque eque-rib⁹ gymnaſiis hi, alij teſſeris, nõnulli tibiis oblectantur. Apud ipſos autem omnis florum pullulat opulentia, optabiliũmque odor amabilem per locum diffunditur perpetuò, uariasque imponentium ignis lonçe ſplẽdẽti primitias in deorũ aris.

Beata autem omnes Parcæ labores ſoluens finit: & omnium quidem corpus præpotentem ſequitur mortem, ſuperſtes autem manet adhuc uitæ ſimulacrum. hoc enim ſolum eſt à diis, dormit autem membris agentibus. Verùm dormentibus multis inſomniis iucun-

πουσιν ἐ χαλεπῶν κρίσιν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.
Σοφοὶ δὲ τὸ Μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν θεοισῶς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Εἰ καλῶς
εἴρηται τὸ λάθε βιώσας.

Καίτοι τῆς γε δόξης καὶ τὸ ἐξ
φασὶν ἀσεβῶν χῶρον, τοῖσι λάμπε
μβρος ἀελίου τὰν ἀνταὶ δὲ νύκτα κά
τω φοινικοβόδοις ὐν λειμώνεσι, κα
πῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθρῶν κα
σκυθίαν δένδρων αὔθεσι τεθηλὸς αἰσ
πεδίατα πεδίον, καὶ ποταμοὶ πίνε
ἄκλαυτοι καὶ λεῖοι διαῤῥέουσι, κα
διαπεδᾶσ' ἔχοισι ὐμνήμας καὶ λό
γοις τῶν χρονότων καὶ ὄντων ἀνδρ
πέμποντες αὐτοὺς καὶ ζωόντες. ὑ δὲ
πείτη τῶν αὐσαίως βεβιωκότων κα

dorum adſerpens
ndiat indicium.

Apud eunden
Sapientes autem
quid nimis, laud
modum.

Apud eundem
rectè dictum

Eraſmo Rotero

Et tamen aiũt
que locum ſedem
bus ſplendet ſoli
ſtem infernè in p
purpurantibus, q
nant omnia, & p
rum floribus am
campus, tum amn
ignari ac leneſcu
transigunt inocu
quiẽs & cõmeno
teritarum ac pra
tes ſeſe mutuò, &
dinem uitæ agita
uia, eorum eſt qu

dorum adſerpens & difficilium
ndicat iudicium.

Apud eundem, Ibidem.

Sapientes autem hoc dictum Nequid nimis, laudarunt nurum in modum.

Apud eundem, in tract. An rectè dictum ſit κάδε ἐιδώσας.

Eraſmo Roterod. interprete.

Et tamen aiũt gloriæ eſſentiæque locum ſedem eſſe piorum, uibus ſplendet ſolis uigor, deinde noctem infernè in pratis roſeo colore purpurantibus, quibus intõſa uernant omnia, & procerarum arborum floribus amœnus conueſtitur campus, tum amnes quidam fletus ignari ac leneseum perfluunt: ipſi tranſigunt iucundè tempus colloquiis, & cõmemoratione rerũ præteritarum ac præſentiũ, accerſentes ſeſe mutuò, & inter ſe conſuetudinem uitæ agitantes. Porrò tertia uia, eorum eſt qui impiè uixerũt

πορεύομαν ὁδός ἔξιν, εἰς ἔρεβός π
ὴ βάσεσθρον ὠθοῦσα τὰς ψυχὰς, ἔν-
δεν τὸν ἀπειρον ἐρεβυζεν σκότον βλη
χροὶ δ' ὀφερεῖς τυκτὸς ποταμοὶ, δεινό-
μυθοι καὶ ἀπορρύπλοντες ἀγνοίαν καὶ
λήθην ζοὺς κολαζομένους.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν αἰπείας φισι-
κῶις, καὶ παρὰ τῷ Αθηναίῳ,
Δειπνοσοφ. ιϛ.

Ω τέκνον, ποῦ ποτ' ὁ φρὸς πετραίου
χρωτὶ μάλιστα νόον πορσφέρων, πά-
σας πολίεσιν ὁμίλει, τῷ παρέον π
ὶ ἐπαγγνίσας· κὼν, ἄλλοτ' ἀλλοῖα
φρόνει.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Εἰ πορεσβυ
τέρῳ πολιπυτέον, καὶ ἐν τῷ Πό-
πορα τῶν ζώων φρονιμώτερα.

Τὶ δεμνὸν ἀγώνων πορφασις ἀ-
ρετᾶν ἐς ἀϊπὺν ἔβαλε σκότον.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ Πόπορα
τῶν ζώων φρονιμώτερα, καὶ ἐν

& iniustè, animas in obscurum locum & barathrum quoddam præcipitans, unde immensas eructant tenebras languida noctis obscuræ flumina, quæ recipiũt & ignoratione atque oblitione tegunt eos qui puniuntur.

Apud eũdem in causis naturalibus: & apud Athenæum, Dipnosoph. lib. 12.

O fili, marinæ beluæ petr œsæ corpori maximè mẽtem adaptans, in omnibus ciuitatibus uersare: assentiens autem ei quod præsens est, alids aliud habe propositum.

Apud eundẽ, in tractatu, An seni sit administranda respublica: & in tractatu, Vtra animantia sint prudentiora.

Quum proponũtur certamina, terguersatio uirtutem in profundas deijcit tenebras.

Apud eundem, in lib. Vtra animantia sint prudentiora

τῷ Συμποσιακῶν ζ,

Τὸν μὲν ἀκόμοντος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἔρατον μέλος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ Ἰσιδος καὶ Ὀσιριδος.

Διόνυσος πολυγαθὴς, ἀγνὸν φέγγος ὁπώρας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ ἀδελφότητος.

Ἀλάλα πολέμου θυγάτηρ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ περὶ ἀθυμίας, καὶ ἐν τῷ περὶ ἠθικῆς ἀρετῆς.

Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· πρὸς ναῦν δ' ἰθύνῃ πάχεα δελφίς· κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα δεῖ πλάθυμον ἐξευρεῖν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ περὶ φυγῆς.

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέει, ἐᾶν δ' ἐνομὸν Κρήτας περιδαίων. ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν χρὴ δόσθαι, θέν ἀρίζ, πενθέων ἢ οὐκ ἔλαχον, οὐδὲ τεταιῶν.

item Sympos. 6.

Hunc delphinem
maris profundo
amabilis modulati

Apud eundem,

Bacchus abundan
decus autumnal

Apud eundem,

Tumultuatio
belli.

Apud eundē,

item De mor

Ad currus equ
tem bos: circa nau
ssimo impetu fer
illum qui apro c
portet canē inue

Apud eund

Leuem cupres
sua Cretæ mul
tem exiguæ terr
*sed lucribus no
neque seditionib

item Sympos. 6.

Hunc delphinem in tranquilli maris profundo permouit tibiarū amabilis modulatio.

Apud eundem, De Iside & Osiride.

Bacchus abundans lætitia, purum decus autumnalium fructuum.

Apud eundem, De fraternitate.

Tumultuatio uocaferatrix, filia belli.

Apud eundē, De tranquillitate: item De morali uirtute.

Ad currus equus, in aratro autem bos: circa nauem autem uelocissimo impetu fertur delphin: at illum qui apro cædem molitur, oportet canē muenire animosum.

Apud eundem, De exilio.

Leuem cupressum ama, & passa Cretæ mussa facito. Mihi autem exigua terræ portio data est, *sed luctibus non sum obnoxius, neque seditionibus.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ,
ὐπὲρ τῆς περὶ ἀληθείας λόγω.

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς ὤπασ' ἀλάθεα,
Μὴ πταίσῃς ἐμαὶ συνέπειν βαχεῖ ποτὶ ψεύδει.
Γαρύω τᾷ αὐτᾷ, ὑπὲρ τᾶς περὶ εὐτυχίας λόγω.
Τὸ κοινόν πες αὖτων ὐδὸς ἀ καταθὲς
Ερευνησάτω μεγαλάορος ἀσυχίας
Ἱερὸν φάος, πάσιν ἀπὸ θεσπίδος
Ἐπικόπων ἀνέμων, πενίας δ' ὄπειραν,
Ἔχθραν κουροτόφων.

Γαρύω τᾷ αὐτᾷ, ὑπὲρ τᾶς περὶ εὐδαιμονίας λόγω.
Εὐδαίμων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβιος.

Γαρύω τᾷ αὐτᾷ, ὑπὲρ τᾶς λόγω περὶ τὸ δεῖν τὰς μὲν εὐτυχίας θεσφαίνειν, τὰς δὲ ἀτυχίας κρύπτειν.
Ἀλλοτέροισι μὴ θεσφαίνειν
Τίς φέρεται μόχθος ἀμμιν.
Τοῦτο γέ τοι ἐρέω· καλῶν μὲν οὖν

APVD STOBAEVM IN tractatu De ueritate.

Principium magnæ uirtutis, ô regina Veritas.

Ne impingere facias meũ pactum ad asperum mendacium.

Apud eundem, in tractatu De tranquillitate.

Rẽpublicam postquam aliquis ciuium in quieto statu posuerit,

Inuestiget magnificæ tranquillitatis

Sacrũ lumen, seditionem à pectore

Arcens paupertatis datricem,

Inimicam ducatoribus liberorum.

Apud eundem in tractatu De felicitate.

Diues profugus non est beatus

Apud eundem in tractatu De prospera fortuna patefaciẽda, aduersa autem occultanda.

Alienis ne ostendas

Qua nos premamur ærumna.

Hoc certè tibi dicam: bonarum qui

Μοῖσάν τε πέρπνων ἐς μέσον χέαι
Γαπὶ λαῷ ἁγνιώαι·
Εἰ δέ τις ἀνδρώποις θεόςδοτος ἀθλη-
νικόπα *
Προστύχῃ, ζώταν σκόπει
Κρύπτειν ἔοικεν.

Pro ἀθληνικόπα fortasse legẽdum ἀθλίοις κακότης.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ
ἐν τῷ τῶν ἀναθημάτων.

Ὅπταδεν δὲ κεῖμαι θρασυᾶν ἀλω-
πέκων ξανθὸς λέων.

Αὐτόθι.

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱερῆσιν
ἀοιδῆς, οἷα πειρίζοιμι ἤδη ποικίλον
κόσμον αὐδάεντα λόγων.

Αὐτόθι.

Οὔτως καὶ πολύκλειτον τὸν ἐοῦσαν
ὄμφαν Θήβαν ἔπι μᾶλλον ἐπασκήσω
θεῶν ἔ κατ' ἀνδρώπων ἀγυιάς.

Αὐτόθι.

Πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε χρυσέα

dem rerum
Sortem & iucundarum in medium "
oportet
Toti populo proferre:
At si quod hominibus diuinitus im "
missum infortunium
Contigerit, id tenebris
Occultare decet.

APVD ARISTIDEM, IN
oratione De inepto dicto.

A tergo autem audacium uulpium "
iacco fuluus leo.

Ibidem.

Compactum est aureum funda- "
mentum sacris carminibus, sicut "
edificamus iam uarium ornatum "
uocalem uerborum.

Ibidem.

Hic Thebam quanuis percele-
brem, tamen adhuc magis exorna-
bit per deorum & hominum uicos.

Ibidem.

Apud Olympium Iouem te au-

κλυτόμαντι Γυθοῖ ἄσομαι, Χαρίτες τε καὶ σὺ Ἀφροδίτα. ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ ἀοίδιμον Πιερίδων θρόφαν.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβλ. ια.

* ὁ δ' ἁμαν σὺ ἐπὶ φῆρες δάϊν ῥίπαν μυρινδέος οἴνου, ἐσυνδρώς ὑπὸ μὴ λευκὸν γάλα χερὶ βάπεζαν ὤθεον, αὐτόματοι σὺ δὲ ἀργυρέων κεράτων πίνοντες ἐπλάζοντο.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Ω Θεασύβυλ' ἑρατᾶν ὄχμ' ἀοιδᾶν τῶν πέμπω μετὰ δόρπον, ἀν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισί τε γλυκερὸν ἐν Διονύσοιο καρπῷ, καὶ κωλίκεσσιν ἀθωαγεῦσι κέντρον.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιϛ.

Μηδὲ ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ. πολύ τι φέριστον αὐδρὶ πρᾶνὸς αἰών.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιγ.

Εἶπ καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαείζεσθαι, καὶ κατὰ καιρόν. μὴ θρεσβυ-

rea uaticiniis inclyta Pytho decantabo, cum Charitibus & Venere. in sacrosanctum locum accipe me, celebrem Pieridum prophetam.

APVD ATHENAEVM,

Dipnosoph. lib. XI.

Virorum domitricem postquam Centauri cognouerunt uinum, properè album lac manibus è mensis expulerunt, & ultrò ex cornibus argentatis bibentes uagabantur.

In hac interpretatione repono ἀνδροδάμαντ' in locum horum δ' δάμαν δ': lego ἐν τραπέζαις, in genit. plur.

Apud eundem, lib. XII.

Neque extinguas uoluptatem in uita. lõgè præstantissima res est homini iucundum æuum.

Apud eundem, lib. XIII.

Contingat & amare & amori gratificari, idque tempestiuè. Ne

πέφαν ἀελθμοδ δίωκε θυμὲ πρὸς ξιν.

Παρὰ τὸ αὐτὸ, αὐτόθι.

Χρὴ μὲ κτ' καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι θυμὲ σὺν ἡλικίᾳ. τὰς δὲ Θεοξένου ἀκμὰς πρὸς τόπου μὴ μαίεσθαι ζοίσας δρακεὶς ὃς μὴ πόθῳ καιμάγεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μὴ γλαυκὰν καρδίαν ψυχρᾷ φλογὶ πρὸς δὲ Ἀφροδίτας ἀπειμαθὴς ἐλικοβλεφάρου, ἢ πρὸς χρῆμα σοχθίζῃ βιαίως, ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχρὰν φορεῖται πᾶσιν ὁδὸν πρεσπεύων. ἀλλ' ἐγὼ δὲ ἕκαστα τῶν καιρὸς ὡς δαχθεὶς ἐλεγεῖαν μολισταν τήκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νέον μον ἐς ἥβαν. σὺν δὲ ἄρα καὶ Τενέδῳ Ρεικὼ τ' ἔναιε καὶ Χάεις ἰόν Ἀμφιλάου. *

actionem aliquam
nunc maturiorem
annorum.

Apud eunde

Oportebat me
me nu. fructus am
dum aderat ætas
ex Theoxeni face
dios intuitus, amo
adamante aut fe
bet nigrum cor f
à Venere spretus
decora, aut ætat
suscipit molentos
perambulat, auc
lem. At ego liqu
quando conspicio
nulimembrem pu
Tenedum uerò e
& Gratia,

Apud eundē
alio eiusdē libri
præcedit, legitu
culorū) pro προσ

actionem aliquam persequaris, animæ maturiorem numero [tuorum annorum.]

Apud eundem, ibidem.

Oportebat me tempestiuè, animemi, fructus amorum decerpere, dum aderat ætas. Sed tamen qui ex Theoxeni facie coruscantes radios intuitus, amore non æstuat, ex adamante aut ferro fabricatum habet nigrum cor frigida flamma: & à Venere spretus nugis superciliis [decora aut circa pecunias labores susçipit molentos, aut omnem uiã perambulat, audaciam muliebrẽ colens. At ego liquefiout cera apũ, quando conspicio puerorum iuuenilimembrem pubertatem. Apud Tenedum uerò & Pitho habitabat & Gratia.

* * *

Apud eundẽ Athenæum in alio eiusdẽ libri loco, qui hunc præcedit, legitur ὄσσων id est oculorũ) pro ὀφθαλμῶν, hoc est fa

ciei. item ψυχαν, id est animũ, pro καρδίαν, id est cor. Sed apud Plutarchum legitur καρδίαν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ, Πινδάρου σκόλιον.

Ω Κύπρι δέσποινα τὸν δεῦτε ἐς
ἄλσος, φορ ἀδῶν κορᾶν ἀγέλαι ἕκα-
τον μὸν Ξενοφῶν τελείαις ἐπήγαγε
δύχωλαῖς ἰαπυγίς.

Ἤρξατο δὲ οὕτως τὸ τέλος.

Πολύξεναι νεανίδες ἀμφίπολοι πεί-
θουσ' ἀφρεσὶ Κορίνθῳ δίδοτε ταῖς
χίεσας λιβάνου ξανθὰ δάκρυά τε ἡ-
μῖν πολλάκις ματέρας ἐρώτων οὐρα-
νίαν ἱπάλυαι νόημα πόλιται. Ἀφρο
δίταν ὑμῖν ἄνωθεν ἀπαγορεύω ἔπορεν
ὦ παῖδες ἐραπιναῖς ἀνιαῖς μαλθα-
κὸς ἔρος ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι, σὺ δὲ
αἰδέομαι πάρκαλόν.

Ἀοξάμβος ὅτως, ἐξῆς φησιν,

Ἀλλὰ θαυμάζω πέ με λέξοντ' ὁμοῦ
δέσποτα, Διόνδε μελίφρονος ἀρχὰν
θρόμβον σκολιοῦ ξυνάορον ξυναῖς
χωαξί.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιδ.

Λάκαιναι ὠδαὶ παρθένων ἀγέλαι.

Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.

Τόν ῥα Τέρπανδρος πόθι ὁ Λέσβιος εὗρε τερπωπὸς ἐν δείπνοισι Λύσιον ψαλμὸν αὐτόφωνον ὑμνήτας ἀοιδῶν πηκτίδος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, πάλιν ἐν τῷ ᾱ.

Ἀπὸ Ταϋγέτου μοι Λάκαιναι ὅπαι ἠρὰ κύνα βέχειν πυκινώπαν ἑρπετόν· Σκυρίας δ' ἐς ἄμιλλαν αἴγες ὦξον κώπαι· ὅπλα δ' ἀπ' Ἄρκος, ἅρμα θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου, Σιμελίας δ' ὄχημα δαιδάλεον μαλθύφν.

ΠΑΡΑΚΛΗΜΕΝΤΙΤΩ

Ἀλεξανδρεῖ, παγδαγ. βιβλ. γ.

Γλυκύπικλεπτόμβριον μέλημα Κύπριδος· ὁ δὲ ἐκ οἴδεν ἄθλιος ὅπ μηδὲν ἐμοῦ παρ' αὐτῷ ὁλοῦν τὰν ἢ δόλῳ πεζὸν ἄδου σωαντᾷ.

Παρακῶ αὐτῷ, Στρωμ. α, καὶ πρὸς τῶ Θεοδωρείτῳ.

Ἐστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου ἐν Βοιωτίου γράφοντος μὴ πρὸς ἅπαντας αἰωρεῖσθαι τὸ ἀρχαῖον λόγον· ἐν ᾧ ὅπ πιστὰ ταῖς σιγαῖς ὁ δολῖς· κέντρῳ δὲ μάχας ὁ κραπεύων λόγος.

Αὐτόθι καὶ πρὸς τῶ Ἀθηναίῳ.

Ἡ πρεσπαγδεία δὲ πρεσσυήματι ἔοικεν καὶ βαγήματι. δείπνου δὲ λήγοντος γλικὺ βαγάλιον, καὶ τὸν Θηβαῖον Πίνδαρον.

Παρακῶ αὐτῷ, Στρωμ. δ.

Νέων δὲ μέλεμναι σὺν πόνοις ἢ ἐλιτόμβραι δόξαν δ' εἰσιοῖσι, λάμπει δ' ἔργων ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπυθέντα.

APVD CL

Alexandrin

Dulce est dum

Veneris: at miser

terra nati apud

& ad laqueum

Apud eundem,

apud Theo

Licet enim

quoque scriben

erumpere serm

*fidelissimus fil

autē pugnæ est

Ibidem, & ap

Prædes autē

rio obsonij & be

Sub finem autem

plaenula, seca

Pindarum.

Apud eund

Lumenum au

ribus uoluntur

tur: splendent q

in æthere illust

APVD CLEMENTEM

Alexandrinum, Pædag. lib 3.

Dulcæ est dum surripitur stadiũ
Veneris: at miser non nouit quòd
terra nati apud ipsam peribunt,
& ad laqueum ora uadit.

Apud eundem, Strom. lib. 1. & apud Theodoritum.

Licet enim audire Pindarum
quoque scribentẽ non apud omnes
erumpere sermonem antiquum.
*fidelissimus silentij uiis stimulus
autẽ pugnæ est sermo prævalens.

Ibidem, & apud Athenæum.

Præcedẽs autem institutio auctario obsonij & bellarijs simulis est.
Sub finem autem cœnæ suauis est
placentula, secundum Thebanum
Pindarum.

Apud eundem, Strom. 4.

Iuuenum auẽ curæ quæ cũ laboribus uolutantur, gloriã adipiscuntur: splendẽt que tandem operæ in æthere illustratæ.

Αὐτόθι, καὶ τῷδε τῷ Θεοδωρίτῳ.

Ψυχαὶ δ' ἀσεβῶν ὑπουρανίοι
χαλᾶ πωτῶνται ὀν ἄλγεσι φονίοις, ὑ-
πὸ ζόφου λαιᾶς ἀφύκτοις κακῶν· ἁσε-
βέων δὲ ἐπουρανίοι ναίουσι, μολπαῖ-
μάκαρα μέζαν ἀείδουσ' ἐν ὕμνοις

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Στρωμ. ε,

Τί θεός; ὅπ τὸ πᾶν.

Καὶ πάλιν,

Θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς.

Καὶ πάλιν,

Τί ἔλπεαι σοφίας ὀλίγον πι αἰνῆ
ἀνδρὸς ἔχειν; ἄφαντα θεῶν βεβούλευ-
ται ἐρθυνᾶσιν βροτέαν φρενὶ δύσκολον
θνατᾶς δ' ἀπὸ μαζὸς ἔφυ.

Αὐτόθι, καὶ τῷδε τῷ Θεοδωρίτῳ,

Θεᾷ δὲ δώματον ὀκ μελαίνας νυ-
κτὸς ἀμίαντον ὄρουσ φάος, κελαινε-
φεῖ δὲ σκότῳ καλύψαι καθαρὸν ἀ-
μέργεσ σέλας.

Ibidem.

Animæ autem impiorum sub cælo per terram uolant in doloribus cruentis, sub uinculis mutabilibus malorũ: at piorum super cælum habitantes, modulationibus hymnorũ beatum magnum decantant.

Apud eundem, Strom. 5,

Quid Deus? Nempe totum.

Et rursum.

Deus qui omnia efficit mortalibus.

Et rursum,

Quid speras sapientiæ aliquantum tæ hominem habiturum ultra [alium] hominem? Deorum decreta inuestigare menti mortali difficile. nam mortalis eũ matær peperit.

Ibidem, & apud Theodoritũ.

Deo autem possibile ex atra nocte lumen excitare labe carens, & nigrimubilis tenebris operire purũ diei iubar.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Στρ. ε.

Πίνδαρος δὲ ἀνίκητος καὶ σωτῆρα Δία σωοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλέα σωτῆρα, δίκαιον· ἑρμηνεύων ὧδέ πως, Ῥῶτα μοι βούλουν Θέμιν οὐρανίαν χρυσείαισιν ἵπποισιν ὠκειᾶς ὧρας πάγον μοίραν ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἄγον Ὀλύμπου, λιταρὰν κάθοδον, σωτῆρος ἀρχάν ἄλοχον Διὸς ἔμμεναι· ἁ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους πίκτεν ἀγαθὰ σωτῆρας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, Δημαχοῦ.

Ὀλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοινᾷ ὑπὸ χθονία, οἶδεν μὲν βίου τελευτάν, οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Λύπᾳ τε πέπαται γᾶς ὑπὲρ ἑτερ-

Apud eundem, Strom. lib. 5.

Pindarus autē aperiē seruato- "
rem etiam Iouē maritum inducit "
Themidis, regem seruatorem, iustū, "
his utens uerbis, Primùm quidē con "
silio ualentem Themin cælestem,
aureis equabus ad Oceani rupem
Parcæ ad augustam Olympi sca-
lam duxerunt splendidum aditū,
ut esset antiqua seruatoris coniux
Illa autem aurea redimicula ge-
stantes [ϲ] præclarum fructum
ferentes peperit bonas Horas,

In hac interpretatione pro ἀ-
γαθὰ σωτῆρες lego ἀγαθὰς
ὥρας. Sed & alia quædam
hic deprauata sunt.

Apud eundem, alibi.

Beatus qui intuitus illa commu- "
nia sub terrā, nouit quidem uitæ "
finem, nouit uerò à Ioue datum im- "
perium.

Apud eundem.

Ipsé que uolat sub terra ϲ su-

θεν, οὐρανοῦ τε ὕπερ, ἀστροισιν ὁμοῦ, καὶ πᾶσιν πάντη φύσιν ἐρευνώμενος.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ μέλη, καὶ ἰαμβεῖα.

ΠΑΡΑ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗ ΤΩ Ποντικῷ.

Γλαυκὴ ὄρα, θαθὶς δ' ἤδη κύμασι τε ἐξανέστηκε πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα χυρεῖ ὄρπιν ἵστησιν νέφος, σῆμα χειμῶνος· καὶ χάρις δ' ἐξ ἀελπίης φόβος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΛΟΥΤΑΡΧΩ, ἐν τῷ Πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν.

Κλῦθι αὖ δῆ Ἡφαιστε, καὶ μοι

per cælum, astronomiæ dans operam, & omnium omni ex parte naturam perscrutans.

ARCHILOchi carmina lyrica, & iambica.

APVD HERACLIDEM, *Ponticum.*

Interpr. Conr. Gesnero.

Aspiæ Glaucæ ut cæruleum mare
Fluctibus æstuat undosis,
Et nubes curua arboribus
Summus imminet, atque notat
Tempestatem: subitúsque metus
Ex improuiso ingruit.

APVD PLVTARCHVM *in lib. De modo audiend. ad iuuene poem.*

Audi regnator Vulcane, & mi-

σύμμαχος γουνοῦμαι ἵλαος ἥκοι,
χαρίζου σὶ οἷα καὶ χαρίζεαι.
Γαῆς τῷ αὐτῷ, ὃν τρόπον φίλει
ἄνδυμίας.
Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
Οὐδ' εἰλέπω με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
Θεῶν ἔργα μεγάλως δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος.
Ἀπόρως ὀδὸν γὰρ ὄδιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΔΙΩΝΙ ΤΩ
Χρυσοστόμῳ, ἢ καὶ τῷ
Γραπτῷ.

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν, οὐδὲ δίαιτεπλυμένον, οὐδὲ βοστρύχοισιγαῦρον, οὐ δὲ ὑπεξυρημένον· ἀλλά μοι εἴη ῥαιβὸς, ἀσφαλῶς βεβηκὼς, καὶ ὅτι νοήμασι δασύς.

hi auxiliarius
tus sis, gratifica
bus gratificaris.
Apd eundem
quillita
Non mihi Gygis
lope sicut æ
Neque unquam
lato, neque
Deorum factis
desi dero pr
Procul enim es
Hæc verba
τυραννίδος, cũ a
liaste AEschyl
chilocho, (pag
nis:)vnde & c
ligimus. Ar
hæc prima ve
illi tribuit.
APVD DIO
sostomum cr
Non amo pr
rem, neque neq
bum, neque
sit *

hi auxiliarius supplicanti propitius sis, gratificaréq; mijs in quibus gratificaris.

Apd eundem, in lib. De tranquillitate animi.

Non mihi Gygis auro abundantis lopes luxuriæ sunt,
Neque unquam me inuasit æmulatio, neque inuideo
Deorum factis: magnúmque non desidero principatum.
Procul enim est ab oculis meis.

Hæc verba μεγάλης δ' ἄτ' ἐρῶ τυραννίδος, cũ ab aliis, tũ à scholiaste AEschyli adscribũtur Archilocho, (pag. 18. meæ editionis:) vnde & cæteraeius esse colligimus. Aristoteles præterea hæc prima verba ἔ μοι τᾶ Γύγεω illi tribuit.

APVD DIONEM CHRYSOSTOMVM & apud Galenum.

Non amo proærum imperatorem, neque * neque cinnamus superbum, neque adrasum: sed mihi sit *

Παρὰ δὲ τῷ Γαλιλωῖ χαὶ οὕτως,

Οὐ φιλέω μέγαν γραπτὸν, ἐδὲ διαπεπυσμένον, αλλ' ὅς μοι, φησὶ, μακρὸς εἴη, καὶ ὠδὲ κινήμας ἰδεῖν ῥοικώς, ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσὶ, καρδίας πλέως.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ, ἐν τῷ περὶ ὀργῆς λόγῳ.

Θυμὲ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσι κυκώμενε,

*Εκάδευ, δυσμενεῦς μ' ἀλέξου πρὸς ἀνδρῶν

Εναντίον ξέρνον, ἐν δόκοῖς ἐχθρὸν πλησίον,

Καταιθὴς ἀσφαλέως.

Καὶ μή τι νικῶν αμφάδιον ἀγάλλεο,

Μηδὲ νικηθὲς, ἐν οἴκῳ καταπιστῶν ὀδύρεο.

Αλλὰ χαρτοῖσί τε χαῖρε, καὶ κακοῖσιν

Αχαλλὲ μὴ λίαν γίγνασκε μ' οἷος

Ρυσμὸς αἰθρα πρὸς ἔχει.

Παρὰ τὰ αὐτὰ, ἐν τῷ περὶ ψόγου Αφροδίτης λόγῳ.

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ἵκανὸ καρ-

APVD STOBAEVM IN tractatu De ira.

Anime, anime, qui perplexis luctibus perturbaris,
* & infortunijs resiste obijciens
Aduersum pectus, mœr hastas inimicorum communis
Consistens tuto:
Et neque insœns, apertè gloriare,
Neque inctus domu reclinās gemes:
Sed gaudio dignis gaude, & aduersis
Ne contristeris nimium: ac cognosce qualis
Series rerum homines teneat.

Apud eundem, in tractatu De intemperio Veneris.

Tãtus enim amoris ardor sub cor-

δίλω ἐλυσθεὶς
Πολιὼ κατ' ἀχλυὼ ὀμμάτων ἔχευε,
Κλέψας ὀπὶ σπεδέων ἁπαλὰς φρένας.
Δύσηνος ἔξκειμαι πόθῳ ἄψυχος, χαλεπῆσι
Θεῶν ὀδυνῆσιν ἔκπαγλα πεπαρμένος δι' ὀστέων.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ὃν τρόπον ἀνέλεγος ἡ τῶν ἀνθρώπων ἀφροσύνη.

Τοῖς θεοῖς πάντα πάντα, πολλάκις μὲν ὀκ κακῶν
Ἄνδρας ὀρθοῦσι, μυρίην κὰμμύοις ὑπὸ χθονί·
Πολλάκις δ' αἰ ατρέπουσι, καὶ μάλ' ὄβριμον βεβηκότας
Υπίοις κινδύ' ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά.
Καὶ βίου χήζων πλανᾶται, καὶ νόου παρήορος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ ὃν τρόπον λέγω.
Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν ἀνθρώποισιν.

de uolutus
Multam caligine oculis offudit,
Suffuratus è pectore teneram mentem.
Miser incumbo in amorem exanimis, grauibus
Doloribus transfixus ossa, deorum uoluntate.

Apud eundem, in tract. De instabilitate felicitatis humanæ.

Omnia dis fer acepta, sæpe ex rebus aduersis
Homines erigentibus, in atra iacẽtes terra:
Sæpe etiam supplantantibus: qui & firmiter stantes
Supinos sternunt. deinde multa euenunt mala.
Et mœstus mops oberrat, & mente motus.

Apud eundẽ in tract. De spe.

Ex rebus nulla est de qua desperãdum sit, & quam ieri non posse iurandum sit.

Οὐδὲ θαυμάσιον. ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ ὀλυμπίων
Ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας φάος
Ἡλίου λάμποντος, λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
Ἐκ δὲ θ' ὧν ἄπτοισα πάντα καὶ πέλπια γίγνεται
Ἀνθρώποι. μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω
Μηδ' ἵνα δελφῖσι θῆρες αὖτα μείζωνα νομὸν
Ἐνάλιον, καὶ σφι θαλάσσης ἠχήεντα κύματα
Φίλτερ' ἠπείρου γλύπται τοῖσι δ' ἡδὺ λιῶ ὄρος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, ὃν τῷ Οπ ὑχρὴ παροινεῖν εἰς τοὺς τετελευτηκότας λόγῳ.

Ζῶντας κολάζειν οὐ θανόντας ἀσεβές.

Neque [ulla] admiratione digna.
quandoquidem Iupiter pater
cælitum
Ex meridie effecit noctem, abscon-
dita luce
Sole splendente, tristisque invasit
homines metus.
Ex hoc autem, haud incredibilia
ulla & desperanda sunt
Hominibus. nemo uestrũ amplius
intuens admiretur,
Neque si cũ delphinibus feræ per-
mutent pascua
Marinas, & ipsis maris sonori flu-
ctus
Gratiores sint terra continente, il-
lis autem gratus sit mons.

Sic interpretando lego κἀ-
πόελπτα pro κἀπίελπτα : itẽ μηδ'
ὧν pro μηδ' ἵνα, præterea ἡδὺ ῥ̃
ὄρος.

Apud eundẽ in tract. De non
petulãter insultando mortuis.
Vivos punire nõ mortuos piũ est.

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν
ἐπ' ἀνδράσιν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Τοῖς μὲν πεθνεῶσιν ἔλεος ὀπηνίκης θεός,
Τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον ἀποσιώπαν, φθόνος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙΣΙΩΝΙ.

Ερέω πολύ φίλταθ' ἑταίρων, πέρψιαν δ' ἀκούων,
Φιλέειν συγγόν χρὴ ἐόντα, μηδὲ δυσμενέεσθαι.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Οὐκ ἐθέλω ὁμῶς θαλλὸς ἁπαλὸν χρόα.
κάρφεται γὰρ ἤδη.

Παρὰ τῷ αὐτῷ.

Ἀλλά μ' ὁ λισσὸ μελιὸς ὦ πάτερ δάμναται πόθος.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙ, πολ. π.

Ἀρχίλοχος τεσσηκόντως

Διὸ καὶ

Non enim honestum est mortuos iu- ..
ros conuitiis proscandere.

Apud eundem, ibidem.

Mortuis quidem misericordia, be- ..
nigna est dea:
At uiuētibus aliud iniquissimum, ..
inuidia.

APVD HEPHAE-
stionem.

Dicam lōgē charissime sodalium, ..
oblectaberis audiens: ..
Amare tristem licet existentem, ne- ..
que colloqui.

Apud eundem, ibidem. ..

Nō iam amplius flores tenero cor- ..
pore. arefit enim iam.

τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν, διαλέγεται πρὸς τὸν θυμόν, Οὐ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπέχεο.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΚΛΗΜΕΝΤΙ τῷ Ἀλεξανδρεῖ.

Ὦ Ζεῦ, σὸν μῶν οὐρανοῦ κράπος, σὺ δ' ἔργα
Ἐπ' ἀνθρώπως ῥῆις λεωργά τε καὶ ἀδίκησα.
Γαρὰ τῷ αὐτῷ.
Ἄλλοις γὰρ ἄλλος καρδίην ἰαίνεται.

ΠΑΡΑ ΘΕΩΝΙ ΤΩ ΣΟΦΙΣΤΗ, ὃν τοῖς γεγυμνάσιοις, καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ, καὶ παρὰ Διογένει τῷ Λαερτίῳ.

Τοῖος γὰρ ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ,
Θνητοῖς, οἷόν Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγῃ.

APVD CLEMENTEM Alexandrinum.

O Iupiter, tuum quidē est cæli imperium, tu autem opera
Super homines edis uafra & nefanda.

Apud eundem.

Alius enim alijs cor oblectatur.

APVD THEONEM Sophistam in progymnasmatis, & apud Plutarchum, & apud Diogenem Laertium.

Talis enim hominibus mens [est]
Glaucæ Leptinis fili,
Mortalibus, qualem Iupiter diem
inducat.

In Græco textu pro θυμὸς legitur etiam νοὺς & μῆτις.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. ζ.

„ Ὁμηρου δὲ εἰπόντος, Τείρονθ' ἐγ-
„ χέλυές τε καὶ ἰχθύες, ἀκολούθως ἐ-
„ πῆπεν ὁ Ἀρχίλοχος, Πολλὰς ὑπὸ φλαὶ
ἐγχέλυας ἐδέξω.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΥΣΤΑΘΙΩ,

εἰς τὸ ε ῥαψ. τῆς Ιλ.

Οθεν καὶ ἰάδα δῆλεκτον ἐπεκλεί-
νας Ἀρχίλοχος ἔφη ἐν τοῖς Διμέτροις.
Παῖδα Ἄρεω μιφόνου.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΙ-
δου μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΚΛΗΜΕΝΤΙ

τῷ Ἀλεξανδρεῖ Στρωμ. ε,

Κλῦθί μευ, ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
Ταῖς ἀεὶ ζώουσι ψυχαῖς μελέων.

MELANIPPIdæ carmina.

APVD CLEMENTEM Alexandrinum, Strom. 5.

Audi me pater, miraculum mortalium,
In semper uiuam animam imperiũ obtinens.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβ. ιδ.

Περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μὲν τῆς ἔφη
τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ
Μαρσύᾳ διαφέρονται τῷ αὐλητικῷ,
εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς.
Τὰ μὲν Ἀθάνα ἔῤῥιψέ τε ἱερᾶς ἀπὸ
χρόος,
Εἶπέ τε, ἔῤῥεπε αἶσχεα σώματι λύμα·
Ἐμὲ δ' ἐγὼ κακότητα δέδωμι.

ΤΕΛΕΣΤΟΥ
μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. ιδ.

Ἀλλ' ὅγε Σελινοῶντος Τελεστὴς τῷ
Μελανιππίδῃ αὐτικορυσσόμενος ἐν Ἀρ
γει, ἔφη (ὁ δὲ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Α-
θηνᾶς,)
Ἣν σοφὸν σοφαὶ λαοῦσαν
Οὐκ ἐπέλπομαι νόῳ

Δρυμοῖς ὀρείοις
Ὀργανοι δίαν Ἀ
Δυσόφθαλμοι αὖ
Αὖθις ἐκ χεροῖν β
Νυμφαγωγὸν χειρο
Φηεὶ Μαρσύα κλ
Τί γὰρ νιν ἄνηφ
Ὀξὺς ἔρως ἔπιρε
Διὰ γὰρ παρθενίαν
Καὶ ἅπαντ' ἀπέ
Κα
Ἀλλὰ μάτερ αὐλ
Ματρολοΐων φ
Ἑλλάδα μουσοπό
Βροτῶν πίτνας ὄν
Μετὰ τῶν πα
αὐλητικὴν χ
Ταὶ δὲ τῶν Θηβ
δῶκε σωμᾶς δαί
αἰολοπέρυγων σ
π χερῶν.
Κἀν τῷ Ἀσκλ
δήλωσε τὸ
ὠ ζώτις,

Δρυμοῖς ὀρείοις
Ὄργανον δι' αἰ Ἀθάναν,
Δυσόφθαλμον αἶχος ἐκφοβῆσαι,
Αὖθις ἐκ χερῶν βαλεῖν,
Νυμφαγμὲ χειροκύπῳ
Φηεὶ Μαρσύα κλέος.
Τί γὰρ νιν ἀμφέπει καλλεος
Οξυς ἔρως ἔπειρεν;
Αἰ γὰρ παρθενίαν ἀγανὸν
Καὶ ἄπαιδ' ἀπένεμε Κλωθώ.
Καὶ ἐξῆς,
Αλλα μάταν ἀναχόρδυπος ἄδε
Ματαιολόγων φήμα παρεσέπατο
Ελλάδα μουσοπόλων Σφᾶς ὅτι φθό-
Βροπῖς τέχνας ὄνειδος. νον
Μετὰ ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν, λέγει,
Τὰν ὃν παρειθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνὰς δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ' ἀελλοπλερύγων σὺν ἀγλαεᾶν ὠκυτάπτερων.
Καὶ τὴν Ασκληπιῶ ὁ Τελεστὴς ἐδήλωσε τὴν τῶν αὐλῶν χρείαν ἐν τούτοις,

Ἡ Φρύξ καλλιπόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα αὔδονος ἤροσε πρέσβα Δώριδος αἰπὺν ὄλον μούσης, νομαίολοι ὀρφναὶ πνεύματος ὀξύτερον αὔξαν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

ΠΡΑΤΙΝΟΥ
μέλη.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ, Δειπνοσοφ. ια,

Οὐ γὰρ αὐλακισμοῖσίν αἰδρῶν, ἀλλὰ σκύφον μαστεύων, κυλικηγορήσων ἔρχομαι.

Γαρὰ πῷ ἄπῳ, Δειπνοσοφ. ιθ.

Πράτινας ὁ Φλιάσιος, αὐλητῶν καὶ χορδοτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας, ἀγανακτεῖν πρὸς ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χορδοῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺς χορεύτας συνᾴδειν τοῖς αὐλητάσιν· ὃν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τούτων ποιούν-

τῶν ὁ Πεκπίνας ἐμφανίζει διὰ τῶδε
τῶ ὑποθήματος.

Τίς ὁ θόρυβος ὅδε;
Τίνα πάλε τὰ χορεύ-
ματα; τίς ὕβρις ἔμολεν
Ἐπὶ Διονυσιάδα
Πολυπαταγεθυμβάταν;
Ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος·
Ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν,
Ἐμὲ δεῖ παταγεῖν,
Ἀν' ὄρεα εὐσύμβολον
Μετὰ Ναΐδων,
Οἷά τε κύκνον ἄγοντα
Ποικιλόπτερον μέλος,
Τᾶν ἀοιδᾶν κατὰς ἐπερεῖς βα-
σίλεια. *
Οὐδὲ αὐλὸς ὕστερον χορεύετω.
Καὶ γὰρ ἔβα ὑπηρέτης κώμων μόνων,
Πυρραμάχοις τε πυμαχίαισιν
Πάροινον ἔμμενα σρατηλάταις,
Γᾶς τὸν Φρυγαίου ποικίλον σεφανε-
χοντα,
Φλέγε τὸν ὀλεσαυλοκάλαμον,
Ἀλοξαρμοπαρεμελορυθμοβάταν,

Θυπατρυπαίῳ δέμας πεπλασμένον
νηνιδόνα.
Σὺ δὲ δεξιοπόλε δ[ί]φροφα *
Θεαμβοδιθύραμβε κιοντχάιτ' ἄναξ,
Ἄκουε ταὶν ἐμαὶ Δώριον χορείαν.

ΣΚΟΛΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ΑΡΧΗ ΣΚΟΛΙΟΥ ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΡΗΔΙΟΠΟΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΝ, ὃ ΔΥΣΚΟΛΑΙΝΕΤΑΙ ΩΔΗ ΤΗΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΕΙΟΝ ΓΕΓΡΑΦΟΤΑΣΙ ΛΟΓΟΙΣ, ΚΑΙ ΩΔΗ ΤΗΙ ΕΥΣΑΘΕΙ.

Ὠφελες ὦ τυφλὲ Πλοῦτε
Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάσσῃ
Μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι,
Ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κ' Ἀχέροντα.
Διά σε γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά.

SCOLIA DIuersorum.

PRINCIPIVM SCOLII Timocreontis lyrici, aduersus Plutum deum diuitiarũ. Extat apud Aristophanis scholiasten & Eustathium.

Vtinam ô cæca Plute [deus diuitiarum]
Neque in terra, neque in mari
Neque in continenti compareres,
Sed Tartarum habitares & Acherontem.
Propter tæ enim omnia inter homines mala.

ΣΚΟΛΙΟΝ ΥΒΡΙΟΥ

τῶ Κρητὸς, ᾠδῇ τῷ Ἀθωαίῳ,
Δειπνοσοφ. ιε.

Ἐστί μοι πλοῦτος, μέγα δόρυ, καὶ ξίφος,
Καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, φᾶγμα χρωτός.
Τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
Τούτῳ πατέω τὸν ἀδμὼ οἶνον ἀπ' ἀμπέλω,
Τούτῳ δεσπότας κέκλημαι. τοὶ δὲ
Μὴ τολμῶντες ἔχειν δόρυ καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον,
Γουνοῦνται πεπιθόντες ἐμοὶ κυρέοντι
Δεσπόται, καὶ βασιλέα μέγαν φωνέοντι.

ΣΚΟΛΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟ-

τέλους ᾠδῇ τῷ αὐτῷ Ἀθωαίῳ, αὐτόθι.

Ἀρετὰ πολύμοχθε γυναικῶν βροτείων,
Θήραμα κάλλιστον βίῳ, σαῖς ὠδὲ παρ-

SCOLIVM HYBRIAE Cretensis, apud Athenæum.

Deest principium in vulgatis Athenæi editionibus.

Est mihi pro diuitiis magna hasta, & ensis,
Et pulchrũ è crudo corio scutulũ, propugnaculum corporis.
Hoc enim aro, hoc meto,
Hoc calco suaue unum exuite,
Hoc dominus uocor. at qui
Nõ audent gestare hastam & pulchrum è crudo corio scutulum,
Omnes in genua procumbentes coram me, adorant
[Ceu] dominum & regem magnum appellant.

SCOLIVM ARISTOTELIS, apud eundem Athenæum, ibidem.

Virtus multum laboriosa generi humano, uenatio pulcherrima uitæ, mortem oppetere pro tua fa-

θένε μορφᾶς ἐς θανεῖν ζηλωτὸς Ελλάδι πότμος, καὶ πόνοις πλῆναι μαλερους ἀκάμαντας. Τῖον δὴ φρένα βάλλῃς καρπόν τ' ἀθάνατον, χρυσοῦ τε κρέοντα & γονέων μαλακαυχῆ, τοῖόδ' ὕπνου. σεῦ δ' ἕνεκεν ὁ Διὸς Ηρακλῆς Λήδας τε κοῦροι πολλ' ἀνέπλαξ', ἔργοις σὺν ἀρηθύεντες δωάμιν. σοῖς δὲ πόθοις Αχιλεὶ Αἴας τε Αἴδαο δόμοις ἦλθον. σᾶς δ' ἕνεκε φιλίου μορφᾶς καὶ Απαρνέος ἔνδοθος ἠελίκ χίρωσεν αὐγᾶς. ὑγιὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τε μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι Μνημοσύνης θυγατέρες, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι φιλίας τε γέρας βεβαίας.

cie, uirgo, optabilis Græciæ [est] mors, laborêſq; tolerare feruidos indomitos. Talẽ menti immittis fructum immortalem, auro præſtantiorem & parentibus. *Tui gratia Hercules Iouis filius Ledæque filij multa perpeſſi ſunt, operibus tuam uenantes potentiam. Tui deſiderio Achilles quoque & Aiax Orci domos adierunt. Quinetiam tuæ amabilis faciei cauſa Atarneæ alumnus ſolis orbatus eſt lumine. Itaque celeberrimus operibus, immortalêmque eum promouebunt muſæ Mnemoſynes filiæ, Iouis hoſpitalis uenerationem augentes, amicitiæque honorarium firmæ.

ΗΡΙΝΝΑΣ ΤΗΣ Λεσβίας ᾠδὴ εἰς Ρώμην.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΤΟΒΑΙΩ, ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας λόγῳ.

Χαῖρέ μοι Ρώμα θυγάτηρ Ἄρηος,
Χρυσεόμιτρε, δαίφρων ἄνασσα,
Σεμνὸν ἃ ναίεις ὄλπι γᾶς ὄλυμπον
Αἰὲν ἄδραυστον.
Σοὶ μόνα πρεσβίσια δέδωκε μοῖρα
Κῦδος ἀῤῥήκτῳ βασιλήϊον ἀρχᾷ,
Ὅφρα κοιρανήϊον ἔχοισα κράτος
Ἀχεμονδύης.
Σᾷ σὺν ἰσοῤῥόπῳ ζυγὸν κραταρῷ λεπάδνων

ERINNAE LESbiæ ode in laudem Romæ.

APVD STOBAEVM, IN tract. De fortitudine.

In Stobæi vulgatis editionib⁹ corrupta est ode Græca, & eius versus sic distincti vt nihil min⁹ appareāt quàm Sapphici. At verò, vt hic est restituta, Sapphici sūt omnes suis numeris constantes: si tantū in fine septimi pro κράτος legas κάρτος.

HENR. STEPH. INT.

Martis ô proles mihi Roma salue,
Auream bellis decorans coronam,
Quæ uel in terris stabiles olympî
Incolis arces.
Hoc dedit soli tibi Parca munus,
Sæptra quòd gestas labefacta nū-
Imperatricis tua quò potestas (quæ
Cuncta gubernet.
Vinculis ponti sinuosa tergu

Στέρνα γαίας καὶ πολιᾶς θαλάσσας
Σφίγξεται· σὺ δ' ἀσφυγέως κυδρὰς
Λσεα λαῶν.
Παῖπα ὦ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰών,
Καὶ μεταπλάστων βίον ἀνθρώπων,
Σοὶ μόνᾳ πλησίστιον οὖρον ἀρχᾶς
Οὐ μεταβάλλει.
Ἢ τὸν ὃν παίπων σὺ μόνα κραπίστεις
Ἀνδρας αἰχματὰς μεγάλως λεχεύεις,
Εὐσταχυν δάμαλιν ὅπως ἀρέσσα
Καρπὸν ἀπ' αἰθρῶν.

ΑΛΦΕΙΟΥ ΤΟΥ Μιτυληναίου Φαλαίκεια μέτρα.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΗΣ ἀνθολογίας ΠΡΟΣ ὕβριν.

Οὐ στέργω βαθυλιμένοις ἀρούρας,
Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης.

Atque telluris ualidis cœrces:
Et statum seruant moderare quot
Oppida firmum. quot
Ipsa, quæ gaudet dare cũcta pessũ
Réq; trãsformãs hominũ uetustas,
Implet æternum tua sola uentis
Regna secundis.
Nãque præ cunctis sobolẽ ualentẽ
Procreas, bellis habilem: feráxque
Non Ceres spicis magis, ipsa quàm
Prole uirorum. sis

ALPHEI MITYLENÆI PHALÆCII VERSUS.

EX LIB. PRIMO ANTHOLOGIÆ EPIGRAMMATUM.
Thoma Moro interprete.

Agros ego haud porrectiores appeto,
Non aureã aut Gygis beatitudinẽ.

Αὐτάρκους ἔεσαι βίου Μακρῖνε.
Τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν ἄγαν με τέρπει.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΑ ΜΕΤΕΧΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ΑΔΗΛΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Ανακρέοντα.

Ανακρέων ἰδών με
Ὁ Τήϊος μελῳδὸς
Ὁναρ, λέγων προσεῖπεν.
Κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτὸν
Περιπλάκην φιλήσας.

Quæ sit satis sibi uita, sat eadem est mihi.
Illud Nihil nimis, nimis mihi placet.

Aliter Georg. Buchanano interprete.

Non agros cupio mihi feraces, ..
Non aurum ueluti Gyges: sed illũ ..
Qui mi sufficiat Macrine uictum. ..
Illud Nil nimiũ, nimis suaue est. ..

ANACREONtia carmina diuersorum.

INCERTI AVTORIS de Anacreonte.

Henr. Stephano interprete.

Per somnum Anacreon me
Poeta conspicatus
Salutat aduocátque. ..
Contendo cursum ad illum, ..
Amplector osculórque. ..

Γέρων μὲν ἦν, καλὸς δὲ,
Καλὸς δὲ καὶ φίλυδρος.
Τὸ χεῖλος ὤζεν οἴνου.
Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἦλθε
Ἔρως ἐξαναγώγα.
Ὁ δ' ἐξελὼν καρῖνου
Ἐμοὶ στέφος δίδωσι,
Τὸ δ' ὠζ' Ἀνακρέοντος.
Ἐγὼ δ' ὁ μοχθὸς ἄεσα
Ἐδηπάμην μετώπῳ,
Καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
Ἔρωτος εὐπέπαυμαι.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπτίου.

Ἐκ τῆς τῶν αἰθιολογικῶν τοῦ
ὀπτιχαμμι.

Στέφος πλέκων ποθ' ὕδρου
Ἐν ταῖς ῥόδοις ἔρωτα,
Καὶ τοῦ πέρδικα καταχὼν

Erat quidem ille pulcher,
Sed canus: ille pulcher,
Et deditus Cytheræ.
Labella uinum olebant.
Ducebat & trementem
Illum manu Cupido.
Is uertici corollam
Demptam suo mihi dat,
Olentem Anacreontem.
Qua stultus impediui
Meam repentè frontem.
A quo die profectò
Amore non uacaui.

IVLIANI AEgyptii.

Ex lib. VII. Anthologiæ epigr.

Interprete Philippo Melanchthone.

Quum necterem corollam,
Inter rosas repertum
Cupidinem prehendi

Εβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον·
Λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
Καὶ νοῦ ἔσω μελῶν μου
Πηδᾷ τὸ ῥοδαλίζει.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ εἰδύλλιον εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν. ἄλλοι δὲ ἄλλου τινὸς εἶναι οἴονται.

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Σπουδαῖ ἔχοντα χαίτην,
Ὠχρόν τε τὼ παρειὰ,
Ἄχην τὸ κοῦ πρὸς αὐτῷ
Ἐπαξεπεὶς Ἔρωτας.
Οἱ δ' ἀθέως πτανοὶ
Πᾶσιν δραμόντες ὕλαν,
Σπουδὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον,
Δῶσιν τε κἀπίδησαν.

Ala, meróque mergens
Vnd imbibi procacem.
Nunc ille ſæuit imus
Puer mihi in medullis.

THEOCRITI idyllium de mortuo Adonide. Alii alium quẽpiam eius eſſe authorẽ putant.

Henrico Stephano interpr.

Adonin ut Cythere ..
Iam uidit interiſſe, ..
Horrentibus capillis, ..
Pallentibúſque malis, ..
Cupidines uocauit ..
Adducerent ut aprum. ..
Illi ſtatim uolucres
Percurſit ánt que ſyluam
Et incidunt in illum:
Ligánt que uinciúnt que.

Χ' ὡ μὲν βρόχῳ καθάψας,
Εσυρεν αἰχμαλώτων.
Ο δ' ἐξόπιθ' ἐλαύνων,
Επυθε τοῖσι τόξοις.
Ο θὴρ δ' ἔβαινε σχλαδ.
Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.
Τῷ δ' εἶπεν Αφροδίτα,
Γαύπων κάκιστε θηρῶν,
Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψῳ;
Σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔπυσας;
Ο θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε,
Ομνυμί σοι Κυθήρη
Αὐτὸν σε καὶ τὸν ὀδρα,
Καὶ τοῦτά μου τὰ δεσμά,
Καὶ τώσδε τὼς κυναγώς,
Τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σου
Οὐκ ἤθελον παπάξαι·
Αλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐστήδον,
Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,
Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν,
Εμαινόμην φιλᾶσαι,
Καί μευ κατεπάιξε.
Τοὔπος λαβοῦσα Κύπρις
Τοὔπος κόλαζε, πῖμε.

Collo dat hic cate
Captiuus ut trah
Adurget ille pone
Et tergacædit ar
Aper gradu it tr
Vt Cyprin expau
Quæ sic feræ loc
Femur ne pessima
Es ausa uulnerar
Mes femur mari
Respondet illa p
Iuro tibi Cythere
Per te & tuum n
Et has meas cate
Venantiúmque tu
Bellum tuum ma
Ferire non uolet
Sed pulchritudo
Nitens imago tar
Vt impotens ab
Nudum femur fi
Tenerer osculan
Hos tu reuelle C
Hos punias sec

Collo dat hic catenas,
Captiuus ut trahatur:
Adurget ille ponè,
Et tergà cædit arcu.
Aper gradu it trementè,
Vt Cyprin expauescens.
Quæ sic feræ loquuta est,
Femúrne pessima istud
Es ausa uulnerare,
Mei femur mariti?
Respondet illa paucis,
Iurotibi Cythere
Per te & tuum maritum,
Et has meas catenas
Venantiúmque turbam hanc,
Bellum tuum maritum
Ferire non uolebam:
Sed pulchritudo fecit,
Nitens imago tanquam,
Vt impotens ab æstu,
Nudum femur furore
Tenerer osculandi.
Hos tu reuelle Cypri,
Hos punias secésque:

Τί γὰρ φέρω πρὸς ταῦτα τοῖς
Ερωσι τοὺς ὀδόντας;
Εἰ μὴ οὐχὶ σοι τὰ μὴ ἀρκεῖ,
Καὶ τοῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
Τὸν μὴ νήλεπτε Κύπρις,
Εἶπέν τε τοῖς Ερωσι
Τὰ δεσμὰ οἱ πιλοῦσιν.
Ἐκ τοῦδ' ἐπικολούθη,
Καὶ ὕλαν ὁκ ἔδαιεν·
Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν
Ἔκαιε τοὺς ἔρωτας.

Nam quid gero ſt
Dentes amore cap
Contenta non es
Et hæc reuelle lab
Sed eſt miſerta Cy
Cupidinéſque in
Hunc liberare n
Comes fuit deind
Syluámque non
Et ignibus propi
Dentes aduſſit
Amore qui flag

Aliter Eo
inte

Adonidem Cy
Vt uidit interem
Nupérque purp
Genas colore fœ
Et illitum cruor
Nigerrimo capill
Cupidines uocau
Et iuſſit ut uoca
Suem ferum ſib

Nam quid gero sine usu
Dentes amore captos?
Contenta non es illis?
Et hæc reuelle labra.
Sed est miserta Cypris,
Cupidinésque iussit
Hunc liberare unc lis.
Comes fuit deinde,
Syluámque non petiuit,
Et ignibus propinquans
Dentes adussit illos
Amore qui flagrarant.

Aliter Eobano Hesso interprete,

Adonidem Cythere ..
Vt uidit interemptum, ..
Nupérque purpurantes ..
Genas colore fœdum, ..
Et illitum cruore ..
Nigerrimo capillum: ..
Cupidines uocauit, ..
Et iussit ut uocati ..
Suem ferum sibi ipsi

Adducerent prehensum.
Qui iussa prosequentes
Mox lustra peruolarunt
Horrentis alta syluæ,
Tristémque & imbecillem
Suem graui ligarunt
Rigore uinculorum.
Alius trahebat autem
Laqueo truci reuinctum:
Hic tergo uerberabat,
Et arcubúsque & ipsum
Vrentibus sagittis.
Et ibat ille tristis:
Veneris quidem timebat
Superba iussa duræ.
Cui dixit ipsa, postquam
Conspexit esse captum,
Quid pessima ô ferarum
Tú ne hoc femur decorum,
Meúmne tu puellum
Insana uulneras astu?
Cui sic recepit ille,
Te diua Cypris, ipsum
Per & tuum puellum.

Per hæc & ipsa iuro
Quæ uincla me coarctant,
Item per hos amores
Qui me tulere captum,
Læsisse non uolebam
Quem nunc doles puellum,
Iniqua fata passum.
Sed ut decora uidi
Labra, & uultus honesti
Pulcherrimum nitorem,
Statuam ratus deorum
Fuisse perpolitam
Flammæ nocentis hausi
Quo subruebar ignem.
Quem non ferens, ut illi
Nudum femur uolebam
Insanus osculari:
Illi sed innocenti
Miser & mihi nocebam.
Hos nunc Venus profanos
Puni, recide dentes.
Superfluos quid autem
Fero amplius? Sed hæc si
Satis ampla pœna non est,

Et ipsa labra puni.
Hæc illius querentis
Venus miserta iussit
Amoribus protervis
Vt uncla dura soluant,
Et liberent ligatum.
Qui mitis inde syluam
Nunquam subibit altam,
Sed ignibus propinquans
Suum nocentem amorem
Incendit & perussit.

ΠΑΡΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΑ ΑΛΚΑΙΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ, δηπνοσοφ. βιβ. ε.

Αλλοτε μὲν μυσιαδέος, ἄλλοτε δ' ὀξυτέρου πελάγεος ἀῤῥηκτόμενος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. γ.

Κλυμένας Μιτυληναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Αλκαίῳ λεπάδος, φησὶ τὸν Αλκαίου φησὶν εἶναι ὡδίνων ἦς ἡ ἀρχή, Γέτρας ἐν πολιαῖς θαλάσσας τέκνον, ἃς ὅτι τέλει γέγραπται, Ἐκ λεπάδων χαύνοις φρένας ἀ θαλασσία λεπάς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιδ.

Αλκαῖος γοῦν ὁ ποιητὴς, ὥσπερ καὶ ἄλλος, μουσικώτατος ῥυθμοῦ, πρόσκειται τῇ κιθαρῳδικῇ καὶ κιθαριστικὴν ἐπ' ἀνδρείαν πέπεται, μᾶλλον τὸ δέοντος πολεμικὸς ῥυθμός. διὸ ἐν ὅτι τοῖς τοιού-

πις σεμνωσόμενος φρεσίν.

Μαρμαίρει δ' μέγας δόμος χαλκῷ, πᾶσα δ' ἄρει κεκόσμηται στέγη, λαμπραῖσι κυνέαισιν. κατ' αὖ λύκοι καδύπερθεν ἵππειοι λόφοι νεύουσιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀγάλματα· χάλκεαι δ' πασσάλοις κρυπτοῖσιν πεκίμεθα λαμπραὶ κνημῖδες ἄρκος ἰοχρόεσσαι, θυρακες πνέω λίνω, κοῖλαί τε κατασσίδες βεβλήμεθα· πὰρ δ' χαλκιδικαὶ σπάθαι, πὰρ δ' ζώματα πολλὰ καὶ κυπασίδες, σφὶν δὴ ἔστι λαθέσθαι, ἐπεὶ δὴ πρόπαν τοῦτ' ἔργον ἔσαμεν πόλεϊ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιε.

Καὶ ὁ ἀνδρειότατος δὲ πεζὸς δὲ καὶ πολεμικὸς ποιητὴς Ἀλκαῖος ἔφη, Κασὶ δ' ἐχεύατο μύρον ἀδὺ κατὰ σθένος ἄμμι.

ΣΑΠΦΟΥΣ.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ, βιβλ. ϛ.

Σαπφὼ δ' αὐτὸ τελοῦσα λέγει, Φασὶ δή ποτε λήδαν ὠΐον εὑρεῖν. ἢ πάλιν, Ὠίου πολὺ λευκότερον.

Παρὰ τῷ αὐτῷ βιβλ. ια.

Ἐλθὲ Κύπρι χρυσείαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἀβροῖς συμμεμιγμένον ταλίαισι νέκταρ οἰνοχοοῦσα τοῦποισι τοῖς ἑταίροις ἐμοῖς γε καὶ σοῖς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιϛ.

Φυσικὸν γὰρ δή ἐστι τοὺς οἰκείους εἶναι καλοὺς καὶ ὡραίους αἰθολογεῖν. ὅθεν καὶ τὴν Περσεφόνην αἰθολογεῖν λέγονται. καὶ Σαπφὼ φησὶν ἰδεῖν αὐτὴν ἀμέργουσαν παῖδα ἄγαν ἁπαλήν.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβ. ιε.

Σαπφὼ δ' ἁπλούστερον τὴν αἰτίαν ἐποδίδωσι στεφανοῦσθαι ἡμᾶς, λέγουσα τάδε, Σὺ δὲ στεφάνοις ὠδικὰ παρθένων ἐρατᾶς φόβαισιν ὄρπακας ἀνήνηκω σὺν ῥοδίαις ἁπαλαχείσῃ χρ-

σίν. ἀναθέα γὸ πέλεθ', ἠ χαίλπεσμάκαιρα μᾶλλον τᾶς τερίλλα σεφαίω, τοῖσιν σὶ ἐπιχρέφονται.

Quæ postrema verba sunt qui ita emendant, ἠ χαίρουσι μάκαρις μᾶλλον, ἀστεφανώτοις σὶ ἐπιχρέφονται.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Καί τοι Σαπφὼ, χωνὴ πρὸς ἐλήθαν ἔστα ἠ ποιήσεμα, ἡ δέωθη τὸ καλὸν τῆς ἀβρότητος ἀφελεῖν, λέγουσα ὧδε. Ἐγὼ δὲ φίλημι ἁβροσύαν, καί μοι τὸ λαμπρὸν ἐροσυελίω καὶ τὸ καλὸν λέλοιχε.

Τῆς αὐτῆς Σαπφοῦς ὑπόμνημα ᾠδὴ τῷ αὐτῷ πάλιν ὸν τῷ ιγ.

-αἰ δὲ μύροισι φίλης ἔπι καὶ μύροισι
Ὠδῆς αἰ λύκ καὶ φθεγγόμυαι σελίδες.

Οὔνομα σὸν μακαρεισὸν ὁ Ναυκράτης ὧδε φυλάξει,
Ες τ' αἰὲν Νείλου ναῦς ἔφαλος γεγάνυ.

ΙΒΥΚΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβλ. φ.

Ἴβυκος δέ πινας λαθιπόρφυρας ὀνομάζει διὰ τούτων, Τοὶ μὲν πεπάλοισιν ἐπ' ἀκροπάτοισι ξανθοῖσι ποικίλαι πανέλοπες αἰολόδειροι πορφυρέοισι κὴν δμώονες πανισόπτεροι. Ἐν δὲ ἄλλοις φησίν, Αἰεί μ' ὦ φίλε, οὐ με πανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρεὶς.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιε.

Μύρτα τε κὴ ἴα κὴ ἐλίχρυσος, μᾶλά τε κὴ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΙ

Ἀρτεῖς δ' ἠῦτ' ἀπὸ δουκάδος πίδης,
Ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶν μεθύων ἔρωτι.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. ιε.

Ἐπὶ δ' ὀφρύσι σελίνων στεφανίσκους ἔμβροι, θάλειαι ἑορτῶν ἀγλάϊσμα Διονύσῳ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ αὐτόθι.

Τί μὴν πέπαν συείλῃσιν καὶ ὁπέρα σήθια χεισάμβροις μύρῳ.

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΚΛΗΜΕΝΤΙ, παιδαγ. γ.

" Οὐ γὰρ ὑπὸ κλοπὰν φορεῖ βροτῶν φωνάεντα λόγον· ἔξαν λόγος σοφία.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

ΠΑΡΑ ΔΙΟΔΩΡΩ ΤΩ σικελιώτῃ, βιβλιοθ. ἱστορ. βιβλ. ια.

" Τῶν ὑπ' Θερμοπύλαις θανόντων ἀγλεὴς μὲν ἀπύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος·

βωμὸς δὴ ὁ πάφος. τρεφόμενον δὲ μυᾶσις· ὁ δὴ οἶπος ἔπαινος. ἐναντίον δ' οὔτε τὸν οὔτ' ἄρωα, οὔδ' ὁ παυσανίας τὸν ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. ὁ δὲ σηκὸς οἰκειοῦται δόξαν Ἑλλάδος εἵλατο.

ΑΛΚΜΑΝΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβ. ϛ.

Καλοῦνται δ' οἱ πορδικες ἀπ' ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ἀπ' Ἀλκμᾶνος, λέγοντος οὕτως, Ἐπῆγε δ' ἁ μῶσος Ἀλκμανὶ, δοῦρέ πε γλωσσάμβυον κακκαβίδων ὄνομα σεμνύμενος.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιε.

Κάλλιν' ὄρχομαι φέροισαν τὸν δὲ ἐλιχρύσῳ πύλεω ἀκμεσάτων κυπρίω.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβ. ιδ.

Διονύσιο ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι
μέλος οἶδα διθύραμβον, οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, βιβλ. ιε,

Τῷ δὲ τὸ μύρα ὀνόμασι τοῦτο τὸ Ἀρχίλοχος κέχρηται, λέγων, Οὐκ ἂν μύροισι χρεὼς ἐοῦσ' ἠλείφετο. Καὶ ἀλλαχοῦ δ' ἔφη, Ἐμῥῥίσμενας κόμας ἠδὲ σπῆνος ὡς ἂν γέρων ἠσκάσατο.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΗΦΑΙΣΤΙΩ-

νι, ἢ Περὶ Δημητείῳ ᾧ Φθονεῖ.

Γάπρ Λυκάμβα ποῖον ἐφράσω πόδει;
Τίς σὰς παρῆειρε φρένας;
Καὶ ἔπ.
Εὖτοι τοὺς ἄεθλα δῆμος ἠθροίζετο.
Ἐν δὲ Βαπισιάδης.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΚΑΗΜΕΝΤΙ

ερωμ. βιβλ. ε.

Ημβλακον, καί που πὰ ἄλλον ὤσὶ
ἄτη κιχήσατο.

Παρὲξ τῷ ἀυτῷ, αὐτόθι.

Ερξω· ἐτήτυμον τὸρ, ξωὸς αὖθρώ-
ποισιν Αρης.

Παρὲξ τῷ ἀυτῷ αὐτόθι.

Νίκης δὲ ὲν θεοῖσι πίεται.

Παρὲξ τῷ ἀυτῷ, αὐτόθι.

Αλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίῃ ἰαίνεται.

HENRICVS STEPHA
nus poetices studiosis lecto
ribus s. D.

HAEC in præsentia habui fragmen
ta ex carminibus principũ lyricæ
poeseos nonẽ, quæ cũ ãtiquæ lyræ
studiosis communicarẽ. Alia autẽ quæ dã
per autores sparsa, quòd & ualde corru-
ptorũ & ualde pauc orũ essent uerborũ, cõ
sulò prætermisi: præsertimquũ talia satis
multa i-im irrepsisse in hunc libellũ anim-
aduerterem. Siquis tamen fortefortuna lõ
giuscula quæpiã (id est satis multorũ uer-
borũ) in iis quorum mihi copia fuit libris

vel inueniat vel reperiat, illa his addat, & mihi imprudenti excidisse certò sciat.

Cæterùm quod ad metra uersuum attinet, alicubi ea vt in vulgatis extabant autorẽ (vnde fragmẽta excipiebantur) editionibus, aut libris manu scriptis, etiam vbi suspecta erant, seruaui: in cæteris ferè omnibus locis ea inuestiganda aliis reliqui. Ferè omnibus dico: nam vbi leui minimèque periculosa cum mutatione metrum restitui posse in integrũ vidi: id facere nequaquã dubitaui. vt pag. 26, qui minimè admitteret versus mẽsura, συ σωφρονεῖς σώφρονε reponendum σὺ σώφρονι σώφρονες suum versui metrum reddidi.

Idem verò & in corruptis locis feci, vt emendandi laborem aliis relinquerẽ: præterquã in paucissimis, in quibus nihil quidem immutandum censui, sed tãtùm meæ interpretationi eam quam in illa sequutus sum coniecturam subiunxi. Semel tãtùm ea me religione non obstrinxi, nimirũ pag. 360, vbi pro μεγάλ' ἂν ὄρος à me reposita fuit μεγαλάνορος. Quæ emẽdatio licet eiusmodi sit vt omniũ assensum (præsertimqui in Pindaro versati sunt) facilè impetratu rã cõfidã, de ea tamen hic te admoneremei officii esse cogitaui. At quibus locis vel exẽplar opẽ ferre potuit, eos verò si ad illud castigare veritus forẽ, ne pro religioso superstitiosus merito habitus fuissẽ. Id igitur audacter feci. quãto autẽ cum fructu, cum alii aliquot loci, tum verò illa venusta ode in laudem Romæ, (quæ Erinnæ haud scio quã rectè adscribitur) & illa Bacchylidis lepidissima carmina de pace, testimonio esse

possunt. Nec tamẽ
dicas affingere, di
illo quidẽ hanc od
quod eam in metra
alia quam illa, vi
esse posse, sole clarius
stionem reprehẽden
redeam locos quib
psi, cur nullã eius
nitatis studium in
gua libri forma nõ
fuisset. Ex omnibus
meis nulla est (si b
mationem magis
pag. 375 habetur
pas reponendã co
hæc lectio licet a
se videatur, ego t
gonia meã illã ca
nis iudicem enim
De hoc quoque
pretiũ putani, quos
ptos inuenies iamb
tribuisse quod scri
eorum vo care Sim
ne adiunctione co
tunc Simonidem C
minimè mihi dubi
monidem, iambog
cognominent.
Iam nero ad Anac
cur meas in illum e
nerim, dicam. Quum
primo edidi mainsc
etiam meam interp
rani, sed earum dun

possunt. Nec tamẽ quicquam veteri codici dicas affingere, distinctã suis metris ne in illo quidẽ hanc odẽ fuisse confiteor: sed me, quòd eam in metra restituerim (quæ nulla alia quàm illa, videlicet quàm Sapphica, esse posse, sole clarius est) nemo iustam occasionem reprehẽdendi habeat. Sed ut ad eos redeam locos quibus coniecturam adscripsi, cur nullã eius causam reddiderim, brevitatis studium in causa fuit: cui in tã exigua libri forma nõ studere, præter decorũ fuisset. Ex omnibus tamen emẽdationibus meis nulla est (si bene memini) quæ confirmationem magis postulet quàm illa quæ pag. 375 habetur, vbi pro ἀγαθὰς σωτῆρας reponendũ contẽdo ἀγαθὰς Ὥρας. at hæc lectio licet ab illa multum remota esse videatur, ego tamẽ ex Hesiodo in Theogonia meã illã castigationem apud quemuis iudicem euincere queam.

De hoc quoque te commonefacere operæ pretiũ putaui, quos Simonidi lyrico adscriptos inuenies iambicos versus, me ideo illi tribuisse quòd scriptores Græcos autorẽ eorum vocare Simonidem simpliciter & sine adiunctione compererim. Quin autem tunc Simonidem Ceum lyricum intelligãt, minimè mihi dubiũ est: quum alterum Simonidem, iambographum vel Amorginũ cognominent.

Iam uero ad Anacreontem quod attinet, cur meas in illum emẽdationes hic annotauerim, dicam. Quum poetam illum in lucẽ primo edidi maiusculis characteribus, una etiam meam interpretationem edendã curaui, sed earum duntaxat odarum, quæ ut

nenustiores, ita etiam ab omni labe erant puriores. Simul uerò meas de corruptis aliquot locis coniecturas adiunxi, quarum bonã in illa mea interpretatione partẽ sequutus eram. Quoniam autem Elias Andreas (qui suam uersionẽ aliquot post meã mensibus edidit, sed omniũ odarum) non eandem ubique lectionẽ sibi sequendã proposuit, atque hinc fit ut interdum illius interpretatio cũ mea non consentiat, meas illas quas dixi coniecturas hic annotare necesse habui quibus mea uersio astipulatur. Dissentiunt tamẽ interpretationes nostræ aliquando etiã ubi alioqui in lectione consentimus. sed ea de re aliorum esto iudicium. Porro pleniores siquis annotationes desideret, Anacreontem maiusculis typis excusum sibi cõparet. hic enim enchiridii forma libellus talem brevitatem postulabat. Valete, & his fruimini, dũ parẽ uel maiorẽ a me expectabitis diligentiã in fragmentis quæcunque ex alios quũ buslibet poetis supersunt, colligendis: si nixero, & noluerit Dominus.

CASTIGATIONES
Henrici Stephani in Anacreontis odas,

Pag. 116. V. Εσορᾷ) Lego φέρον δὲ τόξον. Ibidẽ, V. Τόδε) Prosí malim εἰ τι, sublato post πειράσαμεν pũcto, & hypodiastole nõ post νῦν sed post τόξον posita.

Pag. 126. V. Ka… interpretatione … παραβύτικὸς.

Pag. 128. V. Ke… ſpicatus ſum leg… ἐμοῖσι Πτερόϊσι σ… τὸ Πότνι Αναχυ…

Pag. 136. V. Λέγ… aut μή τι τίνεν ſi… magis placeret μ… do quo dicitur al… ἤτοι. Vereor aut… ſtremi verſus ſin…

Pag. 140. V. … gereturTερπνὸν … πνον ποίει ποτὸν…

Pag. 150. V. … legens Podíne.

Pag. 156. V. Mi… tibus μαλερόν.

Pag. 188 V. Αλλ… pretatione ἀκτὰ…

Ibidem, V. Απ… ἀπαλοχρόα ſcrib…

Pag. 190. V. Δο… ſum quaſi leger… & Ιμερος referre… viderint.

Ibidem. V. Τ…

Pag. 192. V. E… go μεθυσθείς.

Pag. 194. V. Ιλα… θεύτα πέρα.

Ibidem. V. … aliquis erit ſenſ… ſed paulo remo…

Pag.126.V.Καὶ νῦν) Non οἵας in mea interpretatione lego, sed ὁρᾷς, positum παρενθετικῶς.

Pag.128.V.Καὶ δεσπ.) Aliquando suspicatus sum legendum, Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι πτεροῖσι συγκαλύψω. quid si vero Πότνιαν Ανακρέοντα legamus?

Pag.136.V.Λέγῃ) Legē do μηδὲ πίνειν, aut μή τι πίνειν staret versus: mihi tamē magis placeret μὴ τι pro μὴ ἔτι, eo modo quo dicitur ab eodē poeta ἢ τι pro ἢ ἐπί. Vereor autem vt hi quinque postremi versus sint nothi.

Pag.140.V.Ποτὸν) Staret versus si legeretur Τερπνὸν ποτὸν ποίει μοι. vel Τερπνον ποίει ποτόν μοι

Pag.150.V.Ροδίης) Verti Rhodiæ legens Ροδίης.

Pag.156.V.Μηρῶν) Assentior reponentibus μαλερόν.

Pag.188 V.Αλαλ.) Lego in mea interpretatione ἀυτᾷ pr αὐτᾷ.

Ibidem, V.Απαλ.) Non dubito quin ἀπαλοχρόᾳ scribendum sit.

Pag.190.V.Δολερὸν) Sic interpretatus sum quasi legeretur δολεροὶ, & ad Ερως & Ιμερος referretur. At de μερόπων alii viderint.

Ibidem.V.Ταλ.) Melius φέρουσιν.

Pag.192.V.Ερατὸς) Pro ἐλυσθεὶς lego μεθυσθείς.

Pag.194.V.Γλυκὺ) Lego Γλυκὺ καὶ πο θοῦντα πεῖραι.

Ibidem. V. Ωανοφῷ) Si ὀρόφῳ legas, aliquis erit sensus: at melior si στεφάνῳ, sed paulo remotior est scriptura.

Pag.198.V.Οτ'ἰ.) Ita verti quasi legeretur Οτ' ἐγὼ νέων ὄμιλον Εσορᾶς, παρεστιν ἥβα.

Ibidem,V.Περίμ.) Lego Περίμοι νέῳ συνήθα.

Ibidem,V.Παράδος) Quin pro παράδος legi debeat ῥοδα δὸς, mihi minimè dubium est.

Ibidem,V.Φερέτω) Pro ῥοιὰν ἀπ' ὀπώρης, vide an malè suspicer legendum esse ῥύακ' ὀπώρης.

SVPERSVNT ET ALII loci castigandi, sed qui maiore otio, nonnulli & qui acutiore ingenio: quidam etiam qui melioris exemplaris auxilio opus habeant.

ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ

τῶν ἐπέων λυσικῶμι μέλη, τοῖς ἔμπροσθεν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκδόσει τοῖς τεθεῖσι.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ, Δειπνοσοφ. βιβλ. ιε.

Ε Κάλουν δὲ καὶ οἷς ἐχρῶντο τὸν πράχηλον στεφάνους, ὑποθυμιάδας, ὡς Ἀλκαῖος ἐν πόνοις. Ἀλλὰ αἰνήπωλον ἐπὶ ταῖς δέραις περθέτω πλέκτας ἄνηθα παλαιὰ δέραι.

Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ αὖθις,

Τὸ δ' ἔχρισαν τῷ πολυτίμῳ ἀλείμματι, καὶ ἐστεφάνωσαν ἕρπυλλον Ἀλκαῖος ἐν παλαίφραις διὰ τούτων, Μύρσινος συλ-

κατέκλεισεν αὐτὰ αὖθις λάθρᾳ.

ΠΑΡΑ ΙΟΥΛΙΩ ΤΩ ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΙ ΟΝΟΜ. ΒΙΒΛ. Ι.

Διώλκια δὲ αἱ ζῶντα ἢ ὑποζύγια σκεύη καλεῖσθαι, καὶ ἡ κατ' ὄϊκον σκευή. νεώτερον γὰρ αὐτὸ εἶναι μᾶλλον ἢ ὑποσκευή. εἴποις δὲ αὐτὰ καὶ οἰκιακὰ σκεύη, καὶ χρησίμα σκεύη. τὸ μὲν Ἀλκαίου τῷ ποιητῇ εἰπόντος σε Γασφαίη, Καί ναι μὰ Δί' ἄλλα σκευάεσθα. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς χρήσεως ὀνομάσας.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ εἰς Ι λ. θ.

Βλιχρὸν γὰρ τὸ ἀσθενές, ὡς Ἀλκαῖος, Βλιχρῶν αἰ μὲν ἀχείμαντοι πνοαί.

Ἐκ τῶν εἰς Ὀδυσσείας α.

Τετὶ δὲ παυσὶ λέγει ἕφους ἓξ πέπλους, οἷς ὕδατι πέντε γραμμαὶ ἐπαρζάσαι ἕκαστος ἓξ πέπλους

Ιθυόντων ἔχη τὰς καθ' ἑαυτόν. Σοφοκλῆς, Καὶ πεσὰ πεντάγραμμα κὴ κύβων βολαί. παρετείνετο δέ, φησὶ, δι' αὐτῶν καὶ μέση γραμμή, ἣν ἱερὰν ὠνόμαζον, ὡς αὐτέρω δηλοῦται, ἐπεὶ ἐνικώμιος ἐπ' ἐχέτλου αὐτῷ ἴεται. ὅθεν καὶ παροιμία, κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς, λίθον δηλαδὴ ὃν τῶν ἀπεγνωσμένων καὶ ἐσχάτης βοηθείας δεομένων. Σώφρων, Κινήσω δ' ἤδη καὶ τὸν ἀφ' ἱερᾶς. Ἀλκαῖος δέ φησιν ἐκ πλήρους, Νῦν δ' ἔστ' ὄπικρέκει κινήσας τὸν πιέσας πυκινὸν λίθον. ἀλλαχοῦ δὲ καὶ οὕτως. Ἀλκαῖος οὖν ἐκ πλήρους ἔφη τὸ, Κινήσας τὸν πίεσας πυκινὸν λίθον, κωμικευσάμενος ἐκεῖνος καὶ αὐτὸ ἔ ἱερᾶς ὡς ἐν παρόδῳ χρήσας τὸ πίεσας. Sic apud eum πίεσας ex πίεσας legitur.

Ἐκ τῶ αὐτῶ εἰς Ὀδυσσ. φ.

Λέγη δὲ φασὶ, καὶ Ἀλκαῖος τὸ ψοφασίζεσθαι μιμεῖσθαι, οἷ, Οὐδέ πω μαῦα μόθος ἄλοτο νόημα.

ΕΕ. ῆ.

ἐν τῆς εἰς Ησιόδου ἔργα σχολίοις.

Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσῃς.

Ομοίως καὶ Αλκαῖος, Εἴ κ' εἴπῃς ἃ θέλεις, ἀκούσῃς τὰ κ' οὐ θέλεις. καὶ Ομηρος, Οπποῖον κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃς.

ΣΑΠΦΟΥΣ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Αἰσοφαίη ἡολίων.

Ημιπύβιον, αἰπὴ τὸ σανδάλιον, ῥάκος ἡμπεχὲς, λιποῦῶ ἡ ὀξ ἐκμαγεῖον. καὶ Σαπφώ, ἡμιπύβιον σαλαίστων· ἢ δίκρωστον φακιόλιον.

Γαῖρε Ἰουλίῳ τῷ Γολυδ.

βιβλ. ζ.

Τὸ κάθυμα ξύλον πτερα δάκτυλον· οἱ δὲ ἱμάντες ὑπίχρυσοι· σανδάλιον χαλκοῦν, ὑπόδημα εἰδὲ αὐτὸ Φειδίας ἡ

Ἀθηναῖ. ἐκάλουν δὲ αὐτὰ Τυρρίωικρη-
τῆ, ὥσπερ καὶ τὰ ἔμβαθρα, ῥικνοεργῆ·
παῖς μὲν τοι τυρρίωικας, ὁ Σαπφοῖς
μάθλης, ποικίλος μάθλης εἶπε, λύ-
γοι, κακὸν ἔργον.

ΠΑΡΑ ΜΑΞΙΜΩ ΤΩ
Τυείῳ, λόγῳ η.

Τὸν δὲ Ἀρχιλόχου ἔρωτα (ὑβρι-
στὴς γὰρ) χαίρειν ἐῶ. ὁ δὲ τῆς λεσβίας
(εἴ τι χρὴ προσβύτερα τοῖς νέοις εἰκά-
σαι) τί αὖ εἰπεῖν ἄλλο ἢ Σωκράτους τέ-
χνη ἐρωτικήν; δοκοῦσι γάρ μοι τὸν
περὶ τῶν ἑκάτερος φιλίαν, ἡ μὲν,
γυναικῶν, ὁ δ' ἀρρένων, ὀπτηδεῦσαι.
καὶ γὰρ πολλῶν ἐρᾶν ἔλεγον, καὶ
ὑπὸ πάντων ἁλίσκεσθαι τῶν καλῶν.
ὅ, τε γὰρ Ἀλκιβιάδης καὶ Χαρ-
μίδης καὶ Φαῖδρος, πᾶσι τῇ Λεσβίᾳ
Γύεννα καὶ Ἄτθις καὶ Ἀνακρεὼν ἁ-
γὼ ὅ, τε ὧν Σωκράτει οἱ αὐτήκοοι,
Πρόδικος καὶ Γοργίας καὶ Θεσσα-

μαχος καὶ Πρωταγόρας, τῶ τε τῆ
Σαπφοῖ Γοργῶ καὶ Ανδρομέδα. νῦν
μὲν ὀπτημᾶ ζώντας, νῦν δὲ ἐλέγχα,
καὶ εἰρωτῶντι αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ Σω-
κράτους. τὸν Ιωνᾶ χαίρειν φησὶν ὁ
Σωκράτης· πολλά μοι τὸν Πολυαίνα-
κτος παῖδα χαίρειν, Σαπφὼ λέγη.
οὐ θεμιτέα φησὶν ὁ Σωκράτης
Αλκιβιάδη, ὃν πολλοῦ ἐρῶν, πρὶν
ἠμήσατο ἱκανὸν εἶ) πρὸς λόγους· σμι
κρά μοι παῖς ἔτι φαίνεο καὶ χαρίεσ-
σα, Σαπφὼ λέγη. κωμῳδεῖ ἡμᾶς
που καὶ κατάκλισιν σοφιστοῦ· καὶ αὖ-
τη, τίς ἢ ἀγροικώτερα ἐπιμμένα σολίω.
τὸν ἔρωτα φησὶν ἡ Διοτίμα τῷ Σω-
κράτει ὑὸ παῖδα ἀεὶ ἀκόλουθον τῆ Α-
φροδίτης καὶ θεράποντα εἶ)· λέγη
που καὶ Σαπφοῖ ἡ Αφροδίτη ὦ ἄσμα
τε, σύ τε καλὸς θεράπων ἔρως· καὶ
Διοτίμα λέγη ὅτι θάλλει μὲν ἔρως
ἀπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν· τῶτο
ἐκεῖνη ξυλλαβοῦσα εἶπε γλυκὺ πικρόν
καὶ ἀλγεσίδωρον. τὸν ἔρωτα Σωκρά-
της σοφιστὴν λέγη, Σαπφὼ μυθο-

πλόκον. ἐκβακχεύει ὑπὸ Φαίδρου ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. τῇ δὲ ὁ ἔρως ἐπίναξε τὰς φρένας, ὡς ἄνεμος κατ' ὄρος δρυσὶν ἐμπεσών. αἰθαλόεσσα τῇ ξανθίππη ὁ δυρομένη ὅ π ἀπέθνησκεν. ἡ δὲ τῇ θυγατρί. ἐτὸν δὲ μὲν ἐν μουσοπόλων οἰκίᾳ θρίλλον εἶ. ὃν ἄμμι πρέποι πάδε.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
εἰς Ομήρου Οδυσ. χ.

Ισέον δὲ ὅ π τ ὑπὸ τῶ ῥήσεως ῥήξω. ἔρρηχα δὲ ἐκ τοῦ ἐρρωγέναι μὲν τὰ ῥάκεα γίγνονται ὑπὸ τῆς τὸ η εἰς α καὶ τὸ δασὺς εἰς ψιλόν, καὶ ὅπ τὸ ῥάκος βράκος φασὶν οἱ Αἰολεῖς, ὡς ἐν τοῖς εἰς τὴν Ιλιάδα πλατύτερον γέγραπται. χεῖσις δὲ τὸ αὐτὸ τῷ χεῦμα Σαπφοῖ ἐν τῷ, τίς δ' ἀγροιώτις δέλτα νόον, ὡς ὕπασαμβὰν τὸ βεβρεῖσθαι ἔλκει ὑπὸ τᾶν σφυράν; ἤγουν, τοίη γυνὴ χωλικὴ ἐζωσμένη ἀγροικώτερον, ἐφέλκεται ἔρεσσα;

Εκ τῶ αὐτῶ εἰς Ιλιάδ. ν.

Επ ἐρεβίνθων μνεία καὶ παρὰ Σαπφοῖ, ἐν τῷ, Χρύσεοι ἐρέβινθοι ἐπ' αἰϊόνων ἐφύοντο. λέγλ δὲ (φασὶ) χρυσείους ἐκείνη ἐρεβίνθους τοὺς κατὰ πύξον ὠχροὺς. οὓς δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν ὡς κρείττους οἱ λευκοὶ τῶν μελαίνων καὶ οἱ πυξοειδεῖς.

ΠΑΡΑ ΓΑΛΗΝΩ ΕΝ ποιητικῷ εἰς τὰς τέχνας.

Αμεινον οἰῶ ἔστιν, ἐγκωκύτας τινὰ μῦθ' ὧν μειρακίων ὥεσαν τοῖς ἡεροειδέσιν αὖθεσιν ἐοικυῖαν ὀλιγοχρόνιόν τε τινὰ τέρψιν ἔχουσαν, ἐπαινέῖ τε καὶ τινὰ Λεσβίαν λέγουσαν,

ὁ μὲν γὰρ καλὸς, ὅσσον ἰδεῖν πέλεται· ὁ δὲ κ' ἀγαθὸς, αὐτίκα καὶ καλὸς ἔσσαι.

ΣΤΗΣΙ

ΕΚ ΤΩΝ

εἰς Ο

Το δὲ, Επι
σῆ, τὰς χ
λαχμὸν ἀκούσ
Στησίχορον, Λ

ΠΑΡΑ Τ

ὁ Φ

Οὐπω δὲ πὶν
νόησεν, ὡς ὁ ω
Φαίδρου τῦ Γυ
αὐδρός· ὃν ὃ με
τῦ Εὐφήμου Ι
ὧδε· Οπὲκ
αὖ παρόντας ἐ
μᾶλλον φῦ δεῖν
ὁ ὠδὴ μαίνεται,

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ εἰς Ὅμηρον.

Τὸ δὲ, Ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ, πικρὲς χράφοισιν, Ἐπεὶ κυνηλαγμὸν ἀκούσῃ, δῆλον τὸ χράψαι τοῦ Στησίχορον, Ἀπειρεσίου κυνηλαγμοῦ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΓΑΛΑΤΩΝΙ ἐν Φαίδρῳ.

Οὕτω δὲ τοῖνυν ὦ παῖ καλὲ ἐνόησον, ὡς ὁ μὲν πρότερος λόγος Φαίδρου τοῦ Πυθοκλέους Μυρρινουσίου ἀνδρός· οὗ δὲ μέλλω λέγειν, Στησιχόρου τοῦ Εὐφήμου Ἱμεραίου. λεκτέος δὲ ὧδε· Οπόκ ἔστ' ἔτυμος ὁ λόγος ὃς αὖ παρόντος ἐρασταῦ τῷ μὴ ἐρῶντι μᾶλλον φῇ δεῖν χαρίζεσθαι. διότι δὴ ὁ μὲν μαίνεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ.

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ ΤΖΕΤΖΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ. α.

Τοῦτον τὸν Σπασιχόρου δὲ μέλος ὑπάρχει τόδε,

Παλλάδα τὴν πρόπολιν καλέω, πολεμαδόκον, ἀγωνᾶ,
Παῖδα Διὸς μεγάλου δαίμονος,
* ἄϊσον παρθένον.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

ΓΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ.

Δειπνοσοφ. βιβλ. ιε.

Ε Κάλουμω δὲ καὶ οἷς ἐχρῶντο τὸν τρόχηλον στεφάνοις, ὑποθυμιάδας, ὡς Ἀλκαῖος ἐν πότοις, Ἀλλὰ αὐνήπωθεν χρὴ ταῖς δέραις ἐπιθέτω πλέκτας ἄνθεμα παλαιδέρμας. καὶ Ἀνακρέων, Πλέκτας δὴ ὑποθυμιάδας χρὴ στῆσαι λωτίνας ἔδεντο.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Ἐν πότοις Σαρδιανὸν κόσμον εἴρηκε [ὁ Ἀχαιὸς] τὸ μύρον, ἐπεὶ ἐβαθύνοντο ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί· καὶ τὸ παρ' Ἀνακρέοντι λυδοπαθὴς ἀκούουσιν αὐτῇ τῇ ἡδυπαθής.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΜΜΩΝΙΩ, ἐν τῇ τῶν ὁμοίων καὶ διαφορων λέξεων.

Ἐπιδόπος δὲ ὁ μοχθηρὸς ἔχων φήμιλιω. Ἀνακρέων ἐν τῷ β', Καὶ μ' ὑπιδόπον κτῆ μίτονας ποιήσῃς. τὴν δ' ἔνιοι τῶν ποιητῶν ὑπόσφαιραν καλοῦσι.

ΠΑΡΑ ΜΑΞΙΜΩ ΤΩ Τυρίῳ λόγῳ η.

Ἡ δὲ τῆς Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη τὰ αὐτὰ ἤθοις καὶ ζῶπυρον. καὶ γὰρ παντοίως ἐρᾷ τῶν καλῶν, κἀ ἐπαινεῖ πάντας. μεσὰ δὲ αὐτῆ τὰ ἄσματα τῆς Σμέρδιος κώμης, καὶ τῆς Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν καὶ τῆς Βαθύλλου ὠδῆς. ἀλλὰ καὶ ζώπυρε τῶν σωφροσυνῶν ὁρᾷς· ἔσαμαί τοι σωφρονῶν, φησί. χάριεν γὰρ ἔχὰς ἦθος. καὶ αὖ δικαιοσύνης, καλόν ἐστι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια, φησί. ἦδη δέ που καὶ τῶν πέχλων

ἀπεκαλύψατο. ἐμὲ γὰρ λόγων ἕνεκα πᾶσδες ἂν φιλοῖεν. χαρίεντα μὰν γὰρ δίδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι. τοῦτο καὶ τὸν Σωκράτεις Ἀλκιβιάδης ἔλεγεν, εἰκάζων αὐτοῦ πρὸς χάριν τοῖς Ὀλύμπου καὶ Μαρσύου αὐλήμασι· τοῖς δὲ καὶ θεοὶ μέμψαντο ἔριδα τὴν πρὸς τοιοῦτον ἡλίῳ Τιμάρχου;

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ εἰς τὸν Ὅμηρον.

Νεβρὸς δέ, οὐ πλέα ἔλαφος, ἀλλ' ὁ νεωστὶ βοηδρομος. διὸ καὶ θεὸς βλασφήμησιν ὠθισφεάσας ἐπήγαγε, Τέκος ἐλάφοιο ταχείης, τύ πτιν, ἢ τάχος ἐξαίρετον ἡ φύσις ἐφιλοπμήσατο εἰς ἀποφυγὴν τῶν θηβούλων. φέρεται δὲ καὶ Ἀνακρέοντος χεῖρας αὐτῆ, Οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνοῦ.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ αὐτόθεν.

Φέρεται δὲ εἰς ὁμοιότητα τῆς Ἀια-

κρέοντος τὸ, Κάδ δὲ λοπὸς ἐχέσθη, ἀντὶ τοῦ καταχέσθη τὸ ἱμάτιον.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὀδυσσ. ν.

Ἐκ τοῦ κνώσκω τὸ κνίζω, ἥρωες ἐξεπιστολῆς καὶ ἰσχνῶς καταξύω. ἀφ' οὗ καὶ οὐ μόνον ἡ κνῖσα, ὡς καὶ αὐτὸ ἐν ἄλλοις κεῖται, ἀλλὰ καὶ ἡ κνίζα, ὡς σχίζω σχίζα. Ἀνακρέων, Κνίζη τις ἤδη καὶ πέπιερα γίνομαι σὺν δίῃ μαργοσυνίῃσι.

Γαστρὸς τοῦ αὐτοῦ, εἰς Ὀδυσσ. φ.

Ἐν δὲ τῷ, Μύθου ὑποκρίνω, οἱ παλαιοὶ μῦθον μόνον ὠνόμαζον τὸν ἰδίως τὰ σπένδεσθαι λέγοντες. ἐπεὶ καὶ Ἀνακρέων τοὺς ἐν Σάμῳ θέλων εἰπεῖν σπασαμένους, Μυθητὰς δι' ὑπνώσω, φησί, διέπουσιν ἱερὸν ἄσυ, αἱ δ' σπασαμένου ὑπέρρηπτοι.

ΠΑΡΑ ΤΙΝΙ ΑΝΩ-
νύμῳ.

Ἐγὼ δὲ πᾶ Ἀνακρέοντος μούσης

ὡς ἐν καλθυναστικοῦ μοίρα ὑποτρα-
γῳδήσω τῇ ἑορτῇ. καὶ ἅμα ἔλεγε,

Θεάων ἄνασσα Κύπρι,
ἵμερε κράτος χθονίων
γάμε βιότοιο φύλαξ,
ὑμέας λόγοις λιγαίνω,
ὑμέας στίχοις κυδαίνω.
ἵμερον γάμων Παφίης.
δέρκεο πὼ νεᾶνιν, δέρκεο κοῦρε·
ἔγρεο μή σε φύγῃ πέρδικος ἄγρα.
Στρατόκλεις φίλος Κυθήρης,
Στρατόκλεις ἀὴρ Μυρίλλης.
ἴδε πὼ φίλῳ γυναῖκα·
κομᾷ ει, τέθηλε, λάμπει.
ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει,
ῥόδον ἐν κόραις Μυρίλλα.
ἠέλιος τὰ σέλαν δέμνια φαίνει,
κωπάεριπος πεφύκοι σευ ἐνὶ κήπῳ.

ΣΙΜ

ΠΑΡΑ Τ

Δε

Α Π πίων
κῆς ἥβ
πάλαι κορω
πὶς χορὸν π
χρῆναι, αὐ
ὅπῃ τὸν στρα
Ὡὼς ὁ πῖ
οὕτω καλου
Τυνδαρέδη
πέπῖγε ἑμέ

Παρ

Διόμηλος
στέλλων φησὶ
κάρεις τ κα
Κ' ὑλεμόσ
κρὴ βακκάρ
Ἐκ δὲ
Ἐπ' ἐχαρ

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΘΗΝΑΙΩ,

Δειπνοσοφ. βιβ. ιε.

Ἀπίων ἐν τῷ περὶ τῆς Ρωμαϊκῆς διαλέκτου φησὶ, τὸν στέφανον παλαι κορωνὸν καλούμενον, ἀπὸ τοῦ τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χρῆσθαι, αὐτούς τε περικειμένους καὶ ὅτι τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους· καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου ἰδεῖν ἔστιν οὕτω καλουμένου, Φοίβος ἐσάγηται Τυνδαρείδην ἀοίδησιν, ἄμετρος πέπλοις ἐμέμφαντο κορωνῷ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ, αὐτόθι.

Αἰσχύλος δ' ἐν ἀμυμώνῃ αὐτὸ διαστέλλων φησὶ, Κἀγώ γε πᾶς σοὶ βακκάρεις τε καὶ μῦρα. καὶ Σιμωνίδης. Κ' ἠλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασι καὶ βακκάρει.

Ἐκ τῆς Εὐσταθίου εἰς Ὅμηρον.

Ἐπίχαρμος δὲ, φασὶν, καὶ αὐτὸς

δίφ. τῷ ε λέγ. ὠέον ὁμοίως τῷ Ἰβύκῳ, ὀπτὸν, ὠέα χανός. καὶ Σιμωνίδης ὀπτὸν, οἷόν τι χίονος ὠέον Μαμαυδρίου.

ΠΑΡΑ ΠΛΑΤΩΝΙ πολιτ. α.

Λέγε δή, εἶπον ἐγώ, σὺ ὁ τοῦ λόγου κληρονόμος, τί φὴς τὸν Σιμωνίδην λέγοντα, ὀρθῶς λέγειν περὶ δικαιοσύνης; Ὀπ, ἦ δ' ὅς, τὸ τὰ ὀφειλόμενα ἑκάστῳ ἀποδιδόναι, δίκαιόν ἐστι.

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ Τζέτζη ἰσαυρικῶν χιλιάδι α.

Τοῦτον τὸν Ὀρφέα φασὶ τῇ μουσικῇ θῆρας καὶ λίθους θέλγειν,
Ὡς γράφει που περὶ αὐτοῦ καὶ Σιμωνίδης οὕτω,
Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι πωτῶντ' ὄρνιθες ἀκὴν κεφαλᾶς·
Ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοὶ κωανέου ἐξ ὕδατος ἄλλοντο

Καλᾶς σὺ ἀοιδᾶς.
Παρὰ τᾷ αὐτᾷ αὐτόθι.
Οὗτος ἦ ὁ παῖς Υάγνιδος τὸν Ολυμπον διδάσκει.
Ερίζων δὲ τοῖς κρείττοσιν, ὡς ἔφλω, αὐηρέθη.
Τὼ δ' ἔειν τοὔτω τὸν φησὶν ἄσματα Σιμωνίδης.
Χρυσῷ δ' αἰγλήεντα τεθσπίρμοσαν ἀμφιδασείας
Κόρσας, καὶ τόμα λάβρον ἐπιθοδέποισιν ἱμᾶσιν.
Παρὰ τᾷ αὐτᾷ αὐτόθι.
Οὗτος ὁ Κέϊος Σιμωνίδεω ὃς καὶ σαωλὴρ
Ος ἐν πενιεὼς ζῶντα παρέσχε χάριν.
Παρὰ τᾷ αὐτᾷ αὐτόθι.
Εξ ὅτε πεντήκοντα Σιμωνίδη ἤγαγον νίκας
Καὶ τρίποδας· θνήσκεις δ' ὦ Σικελᾷ πεδίῳ.
Κείῳ δὲ μνήμων λείπεις, Ελλησι δ' ἔπαινον,
Εὐξωὲπου ψυχῆς σῆς ὑπὲρ ἀθανασίας.

Alia Simonidis carmina elegiaca uide in anthologia epigrammatum & alibi.

ΑΛΚΜΑΝΟΣ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ εἰς Ὅμηρον.

Παροξωτέον δὲ τὸ λήδιον ὁ Δίδυμος, ὥσπερ εἰ αὐτὸ καὶ τῷ κῆπῳ ὡρμόδουν προσηκαμένου ι, ἐπεί φησι Λήδος τὸ προσόπυον, ὁ Δωριεῖς Λᾶδός φασιν, ὡς Ἀλκμαὶ, Λᾶδος εἰδύια καλόν. ὅ ἐστι, λήδιον ἀνδεδυμένη ἄνθεσι.

ΠΙΝΑ

ΕΚ ΤΩΝ

φαύ

Ελέγετο δὲ
ὧν Σχλω
μός τι τὸ κα
ἔθηκεν οὗ ἀν
δάρῳ Σχλω
δαρος βλεπ
Σχλωὸν τῷ Ο
ΘΕλέθηκε λόγ
ρε, νήπιε, βα
βλα πομπεύων.

Λ

Λιπα εσὰν
θαλλῆ, τὼ πᾶ
ρος, λιπαραὶ κ
ἔρθισμα κλινα

ΠΙΝΔΑΡΟΥ.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟφάνη σχολίων,

Ελέγετο δὲ ὁ Σωκράτης πρὸ ὄψιν Σφιλωῦ παρεμφαίνειν· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν· ᾠδοποιὸς ἐθήκεν οὗτος αὐτῷ ὃς τὸ ᾠδεῖον τῷ Πινδάρῳ Σφιλωοῦ φωνῶν. ὁ γάρ τοι Πίνδαρος δι' ἀλεγόμενον ᾠδαγαγὼν τὸν Σφιλωὸν τῷ Ολυμπίῳ, ποιήσεις αὐτῷ ᾠδεῖον θήκε λόγοις, Ω Τάλας ἐφήμερε, νήπιε, βαλίζεις χρήματά μοι δι' ὀμπνιόων.

Αὖθις.

Λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος Ἀθαλῆ, πρὸ πᾶσι κομῶσαν, Πίνδαρος, Λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἕρεισμα κλεινᾶι Ἀθῆναι.

ΑΡΧΙΛ

ΠΑΡΑ ΤΩ
ὑπ᾽ ὦ
φόρω

Ο
πόλιπο μ
ζώων ἢ φυτῶν
ρη, δῆμος, ὡς φησ
τῷ θεῷ τῷ π
ἀλόγων ζώων,
Αἶτός πς αὐ
ἀλώπηξ
Ξωωνίλω ἔξ
καὶ πάλιν ὅτα
Ερίφω πὺ ὑμ
Αχιμιδώ
Πίθηκος ἤει
Μοῦσας α
Τῶδ᾽ ἄρ᾽ ἀλ
ἰώπτο
Πυκνὸν ἔχο

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΜΜΩΝΙΩ ἐν τῷ περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων.

Ὅμως ὁ αἶνός ὅτι λόγος ἐστὶν ἀπάτησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὡς φησι Λούκιος Ταρραῖος ἐν τῷ περὶ τῶν παροιμιῶν· οἷς ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ,

Αἶσός τις ἀνθρώποισιν ὥστε λ', ὡς ἄρα
ἀλώπηξ τε κἀετὸς
Ξυνωνίῃσιν ἔθεντο. καὶ τὰ ἑξῆς,
καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ,
Ἐρέω πιν' ὑμῖν αἶνον ὦ Κυρκώδη,
Ἀχυρμὸν ἐσθίοντι·
Πίθηκος ἦει θηρίων ἀποκριθείς
Μοῦνος ἀπ' ἐρημίης
Τῶν ἦρ' ἀλώπηξ κερδαλῆι συνιώτην
Πυκνὸν ἔχουσα νόον.

ΓΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ
Τζέτζη ἰσοειδῶν χ-
λιάδι. α.

Τῶ ἕλλα καμίνικε χᾶρε ἄναξ
Ηεράκλεις,
Αὐτός τ᾽ καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ
δύω.

SAPPHVS AD PHAONEM epistola, ab Ouidio scripta, sed multa (ut creditur) ex illius poematibus mutuato.

Ecquid, vt aspecta est studiosæ littera dextræ,
Protinus est oculis cognita nostra tuis?
An, nisi legisses autoris nomina Sapphus,
Hoc breue nescires vnde mouetur opus?
Forsitan & quare mea sint alterna requiris
Carmina, quiu lyricis sæpe magis apta modis.
Flendus amor meus est: elegi quoque flebile carmen:
Nō facit ad lacrymas barbitos illa meas.
Vror, vt indomitis ignē exercentibus Euris,
Fertilis accensis messibus ardet ager.
Arua Phaon celebrat diuersa Typhoidos AEtnæ:
Me calor AEtnæo non minor igne tenet.
Nec mihi, dispositis iungam quæ carmina neruis
Proueniunt: vacuæ carmina mētis opus.
Nec me Pyrrhiades Methymniadésue puellæ,
Nec me Lesbiadum cætera turba iuuant.
Vilis Amythone, vilis mihi candida Cydno:
Nō oculis grata est Atthis, vt antè, meis:
Atq; aliæ cētū, quas nō sine crimine amaui.
Improbe, multarū quod fuit, vn⁹ habes.
Est in te facies, sunt apti lusibus anni.
O facies oculis insidiosa meis.
Sume fidem & pharetram, fies manifestus Apollo:
Accedant capiti cornua, Bacchus eris.

Et Phœbus Daphnen, & Gnosida Bacchus amauit:
Nec norat lyricos illa vel illa modos.
At mihi Pegasides blãdissima carmina dictãt:
Iam canitur toto nomen in orbe meum.
Nec plus Alcæus confors patriæque lyræque
Laudis habet: quanuis grandius ille sonet.
Si mihi difficilis formam natura negauit,
Ingenio formæ damna rependo meæ.
Sum breuis: at nomen quod terras impleat omnes
Est mihi: mensuram nominis ipsa fero.
Candida si non sum: placui Cepheia Perseo
Andromedæ, patriæ fusca colore suæ.
Et uiris albæ tunguntur sæpe columbæ:
Et niger à uiridi turtur amatur aue.
Si, nisi quæ facie poterit te digna uideri,
Nulla futura tua est: nulla futura tua est.
At mea quum legeres, eriã formosa uidebar:
Vnam iurabas usque decere loqui.
Cãtabã, memini (meminerũt omnia amãtes)
Oscula cantanti tu mihi rapta dabas.
Hęc quoque laudabas: omnique à parte placebam,
Sed tunc præcipuè, cum fit amoris opus.
Tunc te plus solito lasciuia nostra iuuabat,
Crebráque mobilitas, aptáque uerba ioco.
Et quòd, ubi ãborũ fuerat cõfusa uoluptas,
Plurimus in lassõ corpore languor erat.
Ne tibi Sicelides ueniũt nona præda puellæ:
Quid mihi cum Lesbo? Sicelis esse uolo.
O uos erronem tellure remittite nostrum
Nisiades matres, Nisiadesque nurus.
Nec uos decipiant blandę mendacia linguę:
Quę dicit uobis, dixerat antè mihi.
Tu quoque quę montes celebras Ericina Sicanos,

(Nam tua sum) vati consule diua tuę.
An grauis inceptũ peragit fortuna tenorẽ?
Et manet in cursu semper acerba suo?
Sex mihi natales ierant quùm lecta parentis
Ante diem lacrymas ossa bibere meas.
Arsit inops frater victus meretricis amore:
Missáque cũ turpi damna pudore tulit.
Factꝰ inops, agili peragit freta cærula remo,
Quáscq; male amisit, nũc malè quęrit opes.
Me quoque, quòd monui bene multa fideliter, odit:
Hoc mihi libertas, hoc pia lingua dedit.
Et tanquam desint quæ me sine fine fatigẽt,
Accumulat curas filia parua meas.
Vltima tu nostris accedis causa querelis:
Non agitur vento nostra carina suo.
Ecce iacent collo sparsi sine lege capilli,
Nec præmit articulos lucida gẽma meos.
Veste tegor vili: nullũ est in crimibus aurũ:
Non Arabum noster dona capillus olet.
Cui color infelix? aut cui placuisse labore?
Ille mei cultus vnicus autor abest.
Molle meum teneris cor est violabile telis,
Et semper causa est cur ego semper amẽ.
Siue ita nascenti legem dixere sorores:
Hæc data sunt fila seuera meæ.
Siue abeunt studia in mores artésque magistras:
Ingenium nobis molle Thaleia facit.
Quid mirum si me primæ lanuginis ætas
Abstulit, atque anni quos vir amare potest?
Hunc ne pro Cephalo raperes Aurora, timebam.
Et faceres: sed te prima rapina tenet.
Hunc si conspiciat, quæ conspicit omnia, Phœbe,

Iussus erit somnos continuare Phaon.
Hūc Venus in cælū curru vexisset eburno:
Sed videt & Marti posse placere suo.
O nec adhuc inuenis, nec iā puer, vtilis ætas,
O decus atque æui gloria magna tui,
Huc ades, inque sinus formose relabere nostros:
Non vt ames oro, verūm ut amare sinas.
Scribimus, & lacrymis oculi rorantur obortis:
Aspice quàm sit in hoc multa litura loco.
Si tam certus eras hinc ire, modestius isses,
Si mihi dixisses, Lesbi puella uale.
Non tecū lacrymas, nō oscula nostra tulisti:
Denique non timui, quòd dolitura fui.
Nil de te mecū est, nisi tantū iniuria: nec te
Admonuit quòd tu munᵒ amātis habes.
Non mandata dedi: neque enim mandata dedissem
Vlla, nisi ut nolles immemor esse mei.
Per tibi qui nunquam lōgè discedit, amorē:
Pérque nouē iuro, numina nostra, deas:
quū mihi nescio quis, fugiunt tua gaudia, dixit,
Nec me flere diu, nec potuisse loqui.
Et lacrymæ deerant oculis & uerba palato:
Astrictum gelido frigore pectus erat.
Postquam se dolor imminuit: nec pectora plangi,
Nec puduit scissis exululare comis:
Non aliter quàm si nati pia mater adēpti
Portet ad extructos corpus inane rogos.
Gaudet & è nostro crescit mœrore Charaxᵘ
Frater: & ante oculos itq; reditq; meos.
Vtque pudenda mei videatur causa doloris
Quid dolet hæc? certè filia viuit, ait.

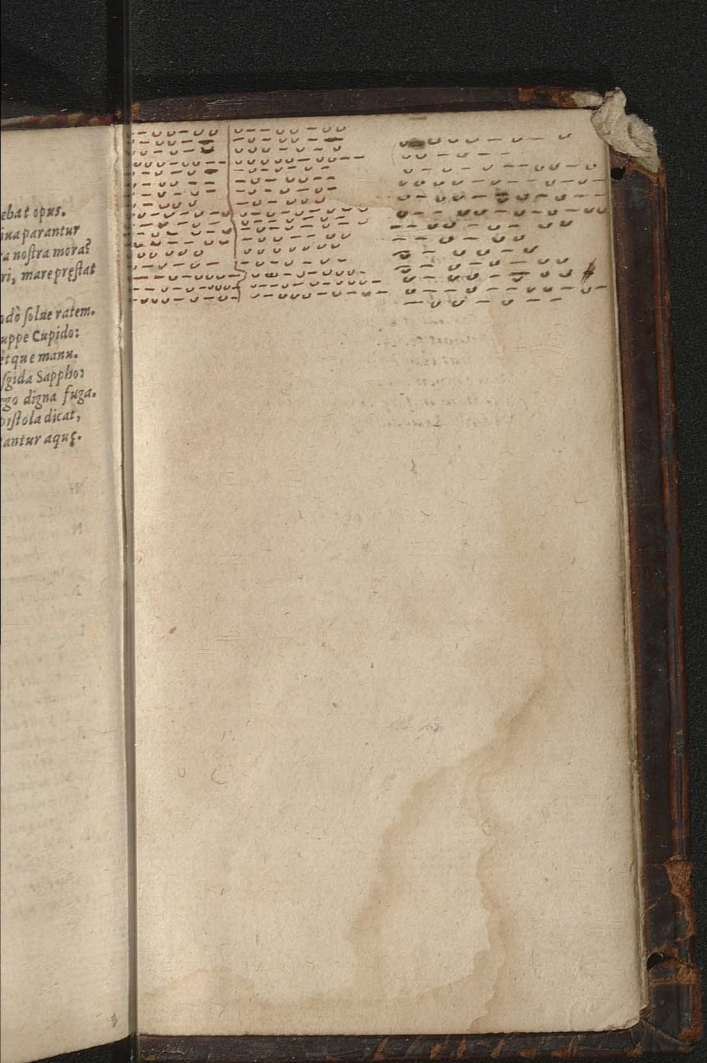
NON veniunt in idem pudor atque amor:
omne videbat
Vulgus: eram lacero pectus aperta sinu.
Tu mihi cura Phaon: te somnia nostra reducunt,
Somnia formoso candidiora die.
Illic te invenio; quanquam regionibus absis:
Sed non longa satis gaudia somnus habet.
Sæpe tuos nostra ceruice onerare lacertos,
Sæpe tuæ videor supposuisse meos.
Oscula cognosco; quæ tu committere linguæ,
Aptáque consueras accipere, apta dare.
Blandior interdu: verisque simillima verba
Eloquor, & vigilant sensibus ora meis.
Vlteriora pudet narrare: sed omnia fiunt.
Et iuuat, & sine te non licet esse mihi.
At quum se Titan ostendit, & omnia secum,
Tam citò me somnos destituisse queror.
Antra nemúsque peto, tanquam nemus antráque prosint:
Conscia deliciis illa fuere meis
Illuc mentis inops, vt quã furialis Erichtho
Impulit, in cultu crine iacente feror.
Antra vident oculi scabro pendentia topho,
Quæ mihi Mygdonii marmoris instar erãt.
Inuenio syluam, quæ sæpe cubilia nobis
Præbuit, & multa texit opaca coma.
Sed nõ inuenio dominũ syluæq; meúmque:
Vile solum locus est, dos erat ille loci.
Cognoui pressis noti mihi cespitis herbas:
De nostro curuum pondere gramen erat.
Quinetiam rami positis lugere videntur
Frõdibus, & mille dulce querũtur aues.
Incubui: tetigique locum, qua parte fuisti:
Grata priõ lacrymas cõbibit herba meas.

Sola viuum non vltra piè mœstissima mater
Concinit Ismarium Daulias ales Ityn.
Ales Ityn, Sappho desertos cantat amores
Hactenus: vt media cætera nocte silent.
Est nitidus vitreoque magis pellucidus amne:
Fons sacer: hunc multi numen habere putant:
Quem supra ramos extendit aquatica lotos
Vna nemus: tenero cespite terra viret.
Hic ego quum lassos posuissem flebilis artus:
Constitit ante oculos Naias vna meos:
Constitit, & dixit, quoniam non ignibus æquis
Vteris, Ambracia est terra petenda tibi.
Pl œbus ab excelso, quantum patet, aspicit æquor:
Actaum populi, Leucadiúmque vocant.
Hinc se Deucalion Pyrrhæ succensus amore
Misit, & illæso corpore pressit aquas.
Nec mora, versus amor fugit lentissima mersi
Pectora; Deucalion igne leuatus erat.
Hanc legem locus ille tenet: pete protinus altam
Leucada; nec saxo desiluisse time.
Vt monuit, cũ voce abiit: ego territa surgo,
Nec granidæ lacrymas continuere genæ.
Ibimus ô Nymphe, mõstratáq; saxa petemus:
Sit procul insano victus amore timor.
Quicquid erit, melius quam nunc erit. aura subito:
Et mea non magnũ corpora põdus habẽt.
Tu quoque mollis Amor pennas suppone cadenti,
Ne sim Leucadiæ mortua crimen aquæ.

Inde chelyn Phœ
Et sub ea versu
Grata lyram p
Sappho:
Conuenit illa
Cur tamen Actia
oras,
Quum profug
Tu mihi Leucadi
Et formę meri
An potes ô scopu
Si moriar, tu
At quanto meli
Quam poter
Hęc sunt illa P
Visaque sun
Nunc vellem fa
obstat,
Ingeniúmque
Nõ mihi ressõdi
Plectra dolore
Lesoides equore
proles,
Lesoides AEo
Lesoides, infam
Desinite ad t
Absimilit omne
cebat:
Me miseram,
Efficite vt redea
Ingenio nires
Equid ago pre
uetur?
An riget, & z
Qui mea uerba

Inde chelyn Phœbo, cõmunia munera, ponã:
Et sub ea versus vnus & alter erit.
Grata lyram posuit tibi Phœbe poetria Sappho:
Conuenit illa mihi: conuenit illa tibi.
Cur tamen Actiacas miseram me mittis ad oras,
Quum profugum possis inde referre pedẽ?
Tu mihi Leucadia potes esse salubrior vndis
Et formę meritis tu mihi Phœbus eris.
An potes ô scopulis vndáque ferocior illis,
Si moriar, tutulum mortis habere meę?
At quanto melius iungi mea pectora tecum,
Quàm poterant saxis precipitanda dari.
Hęc sunt illa Phaõ quę tu laudare solebas,
Visáque sunt toties ingeniosa tibi.
Nunc vellem facunda forem: dolor artibus obstat,
Ingeniúmque meis substitit omne malis.
Nõ mihi respõdẽt veteres in carmina vires.
Plectra dolore tacẽt: muta dolore lyra est.
Lesbides æquoreę, nupturáque nuptáque proles,
Lesbides Æolia nomina dicta lyra:
Lesbides, infamem quę me fecistis amatę,
Desinite ad citharas turba uenire meas.
Absulit omne Phaon quod nobis antè placebat:
Me miseram, dixi quàm modo penè meus.
Efficite ut redeat: nates quoq; nostra redibit.
Ingenio uires ille dat, ille rapit.
Ecquid ago precibus? pectúsne agreste mouetur?
An riget, & Zephyri nerba caduca ferũt?
Cui mea uerba ferũt, uellẽ tua uela referrẽt.

Hoc te, si saperes, lente decebat opus.
Siue redis: puppique tuę uotiua parantur
Munera: qd laceras pectora nostra mora?
Solue ratem: Venus orta mari, mare prestat amanti.
Aura dabit cursum: tu modò solue ratem.
Ipse gubernabit residens in puppe Cupido:
Ipse dabit tenera uela, leget que mann.
Siue iuuat longè fugisse Peiasgida Sappho:
Non tamen inuenies, cur ego digna fuga.
Hoc saltem misere crudelis epistola dicat,
Vt mihi Leucadiæ fata petantur aquę.

τολμῶν ἀνάγκη. κἂν τύχω, κἂν μὴ
τύχω.

αὐθάδης
αὐθάδια φίλος ἀστοθεῖ.

λιχνὸς ὀργῆς. κερδαίνεις ἁμήνιτα

STANISLAVS

SOCOLOVIVS